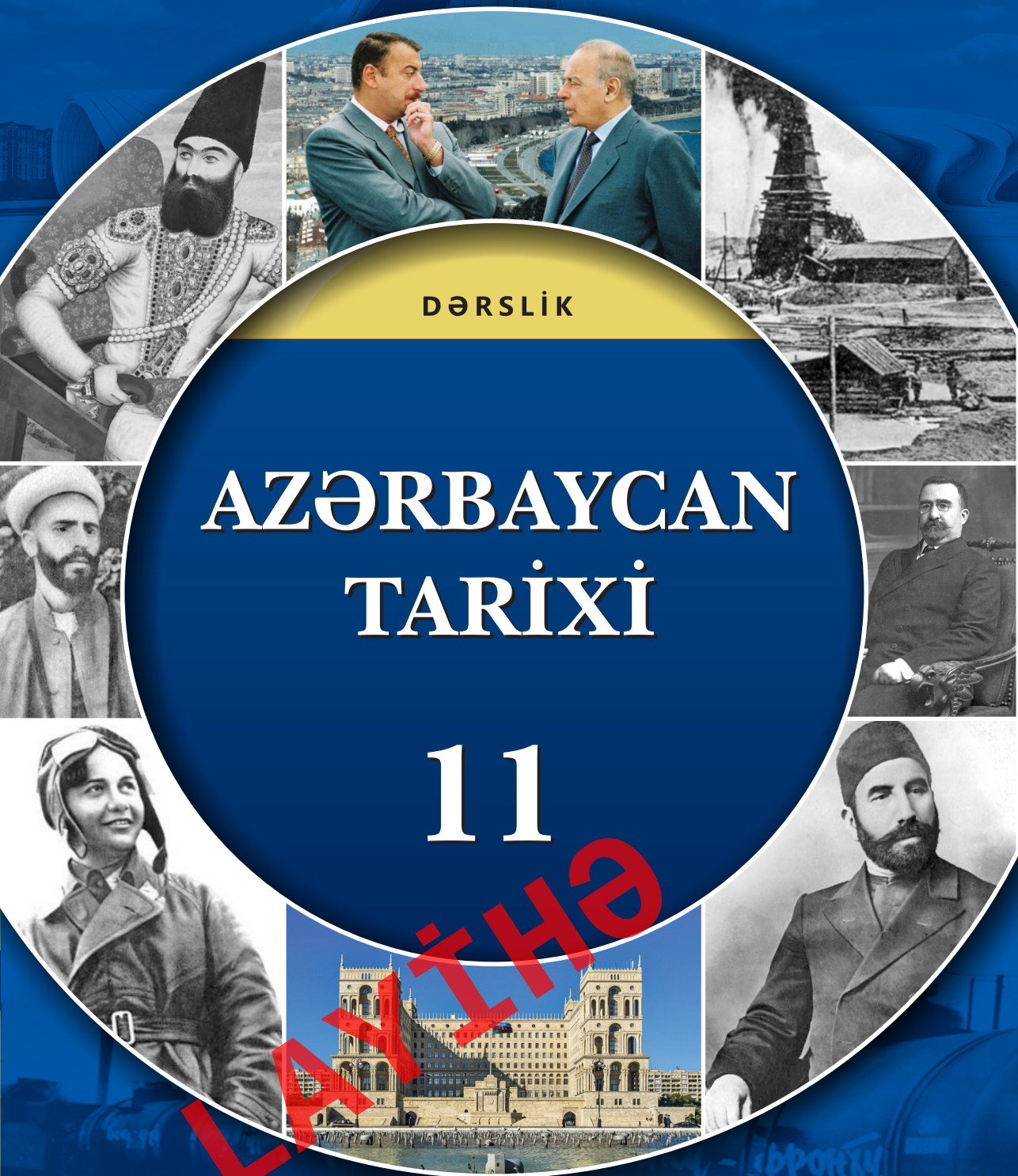

DƏRSLİK

AZƏRBAYCAN TARİXİ

11

Azərbaycan Respublikasının Dövlət Himni

*Musiqisi Üzeyir Hacıbəylinin,
sözləri Əhməd Cavadındır.*

Azərbaycan! Azərbaycan!
Ey qəhrəman övladın şanlı Vətəni!
Səndən ötrü can verməyə cümlə hazırız!
Səndən ötrü qan tökməyə cümlə qadیرiz!
Üçrəngli bayrağınla məsud yaşa!
Minlərlə can qurban oldu!
Sinən hər bə meydan oldu!
Hüququndan keçən əsgər,
Hər bə bir qəhrəman oldu!

Sən olasan gülüstan,
Sənə hər an can qurban!
Sənə min bir məhəbbət
Sinəmdə tutmuş məkan!

Namüstünü hifz etməyə,
Bayrağını yüksəltməyə
Cümlə gənclər müştəqdir!
Şanlı Vətən! Şanlı Vətən!
Azərbaycan! Azərbaycan!

HEYDƏR ƏLİYEV
AZƏRBAYCAN XALQININ ÜMUMMİLLİ LİDERİ

LAYIHƏ

Pərviz Ağalarov, Niyaməddin Quliyev, Rövşən Hətəmov,
Faiq Babayev, Elşən Qasımov, Elnur Hüseynov,
Hafiz Cəbbarov, Sevil Bəhrəmov, Asif Hüseynov

AZƏRBAYCAN TARİXİ

11

Ümumtəhsil məktəblərinin 11-ci sinfi üçün
Azərbaycan tarixi fənni üzrə
DƏRSLİK

Bu nəşrə bağlı irad və təkliflərinizi
info@eastwest.az və derslik@edu.gov.az
elektron ünvanlarına göndərməyiniz xahiş olunur.
Əməkdaşlığınıza üçün əvvəlcədən təşəkkür edirik!

ŞƏRQ-QƏRB
BAKİ 2018

MÜNDƏRİCAT

AZƏRBAYCAN XIX ƏSR – XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ

Giriş.....	7
------------	---

I fəsil. Azərbaycanın şimal torpaqlarının Rusiya tərəfindən istilası

1. Azərbaycan torpaqlarının işğalının başlanması	9
2. Cənubi Qafqaz uğrunda Rusiya-Qacarlar müharibələri	13

II fəsil. Şimali Azərbaycan Rusiya işğalı dövründə

3. Müstəmləkə idarə üsulu və onun sosial-iqtisadi, siyasi həyata təsiri	21
4. XIX əsrin 40-cı illərində Şimali Azərbaycanda keçirilən islahatlar	28

III fəsil. XIX əsrin ikinci yarısı – XX əsrin əvvəllərində

Şimali Azərbaycanın sosial-iqtisadi və siyasi inkişaf xüsusiyyətləri

5. Kapitalizmin inkişafı, yeni sosial münasibətlərin meydana gəlməsi	32
6. Şimali Azərbaycanda iqtisadi inkişaf	38
7. Müstəmləkəçilik əleyhinə çıxışlar. Milli demokratik hərəkat	45
8. Çarizmin milli qırğın siyasəti	50
9. Şimali Azərbaycan Birinci Dünya müharibəsi illərində	53

IV fəsil. Cənubi Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişaf xüsusiyyətləri

10. Cənubi Azərbaycan XIX əsrdə	58
11. Cənubi Azərbaycan XX əsrin əvvəllərində. Məşrutə hərəkatı	62

V fəsil. Azərbaycan mədəniyyəti

12. Azərbaycan mədəniyyəti XIX əsr – XX əsrin əvvəllərində	66
--	----

AZƏRBAYCAN 1917–1920-ci illərdə

VI fəsil. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti

13. Rusiya imperiyasının dərin siyasi böhranı dövründə Şimali Azərbaycan	74
14. Bakı Sovetinin azərbaycanlılara qarşı soyqırımı siyasəti	78
15. Şimali Azərbaycan milli dövlətçiliyin bərpası və möhkəmləndirilməsi yolunda	83
16. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin daxili siyasəti	89
17. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin xarici siyasəti	97
18. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin süqutu	102

VII fəsil. Cənubi Azərbaycan 1917–1920-ci illərdə

19. Cənubi Azərbaycan 1917–1920-ci illərdə	106
--	-----

AZƏRBAYCAN XX ƏSRİN 20–80-ci İLLƏRİNDƏ

VIII fəsil. Azərbaycan XX əsrin 20–40-cı illərində

20. Bolşevik istilasası və onun nəticələri	113
21. “Müstəqil sovet Azərbaycanı” şüarının iflası. Ərazi bütövlüyümüzün pozulması	117
22. Bolşevik yönümlü sosial-iqtisadi və mədəni islahatlar	122
23. Sovet totalitar rejiminin təşəkkülü. Kütləvi repressiyalar	128
24. Azərbaycan İkinci Dünya müharibəsi illərində	131
25. Cənubi Azərbaycan 1920–1940-cı illərdə. 21 Azər Hərəkatı	136

IX fəsil. Azərbaycan İkinci Dünya müharibəsindən sonrakı dövrdə

26. Azərbaycan SSR XX əsrin 40-cı illərinin ortaları – 60-cı illərdə	140
27. İdarəçiliyin möhkəmləndirilməsi. 70–80-ci illərdə sosial-iqtisadi uğurlar	144
28. “Yenidənqurma” və “aşkarlıq” siyasətinin iflasa uğraması. Qarabağ münaqişəsinin başlanması	148
29. Xalq hərəkatı	152
30. Cənubi Azərbaycan İslam inqilabı və sonrakı dövrdə	156
31. XX əsrin II yarısında mədəniyyət	160

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI

X fəsil. Azərbaycan Respublikası dövlət müstəqilliyinin bərpasının ilk illərində

32. Dövlət müstəqilliyinin bərpası	166
33. Birinci Qarabağ müharibəsi	170
34. Xocalı soyqırımı	174
35. Müstəqilliyin ilk addımları. Hakimiyyət uğrunda çəkişmələr	178
36. Milli qurtuluş	181

XI fəsil. Hüquqi demokratik dövlət quruculuğu yolunda

37. Hüquqi islahatlar və demokratik dövlət quruculuğu	184
38. XX əsrin 90-cı illərində həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar	187
39. Azərbaycan Respublikasının xarici siyasəti	191
40. Yeni minilliyə yeni liderlə	195
41. Qarabağ münaqişəsi müasir mərhələdə. Qətiyyətin nümayişi	199
42. Mədəniyyət	203

İstifadə edilmiş ədəbiyyat	207
----------------------------------	-----

Şerti işarələr:

1	Paraqrafın nömrəsi
	Paraqrafın girişi
	Açar sözlər
	Mövzuda araşdırma məqsədilə verilmiş suallar
	Mövzuda araşdırma məqsədilə verilmiş tapşırıqlar
	Mənbə
	Mövzunun sonunda verilmiş sual və tapşırıqlar

GİRİŞ

Dərslikdə doğma Vətənimiz Azərbaycanın XIX əsr – XXI əsrin əvvəllərində keçdiyi tarixi inkişaf yolu ilə tanış olacaqsınız. Bu, bir həqiqətdir ki, tarix ondan ibrət götürməyən xalqları cəzalandırır. Dünyanın ən inkişafetmiş xalqlarının da tarixləri yüksəliş və tənəzzül dövrlərinin bir-birini əvəz etməsi ilə müşayiət olunmuşdur. Müstəqilliyini qazanmış xalqlar müəyyən dövrlərdə əsarət altına düşsələr də, istiqlalıyyət amalını itirməmiş və yaranmış fürsətdən istifadə edərək müstəqil dövlətçiliklərini bərpa etməyə müvəffəq olmuşlar. Hər birimizin borcu minlərlə soydaşımızın qanı hesabına əldə etdiyimiz azadlığımızı qoruyub saxlamaqdır. Ümummilli liderimiz Heydər Əliyev demişdir: “Müstəqilliyin əldə olunması nə qədər çətindir-sə, onun saxlanması, daimi, əbədi olması bundan da çətindir”.

Siz Azərbaycanın ən qədim dövrlərindən XVIII əsrin sonlarına kimi keçdiyi tarixi inkişaf yolu ilə artıq tanış olmusunuz. Bu, tariximizin növbəti dövrlərində baş verən hadisələri daha mükəmməl şəkildə öyrənməyə yardım edəcəkdir. XVIII əsrin ikinci yarısında Azərbaycan torpaqları uğrunda yadelli qüvvələrin apardıqları mübarizədən də xəbərdarsınız. Vahid milli dövlət yaradılmadığı üçün XIX əsrin əvvəllərində Azərbaycan iri dövlətlərin təcavüzlərinə məruz qaldı. Qacarların İran şahlığı ilə Romanovların Rusiya imperiyası arasında parçalanmağa məhkum olmuş Azərbaycanımız XIX əsrin 20-ci illərindən etibarən əsarət altına düşdü. Çarizmin Azərbaycanın şimalında yürütdüyü müstəmləkə siyasəti ilə şah hökumətinin Cənubda yürütdüyü siyasət xalqımızın tarixi inkişafına ciddi maneələr yaratdı. XX əsrin əvvəllərində Şimali Azərbaycan Rusiya imperiyasının dağılması ilə yaranmış fürsətdən istifadə edərək milli dövlətçiliyin bərpasına nail oldu.

Hər bir xalqın tarixində əbədi olaraq yaddaşlarda qalacaq hadisələr baş verir. 1918-ci il mayın 28-də Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin elan olunması belə hadisələrdəndir. Xalqımızın tarixində yüzlərlə illərə imza atmış AXC mürəkkəb beynəlxalq şəraitdə mövcudluğunu qoruyub saxlamağa çalışsa da, daxili və xarici amillər səbəbindən süqut etdi. Şimali Azərbaycanın tarixində 70 ildən bir qədər çox davam edən sovet hakimiyyəti dövrü başladı. Bu mərhələ xalqımızın yaddaşında itkilər və uğurlar dövrü kimi qalmışdır. Müstəqil dövlətçiliyimizdən məhrum olsaq da, elm, təhsil, mədəniyyət və xalq təsərrüfatının digər sahələrində əldə etdiyimiz nailiyyətləri danmaq olmaz.

Sovet imperiyası tarixin sınağından uğurla çıxıb çıxa bilmədi. Xalqımızın milli istiqlalıyyət uğrunda mübarizəsinin qarşısını almaq üçün sovet rəhbərliyinin 1990-cı il yanvarın 20-də həyata keçirdiyi qanlı faciə mübarizə əzmimizi daha da gücləndirdi. Nəhayət, 1991-ci ilin avqustunda Azərbaycan 1920-ci ildə məhrum olduğu dövlət müstəqilliyinin yenidən bərpa olunduğunu bəyan etdi. Müstəqilliyinin ilk illərində Azərbaycan Respublikası mürəkkəb daxili və xarici problemlərlə qarşılaşdı. İqtisadi böhran, siyasi vəziyyətin qeyri-sabitliyi, sosial gərginlik, erməni təcavüzkarlarının torpaqlarımıza basqınları və başqa amillər cəmiyyətin mənəvi-psixoloji vəziyyətini ağırlaşdırmışdı. Bu mürəkkəb problemlərin həlli üçün müdrik dövlət xadimi Heydər Əliyevin xalqına və dövlətinə sahib çıxması Azərbaycan respublikasının taleyində misilsiz rol oynadı. Siz özünüz də xalqımızın son illərdə qazandığı böyük nailiyyətlərin şahidlərisiniz. Bütün bu hadisələr haqda bir dərslik çərçivəsində tam məlumat almağın çətinliyinə baxmayaraq, prosesi gündəlik fəaliyyətinizdə görür və hiss edirsiniz.

Dərsliyin son paragraflarını öyrəndikdən sonra bir daha ilk səhifələri nəzərdən keçirin. Xalqımızın şanlı tarixinin keçdiyi inkişaf yolu bizlərdə fəxarət hissi yaratmaqla bərabər, Vətənimiz Azərbaycanın qarşısında hər birimizin vətəndaşlıq borcumuzun olduğunu da təsdiq edir.

I. AZƏRBAYCAN XIX ƏSR – XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ

Ağaməhəmməd şahın Şuşada öldürülməsindən sonra Qacarlar ordusu Şimali Azərbaycanı tərk etdi. Qacarlar dövlətində hakimiyyət uğrunda gedən mübarizədən yararlanan Şimali Azərbaycan xanlıqları da öz müstəqilliklərini bərpa etdilər. Lakin xanlıqlar arasında yenidən meydana gələn qarşıdurma və ədavət Azərbaycanda vahid dövlət yaradılmasına imkan vermirdi. Bu vəziyyətdən istifadə edən Rusiya imperiyası 1801-ci ildən Cənubi Qafqazın işğalına başladı. Pərakəndə olan Azərbaycan xanlıqları ümumi düşməne qarşı birləşməyi bacarmadıqları üçün Rusiyanın işğalından qurtula bilmədilər. Qacarlar dövləti Rusiyaya qarşı mübarizəyə başlasa da, iki böyük müharibədə məğlub oldu. Rusiya imperiyası ilə Qacarlar dövləti arasında bağlanan Gülistan və Türkmənçay müqavilələri Azərbaycan xalqı üçün faciəvi nəticələrə gətirib çıxardı. Azərbaycan torpaqlarının iki dövlət arasında bölünməsi xalqımızın vahidliyini pozdu. Bu, xalqın inkişafına, dünyagörüşünə, siyasi və mədəni düşüncə tərzinə təsir etdi. Şimali Azərbaycan Rusiyanın tərkibində müstəmləkəyə çevrildi. Rusiya tarixi Azərbaycan torpaqlarına erməniləri köçürüb yerləşdirdi ki, bu da sonrakı faciələr üçün zəmin yaratdı. XIX əsrin 30-cu illərində başlayan üsyanlar xalqımızın mübarizlik ruhunun ölmədiyini, öz hüquq və azadlığı uğrunda iradə əzmini nümayiş etdirdi. Bu üsyanlar Rusiya hakimi dairələrini qorxudaraq işğal rejimini yumşaltmağa, komendant idarə üsulunu ləğv etməyə və 1840-cı illərdə bir sıra islahatlar həyata keçirməyə məcbur qoydu.

Qacarlar dövlətinin tərkibində qalan Cənubi Azərbaycan əsas vilayət hesab edilir, Təbriz ikinci paytaxt rolunu oynayırdı. Lakin Qacarlar dövlətinin feodal-monarxiya quruluşunda qalması, islahatlar aparılmaması Cənubi Azərbaycanın iqtisadi və mədəni inkişafını ləngitdi.

I FƏSİL. AZƏRBAYCANIN ŞİMAL TORPAQLARININ RUSİYA TƏRƏFİNDƏN İSTİLASI

AZƏRBAYCAN TORPAQLARININ İŞĞALININ BAŞLANMASI

1

XVI əsrdə Volqaboyu türk dövlətlərinin – Qazan və Həştərxanın Moskva knyazlığı tərəfindən işğalı rusların Xəzər dənizinə və Şimali Qafqaza yolunu açmışdı. Sonrakı əsrlərdə aparılan uğurlu müharibələr nəticəsində tədricən böyüyən knyazlıq I Pyotrun dövründə imperiyaya çevrildi. XVIII əsrdə Osmanlı dövləti ilə müharibələr aparıb Şimali Qafqazda möhkəmlənən Rusiya imperiyasının əsas hədəfi zəngin təbii sərvətlərə və mühüm strateji əhəmiyyətə malik olan Cənubi Qafqaz idi. Bu regionun böyük bir hissəsini isə tarixi Azərbaycan torpaqları təşkil edirdi. Beləliklə, XIX əsrin əvvəllərində Rusiya Azərbaycanla bağlı planlarını gerçəkləşdirməyə başladı.

XIX əsr; beynəlxalq vəziyyət, Azərbaycan xanlıqları, Rusiya imperiyası, Cavad xan, işğal, Qacarlar dövləti

Bildiyiniz kimi, hələ XVIII əsrdə Rusiya imperiyası Azərbaycana iki dəfə yürüş təşkil etmiş, lakin müxtəlif səbəblərdən onun işğalçılıq planları baş tutmamışdı. XIX əsrin əvvəllərində hakimiyyətə gələn I Aleksandr isə sələfi Paveldən fərqli olaraq Azərbaycanın şimal xanlıqlarının tabe etdirilməsi üçün əməli fəaliyyətə keçdi. O dövrün beynəlxalq vəziyyəti Rusiyanın Azərbaycanın şimal torpaqlarının işğalına başlamasına əlverişli şərait yaradırdı.

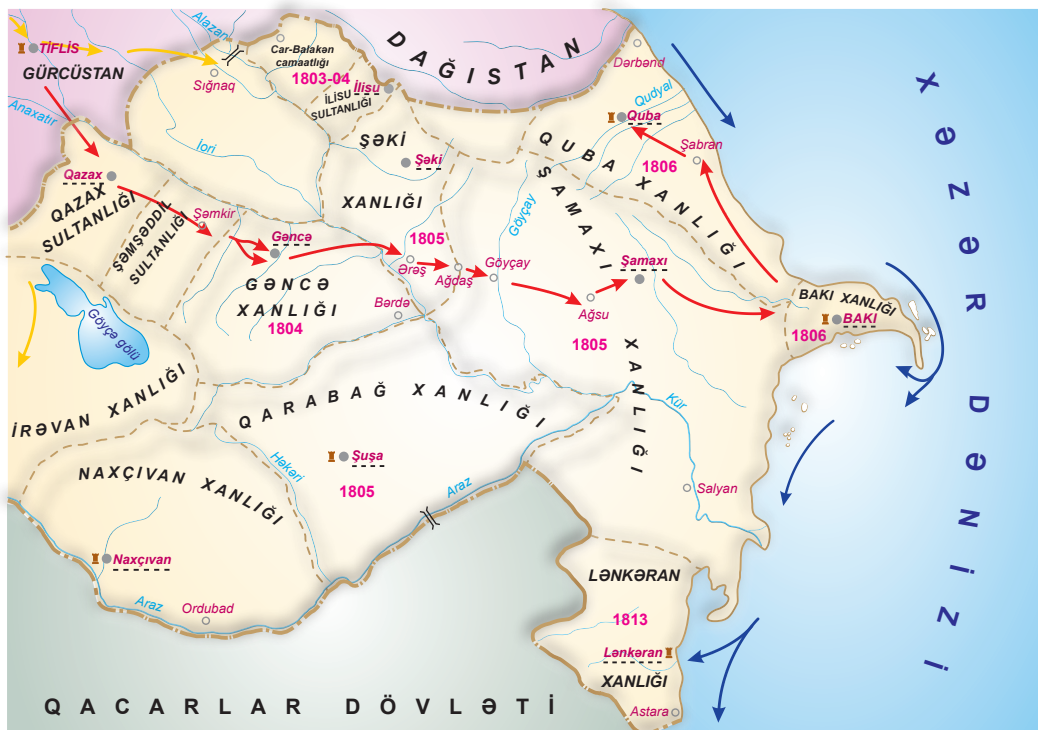
1791-ci ildə bağlanmış Yassı müqaviləsi ilə Rusiya bu regionda onun güclənməsinə mane olan Osmanlı imperiyasını Cənubi Qafqazda, o cümlədən Azərbaycanda fəal siyasət yürütmək imkanından məhrum etmişdi. Həmin dövrdə Qacarlar dövlətindəki siyasi qeyri-sabitlik də Rusiyanın regionda irimiqyaslı hərbi əməliyyatlar aparması üçün əlverişli şərait yaradırdı. Digər tərəfdən, Azərbaycanın parçalanmış vəziyyətdə olması, xanlıqlararası çəkişmələr xalqımızın müqavimət gücünü zəiflətmişdi.

Rusiya Yaxın Şərqdə əsas rəqibləri olan Böyük Britaniya və Fransa kimi güclü Avropa dövlətlərinin fəaliyyətindən də ciddi narahatlıq keçirirdi. Qacarlar dövlətinin Böyük Britaniya ilə yaxınlaşması, zəruri olarsa, bu dövlətdən hərbi və maliyyə yardımı almağı nəzərdə tutan saziş imzalaması Rusiyanın Cənubi Qafqazla bağlı planlarına böyük zərbə ola bilərdi.

Malik olduğumuz məlumatlar əsasında Cənubi Qafqazın, o cümlədən Azərbaycanın şimal torpaqlarının o dövrün beynəlxalq münasibətlərdəki rolunu və əhəmiyyətini araşdırın. Regionda öz maraqları olan dövlətlərin qüvvələr nisbətini müqayisə edərək hansı dövlətin Azərbaycan üçün daha çox təhlükə törətdiyini müəyyənə bilərsiniz.

I Aleksandr

Şerti işarələr:

	Qalalar		XIX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın şimal xanlıqlarının sərhədləri		Rus ordusunun əsas qüvvələrinin hərəkət istiqaməti
	Xanlıqların paytaxtları		Xanlıq və sultanlıqların sərhədləri		Rus donanmasının hərəkət istiqaməti
	Şəhərlər		1804 Azərbaycan xanlıqlarının Rusiyaya ilhaqı		Rus ordu qruplarının hərəkət istiqaməti
	Keçidlər				

Şimali Azərbaycanın Çar Rusiyası tərəfindən işğalı

“...Albay (polkovnik – red.) Malkolm bu şəhərə varar-varmaz Fətəli şahla görüş istəyində bulunması hər kəsi və saray adamlarını çaşdırdı. Padşah Xorasadakı qiyamı yatırmaq üçün Tehrandan çıxdığına görə Malkolmun şahla görüşü təxirə düşdü. ...1801-ci ilin yanvar ayında Malkolm vasitəsilə Qacarlıya və İngiltərə arasında anlaşmalar imzalandı. Malkolm bu xəbəri böyük bir zəfər olaraq mərkəzə (İngiltərəyə – red.) çatdırdı”.

Əminə Pakrəvan. “Abbas Mirzə və Azərbaycan” əsərindən

? Sizcə, Malkolm nəyə görə Qacarlar və İngiltərə arasında bu sazişi böyük zəfər kimi qiymətləndirirdi?

Kartli-Kaxetiya şahzadələrinin bəzi Azərbaycan xanları və Qacarlarla əlaqələr yaratması çar sarayında narazılıqla qarşılanmışdı. Prosesləri diqqətlə izləyən I Aleksandr 1801-ci ilin sentyabrında verdiyi Manifestlə Şərqi Gürcüstanın (Kartli-Kaxetiyanın) daxili müstəqilliyini ləğv etdi, onun tabeliyində olan Borçalı, Pəmbək, Qazax və Şəmsəddin sultanlıqları da Rusiyaya ilhaq edildi. Beləliklə, Azərbaycanın şimal torpaqlarının işğalı prosesində ilk addım atılmış oldu. Bu hadisə Gəncə və İrəvan xanları tərəfindən ciddi etirazla qarşılandı. İrəvan xanı Məhəmməd xan Rusiyanın təcavüzkar siyasətinə qarşı daha qətiyyətlə çıxış edərək pəmbəkliyə işğalçılara boyun əyməməyə çağırdı, onlara rus qoşunlarının işğal etdikləri əraziləri tərk edib İrəvana köçməyi təklif etdi. Xanın müraciəti ilə 600 pəmbəkli öz kəndlərini tərk edərək İrəvana pənah gətirdi.

İrəvan xanı eyni zamanda öz nümayəndəsini Tiflisə göndərərək şahın fərmanına əsasən Pəmbək vilayətinin ona məxsus olduğunu da bildirmişdi. Şəmsəddinin ruslar tərəfindən ilhaqına cavab olaraq

oxşar addımı Gəncə xanı Cavad xan Ziyadoğlu da atmışdı. Lakin Azərbaycan xanları arasında birliyin olmaması səbəbindən bütün cəhdlər nəticəsiz qaldı.

“İrəvan xanı ...öz nümayəndəsini general İ.P.Lazarevin yanına göndərərək şahın fərmanına əsasən Pəmbək vilayətinin ona məxsus olduğunu bildirdi. İrəvan xanı Naxçıvan xanı ilə birlikdə hərbi qüvvələrini səfərbərliyə alaraq rus qoşunlarını Pəmbəyə buraxmamaq qərarına gəldilər... Gürcü şahzadəsi Davidin də Rusiyaya münasibəti dəyişdi... Gürcü şahzadələri Gürcüstanı rus qoşunlarından təmizləmək üçün İrəvan xanından kömək istədilər. Bu fakt həmin dövrdə İrəvan xanlığının siyasi nüfuzunun və hərbi qüvvəsinin kifayət qədər güclü olduğunu sübut edir”.

“İrəvan xanlığı - Rusiya işğalı və ermənilərin Şimali Azərbaycan torpaqlarına köçürülməsi (1747-1828)” əsərindən

Sizcə, gürcü şahzadələrinin Azərbaycan xanları və Qacarlar dövləti ilə əlaqə saxlamasının hansı səbəbləri var idi?

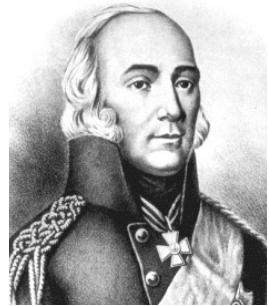
XIX əsrin əvvəllərində Avropada gedən mürəkkəb siyasi proseslər Rusiyanı ehtiyatlı və düşünlü olmuş addımlar atmağa vadar edirdi. Rusiya özünü xanlıqların himayəçisi kimi qələmə verməyə, hər vasitə ilə Azərbaycan hakimlərinin Osmanlı və Qacarlar dövlətlərinə meyl etmələrinin qarşısını almağa çalışırdı. Əsas vəzifələrdən biri də xanları mümkün qədər özünə yaxınlaşdırmaq idi. Quba və Lənkəran xanlıqları ilə 1802-ci ilin sonlarında bağlanan **Georgiyevsk sazişi** də məhz bu məqsəddə xidmət edirdi. Sazişin əsas müddəasını guya İran (Qacarlar) təhlükəsinə qarşı birgə mübarizə təşkil edirdi. Lakin Azərbaycanın işğalı planını həyata keçirməyə münasib fürsət gözləyən Rusiya üçün bu saziş Xəzərsahili bölgələrin gələcək işğalına hesablanmış taktiki addım idi. Hadisələrin sonrakı gedişi də bunu sübut etdi.

Rusiya imperiyasının Cənubi Qafqazda yürütdüyü siyasəti analiz edin, müasir dövrdə böyük dövlətlərin regionda apardığı siyasətlə müqayisə aparın.

1803-cü ilin əvvəllərində rus qoşunları Car-Balakən camaatlığının ərazisinə daxil oldu. Camaatlığın əlverişli coğrafi mövqeyi var idi. Bir tərəfdən Gürcüstan, digər tərəfdən isə Dağıstanla sərhəddə yerləşən bu ərazi Azərbaycanın içərilərinə doğru hərəkət etmək üçün də mühüm strateji məntəqə idi. Dağlı xalqlarının Rusiyaya qarşı azadlıq mübarizəsinin getdiyi bir vaxtda camaatlığın işğal edilməsinə çar strateqləri böyük əhəmiyyət verirdilər. Car-Balakənin işğalı dağlı xalqlarının Şimali Qafqazda genişlənən azadlıq hərəkatının cənubla əlaqəsinin kəsilməsinə hesablanmışdı.

1803-cü ilin martında Qanıx (Alazan) çayı sahilində baş verən döyüşdə üstün qüvvələrə malik nizami rus qoşunları qalib gəldi. Aprel ayında isə Tiflisdə Car-Balakən camaatlığı ilə Rusiya arasında **“Andlı öhdəlik”** adlanan müqavilə imzalandı. Bu müqavilə ilə camaatlıq Rusiya himayəsinə keçdi. Burada rus qoşunları yerləşdirilməli, əhali ipəklə xərac verməli və Tiflisə girovlar göndərməli idi. Lakin bu şərtlərə əməl olunmadığından 1804-cü ilin əvvəllərində Car-Balakənə yenidən rus qoşunları yeridildi. Car tutulsa da, Zaqatala yaxınlığında baş verən döyüşdə əhali rus qoşunlarını darmadağın etdi, general Qulyakov isə öldürüldü. Lakin bu qələbəyə baxmayaraq, buraya çoxsaylı rus qoşunları yeridən general Sisianov bir qədər sonra yenidən Car-Balakən camaatlığını, həmçinin İlisu sultanlığını özünə tabe edə bildi.

Gəncənin qəhrəmanlıqla müdafiə edilməsi. Sisianovun digər hədəfi Gəncə xanlığı idi. Bunun bir sıra səbəbləri vardı. Gəncə xanı Cavad xan ruslara qarşı mübarizədə xanlıqlara müraciət etmiş, I Aleksandrın 1801-ci il Manifestindən sonra Şəmşəddili bir müddət öz himayəsi altına almışdı. Eyni zamanda Azərbaycan torpaqlarının işğalını qarşısına məqsəd qoyan ruslar üçün Gəncə böyük strateji əhəmiyyət daşıyırdı.

Pavel Sisianov

Cavad xan

Azərbaycanın qərbində əsrlər boyu güclü qala rolunu oynamış Gəncənin işğalı digər xanlıqların da tabe etdirilməsini asanlaşdırırdı. Gürcü əsilli general Sisianov bu xanlığın ələ keçirilməsinə böyük önəm verirdi. Onun rus himayəsinə keçmək haqqında müxtəlif təhdidlərlə dolu məktubları, külli miqdarda xərac tələb etməsi Cavad xan tərəfindən qətiyyətlə rədd edildi. Maraqlıdır ki, həmişə diplomatik maneələri ilə fərqlənən Gəncə xanı bu dəfə Sisianovun məktublarını ələ onun öz tonunda da cavablandırmışdı. Nəticədə, Quruqobu yaxınlığındakı kəşfiyyət xarakterli döyüşdən sonra 1803-cü ilin dekabrında Gəncə rus qoşunları tərəfindən mühasirəyə alındı. Şəhər bir aydan çox hücumlara tab gətirdi. Lakin nə Gəncənin əhəmiyyətini anlamayan Fətəli şah Qacar, nə də Cavad xanın müraciət etdiyi Azərbaycan xanları ona yardım etmədilər.

"Qalanı xoşluqla vermək meyliniz olmadığını görüb axırıncı dəfə təslim şərtlərini sizə göndərməyi özümə borc bilirəm... Məktubuma təcili cavab istəməyim isə heç də o demək deyildir ki, mən düşmənimə nökr, qul hesab edirəm. Bu ona görədir ki, insanlar arasındakı qarşılıqlı hörmətə riayət olunmalıdır. Buna görə də ümidvaram ki... sabah günortadan qabaq məktubumun cavabını ala biləcəyəm".

Məktubda daha sonra təslim şərtləri irəli sürülürdü: "Gəncə şəhərinin təslimi aşağıdakı maddələrlə qəbul edilə bilər:

- 1. Cavad xan Gəncəni tabeliyindəki bütün əhali ilə birgə Ümumrusiya padşahının təbəəliyinə and içir;*
- 2. Qala tamamilə təmizlənir və ora rus qoşununun topları, hərbi sursatı yerləşdirilir;*
- 3. Cavad xan Gəncəli Rusiya imperiyasının tabeliyində olaraq əvvəlki ixtiyarla öz ərazisini idarə edir və Rusiyaya ildə 20 min manat xərac verir. Bu maddələri imzalayan zaman – 1804-cü ildə həmin məbləği təcili ödəyir;*
- 4. Qaladakı və Şəmşəddil yolundakı ordunu ərzaqla təmin edir;*
- 5. Şəmşəddilin və onun əyalətinin əhalisini sıxışdırmaq olmaz, çünki onlar artıq Gürcüstan hökumətinin idarəsinə keçirlər;*
- 6. Yuxarıdakılara sədaqətlə əməl etmək üçün Cavad xan Gəncəli öz oğlu Hüseynqulu ağanı Gürcüstanın baş idarəedicişinin yanında həmişəlik qalmaq üçün əmanət verir".*

Sisianovun Cavad xana məktubundan

Sisianovun həqarət dolu məktubuna Cavad xan cəsarətlə: "Şəhəri verməyə gəlincə, bu niyyətdən çəkin, çünki bu olan iş deyil. Sən Gəncəyə yalnız mənim meyitimizin üzərindən girə bilərsən. Başa düşürsənmi? Ancaq mən öləndən sonra, başqa heç cür!" – cavabını verir.

1804-cü il yanvarın 3-dən 4-nə keçən gecə əlavə kömək alan rus qoşunlarının Gəncə üzərinə hələdici hücumu başladı. Gəncəlilərin qəhrəmancasına döyüşməsinə baxmayaraq, şəhər işğal edildi, Cavad xan isə qəhrəmanlıqla həlak oldu.

Şəhərə I Aleksandrın arvadının şərəfinə Yelizavetpol adını verən Sisianov buranı rus zabitinin idarə etdiyi dairəyə çevirdi. Gəncə adının işlədilməsi qadağan olundu, buna görə xüsusi cərimə də müəyyənləşdirildi. Gəncənin işğalı ilə digər xanlıqlara da yol açıldı, ruslar Azərbaycanın işğalı və gələcəkdə Xəzər sahillərinə çıxmaq üçün əlverişli məntəqə əldə etdilər.

- 1. XIX əsrin əvvəllərində Cənubi Qafqazda maraqları kəşifən dövlətləri müəyyən edin.*
- 2. Hər bir dövlətin burada hansı maraqları olduğunu araşdırıb "Cənubi Qafqaz, o cümlədən Azərbaycan böyük dövlətlərin planlarında" mövzusunda referat hazırlayın.*
- 3. Car-Balakənin işğalının nəticələri haqqında fikir yürüdün.*
- 4. "Gəncənin müdafiəsi və Cavad xan" mövzusunda təqdimat hazırlayın.*
- 5. Sizcə, XIX əsrin əvvəllərində baş verən rus işğallarının qarşısını hansı vasitələrlə almaq mümkün olardı?*

CƏNUBİ QAFQAZ UĞRUNDA RUSİYA-QACARLAR MÜHARİBƏLƏRİ

2

Azərbaycanın parçalanmış vəziyyətdə olması, Qacarlar səltənətinin zəifliyi Rusiyaya Cənubi Qafqazla bağlı təcavüzkar planlarını gerçəkləşdirmək üçün əlverişli imkan yaradırdı. Azərbaycan xanları isə yaranmış vəziyyəti düzgün qiymətləndirməyərək yadelli təcavüzünə qarşı birgə mübarizə aparmaq əvəzinə, nəyin bahasına olursa-olsun, öz hakimiyyətlərini qoruyub saxlamaq yolunu tutdular. Bu isə son nəticədə Azərbaycanın şimal torpaqlarının işğalını asanlaşdırdı.

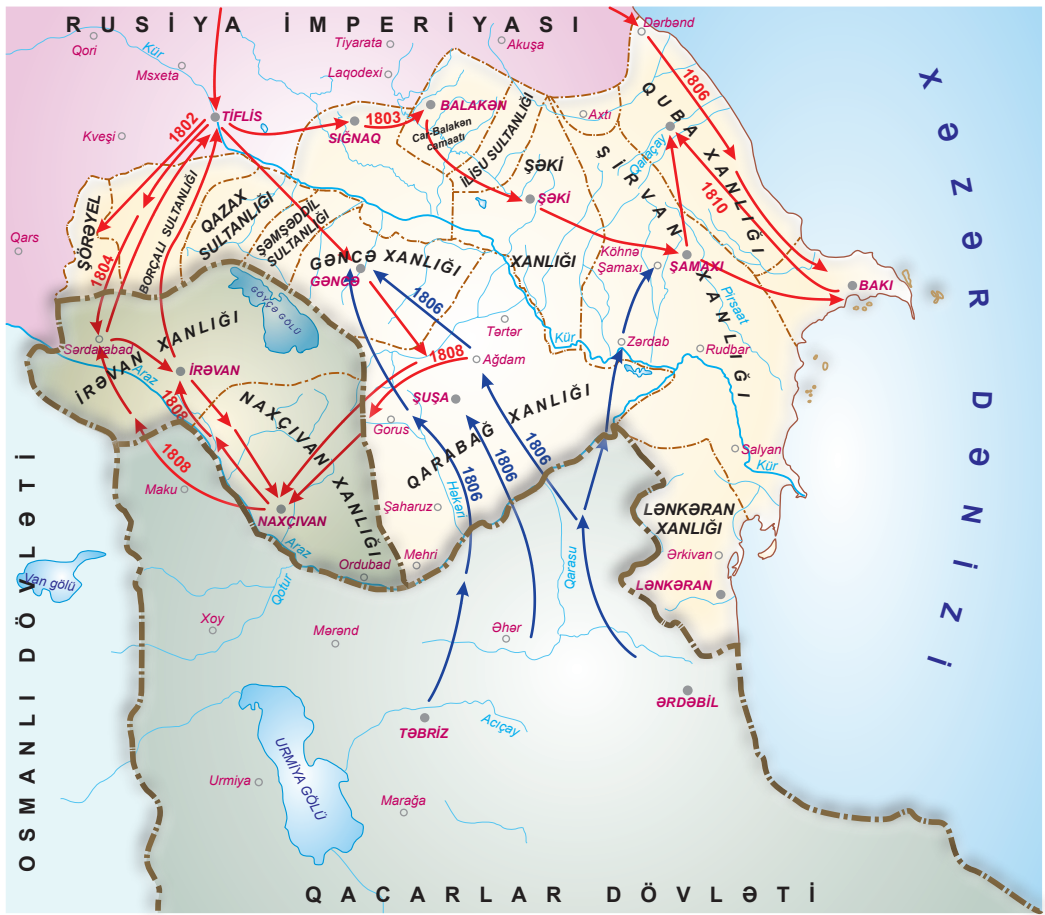
Ultimatum, müharibə, Kürəkçay müqaviləsi, Buxarest sülhü, Gülistan sülhü, Türkmənçay sülhü

Müharibə başlayır. Fətəli şah Qacar Cavad xanı müdafiə etmək üçün ləngiməsi ilə hansı böyük səhvə yol verdiyini yalnız Gəncə xanlığının işğalından sonra anladı. Gəncənin ruslar tərəfindən tutulması Qacarların Azərbaycanın şimalında ən mühüm dayaqlarından birinin itirilməsi demək idi. Rusiya imperiyası isə bu hadisədən sonra Cənubi Qafqazda hərbi-strateji üstünlük əldə etmiş oldu. Rus qoşunlarının cəmləşmə yeri olan Gəncə qalası digər Azərbaycan xanlıqlarının işğalı üçün də hərbi baza rolunu oynamağa başladı. Azərbaycanın şimalında reallaşan bu işğal və Cavad xanın öldürülməsi Rusiya imperiyası üçün böyük mənəvi üstünlük yaratmış, Azərbaycan xanları arasında Qacarlar səltənətinə münasibətdə tərəddüdlərə səbəb olmuşdu. Təbii ki, Fətəli şah bununla barışmaq istəmirdi. Buna görə də 1804-cü ilin mayında şah hökuməti Çar Rusiyasına Cənubi Qafqazda işğal etdikləri ərazilərdən çıxmağı tələb edən ultimatum təqdim etdi. Rədd cavabı alan Qacarlar dövləti Rusiya imperiyası ilə diplomatik münasibətləri kəsdi. Həmin ilin yayında 1804–1813-cü illəri əhatə edən I Rusiya-Qacarlar müharibəsi başladı. Rus qoşunlarının əsas hücum hədəfi İrəvan xanlığı idi. Osmanlı dövləti ilə sərhəddə yerləşən və mühüm coğrafi-strateji mövqeyə malik olan bu xanlıq Rusiyanın istilacı planlarında xüsusi yer tuturdu. İrəvan üzərinə yürüş Şorəyeldən başlandı. Rus qoşunları Gümrüdə möhkəmlənərək iyulun 2-də oradan Üçkilsəyə (Üçmüəzzinə) doğru hərəkət etdi. Qacarlar İranının Üçkilsədə yerləşən qoşunları ilə rus qoşunları arasında 5 gündən artıq davam edən qanlı döyüş başladı. İlk vaxtlar rus qoşunları üstünlük qazansa da, xeyli itki verərək Üçkilsəni tərk etməyə məcbur oldular. Sisianovun başçılıq etdiyi qoşunlar İrəvan yaxınlığında Zengi çayı üzərində yerləşən, əlverişli strateji mövqeyə malik Qəmərlı kəndini ələ keçirməyə can atırdı. Qoşunun tərkibində gürcü knyazlarının və ermənilərin də olması Rusiyanın bu ərazilərlə bağlı gələcək planlarından xəbər verirdi. Qəmərlı kəndi uğrunda İrəvan xanı və onun köməyinə gəlmiş Abbas Mirzənin birləşmiş qüvvələri ilə rus qoşunları arasında qanlı döyüş başladı. Ruslar məğlub edildi.

*Azərbaycan valisi
Qacar taxtının vəliəhdi Abbas Mirzə*

Şerti işarələr:

- İnzibati mərkəzlər
- Kiçik şəhərlər
- 1813-cü il Gülistan müqaviləsinə əsasən Rusiya və Qacarlar dövlətinin sərhədləri
- Xanlıq və sultanlıqların sərhədləri
- Rus ordusunun yürüşləri
- Qacarlar ordusunun yürüşləri

Azərbaycanın şimal torpaqlarının Rusiya tərəfindən işğalının birinci mərhələsi

“Qızılbaşlar (burada İrəvan xanının və Qacarlar dövlətinin qoşunu nəzərdə tutulur – red.) gəliş-gediş yollarını o dərəcədə kəsmişdilər ki, Rusiya qoşununun çarəsi hər tərəfdən üzülmüşdü. Hətta Sisianova qoşulub onunla bir yerdə gəlmiş gürcü knyazları qaçdıqları zaman qızılbaşların əlinə keçib əsir alınmışdılar”.

Mirzə Adıgözəl bəyin “Qarabağnamə” əsərindən

? Rus qoşunlarının tərkibində gürcü və ermənilərin iştirakı sizə Azərbaycan tarixinin hansı dövrlərini xatırladır?

İrəvan qalası istiqamətində gedən ilk döyüşlərdə ruslar xeyli canlı qüvvə itirdilər. Çarəsiz qalan general P.Sisianov məktubla İrəvan xanına müraciət edərək məsələni diplomatik yolla həll etməyə çalışsa da, onun bu səyləri nəticəsiz qaldı. Qalanın müdafiəsinə tam arxayın olan və havaların getdikcə soyuduğunu nəzərə alan İrəvan xanı **Məhəmməd xan** rus qoşunlarının ərzaq və sursatlarının tükənməsinə də ümid edirdi. Yerli əhali düşməne yardım etməmək üçün taxılı iri küplərə doldurub yerə basdırmışdı. Sisianov gizlədilmiş taxılı tapanlara 50 qəpik gümüş pul verməyi vəd etsə də, bunun heç bir nəticəsi olmadı. Əvəzində, Üçkilse monastırı ətrafında yaşayan ermənilər

rusların düşdüyü çətin vəziyyətdən yararlanaraq əldə etdikləri taxılı çox baha qiymətə gizlincə rus zabitlərinə satırdılar. İrəvan ətrafında vəziyyətin ağırlaşdığını görən Sisianov əvvəlki hədə-qorxularını mülayim müraciətlərlə əvəzlədi. Xana müxtəlif güzəştlər vəd verən çar generalı onun son ana qədər qalanı təslim edəcəyinə ümid bəsləyirdi. Sisianovun "geridəqalmış" bir xalqın nümayəndəsi hesab etdiyi İrəvan xanı onu çıxılmaz vəziyyətə salmışdı. Məhəmməd xanın yaxşı hərbi hazırlığı və uğurlu taktiki tədbirləri nəticəsində rus qoşunları böyük itki verdi. Həmin il sentyabrın 1-də Sisianov axırıncı dəfə Məhəmməd xandan İrəvan qalasını təhvil verməyi tələb etdi. Onun bu müraciətinə ertəsi gün Məhəmməd xan yenidən rədd cavabı göndərdi. Son cəhdinin də uğursuz alındığını görən Sisianov sentyabrın 3-də rus qoşunlarının geri çəkilməsi barədə əmr verdi.

İrəvan xanı Məhəmməd xan ilə Gəncə xanı Cavad xan arasında hansı ümumi cəhətləri göstərə bilərsiniz?

?

Qarabağ, Şəki və Şamaxı xanlıqlarının işğalı. İrəvan xanlığı istiqamətində uğur qazana bilməyən general Sisianov bu dəfə diqqətini Qarabağa yönəltdi. Öz hakimiyyətini qorumağa çalışan Qarabağ xanı İbrahimxəlil xan Qacarların Gəncə istiqamətində göndərdiyi qoşunu məğlub etməklə Sisianovun rəğbətini qazanmışdı. Cənubi Qafqazdakı rus komandanlığı ilə sıx əlaqələr qurmuş Qarabağın separatçı xristian müləklərini siyasi baxımdan neytrallaşdırmağa çalışan **İbrahimxəlil xan** da Sisianovla görüşməyə razılıq vermişdi. **1805-ci il mayın 14-də** Qarabağ xanlığı ilə Rusiya dövləti arasında **Kürəkçayda** müqavilə imzalandı. Giriş və 11 maddədən ibarət olan bu müqavilə ilə Qarabağ xanlığı "əbədi olaraq" Rusiya himayəsinə keçdi. Müqavilədə Rusiya imperiyası və Qarabağ xanlığı arasında qarşılıqlı münasibətlərin hüquqi əsasları öz əksini tapmışdı. Rusiya xanlığı himayə etməyi öz öhdəsinə götürür, rus qoşunları onun ərazisində yerləşdirilirdi. Bunun müqabilində Qarabağ xanı Rusiyaya hər il 8 min çervon xərac ödəməli idi. Xanın müstəqil daxili siyasətinə təminat verilir, lakin xarici siyasət məsələlərinin Rusiyanın buradakı nümayəndəsi ilə razılaşdırılması tövsiyə edilirdi. Bu isə Qarabağ xanlığının müstəqil xarici siyasət hüququnun itirilməsi demək idi. İbrahimxəlil xanın məsləhəti ilə Şəki xanı Səlim xan da bir həftə sonra Kürəkçay müqaviləsini imzaladı.

Ibrahimxəlil xan

Kürəkçay müqaviləsini siyasi baxımdan dəyərləndirin. Sizcə, burada əks olunan müddəaları öyrəndiyiniz hansı müqavilələrin şərtləri ilə müqayisə etmək olar?

?

General Sisianov oxşar şərtlərlə **Şamaxı xanı Mustafa xana** da Rusiya imperiyasının himayəsinə keçməyi təklif etdi. Lakin Qarabağ və Şəki xanlarından fərqli olaraq hərbi əməliyyatlarda Qacar qoşunlarının üstünlük qazanacağına ümid edən Mustafa xan müxtəlif bəhanələrlə danışıqları uzadır, Sisianova öz şərtlərini göndərirdi. Onu diplomatik yolla təbii etməyəcəyini anlayan Sisianov xanlığın üzərinə hərbi yürüşə başladı. Şamaxı xanlığına təbii olan Cavad ərazisini Qarabağ xanlığına birləşdirməyə çalışan İbrahimxəlil xanın və Şamaxı xanı ilə ədavəti olan Şəki xanının hərbi qüvvələri də rus qoşunlarının tərkibində idi və yürüşdə iştirak edirdilər.

Mustafa xan Fit dağında müdafiə mövqelərini möhkəmləndirdi. 1805-ci ilin dekabrında birləşmiş qüvvələr bu mövqelərə yaxınlaşdı. Üstün qüvvələr qarşısında duruş gətirə bilməyəcəyini anlayan Mustafa xan Fit dağı yaxınlığına çatmış Sisianovun düşərgəsinə gələrək müqavilə imzalamağa məcbur oldu. Kürəkçay müqaviləsinin şərtlərinə oxşar şərtlərlə bağlanmış müqaviləyə görə, Şamaxı xanlığı da Rusiya himayəsinə keçirdi. Lakin hadisələrin sonrakı inkişafı sübut etdi ki, Georgiyevsk sazişi kimi bu müqavilələr də Rusiya imperiyasının Azərbaycan torpaqlarının işğalı istiqamətində atdığı taktiki addımlardan biri idi.

? Şamaxı üzərinə hərbi yürüş edən rus qoşunlarının tərkibində bəzi Azərbaycan xanlarının iştirakını necə qiymətləndirə bilərsiniz?

Fətəli Şah Qacar

1806-cı ilin iyununda Abbas Mirzənin göndərdiyi şah qoşunları Qarabağa daxil oldu. Bu zaman ailəsi ilə birlikdə Xankəndində olan İbrahimxəlil xan mayor D.Lisaneviçin əmri ilə heç bir əsas olmadan rus qoşunlarının hücumuna məruz qaldı. Xan və onun yaxınları öldürüldü. Bu hadisə **Şəkili Səlim xanı** hiddətləndirdi. O, rus qoşunlarını Şəkiddən qovdu. Bu isə Kürəkçay müqaviləsinin Şəki xanı tərəfindən nümayişkarənə şəkildə pozulması demək idi.

Dərbənd, Bakı və Quba xanlıqlarının işğalı. Şamaxının işğalından sonra Bakı xanlığına yol açılmışdı. Lakin general Sisianov Bakının qala divarları yaxınlığında öldürüldükdən sonra rus qoşunları geri çəkilməyə məcbur oldu. 1806-cı ilin iyununda yenidən Xəzərsahili bölgələrdə fəal-

laşan rus ordusu Dərbəndi işğal etdi, sentyabrda isə Bakıya yetişdi. Hüseynqulu xan dənizdən və qurudan şəhərə yaxınlaşan rus qoşunlarına müqavimət göstərə bilməyəcəyini anlayıb əhalini yer-siz qırğından qorumaq məqsədilə şəhəri tərk etdi. Sentyabrın 3-də Bakı işğal olundu. Xanlıq ləğv edilərək Rusiyanın əyalətinə çevrildi. Bir qədər sonra Quba xanlığı da ruslar tərəfindən zəbt edildi. Qubanın idarə edilməsi keçmiş Bakı xanı II Mirzə Məhəmmədin başçılığı ilə yerli bəylərdən təşkil olunmuş Əyalət şurasına tapşırıldı. 1806-cı il oktyabrın sonlarında rus qoşunları Şəkini mühasirəyə aldılar. Şəhər əhalisinin şiddətli müqavimət göstərməsinə baxmayaraq, **Şəki işğal edildi**. Səlim xan da digər xanlar kimi Qacarlar səltənətinə pənah apardı. Şəkinin işğalından sonra burada da rüsmeyilli qüvvələrdən ibarət müvəqqəti idarə yaradıldı.

? Xatırlayın, nə üçün Rusiya Xəzərsahili xanlıqların işğalına böyük önəm verirdi?

Osmanlı-Rusiya müharibəsi. Rus qoşunlarının 1806-cı ildə qazandığı uğurlar Osmanlı sara-yında da böyük narahatlığa səbəb olmuşdu. Cənubi Qafqazda rus təsirinin artması ilə barışmayan Osmanlı dövləti həmin ilin sonunda Rusiyaya qarşı yeni müharibəyə başladı. Lakin 1807-ci ildə Gümrü yaxınlığındakı məğlubiyyət Osmanlı dövlətinin Rusiyanı Cənubi Qafqazdan, o cümlədən Azərbaycanın şimal torpaqlarından çıxarmaq planlarına ağır zərbə vurdu. İki dövlət arasında danışıqlar **1812-ci il mayın 16-da Buxarest sülhünün** imzalanması ilə nəticələndi. Bu müqavilə ilə Osmanlı dövləti Cənubi Qafqazdakı rus işğallarını tanımağa məcbur oldu.

Buxarest sülhünü Qafqaz uğrunda mübarizə aparan Osmanlı və Rusiya dövlətləri arasında imzalanmış digər müqavilələrlə müqayisə edərək oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənə bilərsiniz.

Gülüstən sülhü. Qacarlarla müharibə hələ də davam edirdi. 1808-ci ilin payızında rus qoşunları Üçkilsəni və Naxçıvanı ələ keçirərək İrəvanı ikinci dəfə mühasirəyə aldılar. Bir neçə ay davam edən mühasirə nəticəsiz qaldı, rus qoşunlarının İrəvana ardıcıl hücumları qala müdafiəçiləri tərəfindən dəf edildi. İrəvan qalasının qəhrəman müdafiəsi rus qoşunlarının planlarını pozdu. Qazanılmış vaxt Abbas Mirzəyə İrəvan istiqamətinə yeni qüvvələr cəlb etməyə imkan yaratdı. 1809-cu ilin mayında Azərbaycan valisinin qoşunları rusları Naxçıvandan vurub çıxardı, geri çəkilən rus qoşunlarının əsas qüvvələri isə Qarababa kəndi yaxınlığında baş verən döyüşdə darmadağın edildi. Bu hadisə Çar Rusiyasında böyük məyusluğa səbəb oldu. Əsas diqqətini Napoleon Fransasına və Avropadakı proseslərə yönəltmiş I Aleksandr Qacarlarla sülh danışıqlarına başlamağı vacib hesab edirdi. Bu məqsədlə rus çarı İrəvan uğrunda döyüşlərdə məğlub olmuş general İ.Qudoviçi A.Tormasovla əvəzləmiş və ona sülh proseslərini sürətləndirmək göstərişini vermişdi. 1809–1810-cu illərdə Qarabağ və Gəncə istiqamətində gedən hərbi əməliyyatlardakı uğursuzluqlar Abbas Mirzəni də sülh danışıqlarını bərpa etmək məcburiyyətində qoydu. Lakin sülh danışıqlarına başlanılsa

da, proses Lənkəran xanlığının gələcək statusu məsələsində düyünə düşdü. Rusiya işğal etdiyi ərazilərlə kifayətlənməyərək Xəzər sahilində xüsusi mövqeyə malik olan Lənkəran xanlığının torpaqlarına da iddia edirdi. Lənkəran xanı Mir Mustafa xanın da Rusiyaya meyil göstərdiyini əsas gətirən çar hakimiyyəti bu məsələdə güzəştə getmək fikrində deyildi. Qacarlar dövləti isə Lənkəranın müstəqil xanlıq kimi qalmasında maraqlı idi. Rusiyanın Xəzər sahillərində möhkəmlənməsini özünün Yaxın və Orta Şərqdəki maraqlarına böyük təhlükə hesab edən İngiltərənin müdaxiləsi ilə danışıqlar uğursuzluqla nəticələndi. Hərbi əməliyyatlar yenidən bərpa edildi.

Sizcə, İngiltərənin sülh danışıqlarında maraqlı tərəf kimi çıxış etməsinə hansı amillər təsir göstərmişdi?

1812-ci ilin oktyabrında Aslandüz çölündə rus qoşunlarının qələbəsi ilə nəticələnən döyüş müharibənin sonrakı gedişinə həlledici təsir göstərdi. Abbas Mirzənin başçılıq etdiyi hərbi qüvvələrin bu məğlubiyyəti Lənkərandakı şah qoşunlarını da ümitsiz vəziyyətdə qoydu. Lənkəran qalası mühasirəyə düşdü. Qalanın müdafiəsinə Qacar sərkərdəsi Sadıq xan rəhbərlik edirdi. O, rusların qalanın təslim olması haqqında tələblərini rədd etdi. 1812-ci il dekabrın 31-də rus qoşunlarının Lənkəran üzərinə həlledici hücumu başladı. Üstün qüvvələrə qarşı qeyri-bərabər döyüşdə Sadıq xan qəhrəmanlıqla həlak oldu. Yanvarın 1-də Lənkəran işğal edildi.

Təqdim olunan dövrdəki beynəlxalq münasibətlərdə baş verən prosesləri Cənubi Qafqazda, o cümlədən Azərbaycanın şimalında cərəyan edən hadisələrlə əlaqələndirin. Bu regionda maraqları olan dövlətləri müəyyən edin.

Lənkəranın işğalından sonra sülh danışıqları yenidən bərpa olundu. **1813-cü il oktyabrın 12-də** Qarabağın **Gülüstan** kəndində iki dövlət arasında sülh müqaviləsi bağlandı. Müqaviləni Qacarların nümayəndə heyətinin başçısı Mirzə Əbülhəsən və Rusiyanı təmsil edən general N.Rtişşev imzalamışdı. Danışıqlarda Qacarlar dövlətinin nümayəndə heyətinin tərkibində olan ingilis müşavir Qor Ouzli də iştirak edirdi. Məhz onun fəallığı nəticəsində müqaviləyə olunan əlavə aktla Qacarlar dövlətinə sülh müqaviləsinin nəticələrinə, xüsusilə sərhədlərin dəyişdirilməsinə gələcəkdə yenidən baxılması hüququ verildi. Gülüstan müqaviləsi **preambula¹, 11 maddə və Separat aktdan²** ibarət idi. Müqaviləyə görə, Qacarlar dövləti Gəncə, Şəki, Şirvan, Quba, Bakı və Lənkəran xanlıqlarının, Şərqi Gürcüstan və Dağıstanın Rusiya hakimiyyəti altına keçməsinə qəbul edirdi. Xəzər dənizində hərbi dəniz donanması saxlamaq hüququ yalnız Rusiyaya məxsus olurdu. Gülüstan sülhünün 7-ci maddəsinə görə, hər iki ölkədə diplomatik korpusların yaradılması da nəzərdə tutulurdu. Bir neçə maddə isə ticarət və gömrük məsələlərinə həsr edilmişdi.

“Rus tacirlərindən ...gətirdikləri mallara görə yüzə beş faizdən çox gömrük alınmasın, həmin tacirlər bu mallar ilə hara gedirlərsə, getsinlər; onlardan ikinci dəfə gömrük tələb olunmasın, oradan apardıqları İran (Qacar) mallarına görə də eyni gömrük alınsın, bundan başqa, heç bir bəhanə və uydurma ilə heç bir rüsum, vergi, gömrük tələb edilməsin. İran təbəələrinin Rusiya şəhərlərinə və limanlarına gətirdikləri və buradan ixrac etdikləri mallara görə qarşılıqlı surətdə eyni gömrüklər eyni əsasda bir dəfə alınsın”.

Gülüstan sülh müqaviləsi, 7-ci maddə

Verilmiş mənbəyə münasibət bildirin. Ticarət məsələsinə hər iki dövlətin xüsusi diqqət ayırmasının səbəbini izah edin.

¹ Preambula – hər hansı bir qanunun, qərarın və hüquqi sənədin izahedici giriş hissəsi

² Separat akt – sülh müqaviləsinin nəticələrinə, xüsusilə sərhədlərin dəyişdirilməsinə yenidən baxılması hüququ verən sənəd

Şerti işarələr:

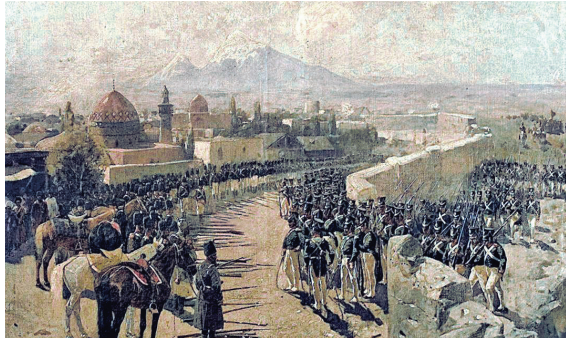
● Böyük şəhərlər	--- 1828-ci il Türkmənçay müqaviləsinə əsasən Rusiya və Qacarlar dövlətinin sərhədləri	→ Qacarlar ordusunun yürüşləri
○ Kiçik şəhərlər	--- Əyalət və dairələrin sərhədləri	→ Azərbaycan xanlarının yürüşləri
✕ Ən mühüm döyüşlər		→ Rus ordusunun yürüşləri
		→ 1828 Rusların işğal etdiyi ərazilər

Azərbaycanın şimal torpaqlarının Rusiya tərəfindən işğalının ikinci mərhələsi

Gülüstan sülhü ilə Cənubi Qafqazın, o cümlədən Azərbaycanın şimal xanlıqlarının işğalının ilk mərhələsi başa çatdı. Naxçıvan və İrəvan xanlıqlarından başqa, bütün şimal ərazilərimiz Rusiya işğalı altına düşdü. Torpaqlarımız bölüşdürüldü və xalqımızın gələcək faciələrinin əsası qoyuldu.

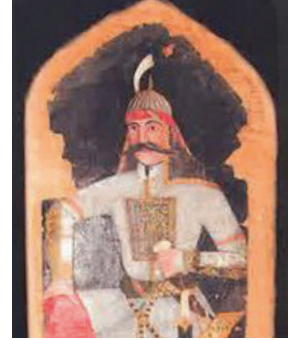
Cənubi Qafqaz və Azərbaycan uğrunda II Rusiya-Qacarlar müharibəsi. Türkmənçay sülhü. Qacarlar səltənəti onun üçün ağır şərtlərlə imzalanmış Gülüstan müqaviləsi ilə barışmaq istəmirdi. XIX əsrin ikinci onilliyində Separat aktdan istifadə edərək sərhədlər məsələsinə yenidən baxılmasına çalışan şah hökumətinin bütün səyləri nəticəsiz qalmışdı. Napoleon Fransası üzərində qələbə çalınmasında oynadığı rol, Avropadakı mövqeyinin möhkəmlənməsi Rusiyanın beynəlxalq nüfuzunu əhəmiyyətli dərəcədə artırdığından çar hökuməti ərazi məsələlərində heç bir güzəştə getmək istəmirdi. Lakin Rusiyanın Qafqazlarda güclənməsi, Yaxın və Orta Şərqdə proseslərə təsirinin artması Qacarlara yanaşı, bunu Şərqdəki mülkləri üçün təhlükə hesab edən İngiltərəni də narahat edirdi. Bu iki dövlət arasında ortaq maraqlar 1814-cü ildə Tehran müqaviləsinin imzalanması ilə nəticələndi. Müqaviləyə görə, İngiltərə Qacarlar dövlətinə hərbi və maliyyə yardımları

etməyi öz üzərinə götürür, Gülüstan müqaviləsinin şərtlərinə yenidən baxılmasına kömək edəcəyinə vəd verirdi. Bunun qarşılığında isə Qacarlar dövləti İngiltərəyə Hindistan sərhədlərinin təhlükəsizliyini təmin edəcəyini bildirirdi. İngiltərənin yardımı ilə ordusunu yenidən qurmağa başlayan Abbas Mirzə Qacarlara sığınmış Azərbaycan xanlarının da ona yardım edəcəklərini nəzərə alaraq cidd-cəhdlə yeni müharibəyə hazırlaşırdı.

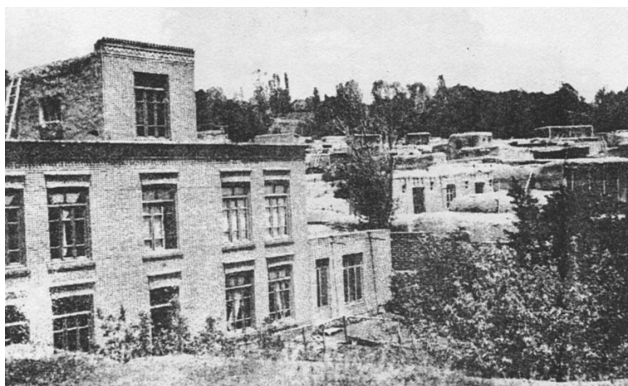
İrəvan qalasının Rusiya tərəfindən işğal edilməsi

Rusiyada **Dekabristlər üsyanının** baş verməsi xəbəri Qacarların yeni müharibəyə başlamasını sürətləndirdi. Hərbi əməliyyatlar 1826-cı ilin iyulunda başladı. Abbas Mirzənin əsas məqsədi Tiflisi tutmaq, rusları bütünlüklə Cənubi Qafqazdan çıxararaq Terek çayından şimala qovmaq idi. Qacar qoşunlarının hərəkət istiqaməti də buna hesablanmışdı. Müharibənin başlanğıcında Abbas Mirzə xeyli uğur əldə etdi. Azərbaycan xanlarının da yaxından iştirakı ilə Lənkəran, Şamaxı, Şəki və Gəncə əraziləri ruslardan təmizləndi. Bu ərazilərdə xan hakimiyyəti bərpa olundu. Hərbi əməliyyatlara qoşulan İrəvan xanı Həsən xan da Pəmbək və Şörəyeli azad etdi. Lakin Abbas Mirzə dağınıq vəziyyətdə olan rus dəstələrini əzmək əvəzinə, əsas qüvvələri ilə Şuşa qalasını mühasirəyə aldı. Mühasirə 48 gün davam etdi. Bundan yararlanan rus komandanlığı pərakəndə halda olan rus qoşunlarını Tiflisə cəmlədi, buraya yeni qüvvələr göndərdi. Qraf F.İ. Paskeviç isə Qafqazdakı rus qoşunlarının komandanı təyin edildi. Nəticə özünü çox gözletmədi. 1826-cı ilin sentyabrında Şəmkir döyüşündə ruslar qələbə qazandılar. Sentyabrın 13-də Gəncədə baş verən döyüş isə həlledici oldu. Abbas Mirzənin özünün başçılıq etdiyi şah qoşunlarının əsas hissəsi xəyanət nəticəsində məğlub edildi. Bu məğlubiyyət Qacarların Qafqazdakı nüfuzuna ağır zərbə vurdu və müharibənin taleyini həll etdi. 1827-ci ilin yayında rus qoşunları əvvəlcə Naxçıvanı müqavimətsiz tutdular. Həmin ilin iyulunda baş verən Cavanbulaq, sentyabrın 20-də isə Sərdarabad döyüşlərindəki qələbələr İrəvan xanlığının taleyini, demək olar ki, həll etdi. İrəvan xanı Həsən xanın şiddətli müqavimətinə baxmayaraq, şəhər ruslar tərəfindən tutuldu. Hərbi əməliyyatları Azərbaycanın cənubuna keçirən ruslar 1827-ci ilin oktyabrında Maku, Xoy, Mərənd və Təbrizi ələ keçirdilər. 1827-ci ilin noyabrından başlamış danışıqlar Rusiya böyük miqdar da təzminat tələb etdiyi üçün uzanırdı. Bunu bəhanə edən ruslar Urmiya və Ərdəbil də işğal edillər.

İrəvanlı Həsən xan

Nəhayət, **1828-ci il fevral ayının 10-da** Təbriz yaxınlığındakı **Türkmənçay** kəndində sülh müqaviləsi imzalandı. On altı maddədən ibarət olan bu sülhə görə Qacarlar dövləti ilə Rusiya arasındakı sərhədlər yeniləndi. Şah hökuməti Naxçıvan və İrəvan xanlıqlarının da Rusiyaya ilhaqını tanıyır, 20 milyon rubl məbləğində təzminat ödəməyi öz öhdəsinə götürürdü. Müqaviləyə görə, **Xəzər dənizində hərbi donanma saxlamaq hüququ** yenə də yalnız Rusiyaya məxsus idi. Bundan başqa, Türkmənçay sülhündə qarşılıqlı ticarət əlaqələrinin genişləndirilməsi, yeni ticarət konsulluqlarının açılması, gömrük məsələləri də öz əksini tapırdı. Sülhün ən ağırılı məqamlarından biri isə XV maddə idi. Bu maddədə Qacarların daxili əyaletlərində yaşayan əhalinin Rusiyaya (Azərbaycanın şimalına)

Türkmənçay müqaviləsinin bağlandığı ev (ön planda)

*Türkmənçay müqaviləsinin imzalandığı otaq
(Bu daş üzərinə bərkidilmiş mərmər xatirə lövhəsi isə oğurlanıb)*

sərbəst köçməsinə şərait yaradılırdı. Bu maddəyə uyğun olaraq, Rusiya-Qacarlar müharibələrinin gedişində xəyanət yolunu tutmuş ermənilərin kütləvi surətdə Cənubi Qafqaza və əsasən Azərbaycan torpaqlarına köçürülməsi prosesi başlandı. Türkmənçay sülhü ilə tarixi Azərbaycan torpaqlarının ikiye bölünməsi rəsmiləşdirildi. Azərbaycan torpaqlarına ermənilərin köçürülməsi 1828–1829-cu illəri əhatə edən Osmanlı-Rusiya müharibəsindən sonra daha geniş vüsət almışdı. 1829-cu ildə imzalanmış Ədirnə sülhünə görə, Osmanlı dövləti ərazisindən 90 minə yaxın erməni əhalisi Azərbaycanın şimal torpaqlarına köçürülmüşdü. Bu sülhə əsasən Axalsıx paşalığının bir hissəsi Rusiya imperiyasına ilhaq edildi, Osmanlı dövləti bütün Cənubi Qafqazın işğalını rəsmən tanıdı.

1. Sizcə, Rusiya işğalının qarşısını almaq mümkün idi mi? Bunun mümkünlüyünü necə təsəvvür edirsiniz?
2. Rusiyanın bəzi xanlar ilə bağladığı müqavilələrin Azərbaycan üçün hansısa siyasi üstünlükləri var idi mi?
3. XIX əsrin birinci yarısında Cənubi Qafqaz uğrunda baş vermiş müharibələrdə Rusiyanın uğur qazanmasının, Qacarların və Osmanlıların isə məğlubiyyətə uğramasının səbəblərini araşdırın. Bununla bağlı referat yazın.
4. Abbas Mirzə haqqında təqdimat yazın.
5. Azərbaycan xanlarının rus işğalı prosesindəki fəaliyyətlərini araşdırın. İrəvan, Qarabağ, Şəki, Lənkəran və Naxçıvan xanlarının siyasi mövqeləri barədə müqayisələr aparıb gəldiyiniz nəticələri şərh edin.

LAYIHƏ

II FƏSİL. ŞİMALİ AZƏRBAYCAN RUSIYA İŞĞALI DÖVRÜNDƏ

MÜSTƏMLƏKƏ İDARƏ ÜSULU VƏ ONUN SOSIAL-İQTİSADI, SİYASİ HƏYATA TƏSİRİ

3

Azərbaycanın şimal torpaqlarının istilasından sonra Çar Rusiyası burada özünəməxsus idarə üsulu yaratdı. Komendant idarə üsulu kimi tanınan bu işğal rejimi Rusiyanın müstəmləkəçi maraqlarına xidmət edirdi. Hərbçilərin başçılıq etdiyi yeni inzibati vahidlərdə yarıtmaz idarəçilik, özbaşınalıq, yerli əhaliyə qarşı amansız münasibət hökm sürürdü.

Baş hakim, komendantlar, əyalət, dairə, distansiya, müstəmləkə siyasəti, iltizam sistemi, xalq hərəkatı, üsyanlar

Hələ I Rusiya-Qacarlar müharibəsinin gedişində Çar Rusiyası yerli xanlıqları ləğv etməyə başlamışdı. Rus qoşunlarına şiddətli müqavimət göstərən xanlıqların yerində başında rus zabitinin – komendantın durduğu idarə üsulu yaradılırdı. Məsələn, Dərbənd, Bakı xanlıqları məhz bu cür ləğv edilmişdi. 1806-cı ildə işğal olunmuş Quba xanlığında isə bir müddət yerli bəylərdən ibarət Əyalət şurası fəaliyyət göstərmişdi. 1810-cu ildə müstəmləkə zülmü əleyhinə burada baş vermiş üsyan yatırıldıqdan sonra həmin şura ləğv edildi. Rusiya idarəçiliyini “kənüllü” qəbul etməyə məcbur olmuş xanlıqların isə taleyi bir qədər fərqli idi. Qarabağ, Şəki, Şirvan və Lənkəran xanlıqlarında yerli idarəçilik bir müddət saxlanılmışdı. Lakin Cənubi Qafqazdakı rus məmurları onların mövcudluğuna, yerli idarəçiliyin qalmasına uzun müddət dözmək fikrində olmadıqlarını tezliklə büruzə verdilər. 1819-cu ildə sonuncu Şəki xanı İsmayıl xan zəhərlənərək öldürüldü və xanlığın varlığına son qoyuldu. **1820-ci ildə Şamaxı**, bundan iki il sonra isə **Qarabağ xanlığı ləğv edildi**. Rusiyaya sədaqəti ilə seçilən Lənkəran xanlığını da belə bir aqibət gözləyirdi. Yüksək rütbəli rus məmurlarının xüsusi göstərişi və bunu yerinə yetirən komendantın təzyiqi nəticəsində 1826-cı ildə Mirhəsən xan da xanlığı tərk etməyə məcbur oldu. Beləliklə, Lənkəran xanlığının da varlığına son qoyuldu. Bu tədbirlərlə Çar Rusiyası XIX əsrin əvvəllərində imzalanmış müqavilələrin xanlıqların işğalı prosesində həyata keçirilmiş taktiki addım olduğunu bir daha ayarı şəkildə nümayiş etdirdi.

Sizcə, daxili müstəqilliklərini qoruyan və onsuz da, Rusiyanın himayəsində olan xanlıqların ləğv edilməsi hansı məqsədi daşıyırdı?

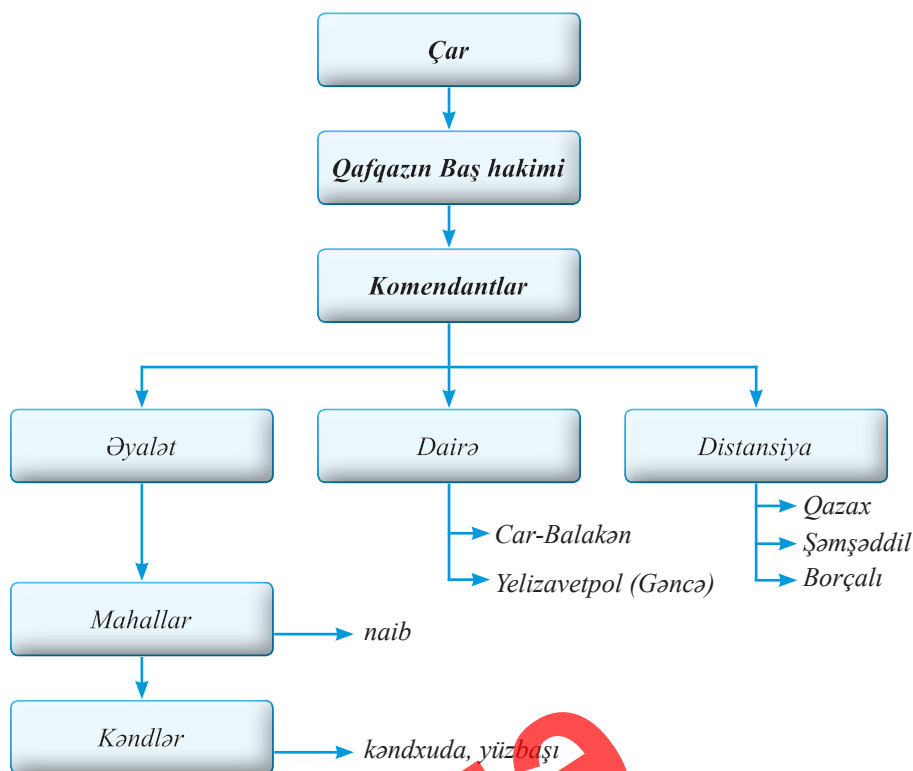
?

1828-ci ilin martında daha bir tarixi haqsızlıq baş verdi. Çar I Nikolayın fərmanı ilə Naxçıvan və İrəvan xanlığının torpaqlarını əhatə edən qondarma “erməni vilayəti” yaradıldı. Bu addım həmin xanlıqların rəsmən ləğv olunması ilə yanaşı, gələcəkdə tarixi Azərbaycan torpaqları hesabına erməni dövlətinin təşkilinə zəmin hazırladı.

Beləliklə, rus işğalından sonra keçən qısa zaman ərzində yerli idarəetmə sistemi bütünlüklə yeni hərbi idarə üsulu ilə əvəz edildi. Onun yerində rus zabitləri – komendantlar tərəfindən idarə olunan əyalətlər, dairələr və distansiyalar yaradıldı. Komendantları Qafqazın Baş hakimi təyin

edirdi. Onlara geniş səlahiyyətlər verilmişdi. İdarə etdikləri ərazilərdə bütün mülki və hərbi idarəçilik komendantların əllərində cəmlənmişdi. Onlar hətta məhkəmələrə də sədrlik edirdilər. Bu isə misliləşməmiş özbaşınalığlara, əhəlinin soyulub-talanmasına şərait yaradırdı. Əyalətlər mahal-lara, mahallar isə ənənəvi olaraq kəndlərə bölünürdü. Mahalları naiblər, kəndləri isə kəndxuda və ya yüzbaşılar idarə edirdi. Naiblər və kəndxudalar əsasən vergilərin yığılması və komendantlara göndərilməsi işi ilə məşğul olurdular. Naib və ya kəndxuda vəzifəsinə təyin edilənlərin Rusiyaya sədaqəti əsas götürülürdü. Dövlətdən heç bir maaş almayan bu vəzifə sahiblərinə çar hökuməti yalnız bəzi imtiyazlar vermişdi.

RUS İŞĞALINDAN SONRA YARADILAN İNZİBATİ İDARƏETMƏ SİSTEMİ (KOMENDANT İDARƏ ÜSULU)

Qarabağ, Şəki, Şirvan və Lənkəran əraziləri mərkəzi Şuşa olan Müsəlman Əyalətləri Rəisliyində birləşdirilmiş, Bakı və Quba isə Dərbənddə yerləşən **Hərbi Dairə Rəisliyinə** təbə etdirilmişdi.

Rus işğalı məhkəmə sisteminə də müəyyən dəyişikliklərə səbəb oldu. Ənənəvi şəriət məhkəmələri öz əvvəlki rolunu itirdi. Bu məhkəmələrin səlahiyyətləri evlənmə-boşanma (kəbin-talaq) və vərəsəlik məsələləri ilə məhdudlaşdırılmışdı. Əvəzində, yeni yaradılan əyalət və şəhər məhkəmələrinə geniş səlahiyyətlər verilmişdi. Bu məhkəmələrdə verilən qərarlar qayda-qanundan daha çox onlara sədrlik edən komendantların iradəsindən asılı olurdu. Məhkəmələr rus dilində aparılırdı, bu isə dili bilməyən yerli əhali üçün böyük problemlər yaradırdı. Ən böyük ədalətsizliklərdən biri də mülki cinayətlərə həbsdəkilər üçün yaradılmış səhra məhkəmələrində baxılması idi.

Yeni yaradılan məhkəmələri ənənəvi məhkəmələrimizlə müqayisə edin, mənfəəti və ya müsbət cəhətlərinə aid cədvəl hazırlayın.

Göründüyü kimi, komendant idarə üsulu Şimali Azərbaycanda Çar Rusiyasının müstəmləkəçi maraqlarına xidmət edən və məmur özbaşınalığına şərait yaradan ədalətsiz bir inzibati idarə sistemi idi.

Çarizmin köçürmə siyasəti. Bir tərəfdən Osmanlı dövləti, digər tərəfdən Qacarlar İranı ilə əhatə olunan Cənubi Qafqazın əhalisinin əsasən müsəlmanlardan ibarət olması çarizmin müstəmləkəçi maraqlarına cavab vermirdi. I Pyotrun vəsiyyətlərindən kənara çıxmayan rus çarizmi ermənilərin Şimali Azərbaycana köçürülməsinə xüsusi diqqət ayırırdı. Xristian elementlərini Cənubi Qafqaza köçürməkdə çarizmin bir sıra məqsədləri var idi:

1. İşğal edilmiş ərazidə yaşayan əhalinin mütləq çoxluğunu müsəlmanlar təşkil etdiyindən Osmanlı və Qacarlar dövlətlərinə meyil göstərməyən və burada Rusiya imperiyasına sədaqətlə xidmət edəcək qeyri-müsəlmanları yerləşdirməklə özünə etibarlı sosial dayaq yaratmaq;
2. Xristian əhalini qonşu müsəlman dövlətləri ilə sərhəddə yerləşdirməklə bufer zona¹ yaratmağa nail olmaq, yerli müsəlman-türk əhalinin müsəlman Şərqi ilə əlaqələrini zəiflətmək;
3. Xristianlaşdırma və ruslaşdırma siyasətini həyata keçirmək;
4. Regionun iqtisadi fəthini sürətləndirmək və xəzinənin gəlirlərini artırmaq.

Çarizmin köçürmə siyasətini sosial, iqtisadi və siyasi cəhətdən dəyərləndirin.

Bu məqsədlərə çatmaq üçün çarizm erməni faktoruna xüsusi diqqət ayırmışdı. Erməni kilisə xadimləri və rus ordusunda xidmət edən erməni mənşəli zabitlər vasitəsilə Qacarlar və Osmanlı dövlətləri ərazisində yaşayan bu xalqın nümayəndələri arasında Qafqaza köçürülmə ilə bağlı təbliğat aparılırdı. Çar hökuməti onlara Azərbaycan torpaqları hesabına dövlət yaradaçağı vədini də vermişdi. **Ermənilərin Qacarlar İranından Şimali Azərbaycana köçürülməsi 1804-cü ildən başlayaraq mərhələ-mərhələ həyata keçirildi. Hələ 1804-cü ildə Yelizavetpol qəzasına 105 erməni ailəsi, 1805-ci ildə isə 1.300 erməni köçürülmüşdü.** General Sisianov hətta 1600 aysoru da Şimali Azərbaycanda yerləşdirmişdi.

Ermənilərin kütləvi şəkildə Cənubi Qafqaza gətirilməsi Türkmənçay və Ədirnə müqavilələrindən sonra daha da geniş vüsət aldı.

İrandan ermənilərin Cənubi Qafqaza köçürülməsi. 1828-ci il

“...əlahəzrət şah tərəfindən İranın (Cənubi Azərbaycanın) bütün sakinlərinə və məmurlarına bağışlanma əta edilir. Üstəlik traktatın bağlanıldığı gündən hesablanaraq o məmur və sakinlərə ailəsi ilə birlikdə İran əyalətlərindən Rusiyaya sərbəst keçmək, daşınan əmlakını aparmaq və satmaq üçün bir il vaxt verilir; daşınmaz mülkiyyətə gəldikdə, onun satışı üçün beş il müddət müəyyən edilir”.

Türkmənçay müqaviləsindən, XV maddə

Mənbəni şərh edin. Sizcə, nəyin müqabilində şah hökuməti öz sakinlərinə belə “güzaştlar” etməli idi?

XV maddədə “bağışlanma əta olunanlar” Rusiya ilə aparılan müharibələrin gedişində şah hökumətinə xəyanət edən, rus qoşunlarının uğur qazanması üçün onlara çuğulçuluq edib hər cür yardım göstərən ermənilər idi. Türkmənçay və Ədirnə sülh müqavilələrindən sonra Şimali Azərbaycan torpaqlarına qısa müddət ərzində təxminən 130 minə yaxın erməni köçürülmüşdü. Köçürülən əhali əsasən Qarabağda, Naxçıvan və İrəvanda yerləşdirilmişdi. Şimali Azərbaycan torpaq-

¹ bufer zona – bu və ya digər səbəbdən iki ərazini ayırmaq, bir-biri ilə əlaqədə olmağa qoymamaq məqsədilə yaradılmış zona

larına ermənilərin məskunlaşması XX əsrin əvvəllərinə qədər davam etmiş, əhalinin etnik tərkibi ciddi dəyişikliklərə məruz qalmışdı. Köçürülən ermənilər vergilərdən bir müddət azad edilir, onlara münbit torpaqlar verilir. Sonralar onların üzərinə qoyulan vergi də yerli əhaliyə nisbətən xeyli az idi. Torpaqlarımızda ermənilərin kütləvi surətdə yerləşdirilməsi bədnam qonşularımızın bugünkü ərazi iddialarının meydana çıxmasına şərait yaratmışdır.

Şimali Azərbaycana ermənilərin köçürülməsi barədə araşdırma aparın, regionda baş verən siyasi hadisələrin, müharibələrin bu prosesə necə təsir göstərdiyini izah edin.

Almanların Qafqaza köçürülməsi. Çarizmin köçürmə siyasətində almanlar da mühüm yer tutmuşlar. XVIII əsrin sonu – XIX əsrin əvvəllərində Almaniya siyasi dağınıqlıq dövrünü keçirməklə yanaşı, ağır iqtisadi böhran içərisində idi. Napoleon müharibələri də ölkədən yan ötməmişdi. Məhz belə bir dövrdə Rusiya alman koloniyalarının hərbi cəhətdən fəth edilmiş Qafqaz torpaqlarında yerləşdirilməsinə ciddi diqqət ayırmışdı. Almaniyanın cənubundakı Vürtemberg knyazlığı, Baden Napoleon müharibələrindən daha çox zərər görmüşdü. **Alman köçkünlərinin Qafqaza köçürülməsi prosesi 1817–1818-ci illərdə başladı.** Onların içərisində savadlı mühəndislərin, bacarıqlı sənətkarların, kəndlilərin olması da rus çarizminin Qafqazla bağlı iqtisadi maraqları ilə üst-üstə düşürdü. Cənubi Qafqazın zəngin təbii ehtiyatlarını səmərəli şəkildə mənimləməyə, həmçinin bölgədə xristian ünsürlərinin mövqeyini gücləndirməyə çalışan Rusiya almanların burada yerləşdirilməsində daha maraqlı tərəf idi. Azərbaycanda ilk alman koloniyası indiki Göygöl rayonu ərazisində yaradılan Yelenendorf oldu. Bir qədər sonra isə Şəmkir yaxınlığında Annenfeld koloniyası da təşkil edildi.

Yelenendorfda alman ailəsi (XIX əsr)

Azərbaycan torpaqlarında almanların yerləşdirilməsinin bugünkü Azərbaycan-Almaniya əlaqələrinə təsirini araşdırın.

“Bu məskənlər yarandıqlarına görə Şvab əyalətinin çox dindar lüteranlarına borcludur. Onlar əsrimizin ilk onilliklərində müxtəlif dəstələr halında vətənlərini tərk edərək quru yolu ilə Avstriya və Rusiya üzərindən “vəd olunmuş torpaqlara” köç etmək istəmişlər. Çünki orada, başçıların dediyinə görə, onları dünyəvi və səmavi xoşbəxtliklər və sevinclər gözləyirmiş. Amma rus hökuməti o vaxtlar çalışan alman əkinçilərinin Qafqazda məskunlaşdırılmasında çox maraqlı imiş və ona görə də həmin dəstələri orada saxlamış və onlara rusların müşayiəti ilə, həqiqətən də, mühasib torpağın olub-olmadığını yoxlamaq üçün Qüdsə bir komissiya göndərməyi vəd vermişdi. Komissiya uzun müddətdən sonra geri qayıtdıqda onlara “vəd edilmiş torpaqlara” köçü davam etdirməməyi məsləhət görmüşdü. Rus hökuməti də onlara səxavət göstərərək böyük, gözəl torpaq sahələri verdiyinə görə şvablar orada qalmışlar. Elə indi də köç etdikləri zaman olduqları həmin köhnə şvablar kimi yaşayırlar... Adamlar köç etdikləri zaman malik olduqları adət-ənənələrini də dilləri kimi qoruyub saxlayırlar”

Verner fon Simens, “Qafqaz səyahətləri” əsərindən, səh. 33–34

Mənbəyə əsasən almanların məhz Cənubi Qafqaza köçürülmə səbəblərini aydınlaşdırın.

Azərbaycanda rus məskənləri. Çar hökuməti ruslaşdırma siyasətinə uyğun olaraq Azərbaycana rusların köçürülməsini də diqqətdə saxlayırdı. İlk vaxtlar burada xidmət edən əsgərlərin xidmət müddətini başa vurduqdan sonra Azərbaycanda məskunlaşdırılmasına cəhd edilse də, bu alınmadı. Rus əsgərləri özləri üçün yad olan iqlimdə yaşamaq istəmirdilər. Əvəzində, I Nikolay **1830-cu il oktyabrın 20-də təriqətçi və bədətçi rus kəndlilərinin Şimali Azərbaycana köçürülməsi** haqqında fərman verdi. Bu fərman ilə Azərbaycanda ilk rus məskənləri yaradıldı. Sonrakı dövrlərdə də rusların Azərbaycanın şimal torpaqlarında yerləşdirilməsi prosesi davam etdirildi. Ən münbit torpaqlar, həmçinin yerli əhalinin yaylaq kimi istifadə etdiyi ərazilər gəlmələrə verildi.

Sosial-iqtisadi həyatda yeniliklər. Rus işğalı əhalinin sosial tərkibində bir sıra dəyişikliklərə səbəb oldu. Hakim zümrə içərisində bəylər və ağalar aparıcı rol oynamağa başladılar. Ali ruhanilər də öz mövqelərini qoruyurdular. Çarizm yerli zadəganları özünə yaxınlaşdırmaq üçün **13 iyul 1830-cu il** tarixli fərman verdi. Bu fərmanla bəylərin və ağaların müsadirə olunmuş torpaqlarının müəyyən hissəsi geri qaytarılır, lakin onların dövlət idarəçiliyində iştirakına məhdudiyyətlər qoyulurdu. Müsəlman ruhanilərinin əhali üzərindəki böyük təsirini nəzərdən qaçırmayan çar hökuməti onları nəzarətdə saxlamaq üçün 1829-cu ildə şeyxülislam və müfti vəzifələrini təsis etdi. Şeyxülislam şiə məzhəbli, müfti isə sünni məzhəbli əhaliyə dini rəhbərlik etməli idi.

Sizcə, islam məzhəblərinə ayrı-ayrı dini başçıların təyin edilməsində Çar Rusiyası hansı maraqları güdürdü?

1836-cı ildə Xaçın mülkiyyəti ərazisində yerləşən alban katolikosluğu ləğv edildi, alban kilsəsi və **alban tarixinə aid qiymətli mənbələr Rusiyaya aparıldı.** Bu, qədim alban etnosunun varlığına böyük zərbə oldu.

Əhalinin sosial tərkibi. Rus işğalından sonra əhalinin aşağı zümresinin tərkibində ciddi dəyişikliklər baş verməmişdi. Əvvəllər olduğu kimi, bu zümrə yenə də kəndlilər, sənətkarlar və tacirlərdən ibarət idi. İşğalın nəticəsi olaraq kəndlilər iki böyük təbəqəyə ayrılmışdı: dövlət kəndliləri və sahibkar kəndliləri. İşğal prosesinin gedişində hakim zümrədən müsadirə olunmuş torpaqlar **dövlət (xəzinə) torpaqları** adlandırılaraq birbaşa mərkəzi hakimiyyətin ixtiyarına verilmişdi. Belə torpaqlarda yaşayan kəndlilər *dövlət (xəzinə) kəndliləri*, bəy, ağa torpaqlarında yaşayan kəndlilər isə *sahibkar kəndliləri* adlandırılırdı. İstər sahibkar, istərsə də dövlət kəndliləri ənənəvi olaraq **rəiyyət, rəncbər, elat** kimi qruplara bölünürdü.

Torpaq mülkiyyəti formaları və vergilər. Rus işğalı torpaq mülkiyyətinə də müəyyən qədər təsir göstərmişdi. Bu dövrdə aşağıdakı mülkiyyət formaları mövcud idi: dövlət torpaqları, tiyul, vəqf, mülk və mülki-xalisə.

- **Tiyul** – çarizmə sədaqətlə xidmət edənlərə verilirdi.
- **Vəqf** – məscidlərə və kilsələrə məxsus torpaqlar idi.
- **Mülk və mülki-xalisə** isə yerli bəylərin və ağaların irsi torpaqları hesab olunurdu.

Aparıcı vergilər yenə də **malcəhət və bəhrə** vergisi olaraq qalırdı. Rus işğalı dövründə XVIII əsrdə tətbiq edilən vergilər saxlanılmış, onların miqdarı isə daha da artırılmışdı. Müsəlman əhalisi xristianlara nisbətən daha çox vergi ödəyir və mükəlləfiyyətlər icra edirdi. Çox zaman komendantlar vergiləri özbaşına artırır və ya bir vergini bir neçə dəfə alırdılar.

Cənubi Qafqazın işğalından sonra Şimali Azərbaycan tədricən Rusiyanın xammal və satış bazasına çevrilirdi. Çarizmin iqtisadi siyasətinin mahiyyəti də elə bunun üzərində qurulmuşdu: yerli xammal Rusiyaya daşımaq, orada istehsal olunan hazır məhsulları isə müstəmləkəsində satmaq. Azərbaycanda istehsal edilən xam ipək, pambıq, qızıl, boya, yun məmulatları və s. məhsullar Rusiyaya aparılırdı. Bu dövrdə ilk manufakturalar meydana gəlmişdi. 1827-ci ildə Şəki yaxınlığında Xanabad manufakturası fəaliyyətə başladı. Sonralar bu manufaktura Cənubi Qafqazda 1836-cı ildə yaradılmış, ipəkçiliyi və ticarət sənayesini yayan cəmiyyətin sərəncamına verildi.

Çarizmin diqqətində olan sahələrdən biri də neft istehsalı idi. Övvəllər Bakı xanına məxsus bütün neft quyuları müsadirə edilərək xəzinə torpaqlarına qatılmışdı. Neft quyuları iltizama verilir, orada kəndlilərin icbari əməyindən istifadə olunurdu. Bu isə neft hasilatına mənfi təsir göstərirdi. Balıq **vətəgələri**² və duz mədənləri də **iltizama**³ verilən sahələrdən idi. İlk kapitalist müəssisələrinin meydana gəlməsinə baxmayaraq, XIX əsrin birinci yarısında Azərbaycan aqrar ölkə olaraq qalırdı. Əhəlinin əsas məşğuliyyəti əkinçilik, maldarlıq və kустar sənətkarlıq idi.

Xatırlayın: xanlıqlar dövründə iqtisadiyyatın inkişafını ləngidən amillər hansılar idi?

Sənətkarlıq və ticarət. Çar Rusiyası sənətkarlıq və ticarətdən gələn gəlirlərini artırmaq üçün XIX əsrin 20–30-cu illərində bir sıra addımlar atdı. Bu illərdə qəbul edilən ticarət əsasnamələri, həmçinin 1836-cı ildə **rəhdari rüsumunun**⁴ ləğvi ticarətin inkişafına müsbət təsir göstərdi. Xanlıqlar dövründən qalan müxtəlif çəki, ölçü və pul vahidlərinin mövcudluğu sənətkarlıq və ticarətin inkişafını ləngidirdi. 1839–1843-cü illərdə bu sahədə irəliyə doğru addımlar atıldı. Azərbaycanda da vahid çəki, ölçü, pul vahidləri tətbiq edildi. Beləliklə, çarizmin bölgədən gələn gəlirlərini artırmaq məqsədilə həyata keçirdiyi islahatlar obyektiv olaraq sənətkarlıq və ticarətin inkişafına müsbət təsir göstərdi.

Bakı bazarında tacirlər. XIX əsr

Müstəmləkə zülmünə qarşı xalq üsyanları. XIX əsrin 30-cu illərində Şimali Azərbaycanı üsyanlar bürüdü. Bu üsyanlarda əhəlinin bütün təbəqələrinin iştirakı və onlara hakim zümrenin nümayəndələrinin başçılıq etməsi azərbaycanlıların çarizmin müstəmləkə zülmü ilə barışmazlığının göstəricisi idi. Rus çarizminin Şimali Azərbaycanda mili-dini ayrı-seçkilik, ruslaşdırma, xristianlaşdırma

² Vətəgə – çay, göl və dəniz balıqlarını ovlamaq üçün sahilə yerləşən məntəqə, müəssisə

³ İltizam – bir işin yerinə yetirilməsini lazım bilmə, öhdəsinə götürmə

⁴ Rəhdari rüsumu – ticarət yollarının qorunması üçün toplanan rüsum

siyasəti, köçürülmələr nəticəsində yerli əhalinin münbit torpaqlarını, xüsusilə yaylaqlarının xeyli hissəsini itirməsi, komendant özbaşinalıqları, vergi və mükəlləfiyyətlərin çoxluğu əhalidə kəskin narazılıq doğururdu. Şimali Qafqazda dağlı xalqlarının Rusiyanın müstəmləkə zülmünə qarşı mübarizəsi də Azərbaycanda alovlanan üsyanlara müəyyən təsir göstərmişdi. Hər bir üsyanın özünəməxsus cəhətləri də var idi.

XIX əsrin 30-cu illərində Çar Rusiyanın müstəmləkə siyasətinə qarşı baş verən üsyanlar

İl	Baş verdiyi ərazi	Rəhbərləri	Özünəməxsus səbəbi	Məğlubolma səbəbləri
1830	Car-Balakən	Şeyx Şaban	Daxili muxtariyyətin ləğvi	• Qeyri-mütəşəkkillik • Zəif silahlanma
1831	Lənkəran	Mirhəsən xan	Əkinəyararlı torpaqların azlığı	• Vahid mərkəzdən idarə olunmaması
1837–1838	Quba	Hacı Məhəmməd	İltizam sisteminin daha sərt formada tətbiqi	• Yerli xarakter daşması • Üsyançıların sayca azlığı
1838	Şəki	Məşədi Məhəmməd	Vergilərin çoxluğu	• Həddədi məqamlarda ləngimə

9-cu sinif Azərbaycan tarixi dərslisi, internet resursları və digər mənbələrdən istifadə etməklə “XIX əsrin 30-cu illərində müstəmləkə zülmü əleyhinə xalq üsyanları” mövzusunda referat hazırlayın.

Üsyanlar məğlub olsa da, nəticəsiz qalmadı. Rusiya imperiyası müstəmləkəçilik siyasətini yumşaltmağa, hərbi idarəetmə sistemini dəyişməyə məcbur oldu.

1. Azərbaycanın Rusiya tərəfindən işğal olunmuş xanlıqlarının işğal və ləğv tarixlərini əks etdirən cədvəl hazırlayın.
2. Çarizmin Şimali Azərbaycanda köçürmə siyasətini sosial-iqtisadi və siyasi cəhətdən qiymətləndirin.
3. Azərbaycanda yaradılan alman və rus məskənlərinin ölkəmizin sonrakı inkişafında tolerantlıq mühitinin formalaşmasına təsirlərini dəyərləndirin.
4. Rusiyanın Azərbaycanda yaratdığı komendant idarə üsuluğunun əsas məqsədləri nə idi?
5. Rusiya işğalının sosial-iqtisadi həyata təsirini necə qiymətləndirə bilərsiniz?
6. Hansı sahələr iltizama verildi?

LAYIHƏ

4 XIX ƏSRİN 40-cı İLLƏRİNDƏ ŞİMALİ AZƏRBAYCANDA KEÇİRİLƏN İSLAHATLAR

XIX əsrin 30-cu illərində Şimali Azərbaycanın müxtəlif yerlərində baş verən üsyanlar amansızcasına yatırıldı. Buna baxmayaraq, çar hökuməti Cənubi Qafqazda yeritdiyi siyasətin yarıtmaz olduğunu başa düşdü. Yeni xalq çıxışlarına yol verməmək, əhalinin narazılıqlarını azaltmaq üçün hökumət islahatlar keçirməyə məcbur qaldı.

qəza, kəndli əsasnamələri, quberniya, S.M.Vorontsov, reskript, desyatin, Xəzər vilayəti, mülkədar tabelisi

*Aleksandr Vrangeli
(1804–1881)
Şamaxının hərbi rəisi*

İnzibati-məhkəmə islahatlarının hazırlanması və tətbiqi. XIX əsrin 30-cu illərində baş vermiş üsyanlar yatırılsa da, onları doğuran sosial-iqtisadi və siyasi səbəblər qalmaqda idi. Azərbaycanda çarizmin iqtisadi siyasətinin həyata keçirilməsi, diyarın təbii ehtiyatlarının mənimsənilməsi cəhdləri bəzi digər amillərlə yanaşı, komendant idarə üsulunun təsiri altında ləngidilirdi. Hətta çar memurlarının etirafına görə, bu idarəçilik üsulu dövlət xəzinəsinə xeyli ziyan da vururdu. Həmçinin çarizmin Cənubi Qafqazda öz hökmranlığını möhkəmləndirməsinə nail olmaq cəhdi komendant idarə üsulunun ləğvini və onun yeni sistemlə əvəz olunmasını tələb edirdi. 1840-cı il aprelin 10-da I Nikolay tərəfindən “Zaqafqaziya (Cənubi Qafqaz – red.) diyarının idarə olunması üçün təsisat” adı altında inzibati məhkəmə islahatı layihəsi təsdiq olundu.

Bu islahat 1841-ci il yanvarın 1-dən qüvvəyə mindi. Cənubi Qafqazın inzibati quruluşu dəyişdirilərək Ümumrusiya inzibati ərazi bölgüsünə uyğunlaşdırıldı. Komendant idarə üsulu ləğv edildi. İslahat nəticəsində Cənubi Qafqaz diyarı **mərkəzi Tiflis olan Gürcüstan-İmeretiya quberniyasına və mərkəzi Şamaxı olan Xəzər vilayətinə bölündü.** Quberniya və vilayət qəzalara ayrıldı. Qəzaların tərkibində nahiyyələr yaradıldı ki, onların da çoxu keçmiş mahalların ərazilərinə uyğun gəlirdi. Nahiyyələrin sayı və sahələri Qafqaz çar hakimiyyət orqanları tərəfindən təsdiq olunurdu. Bu zaman əhalinin milli tərkibinə və iqtisadi özünəməxsusluğuna məhəl qoyulmurdu. Cənubi Qafqazın ali idarəçiliyi buradakı qoşunlarının komandanı – Baş hakimlə əlaqəli idi. Baş hakim general-qubernatorla nisbətən daha geniş səlahiyyətlərə malik idi. Həm qubernator, həm də vilayət rəisi yalnız ruslar olmaqla çarın fərmanı ilə təyin edilirdi.

1840-cı il 10 aprel qanunu Cənubi Qafqazın məhkəmə sisteminə mühüm dəyişikliklər etdi. Qəza məhkəməsi hakimlərdən və vergi verən təbəqələrdən seçilən iclasçılardan ibarət idi. Mülki işlərə hərbi məhkəmələrdə baxılması qaydası ləğv edildi. Ümumimperiya qanunlarına əsaslanan quberniya, vilayət və qəza məhkəmələri yaradıldı. Bütün kargüzarlıq işləri yalnız rus dilində aparılırdı.

1840-cı il qanunu ilə şəriət məhkəmələrinin əlində yenə də yalnız nikah və vərəsəlik işlərini həll etmək hüququ saxlanılmışdı. Buna baxmayaraq, Şimali Azərbaycanın yerli sakinləri bütün mülki-hüquqi mübahisələrə görə şəriət məhkəmələrinə üz tutmaqda davam edirdilər.

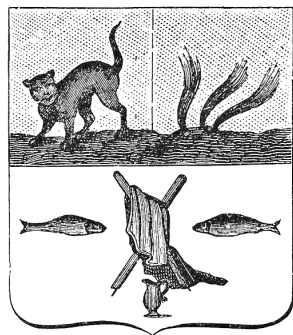
Azərbaycanlı məmurlar inzibati idarələr və məhkəmələrdən çıxarılır, onların yerinə rus məmurları təyin olunurdu. Çarizmin 1841-ci il tarixli qərarı ilə Qazax, Şəmşəddil və Borçalı nahiyyələrinin ağaları, Xəzər vilayəti bəyləri kəndlərin idarəçiliyindən kənar edildi. Bəylər və ağalar tiyul torpaqlarından məhrum olundular. Bu qərar böyük narazılıqlara və çıxışlara səbəb olduğundan 1842-ci ildə torpaqların müsadirəsi dayandırıldı. Çarizm tərəfindən 1840-cı illərin əvvəllərində elan olunmuş, yerli feodallarla münasibətlərin kəsilməsinə yönəldilmiş siyasət uğursuzluqla nəticələndi.

Çar hökumətinin inzibati islahatının mənfəi və müsbət cəhətlərini şərh edin.

Yeni inzibati-ərazi bölgüsü. Çar hökuməti dağlılarla müharibəni tezliklə başa çatdırmaq və Qafqazda öz mövqeyini möhkəmləndirmək üçün 1844-cü ildə Cənubi Qafqaz diyarının Baş idarəsi əvəzinə **Qafqaz Canişinliyini** təsis etdi. Canişin mütləqiyyətin "ali hüquqları"nın başlıca keşikçisi idi və ona müstəsna dərəcədə geniş səlahiyyətlər verilmişdi. Qraf Semyon Vorontsov Qafqaz canişini təyin olundu. Dيارın inzibati-ərazi qurumunda aparılan dəyişikliklər də Cənubi Qafqazda çar hakimiyyətinin güclənməsinə xidmət edirdi. 1846-cı il 14 dekabr tarixli fərmanla Gürcüstan-İmeretiya quberniyası və Xəzər vilayətinin yerində 4 quberniya yaradıldı. Bu quberniyalar aşağıdakılardır:

1. Tiflis;
2. Kutais;
3. Şamaxı;
4. Dərbənd.

Bir qədər sonra – 1849-cu ildə isə İrəvan quberniyası formalaşdırıldı. Lakin bu inzibati-ərazi quruluşu da Azərbaycan və gürcü torpaqlarını nəinki müvafiq quberniyaların həddlərində birləşdirdi, əksinə, daha da parçaladı. Beləliklə, inzibati-məhkəmə sistemində edilmiş dəyişikliklər zəhmətkeş kütlələrin vəziyyətini yüngülləşdirmək əvəzinə, sosial və milli əsarəti daha da ağırlaşdırdı.

Şamaxı şəhərinin gerbi

"...Qafqaz işləri üzrə Komitənin qərarı ilə Qafqaz canişininin nəzərinə çatdırırıq ki, işlərimizin daha yaxşı getməsi, Qafqazın idarəsini təkmilləşdirmək məqsədilə qərara alıram: Zaqafqaziyada daha bir quberniya təsis edilsin. Tiflis quberniyasına aid olan İrəvan, Naxçıvan, Aleksandropol qəzaları, Şamaxı quberniyasından Mehri qəzası buraya daxil edilsin. Quberniyanın mərkəzi İrəvan şəhəri təsdiq olunsun və quberniya İrəvan adlandırılсын".

Rusiya senatının 1849-cu il 9 iyun qərarı

Çar hökuməti inzibati islahatlar aparmaqla hansı məqsədi güdürdü?

Çarizmin Azərbaycan zadəganları ilə ittifaqı möhkəmləndirməsi. XIX yüzilliyin 40-cı illərinin əvvəllərində Azərbaycanda yaranmış şərait bu ölkədə mütləqiyyətə elə bir möhkəm sosial zəmin yaratmaq zərurətini dikte edirdi ki, ona arxalanaraq kəndliləri də əldə saxlamaq mümkün olsun. Beləliklə, yaranmış vəziyyət çarizmi yerli bəylərə, ağalara qarşı siyasətini dəyişməyə vadar etdi. 1842-ci ildə Tiflisdə ağaların şəxsi hüquqları və onların həyata keçirilməsi yollarının işlənilib-hazırlanması ilə məşğul olan komitə fəaliyyətə başladı. Komitənin qarşısında ağaların şəxsinə elə bir "ali müsəlman silki" yaratmaq vəzifəsi qoyulurdu ki, "hökumət bu vasitə ilə xalqa müvafiq surətdə

*Semyon Vorontsov
(1782–1856)
Qafqaz canişini*

təsir göstərə bilsin". Azərbaycan bəylərinin torpaq hüquqları və onların kəndlilərlə qarşılıqlı münasibəti məsələsi M.S.Vorontsovin canişinliyi dövründə həll edildi. Qafqaza yola düşmək ərəfəsində Vorontsovu çarın özü qəbul etdi və o, I Nikolaydan çarizmin aqrar siyasətinin başlıca istiqamətini müəyyənləşdirən göstərişlər aldı. 1843-cü ildən etibarən rəsmi sənədlərdə Azərbaycan ağa və bəyləri "ali müsəlman silki" adlandırılmağa başladı.

I Nikolay 1846-cı il dekabrın 6-da canişin adına reskript (qanun gücündə olan sənəd) imzaladı. Reskript ali müsəlman silkinin həm mülk, həm də tiyul torpaqları üzərində tam irsi mülkiyyət hüququnu təsdiq edirdi. Çar Rusiyasının zadəganları kimi Azərbaycan feodalları da öz torpaqlarından imperiyanın ümumi qanunları əsasında "istifadə etmək, satmaq, bağışlamaq, irsən vermək" hüququ aldılar. Çar hökuməti bütün imperiyada olduğu kimi, feodalların silki hüquqlarının yayğısına qalaraq qeyd edirdi ki, hüquqi sövdələşmə əsasında Azərbaycan feodalları torpağı yalnız ali müsəlman silkinə verə bilərlər.

Tiyul və mülkün feodal torpaq mülkiyyətinin eyni kateqoriyasına daxil edilməsi Azərbaycan feodallarının torpaq hüquqlarının güclənməsi ilə əlaqədar yeni bir mərhələnin başlanması demək idi. Sahibkar kəndliləri də formal olaraq dövlət kəndliləri təbəqəsinə şamil edildilər. Kəndli qrupları (rəiyyət, rəncbər, nöker və s.) isə ləğv edilərək ümumi adla – "mülkədar tabelisi" adlandırıldı. Bəylərə və ağalara kəndliləri üzərində polis və inzibati məhkəmə hüquqları verildi. Çar hökuməti feodalların torpaq üzərində mülkiyyət və kəndlilər üzərində inzibati hüquqlarını təsdiqləyərək bunun müqabilində özünə sədaqətə xidmət göstərməyi tələb edirdi.

Sosial dayaqla etnik dayaq arasındakı fərqləri izah edin.

1847-ci il kəndli əsasnamələri. Reskriptdə şərh olunan və torpaq sahibkarları ilə kəndlilərin qarşılıqlı münasibətlərini müəyyənləşdirən prinsiplər **1847-ci il 20 aprel və 28 dekabr tarixli "Kəndli əsasnamələri"**ndə konkretləşdirildi. Bu əsasnamələrdən birincisi Şamaxı və Dərbənd quberniyalarının bəy kəndlilərinə, ikincisi isə Yelizavetpol qəzasındakı Qazax və Şəmşəddil nahiyələri ağalarının torpaqlarında yaşayan kəndlilərə aid idi. "Kəndli əsasnamələri"ndə torpaq mülkiyyətçiləri ilə kəndlilərin qarşılıqlı münasibətlərini müəyyənləşdirən, sahibkar kəndlilərinin iqtisadi və hüquqi vəziyyətinə aid bir sıra müxtəlif məsələlərə toxunulurdu. Bunlar aşağıdakılar idi:

1. Torpaq;
2. Vergi;
3. Mükəlləfiyyət.

Əsasnamə torpaq mülkiyyətçilərinin üzərinə 15 yaşından yuxarı kişi cinsindən olan hər bir kəndlini taxılçılıq, maldarlıq və bostançılıq üçün yararlı olan 5 desyatınlik (desyatın – 1,36 hektar) pay torpağı ilə təmin etmək vəzifəsi qoyurdu. Qanunda kəndli mükəlləfiyyətlərinin müxtəlif növləri, ödənilməsi və yerinə yetirilməsi üsulları ətrafı surətdə şərh edilirdi. **Maləcəhət** torpaq vergisi olub məhsulun $\frac{1}{10}$ -i qədər müəyyən edilmişdi. Kəndlilər öz pay torpaqlarını sahibkarların iş heyvanı, alətləri və toxumundan istifadə edərək becərdikləri təqdirdə məhsulun $\frac{1}{4}$ -dən çox olmayan hissəsini sahibkara verməli idilər. Əkinçiliklə və oturaq maldarlıqla məşğul olan kəndlilər mal-qaralarının sahibkar torpağında otarılması müqabilində məbləği müəyyənləşdirilməmiş xüsusi pul vergisi – **çöpbaşı** ödəyəcəkdilər.

Əsasnamənin əsas maddələrindən biri kəndlilərin mükəlləfiyyətləri məsələsi idi. Kəndli ailələri bir nəfəri öz iş heyvanı və alətləri ilə birlikdə ildə 18 gün ərzində bəy təsərrüfatında biyara göndərmək məcburiyyətində idilər. Bundan başqa, kəndlilər ildə iki gün elliklə sahibkar üçün işləyərək (əvrəz) kənd təsərrüfatı və ya suvarma işlərini yerinə yetirməyə borclu hesab olunurdular.

Əsasnamə sahibkarlara onların torpaqlarında yaşayan kəndlilər üzərində polis və məhdud məhkəmə hakimiyyəti hüququ verir, kəndlilərin “şəxsən azad və digər sahibkarın yanına keçmək hüququna malik olduqlarını” təsdiq edirdi. 1840-cı illərdə keçirilən islahatlar müstəmləkə xarakteri daşısa da, rus çarizmi ilə ali müsəlman silki arasında ittifaqın yaranmasına səbəb oldu. Həmçinin ağa-kəndli münasibətlərində də bir qədər qayda-qanun yaradıldı.

1840-cı illərdə keçirilən islahatların müstəmləkə xarakterini araşdırın.

“...Biz möhkəm əminik ki, Zaqafqaziya ölkəsinin ali müsəlman silki indi istifadələrində olan torpaqlar üzərində hüquqlarının təsbit olunmasından sonra ilk çağırışla bizim igid döyüşçülərimizin sıralarına daxil olmağa, həmin silkə həvalə edilmiş vəzifələri canla-başla və qeyrətlə yerinə yetirməyə həmişə hazır olacaqlar...”

Çar I Nikolayın 1846-cı il 6 dekabrda

imzaladığı reskript

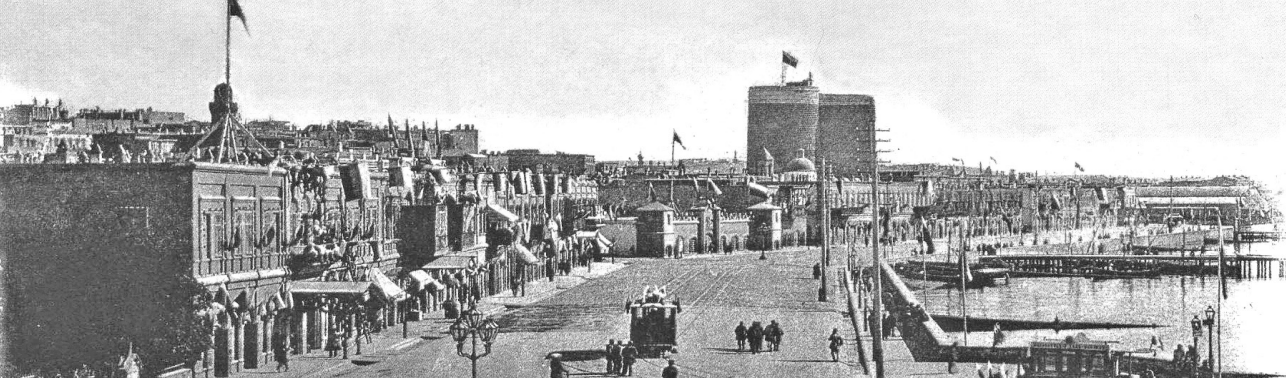
Mənbəyə münasibət bildirin, çarizmin maraqlarını aydınlaşdırmağa çalışın.

1. Çar hökuməti sosial dayaq olaraq kimlərə üstünlük verirdi?
2. Komendant idarə üsulunun yarıtmaz olduğunu əsaslandırın.
3. “Mülkədar tabelisi” kateqoriyasına daxil olan kəndliləri Rusiyadakı təhkimli kəndlilərlə müqayisə edin.
4. Mətnə əsasən xronoloji cədvəl qurun.
5. “Bəy hüquqları” haqqında reskriptin mahiyyətini izah edin.
6. “Kəndli əsasnaməsi”nə həsr olunan təqdimat hazırlayın.
7. 1846-cı ildə təşkil edilən quberniyalara daxil olan, əsasən tarixi Azərbaycan torpaqlarını əhatə edən qəzaları seçin.

LAYIHƏ

III FƏSİL. XIX ƏSRİN İKİNCİ YARISI – XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ ŞİMALİ AZƏRBAYCANIN SOSIAL-İQTİSADI VƏ SİYASİ İNKİŞAF XÜSUSİYYƏTLƏRİ

5 KAPİTALİZMİN İNKİŞAFI, YENİ SOSIAL MÜNASİBƏTLƏRİN MEYDANA GƏLMƏSİ

XIX əsrin 60-cı illərindən etibarən Şimali Azərbaycanda kapitalist münasibətlərinin inkişafı başladı. Bu prosesə Rusiya imperiyasında aparılan islahatlar güclü təkan verdi. İslahatlar Azərbaycanda sosial-iqtisadi sahədə mühüm dəyişikliklərə, yeni münasibətlərin formalaşmasına, iqtisadi və mədəni inkişafa səbəb oldu. Tarixə burjuva islahatları kimi daxil olmuş bu dəyişikliklər nəticəsində Azərbaycanda yeni sosial təbəqələr – milli burjuaziya, fəhlə sinfi və millətin formalaşmasında əsas rol oynayan ziyalılar meydana gəldi.

burjuva islahatları, burjuaziya, çar II Aleksandr; əsasnamələr; xüsusi mülkiyyət, müstəmləkə

İslahatlar ərəfəsində Şimali Azərbaycanda sosial-iqtisadi vəziyyət. XIX əsrin ortalarına kimi Rusiya imperiyası mütləqiyyət quruluşlu müstəmləkə ölkəsi idi. Hakimiyyət yalnız feodal-zadəgan təbəqəsinin əlində cəmləşmişdi. Bu aqrar ölkədə feodal-asılı münasibətlər hökm sürürdü. Müstəmləkə vəziyyətində olan Şimali Azərbaycanda vəziyyət daha ağır idi. Ölkə əhalisinin əsas hissəsini təşkil edən kəndlilər dövlətdən və feodallardan asılı vəziyyətdə qalaraq torpaq mülkiyyəti hüququndan məhrum olmuşdular. Azərbaycanlı feodal-zadəganlar torpaq mülkiyyəti hüququna, öz kəndliləri üzərində hakimiyyətə malik olsalar da, dövlətin inzibati-idarə işlərindən kənar edilmişdilər. Siyasi hakimiyyət və idarəçilik hüququ yalnız zadəgan əsilli rus məmurlarına məxsus idi. Rusiya Azərbaycandan xammal mənbəyi və rus mallarının satış bazarı kimi istifadə etdiyindən sənətkar və tacir təbəqələrinin də vəziyyəti qənaətbəxş deyildi. Sənaye istehsalının genişlənməsi sənətkarlığın bir sıra sahələrinin tənəzzülünə səbəb olurdu. Rus işğalı Şimali Azərbaycan tacirlərinin Şərq ölkələri ilə ənənəvi ticarət əlaqələrinin qırılması ilə nəticələnmişdi. Çar hökumətinin 1831-ci ildə tətbiq etdiyi “Ticarət əsasnamə”si xarici malların Azərbaycana daxil olmasını məhdudlaşdırmış, keyfiyyətə aşağı olan rus mallarının satışı ticarət dövryyəsinin azalmasına gətirib çıxarmışdı.

M.F.Axundzadənin “Hacı Qara” əsərini yadınıza salın. 1831-ci il Əsasnaməsi ilə əsərin süjeti arasında səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyən edin.

İslahatlar ərəfəsində Azərbaycan kəndliləri arasında narazılıqlar çoxalmışdı. Buna səbəb yerli zadəgan-feodalların (bəy, ağa) vergiləri artırması idi. Dövlət idarəçiliyindən, hərbi gəlirlərdən məhrum edilmiş azərbaycanlı zadəganlar əmtəə-pul münasibətlərinin genişləndiyi şəraitdə sənaye istehsalı olan malları əldə etmək üçün vergiləri qaldırırdılar.

Xanlıqlar dövründəki təbəqələşmə ilə Rusiyanın işğalından sonrakı dövrdə olan təbəqələşmə arasında oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənə bilərsiniz.

Burjua islahatlarının keçirilmə səbəbləri. Rusiyanın Kırım müharibəsində acınacaqlı məğlubiyyəti onun hərbi-texniki və sənaye cəhətdən dünyanın aparıcı dövlətlərindən geri qaldığını göstərdi. Müharibədə məğlubiyyət ölkə daxilindəki bütün ziddiyyətləri artıraraq aşkara çıxardı. Sosial ziddiyyətlərin kəskinləşməsi Rusiyanın hakim dairələrini islahatlara başlamağa məcbur etdi. Çar hökuməti islahatlar keçirməklə ölkədə sosial partlayışın qarşısını almağa, Rusiyanı aqrar ölkədən sənaye ölkəsinə çevirməyə çalışırdı. Feodal-təhkimli cəmiyyətini burjua cəmiyyəti ilə əvəz etmək üçün iqtisadiyyatın inkişafı təmin olunmalı idi. Rusiyada kapitalist sənayesinin inkişafına mane olan əsas səbəb isə ölkə əhalisinin əksər hissəsini təşkil edən kəndlilərin təhkimli vəziyyətdə qalması və bunun nəticəsində azad işçi qüvvəsinin çatışmaması idi.

Kapitalist sənayesinin yaranması üçün vacib olan amillər hansılardır?

Digər tərəfdən, sənayenin inkişafı üçün külli miqdarda pul-kapital lazım gəlirdi. Rusiya isə dövlət səviyyəsində sənayeye pul qoymağa hazır deyildi. Buna görə də xarici kapitalın ölkəyə daxil olmasına şərait yaratmaq tələb olunurdu. Rusiyanın hakim dairələri dövlətin siyasi quruluşunu dəyişmədən ictimai quruluşda müəyyən islahatlar aparmaqla ölkənin iqtisadi inkişafına nail olmaq istəyirdilər.

İngiltərədə kapitalist münasibətlərinin yaranmasını yadınıza salın. Rusiya ilə müqayisə edin.

İslahatlar başlayır. 1861-ci ildə çar II Aleksandr (1855–1881) “*Təhkimçilik hüququnun ləğv olunması haqqında*” Əsasnaməni təsdiq etdikdən sonra Rusiyada islahatlar başlandı. Bu islahatlar, ilk növbədə, daxilə – ruslar yaşayan bölgələrdə aparılırdı. Lakin ölkənin ümumi yüksəlişinə nail olmaq, inkişaf edən sənayenin tələbatını ödəmək üçün hökumət bu prosesi müstəmləkələrdə də reallaşdırmağa məcbur idi. Amma bölgələrdə iş Rusiyada olduğundan daha gec və məhdud formada gedirdi.

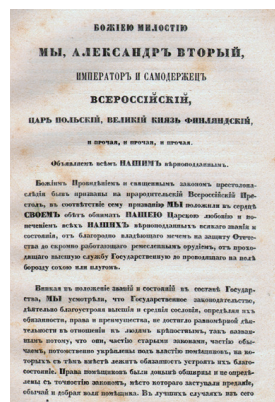
1865-ci ildə “*Kənd cəmiyyətlərinin ictimai idarəsi haqqında*” Əsasnamə ilə bəylərin kəndlilər üzərində polis və məhkəmə hakimiyyəti hüququ ləğv edildi, seçkili orqan olan vahid Kənd İdarəsi yaradıldı. Bəylərin Kənd İdarəsinə müəyyən təsiri qalsa da, kəndlilər üzərində hakimiyyəti bu yolla xeyli azaldı. Mütərəqqi cəhətlərinə baxmayaraq, torpaqlar yenə də bəy və ağaların mülkiyyətində saxlanılır, vergilərin ümumi miqdarı dəyişməz qalırdı.

1870-ci il kəndli islahatı. Çar hökuməti Azərbaycanda kəndli islahatının keçirilməsini bir neçə il gecikdirdi. Hökumət bunu iqtisadi şəraitin yetişmədiyi, azərbaycanlı kəndlilərin təhkimli olmadığı bəhanəsi ilə əsaslandırırdı. Azərbaycanda rəsmən təhkimçilik münasibətləri olmasa da, iltizama verilmiş sahələrdə kəndlilər icbari qaydada işlədilir, gördükləri iş üçün əməkhaqqı almırdılar. 1864-cü ildə neft quyularına təhkim edilmiş Balaxanı kəndlilərinin, zəy zavodundakı Zəylik kənd sakinlərinin, 1868-ci ildə isə Naxçıvan düz mədənlərində işləyən kəndlilərin məcburi əməyi ləğv olundu.

Uzun sürən hazırlıq işlərindən sonra **1870-ci il 14 may** tarixində “*Kəndli islahatının keçirilməsi barədə*” Əsasnamə imperator II Aleksandr tərəfindən təsdiq edildi. Azərbaycanda tətbiq olunan kəndli islahatının Rusiyada 1861-ci ildə başlanan islahatlardan¹ fərqli və mənfə cəhəti dövlət kəndlilərinə aid edilməməsi idi.

II Aleksandr

Təhkimçilik hüququnun ləğv edilməsi ilə bağlı 19 fevral 1861-ci il tarixli fərman

¹ Rusiyada 1866-cı ildə dövlət kəndlilərinə tətbiq olunmuşdur.

Əsasnamədə aşağıdakı məsələlər nəzərdə tutulurdu:

1. Kəndlilərin feodal asılılığından azad edilməsi;
2. Torpaq mülkiyyəti;
3. Vergi və mükəlləfiyyətlər.

İslahatın ən əsas cəhəti kəndlilərin feodal asılılığından azad olunması, yəni şəxsi azadlıq əldə etməsi idi. Artıq kəndlilin yaşadığı yerdən istədiyi vaxt köçüb getmək hüququ var idi.

■ Əsasnamə kəndlilərə “özünün bütün pay torpaqlarından istifadə etməkdən imtina etməklə bəy torpaqlarını tərk etmək, öz kənd icmasında qalmaq və yaxud başqasına keçmək hüququ verirdi”.

Azərbaycan tarixi 7 cildə. IV cild, səh. 197

Kəndlilərə 5 desyatindən çox olmayan torpaq payı verilirdi. Burada ən vacib yenilik kəndlilin öz pay torpağını satın alıb şəxsi mülkiyyətinə keçirmək hüququna sahib olması idi. Lakin Rusiyanın

XIX əsrdə kəndli əməyi

daxili quberniyalarından fərqli olaraq, azərbaycanlı kəndlilərin öz torpaqlarını satın almasına hökumət heç bir yardım göstərmədi. Digər tərəfdən, Azərbaycandakı torpaqların satınalma məbləği Rusiyanın mərkəzi quberniyalarında olan qiymətdən bir neçə dəfə yüksək təyin edilmişdi.

Bakı quberniyasında sahibkar kəndlilərinin 1 desyatın torpaq üçün ödədikləri məbləğ Minsk quberniyasından 25 dəfə, Həştərxan quberniyasından 20 dəfə, Perm, Orenburq quberniyası kəndlilərinin ödədiyi məbləğdən 10 dəfə çox müəyyən edilmişdi. Yelizavetpol quberniyasında vəziyyət daha pis idi. Burada

kəndlilər Rusiya kəndliləri ilə müqayisədə 30–40 dəfə artıq satınalma məbləği ödəməli olurdular.

Ümumiyyətlə, “Əsasnamə” azərbaycanlı mülkədar-zadəganların mənafeyinə uyğun tərtib edilmişdi. Çar hökuməti islahatı elə keçirməyə çalışırdı ki, mülkədarlara zərər vurmasın, onların torpaqlardan əldə etdikləri ümumi gəlir isə azalmasın. Çar hökuməti siyasi hüquqlardan məhrum etdiyi azərbaycanlı zadəganlar arasında gəlirlərin zəifləməsi nəticəsində narazılıqların artmasını istəmirdi. Çarizm yalnız torpaq hüquqlarını tanımaqla öz tərəfinə çəkdiyi müsəlman zadəgan-mülkədarların kəndlərdə böyük nüfuza malik olduqlarını, lazım gələrsə, öz kəndlilərini mübarizəyə qaldıra biləcəklərini anlayır və bundan çəkinirdi.

Yadıınıza salın: hansı Azərbaycan yazıçısının romanında və eyniadlı filmə azərbaycanlı mülkədarın çar hökumətinə qarşı mübarizə apardığı göstərilib? Əsərdə təsvir edilən mübarizənin səbəbini aydınlaşdırın, öz aranızda diskussiya aparın.

1870-ci il islahatına görə, mülkədarlara torpaqlarının $\frac{1}{3}$ hissəsini xüsusi mülkiyyətdə saxlamaq hüququ verilirdi. Həm də bu, münbit və əkinə yararlı torpaqlar olmalı idi. Bu hüquqdan istifadə edən mülkədarlar ən yaxşı əraziləri öz mülkiyyətlərində saxlayırdılar. İslahata əsasən, kəndlilərin əlində 5 desyatindən çox torpaq olduqda artıq hissələr mülkədarların xeyrinə kəsilib götürülürdü. Lakin Əsasnamədə ərazisi 5 desyatindən az olan kəndlilərə əlavə torpaqlar verilməsi nəzərdə tutulmurdu. Onların evləri, meyvə, üzüm bağları, əkin sahələri və biçənləri daimi istifadələrində saxlanılsa da, xüsusi mülkiyyətə çevrilmirdi.

1870-ci il 14 may Əsasnaməsi ilə 1847-ci il Əsasnaməsinin oxşar və fərqli cəhətlərinə aid cədvəl qurun.

Bahalıq səbəbindən torpaqlarını satın ala bilməyən kəndlilər yenə də əvvəlki qaydada vergilər ödəməyə məcbur olurdular. Məhsul vergisi – **malcəhət** və **bəhrə** yenə də əsas yer tuturdu. Bəylərin

və ağaların (mülkədarların) mülklərində malcəhətin həcmi məhsulun $\frac{1}{10}$ hissəsinə bərabər idi. Biyar günlərinin və müxtəlif peşkəşlərin (hədiyyələrin) əvəzinə bəy torpaqlarında istər həyətəni, istərsə əkin torpaqlarının hər desyatınə görə 30 qəpik, ağa “mülklərində” isə 15 qəpik məbləğində pul mükəlləfiyyəti tətbiq olunurdu.

İslahatdan sonra kəndlilər arasında aztorpaqlı və torpaqsız olanların sayı daha da artdı. Torpaqlarını satın ala bilməyən, amma kənddə qalmağa məcbur olanlar “müvəqqəti mükəlləfiyyətli” vəziyyətə düşdülər. Rusiyada “müvəqqəti mükəlləfiyyətli” münasibətlərə XIX əsrin 80-ci illərində son qoyulduğu halda azərbaycanlı kəndlilər 40 ildən çox bu vəziyyətdə qaldılar. Çar məmurları özləri etiraf edirdilər ki, kəndli islahatı imperiyanın heç bir ərazisində Azərbaycandakı kimi ağır və əzablı olmamışdır.

1870-ci il 14 may islahatı mənfi cəhətlərinə baxmayaraq, burjuva xarakteri daşıyırdı. İslahat kənddə mövcud olan vəziyyətin tədricən kapitalist istehsalına keçməsinə şərait yaratdı. İslahatdan sonra kənddə təbəqələşmə gücləndi. Ağır şərtlərə baxmayaraq, ortabab kəndlilər öz pay torpaqlarını satın ala bildilər, sonra da tədricən varlı kəndlilərə – qolçomaqlara çevrildilər. Aztorpaqlı kəndlilər mülkədarların və qolçomaqların təsərrüfatlarında muzdur – muzzdu işçi kimi çalışmaq məcburiyyətində qaldılar. Beləliklə, kəndlərdə də kapitalist münasibətləri formalaşmağa başladı.

Sahibkar kəndliləri yalnız çar hökumətinin 1912–1913-cü illərdə verdiyi “Cənubi Qafqaz quberniyalarında torpaqların məcburi satın alınması haqqında” qanuna görə “müvəqqəti mükəlləfiyyətli” vəziyyətindən azad oldular. 1912-ci il qanununa əsasən dövlət torpağın pulunu kəndlilərin əvəzinə mülkədarlara birdəfəlik ödəyirdi. Kəndlilər isə 20 il ərzində bu pulu dövlət xəzinəsinə qaytarmalı idilər. 1912-ci il qanununun digər müsbət xüsusiyyəti əkinçilik üçün yararsız torpaqların kəndlilərin mülkiyyətinə pulsuz keçməsi, pay torpaqlarında salınmış bağ yerlərinə görə pul ödənilməməsi idi. Ən başlıcası isə, bu qanunla kəndlilər torpaq mülkiyyətçisinə çevrildilər.

Sizcə, mülkədarlar niyə muzzdu əmək tətbiq etməyə başladılar?

?

Məhkəmə və şəhər islahatı. 1866-cı il məhkəmə və 1878-ci il şəhər islahatı (“*Şəhər özünüidarəsi*” haqqında *Əsasnamə*) burjuva islahatları arasında daha mütərəqqi xarakter daşıyırdı. Əvvəlcə Rusiyanın mərkəzi quberniyalarında keçirilən bu islahatlar formalaşmaqda olan burjuva təbəqəsinin cəmiyyət həyatının idarə olunmasında iştirak etməsinə şərait yaratmaq məqsədi güdürdü. Bu, monarxiya və zadəganların mütləq hakim mövqə tutduğu ölkədə burjuva-demokratik cəmiyyəti yaratmaq yolunda atılmış ilk addım oldu. Lakin hakim mövqeyini itirmək istəməyən mürtece zadəganların müqaviməti sayəsində məhkəmə islahatı nəzərdə tutulduğundan məhdud və yarımçıq keçirildi. Müstəmləkə vəziyyətində olan Cənubi Qafqazda isə daha məhdud qaydada tətbiq edildi.

XIX əsrdə andlı iclasçıların iştirakı ilə keçirilən məhkəmə iclası

Çar hökuməti məhkəmə islahatını Cənubi Qafqazda məhdud qaydada keçirməsini nə ilə izah edirdi? 9-cu sinif Azərbaycan tarixi dərslində öyrəndiklərinizi xatırlayın.

?

Cənubi Qafqazda bütün zümərələrin nümayəndələrindən təşkil edilən andlı iclasçılar məhkəməsi yaradılmadı. Çünki Rusiyanın hakim dairələri yerli əhəlinin məhkəmədə, cüzi də olsa, iştirakına imkan vermək istəmirdi.

Andlı iclasçılar məhkəməsi ilk dəfə hansı dövlətdə tətbiq edilmişdir?

Azərbaycanda hakimlər Qafqaz canişini tərəfindən rusalardan və ya xristian dininə mənsub digər xalqların nümayəndələrindən təyin edilirdilər. Məhkəmə işləri yalnız rus dilində aparılırdı. Proses iştirakçıları bir-birini başa düşmədiyi üçün tərcüməçi vasitəsilə danışmağa məcbur olurdular. Məhkəmə hakimləri yerli əhalinin əsrlər boyu formalaşmış adət-ənənələrini qətiyyənlə nəzərə almırdı, şahid ifadələrini rədd edir, ancaq yazılı sənədlər tələb edirdilər. Əhalinin, xüsusən kəndlilərin savadsızlığı şəraitində belə sənədlər, adətən, olmurdu.

Bütün mənfi cəhətlərinə baxmayaraq, müxtəlif təbəqələrdən olanlar üçün ümumi məhkəmənin yaradılması, məhkəmə iclaslarının açıq keçirilməsi, vəkillərin iştirakına icazə verilməsi islahatın mütləq tərkib hissəsi idi. Yerli əhalinin məhkəmə hakimi olmasına icazə verilmədiyindən XX əsrin əvvəllərindən başlayaraq Rusiya universitetlərində hüquq fakültəsində təhsil almış azərbaycanlılar vəkil kimi çıxış edirdilər. Onların arasında **Əlimərdan bəy Topçubaşov**, **Fətəli xan Xoyski** daha məşhur idi. Qafqazın müxtəlif bölgələrində yaşayan adamlar bu vəkillərin məhkəmədə etdikləri çıxışları dinləmək üçün Bakıya gəlirdilər. Adları çəkilən şəxslər əsasən haqsızlığa məruz qalan, böhtan və şərhlə üzləşən müsəlmanları müdafiə edir və çox zaman məhkəmə proseslərində onları təmizə çıxarmağa nail olurdular.

XIX əsrin ikinci yarısında kəndli çıxışlarının artmasına cavab olaraq çar hökuməti məhkəmə və inzibati polis zülmünü daha da gücləndirdi. Bundan sonra kəndlilərin çar məmurlarının və mülkədarların həyatına və mülkiyyətinə zərər vurmaları ilə bağlı cinayət işləri hərbi-dairə məhkəmələrinə verildi. Burada isə ölüm cəzası adı hala çevrilmişdi.

“Qafqaz canişini Vorontsov-Daşkov Balaxanıdakı neft mədəninə yaxınlığında Yetim Hacı Yusif adlı şəxsə məxsus torpağı zəbt edib hasara aldırır. Hacı Yusif vəkil tutub işi məhkəməyə verməyi qərara alır. Lakin vəkillər müqabil tərəfin Qafqaz sərdarı olduğunu bilən kimi bu işdən boyun qaçırlar. Təkcə Qarabəy bu çətin işi boynuna götürür. O, bir neçə ay əlləşir, Peterburqdan komissiya gətirir və şahid ifadələri toplayaraq məhkəməni udur, torpağı Hacı Yusifə qaytarır. Qanunsuz çəkilməmiş hasarı Vorontsovin öz işlər rəisinə sökdürtdürür. Bundan sonra bəkililər ona “Ayını ağıladan Qarabəy” ləqəbi verirlər”.

M.Süleymanov. Eşitdiklərim, oxuduqlarım, gördüklərim. Bakı, 1987

Kapitalist münasibətlərinin inkişafı, şəhər əhalisinin sürətli artımı, xüsusilə sənaye və ticarət mərkəzinə çevrilən şəhərlərdə vəziyyətin mürəkkəbləşməsi, tacir və sənayeçilərin ictimai-siyasi proseslərdə iştirak etmək tələbləri Rusiya hakim dairələrini şəhər islahatı keçirməyə vadar edirdi. Rusiyada 1870-ci ildə hazırlanan “Şəhər özünüidareəsi haqqında” Əsasnamə – şəhər islahatı

Bakı şəhər Dumasının binası (müasir görünüşü)

Azərbaycanda xeyli gec – 1878-ci ildə və daha məhdud formada, özü də yalnız Bakıda tətbiq olundu. İslahata qədər şəhərlərin idarə olunması, şəhər təsərrüfatı polis idarələrinin əlində cəmləşmişdi. Əsasnaməyə görə, Şəhər Duması (şəhər bələdiyyəsi) seçkilər əsasında yaranırdı. Seçkilərdə 25 yaşına çatmış, şəhər vergilərini ödəyən, dövlətin müəyyən etdiyi əmlaka malik olan kişilər iştirak edə bilərdilər. Milli və dini ayrı-seçkilik siyasəti burada da özünü göstərdi. Şəhər Dumasına seçilənlərin yalnız 50 faizi müsəlman ola bilərdi. Şəhər Dumasının icraedici orqanı olan

Konka yolu Bakı şəhər Dumasının qərarı ilə salınmışdı.

Şəhər İdarəsinin başçısı da yalnız ruslardan seçilməli idi. İdarənin tərkibi qubernator tərəfindən təsdiq olunurdu. Şəhər Dumasının səlahiyyətlərinə əsasən abadlıq işləri, yanğınla mübarizə, şəhər təsərrüfatının idarə edilməsi, xalq təhsili və səhiyyə məsələləri daxil idi. Müstəmləkəçi ruhuna baxmayaraq, şəhər özünüidarə orqanının mövcudluğu, abadlaşdırma, təhsil və mədəniyyət sahələrinin inkişafında müsbət rol oynamışdır. Seçkilə idarəetmə orqanının mövcudluğu, bu vaxta qədər idarəçilik işlərindən kənar edilmiş yerli əhaliyə seçmək və seçilmək hüququnun verilməsi mütərəqqi addım idi. Milli burjuaziyanın təmsilçiləri olan **Hacı Zeynalabdin Tağıyev**, **Musa Nağıyev**, görkəmli ictimai xadim və maarifçi **Həsən bəy Zərdabi** bir neçə dəfə Şəhər Dumasına üzv seçilmiş və onun işində fəal iştirak etmişdilər. H.Z.Tağıyev öz xərçi ilə şəhərdə yanğından mühafizə deposu düzəltməmişdi. **H.Zərdabi** Dumada məktəb və tibb, həmçinin su təchizatı komissiyalarının üzvü olmuş, yeni tipli təhsil müəssisələrinin yaradılması, azərbaycanlı uşaqlara ana dilində təlim keçilməsi, ümumi icbari təhsilin tətbiqi ilə bağlı tələblərlə çıxış etmişdir.

İslahatların nəticəsi. XIX əsrin ikinci yarısında Rusiyanın Cənubi Qafqazda keçirdiyi islahatlar məhdud cəhətlərinə, müstəmləkə xüsusiyyətinə baxmayaraq, mühüm dəyişikliklərə səbəb oldu. Azərbaycanda yeni sosial-iqtisadi münasibətlərin yaranmasına, kapitalist sənayesinin inkişafına təkan verildi. Sənayedə və kənd təsərrüfatında gedən proseslər kapitalist cəmiyyətinə xas olan sosial təbəqələri – fəhlə sinfini, milli burjuaziyanı formalaşdırdı. Ölkənin iqtisadi cəhətdən inkişafı mədəniyyətin bütün sahələrində – təhsil, elm, incəsənət və memarlıqda yüksəlişə səbəb oldu. XIX əsrin ikinci yarısında Azərbaycanda Avropa təhsilli yeni ziyalı nəslı meydana gəldi. Məhz bu ziyalılar xalqımızın maariflənməsində, milli şüurun formalaşmasında mühüm rol oynadılar. Yeni ziyalı nəslı və milli burjuaziyanın görkəmli nümayəndələri milli azadlıq hərəkatının önündə gedərək xalqımızı müstəqil dövlətçiliyin yaradılmasına səfərbər etdilər.

1. Azərbaycanda XIX əsrin birinci və ikinci yarısında olan sosial təbəqələr arasında fərqli cəhətləri tapın, dəftərinizə yazın.
2. Göstərilən dövrdə dünyada daha hansı müstəmləkə dövlətləri mövcud idi? Onları Rusiya ilə müqayisə edin.
3. XIX əsrin ikinci yarısında Azərbaycanda yeni yaranan təbəqələr hansılardır?
4. Rusiya hökumətini islahatlar keçirməyə məcbur edən səbəbləri müəyyənəldirin.

6 ŞİMALİ AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İNKİŞAF

XIX əsrin sonlarından etibarən Şimali Azərbaycanla iqtisadiyyatın bütün sahələrində sürətli inkişaf başladı. Əsrin ikinci yarısında aparılan islahatlar bu prosesə təkan verdi. Ölkənin bölgələrində təsərrüfatın müxtəlif sahələri üzrə ixtisaslaşmanın getməsi feodalizmə xas olan qapalılığı aradan qaldırdı. Müxtəlif sənaye sahələrinin yaranması kənd təsərrüfatının da inkişafını sürətləndirdi. Şəhərlər, xüsusilə Bakı inkişafa qədəm qoydu və əsrin sonunda Cənubi Qafqazın ən böyük sənaye, dünyanın isə neft mərkəzinə çevrildi. Əhəlinin sosial tərkibi ilə bərabər həyat tərzində dəyişməkdə idi. Bütün bunlara baxmayaraq, Azərbaycan hələ də müstəmləkə vəziyyətində qalırdı.

kənd təsərrüfatı, texniki bitkilər, sənaye, müəssisə, H.Z. Tağıyev, neft sənayesi

Kənd təsərrüfatının inkişafı. Kəndli islahatından sonra Azərbaycanda kənd təsərrüfatının bütün sahələrində əsaslı dəyişikliklər başladı. Torpağın açıq alqı-satqı obyektinə çevrilməsi, sahibkar kəndliləri arasında təbəqələşmənin sürətlənməsi ilə Azərbaycan kəndində yeni münasibətlər formalaşdı. Kapitalizm tədricən kənd təsərrüfatının bütün sahələrinə daxil olmaqda idi.

Kəndli islahatından sonra kəndlilər arasında təbəqələşmənin yaranmasının səbəbi nə idi?

İslahatdan sonra Azərbaycanda kənd təsərrüfatının əsas sahələri yenə də əkinçilik və maldarlıq idi. Əkinə yararlı torpaqların əksər hissəsində taxıl (dənlə bitkilər) əkilirdi. Taxıl məhsullarının istehsalına görə daha çox Yelizavetpol quberniyası fərqlənirdi. XX əsrin əvvəllərində əmtəəlik taxılın çox hissəsi qolçomaq təsərrüfatlarının payına düşürdü.

Maldarlıq da ənənəvi sahələrdən biri kimi fərqlənirdi. Bu sahədə əsas yeri köçmə-yaylaq maldarlığı tuturdu. Qoyunçuluq daha geniş yayılmışdı. Bu dövrdə yuna tələbat artdığı üçün zərif yunlu qoyun cinslərinin saxlanılmasına üstünlük verilirdi.

Kənd təsərrüfatında əsas yenilik texniki bitkilərin (pambıq, tütün və s.) becərilməsinin artması idi. Bu bitkilərin əkilməsinin genişlənməsi onlara tələbatın çoxalması və bu sahədə sənaye müəssisələrinin yaranması ilə bağlı idi. Rusiyada toxuculuq sənayesinin inkişafı pambığa ehtiyacı artırmışdı. Tütün becərilməsi XIX əsrin ortalarından genişlənməmişdi. Əvvəllər yerli tütün növləri əkilsə də, sonradan Osmanlı dövlətindən gətirilən Trabzon, Samsun növlərinə üstünlük verilirdi. Tütün plantasiyalarının əsas hissəsi Zaqatala dairəsində, Səki və Quba qəzalarında cəmləşmişdi.

Yadıma salın: tütün bitkisi Azərbaycana nə vaxt və kimlər tərəfindən gətirilmişdir?

XIX əsrin son onilliklərindən başlayaraq şərab istehsal edən müəssisələrin yaranması üzümçülük təsərrüfatının inkişafına səbəb oldu. Artıq XX əsrdə üzümçülük sənaye bağlılığının əsas sahələrindən birinə çevrilmişdi. Yelizavetpol quberniyasında, Şamaxı və Göyçay qəzalarında böyük üzüm bağları salınmışdı.

Orta əsrlər dövründə Azərbaycanın bir çox bölgələrində mövcud olan ipəkçilik bu dövrdə **“Qafqaz Lionu”** adlandırılan Şekidə geniş yayılmışdı. Burada istehsal olunan xam ipək yüksək

keyfiyyəti ilə seçilirdi. Azərbaycan ipəyi ipəktoxuma sənayesində istifadə edilmək üçün Rusiyaya, həmçinin Lion, Marsel, Milan şəhərlərinə ixrac edilirdi.

Texniki bitkililiyin daha bir sahəsi yeyinti sənayesində və əczaçılıqda istifadə edilən biyan kökü ilə bağlı idi. Kəndlilərin yığdığı bu bitki xarici şirkətlər tərəfindən yaxşı alınırdı.

Rusiya hakim dairələri və rus burjuaziyası da texniki bitki növlərinin əkinçiliyinin genişlənməsinə maraqlı idilər. Rusiya inkişaf etməkdə olan sənayesinin xammal ehtiyacını Azərbaycandan əldə etməyə çalışırdı. Buna görə də Azərbaycanda xammal əmtəəyə çevirə biləcək yerli sənayenin yaranmasına imkan vermirdi.

Kənddə ictimai təbəqələşmənin güclənməsi. XX əsrin əvvəllərində yeni aqrar qanunlar.

XIX əsrin 80–90-cı illərində sahibkar kəndliləri arasında təbəqələşmə güclənmişdi. Kəndli islahatından sonra aztorpaqlı kəndlilərin vəziyyəti ağırlaşmışdı. Torpaqlarını satın ala bilməyən bu təbəqə hələ də məcəhət və bəhrə vergilərini ödəməyə məcbur idi. “Müvəqqəti mükəlləfiyyətli” sayılan kəndlilərin bir hissəsi səpin-biçin işlərini qurtaran kimi öz kəndində, yaxud qonşu bölgələrdə muzzurluq edirdi. Digərləri isə şəhərlərdə yaranan fabrik və zavodlara kəsbkarlığa, mövsümi işləməyə gedirdilər. İslahatdan sonra

Azərbaycan kəndlisi

torpaqlarını ala bilənlər varlanıb **qolçomaqlara** – **kənd burjuaziyasına** çevrilmişdilər. Onlar sayca az olsalar da, böyük torpaq sahələrinə malik idilər. Qolçomaqlar öz torpaqlarında aztorpaqlı kəndlilərin əməyindən istifadə edir, yəni muzzur saxlayır, görülməli işə görə əməkhaqqı ödəyirdilər. Sahibkar kəndlilərdən sayca çox olan dövlət kəndlilərinin də vəziyyəti ağır idi. **1853-cü ildə dövlət kəndlilərinin köçmək hüququnun ləğv edilməsi**, 1870-ci il islahatının onlara aid olması bu kəndliləri hüquqsuz və torpaqsız vəziyyətə salmışdı. Çar Rusiyasında, zadəgan övladları istisna olmaqla, müsəlmanlar hərbi xidmətə çağırılırdılar. Rusiya müsəlmanların hərbi işi bilməsini istəmirdi. Bu səbəbdən də 1887-ci ildə hərbi xidmət əvəzinə kəndlilərin üzərinə yeni – **hərbi vergi** adlanan əlavə mükəlləfiyyət qoydu. Ağır vergilər, mülkədarların dövlət torpaqlarını özbaşına ələ keçirməsi, hökumətin buna göz yumması dövlət kəndlilərinin vəziyyətini dözülməz etdi. Dövlət torpaqlarında yaşayan kəndlilərin sayca çox olmasına baxmayaraq, Rusiya hökuməti burada torpaq islahatının keçirilməsini gecikdirirdi. Buna görə də kapitalist münasibətlərinin yaranması ləngiyirdi.

Sizcə, Rusiyanın dövlət torpaqlarında islahatları gecikdirməsinin səbəbi nə idi?

?

XIX əsrin sonlarında kəndli çıxışlarının artması, qaçaq hərəkətinin güclənməsi Rusiya hökumətini dövlət kəndliləri üçün də islahat keçirməyə məcbur etdi. **1900-cü il mayın 1-də** Çar hökuməti **“Cənubi Qafqazda dövlət kəndlilərinin torpaq quruluşu haqqında”** qanun verdi. Bu qanuna görə, dövlət kəndliləri icma torpaqlarından nəslə istifadə hüququ alırdılar. 1870-ci il islahatında olduğu kimi, bu qanunda da torpaqlar kəndlilərin mülkiyyətinə birbaşa keçmirdi. Bu qanuna əlavə edilən **1903-cü il Əsasnaməsi**ne görə, kəndlilərin nəslə istifadəsinə verilən torpaqların dəqiq sahələri müəyyən edilirdi. Əsasnamədə kəndlilərə əlavə torpaq paylarının verilməsi, çəmən, otlaq və meşələrdən pay ayrılması yenilik idi. Lakin qanunun tətbiqindən sonra kəndlilərin vəziyyəti yaxşılaşmaq əvəzinə daha da pisləşdi. Çünki əkinə yararlı olmayan torpaqların pay torpaqlarına əlavə edilməsi nəticəsində vergi artırıldı. 1912-ci ildə verilən **“Torpaqların məcburi satın alınması qanunu”** yenə də dövlət kəndlilərinə aid edilmədi. Rusiya imperiyası dağılana qədər dövlət kəndliləri xüsusi torpaq mülkiyyət-

çisi ola bilmədilər. 1913-cü ildə qanun 1870-ci il islahatının keçirilmədiyi Zaqatala dairəsinin kəndlilərinə də şamil edildi. 1912–1913-cü illərin aqrar qanunları kənd təsərrüfatının inkişafına təkan verdi. Azərbaycan kəndlərində sosial təbəqələşmə dərinləşdi və kapitalist münasibətləri gücləndi.

Sənayenin inkişafı. Neft sənayesi. XIX əsrin ortalarına qədər Azərbaycanda feodal-asılı münasibətlərlə yanaşı, Rusiyanın müəyyən sahələrdə yaratdığı iltizam sistemi, məcburi əməyin tətbiq edilməsi də kapitalist münasibətlərinin inkişafına mane olurdu. 1872-ci ildə hökumət neft sənayesində **iltizam sistemini** ləğv etdi. Bundan sonra neft yataqlarının hərrac yolu ilə satışa çıxarılması bu sahənin böyük sürətlə inkişaf etməsi ilə nəticələndi.

Azərbaycanda neft sənayesinin sürətli inkişafının əsas səbəbləri aşağıdakılar idi:

1. XIX əsrin 60-cı illərindən başlayaraq Rusiyada və dünyada neftdən sənaye miqyasında istifadə olunması;
2. Azərbaycanda ucuz işçi qüvvəsinin çoxluğu;
3. Neft ehtiyatlarının bolluğu, Azərbaycan neftinin yüksək keyfiyyətli olması;
4. Rusiyanın özündə neft yataqlarının aşkar edilməməsi.

Rusiyada neft yataqlarının kəşf edilməsində böyük xidməti olmuş azərbaycanlı geoloqun adını yadınıza salın. Onun haqqında məlumat toplayın.

İltizam sisteminin ləğvindən sonra neft sənayesinə kapital qoyuluşu artdı. Rusiya hökuməti bu sahənin böyük gəlir gətirəcəyini anladığından neft verən torpaqların rus sənayeçilərinə məxsus olmasına çalışdı. Bəzi hallarda çar hökuməti neftli torpaqları istefaya çıxan memurlara və hərbcilərə bağışlayırdı. Torpaqların hərrac yolu ilə satılması azərbaycanlı iş adamlarına da neft sənayeçilərinin cərgəsinə daxil olmağa imkan verdi. Onların arasında **Hacı Zeynalabdin Tağıyev, Musa Nağıyev, Murtuza Muxtarov** və **Şəmsi Əsədullayev** kimi məşhur neft sahibkarları da var idi.

Hacı Zeynalabdin Tağıyev

“Zeynalabdinin atası İçərişəhərli (Bakılı) kasıb bir başmaqçı olub. Tağı böyük ailəsini çətinliklə dolandırardı. Buna görə Zeynalabdin çox kiçik yaşlarından bənna yanında şagird durub işləməyə başlayır. O, bənnası üçün başında çanaxda palçıq daşıyır, 6 qəpik günəmuza alırdı. O, canla-başla çalışır, işə həmişə tez gəlir, gec gedərmiş. 15 yaşında daşyonon, 18 yaşında bənna, sonra memar-podratçı olur. 1873-cü ildə iki nəfərlə şərik olub Bibiheybətə yer alır və buruq qurdurub başlayır quyu qazdırmağa. Günbəgün xərc artır, neft isə görünür. Hacı Zeynalabdinin şərikləri ümidlərini itirib öz paylarını satmaq istəyirlər. Hacı isə deyir ki, kiməsə satmaq istəyirsinizsə, elə mənə satın. Hacı onların pulunu verib buruğa və yerə sahib olur. Neft isə çıxır. Hacı bənnalıqdan, ticarətdən əldə etdiyi pulun hamısını bu işə qoyur. Fəhlələrin mizdunu vaxtında verir. Axırda pulu qurtarır. Axırncı qəpik-quruşunu verib çörək alır. Fəhlələrə sözün düzünü deyir: “Sizə pul verə bilmirəm, gücüm ancaq bu çörəyə çatır, heç olmasa, bu çörəyi evinizə aparın ki, balalarınız ac qalmasın”. Fəhlələr Hacı bu fədakarlığından müəssir olub gözləri yaşla dolur. Onlar deyir ki, Hacı, sən darıxma, biz ac da qalsaq, işi axıra çatdıracağıq. Doğrudan da, bir neçə gündən sonra neft çıxır. Başmaqçı Tağının oğlu palçıqçı Zeynalabdin olur milyonçu Tağıyev”.

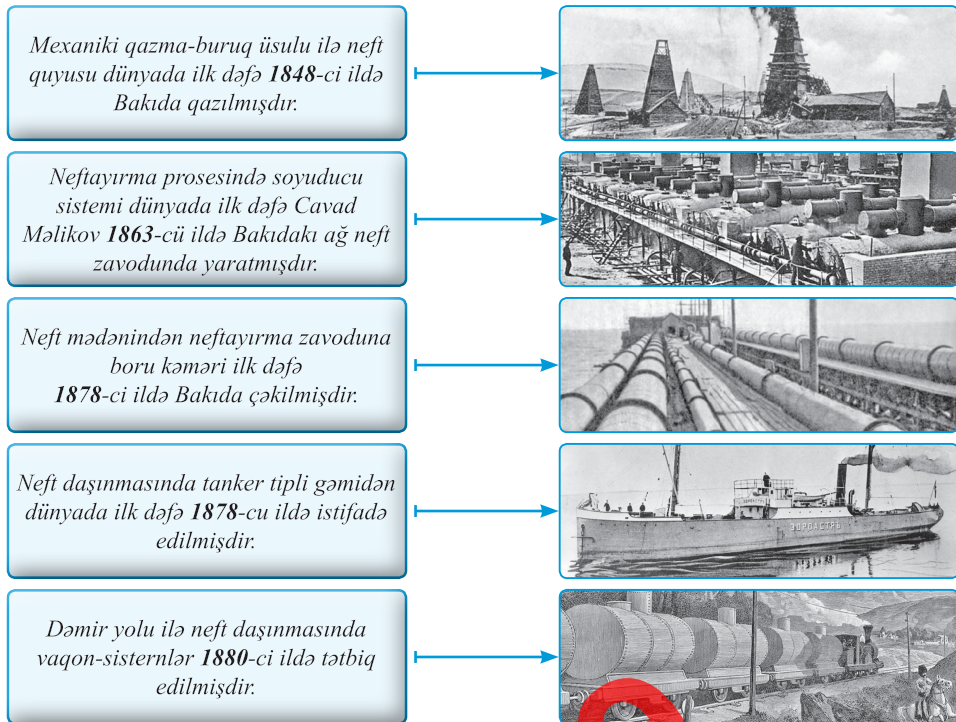
M.Süleymanov. Eşitdiklərim, oxuduqlarım, gördüklərim. Bakı, 1987

Mənbəyə əsasən H.Z. Tağıyevin hansı üstün keyfiyyətlərini qeyd etmək mümkündür?

Çar hökumətinin xarici kapitalın ölkəyə daxil olmasına imkan verməsi neft sənayesinə də kapital qoyuluşunu artırdı. 1879-cu ildə İsveç mənşəli Nobellər **“Nobel qardaşları şirkəti”**ni yaratdılar. XIX əsrin 80-ci illərindən **Rotşildin** simasında fransız kapitalı, 90-cı illərdən isə ingilis kapitalistləri Bakı neft sənayesinə daxil oldular. Neft sənayesinə kapital qoyuluşunun artması neft çıxarılması və daşınma vasitələrinin təkmilləşdirilməsinə səbəb oldu. Neft işində bir-birinin ardınca yeni üsul və texniki vasitələr tətbiq olunmağa başlandı. Neft çıxarılmasında əvvəlcə buruq qazma, 1873-cü ildən fontan, 70-ci illərin sonlarından zərbə üsulundan və buxar mühərriklərindən istifadə edildi. Tezliklə Bakıda neft sənayesi üçün lazım olan avadanlıqlar istehsal edən mexaniki zavodlar meydana gəldi, əl əməyinin texniki yeniliklərlə əvəz olunması sürətləndi. Azərbaycanda neft sənayesinin manifaktura mərhələsindən fabrik-zavod mərhələsinə keçməsi sənaye-texniki inqilab idi.

Neft sahəsində bir çox yeniliklər ilk dəfə Azərbaycanda tətbiq olunmuşdur.

Neft sahəsində edilən texniki yeniliklər Bakıyı dünyanın neft sənayesi mərkəzinə, Cənubi Qafqazda isə əsas sənaye şəhərinə çevirdi.

XIX əsrin sonlarında neft çıxarılmasında Bakı ABŞ-ı qabaqlayaraq dünyada birinci yere çıxdı. Bakıda sənaye kapitalizminin əsas təbəqələri sayılan burjuaziya və çoxmillətli fəhlə sinfi formalaşdı.

Neft sənayesində yerli sahibkarlar – milli burjuaziyanın nümayəndələri önəmli yer tuturdular. Onlar da şirkət açır, emal sənayesi yaradır, xarici sahibkarlarla rəqabət aparırdılar.

XIX əsrin sonlarında neft sənayesi inhisar mərhələsinə qədəm qoydu. 1893-cü ildə Bakı neft emalı zavodlarının sahibkarları birləşərək **Bakı Ağ Neft Zavod Sahibləri İttifaqını** yaratdılar. Bu inhisar birliyi Rokfellərə məxsus “Standart Oyl” şirkəti ilə saziş bağlayaraq dünya ağ neft bazarını bölüşdürməyə nail oldu.

İqtisadiyyatın istənilən sahəsində inhisarların yaranmasının mənfi cəhətləri nədir? Fikrinizi əsaslandırın.

?

Sənayenin digər sahələri. Azərbaycanda sənayenin inkişafı XIX əsrin 60-cı illərindən başladı. Bu dövrdən etibarən muzzdlu əməyə əsaslanan, buxar mühərrikləri ilə təchiz edilmiş fabrik-zavod istehsalı yarandı. İlk vaxtlarda müxtəlif sahələrə kapital yatırır müəssisə açanlar rus və xarici kapitalistlər idi. 1861-ci ildə rus kapitalistləri Şəkiddə ipək fabriki yaratdılar. Bu fabrik Avropada ipəkçilik sahəsində ən böyük müəssisə hesab edilirdi. 1865-ci ildə alman kapitalistlərinin **“Simens qardaşları”** şirkəti **Gədəbəyde iri misəritmə zavodunun əsasını qoydu.** Alman texnikası əsasında yaradılmış bu zavod həmin dövrdə Rusiyada ən böyük müəssisə sayılırdı. “Simenslər” 1883-cü ildə daha bir müəssisə – **Qalakənd misəritmə-missaflaşdırma zavodu açdı.** Həmin zavod Rusiya imperiyasında misi saflaşdırən ilk müəssisə oldu.

Azərbaycanda ilk kapitalist müəssisələrini açanların xarici sahibkarlar olması nə ilə bağlı idi?

XIX əsrin ikinci yarısında aparılan islahatlardan sonra azərbaycanlı sahibkarların da sənaye istehsalında fəaliyyəti gücləndi. Onlar daha çox kənd təsərrüfatı ilə bağlı olan yüngül və yeyinti sənayesinə üstünlük verirdilər. Yüngül sənaye əsasən ölkəmizin şimal-qərb – Şəki-Zaqatala, cənub-qərb – Qaradağ-Naxçıvan ərazilərində yayılmışdı. Burada ipək emalı sahəsində kapitalist sənaye istehsalı daha erkən başlamışdı. Sahibkar **Qasım Babayevin** Şəkiddə açdığı fabrikdə istehsal olunan ipək beynəlxalq sərgilərdə dəfələrlə qızıl medala layiq görülmüşdür. İpəkçiliyin mərkəzi Şəki olsa da, 1880–90-cı illərdə Şuşa, Cəbrayıl və Naxçıvan qəzalarında da ipək emalı müəssisələri yarandı. Bu qəzalardakı müəssisələr azərbaycanlı sahibkarlara məxsus idi.

Pambığın sənaye əhəmiyyətli məhsula çevrilməsi Azərbaycanda bu sahədə emal müəssisələrinin formalaşmasına təkan verdi. İlk pambıqtəmizləmə zavodu Naxçıvanda işə salındı. Çar hökuməti Azərbaycanda xammalı hazır məhsula çevirə biləcək müəssisələrin yaradılmasına icazə vermirdi. Müstəmləkə iqtisadiyyatına xas olan birtərəfliyi aradan götürə bilən ilk sahibkar H.Z. Tağıyev idi. O, böyük çətinliklə Rusiya hökumətinin müqavimətini qırır **1900-cü ildə Bakıda ilk toxuculuq fabriki açmağa nail oldu.**

Xüsusi layihə əsasında yaradılmış bu müəssisədə fəhlələr pulsuz evlə təmin edilirdilər. Bundan əlavə, onlar üçün xəstəxana və məktəb də tikilmişdi.

H.Z.Tağıyev barədə məlumat toplayın. “H.Z.Tağıyev sahibkar və vətənpərvər kimi” mövzusunda təqdimat hazırlayın.

Azərbaycanlı sahibkarların üstünlük təşkil etdiyi sahə balıqçılıq sənayesi idi. 1880-ci ildə bu sahədə iltizamın ləğvindən sonra ona kapital qoyuluşu artdı. Azərbaycanlı kapitalistlər balıq sənayeçilərinin 70%-ni təşkil edirdilər.

Yerli xammala əsaslanan ilk tütün fabriki isə Şəkiddə açılmışdı. Bununla belə, ən iri tütün fabrikləri Bakıda yerləşirdi. Rusiyada şərab məhsullarına tələbatın yüksəlməsi Azərbaycanda üzümçülüyn və onunla bağlı olan şərabçılıq müəssisələrinin artmasına səbəb oldu. 1870-ci ildə Yelizavetpol quberniyasında şərab istehsalı ilə məşğul olan iri kapitalist müəssisələri meydana gəldi. İqtisadiyyatda baş verən müsbət dəyişikliklər şəhərlərin inkişafına, nəqliyyat və rabitə sahəsində yeniliklərə təkan verdi. Azad kapitala – pula tələbat artırdığından şəhərlərdə, xüsusən Bakıda bank-kredit müəssisələrinin sayı da sürətlə çoxalmaqda idi. Bu dövrdə ticarət sürətlə genişlənir, tacirlərin sayı, ticarət kapitalının həcmi günbəgün yüksəlirdi. Azərbaycan üçün yeni sayılan **yarmarka ticarəti**, Cənubi Qafqazda ilk birja məhz Bakıda yarandı. Bakının işıqlandırılmasında əvvəllər qaz lampalarından istifadə olunurdu. XIX əsrin sonlarında “Qafqaz və Merkuri” cəmiyyətinə məxsus elektrik stansiyasının tikilməsi şəhərin işıqlandırılmasını yaxşılaşdırdı.

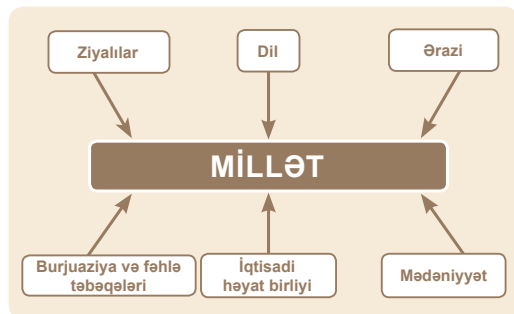
İlk elektrik stansiyası hansı ölkədə yaradılıb?

Sənayenin inkişafı ilə nəqliyyat və rabitə vasitələri də yeniləndi. **1883-cü ildə Bakı-Tiflis, 1900-cü ildə Biləcəri (Bakı) – Petrovsk (Mahaçqala) dəmir yollarının çəkilməsi** ticarət əlaqələrinin genişlənməsinə, ölkə daxilində dəmir yolu üstündə yerləşən yaşayış məntəqələrinin və şəhərlərin inkişafına gətirib çıxardı. Neft sənayesinin sürətli inkişafı Bakı şəhərini Xəzər dənizində ən böyük liman şəhərinə çevirdi.

XIX əsrin 60-cı illərində teleqraf xətlərinin çəkilməsinə başlandı. Cənubi Qafqazın mühüm şəhərləri – Bakı, Tiflis, Naxçıvan, İrəvan və Gəncə arasında teleqraf əlaqəsi quruldu. Bakıda **1886-cı ildə ilk mərkəzləşdirilmiş telefon stansiyası istifadəyə verildi**.

İlk dəfə paravozlu dəmir yolunun çəkildiyi ölkəni yadınıza salın. XIX əsrdə edilmiş texniki ixtiraları və ixtiraçıların adlarını dəftərinizə yazın.

Millətin formalaşması. Milli oyanış. Rusiya işğalı Azərbaycan xalqını dil və din etibarilə özündən fərqlənən bir dövlətlə üz-üzə qoydu. Rusiya yerli əhaliyə mənfi münasibət bəsləyən müstəmləkəçi imperiya olduğunu çox tez bir zamanda göstərməyə başladı. Xalqımız çox ağır, indiyədək görmədiyi milli və dini zülmə məruz qaldı. İşğalın ilk vaxtlarından Rusiya açıq şəkildə milli və dini ayrı-seçkilik siyasəti yeritdi. Azərbaycan xalqının əsrlər ərzində formalaşmış mədəni və mənəvi dəyərləri, dili və adət-ənənələri inkar edilib aşağılandı. Yerli əhalinin dilinin hətta ikinci dil kimi işlədilməsinə belə yol verilmədi. Dövlət idarəçiliyi yalnız rus dilində aparılırdı. Xalqa tarixi kimliyini unudurmaq üçün rəsmi sənədlərdə Azərbaycan türkləri “müsəlman” və “tatar” sözləri ilə adlandırılırdı.

Millətin formalaşması

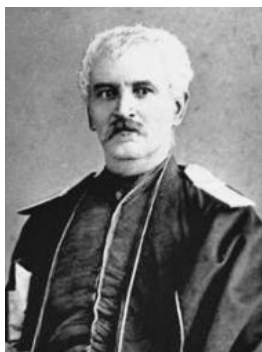
“Rus istilasının xeyiri bu oldu ki, azərbaycanlılar özlərini ictimai bir vücut, xüsusi mədəniyyət toxumlarını daşıyan bir cəmiyyət, yəni ruslardan ayrı bir millət olduqlarını hiss etməyə başladılar”.

M.Ə.Rəsulzadə. “Əsrimizin Siyavuşu” əsərindən

Bütün təzyiqlərə, zülmə baxmayaraq, xalqımız adət-ənənələrini, millətin təşəkkülündə mühüm rola malik milli dilini qoruyub saxlaya bildi. Rusiyanın yeritdiyi milli müstəmləkə zülmünə cavab olaraq öz milli-mənəvi keyfiyyətlərini nümayiş etdirdi. **Əməksevərlik, mərdlik, milli xarakterində olan qonaqpərvərlik, böyüklərə hörmət, yoldaşlığa, dostluğa sədaqətlik** kimi xarakterik xüsusiyyətlərinin olduğunu göstərdi.

Azərbaycanda millətin formalaşması prosesinin XIX əsrin ikinci yarısında başlamasının səbəbini izah edin.

XIX əsrin ikinci yarısında Şimali Azərbaycanda kapitalist cəmiyyətinə xas olan əlamətlərin meydana çıxması ölkədə yeni **sosial-iqtisadi münasibətlər** yaratdı. Bölgələrin müəyyən təsərrüfat sahələri üzrə ixtisaslaşması əlaqələri möhkəmləndirərək iqtisadi həyat birliyi üçün zəmin formalaşdırdı. Kapitalist münasibətləri şəhərlərdə burjuaziya və fəhlə siniflərinin yaranmasına, kəndlərdə yeni sosial təbəqələrin – **kənd burjuaziyası** olan qolçomaqların və kənd fəhlələrinin – muzdurların meydana çıxmasına səbəb oldu. Ölkəyə külli miqdarda kapitalın gəlməsi mədəniyyətin – elm, təhsil və incəsənətin inkişafına, yeni ziyalı nəslinin formalaşmasına təkan verdi. Bütün bunlar XIX əsrin ikinci yarısında Azərbaycan xalqının millətə çevrilməsi prosesinin başladığını göstərirdi. Dünyanın bir sıra xalqlarında XIX əsrin ikinci yarısı və sonlarında gedən bu prosesin Azərbaycan-

Mirzə Fətəli Axundzadə

da özünəməxsus forması müşahidə edildi. Ölkənin tarixi torpaqları ikiye bölündüyündən ərazi bütövlüyü pozulmuşdu. Digər tərəfdən, Şimali Azərbaycan müstəmləkə vəziyyətində idi. Müstəqil dövləti, öz milli hakimiyyəti olan xalqlarda bu proses, adətən, dövlət səviyyəsində tənzimlənilir və məqsədyönlü şəkildə aparılır. Müstəmləkə vəziyyətində olan Azərbaycanda isə bu işdə milli burjuaziya ilə yanaşı, özünün bütün qüvvə və vəsaitini sərf edən maarifpərvər, vətənpərvər ziyalılarımızın fəaliyyəti xüsusilə qeyd olunmalıdır.

XIX əsrin ikinci yarısında Azərbaycanda Avropa təhsili və mədəniyyətinin təsiri altında formalaşmış yeni ziyalı nəsli formalaşmışdı. Onlar demokratiya, insan hüquq və azadlıqları anlayışları ilə yaxından tanış idilər.

Mirzə Fətəli Axundzadə, Əhməd bəy Ağayev, Məhəmməd ağa Şahtaxtinski, Əlimərdan bəy Topçubaşov kimi demokratik, vətənpərvər ziyalılar xalqımızın müstəmləkə zülmündən azad olması, mübarizəyə səfərbər edilməsi üçün, ilk növbədə, onun maarifləndirilməsinin, milli şüurunun oyadılmasının, milli dilinin inkişaf etdirilməsinin vacibliyini anlayır və fəaliyyətlərini bu istiqamətə yönəldirdilər. Həsən bəy Zərdabinin böyük çətinliklə Rusiya hökumətinin razılığını alaraq Azərbaycan dilində **ilk qəzetimiz olan “Əkinçi”**ni nəşr etdirməsi mətbuat və kitab çapı işinə təkən verdi. M.F.Axundzadənin pyesləri, Ə.Haqqverdiyev, N.Vəzirov, C.Məmmədquluzadənin əsərləri ədəbi dillə xalq danışığı dilini yaxınlaşdırdı və milli dilin inkişafına böyük töhfə oldu. **M.F.Axundzadə ilk dəfə “millət” anlayışını səsləndirdikdən sonra “Azərbaycan milləti”** ifadəsi ictimai fikirdə möhkəmləndi. XIX əsrin 80-ci illərindən nəşr olunan “Kəşkül” qəzetində 1891-ci ildə ilk dəfə “Azərbaycan milləti” ifadəsi gündəmə gəldi. H.Z.Tağıyevin nəşirliyini öz üzərinə götürdüyü **“Kaspi” qəzetinin ətrafında Ə.Ağayev, Ə.Topçubaşov, H.Zərdabi, Ə.Hüseynzadə** və digər maarifpərvər ziyalılar toplaşdılar. **M.Şahtaxtinski** məhz həmin qəzetdə çap olunmuş **“Zaqafqaziya müsəlmanlarını necə adlandırmalı?”** məqaləsində bu türkdilli milləti azərbaycanlı, dilini isə Azərbaycan dili adlandırdı.

Bu dövrdə milli burjuaziamızın görkəmli nümayəndələri olan **H.Z.Tağıyev, M.Nağıyev, Ş.Əsədullayev** də təhsil və xeyriyyəçilik sahəsində fəallıq göstərirdilər. Onlar məktəblərin açılmasına, istedadlı gənclərin Avropa və Rusiyanın ali məktəblərində təhsilinə maliyyə yardımı göstərir, mətbuata hamilik edirdilər.

XIX əsrin sonlarında Şimali Azərbaycanda milli azadlıq hərəkatı başlandı. Hərəkatın birinci mərhələsində (1875–1904) ziyalılarımız öhdələrinə götürdükləri milli özünüdərk (milli kimliyi), milli şüuru oyatmaq, dili inkişaf etdirmək kimi çətin və məsuliyyətli məsələləri uğurla həll edə bildilər. Növbəti mərhələdə xalqı milli müstəqillik və dövlətçilik uğrunda mübarizəyə qaldırmaq üçün ümummilli ideya lazım idi. Bu milli ideyanı – **“Türkləşmək, İslamlaşmaq və Müasirləşmək”** – **Əli bəy Hüseynzadə** hazırlasa da, onu siyasi doktrinə şəklində həyata keçirən Məhəmməd Əmin Rəsulzadə oldu.

1. Yerli sənayenin yaranmasının əhəmiyyətini izah edin. Azərbaycan Respublikasında sənayenin hansı sahələri daha çox inkişaf etmişdi?
2. H.Z.Tağıyevin toxuculuq fabriki açmasının əhəmiyyəti nə oldu?
3. XIX əsrin birinci və ikinci yarısında Şimali Azərbaycanda mövcud olan sosial təbəqələr arasındakı oxşar və fərqli cəhətləri Venn diaqramında göstərin.
4. Niyə qolçomaqları kənd burjuaziyası adlandırırlar?

MÜSTƏMLƏKƏÇİLİK ƏLEYHİNƏ ÇIXIŞLAR. MİLLİ DEMOKRATİK HƏRƏKAT

7

XIX əsrin ikinci yarısında Şimali Azərbaycanda həyata keçirilmiş burjuva islahatları kapitalist münasibətlərinin inkişafına səbəb oldu. Yeni ictimai qrupların meydana gəlməsi, ali təhsilli ziyalıların sayının artması milli demokratik hərəkətin başlamasına təkan verdi. Bu hərəkət XX əsrin əvvəllərində partiya və təşkilatların yaranması ilə mühüm siyasi əhəmiyyət kəsb etdi.

Zaqatala üsyanı, qaçaq hərəkəti, fəhlə tətilləri, fəhlə komitələri, müştərək müqavilə, milli demokratik hərəkət, partiyalar, təşkilatlar

Zaqatala üsyanı. Çar hökumətinin qərarı ilə Cənubi Qafqazda təhkimçilik, ilk növbədə, Gürcüstanda ləğv olunmağa başladı. Lakin hökumətin qeyri-mütəşəkkil addımları Azərbaycanda fərqli reaksiyalara və ziddiyyətlərə gətirib çıxardı. Belə narazılıqlardan biri 1863-cü ildə Zaqatalada meydana çıxdı. İslahatlara qədər müstəmləkəçilər Car-Balakəndə və Zaqatalada özünəməxsus siyasət aparırdılar. Bu siyasətin məqsədi bölgəni istədikləri kimi idarə etməkdən ibarət idi. Çar hökuməti 1863-cü ildə Gürcüstanda kəndli islahatının keçirilməsi qərarını verdikdən sonra Zaqatala dairəsinin kəndliləri arasında da eyni istiqamətli fəaliyyətin aparılacağını planlaşdırmışdı. Bu məqsədlə bölgəyə gələn hökumət komissiyasının qərarına əsasən ingiloylar və muğallar gəlirlərinin on qatı həcmində birdəfəlik vəsait verməklə keşkel sahiblərinin asılılığından azad ola bilərdilər. Torpaq sahiblərinin əsas gəlir mənbəyinin əllərindən alınmasına yönələn bu qərar carlıların narazılığına səbəb oldu. Çar hökumətinin işğal etdiyi xalqların mənəviyyətinə toxunması adi hal idi. Ruslar **Zaqatalada zorakı xristianlaşdırma siyasəti** aparırdılar. **1862-ci ildə Balakəndə kadet korpusunun** məzunlarından biri, xristianlığı qəbul etmiş Aleksandr Qalacovun kilşə tikdirməsi 1863-cü ilin iyununda **Hacı Murtuzun** rəhbərliyi ilə **Zaqatala üsyanının başlamasına** bəhanə oldu. Balakənli Bürcəli və carlı **Molla Zəngi** onun ən yaxın köməkçilərinə çevrildilər.

Üsyanda, demək olar ki, əhalinin bütün zümərələri iştirak edirdilər. Bu hərəkətdə kəndlilərlə bərabər, keşkel sahibləri, ruhanilər, yerli imtiyazlı şəxslər də qoşulmuşdular. Lakin Zaqatala qalasını ələ keçirmək istəyən üsyançılar məğlub oldular.

Üsyanın məğlubolma səbəbləri onun **lokal**¹ xarakter daşıması və qeyri-mütəşəkkilliyi idi. Üsyan rəhbərləri qarşıya qoyduqları məqsədləri planlı şəkildə həyata keçirmirdilər. Həmçinin rusların hərbi üstünlüyü də nəzərə alınmamışdı. Lakin üsyandan sonra çar hökuməti 1913-cü ilə qədər bu islahatı Zaqatala dairəsində keçirməkdən çəkindi.

Üsyanın hərəkətverici qüvvələri kimlər idi? Üsyançıların başqa imkanları var idimi? Mülhizələrinizi müzakirə aparmaqla əsaslandırın.

?

“Xalq intiqamçıları”. XIX əsrin 70-ci illərində Azərbaycanda aparılan kəndli islahatı gözələnən nəticəni vermədi. Kənd əhalisi əvvəlki kimi mülkədarlara və dövlətə vergi verməkdə davam edirdi.

¹ Lokal – yerli, müəyyən edilmiş sərhəddən (ərazi, hissə, sahə və s.) kənara çıxmayan

Bundan başqa, islahatlar kənddə sosial təbəqələşməni də gücləndirmişdi. Kənd əhalisi bir tərəfdən yoxsul, torpaqsız və işsiz kütləyə, digər tərəfdən isə məhz bu kəndlilərin hesabına varlanmış qolçomaq təbəqəsinə bölünürdü. Təsadüfi deyil ki, bu dövrdən etibarən kənd əhalisi arasında sosial narazılıqlar artmağa başladı.

XIX əsrin sonlarında çarizmin milli müstəmləkəçilik siyasətinə qarşı narazılıq özünün ən yüksək həddinə yüksəldi. Kəndlilər vergi və mükəlləfiyyətləri ödəmir, bəy və ağaların evlərinə hücum edirdilər. Sanki bu yolla xalqın intiqamını almağa çalışırdılar. Dağlara, gözdən uzaq yerlərə çəkilərək hüquq-mühafizə orqanlarından gizlənənlərə el arasında “qaçaq” deyirdilər. Bir tərəfdən Rusiyanın milli müstəmləkəçilik siyasəti, digər tərəfdən yerli istismarçıların feodal zülmü qaçaqları “xalq intiqamçıları”na çevirmişdi.

Azərbaycanın bu dövr tarixində qaçaq hərəkatı mühüm yer tutur. Qaçaqlar xalqın mənafeyini qorumaqla əsl azadlıq mübarizəsi aparırdılar. Ona görə də insanların ümid yerinə çevrilmiş **Qaçaq Nəbi, Dəli Ali, Qaçaq Kərəm** kimi qaçaq-qəhrəmanlara xalq nəğmələr, dastanlar qoşur, onları vəsf edirdi. Lakin qaçaq hərəkatı kortəbii xarakter daşıyırdı, mütəşəkkil deyildi və bütün kəndliləri əhatə edə bilmirdi. Buna baxmayaraq, qaçaqçılıq Azərbaycan xalqının müstəmləkəçiliyə, milli əsarətə, istismara və çarizmə qarşı müqavimət imkanlarını daha aydın nümayiş etdirirdi.

? *Xalq başqa hansı mübarizə vasitələrindən istifadə edə bilirdi? Nə üçün insanlar qaçaqlara ümid yeri kimi baxırdılar? Fikirlərinizi siniflə bölüşün.*

Fəhlə hərəkatı. Çar hökumətinin keçirdiyi islahatlar Azərbaycanın iri şəhərlərində sənaye müəssisələrinin sayını artırır, kənddə gedən sosial təbəqələşmə var-yoxdan çıxmış kəndliləri bir qarın çörək dalınca fabrik və zavodlara istiqamətləndirirdi. Azərbaycanın fəhlə sinfi məhz bu cür formalaşırdı. Sənaye müəssisələrinin çoxalması Rusiyanın ərtaf bölgələrindən, hətta xarici ölkələrdən belə fəhlə axınına sürətləndirirdi. Bakı tədricən çoxmillətli şəhərə çevrilirdi.

Fəhlələrin vəziyyəti olduqca acınacaqlı idi. XIX əsrin sonlarından başlayaraq, Bakıda, Nuxada, Gədəbəydə iqtisadi tələblərlə çıxış edən fəhlə narazılıqları, tətillər artdı. **1895-ci ildə Bakıda bütün fabrikinin fəhlələri Azərbaycan tarixində ilk mütəşəkkil tətil keçirdilər.** Bakıda başlamış tətil hərəkatı şəhərdə hərbi vəziyyətin elan olunması ilə nəticələndi. Yalnız bundan sonra müəssisə rəhbərləri yeniyetmə fəhlələrin maaşını artırmağa razılıq verdilər.

? *Fəhlələrin tələbləri ilə insan hüquqları arasında hansı əlaqəni görürsünüz? Bu tələblər müasir dövrümüzdə hansı qanunlarda öz əksini tapıb? Sinifdə müzakirə aparın.*

XX əsrin əvvəllərində dünyada baş verən iqtisadi böhran Azərbaycanda da öz əksini tapdı.

Bakı fəhlələrinin ağır əməyi

Bu, onsuz da, ağır olan fəhlə həyatına böyük zərbə idi. Bir çox müəssisənin bağlanması minlərlə insanın işsiz qalmasına səbəb oldu.

1902-ci ilin aprelində Bakıda fəhlələrin ilk açıq siyasi nümayişi keçirildi. 1903-cü il Bibi-heybətdən başlayan tətil bütün Bakını əhatə etdi. Fəhlələr “fəhlə hökuməti” adını daşıyan tətil komitələri yaradıldı. Bu komitələr sahibkarlara təqdim edilən tələbnamə hazırladı. Onların tələbləri, qismən də olsa, yerinə yetirildi. Daha böyük tətil 1904-cü il dekabrın 13-də Balaxanı neft mədənlərində başlayan və

tezliklə digər müəssisələri də əhatə edən tətil dekabrın 30-da sahibkarlarla fəhlələr arasında müştərək müqavilənin bağlanması ilə bitdi. **“Mazut konstitusiyası”** adlanan müqavilədə sahibkarlar fəhlələrin bütün tələblərini qəbul etdilər.

Necə düşünürsünüz, Azərbaycanda baş vermiş fəhlə hərəkatı nəyi sübut etməyi bacardı və dünya fəhlə hərəkatına hansı töhfələri verdi? Müzakirə aparın.

?

I Rus inqilabı və Azərbaycan. 1905-ci il yanvarın 9-da Rusiyada baş verən “Qanlı bazar günü” ilə 1905–1907-ci illəri əhatə edən burjua-demokratik inqilabı başladı. Onun təsiri Bakıda da özünü göstərdi. Həmin ilin yayında ümumi tətıl təşkil edildi, Tətıl komitəsi yaradıldı. Lakin tətılçilərə qarşı qoşun yeridildi, fəal üzvlər həbs olundu. Çar hökuməti Azərbaycanda milli qırğın siyasətinə də əl atdı.

Necə düşünürsünüz, çar hökumətinin milli qırğına əl atması hansı məqsədləri güdürdü? Fikirlərinizi siniflə bölüşün.

?

Payız aylarında Azərbaycanın digər bölgələrində və müəssisələrində də mütəşəkkil tətillər keçirilməyə başlandı. Hər yerdə fəhlə komissiyaları yaradıldı. 1905-ci il noyabrında mədən və zavodlardan seçilmiş fəhlə nümayəndələri Azərbaycanda inqilabi hərəkatı idarə etmək üçün **Bakı Fəhlə Deputatları Sovetini** (Şurasını) təşkil etdilər. Lakin onun fəaliyyəti qubetnatorun əmri ilə 1906-cı ilin fevralında dayandırıldı. Təşkilat dağıdıldı, fəal üzvləri isə həbs olundu.

Milli demokratik hərəkat. İnqilabi hərəkatın güclənməsi qabaqcıl ziyalıların və mütərəqqi burjuazianın təfəkküründə milli təəssübkeşlik hislərini artırırmışdı. Bu şəxslərin əksəriyyəti Avropada və Rusiyanın elm ocaqlarında təhsil almış, qabaqcıl ideyalarla yaxından tanış olmuşdular. Onların arasında **H.Zərdabini, Ə.Topçubaşovu, M.Ə.Rəsulzadəni, Ə. Hüseynzadəni, Ü.Hacıbəylini, F.Köçərlini, M.S.Ordubadini, C.Məmmədquluzadəni** və digər maarifçi-demokratları göstərmək olar. “Milliyyət və hüriyyət”, “məşrutə və müsavət” ideyaları bu ziyalıların əsas məramına çevrilmişdi. Onların əksəriyyəti öz düşüncələrində və çıxışlarında təkcə Azərbaycanın deyil, bütün Rusiya müsəlmanlarının qabaqcıl ideyalarını ifadə edirdilər.

Milli demokratların fəaliyyətində milli burjuazianın dəstəyi də böyük əhəmiyyət daşıyırdı. **H.Z.Tağıyev, M.Nağıyev və M.Muxtarov** kimi sahibkarların maliyyə vəsaitləri demokratik ziyalıların fəaliyyətini daha da genişləndirmək üçün şərait yaradırdı. 1905–1906-cı illərdə məhz onların təşəbbüsü ilə xeyriyyə cəmiyyətləri formalaşdırıldı. “Nəşri-maarif”, “Nicat” cəmiyyətlərinin milli şüurun inkişafında rolu böyük idi.

Əlimərdan bəy Topçubaşov

Əli bəy Hüseynzadənin abidəsi, Salyan

Demokratik hərəkatın milli burjuaziyaya ehtiyacı nədən irəli gələ bilirdi? Müzakirə aparın.

?

Ziyalılar çox gözəl anlayırdılar ki, Azərbaycanda islahatların keçirilməsi, idarəçiliyin yenilənməsi, təhsilin genişlənməsi vacib məsələlərdir. 1905-ci ilin yayında çar hökumətinə təqdim edilmək üçün Ə.Topçubaşovun rəhbərliyi ilə xalqın ehtiyaclarını özündə əks etdirən ərz-hallar hazırlandı. Bu, Azərbaycanda müstəmləkəçilik siyasəti əleyhinə çıxan demokratların ilk proqram sənədi idi.

Tezliklə Azərbaycanda bir sıra siyasi partiyaların və təşkilatların yaranması prosesi başladı. Onların məqsədi xalqın faciələrinə biganə qalmayan qabaqcıl fikirli insanları birgə mübarizəyə səsləmək idi. 1903-cü ildə yaradılan Müsəlman Gənclik Təşkilatının təşəbbüskarı M.Ə.Rəsulzadə idi. 1904-cü ildə M.Mövsumovun və M.Ə.Rəsulzadənin rəhbərliyi ilə qurulmuş “Hümmət” təşkilatının sonrakı fəaliyyəti Rusiya Sosial-Demokrat Fəhlə Partiyasının məqsədlərinə xidmətlə bağlı olsa da, öz ətrafında

çox sayda qabaqcıl insan toplaya bilmişdi. Çarizmin milli qırğın siyasəti əhalinin müdafiəsinə qalxmış ziyalıları və sahibkarları daha sıx birləşməyə sövq edirdi. Bu məqsəd 1906-cı ildə **Ə.Ağayevin “Difai” (“Müdafiə”)**, 1907-ci ildə **M.Vəkilovun “Müdafiə”**, **R.Şərifzadə, M.Cuvarlinski, R.Məlikovun “İttifaq”** təşkilatlarının yaradılmasına səbəb oldu.

“Müsavat” partiyası 1911-ci ildə fəaliyyətə başladı. Onun üzvləri arasında **Məmmədli Rəsulzadə, Abbasqulu Kazımzadə və Tağı Nağıoğlu** kimi qabaqcıl ziyalılar var idi. 1912-ci ildə “Müsavat”ın proqramı çap edildi və tezliklə Ə.Hüseynzadənin “türkləşmək, islamlaşmaq, müasirləşmək” ideyası partiyanın əsas məramına çevrildi.

“Difai” təşkilatı “İrşad”, “Hümmət” təşkilatı “Hümmət”, “Təkamül”, “Yoldaş” qəzetlərini nəşr etdirdilər. “Müsavat” partiyası isə 1915-ci ildə “Açıq söz” qəzetini dərc etdirməyə başladı. Bu cür addımların atılması Azərbaycanın muxtariyyətini, eləcə də müstəqilliyini arzulamaq, bu istiqamətdə mübarizə aparmaq əzmini gücləndirirdi. Çar hökuməti tərəfindən azərbaycanlılara qarşı qırğın törədilməsi isə milli təəssübkeşlərin siyasi əqidəsini daha da mətinləşdirdi. Onların əksəriyyəti çarizmin müstəmləkə istibdadına qarşı açıq mübarizə aparmaqdan çəkinmirdi.

Ümumrusiya müsəlmanlarının qurultayları. Dövlət Duması və azərbaycanlı deputatlar.

XX əsrin əvvəllərində baş verən iqtisadi və siyasi böhran bütün Rusiyada inqilabi hərəkatı gücləndirdi. Qanlı bazar günü nəinki sadə rusların, həm də yerlərdə digər xalqların səbir kasasını doldurdu. İnqilabın güclənməsindən narahat olan hökumət güzəştlərə getməyə məcbur qaldı. 1905-ci il oktyabrın 17-də çar “Manifest” imzaladı. “Manifest”ə görə, bütün Rusiyada yaşayan əhaliyə şəxsiyyət toxunulmazlığı hüququ, fikir, söz, sərbəst toplaşmaq azadlığı verildi.

Azərbaycanlı ziyalılar müsəlmanlara qarşı mövcud ayrı-seçkilikdən narazı idilər və onun aradan qaldırılması üçün çar Rusiyasına xüsusi tələbnamə göndərdilər. Azərbaycanlı demokratların bu tələbinə imperiyanın digər müsəlman xalqları da qoşulmağa çalışdılar. Bu məqsədlə 1905-ci ilin avqustunda Nijni-Novqorod şəhərində Rusiyanın müxtəlif bölgələrində yaşayan müsəlmanların iştirakı ilə Ümumrusiya Müsəlmanlarının I qurultayı keçirildi. Qurultayın təşkilində fəallıq göstərmiş və təşəbbüskarlardan biri olan Ə.Topçubaşov onun sədr müavini seçildi. Qurultay Müsəlman İttifaqının yaradılması haqqında qərar verdi. Məqsəd Rusiya müsəlmanlarının fəaliyyətini birləşdirmək, millətlərə bərabər hüquqlar vermək, mədəni və təhsil səviyyəsini artırmaq idi.

1905-ci ilin dekabrında çar Dövlət Dumasının çağırılması haqqında fərman verdi. Qanuna əsasən, Qafqaz müsəlmanlarının da seçkilərdə müəyyən məhdudiyyətlərlə iştirak hüququ var idi.

I Dövlət Duması 1906-cı ilin aprel ayında fəaliyyətə başlasa da, Azərbaycanda seçkilər may ayında keçirildi. **Əlimərdan bəy Topçubaşov, İsmayıl xan Ziyadxanov, Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev, Məmmədağa Əliyev və Əsədulla bəy Muradxanov** xalq tərəfindən seçildilər. Dumada müsəlman fraksiyasına Ə.Topçubaşov rəhbərlik edirdi. Lakin çar Dumanın fəaliyyətindən narazı olduğunu bildirdi və tezliklə onu buraxdı.

Sizcə, nə üçün çar yeni çağırılmış Dumanın fəaliyyətindən narazı idi? Müzakirələr aparın.

Dumada azərbaycanlı deputatların fəallığı, xüsusən də Ə.Topçubaşovun fəaliyyəti çar hökumətini narazı salmışdı. Dumanın buraxılmasından dərhal sonra o, Vıborq şəhərində toplaşan bir sıra deputatlarla bərabər “Vıborq bəyannaməsi”ni imzaladı. Bu bəyannamə ilə əlaqədar Ə.Topçubaşov və İ.Ziyadxanov həbs edildilər.

Həmin ilin yanvarında Peterburqda Müsəlmanların II qurultayı keçirildi. Qurultay Rusiyada yaşayan türkləri rus imperiyasına qarşı vahid cəbhədə birləşdirmək qərarını verdi. 1906-cı ilin avqustunda Nijni-Novqorodda III qurultay təşkil olundu. Burada da Rusiya Müsəlman İttifaqının Mərkəzi Komitəsinin yaradılması və Bakıda fəaliyyət göstərməli olduğu barədə qərar qəbul edildi. Yeni tipli məktəblərin, təhsil ocaqlarının açılması istiqamətində işlərin aparılması qərara alındı. 1907-ci ilin fevralında

II Duma öz işinə başladı. Bu Dumaya **Fətəli xan Xoyski, Xəlil bəy Xasməmmədov, Mustafa Mahmudov, Məhəmməd ağa Şaxtaxtinski və Zeynal Zeynalov** seçilmişdilər. Amma onun da ömrü uzun olmadı. Həmin ildə keçirilən III Dövlət Dumasına isə çar hökumətinin qoyduğu məhdudiyyətlərə görə yalnız bir azərbaycanlı – **Xəlil bəy Xasməmmədov** seçilə bildi. Duma 1912-ci ilədək fəaliyyətdə oldu. III Dövlət Duması Rusiyada yaşayan müsəlmanlara və türklərə qarşı qəbul etdiyi mürtəce qərarları ilə daha çox yadda qaldı. Təsədüfi deyil ki, sonrakı IV Dumada çoxmilyonlu Rusiya türklərindən yalnız 7 nəfər deputat seçilə bilmişdi.

1912-ci ilin dekabrından 1917-ci ilədək fəaliyyətdə olmuş Rusiya imperiyasının sonuncu IV Dövlət Dumasına seçkilərə isə Azərbaycandan yalnız bir deputat qatıla bilmişdi. Bu, **Məmməd Yusif Cəfərov** idi.

Rusiya imperiyası azərbaycanlı deputatları Dumalardan uzaqlaşdırmağa çalışsa da, xalqımız artıq özünün yeni oyanış dövrünü keçirdi. Bu oyanış azadlıq hərəkatı dalğası ilə sonralar müstəqil dövlətimizin yaranmasına yol açacaqdı.

1. *Kəndli hərəkatının xüsusiyyətləri nədən ibarət idi? Nə üçün o, kortəbii xarakter daşıyırdı? Qeydlərinizi aparın.*
2. *Nəyə görə tətıl komitələrinə həm də fəhlə hökuməti deyilirdi? Dəlillərinizi gətirməklə cavab verin.*
3. *Müştərək müqavilənin əhəmiyyəti nədən ibarət oldu?*
4. *Azərbaycanda müstəmləkəçilik əleyhinə çıxışların xüsusiyyətləri hansılar idi? Qeydlərinizi aparın.*
5. *Nə üçün yaradılan partiyaların və təşkilatların əksəriyyətinin adı “müdafiə” və “nicat” sözləri ilə ifadə olunmuşdu? Fikir mübadiləsi aparın.*
6. *Ziyalıların milli demokratik hərəkatda rolunu necə dəyərləndirirsiniz? Onların ideyaları xalqa necə çatdırılırdı? Fikirlərinizi əsaslandırın.*
7. *Sizcə, hansı fikirlər M.Ə.Rəsulzadəni “Hümmət” təşkilatından uzaqlaşdırı bilərdi? Müzakirə aparın.*
8. *Necə düşünürsünüz, nə üçün sonrakı Dövlət Dumalarında azərbaycanlı deputatların sayı azaldı? Bu faktı əsasən onların fəaliyyətini necə qiymətləndirə bilərsiniz? Fikirlərinizi əsaslandırın.*
9. *Rusiya müsəlmanlarının qurultaylarının fəaliyyətini necə qiymətləndirirsiniz?*
10. *“Azərbaycanda XX əsrin əvvəllərində mövcud olmuş partiya və təşkilatlar” mövzusunda cədvəl qurmağa çalışın.*
11. *Zaqatala üsyanının başvermə səbəblərini sadalayın.*
12. *Sübut etməyə çalışın ki, müasir insan hüquqlarının əsasında XIX əsrin sonlarında və XX əsrin əvvəllərində baş verən fəhlə hərəkatı və fəhlə tələbləri dayanır.*
13. *Ə.Topçubaşovun təkcə Azərbaycanda deyil, bütün Rusiya imperiyasında əhəmiyyətli siyasi xadim kimi dəyərləndirin və təqdimat hazırlayın. Əlavə məlumatlara mütləq edin.*

LAYIHƏ

8 ÇARİZMİN MİLLİ QIRĞIN SİYASƏTİ

1905-ci il yanvar ayının 9-da Peterburqda baş vermiş “Qanlı bazar günü”nin əks-sədası Azərbaycana da gəlib çatdı. Bakıda və digər bölgələrdə həmrəylik əlaməti olaraq nümayiş və tətillər keçirilməyə başlandı. Hökumət oyanmış inqilabi hərəkəti yatırmaqda çətinlik çəkir, buna görə də müəyyən tədbirlər görməyə tələsirdi. Narahat olan çar hökuməti Azərbaycanda milli qırğın siyasəti aparmaq qərarına gəldi.

milli qırğın, həmrəylik hərəkəti, dini ayrı-seçkilik, milli partiyalar

Milli zəmində baş verəcək münaqişələrin əsasını çar hökuməti hələ XIX əsrin əvvəllərində qoymuşdu. Ayrı-ayrı illərdə Azərbaycana kütləvi şəkildə erməni, rus, alman ailələri köçürülmüş, onlara müəyyən imtiyazlar verilmiş, yerli kəndlilərin bərekətli torpaqlarında yerləşdirilmişdilər. Yerli əhali ilə müqayisədə onlara qarşı əksər hallarda milli və dini ayrı-seçkiliklər edilir və “parçala, hökm sür” siyasəti yürüdülürdü.

? *Yadıma salın, “parçala, hökm sür” siyasəti daha hansı dövlətlər tərəfindən həyata keçirilib? Onun əsl mahiyyəti nədən ibarətdir? Müzakirə aparın.*

Bakı çoxmillətli sənaye şəhərinə çevrilmişdi. Erməni fəhlələr iş tapmaq üçün buraya gəlir, hətta sahibkarlıqla belə məşğul olurdular. 1905-ci ilin əvvəllərində Bakıda milli qırğın həyata keçirmək üçün çar hökuməti xüsusi plan hazırladı. Bu planın reallaşdırılması isə qubernator M.Nakaşidzeyə tapşırıldı. Bu dövrdə ermənilərin “Daşnaksütyun” partiyası daha çox fəallıq göstərirdi. 1905-ci ilin əvvəllərində daşnaklar Bakıda yaşayan millətlər arasında müsəlmanların vəhşi olduqlarını iddia edən təbliğatlar aparır, qızıqsındırııcı hərəkətlərə yol verirdilər. Hamı dəhşətli bir hadisənin baş verəcəyini duyurdu. Fevralın 2-də bir neçə nəfər azərbaycanlı bir-birinin ardınca milli zəmində qətlə yetirildi. Mühafizə orqanlarının hadisəyə göz yumması isə azərbaycanlıların silaha əl atmasına şərait yaratmaq üçün qızıqsındırııcı planın bir hissəsi idi. Beləliklə, fevralın 6-da qırğın başladı və Bakıda ayın 9-dək davam etdi. Hökumət nümayəndələri tərəfindən silahlandırılmış daşnaklar yüzlərlə azərbaycanlının qətlinə bais oldu, evləri qarət etdi, talanlar törədirdilər. Qubernator qırğının qarşısını almaq üçün heç bir tədbir görmədi.

? *Nə üçün qırğınlar əvvəlcə Bakıda başladı? Fikirlərinizi siniflə bölüşün.*

Qətləmin dövlət tərəfindən planlı şəkildə həyata keçirildiyinə şübhə qalmamışdı. Çünki hüquq-mühafizə orqanları heç bir şey etmədən hadisələrin gedişatını müşahidə edir, lazım gələrsə, tərəflərin silahlanmasına şərait yaradırdılar. Tezliklə qırğın Azərbaycanın başqa bölgələrinə də yayıldı. 1883-cü ildə ləğv edilmiş Qafqaz canişinliyi 1905-ci il fevral ayının 29-da Vorontsov-Daşkovun başçılığı ilə yenidən bərpa edildi. May ayında erməni dəstələri İrəvanda qırğın törətmək qərarına gəldilər. Bu şəhərin əhalisinin böyük əksəriyyəti azərbaycanlılardan ibarət idi. Ermənilər İrəvanda və onun ətraf bölgələrində yaşayan azərbaycanlıları yurdlarından etmək istəyirdilər. Azərbaycanlıların rəşadətli vuruşması və öz torpaqlarını cəsarətlə müdafiə etməsi nəticəsində

ermənilərin planları puç oldu. Bir neçə aydan sonra onlar Naxçıvanda və Zəngəzurda da vəhşiliklər törətdilər. Bu hərəkətlər soyqırımı xarakteri daşıyırdı. Naxçıvanın Cəhri kəndində bir ailənin təmamilə məhv edilməsi, kəndin yerlə-yeksan olunması başqa cür adlandırıla bilməzdi.

Erməni dəstələrinin əməllərini nə üçün soyqırımı adlandırmaq lazımdır? Müzakirə aparın.

?

Kütləvi qırğınlar törədən erməni dəstələri Cəbrayıl qəzasının kəndlərini talamağa başladılar. Lakin azərbaycanlılar bu hücumların qarşısını ala bildilər. Beləliklə, ermənilər Veysəlli, Qacar, Şeyxməli, Çəmənlilər, Xırmancıq kəndlərində darmadağın edildilər.

Həmin ildə baş verən ən dəhşətli hadisələrdən biri Şuşada oldu. Tarixə **Şuşa faciəsi** adı ilə düşmüş və avqustun 8-də baş vermiş bu hadisə zamanı rus qarnizonuna arxalanan daşnak dəstələri Cənubi Azərbaycandan iş dalınca gəlmiş 17 fəhləni xaincəsinə qətlə yetirdi. Azğınlaşmış ermənilərin hücumlarına qarşı azərbaycanlılar mərdliklə müqavimət göstərdilər. Bu, Azərbaycan xalqının ağır günlərdə bir olduğunun bariz nümunəsi idi. Azərbaycanın hər yerindən, xüsusən də Bakıdan döyüş yerlərinə ərzaq və pul yardımları göndərilir, döyüşçü dəstələr yığılırdı. Tanınmış sahibkarlar **Z.Tağıyev, M.Nağıyev, C.Məmmədquluzadənin həyat yoldaşı Həmidə xanım Cavanşir** və digərləri yardım göstərənlər arasında idi. Qadın olmasına baxmayaraq, heç nədən çəkinməyən Həmidə xanım döyüşlərin aparıldığı bölgələrə gedir, qırğına məruz qalan insanlara tibbi, maddi və ərzaq yardımları edirdi. Azərbaycan xalqının milli birliyi ermənilərin əsl məğlubiyyəti demək idi.

Həmidə xanım Cavanşir

Sizcə, nə üçün ermənilərin niyyətləri həyata keçmədi? Səbəbləri sadalayın və hər bir cavabı müzakirə edin.

?

Azərbaycanlılarla tək bacara bilməyəcəyini dərk edən erməni quldurları rusların köməyinə ehtiyac duyurdular. Onlar Şuşada və ətraf kəndlərdə məruz qaldıqları məğlubiyyətdən sonra 1906-cı ilin əvvəllərində rüşvət müqabilində rus dəstələri ilə birləşdilər. Lakin bu da ermənilərin Şuşanı ələ keçirmək kimi məkrli planının reallaşmasına kömək etmədi. Bu döyüşlərdə **Sultan bəy Sultanoğlu** xidmətlərini xüsusi qeyd etmək lazımdır. Onun başçılığı ilə şəhərə daxil olan dəstələrin şücaəti nəticəsində birləşmiş erməni-kazak qüvvələri darmadağın edildi.

Azərbaycan partiyaları və milli qırğın siyasətinə qiymət. Erməni dəstələrini siyasi və mənəvi cəhətdən ruhlandırانlar var idi. Bunların arasında 1890-cı ildə Tiflisdə yaradılmış "Daşnaksütyun" Partiyasının adını xüsusi olaraq qeyd etmək lazımdır. Bu partiya türkləri erməni xalqının əzəli düşməni kimi qələmə verir, iki xalqı bir-birinə qarşı qoyurdu. Qırğınların təşkil olunmasında "Daşnaksütyun"un böyük rolu olmuşdur.

Azərbaycanın qabaqcıl ziyalıları və milli burjuaziya başa düşürdü ki, milli qırğın dövlətin planlı siyasətidir. Buna görə də xalq özü onun qarşısını almaq təşəbbüsü ilə çıxış etməyə başlamalıdır. Öz sosial statusundan asılı olmayaraq bir çox könüllülər qırğınların törətdiyi bölgələrə getmək, əhaliyə maddi, ərzaq, tibbi və silah yardımı göstərməkdən çəkinmirdilər. Azərbaycan ziyalıları başa düşürdülər ki, hakimiyyət orqanları bu məsələdə açıq şəkildə mövqə bildirməli, zərərçəkmişlərə dövlət dəstəyi göstərməli, onları müdafiə etməlidirlər.

"Difai" ("Müdafiə") partiyası **Ə.Ağayevin başçılığı ilə** tezliklə vahid milli təşkilata çevrildi. Onun Gəncədə, Naxçıvanda, Şuşada, Ağdamda, hətta Qarsda və Vladıqafqazda belə şöbələri açıldı. Bu partiya öz məqsəd və məramlarını ifadə etmək üçün "İrşad" adlı qəzet çap etdirirdi. Bu mətbuat orqanı milli qırğının əsas mahiyyətini, erməni fitnəkarlığı və çar hökumətinin niyyətlərini açıq şəkildə xalqa çatdırırdı. Təşkilat ermənilərə və onların havadarlarına Azərbaycan xalqının son damla qanına qədər mübarizə aparacağı xəbərdarlığını edirdi.

Azərbaycan xalqının milli birliyi özünü nədə göstərirdi? Bu birliyə ehtiyac çox idi mi? Müzakirə aparın.

Milli qırğın Azərbaycan xalqının yalnız özünə güvənməli olduğu məsələsini ortaya qoydu. Qırğın göstərdi ki, çarizmin məqsədi xalqın istismarına və alçaldılmasına yönəlib. Ona görə də millətin siyasi cəhətdən təşkilatlanması XX əsrin əvvəllərində ziyalıların qarşısına qoyduğu başlıca məramla çevrilmişdi.

“1905–1906-cı illərin qırğınları haqqında daha geniş məlumat M.S.Ordubadinin tarixi sənədlər əsasında yazdığı “Qanlı illər” əsərində verilir. Erməni vəhşiləri tərəfindən törədilən müsəlman qırğınlarının şahidi olan M.S.Ordubadi hadisələri obyektiv olaraq araşdırır və qeyd edir ki, bu qətlamların törədilməsinin dörd səbəbi vardır. Birinci səbəb kimi erməni “Daşnaksütyun” Komitəsinin müstəbid¹ bir idarə üsulunu təşkil etməsidir ki, Qafqazda bir sıra qanlı olaylar yaratdı. “Daşnaksütyun” partiyasının millətçiləri və silahlı dəstələri müsəlmanlar yaşayan yerlərdə qanlı qırğınlar törətdilər. Bu yerdə M.S.Ordubadi maraqlı bir fakt gətirir: ermənilər özləri təsdiq edirlər ki, hadisələri törədən də ermənilərdir; sülh danışıqlarını pozanlar da ermənilərdir, cinayətləri törədənlər də ermənilərdir. Zənnimcə, bu sənəd o zaman üçün də, müasir dövrümüz üçün də qiymətli ola bilər. Çünki ermənilər özləri təsdiq edirlər ki, daşnaklar qırğınların törədici viruslarıdır”.

“XX əsrin əvvəllərində erməni millətçilərinin Azərbaycana xəyanəti (1905–1906-cı illər)”.

“Respublka” qəzeti, 17 fevral 2015-ci il

- 1. Ermənilərin məqsədləri nədən ibarət idi? Müasir vəziyyətlə müqayisə edərək nəticə çıxarın.*
- 2. Mövzuda göstərilən hansı hadisələri Xocalı soyqırımı ilə müqayisə etmək olar? Dəlillər gətirin.*
- 3. Çar hökuməti öz məqsədlərinə çatma bədimi? Dəlillər gətirməklə sinifdə müzakirə aparın.*
- 4. Sizcə, qabaqcıl ziyahılar və milli burjuaziya bu qırğından hansı nəticəni çıxardı?*
- 5. Millətin mütəşəkkilliyinə təsir edən amillər hansılardır? Bu istiqamətdə siyasi partiyaların rolunu necə qiymətləndirə bilərsiniz? Müzakirə edin.*
- 6. O tarixi hadisələrin iştirakçısı olsaydınız, qırğınların qarşısını almaq üçün necə tədbir görər, hansı təkliflərlə çıxış edərdiniz? Esse yazın.*
- 7. Əlavə məlumatlar toplamaqla Qarabağda XX əsrin əvvəllərində və XX əsrin sonlarında baş verən hadisələrin müqayisəli təhlilini aparın. Təqdimat hazırlayın.*

LAYİHƏ

¹ Müstəbid – istibdadçı, zalım hökmdar, hakimi-mütləq

ŞİMALİ AZƏRBAYCAN BİRİNCİ DÜNYA MÜHARİBƏSİ İLLƏRİNDƏ

9

Dünyanın böyük dövlətlərinin hakim dairələrində on illərlə müzakirə olunan geniş işğalçılıq planları digər xalqların və ölkələrin bölüşdürülməsini, onların hüquqlarının tapdanmasını, sərvətlərinin talan edilməsini, sərhədlərinin dəyişdirilməsini nəzərdə tuturdu. Müharibə dünyanın əksər xalqlarının, o cümlədən azərbaycanlıların da tarixində mühüm dəyişikliklərin baş verməsinə səbəb oldu. Onun ilk illərində çar Rusiyasının müstəmləkə əyaləti olan Şimali Azərbaycan son ilində artıq müstəqil milli dövlətə çevrilmişdi.

Bakı nefti, “Tatar süvari alayı”, çarın yavəri, Georgi silahı, qaçqınlar, Bakıda “Qadınların qiyamı”

Şimali Azərbaycan vuruşan böyük dövlətlərin hərbi-siyasi planlarında. Antanta hərbi-siyasi ittifaqının üzvü qismində müharibəyə qoşulan Rusiyanın müstəmləkə əyaləti olan Şimali Azərbaycan 1917-ci ilin sonlarına kimi Böyük Britaniya və Fransanın müharibə planlarında xüsusi yer almamışdı. Lakin zəngin faydalı xammal yataqlarına, təbii sərvətlərə malik olan və mühüm coğrafi-strateji mövqedə yerləşən Cənubi Qafqazın, xüsusilə, Rusiyada hasil olan bütün neftin 83%-ni verən Bakının düşmən dövlətlərin nəzarətinə keçməməsi üçün Böyük Britaniya müharibənin sonlarında bölgədə fəal hərbi-siyasi tədbirlər həyata keçirmək məcburiyyətində qaldı. Bakını ələ keçirəcək istənilən dövlətin həm də Xəzər dənizi hövzəsində üstün mövqeyə sahib olacağı yəqin idi.

Müharibə ərəfəsində Cənubi Qafqazın milli qüvvələri ilə, xüsusilə gürcülərlə əlaqə yaratmış Almaniya siyasi və hərbi dairələri Rusiya ilə müharibənin başlanacağı təqdirdə yerli xalqların çarizm əleyhinə güclü üsyan qaldıracaqlarına ümid edirdilər. “Mühərriklərin müharibəsi”nin son aylarında Almaniya maye yanacaq tələbatının ödənilməsi məqsədilə Bakının ələ keçirilməsinə mühüm əhəmiyyət verməyə başladı. Osmanlı dövləti də Qafqazda Rusiya əleyhinə çıxışların təşkil edilməsi üçün hələ müharibə ərəfəsində bölgəyə xüsusi qruplar göndərmişdi. Lakin istəyinə nail ola bilmədi. Müharibə illərində geniş ərazilərini itirmiş Osmanlı dövləti üçün Qafqaz bölgəsi həm zəngin sərvətlərinə görə, həm də Rusiyanın müsəlman bölgələri ilə birbaşa əlaqələrin qurulması baxımından mühüm əhəmiyyətə malik idi. 1918-ci ilin yazına kimi hərbi əməliyyatlardan kənarda qalan Şimali Azərbaycan sonradan Osmanlı, Almaniya, Rusiya və Böyük Britaniya dövlətlərinin rəqabət meydanına çevrildi. Müharibənin sonlarına yaxın artıq ABŞ və İtaliya da Şimali Azərbaycanda müəyyən siyasi, iqtisadi maraq güdürdülər.

*Osmanlı sultanı V Mehmet və
Almaniya imperatoru II Vilhelm.
İstanbul. Oktyabr 1917-ci il*

Müharibə illərində Cənubi Qafqazda müsəlmanların Rusiya əleyhinə güclü çıxışlarının baş verməməsinin səbəblərini araşdırın.

Azərbaycanlıların müharibəyə münasibəti. Müharibənin ilk günlərində Rusiyanın bütün müsəlman əhalisi kimi azərbaycanlılar da təbəələri olduqları imperiyanın qalib gəlməsini arzula-yırdılar. IV Dövlət Dumasının müsəlman deputatları adından bəyan edilən müraciətdə “müsəl-manların Rusiyanın şərəfi və bütövlüyü naminə mübarizə aparacaqları” fikri xüsusi olaraq vurğu-lanmışdı.

*Osmanlı şeyxülislamı müsəlmanlara
cihad çağırışı edir. 14 noyabr 1914-cü il*

Şəhərlərdə Rusiya dövləti naminə vətənpərvərlik mi-tinqləri və nümayişləri təşkil olunur, rəsmi hakimiyyət orqanlarına müraciətlər göndərilir, məscidlərdə dini məra-simlər keçirilirdi. Şimali Azərbaycanın milli burjuaziyasının nümayəndələri Rusiyanın müdafiəsi naminə böyük məb-ləğdə ianələr verirdilər.

Osmanlı dövlətinin Rusiyaya qarşı hərbi əməliyyatlara başlamasından sonra azərbaycanlıların müharibəyə mü-nasibətində qeyri-müəyyənlik yarandı. Osmanlı imperiyası türk və müsəlman xalqlarının başlıca istinadgahı olduğun-dan onun uğursuzluğu bütün türk-islam dünyası üçün ar-zuolunmaz idi. Bu səbəbdən 1915–1916-cı illərdə baş ver-

miş məşhur Çanaqqala döyüşlərində Şimali və Cənubi Azərbaycandan gəlmiş minlərlə könüllü Osmanlı ordusu sıralarında vuruşmuşdu. Osmanlı dini-siyasi dairələrinin elan etdiyi cihada qoşul-maqla təbəələri olduqları dövlətə qarşı xəyanət etməyin məsuliyyətini dərk edən Şimali Azərbay-canın müsəlman əhalisi Rusiya-Osmanlı hərbi qarşıdurmasının tez bir zamanda dayandırılmasını arzulayırdı. Lakin Rusiyanın Osmanlı imperiyasına qarşı müharibədə “erməni amili”ndən geniş ist-ifadə etməsi, onun silahlandığı erməni quldur dəstələrinin müsəlman əhalisinə qarşı zorakılıq-ları azərbaycanlıları narahat edirdi. Şimali Azərbaycanın milli ziyalılarının bir çox nümayəndələri Rusiyanın müharibədə qalib gələcəyi halda zəruri islahatların keçiriləcəyinə ümid etsələr də, bö-yük əksəriyyət Osmanlı və Almaniya imperiyalarının yardımı ilə Azərbaycanda müstəqil milli döv-lətin yaradılacağını planlaşdırırdı.

?

Müharibəyə münasibətdə Azərbaycan ziyalıları arasında hansı fikir ayrılıqları var idi?

Azərbaycanlıların müharibədə iştirakı. Rusiya hökumətinin təşəbbüsü ilə 1874-cü ildə qəbul edilən hərbi qanuna əsasən, ümumi hərbi mükəlləfiyyət yalnız slavyanlara şamil edilmişdi. Cənubi Qafqaz, Orta Asiya, Sibir xalqları və kazaklar hərbi xidmətdən azad olunsalar da, onların ali silk nümayəndələrinin orduda zabıt qismində iştirakına icazə verilmirdi. Müharibənin ilk hərbi əməliyyat-larında verdiyi çoxsaylı itkilərdən sonra Rusiyanın ali hərbi-siyasi dairələri yalnız slavyanların səfərbərliyi hesabına ordunun canlı qüvvəyə tələbatının ödənilə bilməyəcəyinə əmin olduğundan imperiyanın digər xalqlarının da müharibəyə cəlb edilməsi qərara alındı. Lakin Osmanlı dövlətinin Rusiyaya qarşı müharibəyə başlaması ilə imperiyanın müsəlman xalqlarına etimadsızlığı artdı. Buna görə də səfərbərliyə alınan müsəlmanlardan yalnız Qərb cəbhəsində Almaniya və Avstri-ya-Macaristana qarşı döyüşlərdə istifadə edilməsinə qərar verildi. Orduya əvvəlcə Volqaboyunda yaşayan müsəlmanları səfərbər etsələr də, daha sonra azərbaycanlıların hərbi birliklərdə iştirakı-na imkan yarandı.

1914-cü il avqustun 23-də çar II Nikolayın fərmanı ilə 6 alaydan ibarət **Qafqaz Yerli Süvari Di-viziyası** (“Vəhşi diviziya”) yaradıldı. Könüllülərdən təşkil edilmiş diviziyada azərbaycanlılardan ibarət hərbi hissə “Tatar Süvari Alayı” adlanırdı. Digər hərbi hissələrdən fərqli olaraq, qafqazlıların

süvari alaylarında at, yəhər, geyim, soyuq silah və ləvazimat döyüşçülərin öz hesablarına təmin olunmalı idi. Tatar Süvari Alayının təşkilində Yelizavetpol quberniyasının tanınmış bəylərindən olan Fərrux bəy Vəzirov mühüm rol oynamışdı. Milli burjuaziya nümayəndələri alayın maliyyələşdirilməsində fəal iştirak edirdilər. Alay Yelizavetpol quberniyasının Qazax, Şuşa, Cavanşir, Ərəş, Zəngəzur, Qaryagin, Nuxa qəzalarının və Tiflis quberniyasının Borçalı qəzasının könüllülərindən təşkil olunmuşdu. Alayda hərbi xidmət üçün 400 nəfər lazım olduğu halda, 2 min nəfərdən çox könüllü müraciət etmişdi. 1915-ci ilin dekabrında şəxsi heyət 1000 nəfərə kimi artırıldı. Cəbhəyə yola düşərkən Azərbaycan dilində "Andlı öhdəlik" qəbul edən və ona axıra qədər sadıq qalan alayda müharibə dövründə, bir dəfə də olsun, fərarilik hali baş vermədi.

Müharibənin ilk günlərində alaydakı 22 zabitdən yalnız 4 nəfəri azərbaycanlı idi. 1916-cı ildən etibarən döyüşlərdə göstərdikləri şücaətə görə zabit rütbəsi alan azərbaycanlı süvarilərin sayı artaraq 13 nəfərə çatdı. Alayın qeyri-azərbaycanlı zabitlərindən döyüşçülərin dilinə, adət-ənənələrinə hörmətlə yanaşmaq tələb olunurdu.

1914-cü il dekabrın ortalarından Cənub-qərb cəbhəsində döyüşlərə başlayan alay mühüm strateji məntəqəni ələ keçirməklə ilk böyük uğurunu qazandı. 1916-cı ilin mayında isə rus ordularının "Brusilov hücumu"nda iştirak edərək alay düşmənin müdafiə xəttini yarmağa müvəffəq oldu. Rumıniya ərazisində alman qoşunları ilə döyüşlərdə alay rus piyada qoşunlarının cəbhədən geri çəkilmələrinin qarşısını almağa çalışdı. 1917-ci ilin payızında Qafqaza göndərilən diviziya 1918-ci ilin yanvarında fəaliyyətini dayandırdı.

"Vəhşi diviziya" döyüşlərin birində

"...Diviziyanın döyüşçülərinin "Müqəddəs Georgi" xaç nişanı ilə təltif olunmasında dəyişiklik edilmişdi – nişanda xristianlığın müqəddəslərindən olan Georginin təsvirinin əvəzinə dövlət gerbinin şəkli verilmişdi. Lakin bir müddət sonra diviziyanın hərbiçiləri "quşcuğaz"a etiraz edərək nişanın üzərinə "igid oğlan" təsvirinin qaytarılmasını tələb etdilər..."

Г.А.Мурашев. Титулы, чины, награды. СПб., 2001, с. 160

Tatar Süvari alayını Rusiya ordusunun digər alaylarından hansı xüsusiyyətlər fərqləndirirdi?

Müharibə illərində rus ordusunun tərkibində Azərbaycanın müxtəlif bölgələrinin adlarını daşıyan, lakin qeyri-azərbaycanlılardan təşkil olunmuş alaylar da var olmuşlar: İrəvan, Abşeron, Samur, Şirvan, Şamaxı, Salyan piyada alayları.

Birinci Dünya müharibəsində Rusiya ordusunda 200 nəfərədək azərbaycanlı zabit iştirak edirdi. 1914-cü ilin sentyabrında general-leytenant Səməd bəy Mehmandarovun başçılıq etdiyi 21-ci piyada diviziyanın hissələri Visla çayını keçərək 3 gün ərzində heç bir yardım almadan alman qvardiya korpusunun hücumlarını dəf etmişdilər. Diviziya rus korpusunu mühasirəyə almağa çalışan sayca üstün Avstriya-Macarıstan qüvvələrinə qalib gələrək korpusun mühasirəyə düşməsinə imkan verməmişdi. Döyüşlərdə general Mehmandarov ön sıralarda vuruşaraq dəfələrlə həyatını təhlükə

Georgi silahı

General Hüseyin xan Naxçıvanski

altına atmışdı. O, göstərdiyi şəxsi şücaətə görə çarın fərmanına əsasən brilyantlarla bəzədilmiş Georgi silahı ilə təltif olunmuşdu. Birinci Dünya müharibəsi dövründə rus ordusunda bu silahla yalnız 8 nəfər mükafatlandırılmışdı. Daha sonra 2-ci Qafqaz Ordu Korpusuna komandanlıq etmiş general Mehmandarov Rusiya ilə yanaşı, Böyük Britaniya, Fransa və Rumıniyanın ali hərbi mükafatları ilə təltif edilmişdi. Lakin Rusiyada baş verən Fevral inqilabından sonra general Mehmandarov hərbi xidmətdən istefa vermişdir.

Süvari qoşunları generalı və Rusiya İmperator Ordusu tarixində çarın yeganə müsəlman yavəri (general-adyutant) olmuş Hüseyin xan Naxçıvanski müharibənin ilk günlərindən Əlahiddə Süvari Korpusuna komandanlıq edirdi. Şəxsi şücaəti ilə fərqlənən general döyüşlərin birində yaralanmışdı. Naxçıvanskiyə başçılıq etdiyi 2-ci Süvari Korpusu 1915-ci ilin mayında Visla çayı sahillərində fon Makenzenin komandanlığı altında olan alman qoşunlarını məğlub etdi. Rusiya imperatorunun yavəri təyin olunduqdan sonra general Naxçıvanski həm də imperatorun özünə sadiq qüvvələrdən yaratdığı Qvardiya Süvari Korpusuna komandan təyin edildi. Naxçıvanski Qərb və Cənub-qərb cəbhələrində gedən döyüşlərdə fərqləndi.

“Süvari Qvardiya Korpusunun komandiri, imperatorun yavəri general Hüseyin xan Naxçıvanski II Nikolayın taxtdan imtina etməsi xəbərini aldıqdan sonra rus ordularının Ali Baş Komandanlığının qərargah rəisi general M.V.Vasilyevə göndərdiyi teleqramda imperatoru qorumağa hazır olduğunu bildirirdi. II Nikolayın devrilməsindən sonra bu cür təklif ilə çıxış edən 3 rus generalından biri Naxçıvanski olmuşdur. General müvəqqəti hökumətə sədaqət andı içməkdən imtina etmişdir”.

А.И.Деникин. Очерки русской смуты. Москва, 1991

General-leytenant **Əliağa Şıxlinski** Dünya müharibəsi ərəfəsində Artilleriya zabitləri məktəbinin rəisi vəzifəsini icra edirdi. Onun döyüş şəraitində hədəfin dəqiq nişan alınması üçün təklif etdiyi “Şıxlinski üçbucağı” bütün hərbi dərsliklərə daxil edilmişdir. Artilleriya elminə verdiyi töhfələrə görə Rusiyanın və Fransanın ali hərbi təltiflərinə layiq görülən general müharibə başlananda Petroqrada¹ artilleriya müdafiəsinin rəisi kimi fəaliyyət göstərmişdir. Daha sonra – 1917-ci ilin sentyabrında general Şıxlinski 10-cu Ordunun komandanı təyin olunsada, inqilabi təbliğatın təsiri ilə döyüş qabiliyyətini itirməkdə olan rus ordusunda xidmətin çətinliyini dərk edərək öz xahişi ilə istefa verdi.

Qafqazda general-mayor rütbəsinə layiq görülən yeganə hərbi topoqraf **İbrahim ağa Vəkilov** müharibə illərində döyüşən orduların qərargahlarında xidmət etmişdir. General-mayorlar **Mirzə Kazım bəy** və **Mir Əsəd bəy Talışxanovlar** müharibə illərində rus alaylarına komandanlıq etmişlər.

Azərbaycanlı generalların müharibədə iştirakını təhlil edərək oxşarlıqları müəyyənləşdirməyə çalışın.

İlk azərbaycanlı hərbi təyyarəçi **Fərrux ağa Qayıbov** Qərb cəbhəsində vuruşan aviasiya hissəsində xidmət edirdi. F.Qayıbovun artilleriya zabiti təyin olunduğu “İlya Muromets №16” tipli hərbi təyyarənin heyəti alman qoşunlarının mühüm strateji məntəqələrini bombardman etmək məqsədilə 1916-cı ildə həyata keçirilən əməliyyatda iştirak etmiş, düşmən təyyarələri ilə qeyri-bərabər döyüşə

¹ Petroqrada – Birinci Dünya müharibəsi başladıqdan sonra Almaniyaya qarşı vuruşan Rusiya paytaxtı Peterburqu Petroqrada adlandırdı. Almanlarda “burq”, slavyanlarda “qrad” şəhər mənasını verir.

girmək məcburiyyətində qalmışdı. Heyət üzvləri döyüşdə almanların 4 təyyarəsindən 3-nü vurmağı bacarsalar da, sonda qəhrəmancasına həlak oldular.

Müharibənin Şimali Azərbaycan iqtisadiyyatına təsiri. Rusiyanın digər arxa cəbhə rayonlarından fərqli olaraq, Şimali Azərbaycan iqtisadiyyatı müharibənin daha ağır təsirlərinə məruz qalmışdı. İqtisadiyyatın müharibə dövrünün tələblərinə uyğun nizamlanması, hərbi əməliyyatların genişlənməsi ilə əlaqədar ənənəvi ticarət yollarının bağlanması və bunun nəticəsi kimi zəruri xammalın gətirilməsində, hazır məhsulların daşınmasında yaranmış çətinliklər, bir sıra sahələrdə işçi qüvvəsinin çatışmaması və s. amillər iqtisadiyyatda böhran vəziyyəti yaratmışdı.

Kənd təsərrüfatında dənlə və texniki bitkilərin əkinə xeyli azalmışdı. Taxıl məhsulunun istehsalı, təqribən, 2 dəfə aşağı düşmüşdü. Qoşqu heyvanlarının ordu üçün müsadirə olunması nəticəsində Azərbaycanda kəndli təsərrüfatlarının yarısından çoxu iş heyvanlarından məhrum olmuşdu. 1915-ci il iyunun 15-də çarın fərmanı ilə Azərbaycan kəndlərində kişi əhalisinin 30%-nin arxa cəbhədə işlərə cəlb edilməsi kənd təsərrüfatında işçi qüvvəsinin kəskin şəkildə azalması ilə nəticələndi.

Fərrux ağa Qayıbov

Şimali Azərbaycanın iqtisadiyyatının böhran vəziyyətinə düşməsinin səbəbləri hansılardır?

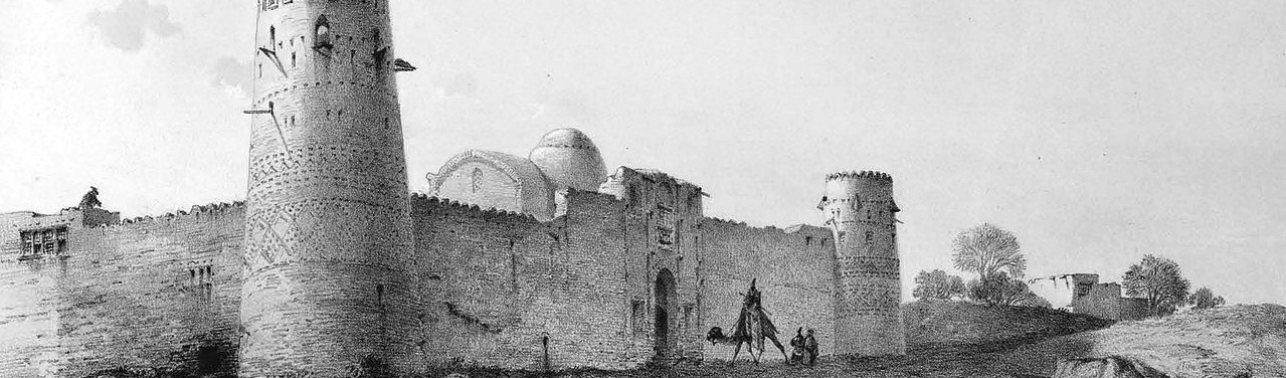
Nəqliyyat problemləri səbəbindən Şimali Azərbaycanın Rusiyanın ərzaq istehsal edən başlıca rayonları ilə əlaqələrinin çətinləşməsi ölkəyə ərzağın gətirilməsində də ağır vəziyyət yaratmışdı. Rusiya imperiyasının mühüm sənaye mərkəzlərindən biri olan Bakıda zəruri ərzaq məhsullarının qiymətlərinin 3–5 dəfə artması əhalinin yaşayışını xeyli ağırlaşdırmışdı. 1916-cı il fevralın 14–16-da Bakıda möhtəkirlərin ərzaq məhsullarını süni şəkildə bahalaşdırmalarına qarşı qadınların güclü etiraz çıxışları baş verdi. Onlar bir sıra bazarları, dükanları, ərzaq anbarlarını, dəyirmanları ələ keçirib talan etdilər. Şəhərə böyük maddi ziyan vuruldu. Bakıya gətirilən əlavə qoşun hissələri bu çıxışı qəddarlıqla yatırdılar. 9 nəfər həlak oldu, 57 nəfər yaralandı. İlk dəfə Bakıda baş vermiş “Qadınların qiyamı”na bənzər çıxışlar daha sonra digər şəhərlərdə də oldu.

1916-cı ilin sonları – 1917-ci ilin əvvəllərində Bakıda tətillər genişləndi. 1917-ci ilin yanvarında, təqribən, 100-ə qədər müəssisəni əhatə edən tətillər çıxışları fəhlələrin tələblərinin qismən təmin olunması ilə nəticələndi.

Müharibə bütün Rusiya İmperiyasında olduğu kimi, Şimali Azərbaycanda da sosial-iqtisadi ziddiyyətləri kəskinləşdirdi və mövcud siyasi qoruluşa qarşı etiraz çıxışlarını gücləndirdi.

1. 1917-ci ilin sonlarına kimi Şimali Azərbaycanın Böyük Britaniya və Fransanın hərbi planlarında yer almamasının səbəbini nə ilə izah edərdiniz?
2. General H.Naxçıvanskiyin Müvəqqəti hökumətə xidmət etməməsini dəyərləndirməyə çalışın.
3. Rusiya müharibədə qələbə qalacağı halda azərbaycanlılar bu dövlətin hansı islahatları keçirəcəyinə ümid edirdilər?
4. Rusiyada müsəlmanların orduya səfərbərlikdən azad edilməsi qaydasının müharibə dövründə aradan qaldırılmasını izah edin.
5. Bakıda baş vermiş “Qadınların qiyamı”na oxşar hadisəni müəyyənləşdirməyə çalışın.

IV FƏSİL. CƏNUBİ AZƏRBAYCANIN SOSIAL-İQTİSADI İNKİŞAF XÜSUSİYYƏTLƏRİ

10 CƏNUBİ AZƏRBAYCAN XIX ƏSRDƏ

Türkmənçay müqaviləsi nəticəsində Azərbaycan torpaqları Rusiya ilə Qacarlar İranı tərəfindən zəbt olunaraq iki yerə bölündü. Bundan sonra İranın mühüm hissəsi olan Cənubi Azərbaycanın sosial-iqtisadi, siyasi vəziyyəti fərqlənməyə və özünəməxsus şəkildə inkişaf etməyə başladı.

Qapıpu, ilati, vəliəhdneşin, Zeynəb paşa, siyasi idarəetmə, Tahirə-Zərrintac

*Təbriz valisi Əbdülməcidi
Mirzə Qacar (1845–1927)*

Cənubi Azərbaycanın idarə olunması. XIX əsrdə Cənubi Azərbaycan İranın dörd əyalətindən biri idi. İlk vaxtlar Qacarlar dövləti bəzi nüfuzlu xanların hakimiyyətini tanımaqla onları ayrı-ayrı xanlıqların hakimi təyin etdi və daxili müstəqilliklərini qəbul etməli oldu. Dövlət onların daxili işlərinə qarışmır, yalnız vergi və xüsusilə də silahlı qüvvə tələb edirdi. Qacarlar dövründə İran ordusunun əsas hissəsini məhz Cənubi Azərbaycandan toplanan qüvvələrdən ibarət idi. Maku, Urmiya kimi xanlıqlar istisna edilməklə qalanları tədricən ləğv olunaraq vilayətlərə çevrildi. Əyalətdə vali vəzifəsindən tutmuş vilayət hakimlərinə qədər şəxslər mərkəzdən göndərilirdiyindən yerli feodallar Qacarlardan narazı qalırdılar.

Fətəli şahın (1797–1834-cü illər) vaxtından Cənubi Azərbaycan “vəliəhdneşin” (vəliəhdin əyləşdiyi yer) hesab edilmiş, “Darüssəltənə” (səltənət evi) adlandırılan Təbrizdə isə həmişə Qacarların rəsmi vəliəhdləri oturmuşdular. Bu da Azərbaycanın, xüsusilə Təbriz şəhərinin siyasi əhəmiyyətini göstərirdi. Vəliəhd burada oturduğu və Təbriz, bir növ, ikinci paytaxt olduğu üçün xarici diplomatik nümayəndələrin iqamətgahları da burada yerləşirdi. Əyalətin idarəsi rəsmən vəliəhdin ixtiyarında olsa da, əslində, onu şahzadələrdən seçilən və “qaimməqam” adlanan vali idarə edirdi. Əsasən şahın və yaxınlarının qohumlarından təyin olunan vali, vəzir, kələntər və s. rəsmi şəxslər vəzifələrinə gəlir mənbəyi kimi baxaraq xalqı soyurdular.

“Azərbaycan ərazisi Fətəli şahın dövründən İran əyalətlərindən biri oldu. Bütün bu əyalətə bir vali hökmran idi. Fətəli şahdan qabaq Azərbaycan ərazisi bəzən bir neçə hakim vasitəsilə idarə edilirdi. Bu, əlbəttə, şahların hökmündən asılı idi, istəsəydilər, Azərbaycanın hökmranlığını bir nəfərə və ya bir neçə nəfərə tapşırırdılar. Həmin vaxt Hüseyn xan Bəylərbəyi ancaq Təbrizin hakimi idi. Azərbaycanın o biri bölgələrinin ayrıca hakimləri vardı. Fətəli şahdan bu yana Təbriz Azərbaycan əyalətinin mərkəzi təyin edildi”.

Jan Gevr. Xacə şah. Bakı, 2012

Qacar şahlarının Cənubi Azərbaycana xüsusi diqqət yetirməsinin səbəbi nə idi?

XIX əsrdə iqtisadi vəziyyət. XIX əsrin 30–60-cı illərində Cənubi Azərbaycan əhalisinin əsas məşğuliyyəti kənd təsərrüfatı – əkinçilik və maldarlıq idi. Təkcə kənd əhalisi deyil, şəhər əhalisinin də bir hissəsi əkinçiliyin müxtəlif sahələri ilə məşğul olurdu. Cənubi Azərbaycanda təbii, qismən də süni suvarma əsasında buğda, arpa, çeltik və başqa dənli bitkilərlə yanaşı, texniki bitkilər, o cümlədən pambıq, tütün əkilir, barama yetişdirilir, meyvə-tərəvəz becərilirdi. Bu əyalət İranın ən məhsuldar ərazisi hesab edilir və buradan taxılla yanaşı, ambıq və quru meyvə də ixrac olunurdu. XIX əsrin 50–70-ci illərinə qədər Cənubi Azərbaycan İranın “taxılçılıq və heyvandarlıq bazası” idi. Onun iqtisadi həyatda belə bir mövqeyə malik olması burada yerli tələbatı ödəyən və xarici bazarlar üçün də mal ixrac edən müxtəlif sənətkarlıq sahələrinin formalaşması, inkişafı üçün geniş imkanlar açırdı. Şəhərlərdə ayaqqabı, saxsı və ya mis qab-qacaq, digər məişət əşyaları, təsərrüfat alətləri istehsalı xeyli inkişaf etmişdi. Lakin İngiltərə və Rusiya dövlətlərinin İranda əldə etdikləri imtiyazlar nəticəsində Cənubi Azərbaycan sənətkarlığının bir çox sahələrinə böyük ziyan dəydi. Belə ki xarici malların ölkəyə geniş miqdarda və maneəsiz axını ilə bağlı buradakı bir sıra emalatxana və sexlər rəqabətə davam gətirməyərək öz fəaliyyətlərini dayandırmalı oldular.

Əsrin sonlarına qədər Azərbaycan şəhərlərində sex quruluşu qalmaqda davam edirdi. Emalatxanalarda, adətən, 3-4 sənətkar işləyirdi.

XIX əsrin sonlarında Cənubi Azərbaycanın təsərrüfat həyatında yeniliklər nəzərə çarpmağa başladı. Bunun da bir sıra səbəbləri var idi. İlk növbədə, xarici kapitalın sürətli axını Cənubi Azərbaycanda təsərrüfatın inkişafına müəyyən təsir göstərirdi. Burada iqtisadiyyat müstəmləkə və asılı ölkələrə xas bir sıra xüsusiyyətlər kəsb edirdi. İran və onun bir hissəsi olan Azərbaycan İngiltərə və Rusiyanın sənaye mallarının satış bazarına, eyni zamanda xammal bazasına çevrilmişdi. Xarici bazarda, o cümlədən Rusiyada pambıq, boyaq maddələri, yun, gön-dəri kimi məhsullara, həmçinin sənətkarlıq mallarına tələbatın artması qeyd edilən sahələrin inkişafına təkan verdi.

XIX əsrin son rübündə əsas sənətkarlıq sahəsi xalçaçılıq idi. Xalça istehsalı sənayedə kapitalist münasibətlərinin inkişaf etdiyi əsas sahə idi. Təbrizdə, Marağada, Xalxalda və bəzi şəhərlərdə istehsal edilən yun və ipək yaylıqlar, şal, yun, ipək, pambıq parçalar həm yerli əhalinin tələbatını ödəyir, həm də İranın başqa əyalətlərinə və xaricə ixrac olunurdu.

“Hamı bilir ki, Marağa Azərbaycan məmləkətinin birinci dərəcəli məhsuldar şəhəridir. Bu şəhərin dörd tərəfini iki-üç ağac enində meyvə bağları əhatə edir. Bu bağlarda müxtəlif növlü üzüm və meyvə ağacları var. Hər il külli miqdarda quru meyvə və kəsmiş oradan xaricə göndərilir. Əslində, bu vilayətin əsas ticarəti quru meyvə məhsullarıdır. Əməksevər, əhmətkeş, bir qədər də qənaətcil əhalisi var. Deyəsən, özləri də düz adamlardır. Mərdimazar və ciğal deyillər. Hamısı qonaqsevərdir. Kişiləri və qadınlarının həyasına və namusuna söz ola bilməz”.

Zeynalabdin Marağayi. “İbrahim bəyin səyahətnaməsi”ndən

Cənubi Azərbaycan əhalisinin əsas məşğuliyyəti nə idi?

XIX əsrin əvvəlləri ilə müqayisədə əsrin sonlarında əhalinin məşğuliyyətində baş verən dəyişikliklərin səbəbini nədə görürsünüz?

Qacaların pul vahidi. 100 Tüman. 1890

Təbriz xalçası

Sosial vəziyyət. Aqrar münasibətlər.

Vergi sistemi. XIX əsrin sonlarında Cənubi Azərbaycan əhalisinin sayı 2 milyon nəfərə çatırdı. Əhalinin 0,5 mln nəfərini şəhərdə yaşayanlar təşkil edirdi. Yerdə qalan hissə kəndlərdə məskunlaşmışdı və ya yarımköçəri həyat sürürdü. Əhalinin yuxarı təbəqəsi xanlardan, mülkədarlardan, ruhanilərdən ibarət idi. Kəndlilər və sənətkarlar ağır istismara məruz qalır, vergi və mükəlləfiyyətlərdən əziyyət çəkirdilər. Kəndlilərin çox hissəsi torpaqsız olduğundan ağır şərtlərlə torpaq icarəyə götürərək yarıdlara çevrilirdilər. Şəhərlərdə sayı artan tacirlər varlandıqca mülklər alaraq özlərini mülkədarlara bənzədirdilər. Feodal zülmündən və yoxsulluqdan təngə gələn əhali doğma yurdlarını tərk edərək qonşu dövlətlərə, əsasən də Rusiyaya kəsbkarlığa gedirdilər. XIX əsrdə Cənubi Azərbaycanda mövcud olan əsas torpaq mülkiyyət formaları bunlar idi:

Şəhər bazarı

Xalisə – dövlətə məxsus torpaqlardır. İcarəyə verilir və ya məmurlar tərəfindən idarə edilirdi. Bu torpaqların idarəsi yarıtmaz olduğundan 1886-cı ildə onların satılması haqqında fərman verilmişdi.

Mülk və ya ərbbabi – feodallara məxsus olub irsi xarakter daşıyırdı. Bütün İranda əkinəyararlı torpaqların 66%-ni təşkil edirdi.

Tiyul – hərbi və ya mülki xidmət müqabilində verilən torpaqlar idi. Şərti xarakter daşıyırdı.

Vəqf – dini idarələrə, mədrəsələrə, ruhanilərə bağışlanan torpaqlardır.

İlati – ayrı-ayrı tayfalara xidmət müqabilində verilən və əsasən otlaqlardan ibarət torpaqlardır. Tədricən tayfa başçılarından əlinə keçirdi.

Xırdamalik – kəndlilərin və ya kiçik mülkədarların əlində olan cüzi torpaq paylarıdır ki, əsasən Urmiya ərazisində geniş yayılmışdı.

Böyük torpaq sahələri iri mülkədarların əlində toplanmışdı. Onlar öz mülklərində istədikləri kimi vergi toplayır, kəndliləri istismar edirdilər. XIX əsrin sonlarına yaxın əhalidən 20 adda vergi yığılır və ya mükəlləfiyyət tələb edilirdi. Yığılan vergilərə misal olaraq **qapipulu** (otlaqlara görə), **başpulu** və digərlərini göstərmək olar. Dövlətin topladığı əsas **vergi – torpaqpulu** (maliyyə-təvəzi) idi. Sabit olan bu vergi kəndlilərin əldə etdiyi məhsulun 10%-nə bərabər hesablanırdı.

Cənubi Azərbaycanda mövcud olan torpaq mülkiyyət formaları haqqında təqdimat hazırlayın.

Xalq hərəkatı. Feodal quruluşunun böhranı və xarici kapitalın ölkəyə müdaxiləsi ilə əlaqədar sosial ziddiyyətlərin kəskinləşməsi XIX əsrin ortalarında antifeodal xalq üsyanlarına səbəb oldu. Onlardan ən güclüsü 1848–1852-ci illərdə baş verən Babilər üsyanıdır. Babilik – Seyyid Əli Məhəmmədin (1819–1850) adı ilə bağlı dini təlimdir. O, 1844-cü ildə Bab (ərəbcədən tərcümədə “qapı”) ləqəbini götürmüş, Allahın vəd etdiyi Mehdi olduğunu bəyan etmişdir. 1850-ci ildə Zəncanda babilər üsyana qalxdılar. Vuruşlarda onların ailə üzvləri də iştirak edirdilər. Əsas etibarilə kəndli və sənətkarlardan ibarət olan babilərin içərisində çoxlu tacir və xırda ruhanilər də var idi. Şah hökuməti tərəfindən üsyanı yatırmaq üçün göndərilən qoşun dəstələri Zəncanı mühasirəyə aldılar, lakin ciddi müqavimətə rast gələrək geri çəkilməli oldular. Üsyan başçılarından biri qəzvinli Zərrintac olmuşdur. Xalq arasında onu Tahirə də adlandırırdılar.

Dekabr ayında 30 minlik şah qoşunu və feodal dəstələri Zəncanı yenidən mühasirəyə alaraq hər tərəfdən hücum keçirdilər. Üsyançıların çoxu həlak oldu. 1850-ci il dekabrın sonunda Zəncan

üsyani yatırıldı. Ümumiyyətlə, 1848-ci ildən 1852-ci ilə qədər babilərin on üsyani olmuşdu. Bu üsyanların 3-nə Tahirə başçılıq etmişdi.

1891-ci ilin martında Nəsirəddin şah Qacar bütün İranda tütün almaq, satmaq və emal etmək üçün ingilislərlə müqavilə imzaladı və şirkət bunun müqabilində əldə edəcəyi qazancı İran hökumətinə ildə cüzi bir məbləğ ödəməyi öhdəsinə götürdü. Buna cavab olaraq, Təbriz əhalisinin böyük əksəriyyətinin imzası ilə şahə göndərilən tələbnamədə tütün və tənəki inhisarının ləğv edilməsi tələb olundu. Təbriz bazarı bağlandı, 20 min adam silahlanaraq hazır vəziyyətdə dayandı. Təbrizin ardınca Şiraz, İsfahan və Məşhəddə şirkətə qarşı kəskin çıxışlar baş verdi. Tehranın özündə əhali inhisarın ləğv edilməsi tələbi ilə 1892-ci ildə şah sarayına hücum etdi. Bütün bunlar şahı məcbur qoydu ki, şirkətin başçısı Talbotla bağlanmış müqaviləni ləğv etsin. İranda ilk antiimperialist çıxış olan bu hərəkətdə Cənubi Azərbaycanın ticarət burjuaziyası, sənətkarlar, ruhanilər, digər təbəqələrin nümayəndələri nəinki iştirak edirdilər, həm də aparıcı rol oynayırdılar.

Bu dövrdə Cənubi Azərbaycanda mövcud olan ən əsas problemlərdən biri iri feodalların, xüsusilə də iri ruhanilərin taxıl möhtəkirliyi ilə məşğul olması idi. Ərzaq məhsullarının qıtlığı və bahalıqlı xalqın səbir kasasını doldurmuşdu. 1898-ci ildə Təbrizdə buna qarşı çıxışlar baş qaldırdı. Üsyana Zeynəb paşa adlı bir qadın başçılıq edirdi. Üsyançılar ərzaq anbarlarını dağıdaraq kasıblara taxıl paylayırdılar. Bu çıxışdan qorxuya düşən möhtəkirlər anbarlarını açıb ərzaq məhsullarını ucuz qiymətə əhaliyə satmağa məcbur oldular.

Tahirə

"Mən artıq bir neçə dəfədir İmperator Nazirliyini Bab adında müsəlman təriqətçisi barədə məlumatlandırılmışdım. Bu fanatik Persiyanın (İranda) müxtəlif əyalətlərində çaxnaşmalar yaratdığına və mənim tələbimə görə rus sərhədindən uzaqlaşdırılması nəticəsində indi Urmiyanın yaxınlığında ciddi nəzarət altında saxlanılır. O özünü 12 imamın naibi (müavini) kimi qələmə verir. Onun ziyanlı doktrinaları özünə çoxlu tərəfdar tapıb və üç gündür ki, bu sonuncular hücum edərək orada 100-ə yaxın adam öldürüblər. Onların arasında bu vilayətin Mustafə adında sərkərdəsi də var idi. Hal-hazırda Tehrandakı Mazandaranın nüfuzlu zadəganları arasında baş tutan bir neçə müşavirədən sonra qərara alındı ki, bu usanmaq bilməyən qiyamçılara qarşı hərbi qüvvə tətbiq edilsin. Şahzadə Məlik Qasım isə ictimai asayişə təlatümə gətirən bu üsyançıların başçılarına qarşı ikiqat diqqətli olmaq barədə əmr göndərilibdir".

Tehrandakı rus elçisi Dolqorukovun Babilər üsyani barədə Rusiya Xarici İşlər Nazirliyinə məlumatı

Cənubi Azərbaycan əhalisinin narazılıqlarının səbəbləri nə idi?

1. Cənubi Azərbaycan əhalisini öz torpaqlarından çıxıb getməyə nə məcbur edirdi?
2. Cənubi Azərbaycan iqtisadiyyatı nəyə görə daha çox Rusiyadan asılı idi?
3. Xalq hərəkətlərinin məğlubolma səbəblərini izah edin.
4. Tənəki üsyani ilə Zaqatala üsyanının oxşar və fərqli cəhətlərini tapın.
5. Zeynəb paşa haqqında əssə hazırlayın.
6. Cənubi Azərbaycanda toplanan vergiləri göstərin.

11 CƏNUBİ AZƏRBAYCAN XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ. MƏŞRUTƏ HƏRƏKƏTİ

XX əsrin əvvəllərində dünya ölkələri arasında ziddiyyət son dərəcə kəskinləşmişdi. Təbii sərvətləri və torpaqları yenidən bölüşdürməyə cəhd edən imperialist dövlətlərin planlarında Cənubi Azərbaycanın daxil olduğu İran xüsusi yer tuturdu. Belə bir şəraitdə Cənubi Azərbaycan əhalisi arasında milli özünüdərk hissi yüksəlir və mübarizə əzmi sürətlə artırdı.

Məşrutə, Səttərخان, əncümən, Urmi bəlası, fədai, Sərdari-milli, Salari-milli

XX əsrin əvvəllərində Qacarlar sülaləsinin (1796–1925) hakimiyyəti altında olan Cənubi Azərbaycanda gərgin sosial-iqtisadi böhran yaşanırdı. İranın Rusiya və İngiltərə kimi dövlətlərin yarım-müstəmləkəsinə çevrilməsi, şahın və onun məmurlarının özbaşınalığı, dalbadal baş verən qıtlıq, hakim dairələrdəki rüşvətxorluq ölkədə geniş xalq kütlələrinin vəziyyətini ağırlaşdırırdı. Boşalmış xəzinəni doldurmaq xətrinə kəndli və sənətkarlardan, həmçinin tacirlərdən alınan vergi qanunsuz şəkildə artırılırdı. Əldə olunan gəlir isə şahın və onun yaxınlarının varlanmasına sərf edilirdi. Əhəlinin bütün zümrələri hökumətdən narazı idi. Var-yoxdan çıxan və feodal istismarından əziyyət çəkən kəndlilər güzəran dalınca qonşu ölkələrə üz tuturdular. İnqilab ərəfəsində qazanc üçün təkəcə Rusiyaya 300 min kəsbkar getmişdi.

Xaricdən sənaye mallarının axını nəticəsində müflisləşən sənətkar və tacirlər şəhər əhalisinin ən çox narazı qalan hissəsi idi. Bütün gəlirli sahələrin xaricilərə icarəyə verilməsi yeni yaranan burjuaziyanı qıcıqlandırır. 1903-cü ildə Belçika ilə imzalanan və onlara daha geniş hüquqlar verən növbəti müqavilə buna bariz sübutdur. İranın müxtəlif yerlərində yaranan gizli cəmiyyətlər ölkədə şah idarəçiliyinin dəyişməsinə, ədalətli idarə üsulunun, qanunverici orqanın yaradılmasını arzulayıb, müxtəlif tələblər irəli sürürdülər. Xalq kütlələrinin rəğbətini qazanmağa çalışan ruhanilərin mütləq təbəqəsi də bu işdə fəal rol oynayırdı. Cənubi Azərbaycanın Təbriz, Zəncan, Ərdəbil şəhərləri narazılıq mərkəzinə çevrilmişdi.

Göstərilən dövrdə Cənubi Azərbaycanda demokratik fikrin yayılmasında, milli siyasi şüurun oyanmasında, xarici imperalizmə və yerli feodal zülmünə qarşı mübarizənin güclənməsində bir sıra başqa amillərin də böyük təsiri var idi. Belə ki, 1904-cü ilin dekabrında Bakıda baş verən və qələbə ilə nəticələnən fəhlə tətiləri, Rusiyada 1905–1907-ci illərdə olan burjuva-demokratik inqilabı İranın, xüsusən də Cənubi Azərbaycanın siyasi mühitinə təsir göstərməklə orada həyəcan və çıxışların güclənməsinə, inqilabi hərəkatın başlanmasına təkan verdi.

Əhəlinin narazılığını yaranan səbəblər hansılar idi?

XX əsrin əvvəllərində Şimali Azərbaycan və Cənubi Azərbaycan əhalisinin vəziyyətini müqayisə edin.

Məşrutə hərəkatı. İranda bütün bu həyəcan və etirazların siyasi partlayışa çevrilməsi bir qığılcıma bənd idi. 1905-ci il dekabrın 12-də Tehranda baş vermiş hadisə – Baş nazir Eynüddövlənin qəndin qiymətinin bahalaşmasını bəhanə edərək paytaxtda 17 taciri həbs etdirib döydürməsi, onların dükanlarının qarət olunması qığılcım rolunu oynadı. Tehranla yanaşı, Təbrizdə, Ərdəbildə, Xoyda,

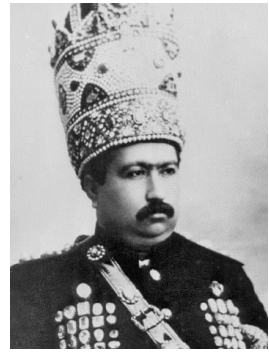
Zəncanda və Cənubi Azərbaycanın digər şəhərlərində də bazar və dükanlar bağlandı, etiraz nümayişləri, çıxışlar başlandı. Yüzlərlə adam müqəddəs yerlərdə bəstə oturdu. Etirazçıların tələbləri bunlar idi:

1. Konstitusiyanın (Məşrutənin) qəbulu;
2. Məclisin, yeni parlamentin çağırılması;
3. Xaricilərin ölkədən qovulması.

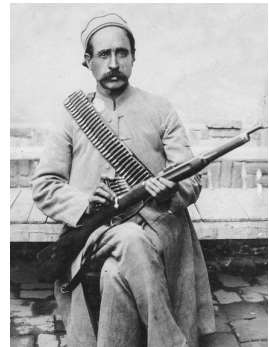
Arasıkəsilməyən çıxışlar nəticəsində qorxuya düşən şah hakimiyyəti inqilabçıların tələblərinə əməl etməyə məcbur oldu. **1906-cı il avqustun 5-də Müzəffərəddin şah Konstitusiya qəbul edilməsi haqqında fərman verdi**, bunun ardınca məclisə seçkilər keçiriləcəyi elan olundu. Təbriz şəhərində seçkilər orqanlar – əncümənlər yaradıldı. Əncümən qanunverici hakimiyyət orqanı olub, bütün qərar və sərəncamlar onun tərəfindən verilirdi. Əncümənin qərarı ilə əhəlinin ərizə və şikayətlərinə baxmaq üçün Ədliyyə, qayda-qanuna nəzarət etmək üçün Nəzəriyyə, vergi toplamaq üçün Maliyyə idarələri yaradıldı. Bələdiyyə idarəsi dağılmış küçələri, bazar və karvansaraları bərpa edirdi. Çörək bolluğu, ucuzluq və gözlənilən hücumlara qarşı taxıl ehtiyatı yaratmaq üçün xüsusi komissiya təşkil olundu. Komissiya şəhərdəki taxıl anbarlarını möhürlədi və kəndlərdən buğda-arpa gətirilməsini təşkil etdi. Hər gün əncümənin təyin etdiyi qiymətə çörəkçilərə verilən taxıldan bişirilən çörək əhaliyə ucuz satılırdı. Şəhəri müdafiə etmək məqsədilə varlıların üzərinə “Mühəribə xərci” adlanan vergi qoyulmuşdu. Təbrizin ardınca əncümənlər Cənubi Azərbaycanın Urmiya, Ərdəbil, Marağa, Salmas, Maku, Zəncan, Xalxal və başqa şəhərlərində də yaradıldı.

1906-cı il dekabrın 30-da ölüm yatağında olan Müzəffərəddin şah hələlik birinci hissəsi hazırlanmış Konstitusiyayı imzaladı. Lakin 1907-ci ilin yanvarında taxta əyləşmiş Məhəmmədli şah atasının imzaladığı Konstitusiyayı tanımaq istəmirdi. O, inqilabı yatırmağa, iştirakçıları isə cəzalandırmağa çalışırdı. Bu xəbər İranın digər yerləri ilə yanaşı, iqtisadi tətillərin baş verdiyi və siyasi mübarizənin davam etdiyi Təbrizdə də hərəkatın dərinləşməsinə səbəb oldu.

1907-ci ilin fevralında fəhlə və qulluqçulardan, məktəb müəllimləri və tələbələrə ibarət tətillər teleqrafxana ətrafında toplaşdılar. Şah geri çəkilməyə məcbur olub Konstitusiyayı əlavələrlə birgə imzaladı. 1908-ci ilin əvvəllərində şah aranın sakitləşdiyini düşünüb hücum keçməyə cəhd etdi. Hərəkatda fəal iştirak edən xeyli adam həbs olundu. İyun ayında şahın göstərişi ilə rus zabiti V.P.Lyaxovun dəstəsi məclisi və Tehran şəhərindəki Azərbaycan nümayəndəliyinin yerləşdiyi binanı top atəşinə tutub dağıtdı. Buna cavab olaraq, Səttar xanın başçılığı ilə Təbrizdə silahlı üsyan başladı. O, sayı 20 minə çatan könüllülərdən ibarət fədailər dəstəsi yaratdı və Hərbi Şura təşkil etdi. Xalqın məhəbbətlə “Sərdari-milli” adı verdiyi Səttar xanın yaxın köməkçisi “Salari-milli” adlandırılan Bağır xan oldu. Üsyançılar Təbrizi əks-inqilabçılardan təmizlədilər. Şəhərdə qayda-qanun yaradıldı, xalqın nifrət etdiyi şah məmurları, o cümlədən vali Səməd xan qovuldu. İran inqilabçılarına gizli yolla göstərilən köməyin artmasının bir səbəbi də şah hökumətinin xaricdə olan dövlət məmurlarının bir çoxunun inqilaba rəğbət bəsləməsi və əncümənlərə üzv yazılması idi. Belələrində misal olaraq Yelizavetpol və Bakı, Aşqabad və Tiflisdəki konsulları göstərmək olar. Dünyanın müxtəlif yerlərindən üsyançılara maddi və mənəvi dəstək gəlirdi.

Məhəmmədli şah
(1907–1909)

Səttar xan
(1867–1914)

Bağır xan
(1861–1917)

*Səməd xan Şücaəddövlə
(1852–1914) Uzun illər
Cənubi Azərbaycanın valisi
olub, Səttar xan hərəkatının
yatırılmasında
fəal rol oynamışdır.*

İnqilaba ilk yardımını qonşu ölkələrə müvəqqəti iş üçün getmiş İran təbəələri göstərdilər. Bunlar başlıca olaraq Qafqaz, Mərkəzi Asiya və Volqaboyunun sənaye mərkəzlərində, limanlarında, müxtəlif nəqliyyat işlərində, eləcə də kənd təsərrüfatı sahəsində çalışan, böyük əksəriyyəti Cənubi Azərbaycandan gəlmiş fəhlələrdən ibarət idi. Başda məşhur xeyriyyəçi Hacı Zeynalabdin Tağıyev olmaqla, Azərbaycan milli burjuaziyasının ən görkəmli nümayəndələrinin İran inqilabçılarına hərtərəfli yardımını xüsusi qeyd edilməlidir. Həmin dövrdə Bakıda nəşr olunan **“İrşad”**, **“Tazə həyat”** qəzetləri və **“Molla Nəsrəddin”** jurnalı İran inqilabına mənəvi dəstək olur, **Səttərxan, Bağırخان, Hüseynخان** haqqında məqalələr çap edirdilər. Üsyanın genişlənməsi imperalist dövlətləri, xüsusilə Rusiya və İngiltərəni narahat edirdi. Fədailəri tərk-silah etmək məqsədilə Səttar xan və Bağır xan 1910-cu ilin mart ayında Tehrannın rəsmi dairələri tərəfindən paytaxta dəvət olundular. Şaha inanan və artıq qan tökülməsinə yol vermək istəməyən Səttar xan dəvəti qəbul edib

Tehrana gəldi. Əldə olunan razılığa baxmayaraq, onun adamlarına xəyanətkarcasına hücum edildi. Ağır yaralanan Səttar xana geri qayıtmağa icazə verilmədi. Bu xəyanət Azərbaycan xalqının dərin hiddətinə səbəb oldu, lakin Çar Rusiyasının Cənubi Azərbaycanda olan qoşunları əhalinin fəal çıxışına imkan vermədilər. Xarici təbəələri qorumaq bəhanəsi ilə əks-inqilabi qüvvələr Təbriz üzərinə hücumla başladılar. Təbrizdə şiddətli vuruşmalar dekabrın əvvəllərində davam etdi. Üsyan qan içində boğuldu. Beləliklə, 1905–1911-ci illər İran burjuva inqilabının, ən gərgin anlarında mühüm, həlledici rol oynamış və irtica qüvvələrinin qarşısında aciz qaldığı hərəkat yalnız xarici müdaxiləçilərin ordusu tərəfindən yatırıldı.

1905–1911-ci illər İran inqilabı ilə Rusiyada baş verən 1905–1907-ci illər inqilabı arasında müqayisə aparın. Üsyanın məğlubolma səbəblərini izah edin.

“Cənubi Azərbaycanın qəhrəman oğlu Səttar xan bir çoxlarından məsləhət gözlərdi. O heç zaman özünü başqasından yuxarı tutmazdı... Sərdar heç vaxt faytona minməzdi. O həmişə atlı gedirdi... Səttar xan həmişə Bağır xanın hörmətini saxlayır və hər bir məsləhətdən ötrü yanına gəlirdi. Həmişə mühüm bir məsələni həllə başlamazdan və mühüm cavabı verməzdən əvvəl əlini başına və bıqlarına çəkərdi. Ən qorxulu anlarda belə təmkinini pozmazdı. “Mən çətin günlərin Səttar xanıyam”, – deyərək yanındakılara müraciət edərdi. Çox təmiz geyinirdi. Üstündə ağır silah və patron dolandırardı... Səttar xanın evinin çox fəqir və adi görünüşü var idi. Evinin əşyaları da çox sadə idi. Onun sadəliyi xarici ölkələrdən gələn qəzet müxbirlərində heyrət doğururdu”.

M.S.Ordubadi. “Dumanlı Təbriz”. Bakı, 1964

*İştə Səttar xan, baxız, bir növ, iqdimat edib,
Bir vəzirü, şahı yox, dünyanı yeksər mat edib,
İrzi-islami, vətən namusunu yüz qat edib,
Hörməti-həşsiyyəti-milliyətin isbat edib.
İndi dünyanın təvəccöh nöqtəsi İrəndir,
Afərinin himməti-valayi-Səttar xanədir.*

M.Ə.Sabir. “Səttar xana”

Cənubi Azərbaycan Birinci Dünya müharibəsi illərində. Birinci Dünya müharibəsi ərəfəsində ölkədəki ziddiyyətlər daha da kəskinləşdi, xırda burjuaziya, kəndli və fəhlələrin yaşayış şəraiti son dərəcə pisləşdi və ölkənin siyasi həyatında böhranlı vəziyyət yarandı. İranda nüfuz qazanmağa çalışan iri dövlətlər bir-biri ilə açıq və gizli mübarizə aparırdılar. 1912-ci ildə Təbrizdə alman kapitalına məxsus xalça şirkəti açılmışdı. Böyük həcmdə kapitalla malik olan şirkətin yaratdığı fabriklər yun əyirmək və rəngləmək, xalça toxumaq üçün müasir avadanlıqlarla təchiz olunmuşdu. Burada istehsal edilən yüksək keyfiyyətli xalçalar Avropa dövlətlərinə və ABŞ-a ixrac olunur, yaxşı qiymətə satılırdı. Müharibənin əvvəlində özünü bitərəf elan etməsinə baxmayaraq, İranın, xüsusən də Cənubi Azərbaycanın ərazisi dünyanı yenidən bölüşdürməyə çalışan ölkələrin hərbi əməliyyatlar meydanına çevrilmişdi.

1914-cü ilin axırlarında Mosuldan Urmiya, Xoy, Soucbulaq istiqamətində hərəkət edən türk qoşunları Cənubi Azərbaycanın çox hissəsini tutdu. Osmanlı hərbi hissələri ilə Cənubi Azərbaycan ərazisində olan rus qoşun dəstələri arasında toqquşma baş verdi. Bununla da, İranın şimal-qərb hissəsində yeni cəbhə açıldı. Türk hərbi komandanlığı Cənubi Azərbaycanda öz mövqeyini möhkəmləndirməyə çalışırdı. Lakin türk qoşunlarının 1915-ci ilin yanvarında Sarıqamış altında rus ordusu tərəfindən məğlub edilməsi İranda və Qafqazda möhkəmlənmək istəyən alman-türk blokunun planını pozdu. Məğlub olan türk ordusu geri çəkildi.

Təbrizə daxil olan rus ordusu əhaliyə əziyyət verirdi. Zorakılıq meydanına çevrilən, sosial-iqtisadi çətinliklər qarşısında qalan, aclığa düşərək yerli əhalinin 15%-i həlak oldu. Bu zaman xalq kütlələrinin mübarizəsinə İran Demokrat Partiyasının Təbriz təşkilatı başçılıq edirdi. Fevral burjuva inqilabından sonra rus ordusu İranı tərk etdi. Mərkəzi hökumətin gücsüzlüyündən istifadə edən erməni, aysor dəstələri rusalardan və ingilislərdən aldıkları silahlarla müsəlman əhaliyə qarşı soyqırımı törədərək minlərlə dinc adamı məhv etdi. Belə soyqırımlarından ən dəhşətli 1918-ci ilin martında Urmiya şəhərində baş verdi və tarixə **“Urmi bəlası”** kimi daxil oldu. Müharibə, onsuz da, bərbad olan iqtisadiyyata ağır zərbə vurdu. Həmin illərdə İranda olmuş ingilis generalı Denstervilin verdiyi məlumata görə, burada müharibə zamanı bir xalvar¹ buğdanın qiyməti 12 tündən 230 tündən qalxmışdı. Başqa sözlə, təxminən 20 dəfə artmışdı. Bütün bunlar əhalinin narazılığına səbəb olurdu.

Müharibə aparan dövlətləri İrana cəlb edən nə idi?

1. Cənubi Azərbaycanın iqtisadi geriliyinin səbəblərini aydınlaşdırın.

2. Səttar xanın fədai dəstələri yaratmaqda məqsədi nə olmuşdur?

3. Səttar xanı hansı tarixi şəxsiyyətlə müqayisə etmək olar?

4. XX əsrin əvvəllərində şahdan narazı qalan qüvvələri təsvir edin.

5. Birinci Dünya müharibəsinin nəticələrinə əsas olunan təqdimat hazırlayın.

6. İran şahı Məhəmmədali ilə Rusiya imperatoru I Nikolayın oxşar cəhətlərini müəyyənəldir.

7. XX əsrin əvvəllərində Təbriz şəhəri ilə Bakı şəhərinin oxşarlıqlarını göstərin.

¹ Xalvar – təxminən 20 pud – 320 kq-a bərabər olan çəki vahidi

V FƏSİL. AZƏRBAYCAN MƏDƏNİYYƏTİ

12 AZƏRBAYCAN MƏDƏNİYYƏTİ XIX ƏSR – XX ƏSRİN ƏVVƏLLƏRİNDƏ

Şimali Azərbaycanın Rusiya tərəfindən işğal edilməsi, xalqımızın iki dövlət arasında bölünməsi digər sahələrə olduğu kimi, mədəniyyətə də öz təsirini göstərdi. Rusiya müstəmləkə siyasətinə uyğun olaraq Azərbaycanda elm və təhsilin səviyyəsinin yüksəlməsini istəmir, müxtəlif bəhanələrlə mədəni inkişafı ləngitməyə çalışırdı. Buna baxmayaraq, XIX əsrin ikinci yarısında mədəniyyətin bütün sahələrində irəliləyiş və yeniliklər baş verdi. Maarifpərvər, vətənpərvər ziyalılarımızın fəaliyyəti nəticəsində Azərbaycanda təhsil, elm və incəsənət sahələrində mühüm nailiyyətlər əldə edildi.

təhsil, ibtidai məktəb, milli təhsil, mətbuat, M.F.Axundzadə, H.Zərdabi

Təhsil. Şimali Azərbaycan Rusiya tərəfindən işğal edildikdən sonra Çar hökuməti ölkədə öz iqtisadi və siyasi maraqlarına cavab verən təhsil sistemi yaratmağa başladı. Bu hökumətin məktəb siyasətinin əsasında irticaçı “pravoslavlıq, mütləqiyyət və xalqçılıq” prinsipi dayanırdı. Ruslaşdırma siyasətinin tərkib hissəsi olan təhsil sahəsində Çar hökumətinin əsas məqsədi imperiyaya sədaqətli, rus əqidəli məmurlar hazırlamaq idi. Cənubi Qafqaz məktəbləri haqqında 1829-cu ildə verilən Əsasnamə ilə ibtidai dövlət məktəblərinin yaradılmasına başlandı. Əsasnaməyə uyğun olaraq, **1830-cu ildə Şuşada ilk qəza məktəbi** yaradıldı. Beləliklə, imperiya məqsədlərinə xidmət etsə də, Azərbaycanda Avropa tipli dünyəvi məktəbin yaranması mütərəqqi hadisə idi.

Rusiya tərəfindən yaradılan qəza məktəbləri niyə Avropa tipli hesab olunurdu? I Pyotrun islahatlarını yadınıza salın.

Qəza məktəbləri gələcəkdə Cənubi Qafqazın idarə olunması üçün kadrlar hazırlanması üçün nəzərdə tutulurdu. Təhsil proqramında əsas fənn rus dili sayılsa da, Azərbaycan dili də tədris edilirdi. Çünki Rusiya Qafqazda əsas ünsiyyət vasitəsinin Azərbaycan dili olduğunu bilirdi. Hətta Azərbaycan dilində dərsliklər də hazırlanmışdı. İlk vaxtlar qəza məktəblərində azərbaycanlı uşaqlar az idi.

XIX əsrin 30–40-cı illərində qəza məktəblərində azərbaycanlı uşaqların az olmasını nə ilə izah edərdiniz? XIX əsrin birinci yarısında baş verən hadisələri yadınıza salın.

Rusiya din xadimlərinin xalq arasında xüsusi hörmətə və nüfuza malik olduğunu da bilirdi. Buna görə də 1849-cu ildə Gəncə, Şuşa, Şamaxı və Bakıda rus hökumətinə sadiq olacaq ruhani şəxslərin hazırlanması üçün **müsliman məktəbləri** yaratmağa başladı.

Şimali Azərbaycanda ibtidai təhsilin digər növü məscidlərin nəzdində yerləşən məktəb – mollaxana və orta dini təhsil verən mədrəsələr idi. Belə məktəblərdə zümrə fərqi qoyulmadığından müxtəlif təbəqələrdən olan oğlan uşaqları bir yerdə oxuyurdular. Mollaxana təhsili alanların içərisindən **M.F.Axundzadə, S.Ə.Şirvani, M.Ə.Sabir** kimi şəxsiyyətlər çıxmışdır.

XIX əsrin ikinci yarısında aparılan islahatlar, iqtisadiyyatın yüksəlişi təhsil sisteminin də yenilənməsini tələb edirdi. **1872-ci il 13 may Əsasnaməsi** ilə Şimali Azərbaycanda bütün qəza məktəbləri altıillik təhsil müddəti olan pullu şəhər məktəblərinə çevrildi.

1874-cü ildə ibtidai məktəblər haqqında verilən Əsasnamənin nəticəsində Azərbaycanda kənd əhalisi üçün məktəblər yaradıldı. Kəndli uşaqlarının oxuması nəzərdə tutulan bu məktəblərdə təhsil yalnız rus dilində aparılırdı. Xalq məktəbləri kimi tanınan bu təhsil müəssisələri kənd cəmiyyətlərinin vəsaiti hesabına fəaliyyət göstərirdi.

1865-ci ildə Çar hökuməti tərəfindən **Bakıda rusdilli orta təhsil verən ilk gimnaziya** açıldı.

1874-cü ildə Bakıda **ilk qız gimnaziyası** fəaliyyətə başladı. Beləliklə, qızlar da orta təhsilə cəlb olundular. Orta məktəblərdə təhsil pullu idi. İbtidai və orta məktəblərin sayının çoxalması müəllim kadrlarına ehtiyacı artırırdı. 1876-cı ildə Gürcüstanın Qori şəhərində Cənubi Qafqaz Müəllimlər Seminariyasının yaradılması, M.F.Axundzadənin və A.O.Çernyayevskinin səyləri nəticəsində **1879-cu ildə** onun **Azərbaycan şöbəsinin** açılması müəllim problemini xeyli azaltdı. **Seminariyanın Azərbaycan şöbəsinin məzunları arasında Üzeyir Hacıbəyli və Cəlil Məmmədquluzadə** kimi nadir şəxsiyyətlər olmuşdur.

XIX əsrin ikinci yarısı Azərbaycanın mədəniyyət tarixində yeni ziyalı nəslinin meydana gəlməsi ilə əlamətdardır. Avropanın və Rusiyanın ali məktəblərini bitirmiş bu gənclər xalqın maariflənməsi, milli məktəblərin təkmilləşdirilməsi, yeni tipli dünyəvi təhsil müəssisələrinin yaradılması üçün böyük fədakarlıq göstərdilər. Onların arasında **Həsən bəy Zərdabi, Ağa bəy Yadigarov, Əlimərdan bəy Topçubaşov, Cəmo bəy Hacınski, Aslan bəy Səfikürdski, Səməd bəy Mehmandarov, Əliağa Şıxlinski** və digər görkəmli şəxslər Azərbaycan tarixinin sonrakı dövrlərində də əsl ziyalı və vətənpərvər olduqlarını göstərdilər.

Üzeyir Hacıbəyli Qori seminariyasının tələbələri arasında (ikinci cərgədə, soldan birinci). 1904-cü il

Bu dövrün ziyalılarının bir çoxunun zadəgan nəslindən olmasının səbəblərini izah edin. Fikrinizi əsaslandırın.

Milli burjuazianın görkəmli nümayəndələri bu dövrdə milli dünyəvi məktəb yaradılması uğrunda gedən hərəkata başçılıq edirdilər. Fəhlə təbəqəsi içindən çıxmış bu şəxslər – H.Z.Tağıyev, M.Nağıyev, M.Muxtarov təhsilin nə qədər vacib olduğunu öz şəxsi həyatları təmsalında bildirdilər. Milli burjuaziya nümayəndələri həmçinin çarizmin Azərbaycanda təhsil sahəsində yürütdüyü ruslaşdırma siyasətinə qarşı mübarizə aparırdılar. Məhz Avropa tənəkkürlü milli ziyalıların və tərəqqipərvər milli burjuazianın vəhdətdə olması Azərbaycanda təhsil və mədəniyyətin inkişafına şərait yaratdı. **“Üsuli-cədid”** (yeni üsul) adını almış yeni tipli məktəblərdən birini Azərbaycan şairi **Seyid Əzim Şirvani** ilk dəfə 1869-cu ildə Şamaxıda açmağa nail oldu. Bundan sonra **Mir Möhsün Nəvvab** Şuşada, **Məmməd Tağı Sidqi** Naxçıvanda və **Mirzə Həsən Rüşdiyyə** Təbrizdə “üsuli-cədid” məktəbi yaradılar. Bu məktəblərin əvvəlkilərdən əsas fərqi “Quran”ın oxunmasında heca üsulundan səs üsuluna keçilməsi, bədən cəzalarının ləğv olunması idi.

Azərbaycanın təhsil tarixində, xalqımızın maariflənməsində rus-Azərbaycan məktəbləri xüsusi yer tutur. Bu məktəblər ana dilində təlimi təhsilin ən mühüm əsası hesab edən mütərəqqi Azərbaycan ziyalılarının təşəbbüsü və inadkarlığı nəticəsində yaradılmışdır. **Bakıda 1887-ci ildə Sultan Məcid**

Hacı Zeynalabdin Tağıyev ilk müsəlman qız məktəbinin şagirdləri və müəllimləri ilə birlikdə

Qənizadə və Həbib bəy Mahmudbəyov ilk rus-Azərbaycan məktəbini açdılar. Əsas məqsədi azərbaycanlı şagirdləri orta məktəbə hazırlamaq olan bu tədris müəssisəsində Azərbaycan dili məcburi fənn kimi keçilirdi. XX əsrin əvvəllərində qızlar üçün rus-Azərbaycan məktəbləri meydana çıxmağa başladı. 1901-ci ildə **H.Z.Tağıyev**in öz puluna tikdirdiyi binada azərbaycanlı qızlar üçün pansion¹ tipli **ilk məktəb** açması böyük əks-sədaya səbəb oldu. **Qız məktəbinin ilk müdiri Hənifə xanım Zərdabi olmuşdur.**

“Azərbaycanlı qızların yeni tipli məktəblərdə oxumasına köhnə fikirli insanlar, mühafizəkar din xadimləri etiraz edir, bunu küfr adlandırırdılar. H.Z.Tağıyev böyük bir məclis qurdurub Bakının mötəbər din xadimlərini, varlı, hörmətli insanları bura toplayır. Məclisdə Tağıyev əvvəlcə Məkkə, Mədinə, İstanbul, Tehran və s. dini mərkəzlərin din xadimlərinin imzaladıqları, möhürlə təsdiq etdikləri sənədləri oxutdurub camaatı başa salmağa çalışır ki, qızların elm oxumasında heç bir xilaf iş yoxdur, əksinə, bu, çox vacib və lazımdır. Qarağüruhçular yenidən qışqır-bağır salırlar. Onda Tağıyev məclisdə iştirak edən Bakı quberniya qazisi Mir Məhəmməd Kərimə “Quran” ayələri oxutdurub tərcümə etdirir ki, müsəlman (müsəlman kişiləri) kimi müsəlmanlar da bütün biliklərə yiyələnməyə borcludurlar. Yenə etiraz səsləri ucalır. Bu dəfə Hacı Zeynalabdin özü danışmağa başlayır: “Camaat, qızlarımızın zamanə dərsi oxumağı vacibdir, gözləri açılar, külfətdə rəftarları xoş olar. İngilistana, Germaniyaya, Firəngistana gedib oxuyan cavanlarımız hərəsi qollarına bir arvad keçirib gətirir; çünki qızlarımızla məcazları tutmur, dolana bilmirlər... Təzə məktəbdə qızlarımıza ehkam-şəriyyə, paltar tikmək, toxumaq, mətbəx işləri, müsəlman və rus dillərində oxuyub-yazmaq, elm-hesab, tifillərə tərbiyə vermək öyrədiləcək. Burada pis şey var?! Molla Əli Hacı Xəlil oğlu! Qulaq as! Mən qızları ismətsiz etmək istəmirəm. Sırağa gecə ortancıl qızın sanəttanmışdı, az qalmışdı ölsün. Lopabığ Ambarsum həkimini gətizdirdin, qıza dava-dərman etdi, ölümündən qurtardı. İndi de görüm, Ambarsumun əvəzinə müsəlman arvad həkimini olsaydı, şəriətə hansı daha düzgün gələrdi? Qadın həkimlərinə, müəllimələrinə ehtiyacımız çoxdur”. Hacınin bu sözlərindən sonra daha heç kim etiraz etmir. Bir neçə vaxtdan sonra məktəb açılır”.

M.Süleymanov. Eşitdiklərim, oxuduqlarım, gördüklərim. Bakı, 1987

Mənbədə göstərilən pansion məktəbə münasibət bildirin. Bu məktəblə müasir məktəb arasında oxşar və fərqli cəhətləri müəyyən edin.

¹ Pansion – məktəb şagirdlərinin bütün gün ərzində qaldığı qapalı tədris müəssisəsi. Burada şagirdlərə ancaq bazar günləri evlərinə getməyə icazə verilirdi.

XX əsrin əvvəllərində təhsil sahəsində yeni mərhələ başladı. Bu dövrdə Rusiya imperiyasının ictimai-iqtisadi və siyasi həyatında baş verən dəyişikliklər zəminində Azərbaycan milli azadlıq hərəkatı müstəqillik uğrunda mübarizə mərhələsinə daxil olurdu. Belə şəraitdə Azərbaycan ziyalıları **H.Zərdabi, N.Nərimanov, S.M.Qənizadə, F.Köçərli, A.Şaiq, C.Məmmədquluzadə, M.Ə.Sabir** və başqaları Rusiyanın təhsil sahəsində yürütdüyü müstəmləkə siyasətini tənqid atəşinə tutur, mütərəqqi pedaqoji prinsiplər əsasında yeni məktəblər yaradılmasını, icbari və pulsuz təhsilə keçilməsini tələb edirdilər. **Azərbaycan müəllimlərinin 1906-cı ildə baş tutan I qurultayında** təhsilin ana dilində aparılması, icbari ibtidai təhsilə keçilməsi barədə təkliflər irəli sürülmüşdür. Bu dövrdə azərbaycanlı müəllimlərə ehtiyac artırdı. Artıq Qori Müəllimlər Seminariyası bu ehtiyacı ödəyə bilmirdi. Azərbaycan ziyalılarının, xüsusən də Firudin bəy Köçərlinin böyük səyi nəticəsində **Gəncə və Bakıda Müəllimlər Seminariyası fəaliyyətə başladı**. Məktəblərin sayca çoxalması, təhsilin genişlənməsi kitabxanalara tələbatı artırırmışdı. İlk kitabxana-qiraətxanalar məktəblərin nəzdində yerləşirdi. Məktəblərlə yanaşı, ictimai və xüsusi kitabxanalar da fəaliyyət göstərirdi, amma bu kitabxanalar rus dilində kitablarla təchiz edilmişdi. 1894-cü ildə N.Nərimanov **Bakıda ilk Azərbaycan qiraətxanası** yaratdı.

Cənubi Azərbaycanda təhsil. Qacarlar dövlətinin tərkibində qalan Cənubi Azərbaycanda mədəniyyət və təhsil sahəsində əsaslı dəyişikliklər ləng gedirdi. Təhsil əvvəllər olduğu kimi, yenə də məktəb və mədrəsələrdə cəmlənmişdi. XIX əsrin ikinci yarısında yaradılan Təbriz Dövlət Mədrəsəsi (Təbriz Darülfünunu) təhsil sahəsində mühüm yenilik sayılırdı. Dövlətin təsis etdiyi bu yeni tipli məktəb proqramına ilk dəfə olaraq həndəsə, tibb, hərbi dərslərlə yanaşı, fransız dili də daxil edilmişdi. Cənubi Azərbaycanda təhsil sahəsində **M.H.Rüşdiyyənin** böyük əməyi olmuşdur. O, Təbrizdə “Üsuli-Cədid” məktəbi yaratmış, **“Vətən dili”, “Ana dili” dərslilikləri** hazırlamışdır.

Elm. XIX əsr elm xadimləri arasında böyük mütəfəkkir, elmin müxtəlif sahələri üzrə qiymətli əsərlər yaradan **Abbasqulu ağa Bakıxanov** (1794–1846) xüsusi yer tutur. Onun Azərbaycan tarixinə verdiyi ən böyük töhfə “Gülüstani-İrəm” əsəridir. Bakıxanov əsl tədqiqat işi apararaq mənbələr əsasında Azərbaycan tarixini bütöv şəkildə əhatə edən bir əsər yaratmışdır. “Gülüstani-İrəm” Vətənimizin ən qədim zamanlarından 1813-cü ildə bağlanan Gülüstani müqaviləsinə qədərki dövrünü əhatə edir. A.Bakıxanov əsərin giriş hissəsində yazırdı: “Tarix bizi xalqın təhsil dərəcəsi və onun əxlaqı ilə, birgə yaşayışın faydası ilə tanış edir və buna görə də onu ali mənəvi elmlərdən biri hesab etmək lazımdır”.

XIX əsrdə ayrı-ayrı xanların və xanlıqların tarixinə həsr olunmuş bir sıra salnamə əsərlər yazılmışdır. Onların arasında **Mirzə Adigözel bəyin “Qarabağname”, Mirzə Camal Cavanşirin “Qarabağ tarixi”, Kərim ağa Fatehin “Şeki xanlarının müxtəsər tarixi”, İsgəndər bəy Hacınskinin “Qubalı Fətəli xanın həyatı”** əsərləri xanlıqlar dövrünün öyrənilməsi üçün mühüm mənbə hesab edilir.

Abbasqulu ağa Bakıxanov

Xanlıqlar dövrünə marağın artması nə ilə bağlı idi?

?

XIX əsrin birinci yarısında coğrafiya sahəsində yeni əsərlər yaradılmışdır. Bu dövrün ən məşhur coğrafiyaçı alimi, **coğrafiyaşünas-səyyah Hacı Zeynalabdin Şirvani** olmuşdur. Onun **“Səyahət bağı”** və digər əsərlərində Yaxın və Orta Şərq, Hindistan, Şimali Afrikanın coğrafiyası, etnoqrafiyası, tarixi, sosial-mədəni həyatı haqqında öz həmvətənlərinə qiymətli məlumatlar çatdırılmışdır. A.Bakıxanov bu sahədə də öz sözünü demişdir. O, **“Ümumi coğrafiya”** və yarımçıq qalan **“Kəşfül-Qəraib”** əsərlərinin müəllifidir.

Rusiyada şərqşünaslıq elminin təşəkkülü və inkişafında azərbaycanlı alimlərin mühüm xidməti və əməyi olmuşdur. **A.Bakıxanovun “Fars qrammatikası”** əsəri hökumət mükafatına layiq görülmüş və Rusiyada fars dilinin tədrisində istifadə edilmişdir. Rus şərqşünaslığının inkişafında müstəsna xidmət göstərənlər isə **Mirzə Cəfər Topçubaşov** və **Mirzə Kazım bəy** olmuşdur. Şərqşünaslıq elminə verdikləri töhfələrə görə hər iki alim təkcə Rusiyada deyil, Avropada da tanınırdılar. Onlar Böyük Britaniya Kral Cəmiyyətinin həqiqi üzvləri seçilmişdilər. Mirzə Kazım bəyin əsərləri alman, fransız və ingilis dillərinə tərcümə edilmişdir. Onun vəfatı münasibətilə yazılmış nekroloqda deyilirdi: *“Nə qədər ki Şərq haqqında məlumatlar işlənəcək – bu işə heç vaxt dayandırılmayacaq – Kazım bəyin adı hörmətlə çəkiləcək”*.

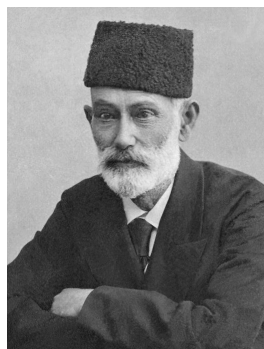
XIX əsrin ikinci yarısı – XX əsrin əvvəllərində müxtəlif elm sahələrində alimlik dərəcəsinə yüksələnlər Rusiyanın və Avropanın ali məktəblərinin məzunları idilər. Bu alimlərin içində ölkəmizdə neft kimyası üzrə ilk elmi laboratoriya yaratmış **Mövsum bəy Xanlarov** öz istedadı ilə seçilirdi. O, Almaniyada ali təhsil almış, kimya doktoru dərəcəsinə yüksəlmişdir. Xalqımızın maariflənməsində, mədəniyyətin və ictimai fikrin inkişafında əvəzsiz xidməti olan **Həsən bəy Zərdabi** Moskva Universitetinin təbiət elmləri şöbəsini bitirmişdir. Azərbaycana qayıtdıqdan sonra ictimai fəaliyyətlə yanaşı, biologiya, kənd təsərrüfatı və təbiət biliklərinin yayılması istiqamətində də çalışmışdır.

XX əsrdə Azərbaycanda ziyalıların – alimlərin yeni nəsli meydana gəldi. Şərqşünas alim kimi Avropada məşhurlaşan **Əhməd bəy Ağayev** Fransanın Sorbonna Universitetində təhsil almışdı. Coğrafiya elminin inkişafında böyük xidməti olan **İbrahim ağa Vəkilov** hərbi topoqrafiya üzrə görkəmli mütəxəssis idi.

Bu dövrdə **Qafur Rəşad Mirzəzadə**nin Qafqaz coğrafiyasına dair kitabı nəşr olunmuşdur. Tanınmış mütəfəkkirlərdən biri olan **Əli bəy Hüseynzadə** dünya ədəbiyyatının, fəlsəfə və müxtəlif dillərin bilicisi idi.

XX əsrin əvvəlləri Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi adlı yeni elm yarandı. Bu elmin əsasını görkəmli alim **Firidun bəy Köçərli** qoymuşdur.

Mətbuat. XIX əsrin ikinci yarısında Şimali Azərbaycanın mədəni həyatının ən mühüm hadisəsi

Həsən bəy Zərdabi

milli mətbuatın yaranması idi. Bu yolda böyük zəhmət çəkən **Həsən bəy Zərdabi 1875-ci il iyulun 22-də** Azərbaycanda milli mətbuatımızın təməl daşını qoyan **“Əkinçi” qəzetinin** ilk nömrəsini çap etdirmişdir. Bu qəzet Şərq dünyasında Avropa üsulunda dərc olunan ilk mətbuat orqanlarından biri idi. 1875–1877-ci illərdə işıq üzü görən “Əkinçi” milli mətbuatın təməl prinsiplərini müəyyən etdi. Xalqı maarifləndirmək, məktəblərdə yeni təlim və tərbiyə üsullarının tətbiq edilməsinə nail olmaq, milli dilin və mədəniyyətin inkişafına çalışmaq, demokratik ideyaları təbliğ etmək qəzetin əsas məqsədi idi. 1877-ci ildə Rusiyanın Osmanlı dövləti ilə müharibəyə başlamasından sonra qəzetdə siyasi məsələlərə toxunulmasından qorxan Çar hökuməti onun bağlanması barəsində fərman verdi. “Əkinçi”nin nəşri dayandırılsa da, əsasını qoyduğu ideyalar davam etdirildi. 1879-cu ildə **“Ziya”** adlı həftəlik qəzet nəşrə başladı. Bir il sonra bu qəzet **“Ziyayi-Qafqazıy-yə”** adı altında çıxmışdı. Tiflisdə nəşr olunan qəzetin redaktoru Səid Əfəndi Ünsizadə idi. Onun qardaşı Cəlal Ünsizadə 1883-cü ildə **“Kəşkül”** qəzetini çıxarmağa başladı. “Kəşkül” “Əkinçi”nin müəyyənləşdirdiyi istiqaməti davam etdirirdi.

Yadıma salın: hansı anlayış ilk dəfə “Kəşkül” qəzetində ifadə olunmuşdur?

XX əsrin əvvəllərindən Azərbaycan mətbuatının yeni dövrü başladı. 1903-cü ildən M.Şaxtaxtlinin redaktəsi altında nəşr edilən “**Şərqi-Rus**” qəzeti tez bir zamanda geniş oxucu kütləsi qazandı. 1905–1907-ci illər inqilabı dövründə milli burjuaziyanın (H.Z.Tağıyev, M.Muxtarov) və görkəmli ziyalıların (Ə.Hüseynzadə, Ə.Ağayev, Ü.Hacıbəyli və b.) səyləri nəticəsində qəzet və jurnalların sayı artdı. Bu dövrdə çıxan “**İrşad**”, “**Həyat**”, “**Füyuzat**”, “**İşıq**” (qadın jurnalı) kimi qəzet və jurnallar ziyalıların və milli burjuaziya nümayəndələrinin yaratdıqları cəmiyyətlər (“Müsəlman cəmiyyəti-xeyriyyəsi”) xalqımızın maariflənməsində, milli şüurun və azadlıq hərəkatının güclənməsində böyük rol oynadı. Bu dövrün ən mühüm hadisəsi **C.Məmmədquluzadə**nin redaktoru olduğu “**Molla Nəsrəddin**” jurnalının 1906-cı ildə nəşrə başlaması oldu. Jurnal Azərbaycanda, Rusiyanın türkdilli xalqları arasında, həmçinin Yaxın Şərqdə satirik mətbuatın əsasını qoydu. O, Azərbaycanda demokratik fikrin inkişafında mühüm rol oynadı.

Ədəbiyyat. XIX əsrin birinci yarısında Azərbaycan ədəbiyyatında çoxəsrlik tarixə malik ədəbi ənənələr davam etdirilir, qədim Şərq ədəbiyyatına bağlı olan klassik romantik poeziya üstünlük təşkil edirdi. Bununla belə, ölkədə baş verən ictimai-siyasi hadisələr ədəbiyyata öz təsirini göstərirdi. Əsərlərdə daha çox humanist düşüncələr təşəkkül tapır, yenicə formalaşmağa başlayan maarifçilik ideyaları görünürdü. Bu cəhətlər əsasən **A.Bakıxanovun** və **M.Ş.Vazehin** yaradıcılığında hiss olunurdu.

XIX əsrin birinci yarısında Azərbaycan ədəbiyyatında satirik şeirin əsası qoyulmuşdur və onun ən görkəmli nümayəndəsi **Qasım bəy Zakir** idi. Bu dövrdə lirik poeziyanın digər görkəmli nümayəndəsi kimi Mirzə Şəfi Vazehin adı xüsusilə qeyd edilməlidir.

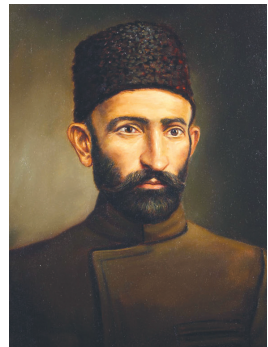
XIX əsrdə Azərbaycanda dramaturgiyanın əsasını qoymuş **Mirzə**

Fətəli Axundzadə eyni zamanda maarifçi və ictimai xadim idi. Onun “Aldanmış kəvakib” povesti Azərbaycanda realist nəsrin ilk nümunəsi sayılır. XIX əsrin sonlarında “Mirzə Fətəli məktəbi”nin davamçıları olan **Nəcəf bəy Vəzirov**, **Əbdürrəhim bəy Haqverdiyev**, **Nəriman Nərimanov** milli dramaturgiyanı yeni əsərlərlə zənginləşdirdilər.

XX əsrin əvvəllərində ədəbiyyatda tənqidi-realist nəsrin ən görkəmli nümayəndəsi **Cəlil Məmməd-quluzadə** hesab edilir. O, Azərbaycan ədəbiyyatında realist hekayəçiliyin əsasını qoymuşdur.

XX əsr satirik poeziyanın inkişafında isə **Mirzə Ələkbər Sabirin** rolu çox böyükdür.

İncəsənət. Memarlıq. XIX əsrdə milli musiqinin ənənəvi janrları olan aşıq və muğam sənəti inkişaf edirdi. İstedadına görə fərqlənən Aşıq Ələsgərin yaradıcılığı aşıq şeiri ənənələrinin davam etdirilməsi istiqamətində əhəmiyyətli mərhələ idi. Bu dövrdə muğam sənətinin görkəmli ifaçıları olan **Hacı Hüsü**, **Xarrat Qulu**, **Cabbar Qaryağdı oğlu** bütün Qafqazda ən məşhur xanəndələr kimi tanınırdılar. Təsviri sənətin görkəmli nümayəndəsi **Mirzə Qədim İrəvani** portret ustası kimi şöhrət tapmışdı. O, İrəvanda Xan sarayının bərpasında çalışmış, binanın divarlarını “Oturan qadın”, “Abbas Mirzə” portretləri ilə bəzəmişdi.

*Mirzə Ələkbər Sabirin portreti
(Rəssam Nəsir Baxşı)*

İsa bəy Hacınskinin evi

Murtuza Muxtarovun evi

XIX əsr incəsənət tarixinin ən böyük nailiyyəti teatrın yaranması idi. 1873-cü ildə Bakı Realni məktəbində M.F.Axundzadənin “Sərgüzəşti-vəzir-xani-Lənkəran” əsərinin tamaşası nümayiş etdirildi. Bu tamaşa ilə Azərbaycanda milli teatrın əsası qoyuldu. Tamaşanın hazırlanmasında məktəbin müəllimi H.Zərdabi və N.Vəzirov yaxından iştirak etmişdilər. 1883-cü ildə H.Z.Tağıyev daha bir xeyirli iş görərək teatr binası tikdirib onu azərbaycanlı aktyorların ixtiyarına verdi.

Kapitalist münasibətlərinin inkişafı nəticəsində Bakıda əhali sürətlə artır, şəhər getdikcə böyüyürdü. Qala divarlarından kənarda Çəmbərkənd, Dağlı məhəlləsi, Quba

meydanı adlandırılan yeni məhəllələr yaranırdı. Kortəbii tikilən bu məhəllələrin sakinlərinin çoxu Bakının kəndlərindən, Xızıdan və yaxın ərazilərdən iş tapmaq üçün şəhərə üz tutanlar idi. Yaranmış vəziyyət quberniya mərkəzi olan Bakının yeni planlaşdırılmasını tələb edirdi. Bu işi Bakının ilk memarlarından sayılan **Qasım bəy Hacıbababəyov** həyata keçirdi. O, relyefi, yerin topoqrafiyasını nəzərə alaraq şəhərin yuxarı hissəsini terraslara bölüb küçələri pillələri şəklində planlaşdırmışdı. Qasım bəyin layihəsinə Avropadan gələn memarlar heyran qalmışdılar. Bu dövrün digər görkəmli memarı **Zivər bəy Əhməd bəyov** olmuşdur. Bakıda varlı adamların, milyonçuların gündən-günə sayının artması şəhərdə bir-birindən gözəl binaların inşa edilməsinə gətirib çıxardı. Avropadan Bakıya dəvət edilmiş memarlar milli və Avropa arxitekturasını uzlaşdıraraq bir-birindən gözəl memarlıq inciləri yaradırdılar.

XX əsr Azərbaycanda incəsənətin yeni janrları meydana gəldi. Dahi bəstəkar **Üzeyir bəy Hacıbəyli** 1908-ci ildə səhnəyə qoyduğu **“Leyli və Məcnun” operası** ilə bütün müsəlman Şərqində əks-səda doğurdu. “Leyli və Məcnun” müsəlman dünyasında ilk opera olmuşdur. 1916-cı ildə ilk peşəkar aktyor olan **Hüseyn Ərəblinski**nin yaxından iştirakı ilə **“Neft və milyonlar səltənətinə”** adlı ilk Azərbaycan bədii filmi çəkildi.

1. H.Zərdabi haqqında əlavə məlumat toplayıb fəaliyyəti barədə referat hazırlayın.
2. Üsul-cədid məktəblərinin yaranmasının əhəmiyyəti barədə fikir mübadiləsi aparın.
3. XIX əsrdə mədəniyyətimizdə meydana gələn yenilikləri dəftərinizə yazın.
4. XX əsrin əvvəllərində incəsənət sahəsində yaranan “ilk”lərin tarixi əhəmiyyəti barədə sinifdə diskussiya təşkil edin.
5. XIX əsrin ikinci yarısında mədəniyyətin sürətlə inkişafının səbəbi nə idi?

II. AZƏRBAYCAN 1917–1920-ci İLLƏRDƏ

Birinci Dünya müharibəsi Rusiya imperiyasında sosial-iqtisadi, siyasi və milli problemləri son dərəcə kəskinləşdirmişdi. İmperyanın hakim dairələrinin siyasi rejimi xilas etmək üçün islahatlar keçirməkdən imtina etməsi 1917-ci ilin fevralında mütləqiyyətin devrilməsi ilə nəticələnən inqilaba səbəb oldu.

Azərbaycan xalqı yaranmış tarixi şəraitdən istifadə edərək özünün illərlə yığılmış mürəkkəb problemlərinin həllinə başladı. Rusiyanın demokratik, federativ dövlətə çevrilməsi şəraitində milli muxtariyyətin əldə edilməsi ideyası Şimali Azərbaycanda əhalinin əksəriyyəti tərəfindən əvvəlcə rəğbətlə qarşılanırdı. Lakin Rusiyanın yeni hakimiyyəti müsəlman xalqların milli maraqlarına laqeydliklə yanaşır, ölkədə sabitliyin təmin edilməsində və sosial-iqtisadi məsələlərin həllində tərəddüd edirdi. Bu vəziyyətdən istifadə edən bolşeviklər 1917-ci ilin oktyabrında silahlı çevriliş ilə hakimiyyəti qəsb etdilər. Onların Rusiya xalqlarına öz müqəddəratlarını təyin etmək hüququnun verilməsi barədə ünvanladıkları ilk bəyannamə Azərbaycan xalqı tərəfindən rəğbətlə qarşılandı. 1918-ci ilin martında erməni daşnak qüvvələri ilə ittifaqa girərək Azərbaycanın müsəlman əhalisinə qarşı soyqırım siyasəti yürüdən Bakı Sovetinin cinayətkar əməlləri bolşeviklərin rəhbərliyi ilə Rusiyanın bərabərhüquqlu xalqların demokratik dövlətinə çevrilməsi ilə bağlı ümidləri puç etdi. Yaranmış vəziyyətdə milli müstəqilliyə nail olunması Azərbaycanın əksər siyasi qüvvələrinin başlıca məqsədi idi. Məhz milli qüvvələrin həmrəyliyi bu ideyanın tez bir zamanda gerçəkləşməsinə səbəb oldu və 1918-ci il mayın 28-də Azərbaycanın dövlət müstəqilliyi elan edildi.

Azərbaycan xalqı müsəlman-türk dünyasında ilk demokratik respublika quruluşuna malik olan dövləti – Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətini qurmaqla mütərəqqi siyasi hakimiyyətə və milli istiqlalə verdiyi dəyəri nümayiş etdirdi. Ölkənin daxilində və xaricində yaranmış gərgin və mürəkkəb ictimai-siyasi şəraitdə fəaliyyət göstərmiş AXC mövcud olduğu qısa müddət ərzində həyata keçirdiyi tədbirlər ilə xalqımızın tarixində şanlı səhifələr yazmışdır. XIX əsrin əvvəllərində olduğu kimi, XX əsrin əvvəllərində də Azərbaycanın istiqlalı üçün böyük təhlükə Rusiyadan gəldi. 1920-ci ilin aprelində AXC sovet Rusiyasının ordusu tərəfindən işğal edildi.

VI FƏSİL. AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİ

13 RUSİYA İMPERİYASININ DƏRİN SİYASİ BÖHRANİ DÖVRÜNDƏ ŞİMALİ AZƏRBAYCAN

Birinci Dünya müharibəsi Rusiya imperiyasının xeyli zəifləməsinə səbəb oldu. Hakimiyyəti bacarıqsızlıqda ittiham edən siyasi müxalifətin hakimiyyət uğrunda mübarizəsi sonda uğurla nəticələndi. Lakin yeni siyasi qüvvələr də imperiyanın güclənməsinə nail ola bilmədilər. Əsarət altına aldığı xalqların, o cümlədən azərbaycanlıların milli azadlıq mübarizəsinin genişlənməsi imperiyanın dağılmasını sürətləndirdi.

Fevral inqilabı, Oktyabr çevrilişi, müsəlman ictimai təşkilatları, Bakı Soveti, Şəhər Duması, muxtariyyət

Rusiyada Fevral inqilabı və Şimali Azərbaycan. Petroqradda 1917-ci ilin fevralında baş vermiş inqilab haqqında xəbər Bakıya martın 2-də çatdı. Azərbaycan cəmiyyətinin bütün təbəqələri bu hadisəni, xüsusilə hökumətin siyasi məbuslara amnistiya verməsini böyük sevincle qarşıladılar. Azərbaycanın görkəmli siyasi xadimi Məhəmməd Əmin Rəsulzadə yazırdı: *“1917-ci il inqilabı məhkum siniflərə hürryyət, məhkum millətlərə də muxtariyyət verəcəkdir”.*

Bakının Birja meydanında mitinq. 1917-ci il, mart

Müvəqqəti hökumət Rusiyada yaşayan bütün vətəndaşların dini və milli zəmində ayırı-seçkiliyini qadağan edən Bəyannaməsini elan etdi. Novruz bayramı münasibətilə təşkil olunmuş tənənəli ziyafətdə Bakının 30 müsəlman ictimai təşkilatı adından müraciət qəbul edildi. Sənəddə Müvəqqəti hökumətin bəyan etdiyi demokratik ideyaların sarsılmazlığına inam bildirilirdi.

Rusiyada baş verən Fevral inqilabının Azərbaycanda müsbət qarşılanmasının səbəblərini müəyyən edin.

Martın 4-də Bakı şəhər Dumasının təşəbbüsü ilə **İctimai Təşkilatların İcraiyyə Komitəsi (İTİK)** yaradıldı. Komitə, əslində, Müvəqqəti hökumətin Bakıda yerli nümayəndəliyinə çevrildi. Tərkibinə şəhərdəki bütün siyasi qüvvələrin təmsilçilərinin daxil edilməsi onun fəaliyyətinə, yekdil qərarın qəbul edilməsinə ciddi çətinliklər yaradırdı. Şəhər əhalisinin əksəriyyətinin azərbaycanlılardan ibarət olmasına baxmayaraq, komitəyə qeyri-azərbaycanlılar rəhbərlik edirdilər. İcraiyyə Komitəsinə azərbaycanlı əhalinin təmsilçilərindən **M.H.Hacinski** və **M.Ə.Rəsulzadə** də daxil oldular. 1917-ci il mayın 2-də İcraiyyə Komitəsi Bakı sənaye rayonunda 8 saatlıq iş günü, sahibkarlar və fəhlələr arasında barışıq komissiyalarının yaradılması haqqında qərarlar qəbul etdi.

Martin əvvəllərində yenidən fəaliyyətini bərpa etmiş **Bakı Fəhlə Deputatları Sovetinin** ilk iclası keçirildi. Burada Azərbaycanın milli siyasi qüvvələri təmsil olunmamışdılar. Bolşeviklərdən fərqli olaraq, menşeviklər Müvəqqəti hökumətin müharibənin davam etdirilməsi ilə bağlı qərarını dəstəkləyirdilər. Bolşeviklər isə hakimiyyətin dərhal sovetlərə keçməsinə tələb edirdilər. Bakıda fəaliyyət göstərən bütün sosialist partiyaları – menşeviklər, bolşeviklər və eserlər azərbaycanlıların siyasi və ictimai təşkilatlarını siyasi proseslərdən təcrid etməyə çalışırdılar. Bu partiyalar müsəlmanların yerli özünüidarə orqanlarında əhəlinin sayına mütənəşib qaydada iştirakının əleyhinə idilər. Bakı Ərzaq Komitəsinə keçirilən seçkilərdə Azərbaycanın milli siyasi qüvvələrinin qazandığı qələbələr sosialistləri ciddi narahat etməyə başlamışdı.

Sosialist partiyalar azərbaycanlıları siyasi proseslərdən kənarda saxlamaqla nəyə nail olmaq istəyirdilər?

?

İnqilabdan sonra Rusiyanın bir çox şəhərlərində olduğu kimi, Bakı və Yelizavetpolda da yerli hakimiyyət orqanları ilə yanaşı, ictimai təşkilatları və siyasi partiyaları özündə birləşdirən milli şuralar və komitələr yaranmağa başlamışdı. Martin 27-də Bakıda Azərbaycanın İctimai Təşkilatları Şurasının toplantısında M.H.Hacınskinin sədrliyi ilə **Müsəlman İctimai Təşkilatlarının Müvəqqəti İcraiyyə Komitəsinin (MİTMİK)** Milli Bürosu yaradıldı. Şuranın “Müsəlmanlara” adlı müraciətində Fevral inqilabı və Müvəqqəti hökumət alqışlanır, haminin onun müdafiəsində durmasının vacibliyi qeyd olunurdu. Şuranın və komitənin işində açıq fəaliyyətini bərpa etmiş “Müsəvat” partiyasının üzvləri fəal iştirak edirdilər. Partiyanın “Açıq söz” qəzeti şuranın rəsmi nəşr orqanına çevrildi. 1917-ci il martın sonlarında Yelizavetpolda **Nəşib bəy Yusifbəylinin** başçılığı ilə “Türk Ədəmi-mərkəziyyət partiyası” yaradıldı. Əvvəllər fəaliyyət göstərmiş “Qeyrət” partiyasının siyasi proqramından çıxış edən bu partiya demokratik Rusiya hüdudlarında federativ respublikanın yaradılması ideyasını müdafiə edirdi. Partiyanın təşkil etdiyi mitinqlərdə **“Yaşasın Azərbaycanın muxtariyyəti!”** şüarı irəli sürülürdü. Bununla da, “Azərbaycan” məfhumu təcridən siyasi mənə kəşb etməyə başladı.

Məmməd həsən Hacınski

1917-ci ilin aprelində Bakıda keçirilən Qafqaz müsəlmanlarının qurultayında M.Ə.Rəsulzadənin təklifi ilə çağırılacaq Ümumrusiya Müəssislər Məclisində Rusiya müsəlmanlarına ərəzi muxtariyyəti verilməsi tələb olaraq irəli sürüldü: “Federativ əsaslarla demokratik respublika Rusiya dövlət quruluşunun müsəlman xalqlarının mənafeyini ən yaxşı təmin edən forma kimi tanınsın”. Milli hərəkatın digər görkəmli xadimi Ə.M.Topçubaşov Qafqaz müsəlmanlarına müraciət edərək Müəssislər Məclisinə seçkilərə birlikdə hazırlaşmağa çağırırdı.

1917-ci ilin mayında Rusiya müsəlmanlarının Moskva qurultayında Azərbaycanın təmsilçilərinin israrları nəticəsində **“Müsəlman millətlərin mənafeətlərini saxlamaq üçün ən uyğun idarə üsulu milli mədəni muxtariyyəti verən xalq cümhuriyyətidir”** müddəasının əks olunduğu qətnamə qəbul edildi. 1917-ci ilin iyununda eyni proqram ilə çıxış edən “Müsəvat” və “Türk Ədəmi-mərkəziyyət” partiyalarının birləşmələri nəticəsində meydana çıxan **“Türk Ədəmi-mərkəziyyət Müsəvat Partiyası”** Azərbaycanın siyasi həyatında aparıcı milli siyasi qüvvəyə çevrildi. Türkçülük mövqeyindən çıxış edən bu partiyadan fərqli olaraq hələ 1905-ci ildə azərbaycanlı ziyalıların da fəal iştirakı ilə yaradılmış Rusiyada Müsəlmanlıq (İttihad) Partiyası müsəlman xalqlarının dini zəmində birliyinin yaradılmasını tələb edirdi.

1917-ci ilin iyulunda MİTMİK-in tərkibi yeniləndi və Əlimərdan bəy Topçubaşov onun sədri seçildi. Komitənin keçirdiyi çoxsaylı mitinqlərdə hakimiyyətin bütün orqanlarında müsəlmanların geniş təmsil olunmalarının vacibliyi qeyd edilirdi.

Azərbaycanın milli siyasi qüvvələrinin milli muxtariyyət ideyasını müdafiə etmələrini nə ilə izah edə bilərsiniz?

?

1917-ci ilin yayı və payızında Rusiyada inqilabi çıxışların genişlənməsi Cənubi Qafqazın və Şimali Azərbaycanın daxili siyasi vəziyyətinə ciddi təsir göstərdi. Avqustun sonlarında rus qoşunlarının Ali baş komandanı general Kornilovun zəiflikdə ittiham etdiyi hökumətə qarşı qaldırdığı hərbi qiyam Şimali Azərbaycanın bütün siyasi qüvvələri tərəfindən pisləndi. MİTMİK Müvəqqəti hökumətin müdafiə olunması haqqında qərar qəbul etdi. Bakının müsəlman əhalisinin "Təzə Pir" məscidində və Suraxanıda keçirdiyi mitinqlərdə qiyamda iştirak etmiş "Vəhşi diviziya"nın mövqeyi etirazla qarşılandı.

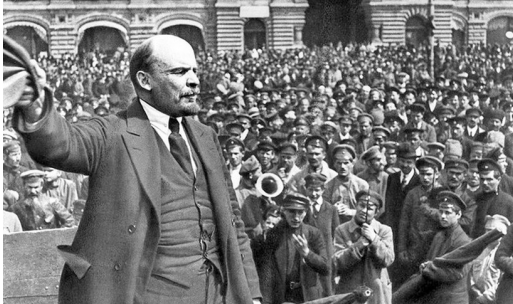
Oktyabrın 22-də Bakı Sovetinə keçirilən seçkilərdə "Müsavat" partiyası bolşeviklərin bütün cəhdlərinə baxmayaraq, ən çox səs toplayan partiya oldu. Bakı və Yelizavetpol quberniyalarında partiyanın fəalları bir çox məsul vəzifələrə təyin edildilər. "Müsavat"ın oktyabrın 25–31-də keçirilən I qurultayında qəbul olunmuş yeni proqramda Rusiyanın demokratik federativ respublika prinsipi əsasında qurulması, muxtar əyalətlərdə əhalinin əksəriyyətinin dilinin rəsmi dil elan olunması, torpaqların əvəzsiz şəkildə kəndlilərin xüsusi mülkiyyətinə verilməsi, fəhlələrin 8 saatlıq iş gününün təmin edilməsi və digər mütləq müddəalar əks olunmuşdu.

Beləliklə, Rusiyada Fevral inqilabından sonra Şimali Azərbaycanın milli azadlıq hərəkatı təşkilatı cəhətdən formalaşdı və onun keyfiyyətə yeni əsasda siyasi proqramı tərtib edildi. Bakı və Şimali Azərbaycanın digər mühüm sənaye mərkəzlərindən fərqli olaraq müsəlman kəndlilərinin inqilabi və milli azadlıq hərəkatları, demək olar ki, müşahidə olunmurdu. Burada əhalinin əksəriyyətinin savadsızlığı, yerlərdə iri mülk sahiblərinin və ruhanilərin güclü nüfuzla malik olmaları səbəbindən demokratik ideyaların təbliği gözlənilən nəticəni vermirdi.

Fevral inqilabından sonra Azərbaycanın milli azadlıq hərəkatında meydana çıxmış yeni meyilləri müəyyən etməyə çalışın.

Rusiyada Oktyabr çevrilişi və Şimali Azərbaycan. Şimali Azərbaycanın milli təşkilatları Mü-

Bolşeviklərin lideri V.İ.Lenin. 1917-ci il

vəqqəti hökumətin fəaliyyətindən xeyli narazı olduqlarından bolşeviklərin oktyabrın 25-də Petroqradda hakimiyyəti ələ keçirmələrini ümumən rəğbətlə qarşıladılar. Digər tərəfdən, sovet hökumətinin ölkənin müharibədən çıxmasına və kəndlilərə torpaq veriləcəyinə dair qərarları Şimali Azərbaycanda yeni hakimiyyətə müsbət münasibətin formalaşmasına təsir göstərdi. Lakin oktyabrın 27-də keçirilən Bakı Sovetinin fəvqəladə iclasında eser, menşevik və daşnaklar Petroqradda baş vermiş bolşevik çevrilişinin əleyhinə qətnamə qəbul etdilər. Hə-

min iclasda bolşeviklərin müqavimətinə baxmayaraq, Bakıda ali dövlət hakimiyyəti orqanı qismində İctimai Təhlükəsizlik Komitəsinin yaradılması qərara alındı. Bolşeviklər buna etiraz olaraq sovetlərin hakimiyyətinin gücləndirilməsini tələb edirdilər. Onlar Bakı Sovetinin oktyabrın 31-də keçirilən geniş tərkibli iclasında Təhlükəsizlik Komitəsinin ləğv edilməsinə nail oldular. Noyabrın 2-də Bakı Sovetinin iclasında şəhərdə ali hakimiyyət orqanı kimi bolşeviklər Bakı Sovetini elan et-sələr də, İTİK-in və Şəhər Dumasının mövcudluğu onun tək hakimiyyətiliyinə mane olurdu. No-yabrın 22-də İTİK-in ləğvindən sonra Bakı Sovetinin yeganə rəqibi Şəhər Duması idi.

Dekabrın 12–13-də bolşeviklər hazırladıqları yeni seçki qaydası əsasında Bakı Sovetinə keçirilən seçkilərdə qalib gəldilər. Bakı bolşeviklərinin hakimiyyəti Bakı qarnizonunun hərbi qüvvələrinə arxalanırdı. Sovet Rusiyası Bakıda hakimiyyəti gücləndirməklə yanaşı, həm də bütün Cənubi Qafqazı nəzarət altına almağa çalışırdı. Bu məqsədlə dekabrın 18-də Lenin erməni bolşeviklərin-dən birini bölgəyə Sovet Rusiyanın fəvqəladə komissarı təyin etdi.

Rusiyanın Cənubi Qafqazda hakimiyyətinin zəifləməsi. 1917-ci il martın 9-da Müvəqqəti hökumətin qərarı ilə Qafqaz Canişinliyini əvəz etmək üçün Xüsusi Cənubi Qafqaz Komitəsi (XCQK) yaradıldı. Onun 4 üzvündən biri Azərbaycanı təmsil edən **Məmmədyusif Cəfərov** idi. İnqilabi

proseslərin sürətli gedişi dövründə bölgədə gerçək siyasi hakimiyyətin yaradılması üçün XCQK-nin səyləri səmərəli deyildi. Siyasi partiyalar, milli şuralar və ictimai təşkilatlar əksər hallarda yerli problemlərin həllini öz üzərlərinə götürürdülər. Mühüm sənaye mərkəzlərində yaradılmış Fəhlə Deputatları sovetlərinin güclənmələri isə, əslində, bütün Rusiyada olduğu kimi, bölgədə də ikihakimiyyətliliyə səbəb olmuşdu. Kornilov qiyamından sonra Müvəqqəti hökumətin yerlərdə hakimiyyəti xeyli zəifləmişdi. Müvəqqəti hökumətin devrilməsi ilə ölkənin qanuni hakimiyyət orqanları ilə əlaqəsini itirmiş və Lenin hökumətini tanımaqdan imtina edən XCQK fəaliyyətini dayandırdı. Cənubi Qafqazın aparıcı milli siyasi qüvvələri 1917-ci il noyabrın 11-də Tiflisdə keçirdikləri müşavirədə Cənubi Qafqaz komissarlığının yaradılmasını qərara aldılar. Müəssislər Məclisində hakimiyyət məsələsinin həllinə kimi yerli özünüidarə orqanı qismində yaradılmış komissarlıq cari sosial-iqtisadi və hərbi vəziyyətin nizamə salınmasına çalışırdı. Komissarlığın tərkibi bölgədə yaşayan millətlərin saylarına mütənasib qurulmamışdı. Cənubi Qafqazda azərbaycanlılar sayca çox olsalar da, komissarlıqda gürcülər və ermənilər ilə bərabər sayda təmsil olunmuşdular. Milli siyasi qüvvələrin arasında daxili və xarici siyasətin bir sıra məsələləri ilə bağlı fikir ayrılıqları komissarlığın fəaliyyətinə mane olurdu.

Noyabrın 26-da Müəssislər Məclisinə keçirilən seçkilər bolşeviklərin Cənubi Qafqazda sosial bazalarının məhdud olduğunu göstərdi. Burada seçkilərin əksəriyyəti öz səslerini milli partiyalara vermişdilər. Hətta sosial dayaqlarının güclü olduğu düşünülmən Bakıda bolşeviklərə seçkilərin yalnız 20%-i səs vermişdi.

Dekabrın 2-də Sovet Rusiyası ilə Mərkəz dövlətləri (Almaniya, Avstriya-Macarıstan, Osmanlı və Bolqarıstan) arasında barışıq imzalandı. Bu saziş Rusiyanın bütün cəbhələrinə aid edilse də, Osmanlı dövləti sovet hakimiyyətini tanımayan Komissarlıq ilə ayrıca barışıq imzalamıq qərarına gəldi. Bu müqavilə dekabrın 5-də Ərzincanda imzalandı. Bundan sonra rus ordusu əsgərlərinin cəbhəni tərk etmələri geniş miqyas aldı. Əsgərlər arasında bolşevik təbliğatının yayılmasından narahat olan komissarlıq dekabrın 19-da Qafqaz cəbhəsindəki rus ordusunun tərxis olunması, bir neçə gündən sonra isə ordunun milli zəmində yaradılması haqqında qərarlar qəbul etdi. Gürcü və erməni hərbi hissələrində istər şəxsi heyətin cəlb edilməsi, istərsə də silah-sursat təchizatı ilə bağlı çətinliklərinin olmaması onların formalaşdırılmasını sürətləndirdiyi halda, Azərbaycan ordusunun yaradılması ciddi problemlər ilə qarşılaşdı.

Beləliklə, 1917-ci ildə Rusiya İmperiyasında baş vermiş siyasi dəyişikliklər azərbaycanlıların milli azadlıq uğrunda hərəkatının daha kütləvi xarakter almasına səbəb oldu. Azərbaycanın milli siyasi qüvvələri yaranmış tarixi şəraitdə milli muxtariyyət ideyasının həyata keçiriləcəyinə ümid edirdilər.

1. İTİK-in tərkibi necə təşkil olunmuşdu?
2. Cənubi Qafqazda Rusiya Müəssislər Məclisinə keçirilən seçkilərin nəticələri hansı qənaətə gəlməyə əsas verir?
3. Azərbaycan cəmiyyətinin "Vəhşi diviziya"nı Kornilovun qiyamında iştirakına görə qınamasının səbəblərini izah etməyə çalışın.
4. Cənubi Qafqaz Komissarlığının fəaliyyətinə hansı amillərin mane olduğunu müəyyən edin.
5. Osmanlı dövlətinin Cənubi Qafqaz Komissarlığı ilə ikitərəfli barışıq imzalamasının səbəblərini aydınlaşdırın.

LAYIHƏ

14 BAKI SOVETİNİN AZƏRBAYCANLILARA QARŞI SOYQIRIMI SİYASƏTİ

1917-ci ilin sonu – 1918-ci ilin əvvəllərindən etibarən Cənubi Qafqazda cərəyan edən hərbi-siyasi proseslərin təsiri ilə bölgə Rusiyanın mərkəzi hakimiyyətinin nəzarətindən çıxmağa başladı. Yerli xalqlar arasında qarşılıqlı etimadsızlığın gücləndirilməsi sahəsində çarizmin on illərlə apardığı siyasət nəticəsində milli münaqişələr dərinləşdi. Bolşeviklər və erməni siyasi qüvvələri bölgədə yaranmış mürəkkəb şəraitdən Azərbaycanın milli maraqlarına qarşı məkrli planlarında istifadə etmək qərarına gəldilər. Ölkəmizin müsəlman əhalisinə qarşı qırğınların həyata keçirilməsi üçün bu qüvvələr bir cəbhədə birləşmişdilər.

Bakı Soveti, Müsəlman korpusu, "Evelina", Nəcməddin Qotsinski, 36-cı Türkünstan alayı

Şimali Azərbaycanda milli hərəkatın genişlənməsi. Bakıda bolşeviklərin fəaliyyəti onların bütün Cənubi Qafqazda sovet hakimiyyətini zorla bərqərar etmək niyyətlərindən xəbər verirdi. Bakı Soveti şəhərdəki qoşun hissələri və hərbi dənizçilər tərəfindən fəal müdafiə edilirdi. Qafqaz cəbhəsindən evlərinə qayıtmaq istəyən rus ordusunun əsgərlərinin bir çoxu müharibə dövrünün çətinlikləri və bolşevik təbliğatının təsiri altında Bakıda "ləngiməli" olurdular. Sovetin "inqilabi qüvvə" adı altında yaratdığı silahlı birləşmələrinin əksəriyyətini təşkil edən erməni və rus hərbiçilərinin Azərbaycan xalqına qarşı nifrət dolu münasibət gələcək faciələrimizin təməlini qoymaqla idi.

Bölgənin müsəlman əhalisinə, o cümlədən Azərbaycan türklərinə qarşı 1917-ci ilin sonlarından etibarən erməni quldur dəstələrinin genişlənməkdə olan "etnik təmizləmə" fəaliyyəti insanlığa sığmayan cinayətlərlə müşayiət olunurdu. Bu dövrə kimi özlərinin uydurulmuş "imperiya"larını Osmanlı əraziləri hesabına Rusiyanın yardımı ilə əldə edəcəklərinə ümidli olan erməni siyasi qüvvələri Sovet Rusiyası dünya müharibəsindən çıxdıqdan sonra bütün səylərini Cənubi Qafqaza yönəlmişdilər. Təkcə 1918-ci ilin martına kimi İrəvan quberniyasında 197 müsəlman kəndi qarət olunaraq məhv edilmişdi. Quberniyada sayca çox olan müsəlmanların qovulub-çıxarılması gələcəkdə burada erməni dövlətinin yaradılması üçün məqsədyönlü tədbir idi. Azərbaycanlıların erməni basqınları qarşısında silahsız qalmaları ilə əlaqədar üzləşdikləri faciələrə görə həm Komissarlıq, həm də daha sonra onu əvəz edən Seym məsuliyyət daşıyırdı. Azərbaycanlıların milli təşkilatlarını dövlət maraqlarına laqeydlilikdə ittiham edən Rusiya partiyaları erməni siyasi qüvvələrini müdafiə edirdilər. Bu işə Azərbaycanın müsəlman əhalisinə qarşı törədilmiş erməni vəhşiliklərinin ölkə hüduqlarından kənara çatdırılmasına mane olurdu.

? *Azərbaycanın dinc əhalisinə qarşı erməni quldurlarının törətdiyi vəhşilikləri dünyada baş vermiş hansı hadisələrlə müqayisə etmək olar?*

Azərbaycanlıların milli muxtariyyətə meyilli olmaları, milli siyasi qüvvələrin arxasınca getmələri bölgəni sovetləşdirmək istəyən bolşeviklər və torpaqlarımıza göz dikən erməni quldurlarını hid-dətləndirirdi. Hələ 1917-ci ilin noyabrında Cənubi Qafqazın Müsəlman Milli Komitələrinin Bakıda keçirilən konfransında Azərbaycan öz müqəddəratını təyin etmək hüququndan yararlanaraq

muxtariyyət yaratmaq üçün təxirə salmadan Müəssislər Məclisinin çağırılmasını qərara almışdı. Davamlı erməni basqınlarından qurtulmağa çalışan ölkə əhalisi üzləşdikləri faciələrin tez bir zamanda bitməsi üçün milli siyasi qüvvələrdən daha təsirli və təcili tədbirlərin görülməsini tələb edirdilər. Faciələrin miqyasının genişlənməsi əhalinin milli azadlıq ideyalarına inamını sarsıdırdı. Bölgədə anarxiyanın hökm sürdüyü bir zamanda iqtisadiyyatda böhran daha da dərinləşir, aclıq, işsizlik və bahalıq artırdı. İnsanlarda inqilabi və demokratik ideyalara inamsızlıq

Bakı Sovetinin yerləşdiyi bina

hissləri güclənirdi. Azərbaycan əhalisinin müəyyən hissəsi ağır vəziyyətdən çıxmağın yeganə yolunu torpaqlarımızın Osmanlı dövlətinin tərkibinə qatılmasında görürdü.

Azərbaycan milli azadlıq hərəkatının liderləri istər ölkə hüduqları daxilində, istərsə də Komissarlıq vasitəsilə dinc müsəlmanların erməni quldurlarından müdafiəsi üçün silah-sursatın əldə edilməsinə səy göstərirdilər. 1917-ci il dekabrın 11-də Komissarlığın qərarı ilə general-leytenant Əliqə Şıxlınskinin komandanlığı altında yaradılmış Müsəlman korpusu silah-sursat və təchizat problemləri ilə qarşılaşmışdı. Komissarlıq Qafqaz cəbhəsində təxris olunmuş iki rus diviziyasının hərbi əmlakının müsəlman korpusuna verilməsi haqqında qərar qəbul etsə də, onun icrası təmin olunmadı. Bolşevizm və şovinizm təbliğatının təsiri altında olan rus hərbi hissələri silahlarını azərbaycanlılara könüllü verməkdən imtina etdikdə bir çox hallarda onlara qarşı güc tətbiq olunması zərurəti yaranırdı. Lənkəranda iki rus sərhəd alayı, Astarada milis dəstəsi Şahsevən süvarilərinin yardımı ilə tərk-silah edilmişdilər. Gəncə Müsəlman Şurasının fəalları tərəfindən şəhərdə yerləşən 219-cu rus alayı güc tətbiq etməklə silahsızlaşdırılmışdı. 1918-ci ilin yanvarında Şəmkir dəmir yolu stansiyasında cəbhədən geri qayıdan və bolşeviklərin təsiri altında olan rus qoşunu ilə onları tərk-silah etməyə çalışan azərbaycanlıların silahlı qüvvələri arasında toqquşma baş verdi. Bu hadisə ilə bağlı riyakar təbliğat aparən Bakı Sovetinin rəhbərləri Azərbaycanın xristian əhalisində müsəlmanların niyyəti ilə bağlı yanlış təsəvvür formalaşdırmağa çalışırdılar. Münaqişənin aradan qaldırılmasında Azərbaycanın siyasi xadimlərindən F.Xoyski, X.Xasməmmədov, Ş.Rüstəmbəyov və başqaları mühüm rol oynamış, həkim Rəfibəyov isə hətta yaralı rus əsgərlərinin müalicəsini təşkil etmişdi. Bu hadisədən sonra Bakıya gəlmiş rus əsgərlərinin Şəmkirdə baş vermiş hadisələr haqqında verdikləri məlumatlar Bakı Sovetinin müsəlman əhalisi ilə bağlı məkrli niyyətini həyata keçirmək üçün apardığı antiəzərbaycan təbliğatına böyük zərbə vurdu.

Əliqə Şıxlinski

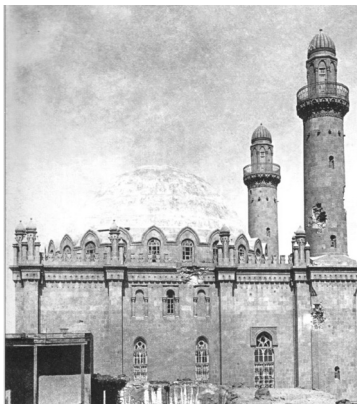
Cəbhədən geri qayıdan rus hərbi hissələri nə üçün silahların bir hissəsini müsəlmanlara təhvil verməkdən imtina edirdilər?

?

Sovetin antiəzərbaycan qüvvələri – menşeviklər, eserlər, kadetlər Bakıda tam hakimiyyətə sahib olmağa can atan bolşevikləri Azərbaycan milli qüvvələrinə qarşı mübarizədə müdafiə edirdilər. 1918-ci il martın ortalarına kimi kiçik silahlı qüvvəyə malik olan bolşeviklər əlavə hərbi qüvvəyə ehtiyac duyurdular. Bu məqsədlə bolşeviklər ilə daşnaklar arasında Azərbaycan mili hərəkatının

əsas qüvvəsi olan “Müsavət”ə qarşı hərbi-siyasi ittifaq bağlandı. Bolşeviklər daşnakları öz tərəflərinə çəkmək məqsədilə 1917-ci il dekabrın 29-da Sovet Rusiyasının imzaladığı qondarma “Türkiyə Ermənistanı” haqqında dekretdən yararlandılar. Bakı, bir tərəfdən, bolşeviklər üçün Rusiya sənayesinin və nəqliyyatının əsas yanacaq təchizatçısı kimi mühüm əhəmiyyət kəsb etdiyi halda, digər tərəfdən, xalqımız üçün Azərbaycanın iqtisadi inkişafında əvəzedilməz, tükənməz mənbə hesab edilirdi. Həmçinin Bakı Azərbaycan milli hərəkatının mərkəzi, bolşeviklərin isə öz hakimiyyətlərini Cənubi Qafqazda yaymaq üçün mühüm dayaq nöqtəsi idi. Mart hadisələri ərəfəsində burada azərbaycanlıların iri silahlı birləşmələri mövcud deyildi. Milli hərbi hissələrin qəzalardan Bakıya gətirilməsi də nəzərdə tutulmamışdı. 1918-ci il fevralın 24-də 1-ci Müsəlman Atıcı Alayının yaradılması məqsədilə bura gəlmiş general-mayor X.Talışinskiyin rəhbərlik etdiyi zabitlər qrupunun sovetin qüvvələri tərəfindən həbs edilməsi şəhərin müsəlman əhalisinin kəskin etirazına səbəb oldu. Sonra zabitlər azad edilsələr də, müsəlman hərbi hissələrinin yaradılması işi xeyli çətinliklərlə üzləşdi. Şəhərin erməni əhalisi isə hadisələr ərəfəsində xeyli silah-sursat əldə etməyə müvəffəq olmuşdu.

Bakıda Mart soyqırımı. Erməni-bolşevik qüvvələri Bakı şəhərində müsəlman əhalisinə divan

*Şah məscidi
1918-ci il Mart hadisələrindən sonra.
Bakı*

tutmaq üçün Müsəlman süvari alayının bir qrup əsgər və zabitinin “Evelina” səmişin gəmisində Lənkərandan Bakıya gəlməsindən bəhanə kimi istifadə etdilər. Həmin qrup 1918-ci il martın 27-də görkəmli Azərbaycan xeyriyyəçisi H.Z.Tağıyevin faciəli şəkildə həlak olmuş oğlu, alayın zabiti Məhəmmədin dəfnində iştirak edirdi. Bakı Soveti nümayəndələri guya alayın dəfndə iştirak etmiş zabitlərinin geri qayıtdıqdan sonra Muğandakı rus-molokan kəndlərini məhv edəcəkləri barədə şəhərin xristian əhalisinin arasında yayılan təxribat xarakterli şayiələrdən yararlanaraq onları tərk-silah etdilər. Şəhərdə olan çoxsaylı erməni silahlılarına toxunulmadığı halda, azərbaycanlı hərbiçilərə qarşı bu tədbirin həyata keçirilməsi müsəlmanların kəskin etirazına səbəb oldu. Kortəbii təşkil edilmiş mitinqlərdə şəhərin müsəlman əhalisi Bakı Sovetindən müsadirə olunmuş silahların qaytarılmasını və ya ermənilərdən də silahların alınmasını

tələb edirdilər. Martın 30-da “İsmailiyyə” binasında Azərbaycan ictimaiyyətinin nümayəndələrinin iştirakı ilə keçirilən iclasa gələn erməni təmsilçilər bolşeviklərə qarşı birgə çıxış etməklə bağlı məkrli təklif irəli sürdülər. Lakin iclas iştirakçıları əhalini sakitləşdirməklə şəhərdə gərginliyi aradan qaldırmaq qərarına gəldilər. Martın 30-da Bakı Soveti təxribat əl ataraq şəhərin azərbaycanlı məhəllələrinə qarşı genişmiqyaslı əməliyyatlara başladı.

...“Şamaxı yolunda”, “Üçüncü paralel” küçəsinin tinində dayanmışdıq. On-on bir nəfər idik. Yuxarıda bir dəstə daşnak süvarisi göründü, yaxınlaşanda qabaqdakı dəstəbaşı bizə acıqlanıb bərkdən dedi ki, dağılın. Hərə bir tərəfə üz tutdu; mülk sahibi qaldı darvazanın qabağında. Dəstəbaşı daşnak atı məhmızladı. At çıxdı səkiyə və süvari bağırdı: “Köpək oğlu müsəlman, demirəm, çıx get!” Kişi dedi: “Evimin qabağından hara gedim? Köpək oğlu da sənsən, it oğlu da”. Dəstəbaşı daşnak şallağı işə salanda səkidəki adam özünü yana verib yerdən bir daş qapdı. Süvarilərdən biri cəld tufəngi çiyindən götürüb atəş açdı, kişi sərildi yerə... Elə bil hər şey tufəng lüləsinin ucunda, oradan çıxan gülləyə bənd imiş, şəhəri atışma bürüdü”...

M.Süleymanov Eşitdiklərim, oxuduqlarım, gördüklərim.

Bakı, “Azərnaşr”, 1987. s.136–137

Sovetin silahlı qüvvələrinə əsasən erməni zabitləri rəhbərlik etdiklərindən hərbi əməliyyatlar müsəlmanlara qarşı milli qırğın xarakteri aldı. Müsəlman məhəllələri dənizdən hərbi gəmilərdən açılan atəşlə, havadan isə Rusiyadan gətirilmiş iki təyyarədən atılan bombalarla dəhşətli dağıntılara məruz qaldı. Lakin dinc müsəlman əhalisi arasında itkilərin artması daha çox erməni talançı qruplarının fəaliyyəti ilə bağlı idi. AXC-nin bu hadisələrlə əlaqədar yaratdığı Fövqəladə Təhqiqat Komissiyası erməni-bolşevik qüvvələri tərəfindən Bakıda 12 min nəfər müsəlmanın qətlə yetirildiyini müəyyən etmişdir. Müsəlmanlara divan tutan erməni quldur dəstələrinin fəaliyyətinə, əsasən, erməni ziyalıları və din xadimləri başçılıq edirdilər. Şəhəri tərk etməyə macal tapmayan dinc əhalinin qorunmasını zəruri səviyyədə təmin edə bilmədiklərinə, silahlanma və say etibarilə üstün olan düşməne qarşı mütəşəkkil fəaliyyətin mümkün olmadığına görə müsəlmanların müdafiə dəstələri sovet qoşunları ilə mübarizədə geri çəkilməyə məcbur oldular. Martın 31-də şəhərin müsəlman əhalisi Bakı Sovetinin silahlı qüvvələrinə müqaviməti dayandırdılar.

Aprelin 1-də azərbaycanlı partiya və cəmiyyətlərin nümayəndələri Bakı Sovetinin tələblərini qəbul etməyə məcbur oldular. Bu tələblərə görə, şəhərin müsəlman əhalisi hərbi birliklərini tərk-silah etməli, Bakı Sovetini şəhərdə yeganə ali qanuni hakimiyyət orqanı kimi tanımalı, Bakıdan Tiflisə və Petrovska (Mahaçqalaya) gedən dəmir yollarının bağlanması aradan qaldırılmalı idi. Lakin buna baxmayaraq, erməni quldurlarının müsəlmanlara qarşı zorakılıqları aprelin 2-də də davam etdi. Aprelin əvvəllərində Dağıstan və Çeçenistanın imamı Nəcməddin Qot-sinskinin dağlılardan və Quba qəzasının komissarı Əli bəy Zizikskinin isə qəzanın yerli əhalisindən təşkil etdikləri hərbi dəstələr Bakının müsəlman əhalisini erməni-bolşevik vəhşiliklərindən xilas etmək məqsədilə yürüşə başladılar. Onlar erməni-bolşevik silahlı dəstələrindən birini Xaçmaz yaxınlığında məğlub etdikdən sonra Bakı Soveti qoşunlarının Biləcəri-Xırdalan müdafiə xəttinə qədər irəlilədilər. Həştərxandan Bakıya yeni sovet qoşunlarının gətirilməsi ilə qüvvələr nisbətinin bolşeviklərin xeyrinə dəyişməsi onları geri qayıtmağa vadar etdi. Seymin göstərişi ilə knyaz Maqalovun komandanlığı altında 2 min nəfərdən çox hərbi qüvvə Tiflisdən Bakı istiqamətinə doğru hərəkətə keçsə də, Hacıqabul dəmir yolu stansiyasından sonra sovet qoşunlarının müqaviməti onun Kürdəmirə geri çəkilməsinə səbəb oldu. Buna baxmayaraq, Bakının müsəlman əhalisi tamamilə müdafiəsiz qalmamışdı. Şəhərin qoçu dəstələri xalqın bu ağır vəziyyətində şəxsi maraqlarını bir kənara qoyaraq qüvvələrini birləşdirib erməni quldurlarına layiqli cavab verirdilər. Onlardan Kürdəxanalı qoçu **Məşədi Adili, Dağlı Musanı və Maştağalı qoçu Nəcəfqulunu** xüsusilə qeyd etmək lazımdır. Təsadüfi deyil ki, ermənilər Bakıda geniş miqyaslı soyqırımı törətsələr də, bir sıra ətraf kəndlərə girə bilməmişdilər.

Nəcməddin Qotsinski

“1918-ci ildə erməni daşnaklarının ...şəhərə hücum edəcəklərini eşidən kimi qoçular bir sədd kimi onların qabağını kəsmişdilər. Ya da ermənilər Bakının cənub kəndlərinə basqın edəndə qoçular Bülbülə kəndinin böyüründəki gölün ətrafını əhatə edərək, onları Mərdəkan, Binə və Qala kəndlərinə buraxmamışdılar. Bu döyüşdə Bakı kəndlərinin qoçularından da bir çoxu fədakarlıqla həlak olmuş, lakin düşməni bir addım da irəli buraxmamışdılar”.

Qulman İlkin. Bakı və bakılılar, “NURLAR”, 2006. səh. 215

Şəhərdə müsəlmanlara qarşı həyata keçirilən qırğınlara etirazını bildiren rus ordusunun 36-cı Türküstan alayının əsgər və komandanlığının, Xəzər Hərbi Dəniz Donanmasının rus matroslarının Bakı Sovetinə etdikləri qırğınların dərhal dayandırılması tələbi, əks halda erməni məhəllələrinin bombardman ediləcəyi xəbərdarlığından sonra şəhərdə erməni zorakılığına əsasən son qoyuldu.

Bakıda 1905–1906-cı illərdə, 1918-ci ilin mart-aprelində müsəlman və erməni qüvvələri arasında baş vermiş silahlı toqquşmaları müqayisəli təhlil etməyə çalışın.

Qırğınların miqyasının genişlənməsi. Azərbaycanın müsəlman əhalisinə qarşı erməni vəhşilikləri Bakı quberniyasının bütün ərazisinə yayıldı. Martin 30-da Bakıdakı məlum hadisələrə bir neçə saat qalmış Şamaxı qəzasında başlanan və iyulun sonlarına kimi davam edən qırğınların nəticəsində 110 müsəlman kəndi talan edilərək viran qoyuldu, 20 min nəfərdən çox dinc sakin qətlə yetirildi. Şamaxı əhalisinin xilasını üçün Gəncədən gələn Azərbaycan hərbi qüvvələrinin şəhəri tərk etməsi dinc müsəlmanların vəziyyətini xeyli ağırlaşdırdı. Müsəlmanlara qarşı aparılan talanlarda və qırğınlarda sovet qoşunlarına qəzanın erməni əhalisi də yaxından yardım edirdilər. Aprelin ortalarında Lənkəran qəzasına basqın edən erməni quldurları buranın 40 yaşayış məntəqəsində qarətlər və qətlər törətmişdilər. Salyan qəzasında 12 yaşayış məntəqəsi dağıdılmış, 2 min nəfər dinc müsəlman sakin qətlə yetirilmişdi. 1918-ci ilin aprel-may aylarında erməni-daşnak silahlı dəstələri tərəfindən Quba qəzasında 167 müsəlman kəndi dağıdılmış, 7 mindən çox müsəlman öldürülmüşdür.

"Quba Soyqırımı" memorial kompleksi

İyunun əvvəllərində erməni-bolşevik quldur dəstələri Kürdəmirə və Göyçay qəzasına soxularaq dinc müsəlman əhalisinə divan tutmuşdular. Bakı quberniyasında sovet hakimiyyətinin bərqərar edilməsi pərdəsi altında erməni quldur dəstələri tərəfindən müsəlman əhalisinə qarşı həyata keçirilən soyqırımını vəhşi daşnaklar eyni vaxtda İrəvan quberniyasının Naxçıvan, Şərur, Üçmüədzin, Zəngəzur və digər qəzalarında da törətmişdilər.

Beləliklə, Bakı şəhəri və quberniyanın bir çox qəzalarının müsəlman əhalisi daşnak-bolşevik quldur dəstələrinin zorakılıqları qarşısında sovetin hakimiyyətini tanımalı oldular. Azərbaycanlıların milli iradəsini qırmağa, milli azadlıq ideyalarını boğmağa çalışan düşmən qüvvələr düşüncülərinin tam əksi ilə qarşılaşdılar. Azərbaycanlıların Rusiya dövləti daxilində muxtariyyətə inamları sarsıldı, müstəqil dövlətin yaradılması istəyi daha da gücləndi.

"Martda tökülən qanlar türklərdə milliyyət və hüriyyət fikrini, Azərbaycan ataşu-müqəddəsini söndürə bilmədi. ...Qanlar içində boğdurulmaq istəyən Azərbaycan fikri bir kərə müstəqil bir hökumət şəkli ilə təcəlli etdi! Bakı bir qan və bir fitnə ocağı deyil, paytaxtımız oldu".

M.Ə.Rəsulzadə. "Azərbaycan" qəzeti, 1919, 31 mart

1. Bakı Sovetinin 1918-ci ilin əvvəllərində silahlı qüvvələr yaratmaqda məqsədi nə idi?
2. Sizcə, Mart hadisələri zamanı Bakı Sovetinin müsəlman əhalidən tələbi nə ola bilərdi?
3. "Etnik təmizləmə" məfhumunu izah etməyə çalışın.
4. 1918-ci ilin yanvarında Şəmkir stansiyasında baş vermiş qanlı toqquşmada Komissarlığın məsuliyyətini müəyyən edin.
5. "Tarixəndən ibrət götürməyən xalqları cəzalandırır!" fikrindən yanaşsaq, 1918-ci ilin yazı və yayında azərbaycanlılara qarşı həyata keçirilmiş soyqırımından hansı ibrətlərin götürülməli olduğunu müəyyən edə bilərsiniz.

ŞİMALİ AZƏRBAYCAN MİLLİ DÖVLƏTÇİLİYİN BƏRPASI VƏ MÖHKƏMLƏNDİRİLMƏSİ YOLUNDA

15

Rusiyada Fevral inqilabından sonra Şimali Azərbaycan cəmiyyətində əsas yer tutan milli muxtariyyət tələbləri hadisələrin sonrakı gedişində tədricən əhəmiyyətini itirməyə başlamışdı. Cənubi Qafqazın ilk müstəqil federativ dövləti qısa müddətdən sonra dağıldı. 1917-ci ilin sonlarından etibarən Cənubi Qafqazda, o cümlədən Şimali Azərbaycanda cərəyan edən hadisələrin təsiri altında müstəqil Azərbaycanın yaradılması ideyası xalqımızın əksər hissəsi tərəfindən coşqu ilə qarşılanırdı. Azərbaycanın milli siyasi qüvvələri belə bir şəraitdə xalqın müstəqil yaşamaq istəyini rəhbər tutaraq “İstiqlaliyyət bəyannaməsi”ni qəbul etdilər. Bununla da, tariximizin ən şəərəfli dövrlərindən birinə qədəm qoyuldu.

Cənubi Qafqaz Seymi, Trabzon konfransı, Batum müqaviləsi, “İstiqlaliyyət bəyannaməsi”, İyun böhranı, Bakı zəfəri

Cənubi Qafqaz Seymi və Şimali Azərbaycan. 1918-ci il yanvarın əvvəllərində – Lenin hökumətinin Petroqradda toplanmış Müəssislər Məclisini qovmasından bir neçə gün sonra Cənubi Qafqaz Komissarlığı gürcü fraksiyasının təklifi və Azərbaycan fraksiyasının həlledici yardımı ilə bölgədə ali qanunverici orqan funksiyasına malik parlamentin çağırılması haqqında qərar qəbul etdi. Cənubi Qafqazdan Ümumrusiya Müəssislər Məclisinə seçilən deputatların iştirakı ilə yaradılan orqan Rusiyadan ayrılaraq müstəqilliyini elan etmiş Polşanın qanunverici orqanının adı ilə Seym adlandırıldı. Fevralın 23-də Tiflisdə öz işinə başlayan Seymin ilk tədbiri bölgənin hökuməti funksiyasını icra edən və Seymin əsas partiyalarının təmsilçilərindən ibarət olan Komissarlığın yaradılması oldu. Bütün fraksiyalar sovet Rusiyasını tanımaqdan imtina edir və demokratik Rusiyanın tərkib hissəsi olduqlarını bildirirdilər. Azərbaycan fraksiyası (44 nəfər) gürcü və erməni fraksiyalarından sayca çox olsa da, perakəndə fəaliyyət göstərirdi. Bu fraksiya Seymi bölgə xalqlarının milli maraqlarından çıxış edən və mühüm məsələləri həll etməli olan Müəssislər Məclisi kimi qiymətləndirir, ilhaqsız və təzminatlı sülhə tərəfdar çıxır, Azərbaycanda milli-ərazi muxtariyyətinin yaradılmasına başlanılmasının vacibliyini qeyd edirdi. Gürcü fraksiyası bölgə xalqları arasında ərazilərin hüdudlarının müəyyən edilməsini, tamamilə daxili özünüidarə hüququna malik milli-ərazi vahidlərinin yaradılmasını təklif edirdi. Erməni fraksiyası da Cənubi Qafqaz Federasiyası daxilində birləşmiş xalqların müstəqil ərazi vahidlərinin yaradılmasına, ilhaqsız və təzminatlı sülhün

Cənubi Qafqaz Seyminin binası. Tiflis, 1918-ci il

bağlanmasına tərəfdar idi. Lakin bununla yanaşı, erməni siyasi qüvvələrinin bölgənin müsəlman əhalisinə qarşı qırğınlar törədən və onları doğma yurdlarından didərgin salan erməni quldur dəstələrinin əməllərinə etiraz etməmələri onların ikiüzlülüynü nümayiş etdirdi.

Cənubi Qafqazda yerli qanunverici orqanın yaradılmasının səbəbini izah edin.

1918-ci ilin əvvəllərində Sovet Rusiyası ilə Mərkəz dövlətləri arasında aparılan sülh danışıqları zamanı Cənubi Qafqazın Rusiyadan ayrılmasında maraqlı olan Osmanlı dövləti Komissarlığa müraciət edərək ona müstəqil tərəf kimi danışıqlara qoşulmağı təklif etdi. Komissarlıq təklifi rədd etdi və sovet Rusiyasının imzalayacağı sülh müqaviləsini tanımayacağını bildirdi. Komissarlığın gürcü və erməni nümayəndələri ehtiyat edirdilər ki, Rusiyadan ayrılmaq Osmanlı ordularının bölgədə təcavüzünün geniş miqyas almasına səbəb olacaq. Bu dövrdə rus qoşunlarının işğalı altında olan Osmanlı ərazilərində müsəlman əhalisinə qarşı erməni quldur dəstələri tərəfindən törədilən kütləvi qətlamlar davam edirdi. Yanvarın sonunda Osmanlı qoşunları Ərzincan barışığı ilə müəyyən edilmiş sərhədi keçərək müsəlmanların müdafiəsinə qalxdılar. Komissarlıqda təmsil olunan siyasi qüvvələr arasında bu məsələyə münasibətdə kəskin fikir ayrılıqları yarandı.

Sovet Rusiyası ilə Mərkəz dövlətlərinin imzaladığı Brest-Litovsk müqaviləsinin Qafqaz bölgəsi ilə bağlı müddəaları Seymin kəskin etirazına səbəb oldu. Sovet Rusiyasının nəzarət etmədiyi ərazilərdən imtinası hüquqi cəhətdən yanlış olsa da, sülh müqaviləsi Cənubi Qafqazda müharibə təhlükəsinə son qoyurdu. Müharibədə daha geniş ərazilərə sahib olacağına ümid edən Osmanlı dövləti bu müqavilə ilə yalnız 40 il əvvəl itirdiyi ərazilərin və müharibə illərində rus qoşunları tərəfindən zəbt olunmuş vilayətlərinin geri qaytarılması ilə kifayətlənmək məcburiyyətində qaldı.

Seym sülh danışıqlarına başlamaq üçün Osmanlı dövlətinə müraciət etdi. Bu danışıqlar 1918-ci il martın 14-dən aprelin 13-ə kimi Trabzonda aparıldı. Osmanlı nümayəndələri Seymin müstəqil dövlət olmadığı halda Brest-Litovsk müqaviləsini tanımaqdan imtina etməsini məntiqsiz yanaşma adlandırıdılar. Seymin milli fraksiyaları arasında Brest-Litovsk sülh müqaviləsi ilə Osmanlı dövlətinə verilmiş Qars, Batum və Ərdahan vilayətlərinin taleyi məsələsində fikir ayrılıqları var idi. Azərbaycan və gürcü fraksiyaları Batumun Cənubi Qafqazın tərkibində saxlanılmasının tərəfdarı olduqları halda, erməni fraksiyası Qarsın saxlanılmasında ısrar edirdi. Azərbaycan fraksiyası Bakı neft sənayesi üçün Batumun mühüm əhəmiyyət kəsb etdiyi qənaətində idi. Bakıda dinc müsəlman əhalisinə qarşı bolşevik-daşnak qüvvələrinin həyata keçirdikləri soyqırımı xəbəri Osmanlı və Azərbaycan nümayəndələrinin danışıqlarda mövqelərini daha da sərtləşdirdi. Azərbaycan fraksiyasının Cənubi Qafqazda sabitliyin və sülhün bərqərar olması üçün Osmanlı dövlətinin tələblərini qəbul etmək barəsində təklifi və sülh danışıqlarında Seymin tutduğu mövqenin qeyri-müəyyənliyindən narazılığı gürcü və erməni fraksiyaları tərəfindən laqeydliklə qarşılandı. Gürcü və erməni fraksiyaları Osmanlı dövlətinin tələblərini rədd edərək ona müharibə elan edilməsi haqqında qərar verdilər. Bir neçə gündən sonra Osmanlı dövləti Batumu ələ keçirməklə Brest-Litovsk sülh müqaviləsinin müəyyənləşdirdiyi sərhədləri bərqərar etdi və Seym sülh danışıqlarını bərpa etmək haqqında təklif göndərdi. Erməni fraksiyası müharibəni davam etdirməkdə ısrarlı olsa da, Azərbaycan və gürcü fraksiyaları bunun əleyhinə səs verdilər. Osmanlı dövlətinin rəhbərlərindən Ənvər paşa Cənubi Qafqazda ümumi Seymə malik və Osmanlı dövləti ilə sıx ittifaqda olan vahid dövlətin yaradılmasını təklif edirdi. Aprelin 22-də Seym Cənubi Qafqazın Rusiyadan ayrılmasını və müstəqil Demokratik Federativ Respublika elan olunmasını qərara aldı. Bununla da, Rusiyanın mərkəzi hakimiyyətini rədd edən Şimali Azərbaycan siyasi müstəqillik əldə etdi və Qafqaz xalqlarının birliyinə daxil oldu. Respublikanın qarşısında duran ən vacib məsələlərdən biri Osmanlı dövləti ilə sülh müqaviləsinin imzalanması idi.

Mayın 11-də Batumda işinə başlayan sülh konfransında Osmanlı dövləti Seymin günahı səbəbindən başlamış müharibədə üzleşdiyi itkilərə görə ona əlavə ərazilər verilməsini tələb etdi. Seymin gürcü və erməni nümayəndələri buna kəskin etirazlarını bildirdilər. Azərbaycan nümayəndələri isə Osmanlı dövlətinin yardımı ilə Bakı və İrəvan quberniyalarında müsəlman əhaliyə qarşı törədilən qırğınların qarşısının tez bir zamanda alınmasında maraqlı idilər. Cənubi Qafqaz, xüsusilə Azərbaycan müsəlmanları israrla Osmanlı qoşunlarının bölgəyə dəvət olunmasını tələb edirdilər. Seymin Azərbaycan fraksiyası hökumətin bolşevikləri Bakıdan çıxarmaqla bağlı tədbirlər görməyəcəyi halda fəderasiyanı tərk edəcəklərini bildirdilər. Almanıyanın danışıqlarda vasitəçilik etməklə bağlı təklifi Osmanlı və Azərbaycan nümayəndələri tərəfindən rədd edildikdən sonra alman, gürcü və erməni nümayəndələri gizli görüşlər keçirir və müttəfiqləri Osmanlı dövlətinin maraqlarına qarşı planlar hazırlayırdılar. Onların "təvsiyələri" ilə Seymin gürcü fraksiyası 1918-ci il mayın 26-da müstəqilliklərini elan etməyə qərar verdilər.

Məhəmməd Əmin Rəsulzadə

"İstiqlaliyyət bəyannaməsi". Seymin buraxılması və Cənubi Qafqaz Demokratik Federativ Respublikasının süqutu Azərbaycanın milli siyasi qüvvələri üçün gözənilməz olmasa da, yerlərdə əhalinin rəyi öyrənilmədən müstəqilliyin elan olunması kimi mühüm qərarın qəbulunu yolverilməz hesab edirdilər. Mayın 27-də Seymin Azərbaycan fraksiyasının toplantısında xalqımızın vətənpərvər, mütərəqqi siyasi xadimləri ölkənin idarə olunması vəzifəsini dərhal öz üzərlərinə götürdüklərini elan etdilər və Azərbaycan Milli Şurasının yaradıldığı haqda qərar qəbul olundu. Şuranın sədri M.Ə.Rəsulzadə, icra orqanının rəhbəri isə F.Xoyski seçildi. Mayın 28-də Milli Şuranın iclasında Seymin buraxılmasından sonra Azərbaycanın vəziyyəti haqda məruzə edən Xəlil bəy Xasməmmədov təxirə salınmadan Azərbaycanın müstəqil respublika elan olunmasının vacibliyini əsaslandırdı. Milli Şuranın sədri M.Ə.Rəsulzadə bu zaman Batumda sülh danışıqlarında iştirak edirdi. Şura səs çoxluğu ilə Azərbaycanın "İstiqlaliyyət bəyannaməsi"ni qəbul etdi. Siyasi idarəetmə prinsiplərinə görə bir sıra Qərb ölkələrini geridə qoyan AXC bu ölkələrin ictimai rəyində müsəlman dünyasının mühafizəkarlığı haqqında əsrlərlə formalaşmış təsəvvürü alt-üst etdi. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti adlandırılan yeni dövlətin ərazisi, əsasən, Şimali Azərbaycanı əhatə etsə də, onun adı bütün azərbaycanlılar üçün iftixar mənbəyi oldu. Milli Şura F.Xoyskinin başçılığı ilə AXC-nin ilk hökumətinin təşkili haqqında qərar qəbul etdi.

Fətəli xan Xoyski

AXC-nin dövlət idarəetmə formasını müzakirə edin və dövrə uyğun olaraq dəyərləndirin.

“...Buna binaən arayı-ümumiyyə ilə intixab olunan Azərbaycan Şurayı-Milliyəyi-İslamiyyəsi bütün cəməatə elan ediyor ki:

1. Bu gündən etibarən Azərbaycan xəlqi hakimiyyət həqqinə malik olduğu kibi, Cənubi-Şərqi Zaqafqaziya-dan ibarət Azərbaycan dəxi kamiləl-hüquq müstəqil bir dövlətdir.
2. Müstəqil Azərbaycan dövlətinin şəkli-idarəsi Xalq Cümhuriyyəti olaraq təqərrür ediyor.
3. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti bütün millətlər və bilxassə həmciivar olduğu millət və dövlətlərlə münasibəti-həsənə təsisinə əzm edər.
4. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti millət, məzhəb, sinif, silk və cins fərqi gözləmədən qələmrəvində yaşayan bütün vətəndaşlarına hüquqi-siyasiyyə və vətəniyyə təmin eylər.
5. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti ərazisi daxilində yaşayan bircümlə millətlərə sərbəstənə inkişafı üçün geniş meydan buraxır.
6. Məclisi-Müəssisan toplanıncaya qədər Azərbaycan idarəsinin başında arayı-ümumiyyə ilə intixab olunmuş Şurayı-Milli və Şurayı-Milliyə qarşı məsul hökuməti-müvəqqəət durur”

Azərbaycan tarixi. 7 cildə. V cild (1900-1920-ci illər). Bakı. “Elm”. 2008. səh. 260

1918-ci il iyunun 4-də müstəqil dövlətin tarixində ilk dəfə AXC hökumətinin Osmanlı dövləti ilə Batumda imzaladığı müqavilədə hər iki dövlət arasında daimi sülh və möhkəm dostluğun yaradılacağı əks olunurdu. AXC bu müqavilələri imzalamaqla Osmanlı dövləti ilə, əslində, müttəfiqlik münasibətləri qururdu.

“Bakı zəfəri”. “Bakısız Azərbaycan – başsız bədəndir!” fikrindən çıxış edən AXC-nin siyasi liderləri bu şəhərin düşmən qüvvələrindən azad olunmasını özlərinin ən başlıca vəzifələri hesab edirdilər. Buna görə də hərbi yardım üçün dərhal Osmanlı dövlətinə müraciət etmək məcburiyyətində qaldılar. Osmanlı dövləti sovet Rusiyasının və Almaniyanın bu yardıma qarşı çıxacaqlarını yəqin etdiyi üçün Nuru paşanın komandanlığı altında Şimali Azərbaycana göndərilən hərbi qüvvəni rəsmən Osmanlı dövlətinin sərəncamında olmayan Qafqaz İslam Ordusu adlandırılmalı oldu. Bakı neftinə tez bir zamanda yetişmək niyyətində olan Almaniya gürcü qoşunları ilə birlikdə Osmanlı dövlətinin Cənubi Qafqazda irəliləməsinə mane olurdu. 1918-ci ilin iyununda Borçalıda Osmanlı ordu hissələri ilə baş verən silahlı toqquşmada alman-gürcü qoşunları məğlub oldular. Almaniyanın AXC-nin siyasi dairələrini öz tərəfinə çəkmək cəhdi də bir nəticə vermədi. Osmanlı qoşunlarının Bakıya doğru başlanan hərbi yürüşünün guya bolşeviklər tərəfindən neft mədənlərinin məhv edilməsi ilə nəticələncəyi ilə bağlı Almaniya hökumətinin “narahatlıqları”nın da faydası olmadı.

? *Almaniya nə üçün müttəfiqi Osmanlı dövlətinin Bakıya doğru yürüşünün qarşısını almağa çalışırdı?*

Bakı şəhərinin və quberniyasının müsəlman əhalisinə qarşı keçirilən qırğınlardan sonra daşnak-bolşevik qüvvələri yerlərdə zorakılıqla sovet hakimiyyətinin yaradılmasına nail oldular. Bakıda Erməni Milli Şurasından başqa bütün digər milli şuralar, daşnak və bolşevik dövrü mətbuatından başqa digər siyasi qüvvələrin mətbuat orqanları qadağan edildi. Bakı şəhər Duması aprelin 20-də buraxıldıqdan sonra şəhərin bütün təsərrüfat, ərzaq və nəqliyyat sahələri Bakı Sovetinin ixtiyarına keçdi. Müsəlman əhalisinin soyqırımını “Vətəndaş müharibəsi” kimi qələmə verən daşnak-bolşevik qüvvələri guya şəhərin zəhmətkeş əhalisinin iradəsinə arxalanaraq aprelin 25-də Bakıda, sovet Rusiyasında olduğu kimi, hökuməti – Xalq Komissarları Sovetini (XKS) təşkil etdilər. XKS-nin əsas vəzifələrinə erməni nümayəndələri təyin olunmuşdular. Qırğınları həyata keçirən erməni quldur dəstələri isə XKS-nin silahlı qüvvəsi olan Qırmızı Qvardiyaya qatılmışdılar. XKS-də olduğu kimi, qvardiyada da əsgərlərin və komandirlərin əksəriyyətini ermənilər təşkil edirdilər. Bakı XKS-si Sovet Rusiyası hökumətinin yerli orqanı kimi fəaliyyət göstərirdi. Onun həyata keçirdiyi tədbirlər 1917-ci ilin oktyabr çevrilişindən sonra sovet Rusiyasında bolşeviklərin reallaşdırdığı fəaliyyət

eyni idi. İqtisadi siyasətin əsasını xüsusi mülkiyyətin müsadirəsi təşkil edirdi. Milliləşdirilmə adlanan bu tədbirlər, əslində, iqtisadiyyatın sovet hakimiyyəti tərəfindən tam ələ keçirilməsi demək idi. XKS-nin ilk addımlarından biri yeni inzibati idarə orqanlarının, xalq milisi, inqilabi tribunal, xalq məhkəməsi və digər qurumların yaradılması oldu. Sovet Rusiyasına isə, ilk növbədə, Bakı nefti lazım idi. 1918-ci ilin aprel-iyul aylarında Bakıdan sovet Rusiyasına 1,3 mln. tondan çox neft və neft məhsulları göndərilmişdi. Bundan başqa, pambıq, düyü, çay, duz, qurudulmuş balıq, meyvələr və s. məhsullar da “qardaşlıq yardımı”nı təşkil edən məhsullar sırasında idi. Oradan isə Bakıya silah-sursat, pul və hərbi dəstələr gətirilirdi.

Azərbaycan sərvətlərinin talanması sahəsində çar və sovet Rusiyalarının ümumi cəhətləri hansılardır?

AXC-nin elan olunması öz hakimiyyətlərini bütün Şimali Azərbaycanda bərqərar etmək istəyən və rəhbərləri daşnak-bolşevik olan Bakı Xalq Komissarları Sovetinin (XKS) planlarını pozdu. Əvvəlcə Tiflisdə fəaliyyət göstərmək məcburiyyətində qalmış AXC hökuməti iyunun ortalarında Gəncə şəhərinə köçmək qərarına gəldi. Buna yol verməmək üçün iyunun 10-da Bakı XKS-nin qoşunu Gəncə üzərinə yürüşə başlasa da, Göyçay yaxınlığında Osmanlı-Azərbaycan qüvvələrinin müqaviməti ilə qarşılaşdı. AXC hökuməti və Milli Şura iyunun 16-da Gəncəyə köçdü. Nuru paşa və onun ətrafındakı mühafizəkar-ilhaqçı qüvvələr AXC-nin siyasi təsisatlarının demokratik və liberal ideyalar əsasında qurulmasından narahat idilər və ona qarşı çıxırdılar. AXC-nin elan olunmasından sonra ilk siyasi böhran – “İyun böhranı” meydana çıxdı. Osmanlı dövlətinin hərbi yardımının Azərbaycan üçün həyati əhəmiyyət kəsb etdiyini dərk edən AXC-nin siyasi liderləri Milli Şuranın iyunun 17-də keçirilən fəvqəladə iclasında xalqımızın istiqlalının xilasını naminə mühüm qərarların qəbul edilməsinə nail oldular. Fəaliyyətini dayandırmış Milli Şuranın səlahiyyətləri F.Xoyskinin başçılığı ilə yaradılan yeni hökumətə verildi. Dövlətin suverenliyi və istiqlalının qorunması hökumətin qarşısında mühüm vəzifə kimi qoyuldu. Hökumət hərbi vəziyyət elan etdi, Azərbaycanın Milli Ordusunun yaradılmasına başlanıldı. Ölkənin hər yerindən gələn könüllülərin yardımı ilə Azərbaycan-Osmanlı qüvvələri sovet qoşunlarını Göyçay yaxınlığında iyunun 27-dən iyulun 1-ə kimi davam edən döyüşlərdə darmadağın etdilər. Bakı XKS İrəndəki rus-kazak qüvvələrini yardıma çağırırsa da, bunun elə də əhəmiyyəti olmadı. Şəhərin erməni əhalisi azərbaycanlılara qarşı törətdikləri soyqırımına görə tezliklə cavab verəcəklərindən təlaşlanmışdılar. Sovet Rusiyasının şəhəri qorumaq üçün kifayət qədər yardım göndərməməsi, XKS-nin hərbi bacarıqsızlığı erməniləri İrəndəki ingilis qoşunlarını köməyə çağırmağa sövq edirdi. Bakı Sovetinin iyulun sonlarında keçirilən iclasında bolşeviklərin bu qərara etirazı bir nəticə vermədikdə XKS fəaliyyətini dayandırdı. Avqustun 1-də

Gəncədə AXC hökumətinin fəaliyyət göstərdiyi bina

1918-ci ildə Azərbaycan xalqının xilas uğrunda döyüşlərdə həlak olmuş türk hərbiçilərinin şərəfinə ucaldılmış abidə. Bakı.

1918-ci ilin avqustunda ingilis qoşunları Bakıda

Bakıda yaradılmış Sentrokaspi diktaturası adlı hakimiyyət orqanında da erməni siyasi təşkilatları əsas rol oynayırdılar. Onların ısrarlı xahişi ilə general Denstervilin başçılığı ilə ingilis qoşunları avqustun 4-dən etibarən İrandan Bakıya gəlməyə başladılar. Gələn hərbi qüvvənin gözənilməyindən xeyli az olması (1000 nəfərə qədər) erməniləri məyus etdi. İngilis komandanlığı şəhərdəki hakimiyyətin yerli silahlı qüvvələrin döyüş qabiliyyətinin zəif olduğunu yəqin etdi. İngilis generalı şəhərin və onun ətrafındakı yaşayış yerlərinin müsəlman əhalisinin yaxınlaşmaqda

olan Azərbaycan-Osmanlı qoşunlarına rəğbətini gördükdən sonra Bakını tərk etmək qərarına gəlsə də, Sentrokaspi diktaturası buna imkan vermədi. Bu zaman Almaniya müttəfiqi Osmanlı dövlətinə və AXC-yə qarşı xain addım ataraq avqustun 27-də Sovet Rusiyası ilə gizli bağladığı "Əlavə saziş"ə əsasən, müəyyən qədər neftin müqabilində Bakını Azərbaycan-Osmanlı qoşunlarından qorumaqla bağlı üzərinə öhdəlik götürdü.

Bakıda möhkəmlənməyə çalışan yadelli qüvvələrin ən başlıca problemlərini müəyyən edin.

Osmanlı və Azərbaycan hökumətlərinin təzyiqləri, müharibədə uğursuzluqların artması və Sovet Rusiyasının Bakıda hakimiyyətini bərpa edə bilməməsi ilə əlaqədar Almaniya sazişdən imtina etməli oldu. Sentyabrın 15-də Bakının azad edilməsi üçün Azərbaycan-Osmanlı hərbi qüvvələrinin həlledici hücumu uğurla nəticələndi. Düşmən qüvvələri pərakəndə şəkildə gəmilərlə şəhərdən qaçmağa məcbur oldular. Sentyabrın 17-də Azərbaycan hökuməti Bakıya köçdü və burada kütləvi qırğınların törədilməsinin qarşısını aldı. Bununla da, ölkə ərazisinin əsas hissəsində AXC-nin hakimiyyəti bərqərar edildi.

"...Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti məhz dünyanın siyasi nizamının yenidən qurulduğu bir vaxtda – XIX əsrin axırları və XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın yaşadığı parlaq mədəni yüksəliş mərhələsinin məntiqi yekunu kimi meydana çıxmışdır...

...Dünyanın aparıcı dövlətlərinin Bakı neftinə marağının siyasi çarpışmaları daha da gərginləşdirdiyi belə bir şəraitdə Azərbaycanın tərəqqipərvər siyasi elitası müstəqil milli dövlətçiliyin yaradılması naminə birləşdi...

....Yeni qurulan Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti öz üzərinə götürdüyü çətin tarixi vəzifəni imkanlarının ən son həddində çalışaraq şəərəflə yerinə yetirdi...

...Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti təcavüzə məruz qaldığı üçün qarşıya qoyduğu məqsədlərə tam müvəffəq ola bilmədən süquta uğrasa da, onun şüurlarda bərqərar etdiyi müstəqillik ideyası unudulmadı..."

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin 100 illik yubileyi haqqında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamından. Bakı şəhəri, 16 may 2017-ci il

1. 1918-ci ilin aprelində Seymin Osmanlı dövləti ilə müharibə aparmasına Qafqazın müsəlman əhalisinin münasibəti necə idi?
2. 1918-ci ildə Azərbaycan ərazisində mövcud olmuş ikihakimiyyətli müəyyən edin.
3. Seymin fraksiyalarının müharibə və sülh məsələlərində mövqelərini təhlil edərək oxşar və fərqli cəhətləri tapın.
4. AXC-nin yaradılmasını zəruri edən amillər hansılar idi?
5. Bakının azad edilməsinin Azərbaycan tarixində hansı əhəmiyyətə malik olduğunu aydınlaşdırın.

AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİNİN DAXİLİ SİYASƏTİ

16

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti müsəlman-türk dünyasında Qərb demokratik siyasi sisteminə əsaslanan ilk milli dövlət idi. Dövlət quruculuğu milli siyasi qüvvələrin fədakar səyləri və əhalinin yaxından iştirakı ilə baş vermişdi. AXC-nin hakimiyyət orqanları qarşısında müstəmləkə əsarəti dövründən yığılıb qalmış, həmçinin müharibənin ağır nəticələri ilə bağlı yaranmış mürəkkəb problemlərin aradan qaldırılması kimi vacib vəzifə qoyulmuşdu. Cümhuriyyətin bu sahədə həyata keçirdiyi tədbirlər Azərbaycan tarixində yüzrlə "ilk"lərin meydana çıxmasına səbəb oldu.

Azərbaycan parlamenti, AXC hökuməti, neft sənayesi, aqrar islahat, məktəblərin milliləşdirilməsi, Bakı Dövlət Universiteti

Dövlət quruculuğu. "İstiqlaliyyət bəyannaməsi" AXC-nin dövlət quruluşunu parlamentli respublika kimi təsbit etmişdi. Qanunverici orqan funksiyasını ilk dövrlərdə Müvəqqəti Milli Şura yerinə yetirirdi. Milli Şuradakı mövcud siyasi qüvvələr Azərbaycanın yalnız müsəlman əhalisini təmsil edirdilər. İyunun 17-də fəaliyyətini dayandırmalı olan Milli Şura hökumətin qarşısında 6 aydan gec olmayaraq ümumi, birbaşa və gizli səsvermə əsasında Müəssislər Məclisinin çağırılması vəzifəsini qoymuşdu. Osmanlı qoşunları Şimali Azərbaycanı tərk etdikdən sonra Bakıya gəlişi gözlənilən Antanta qüvvələrinin AXC-ni tanımaqdan imtina etməsi Azərbaycanın müstəqilliyini yenidən təhlükə altına aldı. Belə bir vəziyyətdə təxirə salınmadan ölkənin bütün əhalisini təmsil edəcək qanunverici orqanın çağırılmasına böyük ehtiyac var idi.

1918-ci ilin noyabrında fəaliyyətini bərpa edən Milli Şura özünü yenidən respublikanın yeganə qanunverici orqanı elan etdi. Noyabrın 20-də qəbul edilmiş "Azərbaycan parlamentinin yaradılması haqqında" qanun seçki əsasında və ölkədə yaşayan bütün millətlərin təmsil olunduğu birpalatalı parlamentin yaradılmasını nəzərdə tuturdu. Parlamentin yaradılması haqqında qanuna görə, milli azlıqlara böyük güzəştlər edilirdi. Belə ki, əhalisinin əksəriyyətini müsəlmanlar təşkil edən Bakı qəzasından parlamentə 5 nəfər müsəlman deputatı seçilməli olduğu halda, azlıqda qalan ermənilərin Milli Komitəsi 5, rusların Bakı Milli Şurası isə 10 nəfər deputat seçmək hüququ alırdı. Müsəlman əhali Gəncə və Şusa qəzalarının hər birindən 2 nümayəndə seçməli olduğu halda, ermənilərə hər birindən 8 nümayəndə seçmək hüququ verilirdi. Bu güzəştlər AXC-ni ölkənin bütün millətlərinin iradəsinə əsaslanan dövlət kimi dünyaya təqdim etmək zərurətindən edilmişdi. Erməni və rus Milli şuraları müxtəlif bəhanələr ilə əvvəlcə Azərbaycan Parlamentini tanımayacaqlarını bildirsələr də, Bakıdakı Antanta hərbi komandanlığının təmsilçisi general Tomson dekabrın sonlarında parlamente və hökumətə müsbət münasibətini bəyan etdikdən sonra onun işində iştirak etməyə məcbur oldular.

Parlamentin yaradılması hansı zərurətdən irəli gəlirdi?

Azərbaycan Parlamentinin iclası

1918-ci il dekabrın 7-də fəaliyyətə başlayan AXC Parlamenti xalqımızın demokratik hakimiyyət prinsiplərinə verdiyi böyük dəyərin təzahürü idi. Ölkə əhalisinin əksəriyyətinin təhsilinin və siyasi savad səviyyəsinin Avropa ölkələri ilə müqayisədə geridə qalmasına baxmayaraq, onların milli istiqlala, azadlığa və Vətənə sədaqəti bir çox hallarda daha mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi. Parlamentin sədri vəzifəsinə o zaman İstanbulda Azərbaycanın fəvqəladə və səlahiyyətli səfiri qismində fəaliyyət göstərən Əlimərdan bəy Topçubaşov seçildi. Lakin məlum səbəblərə görə 1920-ci ilin fevralına kimi bu vəzifəni onun

müavinləri Həsən bəy Ağayev, daha sonra Məmməd Yusuf Cəfərov icra etməli oldular.

Parlamentin fəaliyyətə başlaması münasibətilə siyasi məhbuslara amnistiya elan edildi. Parlamentin fəaliyyətinin ilk müzakirə etdiyi məsələlərdən biri hökumətin hesabatının dinlənilməsi və

Həsən bəy Ağayev

yeni hökumətin təşkil olunması idi. F.Xoyski səhhəti ilə bağlı yeni hökumətin yaradılması barəsində təklifdən əvvəlcə imtina etsə də, israrlı müraciətlərdən sonra 1918-ci il dekabrın 26-da yeni koalisiya hökumətini təşkil etməyə razı oldu. Hökumət Azərbaycanın müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsini, ərzaq, nəqliyyat, fəhlə, aqrar, maliyyə və ordu sahələrində təxirəsalınmaz islahatların keçirilməsini nəzərdə tutan bəyannamə ilə çıxış etdi. Antanta qüvvələrinin Bakıda təmsilçisi olan general Tomson bu hökuməti Azərbaycan hüddudlarında yeganə qanuni hakimiyyət orqanı kimi tanımaqla təkəcə AXC-nin beynəlxalq aləmdə tanınması istiqamətində mühüm qərar qəbul etmədi, eyni zamanda Rusiyanın parçalanmasını istəyən dövlətinin maraqlarını da ifadə etmiş oldu. Tomsonun bu bəyanatına baxmayaraq, ingilis komandanlığı Bakıda yaratdığı general-qubernatorluq vasitəsilə AXC hökumətinin daxili işlərinə kobud müdaxilələrə yol verirdi. Parlament və hökumətin

fəaliyyətlərini çətinləşdirən amillərdən biri burada təmsil olunan partiyaların arasında kəskin fikir ayrılıqlarının mövcudluğu idi. Parlamentdə bir neçə fraksiya və qrup fəaliyyət göstərirdi ("Müsavat" və bitərəflər, "İttihad", "Əhrar", sosialistlər, "Slavyan-rus" cəmiyyəti və s.). Lakin buna baxmayaraq, fəaliyyət göstərdiyi müddət ərzində AXC parlamenti 230-a yaxın qanun qəbul etmişdi.

General Tomsonun F.Xoyski hökumətini tanımasının səbəblərini nə ilə izah edərdiniz?

1919-cu ilin avqustunda Vətəndaşlıq haqqında qanun, oktyabrında isə Mətbuat haqqında nizamnamə qəbul edildi. 1919-cu ilin iyulunda qəbul edilmiş Müəssislər Məclisinə seçkilər haqqında əsasnaməyə görə, 20 yaşına çatmış bütün vətəndaşlara seçkilərdə iştirak etmək hüququ verildi. 1920-ci ilin aprelində ölkənin Sovet Rusiyası tərəfindən işğal edilməsi ilə əlaqədar seçkilərin keçirilməsi baş tutmadı.

AXC hökuməti. Ali icraedici orqan funksiyasını hökumət yerinə yetirirdi. AXC-nin ilk hökuməti Milli Şura qarşısında məsuliyyət daşısa da, ikinci hökumət Şuranın qanunverici səlahiyyətlərini də həyata keçirməli oldu. 1918-ci ilin yayında ölkə ərazisində hərbi vəziyyət tətbiq edildi, ilk dövlət bayrağı qəbul olundu, Türk (Azərbaycan) dili dövlət dili elan edildi, ümumi hərbi mükəlləfiyyət tətbiq olundu.

AXC hökumətləri haqqında qısa məlumat:

	Fəaliyyət dövrləri	Hökumətlərin başçıları	Təsdiq edən orqan	Hökumətdə iştirak edən siyasi qüvvələr	Təşkil olunduqları şəhər
I	28.05 – 17.06.1918	Fətəli xan Xoyski	Milli Şura	"Müsavət", "Hümmət", "İttihad", Müsəlman-sosialist bloku, Bitərəflər	Tiflis
II	19.06 – 07.12.1918	Fətəli xan Xoyski	Milli Şura	"Müsavət", "İttihad", Bitərəflər	Gəncə
III	26.12.1918–14.04.1919	Fətəli xan Xoyski	Parlament	"Müsavət", Müsəlman-sosialist bloku, Bitərəflər, "Slavyan-rus" cəmiyyəti	Bakı
IV	14.04.1919 – 22.12.1919	Nəsim bəy Yusifbəyli	Parlament	"Müsavət", "Slavyan-rus" cəmiyyəti, "Əhrar", Müsəlman-sosialist bloku, Bitərəflər	Bakı
V	22.12.1919–30.03.1920	Nəsim bəy Yusifbəyli	Parlament	"Müsavət", "İttihad", "Əhrar", Müsəlman-sosialist bloku, Bitərəflər	Bakı

AXC hökumətlərinin tək partiyadan təşkil olunmamasının səbəbini izah edin.

AXC-nin ərazisi 113.896 km² (onun 97.298 km²-i mübahisəsiz ərazi) idi və inzibati cəhətdən Bakı, Gəncə və Zaqatala quberniyalarına bölünmüşdü. Ölkə əhalisi 1919-cu ildə 4.617.671 nəfər idi ki, onun da 75,4%-ni müsəlmanlar təşkil edirdilər.

Qarabağ general-qubernatorluğu. 1918-ci ilin yayında Qarabağda məskunlaşmış erməni əhalisi Ermənistandan aldığı yardımın sayəsində fəallaşmışdı. Onların məqsədi əhalinin əksəriyyətini müsəlmanların təşkil etməsinə baxmayaraq, buranı zorla Ermənistanla birləşdirmək idi. Qafqaz İslam Ordusu bu dövrdə bütün səylərini Bakının azad edilməsinə yönəltdiyindən Qarabağda erməni quldur dəstələrinin müsəlman əhalisinə qarşı qırğınları geniş miqyas almışdı. Bakının azad edilməsindən dərhal sonra AXC hökuməti Qarabağda sabitliyin yaradılması və erməni quldur dəstələrinin tərk-silah edilməsi üçün Qafqaz İslam Ordusunun bir hissəsini buraya göndərirdi. Sentyabr-oktyabr aylarında aparılan hərbi əməliyyatlardan sonra Qarabağda AXC-nin hakimiyyəti bərqərar oldu. Osmanlı qoşunlarının Şimali Azərbaycanı tərk etməsi ilə Ermənistan tərəfindən yardım alan quldur dəstələri yenidən fəallaşdılar. Bu dəfə onlara qarşı mübarizəni AXC ordusu aparmalı oldu. 1919-cu il yanvarın 13-də AXC hökuməti Qarabağın azərbaycanlı əhalisini erməni quldur dəstələrinin vəhşiliklərindən qorumaq üçün Şuşa, Cavanşir, Cəbrayıl və Zəngəzur qəzalarını əhatə edən Qarabağın müvəqqəti general-qubernatorluğunun təsis olunması haqqında qərar qəbul etdi. Bu vəzifəyə milli azadlıq hərəkatının görkəmli xadimlərindən biri, AXC-nin ilk hökumətində Hərbi nazir olmuş Xosrov bəy Sultanov təyin edildi. Ermənistan hakimiyyətinin Qarabağda bu vəzifənin təsis edilməsinə və ermənilərin düşməni adlandırdığı X.Sultanovun bu vəzifəyə təyin olunmasına etirazı bir nəticə vermədi. İyunun 5-də Qarabağda AXC hakimiyyətinə qarşı pozucu fəaliyyət aparan erməni Milli Şurasının fəal üzvləri general Tomsonun yardımı ilə ölkə hüduqlarından çıxarıldılar.

Şerti işarələr:

● Paytaxtlar	— Dövlət sərhədləri	--- Qəzalarnın sərhədləri
⊙ Qəza mərkəzi	/// Mübahisəli ərazilər	--- Azərbaycan quberniyalarının sərhədləri

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin inzibati ərazi quruluşu (1918–1920)

Ertəsi gün Şuşanın erməni əhalisi separatçıların fitnəkarlığına görə X.Sultanova məktub yazaraq onun şəxsində Şuşanın müsəlman əhalisindən üzr istədi. Avqustun 15-də Qarabağın erməni əhalisi AXC hakimiyyətinə tabe olduğu haqqında hökumət ilə saziş imzalamaq məcburiyyətində qaldı. 1919-cu ilin payızında Zəngəzurdan müsəlman əhalisinin erməni basqınlarından müdafiəsinin gücləndirilməsi nəticəsində Ermənistan respublikası bir müddət qəzanın işğalından əl çəkməli oldu. İngilis komandanlığının vasitəçiliyi ilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti və Ermənistan respublikası arasında 1919-cu ilin noyabrında Tiflisdə imzalanmış sazişə əsasən, hər iki tərəf qoşun hissələrini Zəngəzurdan çıxarmalı idi. Lakin saziş imzalandıqdan bir neçə gün sonra Ermənistan onun şərtlərini pozaraq öz qoşununu Zəngəzura göndərdi.

Xosrov Sultanovun AXC-nin ərazi bütövlüyünün təmin olunmasında rolunu dəyərləndirməyə çalışın.

Naxçıvan general-qubernatorluğu. AXC-nin yaradılması ərəfəsində, xüsusilə ondan sonra erməni silahlı qüvvələri tərəfindən Naxçıvanın müsəlman əhalisinə qarşı qırğınların miqyası genişləndirilmişdir. Batum müqaviləsi əsasında 1918-ci ilin iyununda Naxçıvana gəlmiş Osmanlı qoşunları yerli silahlı dəstələrin yardımı ilə bölgənin müdafiəsini möhkəmləndirdilər. Osmanlı qoşunları 1918-ci ilin noyabrında Naxçıvanı tərk etdikdən sonra fəallaşmış erməni quldur dəstələrinin buranın dinc müsəlman əhalisinə qarşı vəhşilikləri yenidən artdı. 1918-ci ilin

noyabrında bölgənin müdafiəsini təmin etmək və onun Ermənistan tərəfindən işğalına yol verməmək üçün mərkəzi Naxçıvan şəhəri olan Araz-Türk Respublikası (ATR) yaradıldı. 1919-cu il fevralın 28-də ATR-in "Cənub-Qərbi Azərbaycan" adı altında AXC-yə birləşməsi xahişini təmin edən hökumət Bəhram xan Naxçıvanskiyin rəhbərliyi altında Naxçıvan, Ordubad, Şərur-Dərələyəz və Vedibasar ərazisini əhatə edən Naxçıvan general-qubernatorluğu yaradılmasını qərara aldı. Cənubi Qafqazda ingilis komandanlığının Naxçıvan məsələsində ermənipərəst mövqeyi, Ermənistanın güclü hərbi və siyasi-diplomatik təzyiqi, AXC-nin bölgəyə kifayət qədər yardım göstərə bilməməsi 1919-cu ilin martında ATR-in süqutuna səbəb oldu. Bölgə əhalisinin və AXC hökumətinin maraqlarına ingilis komandanlığının laqeydliyi nəticəsində 1919-cu ilin mart-iyul aylarında burada erməni idarəçiliyi hökm sürürdü. İşğal rejimi AXC-nin güclü diplomatik təzyiqi və yerli əhalinin qətiyyəti sayəsində ləğv edildi. 1919-cu ilin avqustunda Naxçıvan şəhərində Səməd bəy Cəmillinskiyin başçılığı ilə general-qubernatorluq fəaliyyətə başladı.

Milli Ordunun yaradılması. Mürəkkəb daxili və xarici şərait Azərbaycan Milli Ordusunun yaradılmasının sürətləndirilməsini tələb edirdi. 1918-ci ilin iyun-oktyabr aylarında milli qoşun hissələrinin formalaşdırılması əsasən Osmanlı zabitlərinə həvalə edilmişdi. Bu işi sürətləndirmək məqsədilə 1918-ci il noyabrın 1-də F.Xoyskiyin rəhbərliyi altında hökumətin nəzdində Hərbi Nazirlik yaradıldı.

Lakin ordu quruculuğu onun müavini, daha sonra isə Hərbi nazir vəzifəsini icra edən general S.Mehmandarova tapşırıldı. Pərakəndə fəaliyyət göstərən milli hərbi hissələrin idarə olunmasını mərkəzləşdirmək məqsədilə Baş Qərargah formalaşdırıldı. AXC parlamenti ordu quruculuğu və ölkənin müdafiəsinin təşkili ilə bağlı 9 qanun qəbul etdi. Orduda Azərbaycan dilinin öyrədilməsinə, savadsızlığın aradan qaldırılmasına, döyüşçülərin xalqın milli dəyərlərinə və şanlı qəhrəmanlıq tarixinə əsasla-

Milli Ordunun zabidləri

nan tərbiyəsinə, hərbi bacarıqlarının artırılmasına, peşəkar milli zabit kadrlarının hazırlanmasına, nizam-intizamın gücləndirilməsinə, ordunun silah-sursatla tam təmin olunmasına böyük əhəmiyyət verildi. 1919-cu ilin aprelində hökumətin təqdim etdiyi büdcə layihəsinə əsasən, orduya dövlət büdcəsindən xərclərin, təqribən, 28%-i ayrılmalı idi. Hərbi qulluqçuların geyim formasının milli üslubda hazırlanması döyüşçülərin milli ruhunun gücləndirilməsində əhəmiyyətli addım oldu. 1919-cu ilin iyununda imzalanmış Azərbaycan-Gürcüstan hərbi-müdafiə və hərbi-texniki əməkdaşlıq haqqında sazişlərin də Milli Ordunun formalaşdırılmasında mühüm əhəmiyyəti var idi. Ölkənin xarici təhdidlərdən təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədilə 1919-cu il iyunun 11-də Baş Qərargahın nəzdində Əks-inqilabla Mübarizə Təşkilatı yaradıldı.

Azərbaycan Milli Ordusunun yaradılması sahəsində hansı çətinliklər mövcud idi?

?

1918-ci ilin aprelindən etibarən Lənkəran bölgəsini vaxtilə burada məskunlaşdırılmış rus-molokan əhalisinin yardımı ilə Azərbaycandan ayıraraq əvvəl ağqvardiyaçılar, sonra isə bolşeviklər nəzarətdə saxlayırdılar. 1919-cu ilin mayında bolşeviklər burada sovet hakimiyyətinin qurulduğunu və Muğan Sovet Respublikasının yaradıldığını elan etdilər. Sovet Rusiyası separatçılara silah-sursat və pulla yardım edirdi. AXC ordusunun əsas hissələri bu zaman Qarabağın dağlıq ərazisində erməni separatçılara qarşı mübarizə aparırdı. Digər qismi isə şimaldan gələn təhlükə ilə bağlı

sərhədlərin müdafiəsinə göndərilmişdi. Buna görə də yalnız 1919-cu ilin avqustunda bölgəyə gələn Milli Ordu hissələri separat Muğan Sovet Respublikasını ləğv etdilər.

Sosial-iqtisadi siyasət. AXC-nin siyasi liderləri hesab edirdilər ki, demokratik cəmiyyət insanlar arasında siyasi bərabərliyi təmin etməklə yanaşı, sosial ədalətsizliyi də aradan qaldırmalıdır. 1919-cu ilin dekabrında parlamentdə AXC-nin yeni hökumətinin başçısı qismində çıxış edən N.Yusifbəyli Azərbaycanın azad və müstəqil yaşamasının əsas şərti kimi güclü iqtisadiyyatın yaradılmasının zəruriliyini qeyd etdi. AXC-nin iqtisadi siyasətinin əsas prinsiplərindən biri müxtəlif mülkiyyət formalarının inkişafı üçün bərabər imkanların yaradılması idi. Xüsusi mülkiyyətin toxunulmazlığının azad sahibkarlığın inkişafı üçün vacib olduğu fikrini qəbul edən AXC hökumətləri eyni zamanda da onun miqyasının ifrat dərəcədə artmasına qarşı idilər.

1918-ci ilin iyununda hökumət ölkənin ərzaq təhlükəsizliyini təmin etmək məqsədilə ərzaq və

İngilis zabıtları Bakı neft mədəninə. 1918-ci il

bəzi xammal məhsullarının xaricə çıxarılmasına müvəqqəti qadağa qoydu. 1919-cu ilin sentyabrında Dövlət Bankı fəaliyyətə başladı. Artan inflyasiya şəraitində milli pul vahidlərinin möhkəmləndirilməsi və onların alıcılıq qabiliyyətinin qorunub saxlanması hökumətlərin başlıca vəzifələrindən biri idi. Qiymətli metalların ölkədən xaricə daşınmasına görə məsuliyyət müəyyən edildi. Daxili bazarın qorunması üçün xaricdən gətirilən bir sıra mallara qoyulan gömrük rüsumu artırıldı. Eyni zamanda ölkədən məhsulların xaricə

azad şəkildə ixracı üçün zəruri qanunlar qəbul edildi. Xarici kapitalın ölkə iqtisadiyyatında iştirakını artırmaq məqsədilə tədbirlər həyata keçirildi.

Azərbaycan neftinin xarici bazarlarda satışının kəskin azalması səbəbindən neft sənayesində böhran dərinləşməkdə idi. 1918-ci ilin noyabrında general Tomsonun başçılığı ilə yaradılmış ingilis işğal rejimi Bakı neft sənayesini nəzarətdə saxlamağa çalışırdı. AXC-nin IV hökuməti, əvvəlki hökumətlərdən fərqli olaraq, iqtisadi sahədə Azərbaycanın ənənəvi tərəfdaşı olmuş, Bakı neftinin

AXC-nin IV hökumətinin üzvləri

əsas istehlakçısı kimi daim bu məhsula ehtiyac duyan və onun əsas bazarı hesab olunan Rusiya ilə münasibətləri bərpa etməyi nəzərdə tutmuşdu. 1918-ci ilin iyunundan etibarən Osmanlı dövlətinin, noyabrından isə ingilis komandanlığının nəzarəti altında olan Bakı-Batumi neft kəmərinə AXC hökuməti yalnız Versal sülh müqaviləsinin 89-cu maddəsinə əsasən istifadə etmək imkanı qazandı. 1919-cu ilin ikinci yarısı – 1920-ci ilin əvvəllərində kəmərlə vasitəsilə dünya bazarlarına 330 min tona qədər kerosin ixrac edildi.

AXC hökumətlərinin iqtisadi siyasətinin əsas prinsiplərini müəyyən edin.

Sənayenin inkişafına yardım tədbirləri ilə yanaşı, fəhlələrin problemləri ilə bağlı zəruri işlərin tam görülməməsi, eyni zamanda aqrar islahatın ləngidilməsi AXC hakimiyyətinin sosial dayaqları-

nı zəiflədirdi. 1917-ci ildə Şimali Azərbaycan kəndlərində bütün təsərrüfatların əksəriyyəti dövlətə məxsus idi. Kəndlilərin yarısından çoxunu kasıblar təşkil edirdilər. AXC hökuməti aqrar islahata hazırlıq haqqında qərar qəbul etdi. 1919-cu ilin fevralında aqrar islahat barəsində qanun layihəsinin hazırlanması üçün parlament komissiyası yaradıldı. Komissiyanın hazırladığı layihədə bütün torpaqlar dövlət mülkiyyəti elan edilir, mülkədarların ixtiyarında müəyyən olunmuş miqdarda torpaq sahəsinin saxlanması nəzərdə tutulurdu. "Müsavat"ın parlamentə təqdim etdiyi aqrar islahat layihəsinin müzakirəsi siyasi çəkişmələr və hökumət böhranı ilə əlaqədar baş tutmadı. Azərbaycanın müstəqilliyinə düşmən olan siyasi qüvvələr isə təbliğatlarında aqrar məsələnin həll olunması faktından yararlandılar.

AXC hökuməti sosial sahədə mühüm tədbirlər həyata keçirdi. 1918-ci ilin iyulundan etibarən inflyasiya ilə əlaqədar bir neçə dəfə əhalinin müxtəlif təbəqələrinin məaaşlarının artırılması haqqında qərarlar qəbul edildi. Hökumət 1919-cu ilin fevralında kasıb ailələrdən olan uşaqlara yardım edilməsi haqqında qərar verdi.

AXC hökumətlərinin sosial siyasətlərində qaçqınların problemlərinin həlli əsas yerlərdən birini tuturdu. 1918–1920-ci illərdə erməni quldur dəstələrinin törətdikləri vəhşiliklər səbəbindən İrəvan, Zəngəzur, Şuşa və Şamaxıdan 300 min nəfərdən çox azərbaycanlı qaçqın düşmüşdü. 1918-ci ildə yaradılmış Himayədarlıq Nazirliyi həm də onların problemləri ilə məşğul idi. Qaçqınlara ərzaq, pul və zəruri istehlak malları verildi.

AXC hökumətlərinin sosial sahədə keçirdikləri tədbirləri təhlil edin və qiymətləndirməyə çalışın.

Mədəni quruculuq tədbirləri. Xalq maarifi sahəsində ən başlıca vəzifələrdən biri təhsil sisteminin yenidən qurulması və milli kadrların hazırlanması idi. **Təhsil sisteminin milli zəmin əsasında yenidən qurulmasında** 1918-ci il iyunun 27-də Türk (Azərbaycan) dilinin dövlət dili elan olunması və avqustun 28-də məktəblərin milliləşdirilməsi haqqında qanunların qəbul edilməsinin bu yenidənqurmada mühüm əhəmiyyətləri var idi. İbtidai məktəblərdə şagirdlərin ana dillərində təhsil alması ilə yanaşı, dövlət dili kimi Türk (Azərbaycan) dilinin tədrisi məcburi hesab olunurdu. Orta tədris müəssisələrində isə tədris dövlət dilində aparılmalı idi. Təhsil müəssisələrində, dövlət idarələrində, orduda, məhkəmələrdə dövlət dilindən istifadə mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi. Bununla yanaşı, milli kadrların hazırlanmasına qədər dövlət idarələrində rus dilindən istifadəyə də icazə verilirdi.

Ölkədə müəllim kadrları hazırlamaq üçün qısamüddətli kurslar yaradıldı. Ali təhsilin təşkili və ali təhsilli kadrların hazırlanması məqsədilə Bakı Dövlət Universitetinin, Əkinçilik İnstitutunun və Dövlət Konservatoriyasının təsis edilməsi planlaşdırılsa da, yalnız universitetin açılması mümkün oldu. 1919-cu il sentyabrın 1-də Parlament BDU-nun təsis edilməsi haqqında qanun və 100 nəfər azərbaycanlı gəncin dövlət hesabına xarici ölkələrin (Almaniya, Fransa, Osmanlı, İtaliya, Böyük Britaniya, Rusiya) ali məktəblərində təhsil almaları üçün göndərilmələri haqqında qərar qəbul etdi. Rusiyadakı vəziyyət ilə əlaqədar nəzərdə tutulmuş 13 nəfəri oraya göndərmək mümkün olmadı.

Mədəni sahədə keçirilməsi nəzərdə tutulan islahatlardan biri də əlifba ilə bağlı idi. 1919-cu ilin martında AXC hökumətinin qərarı ilə yaradılmış Əlifba islahatı Komissiyası latın əlifbasına keçilməsi

Bakı Dövlət Universitetinin binası. 1919-cı il

"Azərbaycan" qəzetinin redaksiya heyəti

haqqında təqdim olunan layihəni bəyənsə də, Sovet Rusiyasının ölkəni işğal etməsi səbəbindən islahatı axıra kimi həyata keçirə bilmədi.

AXC dövründə 100-ə qədər qəzet və jurnal dərc edilirdi ki, onların da əksəriyyəti Türk (Azərbaycan) dilində idi. Mətbuatın səciyyəvi cəhəti onun əsas hissəsinin AXC ideyalarını təbliğ və müdafiə etməsi idi. Məsələn, "İstiqlal", "Azərbaycan", "Qurtuluş", "Mədəniyyət" və başqalarını göstərmək olar. Hökumətin 1918-ci ilin noyabrında qəbul etdiyi qərara əsasən senzura ləğv

edilmişdi.

BDU-nun nəzdində yaradılmış "Müsəlman Şərqini öyrənən cəmiyyət" Azərbaycan tarixinin, mədəniyyətinin, ədəbiyyatının öyrənilməsi və təbliğ edilməsində mühüm işlər görürdü. "Türk ocağı" cəmiyyətinin əsas məqsədi türk xalqları arasında mədəni əlaqələri inkişaf etdirmək, onları bir-birlərinə yaxınlaşdırmaq, qarşılıqlı yardımını daha da möhkəmləndirmək idi. Parlamentin binasında açılmış "İstiqlal" muzeyində Azərbaycanın azadlıq və istiqlalına dair sənədlər, materiallar, arxeoloji tapıntı-lar, silahlar, rəsm əsərləri, xalqlar və s. toplanmışdı.

AXC hökuməti əhalinin maarifləndirilməsi sahəsində dövlət və kütləvi xalq kitabxanalarının açıl-masına mühüm əhəmiyyət verirdi. Bakıda fəhlələr arasında mədəni-maarif işlərinin aparılması məqsədilə "xalq evləri" təşkil edilmişdi. Milli Kitabxananın yaradılmasına hazırlıq işləri görülürdü.

AXC-nin yaranması ilə milli teatrın fəaliyyətində canlanma baş verdi. 1918-ci ilin oktyabrında Dövlət Teatrı təşkil olundu. Onun səhnəsində ilk tamaşaya qoyulan əsər N.Nərimanovun "Nadir şah" faciəsi idi. Azərbaycan teatrının repertuarında müstəqillik uğrunda mübarizə tarixinə həsr edilmiş dram əsərləri mühüm yer tuturdu. Burada "Bakı uğrunda müharibə", "Azərbaycan" kimi vətənpərvər ruhlu əsərlər tamaşaya qoyulurdu.

1. AXC Parlamentinin ilk tədbirlərini təhlil edərək dəyərləndirməyə çalışın.
2. 1919-cu ildə Azərbaycan ərazisində hansı separatçı qüvvələr zərərsizləşdirildi?
3. Parlamentli respublika quruluşunda olan AXC-də çoxpartiyalığın təmin edildiyini əsaslandırın.
4. AXC hökumətinin Qarabağda və Naxçıvanda general-qubernatorluqlar təsis etməsinin səbəblərini müəyyənəldir.
5. AXC dövründə aqrar islahatın keçirilməsinə mane olan səbəbləri aydınlaşdırın.
6. Versal sülh müqaviləsi ilə Azərbaycanın neft sənayesi hansı imkan əldə etdi?
7. AXC hökumətlərinin ölkədə təhsilin inkişafına xüsusi diqqət yetirməsinin səbəbini izah edin.
8. Milli mətbuatın azad fəaliyyətinin təmin olunması üçün hansı qərar qəbul edilmişdi?

AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİNİN XARİCİ SİYASƏTİ

17

Müstəqilliyin tanınması və möhkəmləndirilməsində xarici siyasətin mühüm əhəmiyyətini qiymətləndirən AXC hökuməti ilk günlərdən qarşıya qoyulmuş vəzifələrin yerinə yetirilməsinə çalışırdı. Xarici siyasətin uğurlu olması ölkə daxilində siyasi, iqtisadi, sosial və mədəni sahələrdə inkişafın təmin olunmasına əlverişli şərait yaradır və ölkənin beynəlxalq aləmdə mövqeyini gücləndirirdi. Qonşuları ilə mehriban və qarşılıqlı faydalı münasibətlərin qurulması üçün AXC bir sıra təşəbbüslər ilə çıxış etdi. AXC-nin beynəlxalq aləmdə tanınması, müstəqilliyinin və ərazi bütövlüyünün qorunması, dünyanın aparıcı dövlətlərinin yardımına nail olunması üçün fəal xarici siyasət yürüdülürdü.

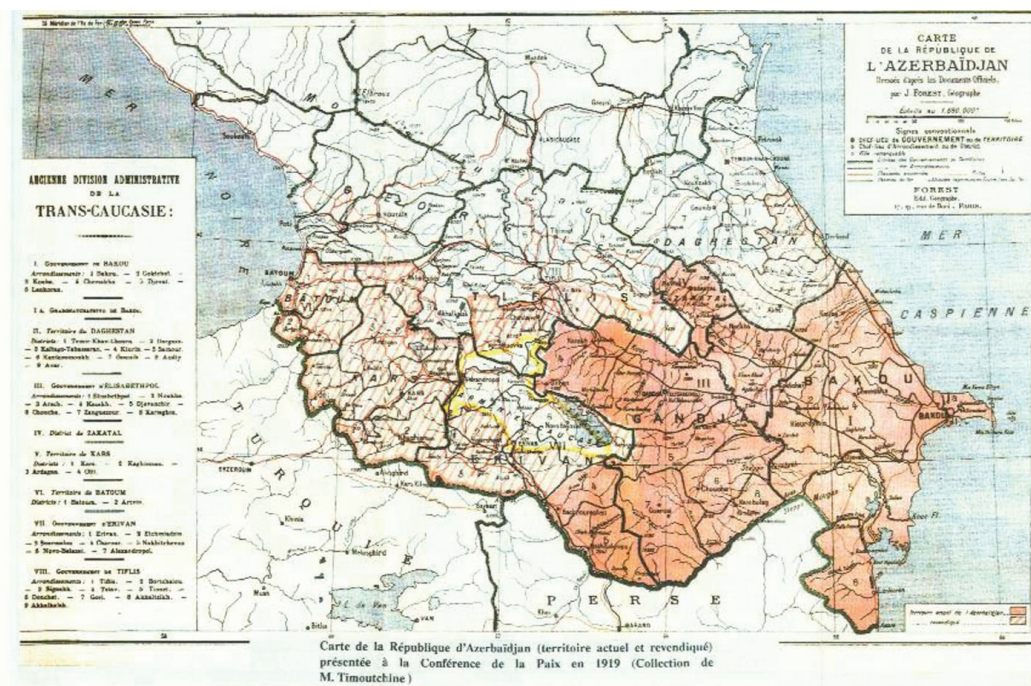
Qafqaz konfransları, Dağlılar Respublikası, Tiflis sazişi, Azərbaycan-Gürcüstan hərbi-müdafiə sazişi, AXC-nin sülh nümayəndəliyi

AXC-nin xarici siyasətinin əsas vəzifələri. “İstiqlaliyyət bəyannaməsi”nin 3-cü bəndində AXC-nin xarici siyasətinin əsas prinsipi kimi beynəlxalq birliyin bütün üzvləri ilə bərabərhüquqlu, qarşılıqlı faydalı əlaqələrin qurulması, həmsərhəd dövlətlər ilə həm də qonşuluq münasibətlərinin yaradılması nəzərdə tutulmuşdu. AXC-nin qurulduğu ilk dövrlərdə xarici siyasətin qarşısında, ilk növbədə, dövlətin suverenliyinin qorunması və ərazi bütövlüyünün təmin olunması vəzifələri dururdu. Bu zaman əvvəlcə Osmanlı, daha sonra Böyük Britaniya dövlətlərinin Azərbaycandakı hərbi nümayəndələri ilə AXC hökumətlərinin normal münasibətlərinin yaradılması vacib idi. Beynəlxalq vəziyyətin sürətlə dəyişməsi AXC hökumətlərindən çevik xarici siyasətin yürüdülməsini tələb edirdi. Birinci Dünya müharibəsinin başa çatmasından sonra keçirilən sülh konfransında AXC-nin başlıca məqsədi beynəlxalq birliyin bərabərhüquqlu üzvü kimi tanınması və Millətler Cəmiyyətinə üzv qəbul olunması idi.

Mövcudluğunun ilk aylarında (1918-ci il may–oktyabr) xarici siyasətində Osmanlı dövlətinə meyil edən AXC 1918-ci ilin noyabrından Qərb dövlətləri, xüsusilə Böyük Britaniya ilə yaxınlaşmalı oldu. 1920-ci ilin yanvarında müstəqilliyinin de-fakto tanınmasından sonra AXC xarici siyasətini keyfiyyətcə yeni, daha geniş miqyasda yürütməyə başladı.

Osmanlı dövlətinin AXC-nin təşəkkülünə, Azərbaycanın müsəlman əhalisinin fiziki cəhətdən məhv edilməsinə və ölkə ərazisinin erməni qəsbkarları tərəfindən ələ keçirilməsinə imkan verilməməsi üçün göstərdiyi yardım misilsiz əhəmiyyətə malikdir. AXC–Osmanlı münasibətlərində meydana çıxan kiçik anlaşılmazlıqlar onların müttəfiqlik münasibətlərinə xələl gətirə bilmədi. Konstitusiyalı monarxiya olan Osmanlı dövlətinin respublika quruluşuna üstünlük vermiş Azərbaycan xalqına yardımı dünya tarixində nadir hadisələrdən biri sayıla bilər. Mudros barışığının AXC ilə bağlı mədələrinə görə, Ə.Topçubaşovun 1918-ci il noyabrın 4-də Osmanlı dövlətinə etirazı AXC-nin möhkəmlənməsi üçün Osmanlı hökuməti ilə razılaşdırılmış mühüm addım idi. Bu sənəd AXC-nin Osmanlı dövlətinin siyasəti ilə razılaşmadığını, Azərbaycan dövlətinin milli dövlət maraqlarını bütün gücü ilə qorumağa hazır olduğunu Antanta dövlətlərinə nümayiş etdirməli idi.

AXC Xarici İşlər Nazirliyinin Paris sülh konfransına təqdim üçün tərtib etdiyi xəritə. 1919-cı il

Osmanlı dövlətinin Azərbaycan xalqına göstərdiyi yardımı qiymətləndirməyə çalışın.

Böyük Britaniya qoşunları AXC ərazisinə 1918-ci ildə iki dəfə daxil olmuşdular. General Dens-tervilin qoşunundan fərqli olaraq, noyabrda Bakıya gələn ingilis qüvvələri AXC hakimiyyəti ilə əməkdaşlığa üstünlük verdilər. 1919-cu ilin yazında AXC hökuməti yaranmış mürəkkəb bəynəlxalq şəraitdə ingilis qoşunlarının ölkədə qalmasını müdafiədə mühüm amil hesab edir və buna görə də onların Azərbaycanı tərk etmələrini narahatlıqla qarşılayırdı. Paris sülh konfransında Qərb dövlətlərinin Qafqazda himayəçiliyi məsələsinin müzakirəsində AXC hökuməti Böyük Britaniyaya üstünlük verirdi.

1919-cu ilin avqustunda ingilis qoşunlarının Şimali Azərbaycanı tərk etməsindən bir müddət sonra Paris sülh konfransında İtaliyaya AXC üzərində himayəçilik təklif edildi. İtaliyanın AXC ilə bağlı böyük iqtisadi maraqları olsa da, onu xarici təcavüzdən qorumaq üçün burada kifayət qədər hərbi qüvvəsi yox idi. AXC hökuməti İtaliya ilə iqtisadi və siyasi əlaqələri gücləndirmək məqsədilə 1919-cu ilin sonu – 1920-ci ilin əvvəllərində nümayəndə heyətini general İbrahim ağa Usubovun başçılığı altında Romaya göndərdi. 1920-ci ilin fevralında Bakıya gəlmiş İtaliya hökumətinin nümayəndələri ilə AXC ordusu və hərbi donanması üçün silah-sursat, hərbi ləvazimat, hərbi texnika və geyim alınması, bunun əvəzində neft və neft məhsullarının verilməsi haqqında saziş imzalandı.

1920-ci ilin yanvarından etibarən AXC hökuməti daha genişmiqyaslı xarici siyasət yürütməyi planlaşdırırdı. Bu məqsədlə parlament 1920-ci il aprel 1-dən başlayaraq Fransa, Böyük Britaniya, İtaliya, İsveçrə, Almaniya, ABŞ, Polşa və Sovet Rusiyasında diplomatik nümayəndəliklərin yaradılması barədə qanun qəbul etdi. Qanuna əsasən, Paris sülh konfransında iştirak edən AXC sülh nümayəndəliyi fəaliyyətini dayandırdı.

Qonşu dövlətlərlə münasibətlər. Təşəkkülünün ilk günlərindən etibarən AXC-nin xarici siyasətində qonşu dövlətlər ilə dostluq və qarşılıqlı anlaşma prinsipləri zəminində münasibətlərin qurulmasına, mübahisəli məsələlərin həllində zorakılıqdan imtina edilməsinə, qarşılıqlı etimadın

yaradılmasına mühüm əhəmiyyət verilirdi. Bu prinsipə bölgənin digər dövlətlərinin də riayət etmələri Paris sülh konfransında Qafqazın yeni yaranmış milli dövlətlərinin tanınmasına mühüm yardım etmiş olardı.

1918-ci ilin mayında Cənubi Qafqazda yeni yaranmış 3 milli dövlətin hüddurlarının dəqiqləşdirilməsinin mürəkkəbliyi səbəbindən onların arasında mübahisəli ərazilər problemi meydana çıxdı. AXC-nin Rusiya, Gürcüstan və Ermənistan ilə mübahisəli əraziləri var idi. Bu problemin əksər hallarda ikitərəfli danışıqlar yolu ilə həlli mümkün olmadığı üçün sərhəd toqquşmalarına səbəb olurdu. Bu isə milli dövlətlərin istiqbalıyyətinin möhkəmlənməsinə və iqtisadiyyatlarının sabit inkişafına ciddi maneçilik törədirdi.

Gürcüstan Respublikası Almanıyanın himayəsinə keçmək haqqında saziş imzaladıqdan sonra Osmanlı dövləti Almanıyanın Cənubi Qafqazda təsirinin artmasının qarşısını almaq məqsədilə öz protektoratlığı altında Azərbaycan və Ermənistan respublikalarından ibarət federasiyanın yaradılmasına çalışırdı. Ermənistanın bir dövlət kimi təşəkkül tapması üçün siyasi-inzibati mərkəzə ehtiyacı var idi. Ermənilərin belə bir mərkəz kimi nəzərdə tutduqları Gümrü (Aleksandropol) şəhəri Osmanlı qoşunlarının nəzarəti altında idi və komandanlıq bunu hərbi zərurət kimi izah edirdi. Azərbaycan Milli Şurasının 1918-ci il mayın 29-da keçirilən iclasında iştirak edənlərin əksəriyyəti İrəvan şəhərinin Ermənistana paytaxt qismində verilməsi haqqında qərarı "qaçınılmaz acı bir həqiqət" və "tarixi zərurət" kimi qiymətləndirirdi. Milli Şuranın üzvləri Vətənin bir hissəsinin itirilməsi faktının ölkə əhalisində hakimiyyətə qarşı müəyyən inamsızlıq yarada biləcəyini yəqin etsələr də, Osmanlı dövlətinin göstərdiyi yardımın AXC-nin təşəkkülü üçün həyati vacib məsələ olduğuna əmin idilər.

İrəvan şəhərinin Ermənistana güzəşt edilməsini Milli Şura necə qiymətləndirirdi?

?

Qafqazda münacişələri nizama salmaq və əməkdaşlığı inkişaf etdirmək məqsədilə 1918–1920-ci illərdə Azərbaycan, Gürcüstan, Ermənistan Respublikaları arasında Qafqaz konfransları keçirildi. 1918-ci ilin noyabrında Tiflisdə toplanan ilk konfrans dekabrda Borçalı, Ahılkələk qəzaları və Lori rayonu barəsində mübahisələrin kəskinləşməsi ilə bağlı baş vermiş Ermənistan-Gürcüstan müharibəsi səbəbindən baş tutmadı. 1919-cu ilin aprel-iyun aylarında Tiflisdə keçirilən yeni konfransda F.Xoyskinin başçılıq etdiyi AXC nümayəndə heyəti Qafqaz xalqlarının sıx ittifaqının yaradılması təklifini irəli sürdü. 1919-cu ilin iyununda Gürcüstan Respublikası ilə hərbi ittifaq bağlayan AXC 1919-cu ilin dekabrında Bakıda keçirilən Azərbaycan–Ermənistan konfransında Cənubi Qafqaz respublikalarının konfederasiyasının yaradılmasını təklif etdi. 1920-ci il aprelin əvvəllərində Tiflisdə toplanmış yeni konfransın müzakirəsinə çıxarılan bu məsələ barəsində müsbət qərarın qəbulu mümkün olmadı.

Qafqaz konfranslarının uğursuzluqları hansı səbəblərlə bağlı idi?

?

Rusiyada Vətəndaş müharibəsində iştirak edən bütün siyasi qüvvələr Azərbaycanın müstəqilliyinə ciddi təhlükə yaradırdılar. Şimali Qafqazda Dağıllar Respublikasının mövcudluğu AXC-ni Rusiyadan gələ biləcək hər hansı təhlükədən mühafizə edirdi. Lakin Dağıllar Respublikası 1918-ci ilin payızında AXC-yə qarşı əsassız ərazi iddiaları ilə çıxış edərək Quba qəzasının ona verilməsi tələbini irəli sürmüşdü. İddialarını həyata keçirmək məqsədilə hətta qəzanın ərazisinə hərbi müdaxilə edərək Yalama dəmir yolu stansiyasını ələ keçirmişdilər. AXC-nin sərhəd-mühafizə dəstələri 1918-ci il dekabrın 24-də Dağıllar Respublikasının hərbi dəstələrini ölkə ərazisindən çıxardılar. Buna baxmayaraq, 1919-cu ilin yazında Dağıllar Respublikası ağqvardiyaçılar tərəfindən hücumlara məruz qalanda AXC hökuməti onu müdafiə etməyi və ümumi düşməne qarşı ittifaq yaratmağı nəzərdə tutmuşdu. Bu dövrdə Dağıstanın bəzi ərazilərinin əhalisi AXC-yə birləşməklə bağlı müraciətlər qəbul etmişdilər.

1919-cu ilin yayında Dağıstanın ağqvardiyaçılar tərəfindən işğal olunması AXC-nin şimal sərhədləri üçün ciddi təhlükə yaratdı. İngilis komandanlığı həmin qüvvələri müdafiə etdiyindən AXC-nin onların Dağıstandan çıxarılması ilə bağlı müraciətləri cavabsız qaldı. İngilislərin AXC-yə verdikləri bütün vədlərə baxmayaraq, ağqvardiyaçılar Dərbəndi də işğal etdilər. Şimaldan gələn təcavüz təhlükəsi ilə əlaqədar N.Yusifbəylinin başçılığı ilə parlamentin 1919-cu ilin iyununda yaratdığı Dövlət Müdafiə Komitəsi bütün ölkə ərazisində hərbi vəziyyət elan etdi. 1919-cu il iyunun 16-da Azərbaycan və Gürcüstan respublikaları arasında təcavüzə qarşı birgə mübarizə haqqında 3 il müddətinə müqavilə imzalandı. Ermənistanı iki həftə ərzində hərbi-müdafiə paktına qoşulmaq təklif edilse də, ağqvardiyaçılarla sıx əlaqə qurmuş dövlət bunu rədd etdi.

1919-cu ilin avqustunda Azərbaycanı tərk edən ingilis hərbi qüvvələri bütün ləvazimatını və Xəzər hərbi donanmasını sovet hökumətinə qarşı mübarizə adı altında ağqvardiyaçılara verdi. AXC hökumətinin öz dəniz sərhədlərini müdafiə etmək məqsədilə ingilis komandanlığına yardım müraciətləri qismən təmin olundu. Bakı şəhərinin liman idarəçiliyi, hərbi ləvazimatın və sursatın bir hissəsi, bir neçə hərbi gəmi AXC hökumətinə verildi. Bunların əsasında Xəzərdə Azərbaycanın hərbi donanması yaradıldı. Ağqvardiyaçılar AXC-nin Xəzər dənizində hərbi donanma qurmasına qarşı çıxaraq bunun Türkmənçay müqaviləsinə zidd olduğunu bəyan edirdilər. AXC hökuməti onlara həmin müqavilələrin Rusiya ilə İran arasında imzalandığı üçün AXC-yə şamil edilmədiyini bildirdi.

?

Türkmənçay müqaviləsinin Xəzər dənizindən bəhs edən maddəsi nəyi nəzərdə tuturdu?

İran ilk dövrdə Azərbaycan adlı dövlətin yaradılmasını tərkibində olan Cənubi Azərbaycana qarşı ərazi iddiası kimi qiymətləndirir və buna görə də AXC-ni tanımaqdan imtina edirdi. 1919-cu ilin avqustunda Böyük Britaniyanın səylərindən sonra İran hakimiyyəti AXC-yə ərazi iddialarına son qoydu. 1920-ci il martın 20-də AXC ilə İran arasında dostluq haqqında müqavilə və bir neçə saziş imzalandı. Müqavilədə iki dövlətin müxtəlif sahələrdə əməkdaşlığı inkişaf etdirməsi və səfirliklərin açılması nəzərdə tutulmuşdu.

?

İranın AXC-yə qarşı mənfə münasibəti nə ilə bağlı idi?

Azərbaycan nümayəndəliyi Paris sülh konfransında. AXC Paris sülh konfransında iştirak üçün rəsmi dəvət almasa da, ingilis komandanlığının və hökumətinin rəsmilərinin bununla bağlı bəyanatlarında Azərbaycan dövlətinin konfransda iştirak edəcəyi bildirilmişdi. 1918-ci il dekabrın 28-də AXC hökuməti parlamentin Ağsaqqallar Şurası üzvlərinin iştirakı ilə Paris sülh konfransına göndəriləcək nümayəndə heyətinin tərkibini müəyyənləşdirdi. Heyət sülh konfransında iştirakla yanaşı, Avropa və Amerika dövlətlərinə AXC haqqında ətraflı məlumat təqdim etməli idi. Fransa hökuməti tərəfindən AXC nümayəndələrinə viza verilməsində əngəllərin yaradılması səbəbindən onlar Parisə sülh konfransı başladıqdan 4 ay sonra gələ bildilər. AXC konfransda iştirak edən dövlətlərin dördüncü qrupuna (yeni yaranmış dövlətlər və bitərəf ölkələrə) aid olduğundan bilavasitə konfransın iclaslarında iştirak etmək hüququna malik deyildi. Buna baxmayaraq, nümayəndəlik üzvləri konfransa gəlmiş digər dövlətlərin nümayəndələri ilə görüşlər keçirir, dünya ictimaiyyətinə AXC ilə bağlı məlumatları çatdırmağa çalışırdılar. Onların apardığı geniş təbliğat erməni dairələrinin AXC ilə bağlı Qərbi ölkələrində yaratdıqları mənfə təsəvvürü əsasən dəyişə bildi.

Ə.Topçubaşovun rəhbərlik etdiyi nümayəndə heyəti 1919-cu ilin iyununda "Qafqaz Azərbaycanı Cümhuriyyətinin Paris sülh konfransına memorandumu" adlı sənədi ingilis və fransız dillərində konfransın katibliyinə təqdim etdi. Sənədin 14-cü bölməsində sülh konfransı tərəfindən AXC-nin müstəqilliyinin tanınacağına nümayəndə heyətinin ümidvar olduğu qeyd edilirdi: "...Biz Qafqazda artıq de-fakto mövcud olan dövlətlərin tanınması məsələsini müdafiə edirik. Onlardan biri də müstəqil Azərbaycan Cümhuriyyətidir. Biz bu memorandumla belə bir inamla yekun vururuq ki,

xalqımızın maddi qüdrəti və mənəvi keyfiyyətləri, onun əxlaqi sərvətləri, əməyə və təhsilə olan məhəbbəti, qayda-qanuna və dövlət prinsiplərinə hörməti Azərbaycanın müstəqil Cümhuriyyət şəklində bundan sonrakı suveren mövcudluğuna ən yaxşı zəmanətdir”.

ABŞ prezidenti V.Vilson 1919-cu il mayın əvvəllərində AXC nümayəndələrinin konfransın işində iştiraklarının əleyhinə çıxışı etdiyi halda, mayın 28-də heyətin başçısı Ə.Topçubaşov ilə görüşmək qərarına gəldi. AXC barəsində hazırlanmış bütün sənədlər V.Vilsona təqdim olundu, Azərbaycanın bir daha Rusiya tərkibinə qatılmayacağı və müstəqilliyini müdafiə edəcəyi bildirildi, ABŞ dövlətindən AXC-yə siyasi və iqtisadi sahədə yardım göstərilməsi ilə bağlı xahiş edildi.

Azərbaycan sülh nümayəndə heyəti Parisdə

AXC nümayəndələri konfransda Gürcüstan, Latviya, Estoniya, Belorusiya, Ukrayna və Şimali Qafqaz nümayəndələri ilə sıx əməkdaşlıq edirdilər. Onlar birlikdə Antanta dövlətlərinin vahid Rusiyanın bərpasına yönəlmiş siyasi addımlarının əleyhinə çıxırdılar. 1919-cu ilin sonlarında Sovet Rusiyasının hərbi qüvvələrinin hərbi-siyasi rəqiblərini əzərək Qafqaza doğru irəliləməsi sülh konfransının aparıcı dövlətlərini narahat etməyə başladı. Müharibə zamanı Yaxın və Orta Şərqdə yeni mövqelər əldə etmiş Böyük Britaniya sovet təhlükəsi haqqında daha çox düşündü. 1919-cu ilin noyabrından etibarən ingilis dövlət xadimləri Azərbaycan və Gürcüstan respublikalarının müstəqilliklərinin sülh konfransı tərəfindən tanınmasının mümkünlüyü qənaətinə gəldilər. 1920-ci il yanvarın 11-də sülh konfransının Ali şurası bununla bağlı müvafiq qərar qəbul etdi: **“Müttəfiq və birləşmiş dövlətlər Azərbaycan və Gürcüstan hökumətlərini de-fakto səviyyəsində birgə tanıyırlar”**. Azərbaycan tarixinin ən şanlı səhifələrindən birini yazan AXC-nin sülh nümayəndəliyi Vətənin müdafiəsinin gücləndirilməsində Antanta dövlətlərindən yardım göstərmələrini xahiş etsə də, buna nail ola bilmədi.

“Möhtərəm məbuslar! May ayının 28-i 1918-ci ildə Azərbaycan xalqı öz istiqlaliyyətini aləmə məlum etmişdi. Məlum etməklə onu özgə millətlər tərəfindən təsdiq etdirməyin çox qayəti vardır. İstiqlalını elan etdikdən sonra bir millət gərək cəmi-ələmə göstərsin və isbat etsin ki, dərhaqiqət kəndisinin istiqlaliyyətə layiqi vardır. Bu surətdə onun istiqlalı təsdiq edilə bilər. Habelə bu bir il on ay müddətində Azərbaycan milləti öz həyatını, dolanacağını Avropaya, cəmi mədəniyyət aləminə məlum edib özünü öylə göstərdi ki, Avropa onun haqqını verməyə və istiqlalını təsdiq etməyə vadar oldu”.

**Fətəli xan Xoyskinin Azərbaycanın müstəqilliyinin tanınması ilə əlaqədar
14 yanvar 1920-ci ildə parlamentdə çıxışı**

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918–1920). Parlament (II kitab. Stenoqrafik hesabatlar).

Baki, “Azərbaycan” nəşriyyatı, 1998, səh. 530

Sovet Rusiyasının beynəlxalq hüququn normalarına riayət edəcəyinə və sülh konfransı tərəfindən müstəqillikləri de-fakto tanınmış Cənubi Qafqaz respublikalarının suverenliklərinə hörmətlə yanaşacağına ümid etmək sadəlövlük olardı.

1. Azərbaycan və Gürcüstan arasında hərbi ittifaqın yaradılması səbəblərini izah edin.
2. AXC-nin Dağlılar Respublikası ilə bağlı siyasətinin başlıca məqsədi nə idi?
3. Fransa hökumətinin AXC nümayəndələrinə viza verilməsini ləngitməsinin nəticəsi nə oldu?
4. AXC-nin xarici siyasətinin keçdiyi mərhələləri təhlil edin.
5. ABŞ-ın Qafqazda, o cümlədən Azərbaycanda mümkün maraqlarını müəyyənləşdirməyə çalışın.

18 AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİNİN SÜQUTU

Mürəkkəb tarixi şəraitdə mövcudluğunu qorumağa çalışan AXC qısa müddətdə daxili və xarici siyasətdə mühüm uğurlar əldə etsə də, şimaldan artan təhlükənin qarşısının alınması üçün bunlar kifayət deyildi. Antanta dövlətləri Qafqaz respublikalarına görə Sovet Rusiyası ilə müharibə aparmaq istəmirdilər. Osmanlı dövləti özünün ağır dövrünü yaşayırdı və Azərbaycana yardım etmək imkanında deyildi. Ölkə daxilində müstəqilliyin əleyhinə çıxan qüvvələr fəallaşmışdı. Erməni qəsbkarları yaranmış fürsətdən istifadə edərək Azərbaycan torpaqlarına basqınları gücləndirmişdilər.

Hökumət böhranı, Qarabağda erməni qiyamı, Sovet Rusiyasının notası, Parlamentin son iclası, XI Ordu

AXC-nin beynəlxalq vəziyyəti. Paris sülh konfransının Ali Şurası tərəfindən Azərbaycanın

AXC-nin Paris sülh konfransında tanınması ilə bağlı parlamentin təntənəli iclasının iştirakçılarından bir qrupu

müstəqilliyinin tanınmasından sonra Belçika, İsveçrə, Hollandiya, Çexiya və Slovakiya, Finlandiya və digər dövlətlər Bakıda öz diplomatik nümayəndəliklərini açmağa başladılar. AXC-nin Sülh konfransında iştirak etmiş nümayəndələri 1920-ci ilin fevralında Londonda, aprelə isə San-Remoda keçirilən beynəlxalq konfranslarda ölkəni layiqincə təmsil etdilər.

AXC hökuməti 1920-ci ilin yanvarında ABŞ-ın və Böyük Britaniyanın qurumları ilə, fevralda isə İtaliya hökuməti ilə iqtisadi sazişlər imzaladı. Sazişlərə əsasən onlardan alınacaq məhsulların əvəzində neft və neft

məhsullarının göndərilməsi nəzərdə tutulmuşdu. İran ilə iqtisadi və siyasi sazişlər imzalandı.

Polşanın diplomatik nümayəndələri 1920-ci ilin yanvarında Rusiya imperiyasından ayrılaraq müstəqilliklərini elan etmiş dövlətlərin (Polşa, Finlandiya, Rumıniya, Estoniya, Latviya, Litva, Gürcüstan, Azərbaycan) müdafiə xarakterli ittifaqının yaradılmasını təklif edirdilər. Lakin sonralar Qafqazda baş vermiş hadisələr və Polşa ilə Sovet Rusiyası arasında müharibənin başlanması nəticəsində ittifaqın yaradılması mümkün olmadı.

AXC sülh nümayəndələri daha hansı konfranslarda iştirak etmişdir?

AXC-Sovet Rusiyası münasibətləri. Paris sülh konfransının Ali Şurası Azərbaycan və Gürcüstan respublikalarının müdafiəsinə yardım məqsədilə qoşun göndərilməsi əvəzinə yalnız silah və hərbi sursat göndərmək haqqında qərar qəbul etməsi Sovet Rusiyasının AXC-yə qarşı təcavüz niyyətini gerçəkləşməsinə əlverişli şərait yaratdı. Çünki 1919-cu ilin sonlarından etibarən Sovet Rusiyasını narahat edən məsələlərdən biri Antanta dövlətlərinin Qafqaz respublikalarının müdafiəsinə hərbi hissələr göndərməsi ehtimalı ilə bağlı idi.

1920-ci ilin fevralında Şimali Qafqazdakı ağqvardiyaçı qüvvələrin Sovet Rusiyası orduları tərəfindən darmadağın edilməsi Azərbaycan və Gürcüstan respublikalarına daim təhlükə yaratmış bir qüvvənin aradan qalxmasına, lakin eyni zamanda yenisinin ortaya çıxmasına səbəb oldu. AXC-nin şimal sərhədlərinə kimi gəlib çıxmış Sovet Rusiyasının niyyəti keçmiş Rusiya imperiyasının sərhədlərini bərpa etmək idi. Sovet hökuməti özünün beynəlxalq aləmdə təqdim etməyə çalışdığı sülhsevər və demokratik dövlət obrazına zərər verməmək üçün bunu açıq müdaxilə yolu ilə etməkdən çəkinirdi. Bu məqsədlə diplomatik təzyiq vasitələrindən istifadə olunmasına qərar verən Sovet Rusiyası 1920-ci ilin yanvar-mart aylarında AXC hökuməti ilə nota mübadiləsi apardı. Əvvəlcə Sovet Rusiyası amiranə və hədələyici formada AXC-yə Şimali Qafqazdakı ağqvardiyaçı qüvvələrə qarşı birgə mübarizə aparmağı təklif edir, həmin qüvvələrin Azərbaycan dövləti üçün də təhlükə olduğunu söyləyirdi. AXC isə bunu Rusiyanın daxili işi hesab edərək proseslərə qarışmamağı üstün tutduğunu və Rusiya ilə müstəqil dövlət kimi qarşılıqlı münasibət qurmaq üçün danışıqlara başlamağa hazır olduğunu bildirirdi. Sovet Rusiyasının nəvbəti notasında AXC-nin müstəqilliyinin tanınması üçün danışıqlara xeyli vaxt tələb olunduğu qeyd edilir, ağqvardiyaçılara qarşı ittifaq barəsində təklif yenidən təkrarlanırdı. Cavab notasında AXC-nin xalqların öz müqəddəratlarını azad müəyyən etmələri prinsipi əsasında təşəkkül tapdığı və bu prinsipə Sovet Rusiyasının da tərəfdar olduğu və bunun tanınması üçün uzunmüddətli danışıqların aparılması fikri ilə razılaşmadığı qeyd edilirdi. Sovet Rusiyasının böhtan xarakterli yeni notasında AXC ağqvardiyaçılara yardım etməkdə ittiham olunurdu. AXC cavab notasında bu ittihamları qətiyyətlə rədd edərək həmin qüvvələrə qarşı ölkədə müdafiə xarakterli tədbirlərin həyata keçirildiyini bildirirdi.

Sovet Rusiyasının AXC-yə notalar göndərməkdə əsas məqsədi nə idi?

?

Bu dövrdə AXC-nin siyasi dairələrində Sovet Rusiyası ilə siyasi və iqtisadi əlaqələrin qurulmasının vacibliyi bildirilirdi. 1920-ci il yanvarın əvvəllərində Bakının neft anbarlarında toplanmış məhsul şəhərin ehtiyac normasından 3 dəfə çox idi. Bakıda hər ay hasil edilən neftin yalnız 1/3-i ixrac olunurdu. Rusiya ilə iqtisadi əlaqələrin bərpası AXC-nin iqtisadi inkişaf maraqlarına cavab verən mühüm addım ola bilərdi. Təsərrüfatı dağıdılmış və iqtisadi tənəzzül dövrünü yaşayan Sovet Rusiyası üçün də bərpa işlərinin aparılmasında Bakı nefti həlledici amilə çevrilmişdi. Lakin Sovet Rusiyası AXC ilə normal iqtisadi münasibətlərin yaradılması yolu ilə neft və neft məhsullarının alınmasını düşünmürdü, həmçinin bu sərvəti tez bir zamanda qəsb etməyə qərar vermişdi.

AXC hökumətinin nota mübadiləsində qətiyyətli mövqeyini görən Sovet Rusiyası ona qarşı hərbi müdaxilə planının hazırlanmasına başladı və işğal prosesində yerli kommunistlərdən yararlanmaq məqsədilə 1920-ci ilin fevralında burada Azərbaycan Kommunist Partiyasını yaratdı. Planlaşdırılan işğalı Azərbaycanın siyasi qüvvələrinin hakimiyyət uğrunda mübarizəsi kimi qələmə vermək istəyən Sovet Rusiyası 1918-ci ildən fərqli olaraq yerli kommunistlərə rəhbərliyi azərbaycanlılara həvalə etdi. Azərbaycanda geniş sosial dayaqları olmayan yerli kommunistlərin isə hakimiyyəti ələ keçirmək üçün kifayət qədər qüvvələri yox idi və onlar Sovet Rusiyasının müdaxiləsinə ümid edirdilər.

Yeni daşnak-bolşevik ittifaqı. AXC-nin şimal sərhədlərində ağqvardiyaçıların təcavüzü ehtimalına qarşı güclü müdafiə-istehkam sistemi yaradılmış və xüsusi qoşun hissələri yerləşdirilmişdi. Onların müqaviməti sovet təcavüzünə ciddi maneə yarada bilərdi. AXC-nin şimal

Bakının neft mədənlərindən biri

sərhədlərinin müdafiəsinin zəiflədilməsi məqsədilə sovet hökuməti ermənilərin xəyanətkar xislətindən istifadə etməyi qərara aldı. Belə ki Sovet Rusiyasının AXC-yə müdaxiləsi ərəfəsində Ermənistan Azərbaycan ərazisi hesabına özünün iddialarının təmin olunması şərtlə sovet hökumətinə yardım təklif edirdi.

1920-ci il martın 22-nə keçən gecə Qarabağda separatçı erməni qüvvələri Ermənistanın yardımı ilə Şuşa, Xankəndi, Əsgəran, Xocalı və Tərtərdə yerləşən Azərbaycan Milli Ordu hissələrinə eyni vaxtda hücum etdilər. Milli Ordumuzun Əsgəranda yerləşən 50 nəfərlik dəstəsi sayca dəfələrlə çox olan erməni quldurları ilə qəhrəmancasına vuruşaraq sona kimi döyüş meydanını tərk etmədi. Düşmənin buranı ələ keçirsə də, digər istiqamətlərdə uğursuzluğa düçar oldu. AXC hökuməti Qarabağda və ölkənin qərb sərhədləri boyunca erməni silahlı qüvvələrinin basqınlarının artmasının yaratdığı təhlükəni nəzərə alaraq ölkənin şimal sərhədlərində yerləşdirilmiş Milli Ordunun hissələrinin böyük bir hissəsini Qarabağa göndərməli oldu. Aprelin 2-də Əsgəran yaxınlığında baş verən döyüşdə milli ordumuzun hissələri erməni dəstələrini ağır məğlubiyyətə uğradaraq Əsgəran və Xocalını azad etdilər. Düşmənin bir sıra mühüm dayaq məntəqələrini ələ keçirən Azərbaycan ordusu aprelin 5-də 10 saatlıq hücum nəticəsində Şuşanı düşməndən azad etdi. Aprelin 9–12-də Şuşa yaxınlığında baş verən döyüşlərdə isə erməni dəstələrinin Qarabağda ən güclü dayaq nöqtəsi olan Keşiş kəndi ələ keçirildi. Ermənistanın ordu hissələrinin Qazax və Naxçıvana basqınlarının artması ilə bağlı AXC hökuməti Milli ordunun müəyyən hissəsini ölkənin qərb sərhədlərinin müdafiəsinə göndərməyə məcbur oldu.

? *Aprel işğalı ərəfəsində Ermənistanın AXC-yə qarşı çirkin siyasətinin nəticələrini necə qiymətləndirərdiniz?*

Hökumət böhranı. Sovet Rusiyasının müdaxiləsi təhlükəsinin artdığı bir şəraitdə AXC-nin siyasi qüvvələri arasında fikir ayrılıqları daha da dərinləşməyə başladı. Parlamentdə bəzi qüvvələr Sovet Rusiyasına geniş güzəştlər etməklə münasibətlərin nizama salınması təklifini irəli sürdülər. Digərləri isə Sovet Rusiyasına qarşı sərt münasibətin tərəfdarı idilər.

■ *F. X. Xoyski (Xarici İşlər naziri): "...Bizə deyirlər ki, niyə siz istəmirsiniz Sovet Rusiyası ilə dostluq əlaqələri yaradasınız. Biz həmişə böyük rus xalqı ilə xalqımızın ən sıx surətdə yaxınlaşması fikrində olmuşuq və yenə də bu fikirdəyik. Əgər bu dostluq yoxdursa, bu bizim günahımız deyil. Biz üç dəfə Sovet Rusiyasına müraciət edərək dostluq əlaqələri yaratmaq üçün danışığa hazır olduğumuzu elan etmişik. Lakin bu günə qədər bizim təkliflərimiz cavabsız qalıb..."*

Azərbaycan xalq cumhuriyyəti (1918–1920).

Parlament (II kitab. Stenoqrafik hesabatlar). Bakı, "Azərbaycan" nəşriyyatı, 1998, səh. 711

Hökumətin ölkə daxilində pozuculuq fəaliyyəti aparan siyasi qüvvələrə qarşı sərt tədbirlərindən narazı olan sosialist nazirlərin hökuməti tərk etmələri nəticəsində 1920-ci il martın 30-da N. Yusifbəylinin hökuməti istefa verdi. Hökumətin təşkili M.H.Hacinskiyə tapşırıldı. Sosialistlərin və "Müsavət" partiyasının bir hissəsinin hökumətə daxil olmaqdan imtina etməsindən sonra M.H.Hacinski kommunistlərin hökumətdə təmsil olunmalarına səy göstərdi. Lakin bu zaman silahlı üsyana fəal hazırlaşan kommunistlər onun təklifini qəbul etmədilər. Aprelin 15-də AXC hökuməti ölkənin şimal sərhədləri yaxınlığında böyük hərbi qüvvələrini cəmləşdirən Sovet Rusiyasından izahat verməsini tələb etsə də, buna cavab ala bilmədi. M.H.Hacinski isə aprelin 22-nə kimi davam edən siyasi məsləhətləşmələrin uğursuzluğu ilə əlaqədar hökumətin təşkilindən imtina etdi. Bununla da, AXC-də işğal ərəfəsində hökumət böhranı daha da dərinləşmiş oldu.

Nəsim bəy Yusifbəyli

Sovet Rusiyasının müdaxiləsi təhlükəsinin artdığı bir şəraitdə AXC hökuməti hərbi yardım barəsində Gürcüstan hökumətinə müraciət etdi. Qarşı tərəf yardım müqabilində Batum şəhəri və Batum vilayəti ilə bağlı qaldırdığı iddianın AXC hökuməti tərəfindən tanınmasını tələb etdi. AXC hökumətinin bu şərti qəbul etməsinə baxmayaraq, Gürcüstan hökuməti hərbi yardım göstərmədi. Mustafa Kamal paşanın başçılığı ilə Antanta müdaxiləçilərinə qarşı gərgin mübarizə aparan Türkiyə milli azadlıq qüvvələri Sovet Rusiyası ilə sıx siyasi, hərbi və iqtisadi əlaqələr qurduqlarından AXC-nin bu ölkədən də yardım alması mümkün deyildi.

AXC-yə hücum hazırlıqlarını tamamlayan Sovet Rusiyasının XI Ordusunun komandanlığı Bakının işğalı məqsədilə 1920-ci il aprelin 21-də Yalama-Bakı əməliyyatına başlamaq haqqında əmr verdi. Aprelin 23-də verilən yeni əmrə isə artıq bütün Azərbaycanın işğalı nəzərdə tutulurdu. Aprelin 26-dan 27-nə keçən gecə XI Ordunun hissələri AXC hüduqlarına soxuldular. Bir neçə saatlıq döyüşlərdən sonra Yalama və Xudat stansiyalarını ələ keçirən müdaxiləçilərin zirehli qatarları Bakıya doğru irəlilədi. Rusiyasının təcavüzü barəsində xəbər alan Hərbi nazir S.Mehmandarov aprelin 27-də Qazax və Gəncədə olan Milli Ordu hissələrinin Bakının müdafiəsinə cəlb edilməsinə çalışsa da, sovet qoşunlarının Bakıya daxil olmaları və şəhərə giriş yollarına nəzarət etmələri buna imkan vermədi. AXC-nin hərbi donanması kommunistlərin tərəfinə keçdi. Aprelin 27-də Bakıda yerli kommunistlərin silahlı dəstələri, buradakı bəzi türk zabit və əsgərləri silahlı çevriliş edərək mühüm məntəqələri ələ keçirdilər. Parlamentin sonuncu iclasında hakimiyyətin yerli kommunistlərə təhvil verilməsi haqqında qərar qəbul edildi.

Azərbaycan Parlamentinin 145-ci iclası. 27 aprel 1920-ci il. Məmməd Əmin Rəsulzadə: "Bizim fraksiyamız təslim olmağın əleyhinədir. Fəqət, firqələrin əksəriyyətinin tələbinə görə və camaatımızın arasında daxili müharibə salmamaq üçün və əlavə olaraq bugünkü kommunist firqəsinin müstəqilliyimizi müdafiə edəcəklərini nəzərə alaraq bütün ixtiyarın onlara verilməsinin tərəfdarıyam, bu şərtlə ki, kommunistlər istiqlalçılıq, millət və məmləkətimizi layiqincə müdafiə etsinlər. Yox, əgər bunlara əməl olunmazsa, ixtiyarımızı geri alaraq haqqımızı özümüzə saxlayacağıq".

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918–1920).

Parlament (II kitab. Stenografik hesabatlar). Bakı, "Azərbaycan" nəşriyyatı, 1998, səh.739

Bununla da, Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin şanlı səhifəsini yazan AXC yadelli qüvvənin işğal nəticəsində süqut etdi. 1920-ci ilin aprelində keçirilən San-Remo konfransında AXC nümayəndələri Sovet Rusiyasının AXC-yə təcavüzü ilə əlaqədar məlumat verərək ölkənin müstəqilliyinin bərpa olunmasına yardım üçün konfransa müraciət etsələr də, böyük dövlətlər bu hadisəni sükutla qarşıladılar.

1. 1920-ci ilin aprel işğalı ərəfəsində AXC-nin beynəlxalq vəziyyətini necə səciyyələndirərdiniz?

2. AXC-nin Sovet Rusiyasına ünvanladığı cavab notalarında irəli sürdüyü əsas şərt hansı idi?

3. Sovet Rusiyasının AXC-yə qarşı müdaxilə planının meydana çıxmasına səbəb olmuş amilləri müəyyən-ləşdirin.

4. M.H.Hacinskiy kommunistləri hökumətin tərkibinə dəvət etməkdə məqsədinin nədən ibarət olduğunu izah edin.

5. AXC-nin Türkiyədən və Gürcüstandan hərbi yardım ala bilməməsinin səbəblərini göstərin.

VII FƏSİL. CƏNUBİ AZƏRBAYCAN 1917–1920-ci İLLƏRDƏ

19 CƏNUBİ AZƏRBAYCAN 1917–1920-ci İLLƏRDƏ

Birinci Dünya müharibəsi özünü bitərəf elan etməsinə baxmayaraq, hərbi meydanına çevrilən İrana və onun bir hissəsi olan Cənubi Azərbaycana böyük zərbə vurdu. Sadə əhalinin yaşayışı son dərəcə pisləşdi və narazılıqları son həddə çatdı. Rusiyada çar hökumətinin devrilməsi və Şimali Azərbaycanda milli azadlıq hərəkatının qələbəsi Cənubi Azərbaycanda ruh yüksəkliyi yaratdı. Tezliklə burada başlayan demokratik hərəkat bütün İranda geniş əks-səda doğurdu.

ADP, Vüsuqüddövlə, Azadistan, “Təcəddüd” qəzeti, Şeyx Məhəmməd Xiyabani, Sərdar Rəşid

Narazılıqların artmasının səbəbləri. 1917-ci ildə Rusiyada Fevral burjuva-demokratik inqilabı qələbə çaldığı və çarizmin devrildiyi vaxt Cənubi Azərbaycan rus qoşunlarının işğalı altında idi. Buradakı demokratik qüvvələrin həm İran irticasının, həm də işğalçıların təzyiqi altında olması acı həqiqətlərdən biri idi. Odur ki Rusiyada çarizmin devrilməsi xəbəri İrandakı rus əsgərlərində inqilabi coşqunluq yaratmaqla yanaşı, Cənubi Azərbaycana da böyük ruh yüksəkliyi və ümidlər gətirdi. İran irticasının dayağı olan çarizmin süqutu, burada bütün demokratik qüvvələr tərəfindən Tehran hakimiyyətinin yerlərdə, o cümlədən Cənubi Azərbaycanda zəifləməsi kimi qəbul edildi.

Cənubi Azərbaycanda əhalinin çıxışlarına əsas siyasi orqan olan İran Demokratik Firqəsinin (Partiyasının) (İDP) Əyalət Komitəsi istiqamət verirdi. Fevral inqilabı baş verərkən Azərbaycan Əyalət Komitəsi İDP-nin nəzərəcarpacaq dərəcədə fəaliyyət göstərən yeganə təşkilatı idi. Komitəyə **Şeyx Məhəmməd Xiyabani** başçılıq edirdi. Fevral inqilabının qələbəsi xəbəri İDP-nin Azərbaycan Əyalət Komitəsinin işini də canlandırırdı.

Azərbaycan Əyalət Komitəsi təşkilatın mətbuat orqanı kimi “Təcəddüd” qəzetini nəşr etməyə başladı. Qəzetin ilk nömrəsi 1917-ci il aprelin 9-da çıxdı. Bu mətbuat orqanı fars dilində nəşr edilir, nüsxələri Tehrana və ölkənin başqa şəhərlərinə də göndərilirdi. 1917-ci il avqustun 24-də Təbrizdə İDP-nin Əyalət Komitəsinin konfransı açıldı. Konfrans Azərbaycan Demokratik Partiyasının yaradıldığını elan etdi. Xiyabani başda olmaqla onun Mərkəzi Komitəsi seçildi. ADP Azərbaycanın vəziyyətini yaxşılaşdırmaq üçün müəyyən tədbirlər görmək məcburiyyətində idi. İlk növbədə, başıpozuqluq, möhtəkirlək və aclıqla mübarizə məqsədilə bəzi qurumlar yaradıldı. Bu qurumlar aşağıdakılar idi:

1. **Ərzaq komissiyası** – imkanlı adamlardan taxıl alıb çörək bişirtirir və onu çox ucuz qiymətə əhaliyə satırdı.
2. **Məhəllə komissiyası** – yaşlı insanlardan təşkil olunmuşdu və məhəllələrdəki yoxsul ailələri müəyyənləşdirib onlara çörək çatdırılmasında Ərzaq komissiyasına yardım edirdi.
3. **Yoxsullar evi** – yoxsul, kimsəsiz və qoca adamların yerləşdirilməsi üçün nəzərdə tutulmuşdu.
4. **Yardım (ianə) komissiyası** – yoxsullar üçün yardım toplamaqla məşğul olur, bu məqsədlə varlılardan pul (ianə) toplayırdı.

Xiyabani şəxsən özü bu qurumların işinə nəzarət edir və vəzifəsini pis yerinə yetirən şəxslərin adlarını “Təcəddüd” qəzetində nəşr etdirir, eyni zamanda ADP-nin iclaslarında onları ifşa edirdi. “Təcəddüd” qəzetində bütün qurumların statistik hesabatları da dərc olunurdu. Xiyabani rəsmən iqtidarda deyildi, amma Cənubi Azərbaycanda hər şeyi nəzarətdə saxlayırdı. ADP-də əhalinin, demək olar ki, bütün sosial təbəqələri təmsil olunmuşdu. Buraya orta və xırda burjuazianın, orta mülkədarların, ziyalıların və ruhanilərin aşağı zümrələrinin nümayəndələri, fəhlə və kəndlilər də daxil idi. Demokratlar əhalini xarici işğalçıların ölkədən qovulması və Cənubi Azərbaycana muxtariyyət verilməsi uğrunda mübarizəyə çağırırdılar. Bunun sayəsində də Cənubi Azərbaycanda mübarizə əhvali-ruhiyyəsi getdikcə artırdı. Təbriz, Urmiya və Ərdəbildə dövlət məmurlarının özbaşınalığına qarşı həyəcan və çıxışlar baş qaldırmışdı. Təbrizdə vəziyyət xüsusilə kəskin idi. Burada 1917-ci il iyunun 17-də başlanmış çıxışlar əhalini qarət edən vali Sərdar Rəşidə qarşı çevrildi. Sərdar Rəşidin şəhərdən qovulması təkidlə tələb edildi. Vəliəhd Məhəmməd Həsən Mirzə Sərdar Rəşidin istefaya çıxması haqqında fərmana qol çəkməyə məcbur oldu.

Vəliəhd Məhəmməd Həsən
Mirzə Qacar (1899–1943)

Əhalinin narazılığını artıran səbəbləri izah edin.

“Rəşidülmülkün tərcümeyi-halına bələd olanların dediyinə görə, bu adam İranın o qisim ərbab mənəslərlərindəndir ki, Şərqə məxsus nökrəçilikləri vasitəsilə təclili-məqamə müvəffəq oluyor. Nami-nişan alıyor. Əvvəlcə məşrutə hərəkətinə qoşulsa da, sonra xəyanət etmişdir. Sərdar Rəşid 1914-cü ildə Hacı Səməd xan Müqəddəmin yerinə Cənubi Azərbaycana vali təyin edildi. Həmin ilin dekabr ayında Osmanlı ordusu İrana daxil oldu. Rusiya konsuluna çarizmə sadiq qalacağına and içən Sərdar Rəşid osmanlıları gül-çiçəklə qarşıladı. 1917-ci ilin iyun ayında Sərdar Rəşidin siyasi fəaliyyəti daraldı. İran Demokrat Partiyasının Cənubi Azərbaycan Əyalət Komitəsi Sərdar Rəşidə hələ aprel ayında təklif etmişdi ki, o, beş gün ərzində Təbrizi tərk etməlidir. Yalnız vəliəhd Məhəmmədhasən Mirzənin yardımı sayəsində o, bir müddət hakimiyyət başında qala bildi”.

M.Ə. Rəsulzadə

Siyasi fəallığın artması. 1917-ci ilin yayından sonra ADP-nin fəaliyyətində və onun başçısı Şeyx Məhəmməd Xiyabaninin dünyagörüşündə, siyasi baxışlarında yeni bir mərhələ başlandı. Bu mərhələdə siyasi partiya başçısı kimi yetkinləşmiş Xiyabani o dövrdəki İran şəraiti üçün milli demokratik inqilabın tələblərinə cavab verən mövqedən çıxış edirdi. O özünün bu siyasi-nəzəri platformasını “təcəddüd”, yeni “yeniləşmə məsləki” adlandırır. Artıq ADP-nin fəaliyyət dairəsi xeyli genişlənmiş, partiya Cənubi Azərbaycanda yetişən xalq hərəkətinin rəhbər təşkilatı kimi formalaşmışdı.

Tezliklə Cənubi Azərbaycanın bütün şəhərlərində partiyanın yerli təşkilatları yaranmağa başladı. Partiyanın ən güclü təşkilatlarından biri Bakıda təşkil olunmuşdu. Bu təşkilat “Azərbaycan” adlı qəzet nəşr edirdi.

1917-ci ilin noyabr və dekabr aylarında Təbriz, Ərdəbil, Xoy, Urmiya, Sərab, Zəncan və b. şəhərlərdə keçirilən izdihamlı mitinqlərdə əhali ingilislərin əlində oynucağa çevrilmiş Vüsuqüddövlə hökumətinin istefa verməsini, demokratik hökumət təşkil olunmasını tələb edirdi. Təbriz və digər şəhərlərdə keçirilən mitinqlərin çoxunun təşkilatçısı ADP idi.

Baş nazir Mirzə Həsən xan
Vüsuqüddövlə (1868–1951)

Cənubi Azərbaycanı bürüyən və İranın başqa yerlərində də genişlənən çıxışlar nəticəsində müvəffəqiyyətlər qazanıldı, o cümlədən Vüsuquddövlə və onun əlaltıları 1917-ci ilin sonunda istefa verməyə məcbur oldular.

?

Çıxışların ilk nəticələri nə oldu?

ADP-ni ən çox kimlər dəstəkləyirdi?

İngiltərə-İran münasibətləri. 1918-ci ilin əvvəllərində Rusiya öz qoşunlarını İrandan çıxardı. İngiltərə hərbi komandanlığı isə, əksinə, müstəmləkə siyasətini gücləndirməklə İrandan Osmanlı dövlətinə qarşı hücum meydanı kimi istifadə etməyi planlaşdırırdı. 1918-ci ilin yanvarında ingilislər general Denstervilin komandanlığı altında İrana xüsusi hərbi dəstə göndərdi. Bu dəstə Ənzəli və Rəşti, sonra isə Bakını işğal etməli idi. İngilislər Cənubi Azərbaycanda öz planlarını həyata keçirmək üçün ən təcrübəli məmurlarını göndərirdilər.

1918-ci ilin noyabrında Birinci Dünya müharibəsində məğlub olan Osmanlı dövləti Cənubi Azərbaycanda yerləşdirdiyi ordusunu buradan çıxartdıqdan sonra ingilislər İranın şimal-qərbinə də ələ keçirdilər. 1919-cu il avqustun 9-da ingilislərin İran hökuməti ilə bağladığı saziş isə Cənubi Azərbaycanda genişlənən milli azadlıq hərəkatının yeni pilləyə qalxmasına təkan verdi, əyalətdə ingilislər və şah hökumətinə qarşı mübarizə şiddətləndi. Ş.M.Xiyabani bütün çıxışlarında xalqı birliyə və açıq mübarizəyə çağırırdı.

Hərəkata başçılıq edən ADP-nin bu dövrdəki fəaliyyəti üçün səciyyəvi cəhət o idi ki, partiya tədricən passiv mübarizə mövqeyindən uzaqlaşır, öz tələblərini hökumətə qəti şəkildə bildirir, xalqı daha ciddi mübarizəyə səsləyirdi. Belə ki partiyanın proqramında nəzərdə tutulan taktika dəyişilmişdi. Bu səbəbdən də dinc çıxışlarla yanaşı, silahlı üsyana hazırlaşmaq planı da 1920-ci ilin yazında daha böyük inamla həyata keçirilməyə başlandı. Xiyabaninin aşağıdakı sözləri bu planı aydınlığı ilə açıqlayır: *"Ağıllı bir xalq teleqrafxanaya toplaşib öz qulluqçu və nökrələrindən ədalət və azadlıq istəməz... Bu, dilənçilikdir, bu, zillət və əsarətdir. Bu, qəhrəman və diri xalqa yaraşmaz".*

Xiyabaninin bu sözləri partiyada təkamüldən xəbər verir, inqilabi çağırışa qəti dönüş yarandığını göstərirdi. O, İranın demokratikləşməsinə və onun tərkibində Cənubi Azərbaycana geniş muxtariyyət verilməsini tələb edirdi.

İngiltərənin Cənubi Azərbaycanda fəallaşmasına səbəb olan amilləri göstərin.

Üsyanın başlaması və qələbəsi. 1920-ci il aprelin ilk günlərində ADP-nin üzvlərindən bir neçəsinin həbs edilməsi üsyanın başlamasına təkan verdi. Aprelin 7-nə keçən gecəni "Təcəddüd" qəzetinin yerləşdiyi redaksiya binasında keçirən ADP rəhbərliyi silahlı üsyan planını hazırladı. Üsyanın başlaması ilə Cənubi Azərbaycandakı milli azadlıq hərəkatı yeni mərhələyə daxil oldu. Hərəkat silahlı üsyan xarakteri aldı. Üsyana rəhbərlik etmək üçün İctimai İdarə Heyəti (İİH) təşkil olundu. Heyətə Ş.M.Xiyabani başçılıq edirdi.

İİH-nin rəhbərliyi altında üsyançılar iki gün müddətində, demək olar ki, bütün dövlət idarələrini ələ keçirdilər. Silahlı üsyan qan tökülmədən qələbə çaldı. İİH milli azadlıq və demokratik hüquqlar uğrunda mübarizə apardığını Təbrizdəki xarici dövlət konsulluqlarına rəsmən bildirdi. İİH öz fəaliyyətinə, ilk növbədə, Tehrandan göndərilmiş dövlət məmurlarını və hərbi qulluqçuları idarə işlərindən kənar edərək Təbrizdən qovmaqla başladı. Azərbaycan əyalətinə vali göndərilən və Təbrizə gəlməyə cəsarət etməyən Eynüddövlə üsyanın başlamasından sonra Tehrandan verilən göstərişə əsasən Miyanədən

"Təcəddüd" qəzeti

çıxaraq Təbrizə tərəf hərəkət etdi. Ş.M.Xiyabaninin təklifi ilə Azərbaycan adı "Azadistanla" əvəz olundu.

Demokratların tələblərini sözdə qəbul etmiş Eynüddövlə üsyanı yatırmaq haqqında mərkəzin göstərişini həyata keçirmək məqsədilə dərhal bir sıra tədbirlər görməyə başladı və ilk növbədə, Tehrandan külli miqdarda pul tələb etdi. Eyni zamanda o, üsyanın bir sıra iştirakçıları ilə gizli danışıqlara başlamaqla onları parçalamağa nail olmaq istəyirdi. Hərəkət öz hədudlarını genişləndirməkdə davam edirdi. Təbrizdə başlamış üsyan tədricən Cənubi Azərbaycanın başqa mahal və şəhərlərini də əhatə edirdi. Bu hərəkətlərin çoxuna, bir qayda olaraq, ADP-nin yerli təşkilatları başçılıq edirdi. Artıq iyunun əvvəllərinə doğru üsyan Cənubi Azərbaycan çərçivəsində geniş bir dairəni – Zəncan, Marağa, Əhər, Xoy, Ərdəbil və s. əhatə edirdi. Təbriz üsyanı dövründə ingilislərə və daxili irticaya qarşı etiraz hərəkəti bütün İranı bürümüşdü. Uzaq və yaxınlığından asılı olmayaraq, İranın mühüm məntəqələrində Təbriz üsyanına qarşı açıq hüsn-rəğbət və həmrəylik güclü idi. Denikin ordusunun qalıqlarını təqib etmək bəhanəsi ilə İranın Ənzəli limanına qoşun yeridən Sovet Rusiyasının İran kommunistləri ilə əlaqə yaradaraq Gilanda sovet hakimiyyəti elan etməsi ADP-nin mövqeyini gücləndirdi. Gilan Respublikası ilə əlaqələr yaradılsa da, burada güclü təsire malik olan rus-bolşevik qüvvələrin yardımı rədd edilmişdi. Ş.M.Xiyabaniyə başqa köməklər də təklif olunmuşdu. Bunlardan İrəvan quberniyasında daşnaklara qarşı fəaliyyət göstərən və sovet ordusunun Azərbaycanı işğalından sonra Mərəndə çəkilməyə məcbur olan **Abbasqulu bəy Şadlinskini** göstərmək mümkündür. Həmçinin Mustafa Kamal Atatürk də Xiyabaniyə hərbi kömək təklif etmişdi.

Şeyx Məhəmməd Xiyabani
(1880–1920)

Silahlı üsyana səbəb olan hadisəni təsvir edin.

İngilislər Hindistandan gətirilən əsgərlərdən Cənubi Azərbaycanda geniş istifadə etməklə hansı məqsədi güdürdülər?

"Müstəqillik uğrunda mübarizə aparan xalq birinci növbədə ölümə hazır olmalıdır. Qorxu millətin, azadlığın və bəşəriyyətin əsaslarını pozursa, əksinə, igidlik həmin əsasları sarsılmaz edir, qoruyur və möhkəmləndirir. Xalqın hüququnu qəsb etmiş adamlara rəhm etmək kütləyə xəyanətdir. Biz Azərbaycan xalqının səadətini, İranın səfalət və fəlakətdən xilas olmasını istəyirik. Hər bir millətin şərəfinin birinci şərti onun istiqlalıdır. Bir məsləkli iki adam qardaş kimidir".

Şeyx Məhəmməd Xiyabani,
"Təcəddüd" qəzetində çıxan məqaləsindən

Milli hökumətin yaradılması. 1920-ci il iyunun 23-də ADP müvəqqəti hakimiyyət orqanı kimi fəaliyyət göstərən İİH əsasında Milli hökumət yaratmağı qərara aldı. Mərkəzi dövlətin nümayəndəsi kimi bütün fəaliyyəti tamamilə iflic edilmiş vali Eynüddövlə də Təbrizi tərk etməkdən başqa çıxış yolu görməyərək əhatəsindəki məmurlarla birlikdə şəhərdən çıxdı. Beləliklə, Təbrizdə mərkəzdən göndərilmiş bir nəfər də məmur qalmadı.

MH-nin Alaqapıya köçməsi Təbriz əhalisinin ümumi bayramına çevrildi. Milli hökumət kənd təsərrüfatı, maarif, maliyyə, səhiyyə, ədliyyə və s. sahələrdə islahatlar və başqa tədbirlər həyata keçirməyə başladı. Milli müdafiə qüvvələrinin təşkili üçün də layihə hazırlandı. Bu layihəyə əsasən şəhər əhalisindən və Təbrizə gəlmiş kəndlilərdən gələcəkdə ümumi sayı 12 minə çatdırılacaq qoşun hissəsi – milli qvardiyanın yaradılmasına başlanıldı. Hökumət şəhər əhalisindən yeni jandarm

və polis dəstələri təşkil edərək nizam-intizam yaratdı. Bu qüvvələr Milli hökumətin əsas dayacağı idi. Təbrizdə xalça fabriki tikilməsinə başlanılmış, şəkər zavodu, toxuculuq və dəri fabriklərinin yaradılması, kənd təsərrüfatı bankının və milli bankın açılması, pul islahatının, şəhər əncüməninə seçkilərin keçirilməsi və s. planlaşdırılmışdı. Milli hökumətin mühüm sahələr – maarif, mədəniyyət, səhiyyə, ədliyyə, vəqf, hərbi işlər və s. üzrə idarə və nazirlikləri yaradılmışdı. Əhalinin savadlanmasına xüsusi diqqət yetirilirdi, şəhər və kəndlərdə pulsuz məktəblər açılırdı. Təbrizdə pulsuz qız məktəbinin təşkili bütün İran üçün nadir hadisə oldu. İdarə və müəssisələrdə “Azadistan” adı yazılmış yeni lövhələr vurulsa da, onların üzərində İran dövlətinin gerbi saxlanılmışdı.

Milli hökumət hansı sahələrdə tədbirlər görürdü?

Milli hökumətin süqutu. İngilislər özləri üçün “təhlükəli” hesab etdikləri Cənubi Azərbaycandakı hərəkata qarşı planlar hazırlayırdılar. Vali Eynüddövlə vasitəsilə MH rəhbərliyi ilə aparılan danışıqlar, general Edmondun köməkliyi ilə üsyana qarşı görülmən tədbirlər, o cümlədən demokratların mühafizəkar qrupunun Təbrizdə qiyamı, bölgələrdə isə feodal dəstələrin üsyan tərəfdarları üzərinə hücumları baş tutmadıqda onlar yeni planlar cızmağa başladılar. Danışıqlarla üsyançılara təsir edə bilməyəcəyini gören İranın yeni Baş naziri Müşirüddövlə ingilislərin yaxından köməyi və bilavasitə rəhbərliyi ilə üsyançılara qarşı hücumu hazırlamaq qərarına gəldi. Hücumu təşkil etmək üçün Hidayət Müxbirüssəltənə sentyabrın ilk günlərində vali sifəti ilə Təbrizə daxil oldu. Müxbirüssəltənə Baş nazirin məktubunu Xiyabaniyə çatdırıb onunla “danışıqlara” başladı.

*Baş nazir Müşirüddövlə
(1872–1935)*

Danışiq davam etdiyi müddətdə isə Müxbirüssəltənə Təbrizin kənarında düşərgə saldı və MH tərəfindən tərk-silah edilməmiş İranın kazak briqadası qarnizonunun komanda heyətini öz tərəfinə çəkərək şəhərə birgə hücum planı hazırladı. Marağadakı kazak süvari dəstələri də Təbrizə çağırıldı. Müxbirüssəltənə, eyni zamanda MH-nin silahlı qüvvələrini Təbrizdən uzaqlaşdırmaq üçün jandarm dəstəsinin rəhbəri Mir Hüseyn Haşimini ələ ala bildi. Mayor Haşimi şəhər ətrafındakı quldur dəstələri ilə mübarizə aparmaq bəhanəsi ilə silahlı qüvvələri MH-nin razılığını almadan şəhərdən çıxardı.

Əks-inqilabi qüvvələr sübh çağı üsyançıların mərkəzini qəflətən bombalayaraq hücumu keçdilər. ADP-nin silahlı üzvlərinin ciddi müqavimətinə baxmayaraq, Əks-inqilabi qüvvələr 1920-ci il sentyabrın 12-də Alaqağını ələ keçirdilər, sentyabrın 14-də isə “Təcəddüd” qəzetinin binasını dağıtdılar. Əks-inqilabi qüvvələrin sayca çox olmasına baxmayaraq, üsyançılar sentyabrın 14-dək son damla qanlarına qədər qəhrəmancasına vuruşdular. İrticaçılar onlara amansız divan tutdular. Sentaybrın 14-də, başqa demokrat kimi, Xiyabani də qəhrəmancasına həlak oldu. İran irticasının başçısı Müşirüddövlə isə Cənubi Azərbaycanda xalq hərəkətinin yatırılmasındakı “xidmətlərinə” görə şah tərəfindən birinci dərəcəli “Taci-Kəyan” nişanı ilə təltif edildi.

Bir sıra məhdudiyyətlərinə və nöqsanlarına, üsyan zamanı buraxılan səhvlərə baxmayaraq, Şeyx Məhəmməd Xiyabaninin başçılığı ilə həyata keçirilmiş 1920-ci il Təbriz üsyanı və bütün hərəkət Cənubi Azərbaycanda və bütövlükdə İran tarixində parlaq bir dövrü təşkil edir.

Üsyan məğlub edilsə də, bu hərəkət Cənubi Azərbaycan türklərinin İranda əcnəbi ağalığına, irtica özbaşınalığına qarşı mübarizəsində mühüm bir səhifə oldu.

Üsyan nəticəsində əvvəlki hökumət istefa verdi və İranda Müşirüddövlənin başçılığı ilə yeni dövlət kabineti təşkil edildi. İngilislərə qarşı mübarizənin ən kəskin vaxtında hakimiyyət başına gələn Müşirüddövlə xalqın nifrət və qəzəbindən qorxaraq 1919-cu il İngiltərə–İran sazişinin həyata keçirilmə-

sinin məclis tərəfindən təsdiq olunanadək təxirə salındığını elan etdi və bu qərar 1921-ci ildə sazişin ləğvi ilə nəticələndi. İran türklərinin öz milli varlığı və demokratiya uğrunda mübarizəsi tarixində Ş.M.Xiyabaninin rəhbərliyi ilə baş vermiş hərəkatın rolu və əhəmiyyəti böyükdür. Təbrizdəki üsyana və bütün hərəkata başçılıq etmiş Ş.M.Xiyabani şəxsiyyəti isə Cənubi Azərbaycanda XX əsrin əvvəllərindən formalaşan milli şüurun inkişafı prosesində xüsusi bir səhifə – mərhələ təşkil edir. Ş.M.Xiyabani İranda müstəqillik və demokratik azadlıqlar uğrunda mübarizə aparmış ictimai-siyasi xadimlər içərisində xüsusi yer tutur.

Milli hökumətin süqutunun səbəblərini göstərin.

Şeyx Məhəmməd Xiyabani şəxsiyyətini dəyərləndirin.

1. İngilisləri İranda ən çox təşvişə salan nə idi?

2. ADP-nin fəaliyyətinin əsas istiqamətlərini göstərin.

3. Təbriz üsyanının dinc yolla qələbə çalmasının səbəblərini müəyyənləşdirin.

4. Şeyx Məhəmməd Xiyabanini Məhəmməd Əmin Rəsulzadə ilə müqayisə edin.

5. Milli hökumətin ən çox diqqət verdiyi sahəni göstərin.

6. Təbriz üsyanının İran tarixində göstərdiyi nəticələr haqqında təqdimat hazırlayın.

7. Milli hökumətin və Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin daxili siyasətinin oxşar cəhətlərini təsvir edin.

LAYİHƏ

III. AZƏRBAYCAN XX ƏSRİN 20–80-ci İLLƏRİNDƏ

1920-ci il 28 aprel istilasından Şimali Azərbaycanın tarixinin sonrakı inkişafına əsaslı surətdə təsir göstərmişdir. Azərbaycan SSR-in təsisində kommunist ideologiyalı İkinci respublika yaradıldı. Müstəqil dövlətçiliyimizin itirilməsi ilə nəticələnən bu hadisə Azərbaycanı faktiki olaraq yenidən Rusiyanın əyalətinə çevirdi. Bolşevik istilasının nəticəsində təkə müstəqil dövlətçiliyimiz deyil, həm də torpaqlarımız itirildi. XX əsrin 20–30-cu illərində AXC-dən miras qalan torpaqlarımızın xeyli hissəsi Cənubi Qafqaz respublikaları arasında bölüşdürüldü. Bugünkü Dağlıq Qarabağ probleminin əsası da məhz bu dövrdə qoyuldu. Elə həmin illərdə keçirilən bolşevik-kommunist yönümlü islahatlar da ənənəvi mülkiyyət münasibətlərinə zərbə vurdu. Bütün bunlarla barışmayan minlərlə Azərbaycan vətəndaşı ya öldürüldü, ya sürgün olundu, ya da ölkədən mühacirət etməyə məcbur qaldı.

XX əsrin 40-cı illərində Azərbaycan SSR əhalisi SSRİ-nin tərkibində Hitler Almaniyasına qarşı müharibəyə cəlb olundu. İkinci Dünya müharibəsi illərində alman faşizmi üzərində qələbə qazanılmasında Azərbaycan xalqı da yaxından iştirak etmişdir. Yüz minlərlə soydaşımız həyatını qurban vermiş, təbii sərvətlərimiz, o cümlədən neftimiz faşizm üzərində qələbədə həlledici rol oynamışdır.

Müharibədən sonrakı dövrdə respublikanın təsərrüfat həyatı canlanmağa başladı. 1950–60-cı illərdə sənaye və kənd təsərrüfatında müəyyən irəliləyişlər baş verdi. Respublikanın daxili müstəqilliyi nisbətən genişləndi. Milli şüurun inkişafında yeni mərhələ başladı. 1969-cu ildə Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişi Azərbaycan SSR-də hörtərəfli inkişaf dövrü kimi qəbul edilir. 1960–70-ci illərdə sosial-iqtisadi və mədəni həyatda böyük nailiyyətlər əldə olundu.

Lakin 1980-ci illərin ortalarında SSRİ-də elan edilən “yenidənqurma”, “aşkarlıq” və “demokratiya” siyasətinin uğursuzluğu, iqtisadi böhran, xüsusilə də mərkəz tərəfindən qızışdırılan milli münaqişələr sovet hakimiyyətinin süqutu ilə nəticələndi. Bu proses də Azərbaycan üçün ağırlıq nəticələr verdi. DQMV-də Ermənistan SSR-in ərazi iddiaları nəticəsində münaqişə ocağı yaradıldı, 1980-ci illərin sonlarında isə Qərbi Azərbaycanda yaşayan soydaşlarımız öz ana vətənlərindən zorla deportasiya edildilər. Xalqımızın apardığı milli azadlıq mübarizəsi öz bəhrəsini verdi. SSRİ dağıldı, milli dövlətçiliyimiz bərpa edildi.

VIII FƏSİL. AZƏRBAYCAN XX ƏSRİN 20–40-cı İLLƏRİNDƏ

BOLŞEVİK İSTİLASI VƏ ONUN NƏTİCƏLƏRİ

20

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti rus-bolşevik müdaxiləsi nəticəsində süquta uğradı. Onun yerində Rusiyanın himayəsi ilə Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikası adı altında yeni siyasi qurum yaradıldı. Faktiki olaraq 1917-ci ildən Azərbaycanda ağalığını itirmiş Rusiya Azərbaycan SSR-in yaradılması ilə ölkəmizə siyasi və iqtisadi nəzarəti yenidən öz əlinə aldı. Bu, Rusiyanın müstəmləkə ağalığının başqa formada bərpası demək idi.

Bolşevik-rus işğalı, Sovet hakimiyyəti, islahatlar, Konstitusiya, siyasi terror, üsyanlar

Nəriman Nərimanov
(1870–1925)

Azərbaycan SSR-in təşkili. 1920-ci ilin aprel işğalı nəticəsində AXC süqut etdi. Azərbaycanda bolşeviklərin hakimiyyətə gəlməsi ölkəmizin tarixində özünəməxsus yer tutan yeni bir dövrün başlanması demək idi. Bu dövr yeni respublikanın adı ilə Azərbaycan SSR və ya sadəcə, sovet dövrü də adlandırılır. Azərbaycan SSR-in yaradılmasında yerli bolşeviklər də iştirak etdiyindən bu dövr tariximizə İkinci Respublika dövrü kimi düşmüşdür. Zor gücünə AXC-nin varlığına son qoyan və hakimiyyətin yerli kommunistlərə verilməsini təşkil edən Sovet Rusiyası ilk vaxtlar işğal faktını ört-basdır etmək üçün nəinki milli müstəqilliyin əleyhinə çıxmış, əksinə, özünü onun qorunub-saxlanılmasının “təminatçısı” kimi təqdim etməyə çalışmışdı. Müstəqilliyin saxlanılmasına ən tutarlı sübut respublikanın ali rəhbər orqanlarının Azərbaycan xalqının nü-

mayəndələrindən təşkil edilməsi ola bilərdi. Bolşeviklər də burada öz hakimiyyətlərini qurmaq üçün elə həmin yolu seçmişdilər. Aprel işğalından sonra Azərbaycanda ilk dövrlərdə ali qanunverici orqan kimi Müvəqqəti İnkilab Komitəsi təşkil olunurdu. Onun tərkibinə ancaq azərbaycanlılar daxil edildilər. 1920-ci il aprelin 28-də Müvəqqəti İnkilab Komitəsi yeni hökumətin – Azərbaycan SSR Xalq Komissarları Sovetinin tərkibini təsdiq etdi ki, o da azərbaycanlılardan ibarət idi. N.Nərimanov XKS-nin sədri təyin olundu.

Azərbaycan SSR Xalq Daxili İşlər komissarı Həmid Sultanovun 1920-ci il oktyabrın 19-da AK(b)P-nin II qurultayında çıxışından: “Hakimiyyətin devrilməsində mənim özümün qızğın iştirakım olub, çünki mən yaxşı bilirdim ki, arxamda ...Yulamada dayanmış qırmızı süngülər dururdu”.

Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin İşlər İdarəsinin Siyasi Sənədlər Arxivindən

Mənbədən hansı nəticəyə gələ bilərsiniz?

*Həmid Sultanov
(1889–1938)*

Əslində, respublikanın siyasi həyatında aparıcı rol Azərbaycan Kommunist (bolşevik) Partiyasına (AK(b)P) məxsus idi. Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin Siyasi və Təşkilat bürosunun qəbul etdiyi qərarlar nəinki yerli partiya təşkilatları, eyni zamanda qanunverici və icraedici orqanlar tərəfindən məcburi şəkildə icra olunmalı idi. Dövlət və hökumət orqanları üzərində partiya nəzarəti onun üzvlərinin dövlət aparatının müxtəlif pillələrində yerləşdirilməsi yolu ilə həyata keçirilirdi. Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin bir çox sahələrdə həlledici rolu kadr məsələsinin onun əlində cəmləşməsi ilə xeyli dərəcədə bağlı idi. İlk dövrlərdə, xüsusən partiyanın Bakı təşkilatında azərbaycanlılar ruslar və ermənilərdən az idilər. 1929-cu ilə qədər Azərbaycan Kommunist Partiyasının katibləri, əslində, bütün partiya aparatına rəhbərlik edirdilər. Onların sırasında qeyri-millətlərin nümayəndələri üstünlük təşkil edirdi (V.Naneyşvili, Y.Stasova, V.Dumbadze, Q.Kaminski, S.Kirov, L.Mirzoyan). 1929-cu ildə Moskva ilk dəfə birinci katib vəzifəsini təsis etdi. 1933-cü ilə qədər bu vəzifəyə yenə də Mərkəzin emissarları təyin olunurdu (N.Gikalo, V.Polonski, R.Rubenov). AKP isə Azərbaycan SSR-də Rusiya Kommunist (bolşevik) Partiyasının qəbul etdiyi qərarları həyata keçirən filial funksiyasını yerinə yetirirdi. Bu isə yeni yaradılan respublikanın müstəqilliyinin formal xarakter daşdığını göstərirdi.

Mətdəndən əldə etdiyiniz məlumatlar əsasında Azərbaycan SSR-in siyasi idarəetmə sistemini sxemləşdirin.

*Mir Cəfər Bağırov
(1896–1956)*

Tez-tez dəyişən partiya rəhbərliyi, arası kəsilməyən mübarizələr, intriqalar respublikanın iqtisadi və siyasi həyatına mənfi təsir göstərirdi. 1920–1930-cu illərdə ölkədə həyata keçirilən irimiqyaslı iqtisadi islahatlar şəraitində Mərkəzə Azərbaycanda bu çəkişmələrə və mübarizəyə son qoya biləcək güclü milli kadr lazım idi. 1933-cü ilin sonunda Mir Cəfər Bağırovun AK(b)P-nin birinci katibi vəzifəsinə təyin edilməsi heç də təsadüfi deyildi. Zaman göstərdi ki, o, partiya təşkilatını parçalayan prinsipsiz mübarizələrə, şəxsi qarşıdurmalara son qoya bildi və bütün hakimiyyəti əlində cəmləşdirərək, təxminən, 20 il Azərbaycan Kommunist Partiyasına rəhbərlik etdi.

Sovet hökumətinin ilk tədbirləri. 1920-ci il may-iyun ayları ərzində Azərbaycan İnqilab Komitəsi dövlət quruculuğu sahəsində Rusiya nümunəsini rəhbər tutaraq bir neçə mühüm qərar qəbul etdi. Belə ki yerlərdə qəza, nahiyyə və kənd inqilab komitələri, polis əvəzinə “fəhlə-kəndli milisi” yaradıldı. Azərbaycan İnqilab Komitəsi Xalq Məhkəməsi haqqında dekret qəbul etdi. Məhkəməyə ancaq fəhlə və kəndlilərin nümayəndələri üzv seçilə bilərdilər. Azərbaycanda əks-inqilabçılığa, tənqibatçılığa qarşı Fövqəladə Komissiya yaradıldı. Keçmiş AXC ordusunun ləğvi məqsədilə Azərbaycan İnqilab Komitəsi ordunun və donanmanın yenidən təşkili haqqında qərar çıxardı. Qərara əsasən, yeni yaradılacaq Azərbaycan ordusu və donanması, əslində, Sovet Rusiyası Qızıl Ordusunun tərkib hissəsi kimi müəyyən edilirdi. Beləliklə, Müstəqil Azərbaycan Sovet Respublikası öz mövcudluğunun ilk anlarından dövlətçiliyin mühüm atributlarının birindən – ordu saxlanması hüququndan məhrum edildi. Respublikada cəmiyyətin təbəqələrə və mülki rütbələrə bölünməsi ləğv olundu. İlk qanunvericilik sənədləri arasında torpaq haqqında qərar xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi. Bütün xan, bəy, vəqf və kilə torpaqları müsadirə edilir və təmənnaş olaraq kəndlilərin sərəncamına verilmirdi. Azərbaycanda hakimiyyətin bolşeviklərin əlinə keçməsi və faktiki olaraq Moskvadan idarə olunması ölkəmizin sərvətlərinə, ilk

növbədə, neftinə yiyələnməsi üçün Sovet Rusiyasına əlverişli şərait yaratdı. Müvəqqəti İnqilab Komitəsinin 1920-ci il 24 may tarixli dekreti ilə neft sənayesi yenidən milliləşdirildi, bir qədər sonra isə Xəzər Ticarət Donanması, zavodlar, fabriklər və digər sənaye müəssisələri dövlət mülkiyyəti elan edildi. Beləliklə, xalqımızın sərvətləri vətəndaş müharibəsi nəticəsində iqtisadiyyatı bərbad hala düşmüş Sovet Rusiyasına daşınmağa başladı.

Bolşevik hökumətinin həyata keçirdiyi islahatları ümumiləşdirin, mənfi və ya müsbət cəhətlərini araşdırıb əhatə etdiyi sahələrə uyğun diagram hazırlayın.

1921-ci ilin may ayında Bakıda Birinci Ümumazərbaycan Sovetlər qurultayı keçirildi. Qurultayda Azərbaycan SSR-in ilk Konstitusiyası qəbul edildi. Onun başlıca müddəaları, əslində, RSF-SR-in birinci Konstitusiyasının təkrarı idi. Konstitusiya bəyan edirdi ki, Azərbaycanda ali hakimiyyət fəhlələrə və əməkçi kəndlilərə, öz əməyi ilə yaşayanların hamısına məxsusdur. Azərbaycan SSR Konstitusiyası vicdan, mətbuat və söz azadlıqlarını bəyan edirdi. Əsas qanunda irqindən, milli mənsubiyyətindən asılı olmayaraq, bərabərlik təsbit edilir, milli azlıqların mənafələrinin qorunmasına təminat verilirdi. Konstitusiya təsdiq edildikdən sonra və onun tələbinə uyğun olaraq Azərbaycan İnqilab Komitəsi ləğv edildi. Ali qanunverici hakimiyyət qurultayda seçilmiş Azərbaycan Mərkəzi İcraiyyə Komitəsinin əlində cəmləşdi. Ali İcraedici hakimiyyət isə Azərbaycan SSR Xalq Komissarları Sovetinə məxsus oldu. N.Nərimanov yenidən Azərbaycan SSR XKS-in sədri seçildi. Beləliklə, Azərbaycanda “sovet milli dövlət quruculuğunun” hüquqi cəhətdən təşəkkülünün ilkin mərhələsi başa çatdı. Azərbaycan SSR bütün müsəlman aləmində yeni tipli ilk sovet respublikası oldu.

Azərbaycan SSR-də ilk vaxtlar yaradılan idarəermə sistemi ilə 1921-ci ildə Konstitusiyaya uyğun yaradılan hakimiyyət orqanları arasında müqayisələr aparın, oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənləşdirin.

Bolşevik işğalının nəticələri. Aprel çevrilişindən keçən bir il ərzində respublikada keyfiyyət baxımından mühüm dəyişikliklər baş vermişdi. Bu dəyişikliklər Rusiyada tətbiq edilən siyasi və sosial-iqtisadi sistemin Azərbaycanda da bərqərar olmasına xidmət edirdi. Eyni zamanda sovet rejimi ilk günlərdən respublikada siyasi repressiyalar həyata keçirdi. AK(b)P-dən başqa bütün siyasi partiyalar az vaxt içərisində qanundan kənar sayıldılar, onların mətbuat orqanları qadağan edildi. Müsavat, İttihad, Əhrrar və başqa partiyalar zəhmətkeşlərin qatı düşməni kimi damğalandı, partiyanın görkəmli liderləri, hətta sırayı üzvləri də təqiblərə məruz qaldılar. Tezliklə bu partiyaların fəaliyyəti qadağan edildi. AXC-nin tanınmış rəhbərlərinin bir hissəsi həbs edildi, digərləri isə vətəni tərk etməyə məcbur qaldılar. Güllələnənlər arasında tanınmış dövlət xadimləri və hərbcilər – S.Sulkeviç, İ.Usubov, H.Səlimov, S.Texas, R.Şixlinski, tanınmış ziyalılar və hökumət üzvləri – X.Rəfibəyov, İ.Ziyadxanov, tanınmış pedaqoq və alim F.Köçəri və başqaları vardı. Daşnak terrorçuları 1920–1921-ci illərdə F.Xoyskini və H.Ağayevi Tiflisdə, B.Cavanşiri isə İstanbulda qətlə yetirdilər. AXC-nin bir çox görkəmli xadimi (Ə.M.Topçubaşov, A.Seyxülislamov, C.Hacıbəyli, M.Məhərrəmov, M.Y.Mehdiyev və b.) Paris konfransında iştirak etdiklərinə görə vətəndə qalmış həmfikirələrinin faciəli aqibəti onların başına gəlmədi. Həbs edilmiş M.Ə.Rəsulzadə isə N.Nərimanov və İ.V.Stalinin müdaxiləsi nəticəsində bolşevik repressiyasından xilas ola bildi. Stalinin şəxsi vaqonunda Rusiyaya aparılan M.Ə.Rəsulzadə 1922-ci ildə oradan Finlandiyaya, sonra isə Polşaya mühacirət etməyə məcbur oldu.

“Azərbaycan od içində yanıır. Xilas olmaq üçün xalq Qırmızı Ordunun alovu içində yanan evlərini və mülklərini qoyur və qaçır. Bu Qırmızı Ordunun nə qanunu, nə də vicdanı var”.

N.Şeyxzamanlı. “Azərbaycan istiqlal mücadiləsi xatirələri” əsərindən. Bakı, 1997.

? *Sizcə, bolşeviklərin Azərbaycanda törətdikləri qırğınların, talanların və terrorun hansı sosial-iqtisadi və siyasi səbəbləri ola bilərdi?*

Azərbaycan SSR-də terroru həyata keçirən əsas təşkilat Fövqəladə Komissiya idi. Xalq arasında “çeka” (Fövqəladə Komissiya sözlərinin rus dilindəki baş hərfləri), üzvləri isə “çekist” adlandırılan bu təşkilatın əli ilə ölkədə siyasi baxımdan şübhə doğuran şəxslər həbs edilir, əmlakları müsadirə olunurdu. Şübhəli ünsür anlayışı, ilk növbədə, buraxılmış partiyaların üzvlərinə, keçmiş sahibkarlara, bəylərə, tacirlərə və ümumiyyətlə, varlılara, ziyalılara aid olunurdu. Həbslər və sürətlə aparılan istintaqlar, adətən, güllələnmə, yaxşı halda isə sürgün ilə nəticələnirdi. Bolşevik hakimiyyətinin yerli şəraiti nəzərə almadan apardığı sərt iqtisadi siyasət, amansız terror tezliklə siyasi böhrana və yerlərdə partlayışa gətirib çıxardı. Azərbaycan xalqı bolşevik hakimiyyətinə qarşı müqavimət hərəkatına başladı. Artıq 1920-ci il may ayının sonunda Gəncədə, iyun ayının əvvəllərində Qarabağda yerləşən keçmiş milli ordu hissələri üsyan etdilər. Qırmızı Ordunun qərarlərindən, rus əsgərlərinin özbaşınalıqlarından cana gəlmiş Azərbaycanın digər bölgələrinin yerli əhalisi də bu çıxışlara qoşulmuşdu. Zaqatala, Lənkəran, Şəmkir və s. bölgələrdə də rus-bolşevik zülmünə qarşı ard-arda üsyanlar baş qaldırmışdı. Ümumiyyətlə, 1920–1924-cü illərdə Azərbaycan SSR-də istilacı rus ordusuna, bolşevik rejiminə qarşı 60-a dək silahlı üsyan baş vermişdi. Lakin qüvvələr qeyri-bərabər olduğundan və vahid mərkəzdən idarə edilmədiyindən çıxışlar yatırılır, ələ keçən vətənpərvərlərə divan tutulur, güllələnir, şəhərlər və kəndlər qarət olunurdu. Məsələn, Gəncə üsyanı zamanı rus-bolşevik ordusu yerli əhaliyə amansız divan tutmuş, üsyan etmiş hərbiçilərlə yanaşı, onlarla dinc sakin qətlə yetirilmişdi. Qırmızı Ordunun idarəçiliyində xeyli sayda bolşevik libasına bürünmüş erməni daşnaklarının varlığı olması da qırğınların və terrorun daha geniş miqyas almasına səbəb olan amillərdən idi. Təəssüf doğuran digər məqam isə bu qəddar aksiyalarda yeni sovet “ağalarına” yarımağa çalışan bəzi Azərbaycan bolşeviklərinin də (H.Sultanov, Ə.Qarayev) xüsusi canfəşanlıq göstərmələri idi.

□ *“XI Qırmızı Ordunun baş qərargahının 1920-ci il 26 may tarixli məxfi əməliyyat əmrindən: “Üsyanların yatırılması zamanı əmri gözləmək lazım deyil, çünki əlaqə kəsilə bilər. Üsyanların yatırılmasında, bütün şübhəli şəxslərin məhkəməsiz güllələnməsində təşəbbüs göstərmək lazımdır. Xırda çıxışları qəddarcasına və amansızcasına yatırmaq lazımdır”.*

X.Bayramov. “Gəncə üsyanı – 1920. Sənədlər və materiallar”. Bakı, 2010

? *Verilən mənbədən hansı nəticələrə gəlmək mümkündür?*

Bolşeviklər yüzlərlə adamı Solovetsk adalarına, Suzdala, Novqoroda və Rusiyanın digər ucaq yerlərindəki həbs düşərgələrinə sürgünə göndərirdilər. Buna baxmayaraq, üsyanların mühüm əhəmiyyəti ondan ibarət oldu ki, yeni hakimiyyəti sarsıdıldı və Azərbaycan xalqının müqavimət əzmi nümayiş etdirildi.

- 📁
1. AXC və Azərbaycan SSR-ni müqayisə edin, idarəetmə, siyasi quruluşla bağlı oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənləşdirin.
 2. Rus-bolşevik istilası mövzusunda referat hazırlayın.
 3. Azərbaycan SSR rəhbərliyində təmsil olunan azərbaycanlı bolşeviklər haqqında araşdırma aparın, onların fəaliyyətlərini analiz edib mövqelərini aydınlaşdırmağa çalışın.
 4. 1920–1921-ci illərdə baş qaldıran üsyanların səbəblərini nədə görürsünüz?
 5. Rus-bolşevik işğalına qarşı qaldırmış üsyanlarda qalib gəlmək mümkün idi? Fikrinizi əsaslandırın.

“MÜSTƏQİL SOVET AZƏRBAYCANI” ŞÜARININ İFLASI. ƏRAZİ BÜTÖVLÜYÜ-MÜZÜN POZULMASI

21

Cənubi Qafqazda bolşevik istilasının ilk qurbanı Azərbaycan oldu. Ölkəmizin təbii sərvətlərlə zənginliyi, xüsusilə neftimiz iqtisadi böhran girdabında çabalayan Sovet Rusiyası üçün həyati əhəmiyyət daşıyırdı. Bunun ardınca, onsuz da, formal xarakter daşıyan “müstəqillik” qısa vaxt ərzində ləğv edildi. Qafqaz respublikaları arasındakı ərazi mübahisələri də Azərbaycanın maraqlarına zidd şəkildə “həll” olundu. Bugünkü Qarabağ münaqişəsinin əsası qoyuldu.

ZSFSR, SSRİ, RK(b)P Qafqaz bürosu, Zəngəzur, DQMV, Qars müqaviləsi, Naxçıvan MSSR

Formal müstəqilliyin ləğvi. Şimali Azərbaycan sovetləşəndən sonra Moskva tədricən onun formal müstəqilliyinə son qoydu. Bu proses 1920–1922-ci illərdə Sovet Rusiyasının diktəsinə uyğun olaraq üç Cənubi Qafqaz respublikası arasında ikitərəfli və çoxtərəfli müqavilələr yolu ilə həyata keçirilirdi. 1922-ci il dekabr ayının əvvəllərində Azərbaycan SSR, Gürcüstan SSR və Ermənistan SSR Zaqafqaziya Sovet Federativ Sosialist Respublikasında (ZSFSR) birləşdilər. Qurumun Mərkəzi İcraiyyə Komitəsi də seçildi. Əslində, ZSFSR-ə Moskva tərəfindən təşkil edilmiş və birbaşa ona tabe olan Zaqafqaziya diyarının Partiya Komitəsi rəhbərlik edirdi. Bu qurum mahiyyətə Çar Rusiyası dövründə Qafqazın idarə olunması üçün yaradılmış canişinlik sistemini xatırladırdı. ZSFSR-in yaradılması Cənubi Qafqaz respublikalarının suveren hüquqlarını məhdudlaşdırır, partiya təkhakimiyyətliyi şəraitində onların Moskvadan asılılıqlarını artırırdı. Bu dövrdə Azərbaycan müstəqil xarici siyasətdən və xarici ticarət əlaqələrindən məhrum oldu. Əsas sərvətimiz olan neftin beynəlxalq bazarda satışından gələn gəlirlər bütövlükdə Moskvanın nəzarəti altına keçdi. 1922-ci il dekabrın 30-da ZSFSR, RSFSR, Belarusiya SSR və Ukrayna SSR-in səlahiyyətli nümayəndə heyətləri Sovet Sosialist Respublikaları İttifaqı adlı dövlətin – SSRİ-nin yaradılması haqqında Bəyannamə və Müqavilə imzaladılar. “Sovet dövləti” müstəqil sovet respublikalarının “könüllü birliyi” kimi federasiya prinsipinə əsaslanırsa da, mərkəzləşmiş təkpartiyalı idarə rejiminə istinad edən unitar səpkili qurum idi. Hər respublikanın “federasiyadan könüllü çıxmaq” hüququ olsa da, əslində, bu, formal xarakter daşıyırdı. SSRİ-nin yaradılması ilə Azərbaycan SSR böyük bolşevik imperiyasının əyaletinə çevrildi.

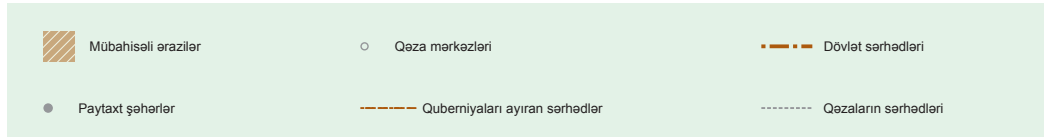

Azərbaycan SSR-in gerbi

Torpaqlarımız bölüşdürülür. Ölkəmizin şimalının Rusiya tərəfindən yenidən işğalı Ermənistanın Azərbaycana qarşı ərazi iddialarını daha da qüvvətləndirmişdi. AXC dövründə niyyətinə çata bilməyib məğlub edilən daşnak hökuməti Sovet Rusiyasının hərərəfli yardımı ilə Azərbaycan torpaqlarına (Qarabağ, Zəngəzur, Naxçıvan və s. bölgələrə) yiyələnmək siyasətini fəallaşdırdı. 1920-ci ilin avqustunda Sovet Rusiyası ilə erməni daşnak hökuməti arasında bağlanan müqaviləyə görə, Şərur-Dərələyəz erməni daşnak hökumətinə verilir, Naxçıvan, Zəngəzur və Qarabağ

Şərti işarələr:

AXC dövründə dövlət sərhədləri və mühəsisəli ərazilər

ğın dağlıq hissəsi mühəsisəli ərazilər elan olunurdu. Zəngəzurun bir hissəsinin Ermənistana verilməsində 1920-ci il noyabrın 30-da Azərbaycanın ali partiya rəhbərliyinin qəbul etdiyi qərarın da böyük “xidməti” olmuşdur. Qərarda Sovet Azərbaycanı və Sovet Ermənistanı arasında heç bir sərhədin olmadığı vurğulanırdı. 1921-ci ilin yayında qəzanın ancaq qərb hissəsi (Yuxarı Zəngəzur) artıq sovetləşmiş Ermənistana verildi. Zəngəzurun bir hissəsinin Ermənistana “bağışlanması”nda Sovet Rusiyanın qüvvətli təzyiqi, onun Qafqaz işlərində əsas rəhbərlərinin – İ.Stalin və Q.Orconikidzenin antiazərbaycan fəaliyyətləri başlıca rol oynamışdı. Qarabağın gələcək taleyinin müəyyənəşdirilməsi istiqamətində real addımlar 1920-ci ilin sonunda – Ermənistanın sovetləşdirilməsindən sonra atıldı. Bu andan etibarən Ermənistanla Azərbaycan arasında dövlətlərarası ərazi münaqişəsi faktiki olaraq daxili məsələyə çevrildi. Danışıqlar isə RK(b)P MK Qafqaz bürosunun göstərişi və nəzarəti ilə aparılırdı. 1921-ci ilin yayında Qafqaz bürosu Qarabağın dağlıq hissəsi ilə bağlı müzakirələrə başladı. Beləliklə, süni surətdə qabardılan Dağlıq Qarabağ məsələsi 1923-cü ilədək rəsmi İrəvan ilə Bakı arasında kəskin siyasi mübarizənin yeni mərhələsinin əsası qoydu. Dağlıq Qarabağ məsələsinin bu qədər uzanması təsadüfi deyildi. Bu müddət ərzində partiya və sovet orqanları arasında dəfələrlə müzakirələr aparıldı, müxtəlif təkliflər irəli sürüldü. Ovaxtkı Azərbaycan kommunistlərinin qətiyyətsizliyi, Moskvanın təzyiqi və bəzən hər iki tərəfi ermənilərin təmsil etməsi (AK(b)P-nin rəhbər orqanlarında xeyli sayda bolşevik cildinə girmiş erməni millətçisi var idi) bu məsələyə həlledici təsir göstərdi. Nəhayət, 1923-cü il iyulun 7-də Azərbaycan SSR MİK-i “Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin təşkili haqqında” dekret verdi. Azərbaycanın

Azərbaycanda Sovet hakimiyyəti qurulduqdan sonra Bakının siyasi təsirindən kənarda qalan yeganə ərazi Naxçıvan bölgəsi idi. Ermənistanın silahlı qüvvələrinin təcavüzkar hərəkətləri nəticəsində Naxçıvan diyarında gərginlik davam edirdi. 1920-ci ilin iyununda Veysəl bəyin başçılığı ilə Naxçıvana göndərilmiş Türkiyənin qoşun hissələri erməni təcavüzkarlarına qarşı mübarizədə naxçıvanlılara imkan daxilində kömək etməli idi. Müəyyən hərbi hazırlıqdan sonra XI Qırmızı Ordunun hissələri iyulun 28-də Naxçıvana daxil oldular. 1920-ci ilin avqustunda Moskvada bağlanmış sovet-türk sazişinə əsasən, yeni müqavilə imzalanana qədər hər iki hökumətin hərbi qüvvələrinin Naxçıvanda saxlanması qərara alındı. Lakin bütün bunlara baxmayaraq, Naxçıvanın statusunun müəyyənəlməsi ərəfəsində Azərbaycanın bu bölgəsində vəziyyət mürəkkəb idi. Bir tərəfdən, Ermənistan respublikasının silahlı qüvvələrinin təcavüzü nəticəsində gərginliyin davam etməsi, digər tərəfdən isə Sovet Rusiyası ilə daşnak Ermənistanı arasında gedən pərdəarxası oyunlar Naxçıvanın Azərbaycan SSR-in tərkibində qalması məsələsinin həllini uzadırdı.

Azərbaycan rəhbərliyinin Moskvanın diktəsinə tabe olduğu şəraitdə Rusiya-Ermənistan sövdələşməsinə qarşı mübarizədə Naxçıvan əhalisinin güvəndiyi yeganə qüvvə bölgədə yerləşən türk qoşunları idi. Naxçıvanın Azərbaycan SSR-in tərkibindən çıxarılıb Ermənistana verilməsi planı bölgədə türk qoşunlarının yerləşməsi şəraitində əvvəlcədən uğursuzluğa məhkum edilmişdi. 1921-ci il martın 16-da RSFSR ilə Türkiyə arasında imzalanmış dostluq müqaviləsi sayəsində erməni fitnələrinə son qoyuldu. Bu müqavilənin üçüncü bəndinə əsasən, Naxçıvan vilayəti "Azərbaycanın qeyyumluğu (protektoratı) altında muxtar ərazi olurdu, bir şərtlə ki, Azərbaycan bu qeyyumluğu üçüncü dövlətə güzəştə getməyəcəkdir".

Naxçıvanın Azərbaycanın himayəsi altında muxtar ərazi statusu Azərbaycan, Gürcüstan, Ermənistan və Türkiyə arasında RSFSR-in iştirakı ilə 1921-ci il 13 oktyabrda Qarsda bağlanmış 20 maddədən ibarət dostluq müqaviləsində də təsbit edildi. Hər iki müqavilə müddətsiz idi. Hər iki müqavilə bu günə kimi Ermənistan ilə Azərbaycan və Türkiyə arasında dövlət sərhədlərini tənzimləyən yeganə beynəlxalq sənəd hesab edilir. 1924-cü il fevralın 9-da Azərbaycan SSR MİK-in Rəyasət Heyəti Naxçıvan Muxtar Sovet Sosialist Respublikasının yaradılması haqqında dekret verdi. Beləliklə, Naxçıvan məsələsinin Azərbaycanın xeyrinə həll edilməsində Türkiyənin inkaredilməz rolu oldu. Lakin sonralar Zəngəzurun bir hissəsinin itirilməsi nəticəsində Naxçıvan ərazi baxımından Azərbaycanın əsas hissəsindən ayrı salındı. Bu, gələcəkdə Azərbaycan SSR ilə Ermənistan SSR arasında yeni ərazi problemlərinin meydana çıxmasının bünövrəsini qoydu. Nəticədə, 1929-cu ildə Zaqafqaziya MİK-in qərarı ilə, Moskva və Qars beynəlxalq müqavilələrinin şərtlərinə zidd olaraq, Naxçıvan MSSR-in sərhədləri dəyişdirildi və 657 km² ərazisi Ermənistan SSR-ə verildi. Bundan başqa, XX əsrin 20-ci illərində Ermənistan SSR ilə yaylaqlar və sudan istifadə hüququ zəminində yaranmış sərhəd mübahisələrinə görə Azərbaycan SSR Qazax və Cəbrayıl qəzalarının bir sıra torpaqlarını itirdi.

1920-ci ildə Sovet Rusiyasının Xalq Komissarlar Şurasının sədri V.Leninə göndərdiyi məktubda N.Nərimanov respublikanın ərazi bütövlüyü üçün ciddi təhlükə yarandığını nəzərə alaraq Azərbaycanda meydana çıxan dəhşətli vəziyyətdən bəhs edirdi. O yazırdı: "Dəhşətli vəziyyət yaranmışdır. Bir tərəfdən Mərkəz Gürcüstan və Ermənistanın müstəqilliyini, Azərbaycanın istiqlaliyyətini tanıyır, digər tərəfdən, həmin Mərkəz Azərbaycanın tamamilə mübahisəsiz ərazilərini Ermənistana verir... Azərbaycan ərazilərini Ermənistana, daşnaklara vermək düzəldilməsi mümkün olmayan, pis nəticələr verə biləcək səhvdir".

Azərbaycan Respublikası Prezidenti İşlər İdarəsinin Siyasi Sənədlər Arxivi (ARPIİSA),

f.1, siy. 1, iş 14, v. 19

Sizcə, nə üçün N.Nərimanov Azərbaycan torpaqlarının Ermənistana verilməsini pis nəticələr verə biləcək səhv adlandırdı?

Ermənistandan fərqli olaraq, Azərbaycanın Gürcüstanla ərazi mübahisələri qanlı toqquşmalara və irimiqyaslı hərbi əməliyyatlara səbəb olmamışdı. Respublikalar arasında əsas mübahisəli ərazi olan Zaqatala mahalının hansı dövlətə mənsubluğu məsələsi öz qəti həllini yalnız Gürcüstanın sovetləşməsindən sonra tapdı. 1921-ci ildə respublikalar arasında bağlanmış sazişə əsasən, Gürcüstan Zaqatala dairəsinə olan bütün iddialarından əl çəkdi. Sözügedən münaqişənin həllində bezi amillər mühüm rol oynadı. Zaqatala dairəsi əhalisinin mütləq əksəriyyətinin (92–95%-nin) müsəlman olması və qəti şəkildə Azərbaycanın tərkibində yaşamaq iradəsini ortaya qoyması onun Azərbaycanın tərkibində qalmasında həlledici amil oldu. Buna baxmayaraq, əvvəllər Zaqatala dairəsinə məxsus olan əkin və otlaq sahələrinin bir hissəsi bir qədər sonra Gürcüstanın Sığnaq qəzasına verildi. Həmçinin Qarayazının yuxarı hissəsi də inzibati baxımdan Gürcüstana birləşdirildi. AXC ilə Gürcüstan hökuməti arasında 1918–1920-ci illərdə mübahisəli ərazi elan olunmuş Borçalı mahalı Gürcüstan və Ermənistan sovet respublikaları arasında bölüşdürüldü. Beləliklə, 1920–30-cu illərdə sovet milli siyasəti adı altında xalqımızın iradəsinə zidd olaraq AXC-dən miras qalmış tarixi torpaqlarımızın xeyli hissəsi Sovet Ermənistanına və Gürcüstana verildi. İrəvan şəhəri və onun ətrafındakı torpaqlarımız hesabına Ermənistan adlı dövlətin yaradılması azmış kimi, Moskvanın birbaşa müdaxiləsi və beyinləri “beynəlmiləlçilik” ideyaları ilə dumanlanmış Azərbaycan bolşeviklərinin fərsizliyi ucbatından tarixi ərazilərimizin xeyli hissəsi qonşu respublikaya “bağışlandı”. Bu proses sonrakı dövrlərdə də davam etdi və torpaqlarımız hissə-hissə bədnam qonşularımıza verildi.

1. Sizcə, ZSFSR-in yaradılmasında Sovet Rusiyasının hansı maraqları var idi?
2. ZSFSR-i müstəqil konfederativ dövlət kimi səciyyələndirmək mümkündürmü?
3. 1920–1930-cu illərdə Azərbaycan torpaqlarının qonşu respublikalar arasında bölüşdürülməsinin qarşısını almaq üçün hansı addımların atılması tələb olunurdu?
4. Azərbaycanın ZSFSR-in tərkibinə daxil edilməsinin nəticələrini aydınlaşdırın.
5. Xəritələrə əsasən AXC və Azərbaycan SSR-in ərazilərini müqayisə edib qonşu sovet respublikalarına verilən sahələri müəyyənləşdirin.
6. Əvvəlki biliklərinizə əsaslanaraq Gülistan və Türkmənçay sülhündən sonra keçən dövr ərzində bölüşdürülən torpaqlarımız haqqında referat hazırlayın.

LAYİHƏ

22 BOLŞEVİK YÖNÜMLÜ SOSIAL-İQTİSADI VƏ MƏDƏNİ İSLAHATLAR

Öz hakimiyyətlərini tədricən bütün Azərbaycana yayan bolşeviklər hərbi-siyasi uğurlarını sosialist yönümlü islahatlarla möhkəmləndirməyə çalışırdılar. 1920-ci ildən etibarən Sovet Rusiyasında həyata keçirilən tədbirlərin, kommunizm ideologiyasının tələblərinə uyğun islahatların Sovet Azərbaycanında da tətbiq olunmasına başlanılır.

“Hərbi kommunizm”, ərzaq sapalağı, kəndli çıxışları, Yeni İqtisadi Siyasət (YİS), sənayeləşdirmə, kollektivləşdirmə, mədəni quruculuq

Hərbi kommunizm. Rusiyada Vətəndaş müharibəsi dövründə həyata keçirilən və bolşeviklərin qələbəsində əhəmiyyətli rol oynamış “hərbi kommunizm” iqtisadi siyasəti Azərbaycanda da tətbiq olunmağa başladı. “Hərbi kommunizm” siyasəti sistemində aid tədbirlərdən bəziləri daha məhdud formada və qısa müddət ərzində həyata keçirilirdi. 1920-ci il avqustun 26-da Azərbaycan İnqilab Komitəsi taxıl ticarətinin dövlət inhisarına alınması haqqında dekret qəbul etdi. Sentyabrın sonlarında isə ərzaq sapalağı və ümumi əmək mükəlləfiyyətlərinin tətbiq edilməsi ilə Hərbi kommunizm siyasəti rəsmən tətbiq olunmağa başladı. Əhalinin istehsal etdiyi və öz tələbatından artıq olan ərzaq məhsulları “şəhərlərdə aclıq çəkən fəhlələrə çatdırılması” adı ilə zorla müsadirə edilir, əvəzində kəndlilərə qəpik-quruş ödənilirdi. Bu tədbirlər fəhlələrdən ibarət xüsusi dəstələr tərəfindən həyata keçirilirdi. Əslində isə əhalinin əziyyətlə becərdiyi məhsul Azərbaycanda olan Qırmızı Ordunun ehtiyaclarına sərf olunur, həmçinin ehtiyac içərisində yaşayan Rusiya qəzalarına göndərilirdi. Əsas sənaye mərkəzi olan Bakını və bir neçə şəhərimizi çıxmaq şərtilə Azərbaycan iqtisadi baxımdan aqrar ölkə idi. Əhalinin təqribən $\frac{3}{4}$ -dən çoxunu kəndlilər təşkil edirdi. “Hərbi kommunizm” siyasəti Azərbaycanda kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalına mənfi təsir göstərdi. Əhalinin güzəranı pisləşdi. Kəndlilərin öz əməyinə marağının itməsi isə daha təhlükəli idi. Bu bütün ölkəni ərzaq böhranı ilə üz-üzə qoya bilirdi. Tezliklə qəzaların bir çoxunda taxıl ehtiyatının tükənməsi nəzərə alınaraq, bir neçə qəzadan başqa, Azərbaycanın bütün ərazisində hər cür taxıl tədarükü dayandırıldı. Genişlənən kəndli çıxışları və qaçaq hərəkatı da Azərbaycanda bolşevik hökumətini sərt ərzaq siyasətindən əl çəkməyə məcbur etdi.

“Hərbi kommunizm” siyasətinə aid olan əlamətləri qruplaşdırın, nəticələrini aydınlaşdırmağa çalışın.

Sizcə, Azərbaycanda bu siyasətin tətbiqinə lüzum var idimi?

Yeni İqtisadi Siyasət. 1921-ci ilin əvvəllərində hökumət orqanları fəvqəladə üsullarla xalq təsərrüfatının bərpasının qeyri-mümkünlüyünü dərk edərək yeni yollar axtarmağa başladılar. Belə bir yol **Yeni İqtisadi Siyasət (YİS)** planı oldu. Azərbaycanda bu siyasət yolunda atılmış ilk böyük addım 1921-ci il 17 may tarixli “Bütün növ məhsul inhisarlarının ləğv edilməsi haqqında” dekret idi. Həmin dekretə əsasən Azərbaycanda ərzaq sapalağı ləğv olunur, onun yerinə könüllü yığılan **çanaq vergisi** tətbiq edilirdi. 1922-ci il aprel 13-də Azərbaycan SSR Xalq Komissarları Soveti ərzaq vergisi-

nin tətbiqi haqqında dekret imzaladı. Bununla Azərbaycan SSR-də YİS-ə keçid başa çatdı. Kəndlilər ərzaq sapağının ləğv edilməsi nəticəsində artıq qalmış kənd təsərrüfatı məhsullarından istedikləri kimi istifadə etmək, yəni onu bazara çıxarmaq, satmaq hüququ əldə etdilər. Bu isə azad ticarətin inkişafına gətirib çıxarırdı. Dövlət yalnız xarici ticarət üzərində inhisara malik olurdu. Sənaye müəssisələri təsərrüfathesabı, özünümaliyyələşdirmə, özünüidare sistemə keçirdi.

Bakı buxtası. 1920-ci illər

Respublika banklarının fəaliyyətini genişləndirmək üçün kredit şirkətləri təsis edildi. Torpaqların və xırda sənaye müəssisələrinin icarəyə verilməsi, muzzdlu əməkdən istifadəyə icazə kənd təsərrüfatının, sənayenin, ticarətin, maliyyə sahəsinin böhrandan çıxmasına, bazar iqtisadiyyatının inkişafına, əmtəə mübadiləsinin canlanmasına, bazarın ilkin tələbat məhsulları ilə təmin edilməsinə səbəb oldu. YİS tətbiq edilən dövrdə neft sənayesinə xüsusi diqqət yetirilirdi. Bu illərdə Bakı buxtası qurudularaq, yeni neft mədənləri qazılaraq istifadəyə verildi. Neft mədənlərinin elektriklişdirilməsi işi gücləndirildi. Neft maşınqayırması müəssisələrinin inkişaf etdirilməsinə başlandı. Digər sənaye sahələrində də böyük müvəffəqiyyətlər əldə edildi. 1925-ci il üçün Gəncə, Lənkəran, Ucar, Salyan pambıqtemizləmə zavodlarında istehsalat bərpa edildi. Bakıda və Tovuzda sement zavodu, Gədəbəydə misəritmə zavodu işə başladı. Nuxa, Dağlıq Qarabağ və Ordubadda iri dövlət baramaaçma fabrikləri fəaliyyətə başladı.

YİS ilə "Hərbi kommunizm" siyasətini müqayisə edin. Sizcə, bunların hansı bolşeviklərin ideyalarına daha çox uyğun gəlirdi?

?

YİS kənd təsərrüfatında da böyük dəyişikliklərə səbəb oldu. Taxıl və pambıq sahələri genişləndi. YİS-in ilk illərində əkinçiliyin mexaniklişdirilməsinə başlandı. Mal-qaranın sayı nəzərə cərpacaq dərəcədə artırıldı.

Beləliklə, 1921–1925-ci illərdə həyata keçirilən tədbirlər nəticəsində respublika iqtisadiyyatında nisbi sabitlik və canlanma yarandı. Əhəlinin həyat səviyyəsi nisbətən yüksəldi, orta təbəqənin xüsusi çəkisi artdı.

Sizcə, YİS-i əlamətlərinə görə müasir dövrdə hansı dövlətin iqtisadi siyasəti ilə müqayisə etmək mümkündür?

?

Stalinin sosialist yenidənqurmaları. Sənayeləşdirmə. 1925-ci ilin sonlarında SSRİ-də sənayeləşdirmə xətti elan edildi. Buna uyğun olaraq Azərbaycanda da 1926-cı ilin fevralında sənayeləşdirmə üzrə xüsusi komissiya yaradıldı. Sənayenin maddi-texniki bazasını modernləşdirmək üçün böyük kapital qoyuluşu, xammal, işçi qüvvəsi tələb olunurdu. Xarici kapitaldan məhrum olan, xüsusi kapitalı isə sənayəyə buraxmaqdan ehtiyat edən sovet hakimiyyəti ağır sənayeni digər sahələrdən gələn gəlirlər və kəndlilərin açıq-aşkar talan edilməsi hesabına dirçəltməyə çalışırdı. Bu, bazar münasibətlərinin ləğvinə, istehsalçının iqtisadi sərbəstliyinin alınmasına və kənd təsərrüfatı vəsaitlərinin sənayəyə axmasına səbəb oldu. Beləliklə, YİS prinsiplərindən imtina edildi. Azərbaycanda sənayeləşmə dövründə əsasən iki sahəyə – neft sənayesi və elektriklişməyə daha çox diqqət yetirilirdi. Geoloji kəşfiyyat işləri genişləndirildi, yeni mədənlərin istismarına başlandı,

Bibiheybətdə neft mədənləri. 1930-cu il

neft hasilatı artırıldı. SSRİ-də ilk güclü turbalı kerosin-benzin zavodu, sulfat turşusu, karbid, sürtkü yağı və krekinq qurğusu istehsal edən zavodlar tikildi. 1927–1928-ci illərdə respublikanın elektrifikasiyası sahəsində də mühüm nailiyyətlər əldə edildi. Bu dövrdə Salyan, Qaryagin (indiki Füzuli), Nuxa istilik elektrik stansiyalarının tikilişi başa çatdırıldı. Sənayeləşmənin ilk illərində Azərbaycanın digər yerlərində də sənaye obyektlərinin tikintisinə başlandı.

Bu dövrdə Gəncə Azərbaycanın ikinci sənaye mərkəzinə çevrildi. Ümumilikdə birinci beşillik ərzində (1928–1932) respublikada 35 yeni sənaye müəssisəsi işə düşdü. Azərbaycan aqrar respublikadan aqrar-sənaye respublikasına çevrildi. Yeni sənaye obyektlərinin tikintisi, köhnə müəssisələrin bərpası respublikada işsizliyin azalmasına, şəhər əhalisinin sayının artmasına səbəb oldu. 1920-ci illərin sonlarına doğru güclənən sənayeləşmənin nəticələrindən biri də Azərbaycan SSR-ə Rusiyadan rusdillə əhalinin növbəti axını idi. Ağır iqtisadi vəziyyət, aclıq, minlərlə insanın öz yurd-yuvasını tərk etməsi onların, əsasən, cənub bölgələrində, ilk növbədə, Azərbaycanda məskunlaşması ilə nəticələndi. 1932-ci ildə pasport sisteminin tətbiqi kənd sakinlərinin şəhərə köçməsinə yeni məhdudiyyətlər qoydu. Bununla da, kəndin azərbaycanlı əhalisinin sürətli urbanizasiya şəraitində daxili miqrasiya prosesində iştirakı zəiflədi. Sənayeləşdirmə nəticəsində 1930-cu illərin ortalarında Azərbaycanda azad bazar münasibətləri tamamilə ləğv edildi, təsərrüfatda planlı sosialist sisteminin hökmranlığı bərqərar oldu. Yeni istifadəyə verilmiş müəssisələrin hesabına 1930-cu illərin ortalarında sovet Azərbaycanı SSRİ-də (RSFSR və Ukrayna SSR-dən sonra) sənaye məhsullarının və elektrik enerjisinin istehsal səviyyəsinə görə üçüncü yeri tuturdu. Lakin 30-cu illərin ikinci yarısında SSRİ-də yaranmış plan tapşırıqlarının "artıqlaması ilə" yerinə yetirilməsi hərəkatı Azərbaycanda da geniş vüsət aldı. Yüksək plan və plandan əlavə göstəricilərə, şişirdilmiş nailiyyətlərə və artımlara meyil maddi resursların normadan artıq istifadəsinə səbəb oldu. Əslində isə, müəssisələr plan öhdəliklərini yerinə yetirə bilmirdilər. Keyfiyyətsiz məhsulun istehsalı adı hala çevrilmişdi.

Sənayeləşmə siyasətinin mənfi və müsbət cəhətlərini qruplaşdıraraq cədvəl hazırlayın, sosial-iqtisadi həyata və siyasi idarəçiliyə təsir xüsusiyyətlərini araşdırın.

Kənd təsərrüfatının kollektivləşməsi. Hakim dairələrin iqtisadi sahədə götürdükləri sənayeləşdirmə xətti kənd təsərrüfatında da köklü dəyişikliklərə səbəb oldu. Kənd təsərrüfatı gəlirləri hesabına sənayeləşdirmə siyasəti bu sahənin inkişafına güclü zərbə vurmuşdu. 1920-ci illərin sonlarına doğru dövlətin tətbiq etdiyi sərt iqtisadi metodlar kənddə iri təsərrüfat sahiblərinin iqtisadi marağının azalması ilə müşayiət olunurdu. Onların mülkiyyətlərinin sovet dövləti tərəfindən müsadirə edilməsi isə qolçomaq təsərrüfatlarına böyük ziyan verdi. Bu da, öz növbəsində, kənddə məhsuldarlığın azalmasına, istehsalın zəifləməsinə gətirib çıxardı. 1920-ci illərin sonlarına doğru ölkə çörək böhranını təhlükəsi ilə qarşı-qarşıya qalmışdı. Sənayeləşdirmə xəttinin pozulması təhlükəsi artmaqda idi. İri kəndli təsərrüfatının dövlət iqtisadiyyatına lazımı yardımını təmin etmək üçün təzyiq, zorakılıq metodlarına əl atıldı. 1929-cu ildən ölkənin bütün şəhərlərində ərzaq məhsullarının kartoçka yolu ilə paylanması sistemine keçildi. Məhsulun artığını dövlətə təhvil verməkdən imtina edənlərə qarşı cəza tədbirləri görülməyə başlandı. Çörək ticarəti qadağan edildi, artıq taxıl zorla müsadirə olundu.

1929-cu ilin yayında SSRİ-də elliklə kollektivləşmə xətti elan edildi. Bu islahatın mahiyyətini xırda kəndli təsərrüfatının məcburi ləğv olunaraq zorla ümumi (kollektiv) təsərrüfatlarda birləşdirilməsi təşkil edirdi. Belə təsərrüfatlar kolxoz adlandırılırdı. SSRİ-nin digər regionları ilə müqayisədə Azərbaycanda kollektivləşmə prosesi çox ləng gedirdi. Bunun da bir sıra obyektiv və subyektiv səbəbləri var idi. Kollektiv

Şəmkirdə bolşeviklərə qarşı mübarizə aparan qaçaq dəstəsi

təsərrüfatçılıq Azərbaycan kəndlisinə yad idi. Bu səbəbdən də tarixən tək təsərrüfatçılığın, nisbi iqtisadi sərbəstliyin mövcud olduğu kəndlərimizdə kolxozların tətbiqi çox böyük çətinliklər doğurdu. Digər tərəfdən, Azərbaycanda kollektivləşmə xətti partiyanın dinə, milli adət-ənənələrə qarşı apardığı mübarizə ilə eyni vaxta düşmüşdü. Kəndlilərə qarşı həyata keçirilən zorakılıq metodları, vergi siyasətində özbaşınalıqlar 1930-cu ilin əvvəllərində bir sıra ərazilərdə kəskin etirazlara səbəb oldu. Nuxa-Zaqatalada, Naxçıvanda, Cəbrayıl, Şəmkirdə və digər bölgələrdə sovet və partiya orqanlarına qarşı silahlı üsyanlar başlandı. Kəndlilərlə hökumətin cəza orqanları arasında silahlı toqquşmalar nəticəsində yüzlərlə insan həyatını itirdi, günahsız qanlar axıdıldı. Bir çox kəndlər bütünlüklə SSRİ-nin ucqar regionlarına sürgün edildi, minlərlə adamın əmlakı müsadirə olundu, siyasi hüquqları əlindən alındı, özləri isə günahsız olaraq həbs cəzasına və ya güllələnməyə məhkum olundular.

“Baş Dövlət Siyasi İdarəsinin 02 fevral 1930-cu il tarixli əmrində göstərilirdi ki, Qafqazdan Urala 23000, Qazaxıstana isə 5000 “qolçomaq” sürgün edilməlidir. ÜİK(b)P Siyasi Bürosunun 25 fevral 1930-cu il tarixli qətnaməsi ilə yerli orqanlara 15 mart 1930-cu il tarixinə qədər təcili olaraq Azərbaycandan 500 nəfər qolçomaq müəyyənləşdirilib islah düşərgələrinə göndərilməsi tapşırılırdı. ÜİK(b)P Siyasi Bürosunun 4 may 1932-ci il tarixli qərarı ilə Azərbaycan SSR-dən Qazaxıstana 1200 qolçomaq ailəsinin sürgün edilməsi nəzərdə tutulurdu. ÜİK(b)P Siyasi Bürosunun “Zaqafqaziya qolçomaqlarının sürgün olunması haqqında” 23 aprel 1933-cü il tarixli qərarı ilə Azərbaycandan 900 qolçomaq ailəsinin pambıqçılıq və sərhəd rayonlarından köçürülməsinə icazə verilmişdir ki, bu da Azərbaycandan SSRİ-nin müxtəlif ərazilərinə, o cümlədən Qazaxıstan ərazisinə sürgün olunan əhalinin bir hissəsini əhatə edirdi. ÜİK(b)P Siyasi Bürosunun “Azərbaycanda antisovet elementlərin sürgün olunması” haqqında 25 dekabr 1934-cü il tarixli qərarı ilə Azərbaycan KP MK-nın xüsusi xahişinə əsasən XDİK-ə tapşırırlar ki, Azərbaycandan 87 qolçomaq antisovet elementi, iri kapitalist müəssisələrinin keçmiş sahibləri, İttifaqın digər respublikalarından qaçıb gəlmiş qolçomaqlar əmlakları müsadirə olunmaqla inzibati qaydada islah düşərgələrinə göndəriləsinlər”.

C.Cəfərov. Azərbaycan kəndi kollektivləşmə illərində (1920-ci illərin sonu – 1930-cu illər). Bakı, “Elm”, 2008

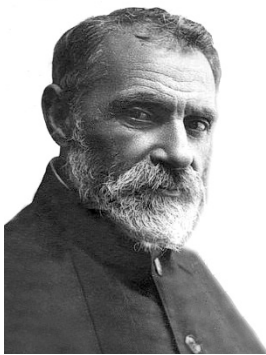
Beləliklə, 1929-cu ildən dövlətin həyata keçirdiyi kollektivləşmə xətti Azərbaycan kəndi üçün fəciəli sonluqla bitdi. Ümumi mülkiyyət adı altında, əslində, kənd təsərrüfatı üzərində sərt dövlət nəzarəti yaradıldı. Kolxozlar dövlət tərəfindən qoyulan planları yerinə yetirən hüquqsuz qurumlara çevrildilər. Mülkiyyətsizlik mühiti formalaşdırıldı. Kəndlilərin öz əməyinə marağı azaldı. Artıq 1936-cı ilin apreli üçün respublikada kəndli təsərrüfatının 85,2%-i kolxozlarda birləşdirilmişdi. Kollektivləşmə səviyyəsi pambıqçılıq rayonlarında daha yüksək idi. Əkinçilik rayonlarında kollektivləşməni sürətləndirmək mümkün olsa da, maldarlıq rayonlarında bu proses ləng getdi.

Nə üçün əhali kollektivləşdirmə siyasətini etirazla qarşılamışdı?

Mədəniyyət sahəsində islahatlar. 1920-ci ilin mayında Azərbaycan İnqilab Komitəsinin vicdan azadlığı haqqında dekretinə görə, Xalq Maarif Komissarlığının tabeliyində olan bütün dövlət məktəblərində də dini təlimlərin öyrənilməsi və hər hansı dini mərasim keçirilməsi qadağan olundu. Sovet hakimiyyətinin ilk illərindən etibarən ölkəmizdən xaricə mühacirət dalğası başladı. Kommunist ideologiyasını qəbul etməyərək Azərbaycandan xaricə gedənlərin böyük hissəsi vaxtilə ali müsəlman silkinə mənsub olan təhsilli insanlar idi. Çar Rusiyası dövründə, onsuz da, milli, dini diskriminasiyalara məruz qalan və dünyəvi təhsilin o qədər də yüksək olmadığı bir məmləkətdən bu qədər ziyalı axını Azərbaycanın mədəni həyatına ciddi təsir göstərdi. Ölkədə savadlı kadrlara tələbat böyük idi. Savadsızlığın ləğvi işini vahid təşkilatda mərkəzləşdirmək üçün 1923-cü ilin dekabrında XKS-in sədri Q.Musabəyovun başçılığı ilə Savadsızlıqla Mübarizə Komitəsi yaradıldı. 20–30-cu illərdə azərbaycanlı gənclər əhali arasında savadsızlığı aradan qaldırmaq məqsədilə, ilk növbədə, ali və orta pedaqoji təhsil ocaqlarına qəbul olundular. İbtidai və orta məktəblərin sayı durmadan artırıldı. Nəticədə, 1939-cu ildə bütün respublika əhalisinin savadlılıq səviyyəsi 73,8% təşkil etdi.

? *Sovet hakimiyyətinin ilk illərində ali və orta pedaqoji təhsil müəssisələrinin sayının artırılmasını nə ilə izah etmək mümkündür?*

*Səmədağa Ağamalıoğlu
(1867–1930)*

Azərbaycanın yeni iqtisadi və mədəni inkişafı müxtəlif sahələrdə yüksək ixtisaslı mütəxəssislər hazırlanmasını şərtləndirirdi. 1920–30-cu illərdə Politeknik İnstitutu, Gəncədə Kənd Təsərrüfatı İnstitutu, Azərbaycan Tibb İnstitutu, Azərbaycan Pedaqoji İnstitutu, Kooperativ-Ticarət İnstitutu təşkil olundu. Bu ali təhsil ocaqları Bakı Dövlət Universitetinin bazası əsasında yaradılmışdı. Artıq 1940–1941-ci tədris illərində Azərbaycanda 16 ali məktəb fəaliyyət göstərirdi. Mütəxəssislərin içərisində müəllim və mühəndis kadrlar üstünlük təşkil edirdilər. Bu illərdə ali və orta ixtisas təhsilinin inkişafı sahəsində görülən işlər müharibədən sonrakı dövrdə yüksək ixtisaslı yeni ziyalı kadrların daha intensiv surətdə hazırlanması üçün əsas yaratdı.

Təhsil sisteminin inkişafı yolunda mühüm nailiyyətlərdən biri də tədrisdə türk (Azərbaycan) dilindən geniş istifadə edilməsi idi. Respublika rəhbərliyi əhalinin çoxmillətli tərkibini nəzərə alaraq dəfələrlə qeyri-azərbaycanlıların Azərbaycan dilinə yiyələnmələrinin vacibliyi barədə qərarlar qəbul etmişdi. Lakin bütün sözlərə baxmayaraq, hələ uzun illər yüksək vəzifələrdə irəliləyişin və sosial statusun artması üçün zəruri olan rus dili respublikada əsas millətlərarası ünsiyyət vasitəsi olaraq qaldı.

1922-ci ildə Azərbaycan əlifbasını latın yazı qrafikasına keçirmək üçün Yeni Türk Əlifbası Komissiyası yaradıldı və Səmədağa Ağamalıoğlu onun sədri seçildi. Əlifba məsələsini müzakirə etmək üçün türk xalqlarının qurultayını çağırmaq zərurəti meydana çıxdı. Azərbaycanın paytaxtı Bakıda 1926-cı ilin fevralında açılmış Birinci Ümumittifaq Türkoğlu qurultay türk xalqlarının mədəni həyatında mühüm rol oynayan böyük hadisə oldu. 1929-cu il yanvarın 1-dən Azərbaycan SSR-in yeni əlifbaya keçməsi rəsmən elan edildi. Ancaq 1930-cu illərin əvvəllərində diqqətlə hazırlanmış və bir çox cəhətdən təkmilləşdirilərək vahid şəkə salınmış latın əlifbasının tətbiqi uzun çəkmədi. Azərbaycan SSR-də 1940-cı il yanvarın 1-dən latın əlifbasının kirillə əvəz edilməsi rus dilinin fəaliyyət dairəsinin daha da genişlənməsinə səbəb oldu. Tez-tez baş verən əlifba dəyişikliyi xalqımızın mədəni inkişafına mənfi təsir göstərdi, nəsillərarası varislik qırıldı.

? *Latın qrafikalı əlifbaya keçidin hansı üstünlükləri var idi?*

İctimai elmlər sovet ideologiyasının güclü təsirinə məruz qalsa da, 1920–30-cu illərdə bu sahədə bir sıra addımlar atıldı. 1923-cü ildə Azərbaycanı Öyrənən Cəmiyyət və Azərbaycan Arxeologiya Komitəsi təşkil olundu. Xocalı-Gədəbəy, Yaloylutəpə, Qızıl vəng kimi arxeoloji mədəniyyətlər aşkar edildi. 1929-cu ildə isə Azərbaycanı Öyrənən Cəmiyyətin əsasında Azərbaycan Dövlət Elmi-Tədqiqat İnstitutu (Az.DETİ) yaradıldı. Əslində, Azərbaycan elmi, onun idarəetmə orqanları dövlət strukturunun tərkib hissəsinə çevrilərək, digər sahələrdə olduğu kimi, fəaliyyətini partiya rəhbərliyinin tam nəzarəti altında, onun göstərişləri əsasında qururdu. Sovet hakimiyyəti kütlələrin kommunist ruhlu bədii əsərlərlə “təbiiyələndirilməsini” özünün ideoloji fəaliyyətində başlıca vəzifə elan etmişdi. Bununla belə, Azərbaycan mədəniyyətinin görkəmli, dəyanətli xadimləri mürəkkəb ictimai-siyasi şəraitdə milli irsi qoruyub saxlamağa çalışırdılar. S.S.Axundov, C.Məmmədquluzadə, Ə.Haqqverdiyev, A.Şaiq, Y.V.Çəmənzəminli, N.Vəzirov, M.S.Ordubadi, Ə.Nəzmi, T.Şahbazi, B.A.Talıblı və başqaları maarifçilik, humanizm ideyalarını təbliğ edərək geriliyə və mövhumatçılığa qarşı mübarizə aparırdılar. 1920–30-cu illər Azərbaycan dramaturgiyasının inkişafında C.Cabbarlının böyük rolu oldu. Bu dövrdə o, bir sıra yeni pyeslər yaratdı, Azərbaycan xalqının tarixi keçmişini, onun azadlıq və müstəqillik uğrunda mübarizəsini dərinlən dərk edilməsinə cəhd etdi. Görkəmli bədii söz ustası Hüseyn Cavid öz əsərlərində “sovet yeniliklərini partiya və rəhbərliyin tələb etdiyi kimi əks etdirmir, öz oxucularını uzaq keçmişə aparırdı”. 1930-cu illərdə Azərbaycan poeziyasının ön cərgələrində S.Rüstəm, S.Vurğun, M.Müşfiq, R.Rza və b. dururdular. Sovet hakimiyyəti yazıçıların yaradıcılığını nəzarətdə saxlamaq və onu istiqamətləndirmək üçün Yazıçılar İttifaqını yaratdı. 1920–30-cu illərdə Azərbaycan SSR-də Dövlət Dram, Dövlət Opera və Balet, Musiqili Komediya, Rus Dram, Gənc Tamaşaçıları və digər teatrlar fəaliyyət göstərirdi. Ü.Hacıbəylinin “Koroğlu” operası (1937) Azərbaycan opera musiqisinin ən uca zirvəsi, milli opera sənətinin klassik nümunəsi, bəstəkarın böyük və mürəkkəb yaradıcılıq yolunun kulminasiya nöqtəsi oldu. Bu opera 1940-cı ildə SSRİ Dövlət mükafatına layiq görüldü.

Cəfər Cabbarlı

1926-cı ildə filmlərin nümayişi ilə məşğul olan Azərbaycan Dövlət Kino İdarəsi yaradıldı, həmçinin ilk radiostansiya fəaliyyətə başladı.

1. “Stalinin sosialist yenidənqurmaları” mövzusunda təqdimat hazırlayın. Sovet ideologiyasının təsərrüfatın müxtəlif sahələrinə təsirini araşdırın və buna qədərki dövrlə müqayisələr aparın.
2. Azərbaycanda həyata keçirilən sənayeləşmə xəttinin Rusiyadan fərqlərini müəyyənəldirin.
3. Sizcə, sosialist yenidənqurmaları sosial-iqtisadi, mədəni sahədə hansı fəsadlara səbəb olmuşdur?
4. Mədəni quruculuğun müsbət cəhətlərini nədə görürsünüz?

LAYIHƏ

23 SOVET TOTALİTAR REJİMİNİN TƏŞƏKKÜLÜ. KÜTLƏVİ REPRESSİYALAR

XX əsrin 20-ci illərinin ortalarından başlayan Stalin islahatları sosial-iqtisadi və siyasi həyatda böyük dəyişikliklərə gətirib çıxardı. Burjuaziya, mülkədarlar, qolçomaqlar bir təbəqə kimi məhv edildi. Cəmiyyət həyatının bütün sahələrində Kommunist Partiyasının təbəşinə hökmranlığı təmin olundu. Stalinin şəxsiyyətinə pərəstiş geniş vüsət aldı. Kütləvi repressiyalar başlandı.

Totalitar dövlət, təkpartiyalı sistem, mülkiyyətsizlik mühiti, repressiyalar, deportasiya

Sosialist yenidənqurmalarının nəticələri. 1920–1930-cu illərdə respublikada həyata keçirilən siyasi və sosial-iqtisadi tədbirlər ölkəmizin ictimai həyatının bütün sahələrində köklü dəyişikliklərə səbəb oldu. Azərbaycanda da tətbiq edilən Stalin islahatları totalitar sosialist dövlətin formalaşmasına gətirib çıxardı. İqtisadi sahədə bu, azad bazar iqtisadiyyatı elementlərinin və xüsusi mülkiyyətin tamamilə ləğv edilməsi ilə nəticələndi. Mülkiyyət və sərvətlər üzərində dövlət nəzarətinin qoyulması elə bir şərait yaratdı ki, heç kəs heç nə üçün cavab vermir, bacardığı qədər dövlət mülkiyyətini talan edirdi. İstehsalatda bərabərlik prinsipinin möhkəmləndirilməsi insanlarda əməyə olan iqtisadi marağı, şəxsi təşəbbüsü öldürürdü. Nəticədə, azad bazar münasibətlərinə son qoyuldu, fəhlə və kəndli təbəqələrinin faktiki olaraq mülkiyyətdən ayrılması prosesi başa çatdırıldı. Tədricən xalq kütlələrində bərabərlik psixologiyası formalaşmağa başladı. Sovet ideoloji aparatı tərəfindən cəmiyyətdə var-dövlətə, pula və xüsusi mülkiyyətə nifrət ruhu aşılanır, yoxsulların və yoxsulluğun təbliği genişləndirilirdi.

Sosialist yenidənqurmalarının iqtisadi nəticələrini təhlil edin, azad bazar iqtisadiyyatı ilə planlı təsərrüfat arasında müqayisələr aparıb müsbət və mənfi cəhətlərini müəyyənəldirin.

Siyasi idarəçilikdə də mühüm dəyişikliklər baş verdi. Rəsmən geniş səlahiyyətlərə malik olan ali hakimiyyət orqanı – Sovetlər bu dövrdə öz nüfuzunu tamamilə itirərək partiya qərarlarını yerinə yetirən quruma çevrildi. Təkpartiyalı sistem yaradıldı. Partiya aparatı dövlətin bütün sahələrinə müdaxilə etmək və nəzarət etmək imkanlarını artırdı. 1936-cı il dekabrın 5-də SSRİ-nin yeni Konstitusiyası qəbul edildi. Stalin Konstitusiyası adı ilə məşhurlaşan bu hüquqi sənədi “qalib gəlmiş sosializmin Konstitusiyası” da adlandırır. Burada “istismarçı təbəqələrin ləğv edildiyi”, cəmiyyətin fəhlə və kəndlilərdən, həmçinin onların sırasından çıxan ziyalılardan təşkil olunması tezisi təsbit olunurdu. Konstitusiya ilə Zaqafqaziya Sovet Federativ Sosialist Respublikası da ləğv edildi. Zaqafqaziya federasiyasına daxil olan respublikalar müstəqil dövlət subyekti kimi birbaşa SSRİ-nin tərkibinə daxil oldular. 1937-ci ilin martında Azərbaycan Sovetlərinin IX qurultayında Azərbaycan SSR-in yeni Konstitusiyası qəbul edildi. SSRİ-nin 1936-cı il Konstitusiyasının əsasında tərtib olunmuş Azərbaycanın yeni Konstitusiyasında respublika vətəndaşlarına geniş hüquq və demokratik azadlıqlar verilir. Lakin ümumi özbaşınalıq və qanunsuzluq mühitində, terrorun dövlət səviyyəsində aparıldığı bir şəraitdə Əsas qanunda vəd edilən hüquq və azadlıqlar yalnız kağız üzərində qaldı və simvolik təbliğat materialına çevrildi. 1930-cu illərin sonlarında Mərkəzin Azərbaycanda keçirdiyi dəyişikliklərdən biri də yerli əhalinin və dilinin adının dəyişdirilməsi oldu. Türk adı azərbaycanlı,

Türk dili isə Azərbaycan dili adlandırıldı. Bu fikir Azərbaycan SSR-in ikinci Konstitusiyasında da öz əksini tapdı. Birbaşa İ.Stalinin sifarişi ilə edilən bu düzəliş siyasi motivlərə əsaslansa da, obyektiv olaraq XIX əsrin sonlarından başlayan azərbaycançılıq ideyasının güclənməsinə səbəb oldu.

Sizcə, Azərbaycan SSR-in birinci və ikinci Konstitusiyaları arasında hansı oxşarlıq və fərqlər var idi?

?

Repressiyalar başlayır. Stalinin ölkədə möhkəmlənmiş hakimiyyəti tədricən partiya aparatının siyasi hökmranlığına çevrildi. Artıq 1930-cu illərin ortalarında nəinki ölkə, həm də partiya daxilində onun siyasətinə qarşı çıxma biləcək bütün qüvvələr darıdığının edilməmişdi. 1934-cü ildə Leninqradd şəhər və Vilayət Partiya Komitəsinin birinci katibi S.Kirovun öldürülməsindən sonra mərkəzdə güclənən kütləvi repressiyalar Azərbaycanda da həyata keçirilməyə başlandı.

Azərbaycan SSR-də əsas 1936-cı ilin sonlarında qoyulmuş kütləvi siyasi repressiyaların qurbanı, ilk növbədə, rəhbər kadrlar oldu. 1920-ci ilin fevralında Azərbaycan Kommunist Partiyasının Mərkəzi Komitəsinin üzvləri seçilmiş və aprel işğalından sonra ilk hökumətin tərkibinə daxil olmuş R.Axundov, Ə.Qarayev, S.M.Əfəndiyev, Q.Musabəyov, D.Bünyadzadə, M.D.Hüseynov və b. keçmiş partiya rəhbərləri 1937-ci ildə xalqa xəyanətdə, əks-inqilabi casusluq fəaliyyətində təqsirləndirildilər. Beləliklə, totalitar sistem, ilk növbədə, onu quranları “yeməyə” başladı. Keçirmiş partiya elitasının məhvi ilə işə düşən kütləvi repressiya maşını tezliklə ziyalıları, hətta ətrafda baş verən hadisələri hələ dərinləndirən dərk edə bilməyən fəhlə və kəndliləri də öz mənəşinə aldı. Yüzlərlə fəhlə, kəndli və ziyalı millətçilikdə, xalqa xəyanətdə, İngiltərə, Almaniya, Yaponiya, Türkiyə və başqa ölkələrin kəşfiyyat orqanları ilə əlaqədə təqsirləndirililərək məhv edildi. Azərbaycanda repressiyaların daha da şiddətli tūğyan etməsində partiya və sovet orqanlarında yuva salmış erməni millətinə mənsub məmurların da xüsusi rolu olmuşdur.

Kütləvi repressiyaların ilk qurbanlarının yerli kommunistlər olmasını nə ilə izah etmək mümkündür?

?

1937-ci ildə Şamaxıda bir qrup kommunist və bitərəfin, başda H.Sultanov olmaqla, açıq məhkəmə prosesi keçirildi. 1938-ci ildə Gəncədə “əks-inqilabçı – casus-terrorçu” təşkilata qarşı istintaq prosesi başlandı. Bu proseslərdə müttəhim simasında çıxış edən keçmiş partiya elitası Vətənə xəyanətdə, SSRİ-ni dağıtmaq, kapitalizm qurmaq cəhdlərində təqsirləndirildilər. “Xalq düşməni” elan edilən şəxsin təkəcə özü deyil, yaxın adamları, dostları, qohumları da cinayət məsuliyyətinə cəlb olunur, onlarla bağlı ağır cəza tədbirləri həyata keçirilirdi. R.Axundov və H. Sultanovla bağlı uydurma “əks-inqilabçı-üsyancı-terrorçu” mərkəzin işi ilə əlaqədar 1700 nəfər, “Azneft”də aşkar edilmiş “əks-inqilabçı-terrorçu təşkilatın” işi ilə əlaqədar 3300 nəfər, Xəzər Gəmiçiliyi İdarəsindən 200 rəhbər işçiye müxtəlif cəzalar verildi. Həbs olunanlardan işgəncə yolu ilə etiraf ifadələri alındı, ailə üzvləri isə təhqirlərə məruz qaldılar.

Kütləvi repressiyalar Azərbaycan ziyalılarından da yan keçmədi. Repressiyaların ilk qurbanları içərisində H.Cavid, M.Müşviq, T.Şahbazi, Ə.Razi, S.Mumtaz, Y.V.Çəmənzəminli, Ə.Cavad kimi istedadlı, savadlı ziyalılar da var idi. Həmçinin Azərbaycan cəmiyyətinin elmi potensialına və mənəvi zənginləşməsinə öz böyük töhfələrini vermiş görkəmli alimlər B.Çobanzadə, Ə.Qubaydulın, Azərbaycan səhnəsinin aparıcı aktyorları – Üvi Rəcəb və Abbas Mirzə Şərifzadə də repressiya edilənlər sırasında idi. Cəzalandırılanların hamısı müxtəlif ölkələrin xeyrinə casusluqda, pantürkizmdə, panislamizmdə, xalq işinə xəyanətdə ittiham olunmuşdular.

Mikayıl Müşfiq

Yusif Vəzir Çəmənzəminli

? *Pantürkizm, panislamizm anlayışlarını necə izah edə bilərsiniz? Nə üçün Azərbaycan ziyalıları məhz bu itihamlarla repressiya olunurdular?*

Salman Mümtaz

Hüseyn Cavid

Təkcə 1936-cı il oktyabrın 1-dən 1938-ci il iyulun 1-dək Azərbaycan SSR-də 25222 insan həbs olunmuşdu. Lakin repressiyaların miqyası əhəmiyyətli dərəcədə böyük idi. Qurbanların ailə üzvləri və digər yaxın qohumları da cəzalandırılaraq ölkənin şimal rayonlarına və Orta Asiyaya sürgün edilmişdilər. Bunlar nəzərə alınsa, təkcə 1937–1938-ci illərdə repressiya qurbanlarının ümumi sayı 100 min nəfərdən çox olub. Ümumittifaq səviyyəsində həyata keçirilən cəza tədbirləri xüsusilə türk-müsəlman respublikalarında öz miqyası, xarakteri və qəddarlıq dərəcəsi ilə fərqlənirdi.

Güneyli soydaşlarımızın faciəsi. 1930-cu illərin ortalarında respublikada əslən Güney Azərbaycandan olan xeyli sayda etnik azərbaycanlı yaşayırdı. Bu insanlar sovet sənədlərində fars və ya İran təbəələri adlandırılırdılar. Onların əksəriyyəti sovetləşməyə qədərki dövrdə Şimali Azərbaycana köçmüşdülər. 1930-cu illərin ikinci yarısında ailə üzvləri ilə birlikdə sayı 60 mindən çox olan bu insanların 46 mini Bakıda yaşayırdı və təsərrüfatın müxtəlif sahələrində çalışırdılar. 1930-cu illərin ikinci yarısında SSRİ-də siyasi rejimin sərtləşdirilməsi, beynəlxalq vəziyyətin, o cümlədən İranla münasibətlərin xeyli kəskinləşməsi şəraitində güneyli soydaşlarımız rahat hədəf seçilərək şübhəli elementlər kateqoriyasına aid edilirdilər.

? *Xatırlayın, Cənubi Azərbaycandan Şimali Azərbaycana gələn fəhlələr necə adlandırılırdılar?*

1938-ci il yanvarın 19-da ÜİK (b)P MK Siyasi Bürosu İran mənşəli azərbaycanlılara aid xüsusi qərar verdi. Bu qərara əsasən, sovet vətəndaşlığını qəbul etmək istəməyən və İran təbəəliyində qalmaq arzulayan azərbaycanlılar 10 gün ərzində İrana köçürülməli, bundan imtina edənlər isə sovet vətəndaşı kimi bir ay müddətində Qazaxıstana köçməli idilər. Bu, deportasiya demək idi. Nəticədə, on minlərlə Cənubi Azərbaycanlı seçim qarşısında qaldı: ya İrana köçmək, ya da sovet vətəndaşlığını rəsmiləşdirərək Qazaxıstana sürgün olunmaq. Əks halda isə onları həbs təhlükəsi gözləyirdi. Bu insanların xeyli hissəsi Azərbaycan SSR hüdudlarını tərk etməyə məcbur olub İrana köçdülər. Pəhləvi rejiminin hakim olduğu İranda isə soydaşlarımıza münasibət birmənalı olmadı. Şah rejimi onlara sovet casusu gözü ilə baxırdı. Nə Azərbaycanın şimalında, nə də cənubunda özlərinə yaşamaq üçün yer tapa bilməyən soydaşlarımızın çoxu İranı da tərk edib mühacirətə getmək məcburiyyətində qaldılar. Bu, ayrı-ayrı dövlətlərin və müxtəlif ideologiyaların hökmranlığı altında əzilən insanların faciəsi idi. İki rejimin siyasəti nəticəsində onlar öz vətənlərindən didərgin salındılar.

1. Totalitarizm və onun əlamətləri haqqında referat hazırlayın.
2. Repressiya və deportasiya anlayışlarının oxşar cəhətlərini müəyyənəldirin.
3. Repressiyaların ilk qurbanlarının nə üçün yerli kommunistlər olduğunun səbəblərini araşdırın.
4. Stalin repressiyalarının səbəblərini nədə görürsünüz?
5. Sizcə, 1930-cu illərdə baş verən kütləvi repressiyalardan qaçmaq mümkün idi?
6. Cənublu soydaşlarımıza mənfi münasibətin kökündə duran səbəblər hansılar idi?

AZƏRBAYCAN İKİNCİ DÜNYA MÜHARİBƏSİ İLLƏRİNDƏ

24

“Faşizm üzərində qələbə üçün Azərbaycanın etdiklərini, bəlkə də, heç bir respublika etməmişdir”.

SSRİ-nin keçmiş Neft sənayesi naziri N.Baybakov, “Xalq qəzeti”, 10 mart 1999-cu il

İkinci Dünya müharibəsi, Bakı nefti, Edelveys planı, Sovet İttifaqı Qəhrəmanı, Milli diviziyalar, H.Aslanov, partizan hərəkəti

İkinci Dünya müharibəsi və Azərbaycanın geosiyasi mövqeyi. 1939-cu ilin sentyabrında Almaniyanın Polşaya hücumu ilə İkinci Dünya müharibəsi başlandı. Müharibənin əvvəlində SSRİ ilə Almaniya müttəfiq idilər. İkinci Dünya müharibəsi Azərbaycan sərhədlərindən çox uzaqlarda başlansa da, onun ilə ilk günlərindən neft Bakısı böyük diqqət mərkəzində idi. Həmin dövrdə SSRİ ilə Almaniya arasında bir-birinə hücum etməməklə bağlı paktın (1939) bağlanması Fransa və İngiltərəni daha çox narahat edirdi. Dünya mətbuatında SSRİ-nin Almaniyanı Bakı nefti ilə təmin etməsi haqqında yazılar verilir. Almaniya Bakı neftinə də nəzarət edə bilsə idi, Fransanı və İngiltərəni müharibədə tez məğlub etməsi mümkün olacaqdı. Bütün bu səbəblərə görə İngiltərə və Fransa Bakıya bomba zərbəsi endirmək planı hazırlamağa başladılar. Fransa hərbi dairələrinin 1940-cı ildə öz hökumətinə təqdim etdiyi məruzədə qeyd edirdi ki, Sovet İttifaqının neftinin 75 faizini Bakı verir və onu sıradan çıxarmaq lazımdır. Geniş müzakirələrdən sonra İngiltərə və Fransa hökumətləri bu qərara gəldilər ki, Bakıya bomba zərbəsi endirmək əvəzinə sualtı qayıqlar vasitəsilə onun neftinin Qara dənizlə Almaniyağa göndərilməsinə mane olmaq daha əlverişlidir. Bakının bombardman edilməsi planının dəyişdirilməsində Böyük Britaniyanın o dövrdəki Hərbi-dəniz naziri Uinston Çörçillin və Fransa generalı Şarl De Qollun mövqeyi müsbət rol oynamışdır.

1939–1940-cı illərdə Finlandiya ilə müharibə Sovet Ordusunun dövrün “müharrik müharibəsi”¹ üçün zəif olduğunu göstərdi. Bunu dərk edən faşist Almaniya rəhbərliyi onu “ildırımsürelti” müharibə planı ilə məğlub etmək qərarına gəldi. Beləliklə, 1941-ci il 22 iyunda faşist ordusu qəflətən və böyük qüvvə ilə SSRİ-yə hücum etdi. Müharibənin ilk aylarında alman qoşunu sürətlə irəliləyərək böyük ərazilər işğal etməyə müvəffəq oldu.

1942-ci ilin əvvəlində Hitler qərara gəldi ki, Qafqaz neftini ələ keçirmədən müharibəni davam etdirə bilməyəcək. Moskva yaxınlığındakı məğlubiyyətdən sonra faşist ordusunun komandanlığı 1942-ci ilin yayında əsas hücumları Stalingrad və Qafqaz istiqamətinə yönəltdi. Bu plana görə, həmin ilin sentyabrında Almaniya ordusu Qafqazdan keçərək İran-İraq əraziləri ilə Bağdad üzərinə hücumu davam etdirməli idi. Eyni zamanda Hindistanın zəbt edilməsi də nəzərdə tutulurdu.

Moskvanı zəbt etmək haqqında planı boş çıxandan bir qədər sonra Hitler Yaponiya səfirinə demişdi: “Mən qərara gəlmişəm ki, mərkəzi hissədəki hücumu artıq dayandırım. Məqsədim Cənub cəbhəsində hücumu keçməkdir... Qafqaz istiqamətində zərbə endirəcəyəm. Neft üçün İrana və İraqa çıxmaq vacibdir”.

İ.Z.İsmayilov. Azərbaycanlıların İkinci Dünya müharibəsində iştirakı.

Bakı, 2000, səh. 34.

¹ “Müharrik müharibəsi” – tanklarla, təyyarələrlə və s. müharrikli texnikaya əsaslanan müharibə

“Qafqazın neft mədənlərinin işğalı bütünlüklə Avropanın istilasını reallaşdırı bilərdi. ...Hitler Rusiyanın içərilərinə doğru irəlilədi və bununla da, alman ordusunun bütün əvvəlki nailiyyətlərini heçə endirdi. Almanlar 1941–42-ci illərin qış kompaniyası dövründə Stalinqradda və Rostovda ağır məğlubiyyətlərə uğrayaraq geri çəkildə hamımız rahat nəfəs aldıq. Bununla da, Bakı və onun tükənməz nefti, eləcə də bütün Yaxın Şərqi zəngin neft mədənləri alman işğalçılarından azad edildi”.

İkinci Dünya müharibəsi illərində ABŞ prezidentləri F.Ruzvelt və H.Trumenin məsləhətçisi olmuş admiral Uilyam Lekinin xatirələrindən, “Respublika” qəzeti, 6 yanvar 1994-cü il

Mənbələri müqayisə edərək oxşar və fərqli cəhətlərin təhlilini aparın.

416-cı diviziyanın əsgəri Berlinə qalbə bayrağını sancır

Faşist Almaniyaşının rəhbərliyi SSRİ-yə qarşı müharibənin başladığı ilk günlərdə hesab edirdi ki, tezliklə Bakı neftini ələ keçirəcək. Bunun üçün “Edelveys” adlı xüsusi plan hazırlanmışdı. Qafqaz regionunda iqtisadi və hərbi-strateji cəhətdən ən güclü respublika Azərbaycan olduğuna görə düşmənin əsas qüvvələri də bu istiqamətə yönəldilmişdi. Hitlerin tələbinə görə, Almaniyanın 1-ci tank ordusu 1942-ci il 25 sentyabrda Bakını zəbt etməli idi.

1942-ci ilin iyununda faşist ordusunun Qafqaz üzərinə hücumu başladı. Sovet rəhbərliyi Bakının müdafiəsi üçün xüsusi qərar qəbul etdi. Cənubi Qafqazda hərbi vəziyyət elan olundu. Qafqaz uğrunda döyüşlər Stalinqrada müdafiə edən Sovet ordu hissələri üçün böyük kömək idi və Stalinqrad altında əks-hücumlar əsasən bu zəminlə başladı. Almaniya ordusunun böyük bir hissəsi burada mühasirəyə alındı və təslim oldu. Yalnız bundan sonra faşist ordu hissələrinin Qafqaz istiqamətindəki hücumu dayandırıldı və 1943-cü ilin əvvəlində Sovet Ordusu əks-hücumla keçdi. Şimali Qafqazdan başlanan bu əks-hücumda Azərbaycanın milli diviziyaları böyük döyüş rəşadəti göstərdilər.

Ön cəbhədə. Müharibənin ilk günlərində bütün ölkədə olduğu kimi Azərbaycanda da ümumi səfərbərlik elan edildi. Könüllü olaraq cəbhəyə getmək üçün 40 min nəfərdən çox adam ərizə ilə müraciət etmişdi. Sovet İttifaqının rəhbərliyi Bakının və bütün Azərbaycanın müharibə illərində

strateji əhəmiyyətini nəzərə alaraq müvafiq göstərişlər vermişdi. Moskvanın müdafiəsinə göndərilmiş Bakı Zenit artilleriyası alayı qəhrəmancasına döyüşdü. 1941-ci ilin qışında Moskva ətrafında apılan döyüşlər və alman faşist ordusunun burada darmadağın edilməsi İkinci Dünya müharibəsinin ən böyük hadisələrindən biri idi. Bu qələbə faşist ordusunun məğlubedilməzliyi haqqındakı əfsanələrə son qoydu. Moskva uğrunda döyüşlərdə tank hissəsi komandiri **Həzi Aslanov**, polkovnik **Yaquub Quliyev**, snayperçi **Ziba Qəniyeva**, təy-yarəçi **Züleyxa Seyidməmmədova** və başqa azərbaycanlılar qəhrəmanlıq göstərmişdilər. Hərbi həkim **Aliyə Rüstəmbəyova** bir çox yaralı döyüşçünün həyatını xilas etmişdi. 1941-ci ilin dekabrında Novqorod vilayətinin Pustinka kəndi yaxınlığında baş vermiş döyüşdə göstərdiyi igidliyə görə **İsrafil Məmmədova** Sovet İttifaqı Qəhrəmanı fəxri adı verildi. O, Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüş ilk azərbaycanlı idi.

Züleyxa Seyidməmmədova

Azərbaycanlılar Stalinqrada uğrunda döyüşlərdə də fəal iştirak etmişlər. Məhz burada göstərdiyi rəşadətə görə tank alayının komandiri Həzi Aslanov birinci dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adı ilə təltif edildi. Azərbaycanlı general Yaqub Quliyev 1942-ci ilin dekabrında Stalinqrada ətrafında keçirilən böyük hücum əməliyyatı zamanı qəhrəmancasına həlak oldu. Kiyev şəhərinin düşməndən azad edilməsində xidmətlərinə görə batalyon komandiri, mayor **Xidir Mustafayev** Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görüldü. Belarusiyanın azad edilməsində (1944-cü ilin yayı) Sovet İttifaqı Qəhrəmanı, general-mayor Həzi Aslanovun komandiri olduğu 35-ci tank briqadası böyük şücaət göstərdi. O, hərbi tarixində **cinahlardan zərbə taktikasının** mahir ustası kimi tanınmış sərkərdə olmuşdur. H.Aslanovun tank briqadası 1944-cü ilin yayında Belarusiyanın, Baltik ölkələrinin azad edilməsində qəhrəmanlıq göstərdi və onun adı ikinci dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı fəxri adı ilə təltif edilmək üçün təqdim olundu. Lakin düşmən qüvvələr onun sənədlərini gizlətdilər və bu ad həm-yerlimizə ölümündən uzun müddət keçdikdən sonra – 1991-ci ildə verildi.

Azərbaycan milli diviziyaları

Diviziya	Yaranma tarixi	Fəaliyyəti
77-ci diviziya	1920-ci il	Azərbaycanın bu ilk milli diviziyası 1938-ci ildə SSRİ-də bütün milli hərbi hissələr kimi ləğv edilmişdir. 1941-ci ildə yenidən bərpa olunmuşdur. Qafqaz cəbhəsində keçirilən hərbi əməliyyatlarda və Şimali Qafqazın düşməndən azad edilməsində fəal iştirak etmişdir. Diviziyaya "Simferopol diviziyası" fəxri adı verilmişdir. Kırım, Ukrayna və Litvanın düşməndən azad edilməsi zamanı göstərdiyi şücaətlə fərqlənmişdir.
402-ci diviziya	1941-ci il	Qafqaz uğrunda döyüşlərdə iştirak etmişdir. Təchizatı yaxşı təşkil edilmədiyini üçün qəhrəmancasına vuruşmasına baxmayaraq, tərkibinin bir hissəsini itirmiş, 416-cı diviziyaya birləşdirilmişdir.
223-cü diviziya	1941-ci il	Diviziyanın fəaliyyəti Qafqaz uğrunda döyüşlərdən başlamışdır. Qafqazın, Ukraynanın, 1944-cü ildə Rumıniyanın, Bolqarıstanın və Yuqoslaviyanın azad edilməsində yaxından iştirak etmişdir. Belqrad uğrunda döyüşlərdə fərqləndiyi üçün "Belqrad diviziyası" adı almışdır. 1945-ci ildə Budapeştin və Vyannanın faşistlərdən azad edilməsində fərqləndiyi üçün alaylarından birinə "Vyana" fəxri adı verilmişdir.
416-cı diviziya	1942-ci il	Şimali Qafqazın azad edilməsində iştirak etmişdir. Taqanroq şəhəri uğrunda gedən döyüşlərdə fərqləndiyinə görə "Taqanroq diviziyası" fəxri adı verilmişdir. 416-cı diviziyanın tərkibində baş leytenant Tahirə Dadaşova, tibb işçiləri Zəhra Səlimova və digər azərbaycanlı qadınlar böyük fədakarlıqlar göstərmişlər. Bu diviziya 1945-ci ildə Berlində ilk daxil olan hərbi hissələrdən biri idi. Hətta qələbə bayrağını Brandenburq qapılarına bu diviziyanın döyüşçüləri asmışdılar.
271-ci diviziya	1942-ci il	Ukrayna, Polşa və Çexoslovakiyanın azad edilməsində iştirak etmişdir.

Təyyarəçi Adil Quliyev faşistlərin 18 təyyarəsini məhv etmiş, göstərdiyi bu şücaətə görə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adına layiq görülmüşdür. Stalinqrada döyüşlərində kəşfiyyatçı Əli Kərimov və baş leytenant **Həmzə Sadıqov** feldmarşal Paülsün əsir alınmasında fəal iştirak etdiklərinə görə, "Qırmızı Ulduz" ordeninə layiq görülmüşlər. **Ziya Bünyadov** isə Polşa və Çexoslovakiyanın azad edilməsində göstərdiyi qəhrəmanlığa görə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adını almışdır. **Gəray Əsədov** Rumıniyanın Markita şəhəri uğrunda döyüşdə öz bədənini düşmənin pulemyotuna sipər etmiş və əməliyyatın uğurlu olmasını təmin etmişdir. Bu misilsiz qəhrəmanlıq nümunəsinə görə o, Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adı ilə təltif edilmişdir. Berlin uğrunda döyüşlərdə, Reyxstaqın alınmasında igidlik göstərmiş daha bir Sovet İttifaqı Qəhrəmanı da **Yusif Sadıqov** idi. Ümumiyyətlə, on minlərlə azərbaycanlı qəhra-

manlıqlarına görə medallarla təltif olunmuşdur. 43 nəfər azərbaycanlıya isə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adı verilmişdir. O da məlumdur ki, İkinci Dünya müharibəsi illərində cəbhəyə Cənubi Qafqaz respublikaları arasından daha çox adam Azərbaycandan getmiş, lakin həmyerlilərimizin qəhrəmanlıqları layiqincə qiymətləndirilməmişdir. Halbuki onların qəhrəmanlıqları barədə Ali Baş Komandanlığa təqdimatlar göndərilirdi. Ancaq mərkəz tərəfindən bəzi hallarda məhz azərbaycanlı olduqları üçün onlarla bağlı ayrı-seçkilik edilirdi. Mərkəzin məqsədyönlü şəkildə həyata keçirdiyi siyasət nəticəsində müharibə illərində Azərbaycan xalqının qəhrəmanlığı layiqli qiymətini almamışdır. Ümumiyyətlə, 1941–1945-ci illərdə Azərbaycandan orduya 700 minə qədər adam səfərbər olunmuşdu ki, onların 11 mindən çoxu qadın idi. 300 min nəfərdən çox azərbaycanlı döyüşlərdə həlak olmuşdur.

Sovet rəhbərliyinin Azərbaycanla bağlı ayrı-seçkilik siyasətini müzakirə edin.

Döyüşlərdə azərbaycanlı komandirlərdən Heybət Heybətov, Mahmud Əbilov, Hacıbaba Zeynalov, Tərlan Əliyərbəyov, Akim Abbasov və digərləri yüksək hərbi sərkərdəlik qabiliyyətinə malik olduqlarını sübut edərək general-mayor rütbəsinə layiq görülmüşdür.

“Berlin uğrunda tarixi döyüşdə son atəş burada – Brandenburq qapısında oldu və bu, Azərbaycan xalqının oğulları tərəfindən edildi. Faşist Almaniyaşının paytaxtına hücum edən qəhrəmanların xatirəsi əsrlərlə yaşayacaq”.

F.Bokov. Qələbə baharı, 1985. səh. 309.

Mənbədə Azərbaycan xalqının İkinci Dünya müharibəsində iştirakı necə dəyərləndirilir?

Azərbaycanlı döyüşçülər partizan hərəkətində. Azərbaycanlı döyüşçülər partizan hərəkətində də fəal rol oynamışlar. Onlardan Azərbaycanın igid qızları Aliyə Rüstəmbəyovanın və Alfa Şirazin adlarını qeyd etmək olar. Azərbaycanlı döyüşçülər partizan dəstələrinin

Azərbaycan qadınları arxa cəbhədə kişiləri əvəz edir.

tərkibində Avropanın bir neçə ölkəsində faşizmə qarşı müqavimət hərəkətində fəal iştirak etmişlər. İtaliyada 1944-cü ildə təşkil edilmiş böyük partizan dəstəsinin komandiri Cavad Həkimli, komissarı isə Mehdi Hüseynzadə idi. Onlar İtaliya və Yuqoslaviya partizanları ilə birlikdə faşizmə qarşı mübarizə aparırdılar.

Azərbaycanlı partizan Vilayət Hüseynov İtaliyada Mussolini habs edən partizanlardan biri olmuşdur. 1944-cü ildə fransız və azərbaycanlı partizanlar Fransanın Rodez şəhərini faşistlərdən azad edə bildilər. Burada fəaliyyət göstərən partizan hərəkətində iştirak edənlərdən biri isə Əhmədiyyə Cəbrayılov idi. 1944-cü ildə Paris şəhərinin faşistlərdən azad edilməsi münasibətilə keçirilən mitinqdə Əhmədiyyə Cəbrayılov da çıxış etmişdir. O və digər azərbaycanlı Danial Abdullayev Fransanın ən yüksək hərbi mükafatı olan “Hərbi Xaç” medalı ilə təltif edilmişdir.

İqtisadiyyat. Arxa cəbhədə də bütün işlər “Hər şey cəbhə üçün, hər şey qələbə üçün” şüarı ilə müharibənin tələblərinə uyğunlaşdırılmışdı. Sənaye və kənd təsərrüfatında qadınlar, yeniyyətmələr cəbhəyə gedenləri əvəz edirdilər.

Müharibə dövründə əsasən Azərbaycan neftçiləri cəbhələri benzin və digər yanacaq ilə təchiz edirdilər. Dünya tarixində ilk dəfə olaraq neft sisternləri gəmilərin arxasına bağlanaraq daşınırdı. Azərbaycan neftçilərinin bu böyük tarixi xidmətləri hələ müharibə illərində Marşal G.Jukov və marşal K.Rokosovski tərəfindən minnətdarlıqla qeyd edilmişdir.

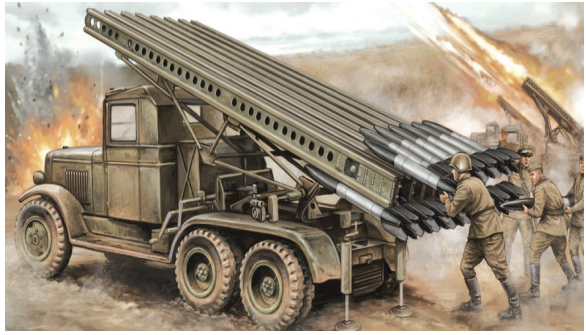
“Bakı nefti SSRİ-ni müdafiə etməyə və düşmənin üzərində tezliklə qələbə çalmağa tam kifayət edirdi”.

Marşal G.Jukovun yazısından

Bütün bunlara baxmayaraq, Sovet İttifaqının “müharrik müharibəsi”ndə əldə etdiyi tarixi qələbədə cəbhənin yanacaq olan tələbatının böyük hissəsini təchiz edən Bakı şəhərinə “Qəhrəman şəhər” adı verilmədi. Halbuki müharibə illərində Bakı SSRİ-nin əsas neft bazası olmaqla, qələbənin qazanılmasına güclü təsir göstərdi. 1941-ci ilin sonunda Bakı dünya neft sənayesi tarixində rekord həcmə – 23 milyon tondan çox neft istehsal etmişdir. Müharibə dövründə Bakı ölkə neftinin 70%-dən çoxunu verirdi. 1940-cı illərdə SSRİ-də çıxarılan 33 milyon ton neftin 23,5 milyon tonu Azərbaycanın payına düşürdü.

Hesablayın: Azərbaycan nefti SSRİ-də çıxarılan neftin neçə faizini təşkil edirdi?

İkinci Dünya müharibəsi illərində Bakının maşınqayırma zavodlarında bir çox silahlar hazırlanır, məşhur “Katyuşa” raketləri, döyüş sursatı və cəbhə üçün digər ləvazimatlar istehsal edilirdi. ABŞ və İngiltərənin SSRİ-yə yardımları İran ərazisindən məhz Azərbaycan vasitəsilə daşınırdı. Bu işə nəqliyyat işinin yenidən təşkil edilməsinə səbəb olmuşdu. Müharibə illərində Bakı yaralı döyüşçülərin müalicəsi işində də yaxından iştirak edirdi.

“Katyuşa” raketləri

Tarixi mənbə əsasında müzakirə edin: Azərbaycan İkinci Dünya müharibəsində necə rol oynamışdı?

Mədəniyyət. Müharibə mədəniyyətin də inkişafına təsir göstərmişdi. Ədəbiyyat və incəsənətdə müharibə mövzusu diqqət mərkəzində idi. Mədəniyyət xadimləri cəbhəyə səfərlər təşkil edir, əsgərlərlə görüşür, onlara mənəvi ruh verirdilər. Elm sahəsində müharibənin tələblərinə uyğun tədqiqat işləri aparılır və istehsalata tətbiq edilirdi. **Yusif Məmmədliyevin** başçılığı ilə Azərbaycan alimləri neft-kimya sahəsində yenilik olan yüksək oktanlı aviasiya yanacağı hazırladılar. 1945-ci ilin martında **Azərbaycan Elmlər Akademiyası**nın yaradılması isə elmin inkişafına əsaslı bir təkan verdi.

1. İkinci Dünya müharibəsində Bakının geosiyasi mövqeyini şərh edin.

2. SSRİ rəhbərliyinin 1942-ci ilin dekabrında Azərbaycanla bağlı imzaladığı məxfi plan nəyi nəzərdə tuturdu?

3. Sovet İttifaqı Qəhrəmanı olmuş azərbaycanlılar haqqında əlavə nə bilərsiniz?

4. Sizcə, nə üçün Bakı şəhərinə “Qəhrəman şəhər” adı verilmədi?

5. Azərbaycan qadınlarının müharibədəki fəaliyyəti haqqında təqdimat hazırlayın.

6. Qələbənin əldə edilməsində Azərbaycan iqtisadiyyatının rolunu necə dəyərləndirirsiniz?

7. Müharibə mədəniyyətin inkişafına necə təsir göstərmişdi?

25 CƏNUBİ AZƏRBAYCAN 1920–1940-cı İLLƏRDƏ. 21 AZƏR HƏRƏKATI

Qacarlar sülaləsinin devrilməsi, Pəhləvilər sülaləsinin hakimiyyətə gəlməsi bütün İranın hər yerinə olduğu kimi, Cənubi Azərbaycanın da ictimai-iqtisadi həyatına böyük təsir göstərdi. Rza şahın Azərbaycana münasibətdə qərəzkarlığı, yeritdiyi antitürk siyasəti, daha sonra İkinci Dünya müharibəsinin başlaması əhalinin vəziyyətini pisləşdirdi. Narazılıqlar Cənubi Azərbaycanda milli demokratik hərəkətin yüksəlişi ilə nəticələndi.

Pəhləvi sülaləsi, kazaklar, paniranizm, Seyid Cəfər Pişəvəri, ADP, 21 Azər, Milli hökumət

*Rza şah Pəhləvi
(1925–1941)*

Cənubi Azərbaycan 1920-ci illərdə. 1920-ci illərin birinci yarısında ictimai-siyasi vəziyyət mütərəqqi liberal-demokratların deyil, əks-təmayüllü qüvvələrin xeyrinə dəyişməyə başladı. Burada öz nüfuzunu yaymaq məqsədi güdən Böyük Britaniya fəal surətdə İranın daxili işlərinə qarışırdı. Əvvəlcə iri feodallara arxalanaraq yerini möhkəmləndirməyə çalışan ingilislər tezliklə fikirlərini dəyişərək daha çevik olan və Sovet Rusiyasına nifrət edən Rza xan kimi hərblərə üstünlük verdilər. Hələ 1920–1922-ci illərdə Cənubi Azərbaycanda demokratik hərəkətin silah gücünə yatırılması gedişində buraya göndərilmiş hökumət qoşunları, əsasən, Hərbi nazir Rza xanın komandanlığı altında olan kazak diviziyasının hissələri Təbrizi və digər şəhərləri tutdular. Hərbi vəziyyət elan edildi. 1924–1925-ci illərdə Təbriz, Ərdəbil, Miyanə, Diklidaş nahiyələrində yaşayan tayfalar silahsızlaşdırıldı. 1925-ci ilin iyulunda Rza xan Cənubi Azərbaycana səfər edib Təbriz, Xoy, Salmas, Ərdəbil şəhərlərində oldu. O, səfərə çıxmamışdan əvvəl xüsusi bəyanatında bildirdi ki, 1924-cü ilin yazında və yayında Azərbaycanın fəvqəladə xidmətlərini nəzərə alaraq bu səfəri edir. Əslində isə məqsəd Azərbaycandakı bütün qüvvələri səfərbər edib Qacarlari devirməyə hazırlaşdırmaq idi. İşsizlikdən, bahalıqdan, rüşvətxorluqdan, özbaşınalıqdan bezən geniş xalq kütlələri Rza xanın yağlı vədlərinə inanırdı. Nəhayət, 1925-ci ildə Qacarlar sülaləsi devrildi və hakimiyyətə Rza şah Pəhləvi gəldi.

Əhalinin Qacarlardan narazı olmasının səbəblərini göstərin.

Cənubi Azərbaycan Rza şahın hakimiyyəti illərində. 1920-ci illərin ikinci yarısı – 1930-cu illərdə Cənubi Azərbaycanda müəyyən sosial-iqtisadi, siyasi və mədəni dəyişikliklər baş verdi. Bu dövrdə Cənubi Azərbaycanda xüsusi kapital əsasında onlarca xırda, orta və iri sənaye müəssisəsi tikildi. Bunların içərisində, əsasən, Təbrizdə təmərküzləşmiş trikotaj – corab, pambıq və yun parça, kibrit fabriklərini, düyü, pambıqtemizləyən, gön-dəri, taxta-şalban zavodlarını göstərmək olar. Bütün bunların Cənubi Azərbaycanda milli sənaye kapitalının əsası qoyuldu. Lakin Pəhləvi

rejiminin təmsil etdiyi qüvvələr sosial-iqtisadi sahələrdə dərin dəyişikliklərin həyata keçirilməsini arzulamır, yalnız öz hakimiyyətini möhkəmlətmək məqsədi güdən səthi islahatlarla kifayətlənirdi.

Bu dövrdə sosial strukturda baş vermiş dəyişikliklərdən biri də vaxtilə ən güclü və nüfuzlu təbəqələrdən olan ruhanilərin sayının azalması və mövqeyinin zəifləməsi oldu. Rza şah, bütün diktatorlar kimi, heç bir müxalif qüvvələrlə hesablaşmayan və zorakı siyasətə üstünlük verən dövlət başçısı idi. Onun dövlət səviyyəsinə qaldırdığı və paniranizmə¹ söykənən milli zülm siyasəti qeyri-fars xalqlara, o cümlədən Azərbaycan türklərinə qarşı maddi və mənəvi varlığın, demək olar ki, bütün sahələrində həyata keçirilirdi. Əski türk kitabları, Təbriz şairlərinin çap olunmuş əsərləri və əlyazmaları toplanılıb yandırılırdı. Türkçe coğrafi adlar – dağ, çay, şəhər və kənd adları, tarixi türk əsərlərinin və abidələrinin adları və s. sistematik olaraq farslaşdırılırdı. Rza şahın mərkəzləşmiş güclü dövlət yaratmaq məqsədilə apardığı inzibati siyasət də qeyri-fars millətlərin varlığına, milli təmərküzləşməsinə qarşı çevrilmişdi. 1937-ci ildə təsdiq olunan yeni inzibati bölgüyə əsasən Azərbaycan ərazisində üç ostan – vilayət yaradıldı.

Rza şahın tədbirləri nə ilə nəticələndi?

Rza şah diktaturasının süqutu. 1941-ci il avqustun 25-də SSRİ və Böyük Britaniya hökumətləri öz qoşunlarını Almanıyanın əlaltısına çevrilməkdə olan İrana yeritdilər. Sovet qoşunları şimal regionlarını, o cümlədən Cənubi Azərbaycanı tutdu. Demokratik qüvvələrin təzyiqinə dözməyən şah öz oğlunun xeyrinə taxt-tacdan imtina etdi. Rza şahın hərbi-polis rejiminin iflasa uğraması nəticəsində ölkədə real hakimiyyət parlamentə və onun təşkil etdiyi hökumətə keçdi. Konstitusiyada nəzərdə tutulmuş bəzi təsisatların, siyasi azadlıqların qismən bərpası, siyasi məhbusların həbsdən buraxılması İranda ictimai-siyasi həyatın canlanması üçün əlverişli şərait yaratdı. İlk vaxtlar kortəbii çıxışlar, mitinq və nümayişlər sonralar müxtəlif partiyaların, qəzet və jurnalların fəaliyyəti nəticəsində getdikcə mütəşəkkil ictimai-siyasi mübarizə formasını aldı.

SSRİ və Böyük Britaniyanı hansı səbəblər İrana qoşun yeritməyə vadar etdi?

Milli hərəkatın başlanması. Keçmişdə olduğu kimi, Cənubi Azərbaycan yenə də Ümumiran demokratik hərəkatlarının əsas mərkəzlərindən birinə çevrildi. 1941-ci ilin sentyabr-oktyabr aylarından burada geniş xalq kütlələrinin mitinq və yığıncaqları, nümayişləri genişləndi. 1942–1944-cü illərdə Azərbaycandakı demokratik hərəkatda əvvəllər heç vaxt geniş təzahür etməmiş yeni bir xüsusiyyət ön plana çıxmağa başladı və bütün hərəkata yeni məzmun gətirdi. Bu, milli şüurun misilsiz dərəcədə inkişafı idi.

Cənubi Azərbaycanda milli mədəniyyətin inkişaf etdirilməsində Şimali Azərbaycanın təsiri həlledici əhəmiyyətə malik idi. Bu təsir özünü, ilk nöbədə, şimali və cənubi Azərbaycan ziyalıların, mədəniyyət xadimlərinin canlı yaradıcılıq əlaqələri və əməkdaşlığı formasında büruzə verirdi. 1941–1946-cı illərdə buraya, habelə İranın başqa rayonlarına çoxlu mədəniyyət xadimləri gələrək konsert və tamaşalar verdi, mühazirələr oxudu, yerli əhaliyə mədəni quruculuq sahəsində konkret yardım göstərdi, qarşılıqlı əlaqələr genişləndirildi.

Milli şüurun artmasına təsir göstərən amilləri sadalayın.

¹ Paniranizm – farsların qatı millətçi hissəsinin şovinist nəzəriyyəsidir.

“Biz azadlığımızı istəyirik. Biz istiqlaliyyətimizi istəyirik. Biz istəyirik ki, insan kimi yaşayaq. Bizi eşidin, bizi ayrıca muxtar dövlət kimi tanıyın və bizi fars şovinistlərinin zülmündən qurtarın. Tehran xarici imperialistlərin göstərişi və köməyi ilə bizim hərəkəti məğlub etməyə müvəffəq olsa belə, xalqımızın haqqını əbədi olaraq qəsb edə bilməyəcək. Təz-gec azərbaycanlı öz istiqlaliyyətini alacaq, öz müqəddəratını özü təyin edəcəkdir”.

Seyid Cəfər Pişəverinin müraciətindən

Milli hökumətin yaranması və süqutu. 1945-ci ilin yayında Cənubi Azərbaycanda demokratik hərəkətin yeni – ikinci mərhələsi başlandı. Bu, əsaslı surətdə dəyişmiş beynəlxalq vəziyyətlə xeyli

Qız məktəbi

dərəcədə bağlı idi. Cənubi Azərbaycanın iri torpaq sahibləri, ticarət burjuaziyasının bir çox nümayəndələri demokratik hərəkətin qarşısını almaq üçün hər vasitəyə əl atırdılar. Onlar kiçik silahlı dəstələr təşkil edib terror hadisələri törədirdi, köçəri tayfalar ilə əhalini toqquşdurmağa çalışırdılar. Buna cavab olaraq Azərbaycanın müxtəlif yerlərində silahlı fədai dəstələri yaranmağa başladı. Bu mübarizənin gedişində bəzi yerlərdə müvəqqəti idarəetmə orqanları da meydana çıxırdı.

1945-ci il sentyabrın əvvəlində Seyid Cəfər Pişəverin başda olmaqla bir qrup tanınmış demokrat Azərbaycan

Demokratik Partiyasının yaradılması haqqında bəyanatla çıxış etdi. Sentyabrın 13-də ADP təsisçilərinin ilk konfransı keçirildi. Konfrans 11 nəfərdən ibarət Müvəqqəti Komitə seçdi və partiyanın I Qurultayını çağırmağı qərara aldı. ADP-nin orqanı olan “Azərbaycan” qəzeti ana dilində çıxmağa başladı. ADP-nin yaranması əhalinin geniş təbəqələri arasında böyük rəğbətlə qarşılandı. Bir neçə həftə ərzində minlərlə adam partiya sıralarına daxil oldu. 1945-ci ilin oktyabrında ADP-nin I Qurultayı keçirildi. Qurultay partiyanın rəhbər orqanlarını seçdi və siyasi mübarizəni genişləndirməyi qəet etdi. Mərkəzi hökumətin hücumunun qarşısını almaq üçün bütün şəhərlərdə yeni hakimiyyət orqanları yaradıldı. Noyabr ayında xalqın tanınmış xadimlərindən ibarət Azərbaycan Xalq Konqresi çağırıldı və o özünü Müəssislər Məclisi elan etdi. Əsas tələb Milli hökumətin yaradılması oldu. Dekabrın 12-də başda S.C.Pişəveri olmaqla Milli hökumət yaradıldı. Hökumət 10 nazirlikdən, Ali Məhkəmə və Baş Prokurorluqdan ibarət oldu. Milli hökumətin yaradılması ilə demokratik hərəkətin üçüncü mərhələsi başladı. Milli hökumət Azərbaycanın İranın tərkibində muxtariyyət prinsipi əsasında mübarizə aparacağını bildirdi. Milli hökumətin qarşısında duran əsas vəzifə yerlərdə yeni inzibati-ərazi orqanlarının yaradılması idi. Bu məqsədlə əncümənlərin formalaşdırılmasına başlanıldı.

Demokratik hərəkətin ən mühüm tədbirlərindən biri də zəhmətkeşlərin xeyrinə sosial-iqtisadi islahatların keçirilməsi idi. Buna görə də Milli hökumət 1946-cı il fevralın 16-da Aqrar Qanun verdi. Bu qanuna əsasən, torpaqsız kəndlilər torpaqla təmin olunmalı idi.

Bir qədər sonra – mayın 12-də qəbul olunmuş “Ömək haqqında qanun” sosial sahədə digər mühüm addım oldu. Bu qanuna görə, fəhlə və qulluqçuların iş şəraiti xeyli yaxşılaşdırıldı, sahibkarlar tərəfindən istismar məhdudlaşdırıldı.

Lakin Milli hökumətin ən böyük nailiyyəti mədəniyyət sahəsində, milli mədəniyyətin inkişafının əsaslarını yaratmaq yolunda atdığı addımlar oldu. Bu istiqamətdə birinci dərəcəli tədbir 1946-cı il yanvarın 6-da Milli Məclisin qəbul etdiyi “Dil haqqında” Qanun idi.

1946-cı ilin iyununda Təbriz Universitetinin təsis edilməsi, müxtəlif yaradıcı birlik və təşkilatların, muzeylərin yaradılmasına başlanması əsl milli mədəni inqilab üçün əsas yaradır, demokratik hərəkatın milli məzmununu möhkəmləndirirdi. Bütün bu hadisələrdən istifadə edən İran hökuməti hücumu keçməyi qərara aldı. Noyabrın 30-da hökumət qoşunları ilə fədailər arasında döyüşlər başladı.

Sovet dövləti Cənubi Azərbaycanda İran qoşununa müqavimətin qarşısını almaq məqsədilə ölkədəki nümayəndələrin vasitəsilə dekabrın 11-də gecə ikən hərəkat rəhbərlərini, ilk növbədə, Pişəvərini Sovet İttifaqına mühacirətə məcbur etdi. Hərəkatın yeni rəhbərliyi bütün silahlı qüvvələrə döyüş meydanlarını tərk etmək haqqında göstəriş verdi.

Dekabrın 12-də Təbrizə daxil olan şah qoşunları minlərlə adamı güllələdi və həbsə aldı. Kütləvi təqiblər başlandı. Cəza tədbirlərindən qurtulmaq üçün on minlərlə vətənpərvər qaçmağa, mühacirət etməyə məcbur qaldı. 1941–1946-cı illər milli azadlıq hərəkatı məğlubiyyətə uğradı. Cənubi Azərbaycandakı milli demokratik hərəkat məğlub olsa da, ölkənin sonrakı tarixinə çox böyük təsir göstərdi, xalqda öz milli varlığı, tarixi və mədəniyyəti ideyasını möhkəmləndirdi. Bu məqsədlər uğrunda gələcək mübarizə üçün təməl daşı qoydu.

Cənubi Azərbaycanda 1941–1946-cı illər milli azadlıq hərəkatının tarixdə 21 Azər hərəkatı adlanmasının səbəbi Milli hökumətin dekabrın 12-də elan olunmasının İran təqvimini 21 Azərə düşməsi ilə bağlıdır.

Milli hökumətin ən böyük uğuru nə oldu?

1. ADP-nin yaranmasına təkan verən hadisə nə oldu?

2. Nəyə görə S.C.Pişəvəri zorla Sovet Azərbaycanına gətirildi?

3. Birinci Dünya müharibəsi ilə İkinci Dünya müharibəsinin Cənubi Azərbaycana təsirini müqayisə edin.

4. Əhalinin ADP-yə olan rəğbətinin səbəbini müəyyənləşdirin.

5. Rza şahın Cənubi Azərbaycanda yürütdüyü siyasəti Stalinin Şimali Azərbaycanda yürütdüyü siyasətlə müqayisə edin.

6. Seyid Cəfər Pişəvəri ilə Şeyx Məhəmməd Xiyabaninin fəaliyyətləri arasında müqayisə aparın.

7. 21 Azər hərəkatının nəticələri haqqında təqdimat hazırlayın.

LAYİHƏ

IX FƏSİL. AZƏRBAYCAN İKİNCİ DÜNYA MÜHARİBƏSİNDƏN SONRAKİ DÖVRDƏ

26 AZƏRBAYCAN SSR XX ƏSRİN 40-Cİ İLLƏRİNİN ORTALARI – 60-Cİ İLLƏRDƏ

İkinci Dünya müharibəsi başa çatsa da, ölkədə totalitar rejim davam edirdi. Yalnız Stalinin ölümündən sonra bu rejimdə yumşalmalar baş vermiş, bir çox insanlar bəraət almışdı. Azərbaycanda sənayenin inkişafı, Sumqayıt, Mingəçevir kimi yeni sənaye mərkəzlərinin salınması, əhalinin sosial rifahının yaxşılaşması, eləcə də azərbaycanlıların öz tarixi yurdlarından deportasiya olunması İkinci Dünya müharibəsindən sonrakı dövrə təsadüf edir.

Sumqayıt, Mingəçevir, Yuxarı Qarabağ kanalı, Bakı metropoliteni, deportasiya, İ.D.Mustafayev, V.Y.Axundov, Milli Azərbaycan Qərgahı

İqtisadi inkişaf. İkinci Dünya müharibəsi ölkənin təsərrüfatına ağır zərbə vurdu. Müharibədə Azərbaycanın sənaye istehsalının göstəriciləri kəskin sürətdə aşağı düşdü. Sənayenin ümumi məhsulu 1940-cı ilə müqayisədə 22 faiz az idi. Neft hasilatı, təqribən, yarıbayırı azalmış, istehlak mallarının istehsalı kəskin sürətdə enmiş, kənd təsərrüfatının maddi-texniki bazası zəifləmişdi.

“Azneft” dairəsi, 1954-cü il

Respublikada xalq təsərrüfatının bərpası hələ işğal olunmuş ərazilər azad edildikcə aparılırdı. Xəzər dənizində neftçixarma sənayesinin iqtisadi cəhətdən səmərəsiz olması iddialarına baxmayaraq, Azərbaycan alimlərinin, neftçilərinin gərgin əməyi sayəsində dünyada ilk dəfə olaraq Azərbaycanda açıq dənizdə neft çıxarılmasına başlanıldı. Dənizdə qazılan kəşfiyyat quyusu 1949-cu ildə fontan vurdu. Bu dövrdə Azərbaycanda Sumqayıt, Daşkəsən, Mingəçevir, Əli Bayramlı (indiki Şirvan) kimi yeni sənaye mərkəzləri yaradıldı. Sumqayıt böyük kimya və metallurgiya şəhərinə çevrildi. Tezliklə burada Azərbaycan əlvan metallurgiyasının ilk müəssisəsi – Alüminium zavodu işə salındı. 1945–1954-cü illərdə Mingəçevirdə Cənubi Qafqazda ən böyük Su Elektrik Stansiyası, Daşkəsəndə Filizsaflaşdırma kombinatı tikilib istifadəyə verildi. 1951-ci ildə SSRİ-də ən böyük tikinti müəssisələrindən olan Qaradağ sement zavodu işə salındı.

Respublikada yüngül və yeyinti sənayesində də yüksəliş müşahidə olundu. Azərbaycanda həyata keçirilən aqrar siyasət imperiya mənafeyinə tabe edilmişdi. Məqsəd həm daşınıb aparılan pambıq, ipək, tütün, habelə sonralar tərəvəz və üzüm istehsalını artırmaq, həm də respublikanın vacib ərzaq məhsullarına olan tələbatını mərkəzdən daha çox asılı vəziyyətə salmaq idi. Suvarılan torpaqların sahəsini genişləndirmək üçün 1950–60-cı illərdə Samur-Dəvəçi, Yuxarı Qarabağ, Yuxarı

Şirvan, Baş Muğan, Abşeron kanalları kimi iri irriqasiya sistemləri inşa edildi. Bununla belə, əhəlinin sosial rifahının yüksəldilməsinə də diqqət ayrılırdı.

XX əsrin 40–50-ci illərində həyata keçirilən hansı layihələr hazırda Azərbaycanın tarixində mühüm rol oynamaqdadır?

Azərbaycanda yeni şəhərlərin salınmasını dəyərləndirin.

Əhalinin sosial rifahı. Mühüm sosial dəyişikliklərdən biri şəhər əhalisinin sürətlə artımı olmuşdu. 1970-ci ildə əhalinin artıq 50 faizi şəhərlərdə məskunlaşmışdı. Buna səbəb şəhərlərin sürətlə inkişaf etməsi, habelə kolxozçulara pasport verilməsi idi. 1947-ci il dekabrın 14-də ərzaq və sənaye mallarına kartoçka sistemi ləğv edildi. İstehsalın ardıcıl olaraq artması əhalinin gəlirlərinin çoxalması ilə nəticələndi. 1967-ci il noyabrın 6-da Bakı metropoliteninin istismara verilməsi respublikanın həyatında böyük hadisə kimi yadda qaldı. Bu, Yaxın Şərqdə birinci metropoliten idi. Adamların maddi rifahının yaxşılaşması və səhiyyə sahəsindəki nailiyyətlər əhəli arasında ölüm hadisələrini azaltmışdı.

Fərz edin ki, 1960-cı illərdə Azərbaycanda yaşayırsınız. Özünüza yaş, məşğuliyyət, sosial təbəqə və s. seçin. Öz personajınızın maddi rifahının yaxşılaşmasına münasibətiniz necə olardı?

Totalitar rejim davam edir. Güclü totalitar rejimin təmin olunmasında Stalinin, Azərbaycanda isə Bağirovun şəxsi nəzarəti altında işləyən Dövlət Təhlükəsizlik və Daxili İşlər Nazirliklərinin mühüm rolu var idi. Çuğulluq, satqınlıq, adamlara qarşı etimadsızlıq, gizli izləmə, düşüncələrə nəzarət daha da artmışdı. Tarix elmi üzərində hakim ideologiyanın təzyiqi gücləndirilmişdi. Şimali Azərbaycanın Rusiyaya könüllü birləşdirilməsi haqqında cəfəng uydurmalar irəli sürülür, Azərbaycan Cümhuriyyəti hökumətinin xalqa zidd siyasət yürütdüyü iddia edilirdi. Akademik Heydər Hüseynovun 1949-cu ildə çap olunmuş "XIX əsr Azərbaycanda ictimai və fəlsəfi fikir tarixindən" əsərində Şeyx Şamilin başçılığı ilə xalq hərəkatını çarizmin müstəmləkəçilik siyasətinə qarşı mübarizə kimi qiymətləndirməsi "yuxarılar"a xoş gəlməmiş, bu əsərə görə ona verilmiş "Stalin mükafatı" geri alınmış, təqiblərə başlanmışdı. Türk dünyasının möhtəşəm orta əsr abidəsi "Kitabi-Dədə Qorqud" "irticaçı feodal-xan eposu" adı ilə damğalanır, A.A.Bakıxanov fanatizmdə, xan və bəyləri müdafiə etməkdə, M.M.Kazım bəy "çarizmin sadiq qulu" olmaqda günahlandırılırdı. Akademik M.A.Dadaşzadə "Türkiyə casusu" kimi damğalanmışdı. Bununla yanaşı, mərkəz azərbaycanlılara etibar etmir, mühüm vəzifələrin çoxuna, xüsusən güc orqanlarına başqa millətlərin, əsasən də rus və ermənilərin nümayəndələrini cəlb edirdi.

Sizcə, nəyə görə tarix elmi üzərində hakim ideologiyanın təzyiqi daha güclü idi?

Erməni fitnəkarlığı. Moskvanın fitvası və havadarlığı ilə erməni millətçiləri, kommunist-daşnaklar vaxtaşırı azərbaycanlıların Ermənistan SSR-dəki tarixi etnik ərazilərindən sıxışdırılıb-çıxarılması, birinci növbədə, Qarabağın qoparılıb Ermənistanə verilməsi tələbi ilə çıxış edirdilər. Ermənistan K(b)P MK və XKS-i Qarabağ ərazisinin iqtisadi cəhətdən Ermənistan SSR-lə bağlı olduğunu Stalinə sübut etməyə çalışırdı. O vaxt Azərbaycan K(b)P MK-nın birinci katibi M.C.Bağirovun bu barədə rəyi soruşulur. O, cavab məktubunda Dağlıq Qarabağın Ermənistanə güzəştə gediləcəyi təqdirdə müxtəlif vaxtlarda Ermənistanə, Gürcüstana və Sovet Rusiyasına verilmiş bir çox tarixi ərazilərin Azərbaycan SSR-ə qaytarılmasını vacib hesab etdiyini bildirir. Məsələnin bu səpkidə muzakirə olunması ermənilərin planlarını pozur.

M.C.Bağirovun Sovet rəhbərliyinə cavabını necə dəyərləndirmək olar?

Vaxtila qonşu dövlətlərə verilmiş bir çox tarixi ərazilərimiz haqqında məlumat toplayın.

Deportasiya. Qarabağ məsələsini öz xeyirlərinə həll etməyi bacarmayan ermənilər başqa bir fitnəyə əl atdılar. Onların fitnəkarlığı sayəsində 1947-ci il dekabrın 23-də SSRİ Nazirlər Soveti "Ermənistan SSR-dən kolxozçuların və başqa azərbaycanlı əhalinin Azərbaycan SSR-in Kur-Araz ovalığına köçürülməsi haqqında" 4083 sayılı qərar verdi. SSRİ Nazirlər Sovetinin 1948-ci il 10 mart tarixli daha bir qərarı ilə bu işi həyata keçirmək üçün konkret tədbirlər planı müəyyən olundu. Bu qərara görə, 100 min azərbaycanlı 1948–1950-ci illərdə "kəndçilik prinsipinə əsasən" Azərbaycana köçürülməli idi.

Ermənistandan deportasiya olunmuş azərbaycanlılar Azərbaycan SSR-in Kur-Araz ovalığı və digər rayonlarında (Saatlı, Göyçay, İmişli, Əli Bayramlı, Zərdab, Salyan, Kürdəmir, Sabirabad, Yevlax, Ucar və s.) yerləşdirildilər. Ermənistan SSR-də etnik təmizləmənin bu mərhələsində 100 min nəfərdən çox azərbaycanlı zorla köçürüldü və ya köçməyə məcbur edildi. Eyni zamanda Azərbaycanda yaradılan yeni sənaye mərkəzlərinə – Sumqayıta, Əli Bayramlıya, Mingəçevirə, Daşkəsənə başqa respublikalardan minlərlə adam, o cümlədən erməni yerləşdirildi.

? *1948–1950-ci illər deportasiyası zamanı Azərbaycan rəhbərliyi gələcəkdə Qarabağ probleminin yaranmasının qarşısını almaq üçün hansı addımı atmalı idi?*

Siyasi rejimdə yumşalma. İ.D.Mustafayev. 1953-cü il martın 5-də totalitar sovet sistemini quran İ.V.Stalin vəfat etdi. N.S.Xruşçov 1953-cü ilin sentyabrında Sov.İKP MK-nın birinci katibi seçildi. M.C.Bağırov Azərbaycan KP MK və Bakı Komitəsinin birgə plenumunda (1953, 12–13 iyul) ziyankarlıqda, qüsurly rəhbərlik metodlarında, kadrlara səmərəli fəaliyyət üçün şərait yaratmamaqda və başqa əməllərdə təqsirkar bilinib vəzifəsindən kənar edildi. Tezliklə həbsə alındı, xalq düşməni kimi ölüm cəzasına – güllələnməyə məhkum olundu.

İ.D. Mustafayev

1954-cü il fevralın 14–16-da Azərbaycan KP-nin XX qurultayı keçirildi və akademik İmam Daşdəmir oğlu Mustafayev MK-nın birinci katibi seçildi. İ.D. Mustafayev və həmkarları yeni şəraitdə respublikanın, xalqın vəziyyətini yaxşılaşdırmağa, milli, mənəvi dəyərlərin, mədəniyyətin, elmin, təhsilin inkişaf etdirilməsinə, xalq təsərrüfatının tərəqqisinə nail olmağa cəhd göstərdilər. Sənayenin sürətlə inkişafı, yeni iş yerlərinin açılması, kəndli gənclərin Bakıya axını nəticəsində paytaxtın iqtisadi-ictimai həyatında azərbaycanlı kadrların rolu artdı. Beynəlmiləl şəhər kimi məşhurlaşmış şəhər azərbaycanlılaşmağa doğru tərəqqi yoluna düşdü. Respublikada kənd təsərrüfatına göstərilən diqqət nəticəsində ərzaq məhsullarının istehsalı artmağa başladı.

Respublikada Azərbaycan dilinin rəsmi dövlət dili statusunun təmin olunmasının mətbuatda açıq müzakirəsi keçirildi. 1956-cı ildə Azərbaycan SSR Ali Soveti 1937-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyaya respublikada dövlət dilinin Azərbaycan dili olması barədə maddə əlavə etdi. Kargüzarlıq işlərinin Azərbaycan dilində aparılması üçün konkret tədbirlər görüldü. 1956-cı ildə Bakı telestudiyası işə düşdü. Məhkəmə quruculuğu məsələləri, mülki və cinayət məəcəllələrinin qəbulu respublikaların öz ixtiyarına verildi. Repressiya illərində cəzaya məruz qalanların işlərinə yenidən baxılması üçün komissiya təşkil olundu və günahsız olduqları sübut edilərək bəraət verildi. Minlərlə azərbaycanlının üzərindən "xalq düşməni" damğası götürüldü. Tezliklə Azərbaycanın rəhbərliyinə qarşı təqiblərə başlandı. Dağlıq Qarabağ məsələsi növbəti dəfə ortaya atıldı. Ermənistan SSR Dağlıq Qarabağın Ermənistana verilməsini tələb edirdi. Bu respublikada antitürk əhvali-ruhiyyə yenidən qızışdırıldı. Yerevan Pedaqoji İnstitutunun Azərbaycan bölmələri bağlandı. Yerevan Azərbaycan Pedaqoji Texnikumu Azərbaycanın Xanlar (indiki Göygöl) rayonuna köçürüldü. C. Cabbarlı adına Dram Teatrı, Azərbaycan dilində çıxan rayon qəzetləri və b. nəşrlər bağlandı.

Sizcə, məhkəmə quruculuğu məsələlərinin öz ixtiyarımıza verilməsini necə dəyərləndirmək olar?
İ.D.Mustafayevin yerinə olsaydınız, başqa hansı tədbirləri görərdiniz?

“Yəqin ki, respublikalarda MK-nın ikinci katiblərinin niyə rus olduqlarını izah etmək lazımdır. Onlar, demək olar ki, hər yerə mərkəzdən göndərilirdi və bir qayda olaraq, rus olurdular. Təkcə Ermənistandan başqa. ...Bütün qalan respublikalarda isə uzun illər ərzində partiyada ikinci adam Moskvadan təyin olunan rus idi. ...Həm də bu seçim işdə özünü tamamilə doğruldurdu. Hesab edirəm ki, bu respublikalarda tarazlığı sabitləşdirirdi. ...Rus xalqı Sovet İttifaqının bütün guşələrində başlıca donor olmuşdur. Ruslar güclərini, biliklərini, bacarıqlarını, bəzən isə hətta həyatlarını belə qurban verərək milli respublikaların çiçəklənməsinə kömək ediblər”.

**1959-cu ildə Azərbaycan KP MK-nın ikinci katibi təyin olunmuş V.Y.Semiçastnının xatirələrindən:
“Zamanın işığında canlanan portret – Vəli Axundov”. Bakı, 2016**

V.Y.Semiçastnının dediklərini necə qiymətləndirmək olar?

V.Y.Axundov. “Belə bir şəraitdə Sov.İKP MK-nın 1959-cu ilin iyununda keçirilən plenumu Azərbaycan SSR rəhbərliyini qondarma ittihamlarla ciddi tənqid etdi. İ.D.Mustafayev vəzifəsindən azad olundu. Vəli Yusif oğlu Axundov Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi seçildi. Milli dəyərlərə diqqət daha da artırıldı. 1966-cı ildə İranda yaşayan böyük Azərbaycan şairi Məhəmməd Hüseyn Şəhriyarın “Heydərbabaya salam” poeması Bakıda çap olundu. Yaradıcı gənclər üçün “Ulduz” jurnalının nəşrinə başlandı. Novruz bayramı “Bahar bayramı” adı ilə rəsmi şəkildə qeyd edildi.

Ç.Aytmatov, V.Axundov, T.Salahov, Q.Qarayev

1962-ci il dekabrın 17-də 95 nəfərin iştirak etdiyi gizli yığıncaqda Milli Azərbaycan Qərargahı (MAQ) təşkil olundu. MAQ-ın rayonlarda şöbələri yaradıldı. Təşkilat üzvlərinin əksəriyyəti vəzifəli şəxslər idi. Başlıca məqsəd rəhbər vəzifələrdə azərbaycanlıların olmasına, respublika büdcəsinə ayırımların Moskvada deyil, Bakıda həll edilməsinə çalışmaq, milli oyanışa xidmət etmək idi. MAQ-çılar bir neçə mühüm vəzifəyə azərbaycanlı kadrların təyin edilməsinə nail oldular.

Belə bir şəraitdə mərkəzin təzyiqi ilə Azərbaycan SSR Ali Sovetinin Rəyasət Heyəti 1969-cu il 7 may tarixli qərarı ilə sərhəd rayonlarında 2 min hektardan çox Azərbaycan torpağının Ermənistanına verilməsi haqqında hələ 1938-ci il mayın 5-də qəbul olunmuş qərarı təsdiq etdi. Lakin bir qədər sonra Azərbaycan rəhbərliyinə gəlmiş Heydər Əliyev bu qərarın icrasına yol vermədi.

1. Sizcə, İ.D.Mustafayev və ya V.Y.Axundov daha əvvəl (təqribən, XX əsrin 30-cu illərində) hakimiyyətə gəlsəydilər, Azərbaycanda nələr baş verməzdi?

2. İ.D.Mustafayevin hakimiyyəti dövrünü dərinlən öyrənmək üçün hansı mənbələri seçərdiniz?

3. V.Y.Axundovu İ.D.Mustafayevin ardıcılı kimi dəyərləndirmək mümkündürmü?

4. M.C.Bağırov və İ.D.Mustafayevin hakimiyyəti dövrünə dair müqayisəli cədvəl qurun.

5. Azərbaycanın XX əsrin 50–60-cı illərinə dair təqdimatlar hazırlayın.

6. 1948–1950-ci illər deportasiyasına dair araşdırma aparın.

27 İDARƏÇİLİYİN MÖHKƏMLƏNDİRİLMƏSİ. 70–80-ci İLLƏRDƏ SOSIAL-İQTİSADI UĞURLAR

XX əsrin 70–80-ci illəri hüquqi dövlət quruculuğu, iqtisadi inkişaf, xalqın maddi rifahının yaxşılaşması baxımından Azərbaycanın çox zəngin bir tarixi dövrüdür. Bu dövrdəki inkişafı, ölkədə aparılan dəyişiklikləri, təbii ki, Heydər Əliyevsiz təsəvvür etmək mümkün deyildir.

Heydər Əliyev, Şəmkir SES-i, Yevlax-Balakən dəmir yolu, Bakı Dərin Özüllər zavodu, Ə.C.Ləmbəranski, "Gülüstan" sarayı

Heydər Əliyev

"Qoy ədalət zəfər çalsın". Azərbaycan KP Mərkəzi Komitəsinin 1969-cu il iyulun 14-də keçirilən Plenumu Azərbaycan üçün böyük tarixi əhəmiyyət kəsb edən tələyüklü hadisə idi. Plenumda Heydər Əlirza oğlu Əliyev Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi seçildi. Heydər Əliyev qısa müddət ərzində respublikada idarəçilik sistemini xeyli möhkəmləndirdi. Rüşvətxorluğa, korrupsiyaya qarşı ciddi mübarizəyə başladı. Sovet hakimiyyəti tarixində ilk dəfə sosialist cəmiyyətində vəzifədən sui-istifadə, korrupsiya kimi mənfi hallar olduğunu, onların aradan qaldırılmasının vacibliyini cəsarətlə elan etdi və bu hallara qarşı qəti mübarizəyə başladı. Tezliklə SSRİ rəhbərliyində böyük nüfuz qazanan Heydər Əliyev 1976-cı ildə Sov.İKP MK Siyasi Bürosu üzvlüyünə namizəd seçildi və Azərbaycanın inkişafı naminə bu vəzifənin verdiyi imkanlardan məharətlə istifadə etdi. O, 1982-ci ilin dekabrında Moskvaya yüksək dövlət və partiya vəzifələrinə dəvət olundu. Sov.İKP MK Siyasi Bürosuna üzv seçildi, SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini təyin edildi.

Sizcə, H.Əliyevin qısa zaman çərçivəsində belə yüksək vəzifələrə yüksəlişi nə ilə bağlı idi?

Heydər Əliyevin həyat və yaradıcılığı ilə bağlı təqdimat hazırlayın.

"– Məndə belə bir təəssürat oyandı ki, sizdə rüşvətxorluq cinayətin hər hansı başqa növünə nisbətən daha çox nifrət oyadır. Şair Fikrət Qoca isə hətta deyir: "Rüşvət kürəyimizə sancılan xain bıçağıdır..." Nə üçün məhz rüşvət?"

– Ona görə ki rüşvət universal cinayətdir. Bütün başqa eybəcərliklər onun ətrafında dolanır. Rüşvətxor əlaltından dublyonka paltosu satır; dövlətin mənafeyini satır; öz fəaliyyətini satır; başqa birisi isə pul verib bunları alır. Şairin aforizmi mübaliğə deyildir. Keçmişin mənfur qalığı yaşayırsa, bunun təqsiri hər birimizin üzərinə düşür; hətta təmiz, pak adamın da, hətta rüşvət alanlara və rüşvət verənlərə nifrət edən adamın da. Şəxsən təmiz olmaq və şəxsən çiyrinmək hələ vətəndaşlıq ləyaqəti deyildir. Vətəndaşlıq fəallıq deməkdir, şəraə qarşı mübarizə aparmaq bacarığı və arzusu deməkdir. ...Yəqin ki, siz publisistlər də bəzən çətinlik çəkirsiniz.

İfşa edilmiş və hələ ifşa edilməmiş oğrular; rüşvətxorlar; yəqin, çıxır-bağır salırlar ki, siz “rəhbərin nüfuzu-nu” sarsıdırsınız. Bizdə də belə şeylər olur”.

Heydər Əliyev. “Ədəbiyyatın yüksək borcu və amalı” kitabından. Bakı, 2000, səh. 163–171

Heydər Əliyevin vətəndaşlıq və rüşvətxorluq haqqında fikirlərini necə qiymətləndirərdiniz?

?

Hüquqi bazanın yaradılması. Heydər Əliyevin həyata keçirdiyi siyasət bütün sahələrdə olduğu kimi, qanunverici orqanlara da ən bacarıqlı və layiqli adamların seçilməsinə imkan yaratdı. Bu orqanların işi xeyli fəallaşdı, yeni komissiyalar formalaşdırıldı, onların səmərəli işləməsi üçün qayğı göstərildi. Azərbaycan Ali Soveti respublikanın iqtisadi, mədəni inkişafını təmin etmək məqsədilə hüquqi baza təşkil edən onlarla qanun qəbul etdi. Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə partiya və dövlət orqanlarının, ictimai təşkilatların, ziyalıların respublikanın milli kadr potensialının möhkəmləndirilməsinə diqqəti artdı. Minlərlə azərbaycanlı gənc təhsil almaq üçün SSRİ-nin aparıcı təhsil və elm ocaqlarına göndərildi.

1978-ci il aprelin 21-də Azərbaycan SSR-in yeni Konstitusiyası qəbul edildi. Bu Konstitusiya mövcud olan dar imkanlar daxilində xalqın mənəvi sərvətlərinin, xüsusən dilinin qorunub saxlanması və inkişaf etdirilməsi üçün hüquqi əsasları genişləndirdi. SSRİ rəhbərliyinin etirazına baxmayaraq, H.Əliyevin siyasi iradəsi nəticəsində Azərbaycan dili respublikada dövlət dili statusunu saxladı. “Qoy ədalət zəfər çalsın!” – o zaman Heydər Əliyevin söylədiyi və bütün fəaliyyətinin mahiyyətini təşkil edən bu sözlər xalqın dilində şüara çevrildi.

Sizcə, yeni Konstitusiyada Azərbaycan dilinin respublikada dövlət dili statusunu saxlamasına mərkəzi hakimiyyət niyə qısqançlıqla yanaşırdı?

?

İrsə sahib çıxma. Milli-mənəvi sərvətlərin tədqiqi və təbliği, tarixi araşdırmaların geniş vüsət alması Heydər Əliyev dövrünün həyata keçirilən tədbirləri idi. 1977-ci ildə Nizami irsinin yenidən öyrənilməsi haqqında qərar qəbul edildi. Bir zamanlar “pantürkist” kimi damğalanmış Hüseyn Cavidin cəsədinin qalıqları 1982-ci ildə İrkutsk vilayətindən gətirilib Naxçıvanda torpağa tapşırıldı. Heydər Əliyev Bakı neftinin İkinci Dünya müharibəsində faşizm üzərində qələbədə oynadığı ümumdünya tarixi əhəmiyyətli rolunun SSRİ rəhbərləri tərəfindən etiraf edilməsinə nail oldu. 1978-ci ildə Bakı Lenin ordeni ilə təltif edildi.

M.P.Vaqifin məqbərəsinin açılışında. Şuşa

Naxçıvan MSSR və DQMV-nin iqtisadi və mədəni tərəqqisinə diqqət artırıldı. Şuşa şəhərinin inkişafı üçün bir neçə xüsusi qərar qəbul edildi. Şəhərin tarixi abidələrinin bərpa olunmasına, yeni binaların tikilməsinə başlandı. 1980–1981-ci illərdə Molla Pənah Vaqifin qəbri üzərində böyük məqbərə ucaldıldı. Üzeyir Hacıbəylinin, Bülbülün ev-muzeyləri açıldı. Natəvanın heykəli qoyuldu. Şəhərdə böyük mehmanxana, çoxmərtəbəli yaşayış binaları, inzibati binalar tikildi. Şuşa ümumitifaq səviyyəli kurort şəhərinə çevrildi.

1970-ci illərdə mərkəz ermənilərin təhriki ilə Kəlbəcər rayonunun perspektivsizliyi, buradan əhəlinin köçürülməsi, torpaqların isə yaylaq kimi respublikalar arasında bölüşdürülməsi haqqında məsələ qaldırdı. Buna qarşı çıxan H.Əliyev 1977-ci ildən rayonun potensial imkanlarını genişlən-

dirmək tədbirlərinin hazırlanmasına və həyata keçirilməsinə nail oldu. İqtisadiyyat xeyli dirçəldi. Mərkəzin, erməni millətçilərinin niyyətləri alt-üst oldu.

Heydər Əliyevin mənəvi sərvətlərimizə sahib çıxmasını necə dəyərləndirərdiniz?

Şuşanın və Kəlbəcərin geosiyasi mövqeyini qiymətləndirin.

İqtisadi inkişaf. Heydər Əliyevin siyasi-dövlətçilik fəaliyyəti sayəsində 1970-ci illərdə – Sovet İttifaqında əsas orta iqtisadi göstəricilərin artım sürətinin aşağı düşdüyü bir vaxtda Azərbaycanda bütün başlıca iqtisadi göstəricilər durmadan yüksəlirdi. 14 ildə respublikada milli gəlirin ümumi həcmi 2,5 dəfə artmış, 250-dən çox fabrik, zavod, istehsal sexləri tikilmiş, iki milyondan çox adamın mənzil şəraiti yaxşılaşdırılmışdı. Respublika elektrotexnika sənayesinin flaqmanı Sovet İttifaqının ən böyük zavodlarından biri – Bakı Məişət Kondisionerləri zavodu idi. Bu zavod 1975-ci ildə H.Ə.Əliyevin təşəbbüsü ilə tikilmişdi. Aparılan islahatlar nəticəsində Azərbaycan SSRİ-nin ən iri elektrotexnika sənayesi mərkəzlərindən biri oldu.

Həmin dövrdə ölkənin bütün neft-mədən avadanlığının üçdə iki hissəsi, məişət kondisionerlərinin hamısı, sintetik kauçuk və bir sıra digər kimya məhsullarının xeyli hissəsi Azərbaycanda istehsal olunurdu. Respublikanın 350 növ yüksək keyfiyyətli məmulatı dünyanın 65 ölkəsinə ixrac edilirdi.

Azərbaycan ərazisinin şimal-qərb hissəsini Bakı-Tiflis dəmir yolu xətti ilə birləşdirən Yevlax-Balakən (uzunluğu 162 km) dəmir yolu başa çatdırılıb istifadəyə verilmişdi.

Azərbaycanın SSRİ-nin ən iri elektrotexnika sənayesi mərkəzlərindən biri olduğunu hansı faktlarda görmək mümkündür?

XX əsrin 60-cı illərindən başlayaraq, əsasən Sovet İttifaqının başqa ərazi hissələrində, xüsusilə Qərbi Sibirə yeni neft yataqlarından çox böyük həcmdə daha ucuz xammal çıxarıldı. Yanacaq sənayesinin inkişafına lazımı qədər vəsait ayrılmaması nəticəsində respublikada 1960-cı illərin ikinci yarısından neft hasilatı ildən-ilə aşağı düşməyə başladı. Lakin 1980-ci illərin ikinci yarısından onun hasilat səviyyəsi sabitləşdirildi. Bu illərdə Azərbaycanda təbii qazın çıxarılması sahəsində də uğurlar qazanıldı. Bakıda müasir texnologiyaya əsaslanan neft emalı üzrə yeni qurğuların yaradılması nəticəsində Azərbaycan qonşu respublikalardan gətirilən xam neftin də emalını həyata keçirirdi. Neft hasilatının respublikada sabitləşməsi fürsətindən istifadə edərək Azərbaycanın Xəzər sektorunda geoloji-kəşfiyyat işlərinin geniş miqyasda həyata keçirilməsinə başlandı. Məhz həmin illərdə respublikanın neft sənayesinin Xəzər dənizi hesabına böyük gələcəyini nəzərə alaraq son dərəcə mühüm bir tədbir həyata keçirildi. Sovet İttifaqının ümumi vəsaitindən alınan 400 milyon dollar hesabına Bakıda Dərin Özüllər zavodu kimi çox nəhəng bir zavodun tikilməsi reallaşdırıldı. Zavod 1986-cı ildə fəaliyyətə başladı.

Mənbələr əsasında Azərbaycanın neft sənayesinin inkişafı ilə bağlı müqayisəli sinxron cədvəllər hazırlayın.

Kənd təsərrüfatı. Azərbaycanda kənd təsərrüfatı üçün yararlı torpaqlar nisbətən məhdudduğundan məhsuldar qüvvələrin mümkün ehtiyatından tam və hərtərəfli istifadə edilməsi vacib idi. 1970–80-ci illərdə bir çox hidrotexniki komplekslər və deryaçalar, o cümlədən Tərtərçay və Yuxarı Xanbulançay su təsərrüfatı kompleksləri, Araz, Arpaçay, Sirab deryaçaları, Baş Mil, Lənkəran kanalları və başqa obyektlər istifadəyə verildi. Bu tədbirlər nəticəsində suvarılan əkin sahələri, təqribən, 30 faizə qədər artdı. Respublika 1970-ci illərin axırında üzüm istehsalına görə İttifaqda birinci yerdə, pambıq toplanışına görə dördüncü yerdə, barama istehsalına görə ikinci yerdə dururdu.

Memarlıq. Paytaxtın abadlaşdırılmasında və tikintisində Azərbaycan SSR Nazirlər Soveti sədrinin müavini Ə.C.Ləmbəranskinin böyük xidməti olmuşdur. Bu dövrdə Dənizkənarı park yenidən qu-

ruldu, ərazisində “Bakı Venesiyası” adlanan uşaq şəhərciyi, şəhərin mərkəzi hissəsində Fəvvarələr meydanı yaradıldı. 1970-ci illərdə Bakı Dəniz vağzal, Heydər Əliyev adına saray (o zaman Lenin adına saray), Respublika velotreki tikildi, Azadlıq (o zaman Lenin adına) meydanının memarlıq ansamblı yaradıldı. 1980-ci illərdə “Gülüstən” sarayı, yeni zoopark, örtülü idman kompleksləri quruldu. Bakıda yeni mikrorayonlar, Əhmədli, Günəşli, Badamdar kimi yaşayış massivləri salındı.

XX əsrin 70–80-ci illərində tikilmiş hansı abidələr hal-hazırda paytaxtımızın bəzəyinə çevrilib?

Geriləməyə doğru. 1985-ci ildən sonra SSRİ-nin süquta doğru getməsinin əlamətləri iqtisadi qüdrətinin ildən-ilə zəifləməsində özünü büruzə verməyə başladı. Ölkənin ictimai-siyasi rejimində baş verən gərgin və təlatümlü hadisələr onu sarsıdaraq iqtisadiyyatın tənəzzülünü sürətləndirdi. Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatının, təsərrüfat sisteminin ahəngi 1988-ci ildə erməni millətçilərinin Dağlıq Qarabağ ətrafında başladığıları fitnəkarlıqla pozuldu. Sovet İttifaqının səlahiyyətli orqanlarında yüksək vəzifələr tutan erməni millətçiləri Azərbaycan iqtisadiyyatına böyük zərbələr endirmək üçün öz xəyanətkar fəaliyyətlərini genişləndirdilər. Respublikamıza düşmən qüvvələr SSRİ-nin əsas üzümçülük respublikası olan Azərbaycanda üzümçülük-şərabçılıq kompleksinin respublika iqtisadiyyatının ildən-ilə yüksəlməsinə şərait yaratdığını heç cür qəbul edə bilmirdilər. 1985-ci ildə alkoqolizmə qarşı mübarizə pərdəsi altında üzümçülüyn ləğvinə başlandı. 1990-cı ilə qədər üzüm bağlarının ümumi sahəsi 107 min hektar azaldı. 1980-ci illərin ikinci yarısında Azərbaycan sənayesi ziddiyyətli, çox çətin və ağır bir dövr keçirdi. Digər tərəfdən isə metodları yararsız olan yenidənqurma, millətlərarası toqquşmalar, Azərbaycanda rəhbərliyin zəifliyi iqtisadi inkişafa mane olurdu.

1. 1970–80-ci illərdə Azərbaycanın iqtisadi inkişafında Heydər Əliyevin rolunu və fəaliyyətini necə dəyərləndirərdiniz?

2. Əgər Heydər Əliyevin fəaliyyətini təhili etməyi və onun yalnız bir addımını xüsusi olaraq qiymətləndirməyi sizə tapşırırdılar, nəyi seçərdiniz? Fikrinizi əsaslandırın.

3. Sizcə, 1980-ci illərin sonlarında H.Əliyev Azərbaycanda hakimiyyətdə olsa idi, hansı problemlərdən qaçmaq mümkün ola bilərdi?

4. Mənbələr əsasında dövrə dair təqdimat hazırlayın.

5. H.Əliyevin Azərbaycanda birinci hakimiyyəti dövrünə aid layihə hazırlayın.

6. Mənbələr əsasında Azərbaycanın 1950–80-ci illər iqtisadiyyatına dair diaqram qurun.

LAYİHƏ

28 “YENİDƏNQURMA” VƏ “AŞKARLIQ” SİYASƏTİNİN İFLASA UĞRAMASI.

QARABAĞ MÜNAQİŞƏSİNİN BAŞLANMASI

*XX əsrin sonlarına doğru sovet cəmiyyəti iqtisadi, mədəni və mənəvi böhran keçirirdi. İstehsal tempi-
nin durmadan aşağı düşməsi məhsuldarlığın azalmasına, istehlak tələbatının ödənilməsinə gətirib
çıxırdı. İqtisadi həyatın idarə edilməsində çətinlik çəkən Sovet İttifaqının bürokratik aparatı korrupsiya
və durğunluq məngənəsində sıxılırdı. Sovet hökumətinin 60 il ərzində milyonlarla insanın qanı bahasına
yarada bildiyi inzibati-amirlik sistemi illər ötdükcə öz səmərəliliyini itirirdi. Milli sərvətlərin talanması,
mərkəz qarşısında yalan məlumatların verilməsi, rəqəmləri şişirdilmiş hesabatlar və “qardaş” respubli-
kalara münasibətdə milli ayrı-seçkilik sadə sovet vətəndaşının şüurunda kommunist ideologiyasına və
onu təmsil edən Kommunist Partiyasına inamı azaldı; xülya ideallar üzərində qərar tutmuş sovet cəmiy-
yyətinin mədəni və mənəvi həyatına zərbə vururdu.*

Yenidənqurma, aşkarlıq, separatçılıq, Qarabağ münaqişəsi, sovet hökuməti

M.S.Qorbaçov

Yüzlərlə xalqı və milləti zor gücünə özündə birləş-
dirmiş Sovet Sosialist Respublikalarının saxta “itti-
faqı” kommunist nəzəriyyəsi ilə təcrübəsi arasında
heç bir əlaqənin olmadığını açıq-aydın sübut edən
nümunə idi. 1982-ci ildə SSRİ KP MK-nın baş katibi
və ölkənin faktiki dövlət başçısı L.İ.Brejnev vəfat
etdi. Bundan sonra 3 il ərzində MK-nın baş katibləri
bir-birinin ardınca 3 dəfə dəyişdi. Nəhayət, 1985-ci
ilil martında bu vəzifəyə M.S.Qorbaçov gətirildi.

? *L.İ.Brejnevın vəfatından sonra MK-nın baş katiblərinin bir-birinin ardınca dəyişməsinin səbəblərini nədə
görürsünüz?*

Sonuncu nəfəs. Cəmiyyətdə formalaşan meyarlara görə sovet dövlətinin başçısı üçün gənc
hesab edilən M.S.Qorbaçov ölkənin vəziyyətini yaxşı dərk edirdi. O, hakimiyyəti ələ keçirən kimi
sosial-iqtisadi inkişafı sürətləndirmək, inzibati-bürokratik sistemin korrupsioner fəaliyyətini zəiflət-
mək, ictimai quruluşu durğunluqdan azad etmək və vətəndaşların Kommunist Partiyasına olan
inamını qaytarmaq məqsədilə ölkədə bir neçə fəaliyyət xəttini (“sürətləndirmə”, “aşkarlıq”, “de-
mokratikləşmə”) özündə birləşdirən və ümumi şəkildə “yenidənqurma” adlandırılan siyasi islahat-
lar həyata keçirməyə başladı.

1989-cu ildə ölkə tarixində ilk dəfə olaraq Xalq Deputatları Sovetinə alternativ əsaslarla seçkilər
oldu. Azərbaycanlılar da bu seçkilərdə fəal iştirak etdilər. M.S.Qorbaçov Kommunist Partiyasının
ideologiyası üzərində möhkəmlənən sovet cəmiyyətinin siyasi dayaqlarına zərbə vuracaq təkliflərə

çıxış etdi. O, “hüquqi dövlət”in yaradılması, hakimiyyətin bölünməsi prinsipinə əsaslanan idarəçilik sisteminin seçilməsi, müxtəlif təsərrüfat formalarının tətbiqi, icarə sistemi, kooperasiyaların formalaşdırılması kimi təkliflər irəli sürdü. Düzdür, ölkədə iqtisadi baxımdan ortaya atılan təkliflər, qismən də olsa, həyata keçirildi, lakin bu, sovet iqtisadiyyatının bölgələr arasında qarşılıqlı asılılığa əsaslanan sənayesini tamamilə sıradan çıxardı. Müəssisələr arasında iqtisadi münasibətlər pozuldu və tədricən yox dərəcəsinə endi. Proses çox qısa müddətdə yüzrlər zavod və fabrikin müflisləşməsinə, işini dayandırmasına gətirib çıxardı. İşsizlik davamlı bir problemə çevrildi. Bu baxımdan, “yenidənqurma”, əslində, SSRİ-nin iflasını daha da sürətləndirdi.

Aşkarlıq, yoxsa özbaşınalıq? “Yenidənqurma”, “aşkarlıq” və “demokratiya” imperiyanın qurbanlarına çevrilmiş xalqların milli özünüdərkinə böyük təsir göstərirdi. İdeologiyanın qurbanı olan tarix yenidən öyrənilməyə başlandı. Saxtalaşdırılmış və “unutdurulmuş” tarixi məqamlar işıqlandırıldı. Azərbaycan xalqının milli oyanış prosesi sürətləndi.

Mərkəzi hökumət xalqların milli dirçəlişindən bərk narahat idi. Buna görə də hər vəchlə yerlərdə milli və dini zəmində qırğınların törədilməsinə şərait yaradır, cinayətkar ünsürlərin əməllərinə qəsdən göz yumur, əhəlinin diqqətini yayındırmağa çalışırdı. Ölkə ərazisində milli münəqişə ocaqlarını yaratmaq da bu siyasətin bir hissəsi idi. Belə bir münəqişə ocaqlarından biri də ermənilərin Azərbaycana qarşı ərazi iddiaları ilə başlamış milli qırğın siyasəti idi. Qarabağda başlanan separatçılıq hərəkatı SSRİ-nin dağılmasında böyük rol oynadı.

SSRİ-nin dağılmasında Qarabağ hadisələrinin rolunu əsaslandırın.

Əslində, ermənilər bu münəqişəyə planlı şəkildə hazırlanmışdılar. “Demokratikləşmə” xətti başlayar-başlamaz qarşısına Azərbaycan torpaqlarını mənimsəmək məqsədi qoyan millətçi Daşnak-sütun partiyası Ermənistanda fəallaşdı. Müxtəlif mətbuat orqanlarında erməni ziyalıları tarixi faktların saxtalaşdırılması və azərbaycanlılara qarşı təhqiredici məlumatlarla çıxış edir, yalan informasiyanı həqiqət kimi verir, millətləri düşmənçiliyə səsləyirdilər. Azərbaycan xalqına qarşı cinayət əməlləri ilə “məşhur” olan Zori Balayan bu cür “ziyalılardan” biri idi. Onun “Ocaq” kitabını misal gətirmək olar. Bu kitab “Ermənistanı türklərdən (azərbaycanlılardan) təmizləmək”, “dənizdən dənizə Böyük Ermənistan” kimi şüarlarla zəngin idi. Təəssüf ki, mərkəzi hökumət buna göz yumur, əksinə, ermənilərin hər cür cinayətinə rəvac verirdi. İş o yere gəlib çıxdı ki, Moskva Azərbaycanın Qazax və Gədəbəy rayonlarından min hektarla torpaq sahəsinin Ermənistana verilməsinə belə razılığını bildirdi. Lakin yerli əhəlinin səyi nəticəsində bu plan həyata keçmədi. Bununla belə, ermənilər Ermənistanda yaşayan azərbaycanlıları öz tarixi yurdlarından 1988-ci ilin yanvarından etibarən qovmağa başladılar. Azərbaycan ərazisinə ilk qaçqınlar qonşu respublikanın Qafan və Mehri rayonlarından axın etdi.

Azərbaycanlıların öz yurdlarından qovulması

Nə üçün azərbaycanlılar öz tarixi yurdlarından qovulurdu? Baş vermiş tarixi hadisə barədə müxtəlif baxışları dəyərləndirib bu hadisənin xalqımız üçün ədalətsiz bir addım olduğunu sübut edin.

Ermənistanda və Xankəndində (ermənilər bu şəhərə Stepanakert deyirlər) azərbaycanlılara qarşı etiraz mitingləri keçirildi. Fevralın 28-də isə ermənilər Sumqayıtda əvvəlcədən hazırlanmış ssenari əsasında azərbaycanlıların adı altında öz millətlərinə qarşı qırğın (Sumqayıt fitnəkarlığı) törətdilər. Bu qırğına “Paşa” ləqəbli erməni E.Qriqoryan başçılıq edirdi. Mərkəzi hökumətin cinayətin əsl səbəbkarlarını araşdırmaması və hadisəyə düzgün siyasi qiymət verməməsi azərbaycanlılara qarşı informasiya müharibəsinin və ədalətsizliyin başlanğıcını qoydu. Bundan sonra azərbaycanlıların Ermənistandan kütləvi surətdə köçürülməsi prosesi gücləndi. Artıq 1991-ci ildə Ermənistanın sonuncu azərbaycanlı kəndi olan Mehri rayonunun Nüvədi kəndi də boşaldıldı. Beləliklə, Ermənistanda yaşayan 230 min nəfər azərbaycanlı öz torpaqlarından zor gücünə köçməli oldu.

“1988-ci ildə Ermənistan SSR ərazisindən, öz dədə-baba yurdundan – 185 kənddən və başqa yaşayış məntəqələrindən 230 min azərbaycanlı qovuldu, onlara məxsus 31.000 ev, şəxsi təsərrüfat, 165 kolxoz və sovxozun əmlakı talandı, 214 nəfər öldürüldü, 1154 nəfər yaralandı, yüzlərlə adama işgəncə verildi, qızgəlinlərin namusu təhqir olundu. 15 mindən çox kürd və bir neçə min rus Ermənistandan çıxarıldı. Ermənistan, demək olar ki, monoetnik bir respublikaya çevrildi. Bunun üçün əvvəlcədən xüsusi silahlı dəstələr hazırlanmışdı. Ermənistanın Qafan və Mehri rayonlarında bu cinayətkarların vəhşi əməllərindən yaxa qurtaran ilk qaçqınlar 1988-ci il yanvarın 25-də Azərbaycana pənah gətirdilər. Qaçqınların yeni dəstələri fevralın 18–23-də təqiblərdən can qurtarıb Azərbaycana gəldilər”.

Azərbaycan tarixi. 7 cildə. VII cild, səh. 194–195

Azərbaycanlıların öz torpaqlarından ermənilər tərəfindən məqsədyönlü şəkildə kütləvi köçürülməsinin tarixi bir plan olmasını əsaslandırın.

Sovet hökuməti “ədaləti qorumaq” adı ilə ermənilərin cinayətlərinə göz yumdu və yüz minlərlə köçkünün taleyinə biganə qaldı. Lakin Azərbaycan əhalisi ermənilərin bu cür özbaşınalığına sakit yanaşmayacağını elə ilk gündən nümayiş etdirdi. 1988-ci ilin noyabrından etibarən xalq Şuşa şəhəri yaxınlığında yerləşən Topxana meşəsinin qırılmasına etiraz etdi. Başlayan hərəkat, əslində, ermənilərin və mərkəzin antimilləti siyasətinə qarşı istiqamətlənən xalq hərəkatı idi.

Azərbaycanda baş vermiş xalq hərəkatının özünəməxsus xüsusiyyətini nədə görürsünüz?

Şuşa şəhərində baş verən xalq hərəkatını dövr baxımından təhlil edin.

Mərkəz bundan bərk təşvişə düşdü və hər vəchlə respublikanın rəhbərlərini və sadə vətəndaşları müxtəlif fəndlərlə sakitləşdirməyə çalışdı. 1989-cu ilin yanvarında SSRİ Ali Sovetinin Rəyasət Heyəti Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətində “xüsusi idarəçilik formasının tətbiqi haqqında” (XİK) qərar qəbul etdi. Bu komitə, başda rəhbəri A.Volski olmaqla, sözdə bir, əməldə başqa iş görərək utanmadan Qarabağın dağlıq bölgəsində yaşayan azərbaycanlıların köçürülməsi siyasətini yürütdü. Artıq həmin ilin yayında Xankəndində yaşayan bütün azərbaycanlılar şəhərdən çıxarıldı. XİK-in tezliklə ləğv edilməsinə baxmayaraq, Ermənistanın özbaşınalığı son həddə çatdı. Həmin ilin dekabrında Ermənistan SSR Ali Soveti bütün siyasi normaları kobudcasına pozaraq Azərbaycanın ərazi bütövlüyünə olan iddiasını rəsmi şəkildə bildirdi və Dağlıq Qarabağı Ermənistana birləşdirmək haqqında qərar qəbul etdi.

Dağlıq Qarabağın Ermənistana birləşdirilməsi prosesinin planlı olmasının tarixi köklərini faktlarla sübut edin.

Dağlıq Qarabağda başlanan separatçılıq hərəkatı və özbaşınalıq mərkəzi hakimiyyətin nüfuzunu aşağı salmaqla “yenidənqurma” prosesinin iflasa uğramasında və SSRİ-nin dağılmasında böyük rol oynadı.

“Sumqayıt fitnəkarlığından sonra Ermənistanda hökumətin və “Qarabağ hərəkatı” liderlərinin mütəşəkkil şəkildə təşkil etdiyi qanlı antitürk hərəkatı daha da genişləndi. Bu işdə yaxşı silahlandırılmış erməni qeyri-formal hərbi birləşmələri fəal iştirak etdilər. 1988-ci il martın 2-də Ermənistanda yaşayan azərbaycanlıların yeni böyük bir dəstəsi təqibdən yaxa qurtarıb Zəngilan rayonuna gəldi. Martın 10-da Yerevandan cənubda Mehmandar kəndinin dörd sakini qətlə yetirildi. Martın 25-də Ararat rayonunun Vedi, Şirazlı, Xalisə və Şidli kimi azərbaycanlı kəndlərində 100-dən çox ev talan edilib yandırıldı, əhalisi qovuldu. Mayın ortalarında Yerevan yaxınlığındakı azərbaycanlı kəndlərinə yenidən basqın edildi.

Şirazlı kəndinin 880 nəfər sakini SSRİ-Türkiyə sərhədinə qaçıb orada sığınacaq tapdı. Ararat rayonunda daha beş azərbaycanlı kəndinin on minə qədər sakini silahlı erməni quldurlarından yaxa qurtarıb qaçqınlara qoşuldu. Erməni faşistləri Quqark rayonunda daha dəhşətli faciələr törətdilər. 1988-ci il noyabrın sonu-dekabrın əvvəllərində bu rayonda 70 nəfər azərbaycanlı qətlə yetirildi. Rayonun təkcə Gözəldərə kəndində 21 nəfər, o cümlədən altı qadın və üç körpə öldürülmüşdü. Vartanada 17 azərbaycanlı qətlə yetirilmişdi”.

Azərbaycan tarixi. 7 cildə. VII cild, səh. 196

1. 1980-ci illərin ortalarında SSRİ-də baş verən durğunluq nə ilə izah olunurdu? Böhran hansı sahələri əhatə edirdi?
2. M.Qorbaçovun “yenidənqurma” siyasətini SSRİ-nin iflasa uğramasının qarşısını almaq üçün işlədilən bir fənd kimi dəyərləndirə bilərsinizmi? Fikirlərinizi əsaslandırın.
3. Sovet hökumətinin milli separatçılığı dəstəkləməkdə məqsədi nə idi? Fikirlərinizi izah edin.
4. Əvvəlki mövzulardan çıxış edərək sübut edin ki, milli birlik, əslində, SSRİ-nin başlıca dayaqlarından biri idi. Tarixi faktlara əsaslanın. Digər mənbələrə, internetə müraciət edərək Sumqayıt fitnəkarlığının qızışdırıcı (provokasiya) xarakterini sübut etməyə çalışın.
5. Nə üçün Azərbaycanda Qarabağ münaqişəsi kimi milli münaqişə ocağının yaradılması Moskva üçün sərf edirdi? Fikirlərinizi əsaslandırın.
6. Ermənilərin azğınlığı qarşısında acizlik nümayiş etdirən o zamanlı Azərbaycan rəhbərlərinin fəaliyyətini dəyərləndirin. Siz bu imkanlara malik olsaydınız, nə edərdiniz? GZİT (güclü tərəf, zəif tərəf, imkanlar və təkliflər) cədvəli tərtib edin.
7. Qarabağ münaqişəsinin xronoloji cədvəlini qurun.
8. Sizcə, Azərbaycanda ermənilərin yaratdığı milli münaqişənin kökləri nə zamandan başlayır? Tarixi proseslər rəqursundan çıxış edərək bu mövzuda tədqiqat hazırlayın.

29 XALQ HƏRƏKATI

XX əsrin 80-ci illərindən SSRİ-də başlanan “yenidənqurma”, “aşkarlıq” və “demokratikləşmə” xətti sovet cəmiyyətinə yeni ab-hava gətirdi, eyni zamanda imperiyanı bürümüş böhranı daha da dərinləşdirdi. M.Qorbaçovun düzgün dəyərləndirə bilmədiyi milli siyasət SSRİ-nin tənəzzülünü daha da dərinləşdirdi. İnzibati aparat yerlərdə idarəetmənin sükanını əvvəlki kimi saxlaya bilmirdi. İnzibati amirlik metodları isə əks-təsirlərlə daha təhlükəli çıxışlara gətirib çıxardı. Şüurlarda müstəqillik, azadlıq ideyaları ilə zənginləşən yeni fikirlər formalaşırdı. Xalq hərəkəti, milli demokratik qüvvələrin dirçəlməsi prosesi gücləndi. Azərbaycan bu hərəkətdə öndə gedən respublikalardan birinə çevrildi.

Topxana meşəsi, suverenlik, xalq hərəkəti, azadlıq, mitinq, meydan hərəkəti, 20 Yanvar

Azadlığa gedən yol. Milli dirçəliş. Mərkəzin Qarabağ münaqişəsinə qeyri-obyektiv münasibəti və erməni azğınlığına şərait yaratması Azərbaycanda əhalinin etirazlarına səbəb oldu. Bununla belə, Moskva azərbaycanlıların etirazlarından da narahat olaraq əhalini müxtəlif fəndlərlə fikrindən döndərməyə çalışırdı. Belə fəndlərdən biri də Azərbaycan Kommunist Partiyasının birinci katibi vəzifəsində dəyişikliyin edilməsi və xalqımızın milli təəssübkeşliyindən çox uzaq olan bir şəxsin – Əbdürrəhman Vəzirovun bu vəzifəyə təyin edilməsi idi. Onun qətiyyətsizliyi və Moskvadan açıq-aşkar asılılığı, əhalinin diqqətini gərəksiz məsələlərə yönləndirməsi xalqı bərk narahat edirdi. Tezliklə etirazlar ziyalıların çıxış etdikləri tribuna arxasından küçələrə keçdi. 1988-ci ilin yanvar ayında Ermənistanda və Xankəndində ermənilərin azərbaycanlılara qarşı etiraz mitingləri keçirildi, burada yaşayan soydaşlarımızın dedə-baba torpaqlarından qovulması prosesi başladı. Özbaşınalığın qarşısını almaq isə yüksək məmurların heç ağılına belə gəlmirdi. Səbir kasası dolmuş Azərbaycan xalqı fevralın 19-da etiraz əlaməti olaraq küçələrə axışdı. Bakıda ilk mitinglər keçirildi və hərəkət digər bölgələrə də keçdi. Hamı çox gözəl başa düşürdü ki, bu çıxışlar yeni bir dalğanın başlanğıcından xəbər verir. Azərbaycanda xalq hərəkəti yaranırdı.

Qeyd etmək lazımdır ki, hərəkət əvvəlcə kortəbii xarakter daşıyırdı. Prosesə bir qrup ziyalı rəhbərlik etməyə çalışsa da, istənilən nəticə əldə edilməmişdi.

Dağlıq Qarabağda Şuşa şəhərinin ətrafındakı zəngin Topxana meşəsinin ermənilər tərəfindən məhv edilməsi noyabrın 17-də əhalini yenidən küçələrə çıxardı, o zamankı Lenin meydanı (indiki Azadlıq meydanı) mitinglərin mərkəzinə çevrildi. Bu dəfə Bakı sakinləri tələbləri yerinə yetirilməyincə meydanı tərk etməyəcəklərini bəyan etdilər. Xalq SSRİ rəhbərliyindən Ermənistanın işğalçılıq siyasətinin və torpaqlarımıza qarşı təcavüzünün dayandırılmasını istəyirdi. Mitinqdə sovet hakimiyyəti qurulandan sonra ilk dəfə olaraq “suverenlik”, “azadlıq”, “müstəqillik” kimi şüarlar səslənməyə başladı. Bu, xalqın yüksək nümayişi idi. Bir-

“Azadlıq” meydanında mitinq (keçmiş “Lenin” meydanı)

neçə gün ərzində Azadlıq meydanına bölgələrdən də insanlar axışmağa başladılar. Meydan yarım milyonluq əhalinin izdihamına çevrildi. İlk dəfə olaraq Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin üçrəngli bayrağı qaldırıldı. Bu hərəkət xalq tərəfindən “Meydan hərəkəti” adlandırılaraq tarixə düşdü.

Moskva hərəkətin miqyasından və digər bölgələrə də yayılmasından bərk narahat idi. Tezliklə ölkədə Xüsusi vəziyyət elan edildi və komendant saati tətbiq olundu. Hərəkət yatırıldı, meydan boşaldıldı.

Meydan hərəkətinin dövlətimizin tarixində xüsusi rolu olmuşdur. Məhz bu hərəkət xalqımızın birliyini göstərmiş, onun müstəqillik, azadlıq uğrunda əzmini ilk dəfə belə açıq şəkildə nümayiş etdirmişdir. Buna görə də 17 noyabr Azərbaycan tarixinə əbədi olaraq Milli Dirçəliş Günü kimi yazıldı.

Milli Dirçəliş Günü tarixi faktını əhəmiyyətini təhlil edin. Baş vermiş prosesləri milli şüur və milli-mənəvi dəyərlərlə əlaqələndirin.

XX əsrin 80-ci illərinin sonlarında Azərbaycan xalqının başına açılan müsibətlər göstərdi ki, respublikamıza qətiyyətli rəhbər və lider gərəkdir. Xalqımız bunu dərk edir və Heydər Əliyevin yenicən respublika rəhbərliyinə gətirilməsini istəyirdi. Lakin Ə.Vəzirov və əlaltıları hər vaxtlə bu məsələdə Moskvanın mövqeyindən çıxış edərək Heydər Əliyevin Azərbaycanla əlaqəsini kəsməyə çalışırdılar.

1989-cu ilin iyununda Meydan hərəkətində liderliyi öz öhdələrinə götürməyə çalışan fəal ziyalılar Azərbaycan Xalq Cəbhəsi (AXC) adlı təşkilat yaratdılar. Təşkilatın təsis konfransında Əbülfəz Elçibəy (Əliyev) sədr seçildi.

Əhalinin əksəriyyəti AXC-ni müdafiə edirdi, çünki o zaman respublikada xalqı öz arxası ilə apara biləcək heç bir qüvvə qalmamışdı. Lakin AXC liderləri bu sahədə təcrübəsiz idilər. Bu da təşkilatın səmərəli fəaliyyətinə əngəl törədirdi. Təşkilatlar arasındakı qarşıdurmalar və çekişmələr xalq hərəkətinə də mənfi təsir göstərirdi.

Bununla belə, xalqın əsas tələbi respublikanın müstəqilliyi idi. Çünki hamı gözəl anlayırdı ki, məhz suveren dövlətə sahib olmaqla vətənimizin torpaqlarını müdafiə edə və əhalini vəhşi ermənilərdən qoruya bilərik. Azərbaycan SSR KP MK-nın I katibi Ə.Vəzirov bu mübarizədə xalqın yanında olmağa cəsarət edə bilmədi, buna görə də mitinqlərdə artıq azadlıqla bərabər birinci katibin istefası tələbi də səsləndirilirdi. Nəhayət, 1989-cu il sentyabrın 23-də Azərbaycan SSR Ali Soveti xalqın təkidi ilə tarixi bir addım atdı. “Azərbaycan SSR-in suverenliyi haqqında” Konstitusiyaya qanunu qəbul edildi. Bu, xalqın qələbəsi idi.

Ümumxalq hərəkətinin təsiri ilə 1989-cu il dekabrın 30-da Gəncənin tarixi adı bərpa olundu, dekabrın 31-də isə Naxçıvandan başlayaraq Araz çayı üzərində və digər quru sahələrdə salınmış Sovet-İran sərhədinin qurğuları dağıdılaraq Cənubi azərbaycanlılarla canlı təmas yaradıldı.

Bütün bunlar Sovet hökumətini bərk narahat edirdi. Moskva Ermənistanın işğalçılıq siyasətini daha da qızışdırmağa başladı. 1990-cı il yanvarın 15-də Xanlar rayonunun (indiki Göygöl) Quşçu kəndinə silahlı basqın olundu. Silahsız dinc əhali özünü müdafiə edə bilmədi. Bu hadisə AXC-nin Milli Müdafiə Şurası yaratmaq təşəbbüsünü reallaşdırmasına böyük təsir göstərdi. Tezliklə – yanvarın 19-da ermənilər Naxçıvana da basqın etdilər. Naxçıvan Ali Soveti isə muxtar respublikanın SSRİ-nin tərkibindən çıxması haqqında qərar qəbul etdi. Bu, SSRİ tarixində görünməmiş hadisə idi. Azərbaycanın müstəqillik uğrunda apardığı mübarizədə Naxçıvan MSSR bununla ilk qətiyyətli addımı atmış oldu.

Qan yaddaşıımız. Qürur yerimiz. Respublikanın rəhbərliyi isə Azərbaycanda baş vermiş hadisələrdən təşvişə düşən Moskvaya müraciət edərək Qarabağda fəvqəladə rejimin tətbiq edilməsini xahiş etdi. Moskva xahişi yerinə yetirərək yanvarın 15-də Azərbaycana silahlı qüvvələr yeritməyə başladı. Yanvar ayının 19-dan 20-nə keçən gecə xəbərdarlıq edilmədən Bakıda fəvqəladə vəziyyət elan olundu və dərhal da qoşunlara hücum əmri verildi. 20 Yanvar faciəsi adı ilə tarixə düşən hadisə nəticəsində bir gecədə Bakıda və ətraf rayonlarda aralarında azyaşlıların, qocaların və qadınların da olduğu 131 nəfər öldürüldü, 744 nəfər yaralandı, 400 nəfər həbs olundu. Xalq öz

Sovet silahlı qüvvələrinin Bakıya hücumu. 1990-cı il

şəhidlərinin xatirəsini əziz tutub sovet rəhbərliyinin bu addımına etiraz əlaməti olaraq 40 günlük matəm tətilinə çıxdı. 40 gün ərzində Bakıda heç bir müəssisə, fabrik, zavod işləmədi.

Faciənin ertəsi gün Moskvada yaşayan Ümummilli lider Heydər Əliyev təzyiqlərə məhəl qoymadan Azərbaycanın daimi nümayəndəliyinə gəlib qəti şəkildə sovet hökumətinin bu addımını pislədi və bunun fəsadları haqqında rəhbərliyə xəbərdarlıq etdi. Heydər Əliyev faciəni dünyaya fərqli şəkildə çatdırmaq istəyən erməni və sovet məmurları

nın planlarını alt-üst edərək dünyanın diqqətini Bakıya çəkməyi bildi.

Moskva isə ölkədə Əbdürrəhman Vəzirovu özünün digər sədaqətli nümayəndəsi Ayaz Mütəllibovla

*20 Yanvar faciəsi qurbanlarının məzarları
Şəhidlər xiyabanı*

bovla əvəz etdi. 1990-cı ilin may ayında prezident vəzifəsi təsis edilən kimi onu bu vəzifəyə "seçdi". Halbuki xalqın nəzərləri Heydər Əliyevə yönəlmişdi. 1990-cı il iyulun 20-də Ümummilli liderin Bakıya gəlməsi A.Mütəllibovu narahat etdiyindən onun paytaxtda qalmasına imkan vermədilər. Lakin Naxçıvan MSSR Ali Məclisinə üzv seçilən Heydər Əliyev tezliklə öz mübarizəsini deputat tribunasından davam etdirməyə başladı. Məhz onun ~~səyi~~ nəticəsində noyabr ayında Naxçıvan MR-in adından "sovet sosialist" sözləri götürüldü, üçrəngli bayrağımız isə ilk dəfə olaraq dövlət bayrağı kimi təsdiq olundu. Bakıda da tezliklə ~~adekvat~~¹ addımlar atıldı. 1991-ci ilin fevralında ölkə Azərbaycan Respublikası adlandırıldı, üçrəngli dövlət bayrağımız xüsusi qanunla təsdiq olundu.

Bütün bunlar göstərir ki, Azərbaycan xalqı öz suverenliyinə gərgin mübarizə yolu ilə gəlib çıxmış, Heydər Əliyev isə bu mübarizənin Ümummilli liderinə çevrilmişdir.

? 1990-cı illərin hadisələrində Naxçıvanın "sovet sosialist" sözlərindən imtina etməsi kimi bir çox qətiyyətli addımlar atmasının səbəblərini nədə görürsünüz?

Heydər Əliyev şəxsiyyətinin Azərbaycan xalqı üçün nicat yolu olmasını nə ilə əlaqələndirərdiniz?

¹ Adekvat – eyni, uyğun, mütabiq

“Ölkənin ali siyasi rəhbərliyinə yanlış məlumat verənlər də məsuliyyət daşmalıdır. Zənnimcə, ölkənin ali siyasi rəhbərliyinə vəziyyət barədə vaxtında kifayət qədər düzgün, dəqiq, obyektiv informasiyalar çatdırılmamışdır. Rəhbərlik çəşqinliyə salındığından belə qərar qəbul etmişdir. Qırğın törədənlərin hamısı layiqincə cəzalandırılmalıdır. Bütün vəziyyətlərdə hesab edirəm ki, məsələni siyasi cəhətdən tənzimləmək, xalqla mükəlliməyə girmək üçün əlverişli imkanlar olmuşdur. Lakin onlardan səmərəli istifadə edilməmişdir. Nəhayət, 19-dan 20-nə keçən gecə sovet ordusunun, SSRİ DİN-in böyük kontingenti Bakı şəhərinə yeridilmişdir. Nəticəsi isə göz qabağındadır. Bunun törətdiyi faciələr hamımıza məlumdur. Belə qərar qəbul etmiş adamların hərəkətini siyasi qəbahət sayıram. Bəli, kobud siyasi səhv buraxılmışdır. Onlar, sadəcə olaraq, respublikadakı əsl vəziyyəti qiymətləndirə bilməmiş, Azərbaycan xalqının psixologiyasını anlamamış, əhəlinin müxtəlif təbəqələri ilə əlaqələri zəiflətməmişlər. Onlar, görünür, bu işlərin belə ağır faciəyə çevriləcəyini əvvəlcədən düşünməmişlər. Bütün bunlar qabaqcadan nəzərə alınmalı və vaxtında vacib, zəruri tədbirlər qəbul edilməli idi”.

20 Yanvar haqqında Heydər Əliyevin Moskvadakı çıxışından

1. Azərbaycanda xalq hərəkətini sürətləndirən amilləri sadalayın. Sübut edin ki, ölkədə milli azadlıq mübarizəsi kəskin şəraitdə baş vermişdir. Fikrinizi faktlarla əsaslandırın.
2. Meydan hərəkəti Azərbaycan tarixində hansı rola malik olmuşdur? Hərəkəti təsvir etməyə çalışın, esse yazın.
3. Nə üçün ermənilərə etirazla başlayan hərəkət suverenlik uğrunda mübarizəyə çevrildi? Diskussiya təşkil edin.
4. Xalq hərəkətinin rəhbərinə çevrilməyə çalışan AXC-nin fəaliyyətini GZİT (güclü, zəif, imkanlar, təkliflər) cədvəlinə əsasən təhlil edin.
5. Milli Müdafiə Şurasının yaradılması hansı zərurətdən irəli gəlirdi? Onun müsbət və mənfi tərəflərini cədvəl tərtib etməklə fərqləndirin.
6. Qanlı Yanvara səbəb olan hadisələrin xronoloji cədvəlini hazırlayın.
7. Mərkəzin Yanvar faciəsini törətməkdə məqsədi nə idi? Fikirlərinizi əsaslandırın.
8. A.Mütəllibovla Ə.Vəzirovun antimilli siyasətini müqayisəli şəkildə təhlil edin.
9. Xəritədə xalq hərəkətinin mərkəzi bölgələrini göstərin. Hansı şəhərləri mərkəz kimi xüsusi qeyd etmək olar?
10. Heydər Əliyevin Naxçıvandakı fəaliyyəti ümumxalq hərəkətinə hansı töhfələri vermişdir? Əlavə mənbələr və internetdən aldığınız materiallar əsasında suala cavab verməyə çalışın.
11. Heydər Əliyevin xalq hərəkətindəki rolunu dəyərləndirməyə çalışaraq “Heydər Əliyev – Ümummilli lider” adlı təqdimat hazırlayın.

30 CƏNUBİ AZƏRBAYCAN İSLAM İNQİLABI VƏ SONRAKI DÖVRDƏ

Pəhləvi sülaləsinin hakimiyyətinə qarşı Cənubi Azərbaycanda başlanan inqilabi hərəkət hakim sülalənin devrilməsi ilə nəticələndi. Hərəkətdə xüsusi fəallıqları ilə seçilən azərbaycanlılar son nəticədə heç bir hüquq və azadlıqlar ala bilmədilər.

“Ağ inqilab”, “29 bəhmən üsyanı”, Mehdi Bazarqan, Xomeyni, Şəriətmədari, “Qanlı cümə” günü, “Təhsilin islamlaşdırılması” konsepsiyası

İnqilabaqədərki dövr. XX əsrin 50–60-cı illərində ağır ictimai-siyasi durumda olan İranda kəndlilərin çıxışları baş verirdi. Bu çıxışlar, xüsusilə Cənubi Azərbaycanda daha güclü idi. Ölkədə sosial partlayış gözənilirdi. Şah hökuməti genişlənən demokratik mübarizənin qarşısını hərbi yolla almaqla bərabər, islahatlar keçirməyə qərar verdi. Bu, İran tarixinə “Ağ inqilab” adı ilə düşdü. 1962-ci ildə keçirilmiş aqrar islahat nəticəsində tezliklə Cənubi Azərbaycan kəndlilərinin 80 faizi torpaq sahibinə çevrildilər. Buna baxmayaraq, kəndlilər fermer təsərrüfatı yaratmaq yolunda böyük çətinliklərlə qarşılaşdılar. Ölkədə inkişaf birtərəfli gedirdi. Cənubi Azərbaycan inkişaf tempinə görə İranın əsas sənaye rayonlarından geri qalırdı. Aparılan islahatlar ölkənin inkişafını şərtləndirməklə yanaşı, İranda qərb həyat tərzinin yayılmasına da yol açdı.

İran İslam inqilabı ərəfəsində şah hökumətinin apardığı islahatlar, həmçinin mədəniyyət sahəsində modernləşdirmə cəhdləri, siyasi-hüquqi sferada qatı mühafizəkar siyasət yürüdülməsi ölkədə ziddiyyətləri daha da dərinləşdirdi. Eləcə də xarici dövlətlərin ölkənin daxili işlərinə qarışmaqla qarışıqlıq yaratmaq səyləri müxalif qüvvələrə fikirlərini açıq ifadə etmək, etiraz aksiyaları keçirmək imkanı verirdi. Tezliklə inqilabi hərəkət başladı. Hərəkət şah üsul idarəsinə, eyni zamanda ölkənin ABŞ inhisarlarının xammal əlavəsinə çevrilməsinə qarşı yönəlmişdi.

Sizcə, fermer təsərrüfatı yaratmaq üçün nələr lazımdır?

Ölkədə başlanan inqilabi sosial partlayış adlandırmaq olarmı? Fikrinizi əsaslandırın.

İnqilabın başlanması. 1977-ci il dekabrın 12-də Milli hökumətin yaranmasının (1945-ci il) ildönümü münasibətilə Təbriz Universiteti tələbələrinin şah

Cənubi Azərbaycanda inqilabi hərəkət

münasibətilə Təbriz Universiteti tələbələrinin şah əleyhinə çıxışları başlandı. 1978-ci il yanvarın 9-da Qum şəhərində Konstitusiya prinsiplərinə və qaydalarına riayət olunması, şahlığın ləğv edilməsi tələbi ilə çıxış edən nümayişçilərlə polis arasında toqquşmalar baş verdi. Toqquşmalarda həlak olanların dəfininin 40-cı günü – fevralın 18-də Təbrizin din başçılarının əhaliyə müraciəti hər kəsi ayağa qaldırdı. Nümayişlərdə 100 min nəfər iştirak edirdi. Nümayişçilər islam və demokratiya istəyini özündə əks etdirən şüarlar irəli sürürdülər.

Dinc etiraz aksiyası sonra mövcud quruluşa qarşı üsyana çevrildi. Bunu “29 bəhmən üsyanı” da adlandırırlar. Şah Təbrizə başqa şəhərlərdən əlavə nizami hərbi dəstələr göndərdi. Qüvvələr bərabər olmadığından üsyan qəddarlıqla yatırıldı. Antişah və antiimperialist hərəkat olan 1978–1979-cu illər İran inqilabının sosial-siyasi mahiyyətini, əslində, elə 18 fevral Təbriz üsyanı müəyyən etmişdi. Təbriz üsyanı Pəhləvi monarxiyasına zərbə vuran ilk xalq çıxışı idi. Bu üsyandan sonra etiraz dalğası Tehran, İsfahan, Məşhəd, Əraq, Qum, Zəncan və başqa şəhərlərə də yayıldı. İnqilabın rəhbərləri arasında xeyli azərbaycanlı var idi. Bunlardan Ayətullah Kazım Şəriətmədari, Müvəqqəti hökumətin başçısı Mehdi Bazerqan və başqalarını misal çəkmək olar.

Təbriz, 1978-ci il

İnqilabın qarşısını almaq üçün şah bir neçə kabinet dəyişikliyi etdi. Lakin bunun elə bir faydası olmadı. Həmin ilin sentyabrında inqilabın II mərhələsi başlandı. İlk çıxışlar ayın 7-də ölkənin 12 şəhərində, o cümlədən Təbrizdə kütləvi xarakter aldı. Sentyabrın 8-də – cümə günü hakimiyyətin nümayiş iştirakçılarını gülləbaran etməsi də üsyançıları öz yolundan döndərə bilmədi. “Qanlı cümə günü” adını almış həmin gün əhalinin şahə qarşı qəzəb və nifrətini daha da artırdı. Neftçilərin noyabr ayında həftəlik, daha sonra isə 1978-ci ilin dekabrından 1979-cu il fevralın əvvəllərinədək davam etmiş aramsız ümumi tətili şah hakimiyyətinə ağır zərbə vurdu və inqilabın taleyini həll etdi. Şah 1979-cu il yanvarın 16-da İrandan qaçdı. Fevralın 16-da şahpərəstlərin son tör-töküntüləri Təbrizdə və Cənubi Azərbaycanın başqa şəhərlərində tamamilə zərərsizləşdirildi, nəzarət xalqın əlinə keçdi. Beləliklə, inqilab başa çatdırıldı. 1978–1979-cu illərin İran inqilabı dövründə azərbaycanlılar 25 min nəfərə yaxın qurban verdilər.

*İran şahının yerində olsaydınız, inqilabın qarşısını almaq üçün hansı addımları atardınız?
Sizcə, nə üçün neftçilərin aramsız ümumi tətili inqilabın taleyini həll etdi?*

İran İslam inqilabına dair təqdimat hazırlayın.

Respublika qurulması yolunda. 1979-cu ilin fevralında dini-siyasi məzmunlu hərəkatın liderlərindən olan Ayətullah Xomeyninin Fransadan Tehrana gəlməsi ilə İran İslam inqilabı bitdi. Bundan sonra ölkənin idarəçilik sisteminin hansı əsasda qurulması ilə bağlı fikir ayrılıqları yarandı. Tudə Partiyası başda olmaqla bir qrup sosialist republikaşını, daha çox ingilislərin təsir dairəsində olan İslam Respublika Partiyası (İRP) başda olmaqla başqa bir qrup (əsasən, dini qrup) İslam respublikasını, ABŞ yönümlü qüvvələr və xüsusən Milli Cəbhə tərəfdarı olanlar demokratik quruluşu müdafiə edirdilər. Ölkənin ən nüfuzlu dini liderlərindən olan, əslən azərbaycanlı Seyid Məhəmməd Kazım Şəriətmədarinin rəhbərlik etdiyi Müsəlman Xalq Respublikası Partiyası (MXRP) isə dinin siyasətdən ayrı tutulmasını istəyən, milli və etnik azlıqların haqlarını müdafiə edən, liberal dəyərlərə üstünlük verən bir idarəçilik sisteminin yaradılmasını istəyirdi. Lakin qələbənin ilk günündən hakimiyyət sükənini ələ alan Ayətullah Xomeyni tərəfdarları ümumxalq rəy sorğusu ilə 1979-cu il aprelin 1-də İran İslam Respublikasını (İİR) elan etməyə nail oldular. İnqilab dövründə İranın heç bir xalqı milli tələblər irəli sürmədi. Yalnız inqilabın qələbəsi ərəfəsində və ondan sonra milli hüquqların təmin olunması məsələsi gündəmə gəldi. İnqilab zamanı Xomeyni başda olmaqla bəzi siyasi xadimlər məzlum xalqlara öz müqəddəratlarını təyin etmək haqqının veriləcəyini bildirmişdilər. Rухanilər tərəfindən idarə edilən və ölkənin ən güclü dini-siyasi partiyası olan İslam Respublikası

Partiyası da verdiyi bəyanatında hər xalqın dili, ədəbiyyatı, mədəniyyəti və adət-ənənələri sərbəstliyini bildirmiş, etnik və milli ayrı-seçkiliyi haram saymışdı. Müvəqqəti hökumətin başçısı, əslən azərbaycanlı olan Mehdi Bəzərqan İranda etnik azlıqlara mədəni hüquqların verilməsinin tərəfdarı idi. O, İranın ərazi bütövlüyü daxilində əyalətlərin belə bir hüquqa sahib olmasını məqbul sayırdı.

? Sizcə, sadalananlardan hansı daha yaxşı idarəetmə formasıdır?

Hüquqi mübarizə. Bununla yanaşı, İran daxilində Azərbaycana muxtariyyətin verilməsi, məktəblərdə tədrisin ana dilində aparılması, ana dilində dərslərin, kitabların, qəzet və jurnalların çap olunması kimi məsələləri gündəmə gətirən bir sıra təşkilatlar yaradıldı. Belə təşkilatlardan biri də Tehrandə meydana gələn Azərbaycan Yazıçıları və Şairləri Cəmiyyəti idi. 1979-cu ilin aprelində cəmiyyət ana dili probleminin həlli ilə bağlı proqram qəbul etdi. Azərbaycan dilini Azərbaycan xalqının rəsmi dili elan edən həmin proqramın başlıca maddələri İran universitetlərində dilimizin rəsmən tanınması, Azərbaycan dili və ədəbiyyatı kafedralarının yaradılmasına hazırlıq aparılması məsələlərini özündə əks etdirirdi. Eləcə də proqramda məktəblər üçün ana dili və ədəbiyyat müəllimlərinin hazırlanmasına başlanılması, milyonlarla azərbaycanlının yaşadığı Tehrandə ikidilli məktəblərin açılması və dərs kitablarının hazırlanması kimi məsələlərə də diqqət yetirilirdi. Əsasən ziyalılardan ibarət olan bu qrupun fəaliyyəti 1980-ci illərin əvvəllərinə kimi davam etmişdir.

Bu dövrdə İran azərbaycanlılarının haqları uğrunda mübarizə aparan siyasi təşkilatlar arasında MXRP də var idi. MXRP-nin Azərbaycan təşkilatı suveren İran dövləti daxilində Azərbaycan xalqının muxtar hüquqları uğrunda mübarizəni öz başlıca vəzifəsi kimi göstərir, eyni zamanda islam prinsiplərinə dayanaraq sosialist cəmiyyətinin əsaslarını qoymaq əzmini bildirirdi. Bütün bunlara baxmayaraq, 1979-cu ilin dekabrında qüvvəyə minmiş Konstitusiya ölkədə ruhanilərin mütləq hakimiyyətini təsbit etmiş oldu.

? Azərbaycan Yazıçıları və Şairləri Cəmiyyəti ilə MXRP-nin Azərbaycan təşkilatının məramlarını necə dəyərləndirmək olar?

■ **İran Konstitusiyasının 15-ci maddəsi.** “İran xalqının rəsmi müştərək dili və xətti farsdır. Sənədlər, məktubləşmələr, rəsmi mətnlər və dərs kitabları bu dil və xətlə olmalıdır. Lakin yerli və etnik dillərin fars dili ilə yanaşı işlənməsi mətbuat, kütləvi informasiya vasitələri və milli ədəbiyyatın məktəblərdə tədrisində azaddır”.

İran İslam Cümhuriyyətinin əsas qanunu. Bakı, “Qızıl Şərq”, 1993, səh. 96

? Konstitusiyanın bu maddəsini necə qiymətləndirərdiniz?

Sonuncu üsyan. Konstitusiya layihəsinin yeni mətnindən milli əyalətlərin bəzi hüquqları ilə bağlı qeydlərin çıxarılması, həmçinin ibtidai məktəblərdə ana dilində təhsil hüququ əvəzinə fars dilinə icazə verilməsi kəskin etiraz doğurdu. 1979-cu il dekabrın 5-də İran MXRP-nin Azərbaycan bölməsi Təbriz əhalisini Konstitusiyaya etiraz etməyə, bəzi fiziki və mənəvi hücumlara məruz qalmış Şəriətmədariyə dəstək olmaq üçün mitinq və nümayişə çağırırdı. Bu, Təbrizdə üsyanın başlanmasına təkan oldu. Konstitusiyanın 110-cu maddəsinə (bu maddə Xomeyniyə “vilayətə fəqih” ixtiyarı və bundan doğan qeyri-məhdud, mütləq ali hakimiyyət hüquqları verirdi) etirazla başlanmış bu üsyan zamanı Təbrizdə dövlət idarələri, radio və televiziya stansiyaları, başqa kütləvi informasiya vasitələri, təyyarə meydanı ələ keçirildi. Cənubi Azərbaycan “Azərbaycan İslam Respublikası” elan edildi. Bir neçə gün davam edən nümayişlər dalğası Təbrizdən kənara yayılsa da, ələ bir uğur əldə edə bilmədi. Buna səbəb Şəriətmədarinin tələblərin ye-

Ayatullah Kazim Şəriətmədari

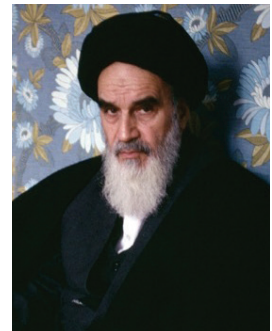
rinə yetirilməsi üçün şəxsi nüfuzundan və milli hərəkatın gücündən istifadə etməməsi və geri çəkilməsi oldu. Beləliklə, müxtəlif sosial-siyasi qüvvələr tərəfindən dəstəklənən iki dini başçı – Xomeyni ilə Şəriətmədari arasındakı ziddiyyətlər ikincinin tərəfdarlarının məğlubiyyəti ilə nəticələndi. Hakim İslam Respublika Partiyasının yerli təşkilatları geniş fəaliyyət meydanı əldə etdilər.

1979-cu il dekabr Təbriz üsyanının inkişafında Şəriətmədarinin fəaliyyətini dəyərləndirin.

Hakimiyyətin möhkəmləndirilməsi. 1980-ci ilin yanvarında prezident seçkiləri keçirildi. Mart-may aylarında parlament seçildi, avqust-sentyabrda isə yeni, daimi hökumət işə başladı. Yeni hökumət torpaq, işsizlik məsələsini həll edə bilmədi. İran İslam Məclisi torpaq islahatı haqqında qanunu qəbul etsə də (sentyabr, 1981), dövlət bu qanunu həyata keçirməkdə aciz oldu. Çünki islahata şamil edilən torpaq sahələrinin çoxu varlı ruhanilərin, Məclis vəkillərinin, yüksək vəzifə sahiblərinin mülkiyyətində idi. Elə bu səbəbdən İİR rəhbərliyi işsizlik problemini həll edə bilmədi.

1980-ci illərin əvvəllərindən etibarən Xomeyninin siyasi baxışlarına zidd olan çevrələrə qarşı repressiyalara başlanıldı. Fəalların bir qismi həbs olundu, bəziləri məhv edildi, qalan hissə isə mühacirətə getmək məcburiyyətində qaldı. Lakin müəyyən qurumlar öz fəaliyyətlərini 1983-cü ilin əvvəllərinə qədər, gizli şəkildə də olsa, davam etdirdilər. Tezliklə gizli fəaliyyət göstərən təşkilatlara “mədəni inqilab” adı altında müxtəlif siyasi damğalar vuruldu və onlara qarşı aparılan təqiblər daha da genişləndirildi. Bununla yanaşı, 1983-cü ilin əvvəllərinə kimi mədəni təşkilatlar da azad nəşr imkanlarından məhrum edilib təqiblərə məruz qaldılar. Dövlət yerli dillərə yalnız farscanın yanında işlədilməsi şərtilə məhdud hüquqlar versə də, reallıqda qeyri-fars xalqlar məktəblərdə milli ədəbiyyatların belə ana dilində tədrisini həyata keçirmədilər. Əvəzində, islam adı altında fars ideologiyası təbliğ olunmağa başlandı.

Ayatullah Xomeyni

Xomeyninin siyasi baxışlarına zidd olan çevrələrə qarşı repressiyalara başlanılması İranda respublika hakimiyyətini necə möhkəmləndirə bilirdi?

1984-cü ildə Ayətullah Xomeyninin rəhbərliyi və səyi ilə “təhsilin islamlaşdırılması” haqqında konsepsiya qəbul edildi. Ali və orta təhsil sahəsində mövcud olan bütün dərsliklərin məzmunu formaca dəyişdirilsə də, məzmunca fars millətçiliyinə xidmət göstərirdi. İran prezidenti Həşemi Rəfsancaninin hakimiyyəti dövründə (1997–2005-ci illər) qeyri-fars xalqların milli ədəbiyyatlarının məktəbdə ana dilində tədris olunması məsələsi rəsmi formada gündəmə gətirilsə də, bu sahədə konkret bir addım atılmadı.

1. Sizcə, Şəriətmədari 1979-cu il dekabr üsyanı zamanı geri çəkilməsaydı, nə baş verə bilirdi?

2. Cənubi Azərbaycanın İran dövlətində geosiyasi mövqeyinin əhəmiyyətini necə dəyərləndirərdiniz?

3. İran İslam inqilabı dünyada baş verən digər inqilablardan hansı xüsusiyyətlərinə görə fərqlənirdi?

4. İran İslam inqilabında Cənubi Azərbaycanın rolu və mövqeyinə dair mənbələr əsasında araşdırma aparın.

5. Şəriətmədarinin fəaliyyətini dövr baxımından qiymətləndirin.

6. İran İslam inqilabının gedişində Xomeyninin rolunu dəyərləndirin.

31 XX ƏSRİN II YARISINDA MƏDƏNİYYƏT

XX əsrin 50–60-cı illərində Azərbaycanın iqtisadiyyatı kimi mədəniyyəti də çox sürətlə inkişaf edirdi. Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlməsindən sonra bu inkişaf daha da sürətlənmiş, onlarla tanınmış elm və sənət adamı yaradıcılıq zirvəsinə yüksəlmişdir.

Teatr İnstitutu, “Qobustan” almanaxı, Səməd Vurğun, Yusif Məmmədəliyev, Fərman Salmanov, Şamaxı Astrofizika Rəsədxanası, Rəsul Rza, “1001 gecə” baleti, “Arşın mal alan” filmi, Tahir Salahov

Təhsil. Müharibədən sonra Azərbaycanın iqtisadi inkişafı ölkənin ictimai-siyasi, iqtisadi, mədəni və mənəvi inkişafını şərtləndirmişdir. Bu, xüsusən də 70-ci illərdə özünü daha qabarıq göstərdi. Azərbaycanda mədəniyyətin inkişafı üçün, ilk növbədə, xalq maarifi şəbəkəsinin tədris-maddi bazası möhkəmləndirildi. Eləcə də məktəbləri pedaqoji kadrlarla təmin etmək, təlim və tərbiyə sistemini yaxşılaşdırmaq, tədrisin səviyyəsini yüksəltmək üçün əməli tədbirlər həyata keçirildi. 1959-cu ildən icbari səkkizillik təhsil tətbiq olundu. 1966-cı ildən icbari onillik təhsilə keçildi.

Azərbaycanda milli hərbi kadrlar yetişdirilməsini və SSRİ ali hərbi məktəblərinə azərbaycanlı gənclərin daxil olmasını təmin etmək məqsədilə 1971-ci ildə Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə C.Naxçıvanski adına Respublika orta ixtisaslaşdırılmış internat məktəbi təşkil olundu. Müharibədən sonrakı illərdə Azərbaycanda ali təhsil daha da inkişaf etdi. Teatr İnstitutu, Xarici Dillər İnstitutu, Naxçıvan, Xankəndi (o vaxt Stepanakert) Pedaqoji İnstitutları, İnşaat Mühəndisləri İnstitutu, Gəncə Texnologiya İnstitutu kimi yeni ali təhsil ocaqları fəaliyyətə başladı. SSRİ-nin mərkəzi ali məktəblərində də Azərbaycan üçün kadrlar hazırlanırdı. Övvəllər hər il cəmi 40–50 nəfər gənc SSRİ-nin qabaqcıl ali məktəblərinə qəbul edilirdisə, Heydər Əliyevin rəhbərliyi illərində bu iş daha da genişləndi.

? *Azərbaycanda mədəniyyətin inkişafı məqsədilə nə üçün, ilk növbədə, xalq maarifi şəbəkəsinin tədris-maddi bazasının möhkəmləndirilməsinə diqqət ayrıldı?*

SSRİ-nin qabaqcıl ali məktəblərinə tələbə göndərilməsini Azərbaycan hökumətinin müasir dövrdə atdığı hansı addım ilə müqayisə etmək olar?

Mənbələr əsasında C.Naxçıvanski adına orta ixtisaslaşdırılmış məktəbin keçmişinə və müasir dövrlərinə dair təqdimatlar hazırlayın.

Mədəni-maarif. Mətbuat. Müharibədən sonrakı illərdə Azərbaycanda müharibə zamanı azalmış mədəni-maarif müəssisələrinin şəbəkəsi daha da genişlənməmiş, kütləvi kitabxanaların sayı artmışdı. Azərbaycan xalçası və Tətbiqi sənət Muzeyi, Bakıda Ü.Hacıbəylinin, S.Vurğunun, C.Cabbarlının, Bülbülün, Naxçıvanda H.Cavidin ev muzeyləri, onlarla yeni tarix-diyarşünaslıq muzeyləri təşkil olunmuşdu. Azərbaycanda kütləvi informasiya vasitələri şəbəkəsi inkişaf etməkdə idi.

Üzeyir Hacıbəylinin Şuşada ev-muzeyi

Ölkədə 1946-cı ildə 87 qəzet, 1990-cı ildə isə 259 qəzet, jurnal və məcmuə nəşr olunurdu. Bakıda 1969-cu ildən “Qobustan” almanaxı, 1970-ci ildən “Sovet türkologiyası”, 1975-ci ildən “Azərbaycan təbiəti” jurnalları çap olunmağa başladı.

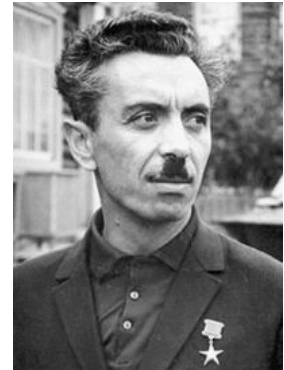
Elm. Müharibədən sonrakı illərdə Azərbaycanda elm böyük uğurla inkişaf edirdi. 1950-ci ildən respublikada fizika elminin tərəqqisində yeni mərhələ başladı. Azərbaycanın fizik və riyaziyyatçıları tərəfindən kvant fizikasını və kosmoqoniyani¹ öyrənmək sahəsində vacib işlər aparıldı. Beləliklə, respublikada – qədim Şamaxıda Sovet İttifaqı üzrə ən böyük astrofizika rəsədxanalarından birinin bünövrəsi qoyuldu.

Bu illərdə alimlər tərəfindən respublikanın enerji ehtiyatları aşkara çıxarılır, onlardan düzgün istifadə olunması şərtləri müəyyənləşdirilirdi. Eləcə də mövcud enerji sistemlərinin səmərələşdirilməsi üsulları işlənilib hazırlanır, neft sənayesi energetikasının mühüm məsələləri öyrənilirdi. Azərbaycanda ilk dəfə olaraq reaktiv mühərriklər üçün yanacaq istehsalı və yüksək keyfiyyətli dizel yanacaqlarının alınması texnologiyası mənimsənilirdi. Respublikada kimya elminin inkişafında Yusif Məmmədəliyevin çox böyük rolu olmuşdur. Onun aviasiya benzinlərinin yüksəkotanlı komponentlərini hazırlamağın yeni üsullarını öyrənmək təklifi elmə dəyərli töhfə idi.

1970–80-ci illər Azərbaycan elminin inkişafında mühüm dövr kimi səciyyələndi. Azərbaycan Elmlər Akademiyasının Naxçıvanda Elmi Mərkəzi 1972-ci ildən fəaliyyətə başladı. 1978-ci ildə Bakıda Kosmik Tədqiqatlar Elm-İstehsalat Birliyi yaradıldı. Geologiya-mineralogiya elmləri doktoru Fərman Salmanovun rəhbərliyi altında Qərbi Sibirin neft və qaz yataqları kəşf olundu. F.Salmanov təkcə Tümen vilayətində 20-dən çox neft yatağı kəşf etmişdi. Azərbaycan geofizikləri Xəzər dənizinin İrana məxsus şelfində qonşu dövlətin xahişinə əsasən 44 perspektivli neftli-qazlı struktur aşkar etmişdilər. Azərbaycan astronomlarının elmi işləri bütün dünyada tanınırdı. Beynəlxalq Astronomiya İttifaqının qərarı ilə görkəmli astronom Nadir İbrahimovun şərəfinə Mars planeti kraterlərindən birinə “İbrahimov krateri”, üç asteroidə “Azərbaycan”, “Nizami Gəncəvi” və “ŞAR” (Şamaxı Astrofizika Rəsədxanası) adı verildi. Alimlər kənd təsərrüfatı heyvanlarının məhsuldarlığını artırmağın bioloji əsaslarını hazırlamaq sahəsində də mühüm işlər gördülər. F.A.Məlikovun rəhbərliyi altında mütəxəssis alimlər tərəfindən yarımsərif yunlu qoyun cinsi – Azərbaycan dağ merinosunun yetişdirilməsi işi başa çatdırıldı.

Akademiik
Yusif Məmmədəliyev

Fərman Salmanov

Müharibə zamanı mədəni-maarif müəssisələri şəbəkəsinin azalmasının səbəbləri nə ola bilərdi? Y.H.Məmmədəliyevin hansı nailiyyətini dünya elminə verilməmiş töhfə kimi təqdim etmək olar?

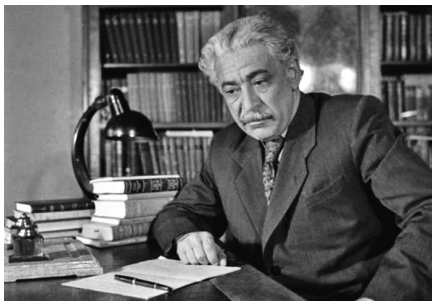

Fərman Salmanovun SSRİ-nin neft sənayesinin inkişafına verdiyi töhfələrlə bağlı araşdırma aparın.

Müharibədən sonrakı illərdə ictimai və humanitar elmlər sahəsində irəliyə doğru ciddi addımlar atılmışdı. Azərbaycan ərazisinin arxeoloji cəhətdən öyrənilməsi genişlənirdi. Bu sahədə 1946-cı ildə Saleh Qaziyevin başçılığı altında Mingəçevir arxeoloji ekspedisiyası tərəfindən aparılan tədqiqatlar mühüm əhəmiyyətə malik idi. 1947-ci ildən İsak Cəfərzadənin rəhbərlik etdiyi arxeoloji ekspedisiya dünya əhəmiyyətli Qobustan qayaüstü təsvirlərinin tədqiqinə başlamışdı. 1960-cı ildə Məmmədəli Hüseynov tərəfindən Azıx mağarasının tədqiqinə də start verildi. Respublika tarixçiləri Azərbaycanın qədim tarixinin öyrənilməsi məqsədilə vacib tədqiqatlar aparırdılar.

¹ Kosmoqoniya – elmin bir bölməsi olub, bütün astronomik cisimlərin yaranmasını və inkişafını öyrənir.

Səməd Vurğun

Ədəbiyyat və incəsənət. Müharibədən sonrakı ilk illərdə Azərbaycan ədəbiyyatı, əsasən, uğurla inkişaf etmiş, nəsrə, poeziyada və dramaturgiyada əhəmiyyətli əsərlər yaradılmışdı. 1956-cı ildə S.Vurğunun anadan olmasının 50 illiyi yüksək ehtiramla qeyd olundu. Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin fərmanı ilə birinci olaraq S.Vurğuna “Xalq şairi” adı verildi. 1950-ci illərdə respublikamızın mədəni həyatında mühüm hadisələrdən biri də böyük Azərbaycan şairi Məhəmməd Füzulinin vəfatının 400 illiyinin (1958-ci il) qeyd edilməsi oldu.

Şairin Bakıda keçirilən yubiley tədbirlərində bütün respublikaların nümayəndələri, həmçinin İran, Türkiyə, Əfqanıstan, İraq və başqa ölkələrdən gəlmiş xarici qonaqlar iştirak etdilər. Füzulinin 400 illiyi Sovet İttifaqında xalqların klassik mədəni irsinin məhəbbətlə qorunmasının və təbliğ edilməsinin parlaq nümunəsinə çevrildi.

Stalinin vəfatından sonra cəmiyyətdə baş vermiş ictimai prosesləri dərinlən öyrənib yüksək qiymətləndirən bir çox yazıçılar yeni, aktual əsərlərlə çıxış etdilər. Mirzə İbrahimovun, İsmayıl Şıxlının, İsa Hüseynovun, Həsən Seyidbəylinin, Ənvər Məmmədخانının əsərlərində, şairlərin poema və silsilə şeirlərində yadda qalan bədii obrazlar yaradıldı. Bu əsərlərin əksəriyyətində nöqsanlara, cəmiyyətin inkişafına mane olan əngəllərə, əyintilərə qarşı kəskin tənqidi münasibət var idi. Yarıdıcı ziyalılar 1960-cı illərdə getdikcə açıq-aşkar dərinləşən ictimai-sosial ədalətsizliyin tənqidi üçün rəmzlərdən, eyhamlardan, başqa xalqların və tarixi dövrlərin mövzularından geniş istifadə edirdilər. Rəsul Rzanın **“Rənglər”** silsiləsi bu baxımdan çox səciyyəvi idi. Xəlil Rza təqiblərə məruz qalsa da, sözünü cəsarətlə və açıq şəkildə deyirdi. Süleyman Rüstəmin **Cənub** mövzusunda yazdığı silsilə şeirlər böyük poetik və siyasi təsir gücünə malik idi.

1970–80-ci illərdə Azərbaycan ədəbiyyatının inkişafında da mühüm nailiyyətlər qazanıldı. Xəlil Rza, Məmməd Araz, Fikrət Qoca və b.-nin yaratdığı əsərlər ədəbiyyatımızı daha da zənginləşdirdi. Süleyman Rəhimov, İlyas Əfəndiyev, Əzizə Cəfərzadə, Anar və s. yazıçıların əsərləri oxucular tərəfindən böyük maraqla qarşılanmışdır.

?

XX əsr Azərbaycan tarix elminin ən böyük nailiyyəti kimi nəyi qiymətləndirmək olar?

Azərbaycan alimlərinin hansı uğurları sizin diqqətinizi daha çox cəlb etdi? Fikrinizi əsaslandırın.

Mövcud problemi eyhamlarla tənqid edən hansı (oxuduğunuz və ya şahidi olduğunuz) epizodları canlandırma bilərsiniz?

Xan Şuşinski

Rəşid Behbudov

Fikrət Əmirov

İncəsənət. Q.Qarayevin 1958-ci ildə yaratdığı “İldırım yollarla”, Fikrət Əmirovun “1001 gecə” əsəri balet musiqisinin yeni nailiyyəti oldu. Şəfiqə Axundovanın “Gəlin qayası” operası (1972), Emin Sabitoğlunun “Hicran” musiqili komediyası tamaşaçılar tərəfindən maraqla qarşılandı. Xalq musiqiçiləri **Qurban Pirimov, Seyid Şuşinski, Xan Şuşinski, Sara Qədimova, Şövkət Ələkbərova, Əbülfət Əliyev** və başqalarının ifaçılıq sənəti yüksək səviyyədə idi.

*Lütfəli Abdullayev və Nəsimə Zeynalova
“Ulduz” filmində*

Mahnı janrı sürətlə inkişaf edirdi. Bu janrı **Tofiq Quliyev, Vasif Adıgözəlov, Emin Sabitoğlu, Polad Bülbüloğlu, Elza İbrahimova, Cavanşir Quliyev, Oqtay Rəcəbov** və başqaları təmsil edirdilər. **Rəşid Behbudov, Zeynəb Xanlarova, Lütfiyar İmanov, Fidan və Xuraman Qasimovalar, Rauf Atakişiyev, Rübabə Muradova, Fərhad Bədəlbəyli, Vaqif Mustafazadə, Həbil Əliyev, Ramiz Quliyevin** ifaçılıq sənəti özünəməxsus zəngin koloriti və təkrarsızlığı ilə seçilirdi.

Görkəmli aktyorlar **Hökümə Qurbanova, Ağasadiq Gəraybəyli, Barat Şəkinskaya, İsmayıl Osmanlı, Leyla Bədərbəyli, Möhsün Sənani, Lütfəli Abdullayev, Nəsimə Zeynalova, Məlik Dadaşov, Məmmədza Şeyxzamanov, Əliağa Ağayev** və onlarla başqaları Azərbaycan səhnəsində yüzlərlə orijinal və parlaq obrazlar yaratmışdılar. Azərbaycan səhnəsinə **Həsən Turabov, Amaliya Pənahova, Səməndər Rzayev, Səyavuş Aslan, Yaşar Nuri, Hacıbaba Bağirov, Hamlet Xanızadə, Əliabbas Qədirov** və başqalarının təmsil etdiyi yeni, istedadlı bir nəsil gəlmişdi.

Müharibədən sonrakı illərdə Azərbaycan kinosunun inkişafında, kollektivinin böyüməsində nəzərəcərpacaq irəliləmələr baş verdi. Azərbaycan kinematoqrafçılarının 1945-ci ildə istehsal etdiyi “Arşın mal alan” filmi nəinki SSRİ-də, hətta bütün dünyada çox böyük müvəffəqiyyətlə nümayiş etdirilmişdi. Bu filmin yaradıcıları və ifaçıları Dövlət mükafatına layiq görüldülər. 1954–1958-ci illərdə respublikanın kino sənəti tamaşaçılar tərəfindən hərarətlə qarşılanan yeni ən yaxşı filmlərin – “Qızmar günəş altında”, “Uzaq sahillərdə”, “O olmasın, bu olsun”, “Ögey ana” və b. yaradılması ilə əlamətdar olmuşdu. 1970–80-ci illərdə Azərbaycan kinosu yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoydu. “Azərbaycanfilm”-in istehsal etdiyi kinofilmlərdə xalqın tarixi keçmişi, yüksək mənəvi dəyərləri, habelə çağdaş ictimai reallıqlar öz əksini tapırdı. “Yeddi oğul istəmə”, “Nəsimi”, “Babək”, “İstintaq”, “Axırncı aşırım”, “Dədə Qorqud” kimi filmləri buna misal göstərmək olar.

XX əsrin ikinci yarısı Azərbaycanın istedadlı firca ustalarından **Tahir Salahovun, Səttar Bəhlulzadənin, Maral Rəhmanzadənin, Toğrul Nərimanbəyovun** adını çəkmək olar.

Maral Rəhmanzadə

Dünya mədəniyyətinin inkişafında Azərbaycan mədəniyyətinin rolunu dəyərləndirin.

Azərbaycan heykəltəraşları böyük nailiyyətləri ilə nəzəri cəlb edirdi. Belə heykəltəraşlardan **Tokay Məmmədov və Fuad Əbdürrəhmanov** misal göstərmək olar. F.Əbdürrəhmanov Nizaminin Bakıda və Gəncədə ucaldılmış heykəllərini yaratmışdı. Nizaminin Gəncədəki abidəsi Dövlət mükafatına layiq görülmüşdü. Bakının mərkəzinin yenidən qurulması həmin illərdə Azərbaycan memarlarının

İndiki T.Bəhramov adına Respublika stadionu

fəaliyyətinin mühüm sahəsi idi. Müharibədən sonrakı ilk illər bir sıra iri obyektlərin tikintisinin başa çatdırılması ilə əlamətdardır. Hökumət evinin və indiki T.Bəhramov adına Respublika stadionunun inşası buna misal ola bilər. Bakı şəhərinin mərkəzi rayonlarında iri ictimai binalar – Azərbaycan Dövlət Dram Teatrı, Daxili İşlər Nazirliyinin binası, M.F.Axundov adına Dövlət Kütəvi Kitabxanası və s. bu kimi abidələr ucaldıldı.

1946–1970-ci illər Azərbaycan mədəniyyəti quruculuğunda mürəkkəb və ziddiyyətli olsa da, çox mühüm

tərəqqi dövrü hesab edilə bilər. Bununla belə, Heydər Əliyevin milli oyanış siyasəti sayəsində təhsil, elm, mətbuat, ədəbiyyat və incəsənətin tərəqqisi üçün münasib imkanlar açıldı. Respublikanın mənəvi sərvətləri, kadr potensialı daha da artdı. Xalqın mədəni irsinin, tarixinin, dilinin öyrənilməsi və təbliği genişləndi.

“Fərəhli haldır ki, respublika teatr tamaşalarının əksəriyyəti müasirlərimizə, həyatımızın ciddi, aktual ictimai və etik problemlərinə həsr olunmuşdur. Müasirlərimizin qaynar həyatını əks etdirən tamaşaların xüsusi cazibə qüvvəsi vardır. Bunlar qoyulmuş problemlərin müasirliyi, aktuallığı ilə tamaşaçı kütlələrini həyəcanlandırır. ...Müasir dramaturgiyanın inkişafı, şübhəsiz, bilavasitə teatrın özündən, onun bədii və estetik səviyyəsindən asılıdır. ...Ən başlıcası isə budur ki, dramaturqlar həmişə xalq həyatının içərisində, nəhəng quruculuq işlərinin qaynağında olmalı, beşilliyin qabaqcılları ilə canlı ünsiyyət bağlamalı, onların daxili aləmini, psixologiyasını dərinlən və hərtərəfli öyrənməli, tədqiq etməlidirlər. Səthi müşahidələr əsasında tərtib edilmiş sxemlər üzrə soyuq ürəklə dərin məzmunlu səhnə əsərləri, müasirlərimizin şüuruna və qəlbinə təsir edən əsərlər yaratmaq mümkün deyildir. ...”

“Kommunist” qəzeti, 1 iyun 1974-cü il.

Heydər Əliyevin Azərbaycan Dram Teatrının 100 illik yubiley mərasimində nitqi (31 may 1974-cü il)

? Heydər Əliyevin teatra verdiyi qiyməti necə dəyərləndirmək olar?

1. Mənbələr əsasında Azərbaycanın keçmiş və müasir dövr mədəniyyətini necə dəyərləndirərdiniz?
2. Azərbaycanın XX əsrin II yarısı mədəniyyətini öyrənmək üçün hansı mənbələri seçərdiniz?
3. XX əsrin II yarısında Azərbaycanın mədəni inkişaf xüsusiyyətlərini tarixi dövrlə necə əlaqələndirmək olar?
4. Dövrün görkəmli şəxsiyyətləri haqqında layihələr hazırlayın.
5. SSRİ mədəniyyətinin inkişafında Azərbaycan mədəniyyətinin rolu ilə bağlı təqdimat hazırlayın.
6. Azərbaycan mədəniyyətinin dünya mədəniyyətinə verdiyi töhfələri haqqında araşdırmalar aparıb nəticələri təqdim edin.

IV. AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI

Sovet quruluşunun obyektiv qanunauyğunluqlar nəticəsində zəifləməsi və SSRİ-nin dağılması Azərbaycanın müstəqil dövlətə çevrilməsi üçün əlverişli şərait yaratdı. Ölkəmiz XX yüzilliyin gedişində ikinci dəfə olaraq öz müstəqilliyinə qovuşdu. Bu, Azərbaycan xalqının öz iradəsini cəsarət və mütəşəkkillik nümayiş etdirməklə bildirməsi nəticəsində mümkün oldu.

Erməni qəsbkarlarının və onların havadarlarının başladığı Dağlıq Qarabağ münaqişəsi Azərbaycanı böyük məhrumiyyətlərlə üzləşdirdi. Mərkəzin bu məsələyə ikili standartlardan yanaşması, ermənilərə açıq-aşkar havadarlıq etməsi xalqımızın siyasi cəhətdən fəallaşmasına təkan verdi.

Müstəqilliyimizin ilk illərindən etibarən torpaqlarımızın itirilməsi, soydaşlarımızın qaçqına və məcburi köçkünə çevrilməsi və s. kimi ciddi problemlərlə üzləşməyimiz Azərbaycan xalqını daha da mətinləşməyə və birləşməyə vadar etdi.

Xalqımız mövcud problemləri həll etmək və irəliyə inamla addımlamaq üçün öz xilaskarını Ulu öndər Heydər Əliyevin şəxsiyyətində gördü. Onun 1993-cü ildə Azərbaycanda hakimiyyətə qayıtması mühüm bir dönüş nöqtəsi oldu. Bu hadisə ölkəmizin tarixində haqlı olaraq Milli Qurtuluş kimi səciyyələndirilir.

Heydər Əliyevin müdrik rəhbərliyi altında Azərbaycan bir çox problemlərin öhdəsindən uğurla gəlməyə başlayaraq sabitlik və çiçəklənmə dövrünə qədəm qoydu.

Heydər Əliyevin siyasəti onun layıqlı siyasi varisi İlham Əliyevin Azərbaycan Respublikasına rəhbərlik etdiyi dövrdə də uğurla davam etdirilməkdədir. Bu özünü həm hüquqi və demokratik dövlət quruculuğunda, həm sosial-iqtisadi islahatların həyata keçirilməsində, həm də tarazlaşdırılmış və uzaqgörən xarici siyasətdə parlaq şəkildə göstərir.

Azərbaycan öz Qurucu Prezidenti İlham Əliyevin rəhbərliyi altında işıqlı gələcəyə və yeni qələbələrə doğru inamla irəliləməkdədir.

X FƏSİL. AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI DÖVLƏT MÜSTƏQİLLİYİNİN BƏRPASININ İLK İLLƏRİNDƏ

32 DÖVLƏT MÜSTƏQİLLİYİNİN BƏRPASI

XX əsrin sonunda xalqımızın azadlıq mübarizəsi müstəqil Azərbaycan dövlətinin bərpası ilə nəticələndi. 1991-ci il oktyabrın 18-də Azərbaycan Respublikasının Ali Soveti “Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında Konstitusiya Aktı”nı qəbul etdi. Bununla da, tariximizdə Üçüncü Respublika dövrü başlandı.

referendum, boykot, suverenlik, fövqəladə vəziyyət, “Azadlıq Bəyannaməsi”, mühafizəkar, beynəlxalq hüquq subyekt

“Azərbaycan Respublikasının milli dövlət kimi inkişaf etməsi indi əsas məsələdir. Bunun üçün Azərbaycan tam müstəqil, azad, demokratik respublika olmalıdır...”

Heydər Əliyevin Nəhrəm seçki dairəsi seçiciləri ilə görüşdəki çıxışından. İyul, 1990-cı il Azərbaycan tarixi, VII cild. Bakı, 2008, səh. 279

Müstəqilliyin bərpasına gedən yolda. Heydər Əliyev hələ 7 mart 1991-ci ildə – Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sessiyasındakı çıxışında SSRİ-nin saxlanılmasına münasibət bildirilməsi üçün keçiriləcək Ümumittifaq referendumunda iştirakın əleyhinə çıxış etmiş, Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi mövcud ola biləcəyini əsaslandırmışdı.

Naxçıvan MR-in Ali Məclisi 1991-ci il martın 14-də SSRİ-nin saxlanılması barədə referendumda iştirak etməmək haqqında qərar qəbul etdi. Bundan ruhlanan Azərbaycanın demokratik qüvvələri bütövlükdə həmin referendumu boykot etdilər.

SSRİ rəhbərliyinin yarıtmaz siyasəti, xüsusən Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ilə bağlı qərəzli mövqeyi, həmçinin həyat səviyyəsinin getdikcə aşağı düşməsi müstəqillik ideyalarının respublika əhalisi arasında daha çox yayılmasına səbəb oldu.

“Mən yeni İttifaqa daxil olmağın və bunun üçün referendum keçirməyin, heç bir şərt qoymadan, tam əleyhinəyəm... Azərbaycanın tam istiqlaliyyət, azadlıq, iqtisadi və siyasi müstəqillik yolu ilə getməsinin tərəfdarıyam... Azərbaycan tam müstəqil dövlət kimi fəaliyyət göstərmək üçün bütün imkanlara malikdir”.

Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin 1991-ci il 7 mart tarixli sessiyasındakı çıxışından Azərbaycan tarixi, VII cild. Bakı, 2008, səh. 280

SSRİ rəhbərliyinin siyasətinin yarıtmazlığını nədə görürsünüz?

Naxçıvan MSSR-də hələ 1990-cı il noyabrın 17-dəki sessiyada Heydər Əliyevin sədrliyi ilə Muxtar Respublikanın adından “sovet sosialist” sözlərinin götürülməsi və üçrəngli bayrağın Dövlət Bayrağı kimi qəbul edilməsi haqqında qərarlar qəbul edilmişdi. Demokratik qüvvələr 1991-ci il fevralın 5-də Azərbaycan SSR Ali Sovetinin sessiyasında dövlətin adının dəyişdirilərək Azərbaycan Respublikası adlandırılmasına və Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin üçrəngli bayrağının Dövlət Bayrağı kimi təsdiq olunmasına nail oldular.

Həmin dövrdə Heydər Əliyev sovet imperiyasını qorumağa çalışan qüvvələrə, xüsusən ölkə və respublika rəhbərliyinə öz etirazını bildirməkdən çəkinmir, çıxışlarında Azərbaycanın müstəqil dövlət ola biləcəyini əsaslandırırdı. Xalqın azadlıq mübarizəsinə rəhbərliyi Heydər Əliyev, parlamentdə müxalifətə rəhbərliyi isə “demokratik blok”un üzvləri həyata keçirirdi.

Dağılmaqda olan SSRİ-nin mühafizəkar liderləri 1991-ci ilin avqustunda ölkə başçısı Qorbaçovu hakimiyyətdən kənarlaşdıraraq Dövlət Fövqəladə Vəziyyət Komitəsi (rus dilində “QKÇP”) yaratdılar. Lakin Rusiyada demokratik qüvvələr dövlət çevrilişinin qarşısını aldılar. Azərbaycanın da hər yerində mühafizəkarlara qarşı mitinglər başladı. Avqustun 22-də fövqəladə vəziyyətin hökm sürməsinə (bu zaman bir çox demokratik hüquqlar məhdudlaşdırılır, eyni zamanda kütləvi aksiyalar keçirilməsinə icazə verilmirdi) baxmayaraq, Bakının Nizami meydanında mitinq keçirildi və zorla dağıdıldı. Növbəti gün AXC binası qarşısındakı mitinqə də amansızlıqla son qoyuldu. Lakin xalqın qəzəbi gündən-günə artmaqda idi. Belə ki avqustun 25–27-də Bakının “Azadlıq” meydanında bir milyona yaxın adamın iştirakı ilə mitinglər keçirildi. Respublikanın başqa yerlərində, o cümlədən Naxçıvan-da da izdihamlı çıxışlar oldu. Bu kütləvi aksiyalarda respublikadakı fövqəladə vəziyyətin ləğv edilməsi, DQMV-də Azərbaycanın suveren hüquqlarının təmin olunması kimi cəsarətli tələblər irəli sürüldü. Nəhayət, xalqın tələbi ilə Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin növbədənənar sessiyası çağırıldı. 1991-ci il avqustun 30-u saat 13.30-da keçirilən bu sessiyada Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin bərpa edilməsi haqqında bəyanat – “Azadlıq Bəyannaməsi” qəbul edildi.

“Azadlıq Bəyannaməsi”nin qəbul edilməsinin tarixi əhəmiyyəti nədə idi?

“Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyini bərpa etmək haqqında Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin Bəyannaməsi

Azərbaycan Respublikasının Ali Soveti Azərbaycan xalqının ali dövlət mənafeələrini rəhbər tutaraq və onun iradəsini ifadə edərək,

1918-ci ildən 1920-ci ilədək Azərbaycan Respublikasının beynəlxalq birlik tərəfindən tanınmış müstəqil dövlət kimi mövcud olduğunu qeyd edərək,

Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasına, Azərbaycan Respublikasının suverenliyi haqqında və Azərbaycan Respublikasının iqtisadi müstəqilliyinin əsasları haqqında Konstitusiya qanunlarına əsaslanaraq, Azərbaycan xalqının müqəddəratı və azad inkişafının təmin olunması üçün öz məsuliyyətini dərk edərək, Milli mənsəbiyyətindən və dini etiqadından asılı olmadan Azərbaycan Respublikasının bütün vətəndaşlarının beynəlxalq aktlarda nəzərdə tutulmuş bütün insan hüquqlarına və əsas azadlıqlarına təminat verərək, Azərbaycan Respublikasının suverenliyi və ərazi bütövlüyü üçün təhlükəni aradan qaldırmağa çalışaraq Azərbaycan Respublikasının təhlükəsizliyini və dövlət sərhədlərinin toxunulmazlığını təmin etmək kimi müqəddəs borcu rəhbər tutaraq,

Respublikanın bütün vətənpərvər qüvvələrinin sıx birləşməsinin zəruriliyini dərk edərək,

Azərbaycan Respublikasının və onun xalqının mənafeyinə zidd olmayan beynəlxalq paktları, konvensiyaları və başqa sənədləri qəbul edərək, SSRİ ittiqafına daxil olan bütün respublikalarla dostluq münasibətlərini bundan sonra da saxlamağı arzu edərək, beynəlxalq birliyin üzvü olan dövlətlərlə bərabər hüquqlu münasibətlər yaratmağa hazır olduğunu bildirərək,

Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Nizamnaməsində, digər beynəlxalq hüquq paktlarında və konvensiyalarında təsbit edilmiş prinsiplərə müvafiq surətdə beynəlxalq birliyin üzvü olan dövlətlər və Birləşmiş Millətlər Təşkilatı tərəfindən tanınmasına ümid bəsləyərək Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin bərpa olunduğunu elan edir”.

Qətiyyətin təntənəsi. Bakı, 1995. səh. 176–177

Sizcə, Azərbaycanı 1991-ci ilin avqustundan etibarən müstəqil dövlət hesab etmək olarmı?

Dövlət müstəqilliyi uğrunda mübarizənin genişlənməsi. Bundan sonra respublikada dövlət müstəqilliyi uğrunda mübarizə daha da genişləndi. Sentyabrın 14-də Azərbaycan Kommunist Partiyası fövqəladə qurultay keçirərək buraxıldığını elan etdi.

Heydər Əliyev öz çıxışında demişdir: *“Biz artıq Sovet imperiyasının, Kommunist Partiyasının dağılmasının şahidiyik... Bizim respublikamızın, Azərbaycan xalqının vəziyyəti daha çətin, daha ağırdır. Bunun əsas səbəbi respublikada hökm sürən Azərbaycan Kommunist Partiyasının diktatura rejiminin mürtəce siyasəti və buraxdığı kobud, bağışlanılmaz səhvləridir”*. 1991-ci il sentyabrın 3-də Heydər Əliyev xalqın ısrarlı tələbi ilə Naxçıvan MR Ali Məclisinin sədri seçildi.

AKP-nin buraxılması nə ilə izah oluna bilər?

Heydər Əliyevin sözlərini AKP-nin fəaliyyətinə verilən qiymət baxımından dəyərləndirin.

1991-ci il oktyabrın 3-də – ölkə prezidenti ilə Azərbaycan Xalq Cəbhəsi liderlərinin görüşündə Milli Şuranın yaradılması haqqında razılaşma əldə edildi. Azərbaycan xalqının müstəqilliyə yönəlmiş səyləri qanuni sonluqla nəticələndi və 1991-ci il oktyabrın 18-də Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sessiyasında “Azərbaycan Respublikasının Dövlət Müstəqilliyi haqqında Konstitusiya Aktı” yekdilliklə qəbul edildi.

Azərbaycan Respublikasının Prezident Administrasiyasının binası

Konstitusiya Aktında qeyd olunurdu ki, Azərbaycan dövləti müstəqil, unitar və dünyəvi dövlətdir. SSRİ-nin Azərbaycan ərazisindəki bütün daşınar və daşınmaz mülkiyyəti Azərbaycan Respublikasının mülkiyyəti hesab olunur. Siyasi, iqtisadi və mədəni həyatını öz tarixi və milli ənənələrinə, ümumbəşəri dəyərlərə uyğun inkişaf etdirmək Azərbaycan xalqının inkaredilməz və bölünməz hüququdur. Azərbaycan xalqı Azərbaycan Respublikası ərazisində və

ondan kənarda yaşayan, Azərbaycan dövlətinə və onun qanunlarına tabe sayılan bütün Azərbaycan Respublikası vətəndaşlarından ibarətdir. Siyasi hakimiyyət xalqa məxsusdur, suveren hakimiyyət parlament, ali icra orqanı və məhkəmələr, ümumi, birbaşa, gizli, bərabər səsvermə yolu ilə seçilmiş nümayəndələr vasitəsilə həyata keçirilir. Respublikanın ərazisi və sərhədləri toxunulmazdır. Təbii ehtiyatlar Azərbaycan Respublikasına məxsusdur. İqtisadi fəaliyyət bazar münasibətlərinə və azad sahibkarlığa əsaslanır. Qanunla müəyyənləşdirilmiş hallardan başqa məcburi əmək qadağandır. Zəhmətkeşlərin qanunla tənzimlənən tətillər hüquqları vardır. Konstitusiya Aktında vətəndaşların seçib-seçilmək, siyasi partiya və birliklər yaratmaq hüququ, respublikanı müdafiə etmək, öz gəlirlərinə müvafiq olaraq vergilər ödəmək, qanunlara danışıqsız əməl etmək vəzifələri və s. təsbit olunurdu.

Buna baxmayaraq, o dövrdəki Azərbaycan rəhbərliyi imperiyanın dağılacağına inamsızlıq nümayiş etdirərək respublikanın müstəqilliyinin referendumla təsdiq edilməsini ləngidirdi.

Müstəqilliyin hüquqi cəhətdən möhkəmlənməsi. 1991-ci il dekabrın 8-də Belarusun Brest şəhəri yaxınlığında Rusiya Federasiyası, Ukrayna və Belarus rəhbərləri Müstəqil Dövlətlər Birliyi (MDB) yaradılması haqqında müqavilə bağladılar. Bununla da, SSRİ beynəlxalq hüquq subyekti kimi tarix səhnəsindən silindi.

Azərbaycanın müstəqil dövlətə çevrilməsində daha bir həlledici addım dekabrın 29-da atıldı. Həmin gün keçirilən referendum bülleteninə “Siz “Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi haqqında” Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin qəbul etdiyi Konstitusiyaya Aktına tərəfdarsınız mı?” sualı yazılmışdı. Azərbaycan xalqı verilmiş suala yekdilliklə müsbət cavab verərək dövlət müstəqilliyinə tərəfdar olduğunu bildirdi.

*Azərbaycan Respublikasının
Dövlət Gerbi*

Referendumun keçirilməsi müstəqilliyin əldə edilməsində niyə həlledici addım hesab olunur?

?

Milli Məclis 1992-ci il mayın 27-də müsiqisini Üzeyir Hacıbəylinin, sözlərini Əhməd Cavadın yazmış olduğu Azərbaycan Respublikasının Dövlət Himnini, 1993-cü il fevralın 23-də isə Dövlət Gerbini təsdiq etdi.

Beləliklə, Azərbaycan xalqı yaranmış tarixi şəraitdən düzgün və uğurla istifadə edərək XX əsrdə ikinci dəfə öz dövlət müstəqilliyini elan etdi.

Azərbaycan Respublikası Milli Məclisinin binası

1. 1991-ci ilin mart və dekabrında keçirilmiş referendumların nəticələrindəki fərqləri necə izah edə bilərsiniz?
2. Heydər Əliyev Naxçıvanda olarkən müstəqilliyin əldə edilməsi yolunda hansı ciddi addımları atmışdır?
3. 30 avqust və 18 oktyabr 1991-ci il tarixli sənədləri müqayisə edib oxşar, fərqli cəhətlərini göstərin.
4. Heydər Əliyevin Azərbaycanın müstəqil dövlətə çevrilməsindəki rolu barədə təqdimat hazırlayın.
5. Sizcə, 1991-ci ildə elan edilmiş Azərbaycan Respublikası niyə görə ölkəmizin tarixindəki Üçüncü Respublika hesab olunur?
6. Azərbaycanın müstəqil dövlət olmasının ölkəmiz və xalqımız üçün faydalarını göstərin.
7. 1918-ci ildə qəbul olunmuş “İstiqlaliyyət Bəyannaməsi” ilə 1991-ci il 30 avqust “Azadlıq Bəyannaməsi”ni müqayisə etdin.

LAYIHƏ

33 BİRİNCİ QARABAĞ MÜHARİBƏSİ

Qarabağ Azərbaycanın əzəli və ayrılmaz parçasıdır. Onun dağlıq hissəsində 1923-cü ildə sovet rəhbərliyi tərəfindən yaradılmış muxtar qurumu ermənilər daima Azərbaycandan ayırmağa çalışmışlar. 1980-ci illərin sonlarında onların mövcud olan şəraitdən istifadə edərək fəallaşması Dağlıq Qarabağın və bəzi qonşu torpaqlarımızın müvəqqəti olaraq itirilməsi ilə nəticələndi.

muxtariyyət¹, milis, Minsk qrupu, anklav, “Azadlığa Dəstək Aktı”, Horadiz, atəşkəs

Qarabağ münaqişəsi. Ermənilər əvvəl sovet, sonra Rusiya hərbi qüvvələrinin köməyindən istifadə edərək Dağlıq Qarabağdakı fitnəkar əməllərini genişləndirdilər. Azərbaycanlılar sıxışdırılır və qovularaq ərazidən çıxarılırdı. 1991-ci ilin sentyabrında ermənilər tərəfindən qeyri-qanuni qurumun – Dağlıq Qarabağ Respublikasının yaradıldığı elan edildi. Bu qanunsuz əmələ cavab olaraq Azərbaycan Respublikası həmin il noyabrın 26-da DQMV-nin statusunu ləğv etdi.

DQMV nə zaman və necə yaradılmışdı?

SSRİ-nin dağılmaqda olduğu bir vaxtda onlar öz havadarlarına və uzun müddətdən bəri hazırlaşdıqlarına güvənərək hərəkətə keçdilər. Düşmənin müvəffəqiyyətinin bir səbəbi də Azərbaycanda ordu quruculuğuna ciddi şəkildə başlanılmaması idi. Ermənilərin törətdiyi silahlı təxribatlara əhali arasından çıxan könüllülər və Azərbaycan milisi (polisin əvvəlki adı) cavab verməli olurdu.

Azərbaycanda mövcud olan demokratik qüvvələrin təzyiqi 1991-ci il sentyabrın 5-də Müdafiə Nazirliyinin təşkil edilməsi, oktyabrın 9-da isə Azərbaycan Respublikası silahlı qüvvələri haqqında qanunun qəbul edilməsi ilə nəticələndi. Noyabrın 19-da 22 rayon və şəhərdə özünümüdafiə batalyonlarının yaradılması qərara alındı. Lakin qat-qat yaxşı silahlanmış və təlim görmüş düşməne qarşı bu dəstələrlə mübarizə aparmaq çox çətin idi.

Müharibənin ilk illəri. Qarabağın azərbaycanlılar yaşayan məntəqələrinə ermənilər tərəfindən hücumlar genişləndirilmişdi. 1992-ci ilin əvvəllərində Kərkicahan qəsəbəsi, Qeybəli, Malıbəyli, Aşağı Quşçular və Yuxarı Quşçular kəndləri işğal edildi.

Şuşanın mühasirəsini yarmaq üçün yanvarın sonlarında düzgün rabitə qurulmaması səbəbindən Azərbaycan ordusunun keçirdiyi “Daşaltı” əməliyyatı uğursuzluqla nəticələndi. Fevralın ortalarında düşmənin Qaradağlı kəndini ələ keçirdi. Kəndin müdafiəçilərinə və dinc sakinlərə vəhşicəsinə divan tutuldu. Fevralın sonunda isə Xocalı soyqırımını törədildi.

Azərbaycan dövləti Dağlıq Qarabağ münaqişəsini ATƏM-də müzakirəyə çıxardı. Münaqişənin həlli üçün yaradılan Minsk qrupu fəaliyyət göstərsə də, Dağlıq Qarabağdakı ərazilərimiz bir-birinin ardınca ermənilər tərəfindən işğal edilirdi. 1992-ci il mayın 8-də Ermənistan Şuşa şəhərinin tutulması ilə Dağlıq Qarabağın, demək olar ki, bütün ərazisini ələ keçirmiş oldu. Bir neçə gün sonra Laçın rayonunun işğalı ilə Dağlıq Qarabağla Ermənistan arasında birbaşa əlaqə yaradıldı.

¹ Muxtariyyət – daxili qanunvericilik və idarəetmə işlərində sərbəst olma hüququ; özünüidarə

Şərti işarələr:

● Paytaxtlar	--- İşğal olunmuş ərazilər – 17 000 km ²	▲ Qaçqın və məcburi köçkünlərin müvəqqəti məskunlaşdığı rayonlar
○ Şəhərlər	— Keçmiş DQM-nin inzibati sərhədləri	▲ Çadır düşərgələri
° Digər yaşayış məntəqələri	--- Təcavüz nəticəsində işləməyən Bakı–Yevlax–Naxçıvan şose yolları	🔥 Soyqırımı törədilən ərazilər
⌋ Keçidlər	--- Təcavüz nəticəsində işləməyən Bakı–Culfa dəmir yolu	

Ermənistanın azərbaycanlılara qarşı apardığı deportasiya, etnik təmizləmə, soyqırımı siyasəti və hərbi təcavüzün nəticələri (1988–1994)

Beynəlxalq təşkilatlarla əməkdaşlığa üstünlük verən Azərbaycan Respublikası 1992-ci il martın 2-də BMT üzvlüyünə qəbul edildi.

Ölkədə ordu quruculuğu prosesi də davam etməkdə idi. Fevralın 20-də Azərbaycan aviaeskadrilyası² yaradıldı. Həmin gün **Hərbi hava qüvvələri günü** elan edildi. Keçmiş SSRİ-nin Xəzər donanmasının qüvvə və vəsaitinin 25 faizi Azərbaycan Respublikasının sərəncamına keçdi.

Martın 25-də Azərbaycan Respublikasının o dövr üçün ən yüksək fərqlənmə dərəcəsi olan “Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı” adı müəyyən olundu. İyunun 5-də Azərbaycan Respublikasının Daxili İşlər orqanlarının 11əməkdaşı göstərdikləri şəxsi igidlik və şücaətə görə ölümlərindən sonra bu fəxri ada layiq görüldülər.

“Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı” adını ilk alanlardan biri olan Mikayıl Əhmədiyyə oğlu Cəbrayıllo haqqında araşdırma aparın.

1992-ci ilin yay aylarında Azərbaycan Ordusu bir sıra müvəffəqiyyətlər əldə etdi. İyul-avqust aylarında Ağdərə rayonu, demək olar ki, azad olundu. Goranboyun düşmən tərəfindən tutulmuş torpaqları geri alındı. Avqustun əvvəllərində Ermənistanın Azərbaycan ərazisindəki anklavı³ – Başkənd düşməndən təmizləndi.

ABŞ konqresi erməni lobbisinin təzyiqi ilə 1992-ci ilin oktyabrında Azərbaycanı guya Ermənistanı blokada saxlamaqda təqsirləndirərək “Azadlığı Müdafiə Aktı”na dövlət səviyyəsində Azərbaycanı

² Aviaeskadrilya – bir neçə təyyarə dəstəsindən ibarət olan hərbi aviasiya

³ Anklav – bir dövlətin, yaxud bir neçə dövlətin quru əraziləri ilə tam əhatə olunmuş ərazisinin bir hissəsi

*Azərbaycan Respublikasının Daxili Qoşunlarının
bir qrup hərbiçisi. Füzuli rayonu, 1993-cü il*

cana hər cür, hətta humanitar yardım göstərilməsinə ciddi məhdudiyyətlər qoyan 907-ci əlavəni qəbul etdi.

Azərbaycan Ordusunun uğurları ermənilərin havadarlarını daha da fəallaşdırdı. 1992-ci ilin sonları – 1993-cü ilin əvvəllərində Azərbaycan Silahlı qüvvələri ağır döyüşlərə girməli oldu və bir sıra uğursuzluqlarla üzləşdi. 1993-cü ilin əvvəllərində Rusiya Azərbaycana açıq şəkildə bildirdi ki, o ya rus ordusuna güvənib MDB-yə daxil olmalı, ya da yalnız özünə arxalanmalıdır. Azərbaycan Rusiyanın ultimativ təklifi ilə razılaşmadı.

1993-cü il fevralın əvvəllərində ermənilər Rusiyanın 7-ci ordusunun 128-ci motoatıcı alayının və muzdluların, əsasən də kazakların iştirakı ilə Ağdərə bölgəsinə hücum keçdilər. Düşmənin uğurlarında Azərbaycan Ordusundakı bəzi səriştəsizlik, hətta xəyanət hallarının da rolu var idi. Ermənistan Azərbaycana qarşı müharibə aparsa da, silahlı əməliyyatların yalnız Dağlıq Qarabağ erməniləri tərəfindən aparıldığını iddia edirdi. Hücumla məruz qalan Kəlbəcər aprelin 3-də işğal olundu. 15 min adam əsir alındı və görünməmiş vəhşiliklərə məruz qaldı.

Rusiya öz qoşununu Azərbaycandan, digər keçmiş sovet respublikalarında olduğu kimi, mərhələlərlə yox, tezliklə çıxardı. Bu zaman Azərbaycana çatmalı olan silahın xeyli hissəsi ermənilərin əlinə keçdi.

Rusiya qoşunlarının başqa respublikalarla müqayisədə Azərbaycandan daha tez çıxarılmasının müsbət və mənfəi tərəflərini araşdırmağa çalışın.

Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Təhlükəsizlik Şurası 30 aprel 1993-cü ildə qəbul etməyə məcbur olduğu 822 sayılı qətnamə ilə Kəlbəcər rayonunun işğalından narahatlığını ifadə etdi.

Respublikadakı siyasi böhran, Surət Hüseynovun hərbi qiyamı və ən əsası, ermənilərin cəzasız qalması düşməne iyun ayının əvvəllərində güclü hücumla keçməyə imkan verdi. İyul ayında Ağdam, avqustda Cəbrayıl, Füzuli, Qubadlı, oktyabrın sonlarında isə Zəngilan rayonları işğala məruz qaldı.

“...Məlumdur ki, indi respublikamız öz ağır, demək olar, faciəli dövrünü yaşayır. Ölkə ağır sosial-iqtisadi böhran içərisindədir. Erməni silahlı qüvvələrinin təcavüzü nəticəsində torpaqlarımızın bir qismi işğal olunmuş, bir milyondan çox vətəndaşımız qaçqın vəziyyətindədir. Belə bir dövrdə daha ciddi, sərt tədbirlər görmək lazımdır ki, respublika bu ağır vəziyyətdən çıxıb bilsin. İndi əsas vəzifə respublikanın etibarlı müdafiə edilməsi və qaçqın düşmüş vətəndaşlarımızın yaşayışının lazımı səviyyədə təmin olunmasıdır. Bunlar bu günün vəzifələridir. Gələcəkdə isə respublikamızın işğal edilmiş torpaqları geri qaytarılmalı, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü təmin edilməli, Azərbaycan dövləti bütün torpaqlarının, bütün sərvətlərinin sahibi olmalıdır...”

***Heydər Əliyevin cəbhəyə – İmişli, Füzuli, Beyləqan, Şəmkir, Ağcabədi rayonlarına səfəri zamanı çıxışından. Dekabr, 1993-cü il
Böyük Liderin 90. 24***

BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası Azərbaycan torpaqlarının işğalı ilə bağlı olan 853, 874, 884 sayılı qətnamələr qəbul etdi. Ölkəmizin ərazisinin 20 faizi düşmənin əlinə keçmişdi. Elan edilməmiş müharibədə 20 min azərbaycanlı şəhid olmuş, 100 min nəfər yaralanmış, 5 min nəfər əlil olmuşdu. Qaçqın və köçkünlərin sayı milyonu keçmişdi.

BMT-nin Təhlükəsizlik Şurası hansı rayonlarımızın işğalı ilə bağlı Qətnamələr qəbul etmişdir?

Həmin sənədlərdə ermənilərin işğal olunmuş ərazilərdən dərhal, tamamilə və qeyd-şərtsiz çıxarılması tələb edilsə də, Ermənistan müxtəlif bəhanələrlə bu tələbləri yerinə yetirməkdən boyun qaçırır.

Müharibənin gedişindəki dönüş. Ümummilli lider Heydər Əliyevin 1993-cü ilin iyun ayında respublikanın rəhbərliyinə qayıdışı ordu quruculuğunda da ciddi nəticələrə gətirib çıxardı. Nizamsız hərbi hissələr ləğv edildi, güclü nizami ordu yaradılması prosesi başladı. 1993-cü il noyabrın 2-də Heydər Əliyev televiziya və radio ilə müraciət edərək xalqı düşməne qarşı birləşməyə və mübarizəyə qalxmağa səslədi. Xalq öz rəhbərinin çağırışına səs verdi. Tez bir zamanda könüllülərdən ibarət taborlar yaradıldı və cəbhəyə göndərildi. Əfqanıstanda xidmətdə olmuş keçmiş döyüşçülər Prezidentə müraciət etdikdən sonra onlardan ibarət hərbi hissə yaradıldı.

1993-cü ilin noyabrında Milli Şura Müdafiə haqqında qanun qəbul etdi. Prezident şəxsən cəbhə bölgələrində olub konkret tədbirlər müəyyənləşdirdi.

Həmin il noyabrın ortalarında Azərbaycan Ordusu artıq cəbhələrdə ermənilərin hücumlarına ciddi müqavimət göstərə bildirdi. Dekabrın ortalarında əsgərlərimiz Beyləqan istiqamətində böyük qəhrəmanlıq nümayiş etdirdilər. **Akif Xanəliyev** bir döyüşdə 50-yə qədər düşmən əsgərini məhv etdi, **Etibar İsmayılov** döyüşçü yoldaşlarını xilas edərək özünü düşmən tankının altına atdı və onu məhvinə nail oldu. Ölümündən sonra o, Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq görüldü.

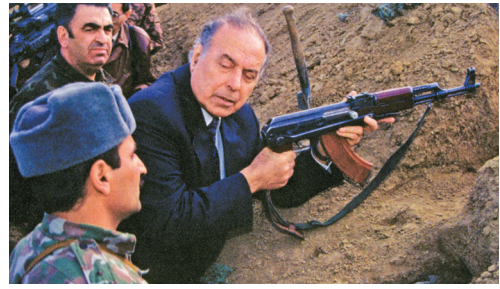
Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin gedişində təkcə azərbaycanlılar deyil, digər millətlərdən olan bir çox Azərbaycan vətəndaşı da qəhrəmanlıq göstərmişdir. Bunlardan ölümlərindən sonra Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq görülmüş **İsgəndər Aznaurovun**, **Yuri Kovalyovun**, **Albert Aqarunovun** və başqalarının adlarını çəkmək olar.

1994-cü il yanvarın 5-də Azərbaycan Ordusu Füzuli rayonundakı mühüm strateji əhəmiyyətə malik olan Horadiz qəsəbəsini və 22 kəndi azad etdi. Hücum genişləndirildi, Cəbrayıl rayonunun bir hissəsi, Kəlbəcər rayonunun bir sıra yaşayış məntəqələri düşməndən təmizləndi. Döyüşlərdə düşmən 4 min əsgər və zabıt itirdi.

Nüfuzlu imperiyapərəst qüvvələr ermənilərə olan köməklərini daha da artırdılar. Lakin silahlı qüvvələrimiz düşmənin bütün cəbhələrdəki hücumlarına sinə görə bildi.

Azərbaycan öz suverenliyinə hörmət çərçivəsində Rusiyanın münaqişəni həll etmək söylərinə də sayğı ilə yanaşdı. Azərbaycan Respublikası 1994-cü il **mayın 8-də** münaqişədə iştirak edən tərəflərin, o cümlədən Dağlıq Qarabağın azərbaycanlı və erməni icmalarının niyyətini təsdiq edən Bişkek protokolunu imzaladı.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin uğurlu xarici və daxili siyasəti düşməni və onun havadarlarını daha böyük hərbi uğurlar əldə edə bilməyəcəklərinə inandırdı. 1994-cü il mayın 12-də cəbhə xəttində atəşkəs əldə edildi.

Heydər Əliyev respublikanın cənub-qərb bölgəsindəki döyüş mövqelərindən birində

1. "Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı" adına ilk olaraq layiq görülmüş vətəndaşlarımızın məhz daxili işlər orqanlarının əməkdaşları olmalarını nə ilə izah edə bilərsiniz?
2. BMT Təhlükəsizlik Şurasının Dağlıq Qarabağ münaqişəsi ilə bağlı müvafiq qətnamələrinin yerinə yetirilməməsi, sizcə, nə ilə bağlıdır?
3. Cəbhələrdə 1993–1994-cü illərdəki ciddi dönüş, ilk növbədə, kimin adı ilə əlaqələndirilə bilər?
4. Atəşkəsin imzalanmasının Azərbaycan Respublikası üçün müsbət tərəfi nədən ibarət idi?
5. 1994-cü ilin əvvəllərində azad edilmiş ərazilərimizi xəritədə müəyyənləşdirin.

34 XOCALI SOYQIRIMI

Öz tarixində dəfələrlə ermənilər tərəfindən soyqırımına məruz qalan Azərbaycan xalqı 1992-ci ilin fevralında Xocalıda növbəti faciə ilə üzləşdi. Bu zaman əsrin ən dəhşətli hadisələrindən biri baş verdi və ölkəmizin tarixinə qara hərflərlə yazıldı.

Xocalı soyqırımı (genosid)¹, repressiya, stereotip, “Xocalıya ədalət” kampaniyası

Xocalı soyqırımının səbəbləri. Xocalı Xankəndindən 10 kilometr şimal-şərqdə, Ağdam-Şuşa və Əsgəran-Xankəndi yollarının üzərində yerləşir. Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin ilk günlərindən etibarən Xocalı diqqət mərkəzində idi. Ermənistanda repressiyaya məruz qalaraq öz doğma torpaqlarından qovulan 1500 azərbaycanlı və Fərqanədən (Özbəkistandan) gəlmiş 495 Axıska türkü məhz Xocalıda məskunlaşmışdı. Həmin dövrdə Xocalıya qayğı göstərilirdi. Hələ 1988-ci ilin oktyabrında Azərbaycan hökuməti Xocalının sosial inkişafına dair xüsusi qərar qəbul etmişdi. Həmin qərara görə, respublikanın müxtəlif rayonlarından Xocalıya tikinti materialları, işçi qüvvəsi göndərilir, şəhər sürətlə tikilir və genişləndirirdi. Xankəndindən qovulan 18 min azərbaycanlının da bir qismi Xocalıya pənah gətirmişdi. Ermənistan tərəfindən işğal olunmazdan əvvəl bu şəhərin əhalisinin sayı 7000 nəfərə çatmışdı. Ermənilər Xocalı aeroportu vasitəsilə Xankəndinə hərbi sursat daşıyırdılar. Bunun qarşısını tədricən alan Xocalı polisi fədakarlıq edərək sənişin reyslərindən başqa heç bir yük təyərəsinin həmin aeroporta enməsinə yol vermirdi.

Ermənilərin Xocalını əsas hədəflərdən biri kimi seçməsi təsadüfi deyildi.

Düşmən Xocalını işğal etməklə bir sıra məqsədlər güdürdü:

1. Dağlıq Qarabağ regionunun digər şəhərlərini ələ keçirmək üçün strateji üstünlük qazanmaq;
2. Regionda yeganə mülki hava limanına malik olan mühüm kommunikasiya mərkəzinə ələ keçirmək;
3. Xocalıda törədilən soyqırımı ilə psixoloji üstünlük əldə etmək və azərbaycanlıların iradəsini qırmaq;
4. Xocalıda və ətraf ərazilərdə olan tarixi izlər onların ərazi iddialarını puça çıxartdığı üçün bu şəhəri yer üzündən silmək.

Xocalı soyqırımının törədilməsi. 1992-ci il fevral ayının 25-dən 26-na keçən gecə güclü artilleriya atəşindən sonra SSRİ dövründə Xankəndi şəhərində yerləşdirilmiş 366-cı motoatıcı alayın zirehli texnikası və hərbi heyətinin köməyi ilə Ermənistan silahlı qüvvələri və yarımhərbi birləşmələr şəhəri ələ keçirmək üçün hərəkətə keçdilər. Hücum başladıqdan sonra şəhərdə qalan 2500-ə yaxın əhali azərbaycanlıların nəzarətində olan ən yaxın məkana çatmaq məqsədilə buranı tərk etməyə çalışdı. Lakin insanların ümidi bosa çıxdı. Şəhəri tərk edən əhali pusquya salındı, Naxçıvanlı və Pircamal kəndləri yaxınlığında erməni hərbi postları tərəfindən ya atəşə tutularaq qətlə yetirildi, ya da əsir götürüldü.

Rusiya silahlı qüvvələrinin Xocalı faciəsində iştirakı nəyə görə yolverilməz idi?

¹ Soyqırımı (genosid) – hər hansı milli etnik, irqi və ya dini qrupun tam, yaxud qismən məhv edilməsinə yönəldilmiş, qabaqcadan düşünülmüş zorakı fəaliyyət. BMT-nin 1948-ci il konvensiyasına əsasən beynəlxalq cinayət hesab olunur.

Xocalı faciəsinin qurbanlarının bir qismi

Düşmən Xocalı soyqırımını törətməklə 613 nəfəri qətlə yetirdi; o cümlədən 63 uşaq, 106 qadın, 70 yaşlı, 8 ailə tamamilə məhv edildi; 25 uşağın hər iki valideyni, 130 uşağın isə bir valideyni öldürüldü. Həmçinin 487 nəfər yaralandı, 1275 nəfər girov götürüldü, 150 nəfər isə itkin düşdü. Yalnız çox az sayda insan Azərbaycanın nəzarətində olan Ağdam şəhərinə çata bildi.

Xocalıda mülki əhalinin bilərəkdən, zorakılıqla qətlə yetirilməsini çoxsaylı faktlar sübut edir. Məsələn, həmin gün əhalinin xilas olmaq istəyən xeyli hissəsinin ərazidən çıxış yollarında əvvəlcədən hazırlanmış xüsusi pusqularda məhv edilməsi bunlardan biridir.

Xocalıda baş vermiş faciə nəyə görə soyqırımı kimi qiymətləndirilməlidir?

?

Xocalı soyqırımının törədilməsinə işğalçı ölkə olan Ermənistanın indiki və keçmiş prezidentləri də xeyir-dua vermişdilər. Məsələn, 1992-ci ildə L.Ter-Petrosyan erməni ordusuna müraciətində demişdi: *“Siz ermənilər düşməni öldürərkən ürəyiyumşaqılıq göstərməməlisiniz. Dağlıq Qarabağda azərbaycanlıları qırıb qurtarana və orada öz sivilizasiyamızı bərqərar edəne qədər sizin düşməne yazığınız gəlməməlidir”*. Keçmiş Ermənistan prezidenti S.Sarkisyan Xocalı soyqırımını törədən qüvvələrə başçılıq edənlərdən, onları təşkilatlandıranlardan biri olub və soyqırımında bilavasitə iştirak edib. Onun Tomas de Vaalın “Qara bağ” kitabında verilən fikirləri erməniləri ifşa edir: *“Xocalıya qədər azərbaycanlılar elə bilirdilər ki, bizimlə zarafat etmək olar, onlar elə fikirləşirdilər ki, ermənilər dinc əhaliyə əl qaldırmazlar. Biz o stereotipi² sindirdiq”*.

Xocalının düşmən tərəfindən işğal olunması zamanı böyük şücaət göstərərək şəhid olmuş bir sıra igid oğullarımız Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı fəxri adına layiq görülmüşlər. Bunların arasında Xocalı aeroportunun komendantı **Əlif Hacıyev**in, Xocalı ərazi özünümüdafiə batalyonunun komandiri Tofiq Hüseynovun, rota komandiri **Aqil Quliyev**in, silahlı dəstəyə başçılıq etmiş **Ələsgər Novruzov**un adlarını çəkmək olar. Xocalı soyqırımı zamanı dinc əhalinin xilas edilməsində fərqlənmiş və şəhidlik zirvəsinə yüksəlmiş **Hikmət Nəzərli**, **Füzuli Rüstəmov**, **Canbulaq Rzaev**, **Araz Səlimov** da ölümlərindən sonra Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adını aldılar.

Azərbaycan xalqının Ümummilli lideri Heydər Əliyev Xocalı hadisəsi ilə bağlı demişdir: *“Xocalı soyqırımı XX əsrin ən böyük insan faciələrindən biridir. Xocalıda misli görünməmiş qəddarlıqla törədilmiş bu insan qırğınının Yer kürəsinin hər hansı bir guşəsində baş verməsinin qarşısını almaq üçün Xocalı soyqırımı həqiqətləri dünya ictimaiyyətinə hərtərəfli çatdırılmalı və humanizm ideallarına sədəqət nümayiş etdirən bütün insanların bu faciəyə öz qəti, birmənalı mövqelərini bildirmələri üçün ciddi və məqsədyönlü iş aparılmalıdır”*.

² Stereotip – eynilik, şablon

Şərti işarələr:

Qalalar

o İnzibati vahidlər

Yollar

Xocalı rayonu

Tofiq Hüseynov Xocalı şəhərində dünyaya gəlmişdi. O, Qarabağ uğrunda döyüşlər zamanı Xocalı ərazi özünümüdafiə batalyonunun təşkilatçılarından biri və komandiri olmuşdu. Rayonda onu "Mixaylo" ləqəbi ilə tanıyırdılar. Müxtəlif döyüşlərdə dəfələrlə fərqlənən Tofiq Hüseynov son qəhrəmanlığını Xocalının düşmən tərəfindən tutulması zamanı göstərdi. O, qeyri-bərabər döyüşdə son gülləsindəkə vurmuşdu, əsir düşməmək üçün qumbaranı partladaraq özü ilə bərabər ona yaxın erməni yaraqlısını da məhv etdi.

Tofiq Mirsiyab oğlu Hüseynov ölümündən sonra Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı adına layiq görüldü.

Xocalı faciəsinə qiymət verilməsi.

Məhz Heydər Əliyevin 1993-cü ildə hakimiyyətə qayıtmasından sonra Xocalı soyqırımına ciddi siyasi, hüquqi qiymət verilmişdir. Milli Məclis onun təşəbbüsü ilə 1994-cü ildə "Xocalı soyqırımı günü haqqında" qərar qəbul etmişdir. Həmin sənəddə hadisənin səbəbləri, günahkarları ətraflı şəkildə göstərilmişdir. Ulu öndərimizin 25 fevral 1997-ci il tarixli sərəncamı ilə hər il fevral ayının 26-sı saat 17.00-da Azərbaycan Respublikasının ərazisində Xocalı soyqırımı qurbanlarının xatirəsinə ehtiram əlaməti olaraq sükut dəqiqəsi elan edilir.

*Leyla Əliyevanın
"Xocalıya ədalət" kampaniyasının gedişindəki çıxışı*

Xocalı faciəsinin soyqırımı kimi dəyərləndirilməsi və dünya ictimaiyyətinə təqdim edilməsi Azərbaycanın xarici siyasətinin əsas istiqamətlərindən biridir. Bu istiqamətdə Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev ardıcıl və sistemli tədbirlər həyata keçirir. Bununla bağlı Heydər Əliyev Fondu, xüsusən onun prezidenti, Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın fəaliyyəti də xüsusi olaraq qeyd edilməlidir.

2008-ci ildə Heydər Əliyev fondunun vitse-prezidenti Leyla Əliyevanın təşəbbüsü ilə "Xocalıya ədalət" beynəlxalq maarifləndirmə kampaniyasına start verilmişdir.

Kampaniya Xocalı soyqırımının dünya ölkələri tərəfindən tanınması, erməni cinayətkarlarının məsuliyyətə cəlb olunması, həmçinin Xocalı soyqırımı qurbanlarının yad edilməsi, onların xatirəsinin əbədiləşdirilməsi və sağ qalmış ailələrə dəstək verilməsi məqsədi daşıyır.

Məhz bu kampaniya sayəsində dünyada Xocalı hadisələrini soyqırımı kimi tanıyan ölkələrin sayı ildən-ilə artmaqdadır.

"Xocalı faciəsi 200 ilə yaxın bir müddətdə erməni şovinist-millətçiləri tərəfindən azərbaycanlılara qarşı müntəzəm olaraq həyata keçirilən etnik təmizləmə və soyqırımı siyasətinin davamlı və ən qanlı səhifəsidir".

***Heydər Əliyevin Xocalı soyqırımının 10-cu ildönümü ilə əlaqədar
Azərbaycan xalqına müraciətindən. 25 fevral 2002-ci il***

1. Xocalı şəhərinin strateji əhəmiyyəti nədə idi?
2. Xocalıya respublikanın hər yerindən nə kimi yardım göstərilirdi?
3. Heydər Əliyev hakimiyyətə qayıtdıqdan sonra Xocalı faciəsi ilə bağlı hansı hüquqi sənədlər qəbul edilmişdir?
4. Xocalı faciəsi haqqında referat hazırlayın.
5. "Xocalıya ədalət" beynəlxalq kampaniyasındakı maarifləndirmə istiqamətlərini göstərin.
6. Sizcə, ölkəmizin şagirdləri həmin kampaniyada necə iştirak edə bilər?

35 MÜSTƏQİLLİYİN İLK ADDIMLARI. HAKİMİYYƏT UĞRUNDƏ ÇƏKİŞMƏLƏR

Böyük əziyyət və qurbanlar hesabına əldə edilmiş dövlət müstəqilliyini qoruyub saxlamaq və inkişaf etdirmək olduqca çətin idi. Azərbaycan Respublikası ilk gündən daxili və xarici siyasətdə müəyyən uğurlar qazansa da, siyasi hərc-mərclik və hakimiyyət uğrunda çəkişmələr ölkənin inkişafına maneçilik törədirdi.

Müstəqillik, ATƏM, BMT, “demokratik blok”, Milli Məclis, Əbülfəz Elçibəy, yaş senzi

Müstəqilliyin ilk addımları. Müstəqil dövlətə çevrilmiş Azərbaycan Respublikası olduqca mürəkkəb beynəlxalq şəraitdə fəaliyyət göstərməli idi. Azərbaycanın daxili və xarici siyasətinin ali məqsədi dövlət müstəqilliyini tanımaq və möhkəmləndirmək, ölkə daxilində səmərəli dövlət quruculuğunu həyata keçirmək, güclü bir dövlət qurmaq və vətəndaşlarının daha yaxşı yaşayışını təmin etməkdən ibarət idi.

Müstəqillik əldə edilən kimi xarici siyasətdə ilk addımlar atılmağa başlandı. Ölkəmizin müstəqilliyini 1991-ci il noyabrın 9-da ilk olaraq Türkiyə Respublikası tanıdı. 1991-ci ilin sonuna qədər Azərbaycan Respublikası Rumıniya, Pakistan, İsveçrə, İran tərəfindən tanındı. Bu proses 1992-ci ildə də davam etdi.

? *Azərbaycan Respublikasının Türkiyə Respublikası tərəfindən tanınmasından neçə il əvvəl Osmanlı imperiyası Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətini tanımışdı?*

? *“Beynəlxalq təhlükəsizlik və əməkdaşlıq sistemində iştirak” dedikdə nə başa düşürsünüz?*

Azərbaycan Respublikası müxtəlif beynəlxalq təşkilatların üzvlüyünə qəbul edilməkdə idi. O, 1991-ci ilin dekabrında İslam Konfransı təşkilatına, 1992-ci ilin fevralında İqtisadi Əməkdaşlıq

Təşkilatına, iyulunda isə Avropada Təhlükəsizlik və Əməkdaşlıq Müşavirəsinə (ATƏM) qoşuldu. 1992-ci il martın 2-də Birləşmiş Millətlər Təşkilatına (BMT-yə) üzv olan Azərbaycan həmin təşkilatın qəbul və təsdiq etdiyi bir çox mühüm beynəlxalq sənədləri imzaladı. Ölkəmizin bir sıra ölkələrdə səfirləkləri açıldı.

Hakimiyyət uğrunda çəkişmələr. Bütün bunlara baxmayaraq, ölkə daxilində siyasi vəziyyət heç də sabit deyildi. 1991-ci il noyabrın 20-də Xocavəndin erməni quldurları tərəfindən tutulması ilə bağlı vəziyyətlə yerində tanış olmaq üçün Yuxarı Qarabağa getmiş nümayəndə heyətini Ağdama aparan vertolyot vurulub salındı. Həlak olmuş şəxslər arasında Dövlət katibi, Baş prokuror, respublikanın bir sıra yüksək rütbəli məmurları, habelə SSRİ Müdafiə Nazirliyinin nümayəndələri, Rusiya və Qazaxıstandan olan müşahidəçilər vardı. Bu hadisə respublikadakı siyasi vəziyyəti daha da gərginləşdirdi.

Noyabrın 26-da Ali Sovetdə Milli Şura haqqında qanuna dəyişikliklər edildi. Yaradılan Milli Şuranın 50 üzvündən 25-i "demokratik blok"un üzvü, 25-i yerdə qalan deputatlardan ibarət idi. Bu, demokratik qüvvələrin ciddi uğuru kimi qiymətləndirildi.

20 noyabr 1991-ci ildə baş verən vertolyot faciəsi

Qanundakı dəyişiklik nəyə görə demokratik qüvvələrin uğuru sayılırdı?

?

Ölkənin o dövrdəki prezidenti Ayaz Mütəllibov və onun yaxın ətrafı vəziyyətə tam nəzarət etməkdə çətinlik çəkirdi. Rusiyanın imperiyapərəst dairələri var qüvvələri ilə Azərbaycanda öz təsirlərini saxlamağa çalışırdılar.

Xocalı faciəsi ölkədəki siyasi gərginliyi daha da şiddətləndirdi. Əhalinin çox hissəsi uzun müddət ərzində mühasirədə qalan şəhərə lazımı köməyin göstərilməməsinə, geniş hücum olacağı barədə məlumat alındıqdan sonra da Xocalının dinc əhalisinin təhlükəsiz yerlərə köçürülməməsinə görə respublika rəhbərliyini ittiham edirdi. Ali Sovetin binası qarşısında izdihamlı mitinq keçirən xalqın tələbi ilə parlamentin 1992-ci il martın 5–6-da keçirilən fövqəladə sessiyası A.Mütəllibovun istefasını qəbul etdi. Parlamentin sədri Yaqub Məmmədov prezident səlahiyyətlərini daşımağa başladı. Elan edilmiş prezident seçkiləri hakimiyyət uğrunda mübarizəni daha da gücləndirdi. Həm hakimiyyəti ələ keçirmək, həm də revanş¹ almaq istəyənlər fəallaşmışdı. Həmin dövrdə Konstitusiyanın 121-ci maddəsinin 2-ci bəndi prezident seçilməsi üçün yaş senzi müəyyən edirdi. Xalqın həmin bəndin dəyişdirilməsi, bununla da, Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıtmasına imkan verilməsi ilə bağlı çoxsaylı müraciətlərinə respublika rəhbərliyi məhəl qoymurdu.

Hakimiyyət böhranı Şuşa və Laçının işğalından sonra yeni mərhələyə qədəm qoydu. A.Mütəllibov öz tərəfdarlarının köməkliliyi ilə mayın 14-də keçirilən parlamentin sessiyasında yenidən öz vəzifəsinə qaytarıldı. O, dərhal ölkədə fövqəladə vəziyyət tətbiq etmək, siyasi azadlıqları məhdudlaşdırmaq haqqında fərman verdi.

A.Mütəllibovun hakimiyyəti ilk dəfə tərk etməsi və yenidən qayıtması nə ilə bağlı idi?

?

Demokratik qüvvələr A.Mütəllibovun hakimiyyətə qayıtmasını hiddətlə qarşıladılar. Mayın 15-də Azərbaycan Xalq Cəbhəsinin qərarı qarşısında mitinq başlandı. Ölkədəki proseslərlə bağlı Heydər Əliyevin bəyanatı orada dəfələrlə səsləndirildi. O, növbədənəkar sessiyada qəbul olunmuş qərarları Konstitusiyaya zidd qərarlar kimi qiymətləndirdi, Naxçıvan Muxtar Respublikası əhalisinin keçmiş prezidentin yenidən hakimiyyətə gəlməsini müdafiə etmədiyini və Bakıda keçirilən kütləvi mitinqlərlə həmrəy olduğunu bildirdi.

¹ Revanş – qisas, intiqam, əvəzini çıxma

“Təkcə antidemokratik tədbirə deyil, həm də xalqa qarşı yeni cinayətə yol verilmişdir”.

Heydər Əliyevin yerli televiziya ilə Naxçıvan sakinlərinə müraciətindən. 15 may 1992-ci il Qətiyyətin təntənəsi. Bakı, 1995, səh. 293

AXC rəhbərliyinin A.Mütəllibovun Konstitusiyaya zidd rejimini tanımaqla bağlı çağırışına bütün müxalif qüvvələr qoşuldu. A.Mütəllibovu dəstəkləyən daxili qüvvələr və Rusiya qüvvələr nisbətini görərək açıq silahlı münaqişəyə girməkdən çəkildilər. Demokratik qüvvələrin yürüşü nəticəsində strateji əhəmiyyətli dövlət obyektləri ələ keçirildi. A.Mütəllibov ölkədən qaçmalı oldu.

Ali Sovetin mayın 18-dəki sessiyası mayın 14-də parlamentin qəbul etdiyi qərarların qanuni olmadığını elan etdi. İsa Qəmbərov Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sədri seçilərək prezident səlahiyyətlərini müvəqqəti olaraq həyata keçirməyə başladı. Beləliklə, AXC hakimiyyətə gəlişini legitimləşdirdi². Həmin sessiyada Ali Sovetin Milli Şurası “Milli Məclis” adlandırıldı və parlament səlahiyyətlərinə malik oldu.

İyunun 7-də keçirilən Prezident seçkilərində AXC-nin sədri Əbülfəz Elçibəy qalib gəldi. Lakin hakimiyyətə gəlmiş qüvvələr tezliklə xalqın etibarını itirməyə başladılar. Onlar hakimiyyəti möhkəmləndirə və ondan xalqın xeyrinə səmərəli istifadə edə bilmədilər. Bunun başlıca səbəbi Azərbaycanın düşmənlərinin xalqın hakimiyyətinin güclənməsini, ölkəmizin güclü dövlətə çevrilməsini istəməmələri idi.

Parlament səlahiyyətlərinə malik olmaq nə deməkdir?

Azərbaycan Xalq Cəbhəsi hakimiyyətə necə gəldi?

Rəhbərliyin kadr siyasətindəki səhvləri, idarəçilikdə yol verdiyi ciddi qüsurları xalqı ondan daha da uzaqlaşdırdı. Hətta Ə.Elçibəy özü də AXC-nin 1993-cü il 27 fevral tarixli müşavirəsində: “*Dövlət icra hakimiyyəti başçıları və hüquq-mühafizə orqanları işçiləri nüfuzdan salır*”, – deməyə, mayın 25-də keçirdiyi müşavirədə isə: “*Ölkəni korrupsiya bürüyüb. Respublikada rüşvət baş alıb gedir...*”, – etirafını etməyə məcbur oldu.

Həm iqtidarın səriştəsiz siyasəti, həm də xarici güclərin təhrikçiliyi ölkə daxilində separatçı qüvvələri ruhlandırırdı.

1993-cü il iyun ayının əvvəllərində hərbi qiyam başladı. Surət Hüseynovun başçılıq etdiyi hərbi hissə ölkə rəhbərliyinə tabe olmaqdan imtina etdi. İqtidar hərbi müxalifətin öhdəsindən gəlməkdə çətinlik çəkirdi. İyunun 4-də Gəncədə silahlı toqquşma baş verdi və hökumət qüvvələri məğlub oldu. Qiyamçılar Bakı istiqamətində irəliləməyə başladılar. Danışıqlar nəticəsində parlamentin sədri, Baş nazir, üç güc naziri istefa verməli oldular və ölkədə hakimiyyət boşluğu yarandı.

1. *Azərbaycan Respublikasının daxil olduğu ilk beynəlxalq təşkilatı göstərin.*
2. *Azərbaycanın hal-hazırda üzvü olduğu daha hansı beynəlxalq təşkilatları göstərə bilərsiniz?*
3. *Azərbaycanın 1991–1992-ci illərdə müxtəlif dövlətlər tərəfindən tanınması barədə təqdimat hazırlayın.*
4. *Azərbaycan xalqı 1992-ci ildə Konstitusiyadakı yaş senzinin ləğvini nəyə görə tələb edirdi?*
5. *AXC rəhbərliyinin hakimiyyəti qoruya bilməməsinin səbəblərini müəyyənləşdirməyə çalışın.*
6. *1993-cü ilin iyununda Gəncədə başlanan hadisələr nəyə görə hərbi qiyam adlandırılır?*

MİLLİ QURTULUŞ

36

Azərbaycan xalqının böyük oğlu, Ümummilli lider Heydər Əliyevin respublika rəhbərliyinə qayıdışı, xalqın gözlədiyi kimi, ölkənin ən mühüm sahələrdə ciddi irəliləyişinə səbəb oldu və vətəndaş müharibəsinin qarşısını aldı. Azərbaycan xalqı haqlı olaraq onun ölkəyə yenidən rəhbərlik etməsinə Milli Qurtuluş adı verdi.

Heydər Əliyev, Muxtar Respublika, blokada, Yeni Azərbaycan Partiyası, Milli Qurtuluş Günü

Heydər Əliyevin Naxçıvandakı fəaliyyəti.

Naxçıvan MR Ali Məclisinin sədri Heydər Əliyev Muxtar Respublikaya olduqca çətin bir şəraitdə başçılıq edirdi. Ermənistan Naxçıvana gedən yolları bağlayaraq onu blokada saxlayırdı. 1992-ci il mart ayında H.Əliyevin S.Dəmirəllə görüşündən sonra Türkiyə Naxçıvana ərzaq, toxum, avadanlıq göndərdi. Enerji çatışmazlığını aradan qaldırmaq üçün Naxçıvan MR Türkiyənin elektrik şəbəkəsinə qoşuldu. 1992-ci ilin mayında Türkiyə ilə sərhəddə Sədərək-Dilucu

Heydər Əliyev Naxçıvandakı fəaliyyəti zamanı

“Ümid” körpüsü açıldı. 1992-ci ilin avqustunda H.Əliyev İranın prezidenti ilə görüşdü və Naxçıvanın ehtiyaclarının ödənilməsi ilə bağlı razılaşmalar əldə edildi. Naxçıvan ərazisini İranla birləşdirən yeni körpü açıldı, İrandan elektrik enerjisi alınmağa başlandı.

Ümummilli liderin Rusiya Federasiyasının Müdafiə Nazirliyi, Cənubi Qafqaz Hərbi Dairəsinin rəhbərliyi ilə apardığı danışıqlar nəticəsində Naxçıvanda yerləşən 75-ci diviziyanın ləğv edilməsi və onun bütün əmlakının Azərbaycan Respublikasına verilməsi barədə razılıq əldə edildi. Bu razılığın şərtləri 1992-ci ilin yayında həyata keçirildi. Naxçıvanda Azərbaycan Müdafiə Nazirliyinin Əlahiddə Motoatıcı Briqadası yaradıldı. Rusiyanın qoşun hissələrinin hərbi və təsərrüfat əmlakı Azərbaycanda yeni yaradılan Müdafiə Nazirliyinin hərbi hissəsinin sərəncamına verildi. Rusiya ordusunun hərbi hissələri avqustda Naxçıvanı tərk etdi.

“Yadda saxlamaq lazımdır ki, Sovet ordusu və onun hərbi texnikası keçmiş İttifaqın bütün respublikalarının xərxi ilə yaradılmış və saxlanılırdı. Ona görə də hərbiçilərdə olan silahlar, hərbi texnika və avadanlıq onların yerləşdiyi hər bir respublikanın payına düşməlidir. Biz muxtar respublikadan silahların, hərbi texnikanın və avadanlığın aparılmasına heç cür yol verə bilmərik”.

Heydər Əliyev, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisi Rəyasət Heyətinin 1992-ci il yanvarın 2-də keçirilən iclasındakı çıxışından Müstəqillik yollarında. Bakı, 2016, səh. 111

181

Sovet ordusunun Azərbaycanda olan hərbi texnikasına nəyə görə iddia olunurdu?

Azərbaycan Respublikası ilə İran və Türkiyə arasında – Naxçıvan ərazisindəki 215 km məsafədə olan dövlət sərhədinin mühafizəsinin də öz sərhədcilərimizə həvalə edilməsi barədə razılaşma əldə olundu. Sentyabrın sonunda Rusiya sərhəd dəstəsinin sonuncu əsgər və zabitləri səlahiyyətlərini Azərbaycan Respublikasının Sərhəd Qoşunlarının 1-ci Sərhəd Dəstəsinə verərək muxtar respublikanı tərk etdilər. Beləliklə, ilk milli sərhəd qoşunlarının yaradılmasına da Naxçıvandan başlandı.

Həmin vaxt Azərbaycan ərazisində Rusiya qoşunlarının olmasının səbəbi nə idi?

Heydər Əliyevin 91-lərin bir qrupu ilə görüşü

oktyabrın 24-də cavab verdi. O, öz cavabında mövcud ictimai-siyasi durumu ciddi şəkildə təhlil etdi və yaranmış ağır vəziyyətdən çıxış yollarını göstərdi. Heydər Əliyev Yeni Azərbaycan Partiyasının yaradılmasının obyektiv zərurətə əsaslandığını və onun fəaliyyətində fəal iştirak etməyə hazır olduğunu bildirdi.

Yeni Azərbaycan Partiyasının yaradılmasında məqsəd Azərbaycan Respublikasını mövcud böhrandan xilas etmək idi. Qısa müddət ərzində Heydər Əliyevin sədrliyi ilə partiyanın təşkilat komitəsi formalaşdı, onun rəhbərliyi ilə proqram və nizamnamə layihələri hazırlandı.

1992-ci il noyabrın 21-də Naxçıvanda Azərbaycan Respublikasının bütün bölgələrini təmsil edən nümayəndələrin iştirakı ilə Yeni Azərbaycan Partiyasının təsis konfransı keçirildi. Konfransda partiyanın yaradılması haqqında qərar, həmçinin onun proqramı və nizamnaməsi qəbul edildi. Heydər Əliyev yekdilliklə partiyanın sədri seçildi. Beləliklə, xalqımızın həyatında mühüm rol oynayan və öz üzərinə böyük tarixi missiya götürən Yeni Azərbaycan Partiyası yaradıldı.

Heydər Əliyev çoxları tərəfindən təkcə YAP-ın deyil, bütün Azərbaycan xalqının lideri kimi qəbul edilirdi. O öz müdrik məsləhətləri ilə xalqı yaxınlaşmaqda olan fəlakətlərdən qurtarmağa, o dövrdəki iqtidara, siyasətçilərə düzgün yol göstərməyə səy göstərirdi.

“Yeni Azərbaycan Partiyası parlament tipli partiyadır və qəbul etdiyi proqramına uyğun olaraq aşağıdakıları özünün məqsədləri hesab edir:

Azərbaycanın dövlət müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsi, milli, dini və dil mənsubiyyətindən asılı olmayaraq bütün vətəndaşların bərabər hüquqlara malik olduğu sivilizasiyalı, demokratik, hüquqi dövlət yaradılması. Lakin ön planda Azərbaycanın qarşısında duran ən mühüm və təxirəsalınmaz problemlərin həlli dayanır – hər şeydən əvvəl, respublikanın genişmiqyaslı xarakter almış müharibə vəziyyətindən çıxarılması. Qarabağ probleminin həll olunması, habelə ağır sosial-iqtisadi böhranın dəf edilməsi”.

Heydər Əliyevin Moskvada çıxan “Nezavisimaya qazeta”ya müsahibəsindən.

15 dekabr 1992-ci il

Qətiyyətin təntənəsi. Bakı, 1995, səh. 366

Heydər Əliyevin respublika rəhbərliyinə qayıdışı. Ölkə rəhbərliyi bu məsləhətlərə məhəl qoymurdu. Siyasi böhran ölkəni parçalanma və vətəndaş müharibəsi həddinə çatdırdıqda iqtidar Heydər Əliyevə müraciət etməli oldu. Ulu öndər xalqın və respublika rəhbərliyinin təkidli dəvətlərini qəbul etməyə bilməzdi. O, demək olar ki, başlanmış vətəndaş müharibəsinin qarşısını almaq üçün düşünülmüş siyasi tədbirlər həyata keçirdi. İyunun 13–14-də Gəncədə hərbi müxalifətlə danışıqlar aparən H.Əliyev yaranmış siyasi böhrandan çıxmağın yollarını müəyyənləşdirdi.

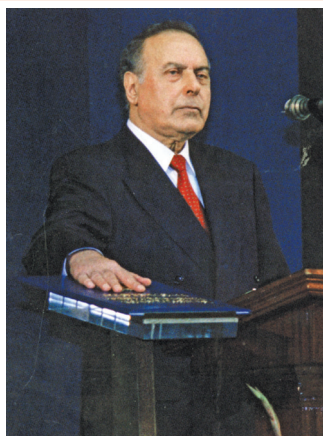
İyunun 15-də Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin fəvqəladə sessiyasında Heydər Əliyev Ali Sovetin sədri seçildi. Həmin gün ölkəmizin tarixinə Qurtuluş Günü kimi daxil oldu. 1997-ci ildən etibarən 15 iyun Azərbaycan Respublikasında Milli Qurtuluş Günü kimi bayram edilir. 1993-cü ilin 15 iyunu Azərbaycan xalqının tarixində yeni bir dövrün başlanğıcı oldu.

Heydər Əliyev neçə illik fasilədən sonra yenidən Azərbaycana rəhbərlik etməyə başladı?

Ölkədəki ictimai-siyasi gərginlik davam etməkdə idi. Prezident Əbülfəz Elçibəy iyunun 17-dən 18-nə keçən gecə Bakını tərk etdi və Ordubad rayonunda yerləşən Kələki kəndinə getdi. O bunu paytaxtda qardaş qırğınının qarşısını almaq istəyi ilə izah etdi və ölkəni buradan idarə edə biləcəyini bildirdi. Ali Sovetin Prezidentə geri qayıtmaq təklifləri qəbul olunmadı. Belə olduqda Prezident səlahiyyətləri də Heydər Əliyevə həvalə edildi.

1993-cü ilin yayı və payızında xalq Ulu öndərin ətrafında daha sıx birləşdi. Avqustun sonunda ümumxalq referendumunda Azərbaycan xalqı Əbülfəz Elçibəyə bir prezident kimi etimadsızlıq göstərdi.

1993-cü il oktyabrın 3-də Ümummilli lider Heydər Əliyev mütləq səs çoxluğu ilə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçildi.

Heydər Əliyev andıçmə mərasimində. 10 oktyabr 1993-cü il

“...Azərbaycan xalqı öz tarixinin ən mürəkkəb, faciəli dövrünü yaşayır. Məhz bu dövrdə mənim üzərimə qoyulan bu vəzifənin məsuliyyətini dərindən dərk edirəm və əmin etmək istəyirəm ki, bütün fəaliyyətimi, bütün həyatımı bu etibarı doğrultmaq, xalqın ümidlərini doğrultmaq işinə həsr edəcəyəm...”

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin andıçmə mərasimindəki çıxışından.

10 oktyabr 1993-cü il

Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013, səh. 22

Beləliklə, Heydər Əliyev Azərbaycan Respublikasının rəhbərliyinə qayıtdı, onun müstəqilliyini möhkəmləndirdi, onu əbədi və dönməz etdi.

1. Heydər Əliyevin Naxçıvandakı fəaliyyəti Muxtar Respublika üçün hansı sahələrdə mühüm əhəmiyyət daşıyırdı?
2. Heydər Əliyevin Naxçıvandakı fəaliyyəti barədə referat hazırlayın.
3. Yeni Azərbaycan Partiyasının yaranması hansı tarixi zərurətlə bağlı idi?
4. Yeni Azərbaycan Partiyasının yaranma prosesi haqqında təqdimat hazırlayın.
5. 15 iyun tarixinin niyə Milli Qurtuluş Günü kimi qeyd edildiyini əsaslandırın.
6. 1993-cü ilin avqustunda ümumxalq referendumunun keçirilməsinə nəyə görə ehtiyac yaranmışdı?

XI FƏSİL. HÜQUQİ DEMOKRATİK DÖVLƏT QURUCULUĞU YOLUNDA

37 HÜQUQİ İSLAHATLAR VƏ DEMOKRATİK DÖVLƏT QURUCULUĞU

Müstəqilliyini yenidən elan etmiş Azərbaycan Respublikasının müasir, demokratik, hüquqi bir dövlətə çevrilməsi vacib idi. Ulu öndər Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında ölkəmiz həmin istiqamətlərdə inkişaf edərək qısa müddət ərzində dünya dövlətləri arasında öz layiqli yerini tuta bildi.

Hüquqi dövlət, Konstitusiya, bələdiyyə, Hüquqi İslahatlar Komissiyası, senzura, plüralizm

Demokratik dövlət quruculuğuna başlanılması. Müasir Azərbaycan Respublikası müstəqilliyinin ilk illərindən etibarən demokratik, hüquqi və dünyəvi dövlət yaratmaq məqsədini elan etmiş və dövlət quruculuğu sahəsində ardıcıl, qətiyyətli tədbirlər həyata keçirmişdir. Bu cür bir dövləti yaratmaq üçün ölkəmiz tarixi təcrübəyə, qədim dövlətçilik ənənələrinə, güclü iqtisadiyyata, lazımi elmi potensiala, ən əsası isə, Heydər Əliyev kimi təcrübəli bir siyasi liderə malik idi.

Demokratik, hüquqi və dünyəvi respublika quruculuğu ilə bağlı həyata keçirilən tədbirləri mərhələlərə bölmək mümkündür. Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini bərpa etdiyi 18 oktyabr 1991-ci ildən Heydər Əliyevin ölkədəki hakimiyyətə qayıtdığı 15 iyun 1993-cü ilə qədər davam etmiş dövrü bu prosesin birinci mərhələsi hesab etmək olar.

Heydər Əliyevin Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sədri seçilməsindən Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının referendum yolu ilə qəbul edildiyi 12 noyabr 1995-ci il tarixə qədər olan dövr demokratik dövlət quruculuğunun ikinci mərhələsi kimi qiymətləndirilə bilər. Bu dövrdə Heydər Əliyevin 1993-cü ildə ümumxalq səsverməsi ilə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilməsi xalqın ona olan yüksək etimadını bir daha nümayiş etdirdi.

Azərbaycanda demokratiyanın, qanunçuluğun inkişaf prosesi 1990-cı illərin ikinci yarısında xüsusən sürətləndi. Ümummilli liderin dediyi kimi, “1995-ci ilin ortalarında Azərbaycan bütün qeyri-qanuni silahlı qüvvələrdən xilas olmuş, tamamilə möhkəmlənmiş, keyfiyyətə yeni bir mərhələyə daxil olmuş, dövlət quruculuğunda böyük işlərə başlamaq üçün möhkəm ictimai-siyasi sabitlik və qanunçuluq şəraitinə gətirilmiş dövlətə çevrilmişdi”.

Azərbaycan Respublikasının konstitusiyası

“Biz demokratiya, dövlətçilik istiqamətində, müstəqil dövlət qurmaq sahəsində böyük yol keçmiş ölkələrin konstitusiya yaratmaq, konstitusiya inkişafı təcrübəsindən istifadə etməyə çalışmışıq... Bir çox ölkələrin, o cümlədən Qərbi ölkələrinin, MDB-yə daxil olan ölkələrin konstitusiyalarını çox diqqətlə öyrənmişik. Təbii ki, həm bu təcrübəni, həm də tarixi, milli adət və ənənələri əsas tutaraq, milli və tarixi keçmişimizə dərin hörmətimizi ifadə edərək öz konstitusiyamızın layihəsini hazırlamışıq...”

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin 12 noyabr 1995-ci ildə seçki məntəqəsində səs verdikdən sonra jurnalistlərlə görüşdə etdiyi bəyanatdan
Böyük Liderin 90. Bakı, 2013, səh. 57

1995-ci ilin iyununda Prezident Heydər Əliyevin sədrliyi ilə Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasını hazırlamaq üçün Konstitusiya Komissiyası yaradıldı. Komissiyaya ölkənin tanınmış hüquqşünasları, qanunverici, icra və məhkəmə hakimiyyəti nümayəndələri cəlb olunmuşdu. Komissiya Heydər Əliyevin dəyərli məsləhətlərini, Azərbaycan xalqının milli xüsusiyyətlərini, qabaqcıl demokratik ölkələrin təcrübəsini nəzərə alaraq Konstitusiya layihəsini hazırladı. Layihə mətbuatda dərc edildi və ümumxalq müzakirəsinə verildi. Vətəndaş-

*Azərbaycan Respublikası
Konstitusiya Məhkəməsinin binası*

lardan və təşkilatlardan alınan təkliflər nəzərə alınaraq layihəyə düzəliş və əlavələr edildi. "Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası"nın layihəsinin yeni variantı əhalinin tanış olması üçün mətbuatda dərc olundu. Müstəqil Azərbaycan dövlətinin Əsas Qanunu – Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası 1995-ci il noyabrın 12-də referendumla qəbul edildi. Seçicilərin mütləq əksəriyyəti Konstitusiya layihəsini bəyəndiyini bildirdi.

Sizcə, ölkəmizin hər bir vətəndaşı Konstitusiya mətninin tərtibində necə iştirak edə bilərdi?

?

Demokratik dövlət quruculuğu prosesinin davamı. Müstəqil Azərbaycanın Konstitusiyasının qəbul edildiyi vaxtdan Ümummilli liderin 12 dekabr 2003-cü ildə vəfatına qədər olan dövr demokratik dövlət quruculuğu prosesinin üçüncü dövrü hesab edilə bilər. Bu dövrdə də Heydər Əliyev hüquqi-demokratik dövlət quruculuğu sahəsində mühüm tədbirlər həyata keçirmişdir. 11 oktyabr 1998-ci ildəki seçkilərdə Heydər Əliyev seçicilərin əksəriyyətinin səsini toplayaraq yenidən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti oldu. Bu onun fəaliyyətinin xalq tərəfindən yüksək qiymətləndirilməsinin təzahürü idi.

24 avqust 2002-ci ildə keçirilmiş referendumun nəticələrinə görə, Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında əlavələr və dəyişikliklər aparıldı. Bununla da, ölkəmizdə hüquqi və demokratik dövlət quruculuğunun konstitusiya əsasları möhkəmləndirildi.

Sizcə, Konstitusiyadakı əlavə və dəyişikliklərə ehtiyac nəyə görə yaranmışdı?

?

1996-cı ildə qanunların beynəlxalq normalara uyğun hazırlanması məqsədilə Respublika Prezidentinin yanında Hüquqi İslahatlar Komissiyası yaradıldı. Milli Məclis tərəfindən ölkədə siyasi-iqtisadi, mədəni prosesləri nizama salan yüzlərlə qanun qəbul edildi. Prezident 1998-ci ildə insan, vətəndaş hüquq və azadlıqlarının, söz, fikir, mətbuat azadlığının təmin edilməsi, senzuranın ləğv olunması haqqında fərmanlar verdi. Ölkədə məhkəmə islahatı keçirildi. Şərqdə ilk dəfə olaraq Azərbaycanda 1998-ci ildə ölüm cəzası ləğv edildi. Ölkədə aparılan siyasi, hüquqi islahatlar demokratik inkişaf proseslərini də sürətləndirdi.

Senzuranın ləğvi nəyə görə demokratik əhəmiyyət daşıyır?

?

12 dekabr 1999-cu ildə Azərbaycan Respublikasında ilk bələdiyyə seçkiləri keçirildi. 1998-ci ildə ölkədə Konstitusiya Məhkəməsi yaradıldı. 2000-ci ildən etibarən hakimlərin xüsusi imtahan verməsi təcrübəsi həyata keçirilməyə başlandı. Dövlət idarəetmə sistemində islahatlar reallaşdırıldı.

Heydər Əliyev Azərbaycanın ziyalı və sənətkar qadınları ilə

iqtidar və müxalifət partiyalarından olan nümayəndə heyətinin 2001-ci ildən etibarən Avropa Şurasındaki səmərəli fəaliyyəti deyilənləri təsdiq edirdi.

Müstəqil Azərbaycanda, xüsusən Heydər Əliyevin hakimiyyəti illərində qadınların cəmiyyətdəki rolunun artırılması sahəsində mühüm işlər görüldü. 1995-ci ildə Azərbaycan Respublikası “Qadınlara qarşı ayrı-seçkililiyin bütün formalarının ləğv edilməsi haqqında” Konvensiyaya qoşuldu. Heydər Əliyev qadın hüquqlarının reallaşması və təminatı istiqamətində mühüm fərman və sərəncamlara imza atdı. 1998-ci ildə Qadın Problemləri üzrə Dövlət Komitəsi yaradıldı.

“...Bilirsinizmi, biz fəxr edə bilərik ki, xalqımız qısa müddətdə böyük sivilizasiya yolu keçmişdir, qadın azaddır, qadın ictimai-siyasi həyatda, dövlət işlərində yaxından iştirak edir, elmi tədqiqatla məşğul olur, qadın səhiyyə, mədəniyyət sahələrində çalışır...”

Azərbaycan Respublikası Prezidenti Heydər Əliyevin GUÖAM ölkələri qadınlarının Bakıda keçirilən birinci əməkdaşlıq forumunun iştirakçılarını qəbul edərkən söhbətindən, 20 sentyabr 2001-ci il Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013, səh. 192

Akademik Ramiz Mehdiyevin müstəqillik uğrunda mübarizə və müstəqil dövlətçilik tariximizi bölüyü mərhələlər:

- 1988–1992 – romantik eyforiya;
- 1992–1993 – kütləvi şüurda aydınlaşma və dərkətmə;
- 1993–1995 – müstəqillik ideyaları və dövlətçilik uğrunda gərgin, amansız mübarizələr, müstəqillik və idarəçilik şüurunun qələbəsi;
- 1995–2003 – tammiqyaslı hüquqi demokratik dövlət və vətəndaş cəmiyyəti quruculuğu.

? 1988–2003-cü illərə aid tariximizin bu mərhələlərə bölünməsi necə əsaslandırılmalıdır?

Daha sonrakı mərhələ isə hüquqi dövlət quruculuğunun davamı və daha da möhkəmləndirilməsi mərhələsi kimi xarakterizə olunur.

1. Demokratik dövlət quruculuğunun 1991–2003-cü illərdəki dövrünü nəyə görə üç mərhələyə ayırmaq olar?
2. 1995-ci ildə qəbul olunmuş Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası ölkəmizin neçənci konstitusiyası idi?
3. Ölüm cəzasının ləğvinin mütərəqqi əhəmiyyətini əsaslandırmağa çalışın.
4. Heydər Əliyevin Azərbaycana başçılıq etdiyi illərdə ölkəmizdə qadınların cəmiyyətdəki rolunun artması istiqamətində hansı addımlar atılıb?

¹ Plüralizm – bir məsələ barəsində müxtəlif rəylərin olması, çoxfikirlilik

XX ƏSRİN 90-cı İLLƏRİNDƏ HƏYATA KEÇİRİLƏN SOSIAL-İQTİSADI İSLAHATLAR

38

1990-cı illərin əvvəllərində, müstəqilliyin ilk dövründə Azərbaycan çox ağır sosial-iqtisadi durumla üzləşmişdi. Ümummilli lider Heydər Əliyevin uzaqgörən və müdrik siyasəti, onun rəhbərliyi altında aparılmış islahatlar nəticəsində ölkəmiz çətinliklərdən üzüağ çıxaraq sosial-iqtisadi sahədə böyük uğurlara imza atdı.

integrasiya, özəlləşdirmə, normativ-hüquqi baza, “Əsrin müqaviləsi”, neft strategiyası

Sosial-iqtisadi islahatların başlıca istiqamətləri. Heydər Əliyev Azərbaycanda hakimiyyətə qayıdarkən ilk iki ildə (1993–1994-cü illər) dövlətçiliyin qorunub saxlanması və gücləndirilməsi, iqtisadiyyatın sabitləşdirilməsi və bazar iqtisadiyyatına keçilməsinin üç başlıca istiqamətini müəyyənləşdirdi:

1. Ölkədə siyasi sabitliyin bərpa edilməsi, dövlətçiliyin qorunub saxlanması və möhkəmləndirilməsi; demokratik, hüquqi, sivilizasiyalı dövlət qurulması və inkişaf etdirilməsi;

2. Respublika iqtisadiyyatının düşdüyü dərin böhrandan çıxarılması, islahatlar aparılması, bazar iqtisadiyyatına keçilməsi və onun sürətlə inkişaf etdirilməsi;

3. Respublikanın iqtisadiyyatının dünya iqtisadiyyatına bağlanması, xarici investisiyaların, qabaqcıl elmi-texniki, texnoloji, təhsil və mədəniyyət yeniliklərinin, istehsal təcrübəsinin ölkəmizə cəlb edilməsi.

Azərbaycan Respublikası Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında hər üç istiqamətdəki problemləri ardıcıl olaraq, mərhələlərlə həll etdi.

İslahatların birinci mərhələsi. 1993–1997-ci illəri əhatə edən I mərhələdə ölkə dərin, hərtərəfli böhrandan çıxarıldı, bazar iqtisadiyyatına və dünya iqtisadiyyatına integrasiyanın əsasları yaradıldı.

Bu zaman torpaq öz sahiblərinə – kəndlilərə qaytarıldı. İlk növbədə, özəlləşdirilmənin normativ-hüquqi bazası yaradıldı. Torpağın kəndlilərə verilməsi kənd təsərrüfatının inkişafına imkan verdi. Bununla yanaşı, müxtəlif tabelikdə olan kiçik və orta istehsal, həmçinin xidmət müəssisələrinin özəlləşdirilməsinə başlandı.

Torpaq Sovet hakimiyyəti dövründə kəndlilərdən necə alınmışdı?

?

Neft sənayesi iqtisadiyyatın qabaqcıl sahəsi kimi mühüm rol oynayırdı. O, iqtisadiyyatın digər sahələrini inkişaf etdirməkdə, xarici investisiyaları ölkə iqtisadiyyatına cəlb etməkdə və daxili investisiya imkanlarını genişləndirməkdə mühüm rol oynaya bilərdi. Neftin iqtisadiyyatın inkişafının və ölkənin müstəqilliyinin təmin edilməsinin təminatçısı olduğunu nəzərə alan Heydər Əliyev özünün neft strategiyasını müəyyənləşdirdi.

Bu strategiya Azərbaycanın zəngin neft-qaz ehtiyatlarını ən müasir üsullarla hasil etməkdən, xarici bazarlarda satmaqdan və əldə edilmiş gəlir hesabına respublika iqtisadiyyatının bütün sahələrini inkişaf etdirməkdən, əhəlinin maddi rifahını yüksəltməkdən ibarət idi.

Azərbaycanın yeni neft strategiyasının əsası 20 sentyabr 1994-cü ildə “Əsrin müqaviləsi”nin imzalanması ilə qoyuldu. Bu müqavilə Xəzər dənizinin Azərbaycan sektorunda yerləşən üç zəngin neft yatağının iri xarici neft şirkətləri ilə birgə işlənməsini nəzərdə tuturdu. “Əsrin müqaviləsi”ndə 8 ölkənin (Azərbaycan, ABŞ, Böyük Britaniya, Rusiya, Türkiyə, Norveç, Yaponiya, Səudiyyə Ərəbistanı) 13 məşhur neft şirkəti iştirak edirdi.

“Əsrin müqaviləsi”ndə iştirak etmiş şirkətlərdən hansılarını göstərə bilərsiniz?

Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında işlənilib hazırlanmış yeni neft strategiyası Azərbaycanın neft sənayesində köklü islahatların aparılmasına, güclü infrastruktur yaradılmasına, neft sənayesinə müasir texnologiyaların, idarəetmə təcrübəsinin cəlb edilməsinə gətirib çıxardı.

1994–2001-ci illərdə Azərbaycan Respublikasının Dövlət Neft Şirkəti 14 ölkənin 32 neft şirkəti ilə 21 müqavilə imzaladı. Həmin müqavilələrə görə, Azərbaycana 60 milyard dollar həcmində investisiya cəlb olunması nəzərdə tutulurdu. 1995-ci ildə “Əsrin müqaviləsi”ni həyata keçirmək üçün Azərbaycan Beynəlxalq Əməliyyat Şirkəti (ABƏŞ), 1996-cı ildə “Qarabağ” strukturu üzrə olan müqavilənin reallaşdırılması üçün “Xəzər” Beynəlxalq Neft Şirkəti təşkil edildi. Başqa müqavilələr üzrə də müvafiq əməliyyat şirkətləri yaradıldı.

Azərbaycanın imzaladığı neft müqavilələri ilə bağlı məlumat əldə edin.

1997-ci ildə “Əsrin müqaviləsi” üzrə neftin hasilatına başlanıldı. Azərbaycanda çıxarılan neftin daşınma marşrutları mühüm əhəmiyyət kəsb edirdi. 1997-ci ildə Rusiyadan keçən “Şimal” (Bakı-Novorossiysk) neft kəməri istifadəyə verildi.

“Azərbaycan iqtisadi cəhətdən artıq oturmuş dövlət kimi tanınır. Mən hesab edirəm ki, biz artıq iqtisadi sahədə keçid dövrünü başa vurmuşuq. Dünyanın aparıcı maliyyə qurumları Azərbaycanda aparılan islahatları çox yüksək qiymətləndirirlər. Müxtəlif hesablamalara görə, Azərbaycan postsovet məkanında iqtisadi islahatlar və iqtisadi inkişaf baxımından birinci yerdədir. Mən hesab edirəm ki, artıq bu sahədə keçid dövrü başa çatmışdır”.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin Bakı Dövlət Universitetinin yaradılmasının 90 illik yubileyinə həsr olunmuş təntənəli mərasimdəki çıxışından, 2 noyabr 2009-cu il Müstəqillik yollarında. Bakı, 2016, səh. 310–311

Ölkə iqtisadiyyatına qoyulan xarici investisiyanın miqdarı 1993-cü ildə 15 milyon, 1995-ci ildə 375 milyon, 1996–2002-ci illərdə isə 9 milyard dollar təşkil edirdi. 1996–1997-ci illərdə ölkə iqtisadiyyatı böhrandan çıxıb sabit inkişaf etməyə başladı, aparılmış islahatlar bazar iqtisadiyyatının və dünya iqtisadiyyatına inteqrasiyanın əsaslarını yaratdı. Neft strategiyasının vəzifələri həyata keçirilməyə başladı.

İslahatların ikinci mərhələsi. Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişafının II mərhələsi 1998–2002-ci illəri əhatə edirdi. Bu mərhələ qısa və orta müddətli proqramlarla bazar iqtisadiyyatının əsaslarının möhkəmləndirilməsi, onun bütün sahələrində davamlı inkişafa nail olunması və dünya iqtisadiyyatına inteqrasiyanın genişləndirilməsi ilə xarakterizə oluna bilər.

1999-cu ildə Gürcüstan istiqamətində Bakı–Supsa “Qərb neft kəməri” istifadəyə verildi. 1999-cu il noyabrın 18-də İstanbulda xam neftin Bakı–Tbilisi–Ceyhan əsas boru kəməri vasitəsilə nəql edilməsi ilə bağlı sənəd imzalandı. Azərbaycan, Gürcüstan və Türkiyə ərazilərindən keçməli olan bu kəmərlə əlaqədar bütün mübahisələrin uğurla həll edilməsi, ilk növbədə, Ulu öndər Heydər Əliyevin müdrik siyasətinin nəticəsi idi.

Bakı–Tbilisi–Ərzurum Qaz İxrac Boru Kəməri

Sizcə, həmin saziş hansı beynəlxalq tədbirin gedişində imzalandı?

?

1999-cu ildə Azərbaycan Dövlət Neft Fondu təsis olundu. Həmin fondada yığılan vəsaitlərin Azərbaycan iqtisadiyyatının başqa sahələrinə də yönəldilməsi nəzərdə tutulurdu. Fondan respublikanın iqtisadi və sosial rifahı naminə səmərəli istifadə etmək üçün xüsusi proqram hazırlandı.

Ölkəmizin iqtisadiyyatının inkişafında Avropa Birliyinin "TRASEKA" proqramı üzrə Avropa–Qafqaz–Asiya nəqliyyat kommunikasiyası olan "Yeni İpək Yolu"nun işə düşməsinin də mühüm rolu oldu. 1998-ci ilin sentyabrında Bakıda "Böyük İpək Yolu" Beynəlxalq konfransı keçirildi. Həmin konfransda "Bakı Bəyannaməsi" qəbul edildi. Böyük İpək Yolunun mənzil qərargahı yaradıldı və onun Bakıda yerləşməsi haqqında qərar qəbul edildi.

"...Mən istəyirəm ki, siz bunu biləsiniz: biz açıq ölkəyik. Biz iqtisadi islahatlar aparılması yolu ilə gedirik. Biz azad sahibkarlıq üçün, respublikamızın hər bir vətəndaşının özünün bütün imkanlarından istifadə etməsi, öz mülkiyyətinə malik olması və Azərbaycanın hüduqlarından kənarda olan firmalarla, şirkətlərlə, şəxslərlə öz iqtisadi əlaqələrini yaratmaq imkanı olması üçün hər cür şərait yaradırıq. Bütün bunlar bizi belə bir fikrə gətirir ki, biz güclü maliyyə yardımına malik olmalıyıq, biz ~~xarici~~ sərmayələrdən istifadə etməliyik..."

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin Ümumdünya Bankının təşkil etdiyi "Azərbaycan üçün investisiyalar" beynəlxalq konfransının açılış mərasimindəki çıxışından, Dekabr, 1995-ci il
Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013, səh. 58

1990-cı illərin ortalarından başlayaraq həyata keçirilən iqtisadi siyasətdə əhalinin sosial müdafiəsi tədbirləri və islahatların sosial yönümlü əsas yer tuturdu. Prezident Heydər Əliyev bu məsələləri daim diqqət mərkəzində saxlayır və bu sahədə müntəzəm iş aparırdı.

1994-cü ildə qəbul edilmiş "Əhalinin sosial müdafiəsi haqqında" Qanun əhalinin sosial müdafiəsini gücləndirməkdə böyük rol oynadı. Həmin ildə Əhalinin Sosial Müdafiəsi Fondu təsis olundu.

Azərbaycan əhalinin rifahının yaxşılaşdırılmasında keçirilən əməkhaqqı islahatları və sosial müdafiə tədbirləri xüsusilə böyük rol oynadı. Əhalinin pensiya təminatı sahəsində əhəmiyyətli addımlar atıldı.

*Xam neftin Bakı–Tbilisi–Ceyhan əsas ixrac boru kəməri ilə nəql edilməsinə dair sənədlərin imzalanması mərasimi.
İstanbul, 18 noyabr 1999-cu il*

Erməni qəsbkarları tərəfindən həyata keçirilən işğal nəticəsində qaçqına və məcburi köçkünə çevrilmiş həmvətənlərimizin qayğıları daim dövlətimizin diqqət mərkəzində olmuşdur. 1998-ci ildə onların problemlərini sistemli şəkildə həll etmək və sosial müdafiələrini gücləndirmək üçün xüsusi Dövlət Proqramı qəbul olundu. Füzuli, Bərdə, Ağdam, Tərtər və s. rayonlarda 1998–2001-ci illərdə həmin proqrama uyğun olaraq yaşayış məntəqələri salındı. Eyni zamanda qaçqın və köçkünlərin sosial müdafiəsi ilə bağlı çoxlu iş görüldü.

Heydər Əliyevin hakimiyyəti illərində ölkədə sosial sahədə də ciddi irəliləyişə nail olundu və əhalinin maddi rifahı getdikcə yaxşılaşdı.

1. Heydər Əliyevin neft strategiyası barədə təqdimat hazırlayın.
2. “Əsrin müqaviləsi”nə görə çıxarılan neftin nəqli ilə bağlı hansı alternativ marşrutlar var idi?
3. Bakı–Tbilisi–Ceyhan əsas boru kəmərinin Azərbaycan üçün əhəmiyyəti nədə idi?
4. Azərbaycan iqtisadiyyatının Heydər Əliyevin rəhbərliyi altındakı inkişaf mərhələlərini göstərin və ayrı-ayrılıqda xarakterizə edin.
5. Qədim Böyük İpək Yolu ilə “TRASEKA” proqramı üzrə salınan “Yeni İpək Yolu” arasındakı oxşar və fərqli cəhətləri müəyyənləşdirməyə çalışın.
6. Heydər Əliyevin hakimiyyəti illərində əhalinin sosial vəziyyətinin yaxşılaşdırılması istiqamətində atılmış addımları göstərin.

LAYIHƏ

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ XARİCİ SİYASƏTİ

39

Yarandığı ilk gündən etibarən Azərbaycan Respublikası ümumbəşəri dəyərlərə, beynəlxalq münasibətlərdə qəbul olunmuş standartlara sadiqlik nümayiş etdirdi. Ağrılı problemimiz olan Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin ədalətli həlli hər zaman xarici siyasətimizin aparıcı xəttini təşkil edib və indi də etməkdədir.

BMT Təhlükəsizlik Şurası, enerji diplomatiyası, konstruktiv¹ mövqe, Assosiasiyalaşdırılmış² üzvlük, AATŞ, tranzit dövlət

Xarici siyasətin məqsəd və vəzifələri. Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında xarici siyasət sahəsində taleyüklü addımlar atıldı. Azərbaycan dövlətinin əsas maraqları, xarici siyasətinin məqsəd və vəzifələri müəyyənləşdirildi.

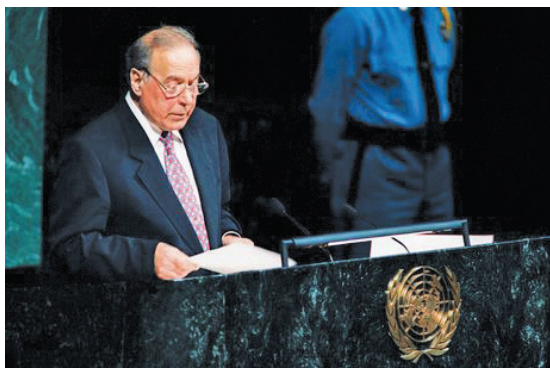
Dağlıq Qarabağ münaqişəsi. BMT Təhlükəsizlik Şurasının Azərbaycan torpaqlarının Ermənistan tərəfindən işğal olunması ilə bağlı olan qətnamələri ümdə əhəmiyyətə malik Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin həllinin beynəlxalq hüquqi əsasını təşkil edir.

“Nə qədər ki gec deyil, dünya birliyi beynəlxalq hüququn norma və prinsiplərinə uyğun olaraq Azərbaycanın suverenliyinin və ərazi bütövlüyünün tam bərpa olunması əsasında münaqişənin sülh yolu ilə tənzimlənməsi üçün əlindən gələni etməlidir”.

Heydər Əliyevin AATŞ-nin üzvü olan ölkələrin dövlət və hökumət başçılarının Praqada keçirilmiş zirvə görüşündəki çıxışından. 22 noyabr 2002-ci il, Azərbaycan tarixi, VII cild. Bakı, 2008, səh. 348

¹ Konstruktiv – əməli

² Assosiasiyalaşdırılmış üzvlük – digər birliyə, yaxud təşkilata qoşulmaq və həlledici səs hüququ olmadan onun fəaliyyətində iştirak etmək

*Heydər Əliyev BMT Baş Məclisinin 49-cu sessiyasında.
Nyuyork. 29 sentyabr 1994-cü il*

Sonrakı illərdə ATƏT, Avropa Şurası, İKT, NATO, Avropa İttifaqı və s. kimi beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən də oxşar qərarlar qəbul edildi. Bu rəsmi sənədlər də Ermənistanın Azərbaycana qarşı təcavüzünü və onun gətirib çıxardığı acı nəticələri pisləyir, işğala məruz qalmış torpaqlarımızın azad edilməli olduğunu birmənalı şəkildə tələb edirdi.

ATƏT-in 1994-cü ildə Budapeştdə, 1996-cı ildə isə Lissabonda keçirilmiş sammitləri Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin ədalətli, beynəlxalq prinsiplərə əsaslanılaraq həll edilməsinin vacibliyini təsdiq etdi. Bu işdə

Minsk qrupu vasitəçilik etməli idi. Budapeşt sammitində Minsk qrupu həmsədrləri təsisatı yaradıldı. Lissabon sammitində Heydər Əliyev siyasi uzaqgörənlik və iradə nümayiş etdirərək Azərbaycanın mövqeyinin dünyanın 53 dövləti tərəfindən tanınmasına və müdafiəsinə nail oldu. Zirvə toplantısının qəbul etdiyi və onun rəsmi sənədi elan olunmuş bəyanatda ölkəmizin ərazi bütövlüyünün tanındığı vurğulandı.

Dağlıq Qarabağ münaqişəsində atəşkəs haqqında razılaşma əldə olunduqdan sonra Azərbaycan Respublikası münaqişənin sülh yolu ilə həll edilməsi yolundakı səylərini, bir an da olsun, dayandırmamışdır. Bu zaman Azərbaycan münaqişəni tənzimləmək iddiasında olan beynəlxalq qurumlarla sıx əməkdaşlıq etmişdir. ATƏT-in Minsk qrupunun həmsədr ölkələri olan ABŞ, Rusiya və Fransa ilə təmaslar xüsusilə vurğulanmalıdır.

1997–1998-ci illərdə Minsk qrupunun həmsədrləri münaqişənin tənzimlənməsi üçün müxtəlif təkliflər irəli sürdülər. Azərbaycan rəhbərliyi danışıqlarda daim konstruktiv mövqe nümayiş etdirir, işğal olunmuş torpaqlarımızın qaytarılması, ermənilərin ölkəmizin qanunlarına hörmətlə yanaşması şərtlə Dağlıq Qarabağa muxtariyyət verə biləcəyini bildirirdi. Lakin Ermənistanın Dağlıq Qarabağın qondarma müstəqilliyinin tanınmasına yönəlmiş qeyri-konstruktiv mövqeyi daim danışıqlarda ciddi nəticələr əldə edilməsinə mane olurdu. Azərbaycan ərazilərinin işğalından əl çəkməyən Ermənistan öz qeyri-qanuni əməllərinə son qoymurdu.

Xarici dövlətlərlə münasibətlər. Ölkənin xarici siyasətində qonşu dövlətlərlə münasibətlər hər zaman mühüm yer tutmuşdur. Azərbaycan Respublikası Rusiya, Türkiyə, İran, Gürcüstan, Qazaxıstan və Türkmənistanla münasibətlərini beynəlxalq hüquq normalarına uyğun qurmuş və tənzimlənmiş siyasət həyata keçirməyə müvəffəq olmuşdur.

Respublika Avropa dövlətləri ilə münasibətlərə də önəm verirdi. Ulu öndər Heydər Əliyevin Avropaya ilk rəsmi səfəri 1993-cü ilin dekabrında Fransaya olmuşdu. Səfər zamanı yüksək səviyyəli görüşlər keçirildi.

Azərbaycan Prezidenti səfər müddətində hələ 1990-cı ildə qəbul edilmiş Avropa üçün Paris xəttiyyətini imzaladı. Azərbaycan bu sənədə qoşulmaqla BMT nizamnaməsinə, beynəlxalq təhlükəsizlik, əməkdaşlıq normalarına və prinsiplərinə əməl edəcəyini təsdiqləmiş oldu. Bununla da, ölkəmiz Avropa təhlükəsizlik sistemində doğru ciddi şəkildə irəlilədi.

1991–2003-cü illərdə Avropanın Almaniya, Böyük Britaniya, İtaliya, İspaniya və digər ölkələri ilə də yüksək səviyyəli əlaqələr quruldu, səmərəli qarşılıqlı səfərlər həyata keçirildi. Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin möhkəmləndirilməsində Avropa ölkələri ilə münasibətlərin mühüm rolu var idi.

ABŞ ilə münasibətlərin qurulması və inkişafı xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi. ABŞ Konqresinin “Azadlığı Müdafiə Aktı”na 1992-ci ildə qəbul etdiyi 907-ci düzəliş münasibətlərə ciddi maneə idi. Heydər Əliyevin uğurlu fəaliyyəti ABŞ-ın Azərbaycan siyasətində tədricən dönüş yaranmasına gətirib çıxardı. Son nəticədə ABŞ konqresi Prezidentə 907-ci düzəlişin fəaliyyətini hər il dayandırmaq-la bağlı səlahiyyət verdi.

Heydər Əliyev Böyük Britaniya kraliçası II Yelizaveta ilə. 21 iyul 1998-ci il

907-ci düzəlişin mahiyyəti nədən ibarət idi?

?

Azərbaycanın xarici siyasətinin daha bir mühüm istiqamətini beynəlxalq və regional təşkilatlarla əməkdaşlıq təşkil etmişdir.

Azərbaycan Respublikası hələ 1992-ci ildə NATO-nun Şimali Atlantika Əməkdaşlıq Şurasına (həmin şura 1997-ci ildən etibarən Avropa-Atlantika Tərəfdaşlıq Şurası – AATŞ adlanır) qoşulmuşdu. 1994-cü ildə Azərbaycan NATO-nun “Sülh Naminə Tərəfdaşlıq” Proqramına da qəbul edildi. Azərbaycanın NATO ilə sıx əməkdaşlığı sonralar da uğurla davam etdirildi. Ölkəmizi təmsil edən hərbi hissə sülhməramlı qüvvələrin Kosovoda və Əfqanıstandakı əməliyyatlarında iştirak etdi. NATO Parlament Assambleyası 2002-ci ildə İstanbuldakı iclasında Azərbaycan Respublikasını NATO PA-nın assosiasiyalaşdırılmış üzvlüyünə qəbul etdi. Heydər Əliyev NATO-nun və Azərbaycanın bu təşkilatda iştirakının əhəmiyyətini yüksək qiymətləndirirdi.

NATO ilə əməkdaşlığın ölkəmiz üçün əhəmiyyəti nədən ibarətdir?

?

Azərbaycanın yürütdüyü siyasət ölkəmizin nüfuzunun beynəlxalq səviyyədə artmasına və yüksək qiymətləndirilməsinə aparırdı. Avropa Şurası Parlament Assambleyasının siyasi məsələlər üzrə 2000-ci il 3 may tarixli iclasında qeyd olunmuşdur ki, Azərbaycan rəhbərliyi ölkənin Avropa standartlarına çatması üçün “son dərəcə böyük səylər göstərir. Bu ölkədə rəhbərliyin və xalqın azad, çiçəklənən cəmiyyət qurmaq əzmi heyranlıq doğurur. 70 illik sərt rejimdən sonra Azərbaycan keçmişin irsindən əl çəkə bilmişdir və suveren, hüquqi dövlət qurur”.

Xarici iqtisadiyyat. 1991–2003-cü illərdə iqtisadiyyat məsələləri ölkəmizin xarici siyasətində mühüm yer tutmuşdur. Azərbaycan beynəlxalq maliyyə-bank qurumları ilə sıx əməkdaşlıq edərək öz iqtisadiyyatında ciddi islahatlar aparmış, onu yeni əsaslar üzərində qurmuşdur. Azərbaycan Respublikası beynəlxalq təşkilatlarla əlaqələr quraraq Avropa – Qafqaz – Asiya (TRASEKA) nəqliyyat dəhlizi layihəsini həyata keçirdi. Nəqliyyatla bağlı müxtəlif layihələrin reallaşdırılması nəticəsində Azərbaycan tranzit ölkəyə çevrilə bildi.

Azərbaycan Respublikasının xarici siyasətinin vacib istiqamətlərindən biri də enerji diplomatiyası idi. Bu sahədə atılan addımlar külli miqdarda xarici sərmayənin respublikaya axmasına şərait yaratdı. Enerji diplomatiyasının uğurlu şəkildə aparılması Azərbaycanda sosial-iqtisadi və siyasi sabitliyin əldə edilməsinə və ölkəmizin müstəqil dövlət kimi möhkəmlənməsinə gətirib çıxardı. Azərbaycanın neft strategiyası ölkəmizin beynəlxalq nüfuzunun artmasına da səbəb oldu.

Enerji diplomatiyası dedikdə nə başa düşülür?

Xarici siyasətimizin daha bir mühüm istiqaməti Xəzər dənizinin hüquqi statusunun müəyyənləşdirilməsi məsələsi idi. Bu məsələnin həlli gərgin diplomatik fəaliyyət tələb edirdi. Xəzəryanı beş dövlətin nümayəndələrinin müxtəlif səviyyəli görüşlərində Azərbaycan öz strateji maraqlarını daim uğurla müdafiə etmişdir.

Xəzəryanı beş dövləti sadalayın.

Dövlət müstəqilliyinin tanınılması, geniş diplomatik əlaqələrin qurulması, xarici siyasətin formalaşması, mövqelərimizin möhkəmləndirilməsi, ölkə daxilində sosial-siyasi, iqtisadi, mədəni və digər sahələrdə dövlət quruculuğu üçün əlverişli beynəlxalq şəraitin yaradılması, ölkəmizin nüfuzlu bir dövlətə çevrilməsi 1991–2003-cü illərdə Azərbaycan Respublikasının xarici siyasət sahəsində keçirdiyi yolun başlıca yekunu hesab edilə bilər.

“Dünya son dərəcə mürəkkəb bir dövr yaşayır. Beynəlxalq terrorizm bəzi dövlətlərin dəstəyindən istifadə edərək dünya nizamına qarşı hərəkət edir, ekstremizm, təcavüzkar millətçilik və davakar separatizm ideologiyası əsasında yeni qarşıdurma xətləri yaratmağa çalışır, sərhədləri yenidən bölməyə, dəyişməyə cəhd göstərir. Beynəlxalq sistemin ümumi təhlükəyə qarşı səmərəli mübarizə aparmaq qabiliyyəti ciddi sınağa çəkilir. 11 sentyabr faciəsindən dərhal sonra Avroatlantika Birliyi antiterror koalisiyası yaratdı və Azərbaycan ilk gündən bu koalisiyaya qoşuldu. Biz bu gün də başqa ölkələr və beynəlxalq təşkilatlarla birlikdə bu təhlükələrə qarşı əlimizdən gələni edirik”.

*Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin
AATŞ-nin 2002-ci il noyabrın 22-də Praqadakı zirvə görüşündəki çıxışından.
Azərbaycan tarixi, VII cild. Bakı, 2008, səh. 335–336*

Heydər Əliyev xarici siyasət sahəsində keçilmiş yola qiymət verərək 1998-ci ildə demişdir: “Azərbaycanın xarici siyasəti ötən illərdə uğurlu olmuşdur. Hesab edirəm ki, biz xarici siyasətimizi düzgün qurmuşuq, strateji xəttimiz düzgündür, təyin etdiyimiz istiqamətlər doğrudur. Bunların hamısı xarici siyasət sahəsində Azərbaycana uğurlar gətiribdir. Birinci növbədə, bunların hamısı Azərbaycan dövlətinin fəaliyyətidir və Prezidentin apardığı xarici siyasətin nəticələridir. Bizim əsas nailiyyətimiz ondan ibarətdir ki, ötən illər Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini təkcə xarici siyasət nəticəsində deyil, bütün fəaliyyətimiz nəticəsində gün-gündən möhkəmləndirmişik, öz suverenliyimizin, müstəqilliyimizin toxunulmaz, sarsılmaz olduğunu nümayiş etdirmişik. Artıq beynəlxalq aləmdə Azərbaycanın tam müstəqil ölkə olduğu, tam müstəqil siyasət apardığı haqqında heç bir şübhə yoxdur”.

1. Azərbaycan dövlətinin əsas maraqları ilə xarici siyasətimizin məqsəd və vəzifələrini tutuşdurub üst-üstə düşən xüsusiyyətləri müəyyənləşdirin.
2. Xəzər dənizinin hüquqi statusunun müəyyənləşdirilməsinin Azərbaycan üçün olan əhəmiyyətini araşdırmağa çalışın.
3. ABŞ Konqresinin “Azadlığı Müdafiə Aktı”na qəbul etdiyi düzəlişin ədalətsizliyi, sizcə, nə ilə izah edilə bilər?
4. Azərbaycanın NATO ilə əməkdaşlığını araşdırıb mühüm məqamları müəyyənləşdirin.
5. Azərbaycan Respublikasının 1991–2003-cü illərdəki xarici siyasətinin başlıca uğurlarını və onların səbəblərini göstərin.

YENİ MİNİLLİYƏ YENİ LİDERLƏ

40

Ulu öndər Heydər Əliyevin layiqli varisi İlham Əliyev 2003-cü ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçildi. Onun hakimiyyət illəri ölkənin hərtərəfli inkişaf illəri kimi səciyyələndirilir.

Vitse-prezident, rəqabətə davamlı ölkə, nəqliyyat-kommunikasiya və tranzit mərkəzi, Dövlət Proqramı

İlham Əliyevin prezidentlikdən əvvəlki fəaliyyəti. 15 oktyabr 2003-cü ilə təyin edilmiş Azərbaycan Respublikasının prezident seçkilərində Ümummilli lider Heydər Əliyevin namizədliyi növbəti dövr üçün qeydə alınmışdı. Lakin o, səhhətində yaranmış problemlərlə əlaqədar olaraq mövcud vəziyyəti düzgün təhlil edib qiymətləndirdi və öz namizədliyini həmin vaxt ölkənin Baş naziri olan cənab İlham Əliyevin xeyrinə geri götürdü.

Heydər Əliyev Yeni Azərbaycan Partiyasının üzvlük biletini İlham Əliyevə təqdim edərkən. 6 may 2000-ci il

Ulu öndər İlham Əliyev haqqında Azərbaycan xalqına olan müraciətində yazırdı: "O, yüksək intellektli, pragmatik düşüncəli, müasir dünya siyasətini və iqtisadiyyatını gözəl bilən, enerjili və təşəbbüskar bir şəxsiyyətdir. Sizi əmin edirəm ki, həm İlham Əliyev, həm də Yeni Azərbaycan Partiyası bundan sonra da xalqımızın ən layiqli övladlarını öz ətrafında sıx birləşdirərək Azərbaycan dövlətinin inkişafı və xalqımızın firavanlığı yolunda çox işlər görəcəklər. İnanıram ki, mənim axıra çatdıra bilmədiyim tələyüklü məsələləri, planları, işləri sizin köməyiniz və dəstəyinizlə İlham Əliyev başa çatdıracaqdır. Mən ona özüm qədər inanıram və gələcəyinə böyük ümidlər bəsləyirəm".

İlham Əliyev Heydər Əliyevin uzaqgörən və müdrik rəhbərliyi altında uzun və hərtərəfli dövlətçilik təcrübəsi keçmiş, tutduğu vəzifələrdə olduqca səmərəli fəaliyyət göstərmişdi.

Sizcə, İlham Əliyev hansı vəzifələrdəki fəaliyyəti ilə Ümummilli lider Heydər Əliyevin ən yüksək etimadını qazanmışdı?

?

Hələ 2002-ci ildə millət vəkili, ARDNŞ-in birinci vitse-prezidenti olarkən İlham Əliyev ABŞ-da rəsmi səfərdə olaraq yüksək səviyyəli görüşlər keçirmişdi. Görüşlərin birindən sonra görkəmli siyasətçi Vrent Skoutroft demişdi: "...Mən Azərbaycanın gələcəyinə nikbin baxıram. İlham Əliyev bizə güclü siyasətçi təşvi bağışlayır".

İlham Əliyevin prezidentliyinin birinci dövrü. 15 oktyabr 2003-cü ildə alternativ, demokratik əsaslarla keçirilən seçkilərdə İlham Əliyev Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçildi.

*Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev və
Türkiyə Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğan*

Demokratik dövlət quruculuğunun sonrakı mərhələsi Heydər Əliyevin siyasi varisi və layiqli davamçısı olan İlham Əliyevin fəaliyyəti ilə bağlıdır. 2003-cü ildə ilk dəfə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilmiş İ.Əliyevin prezidentlik dövrü də, öz növbəsində, iki mərhələyə ayrıla bilər.

18 mart 2009-cu ilədək davam edən birinci mərhələ Azərbaycanda hüquqi və dövlət quruculuğunun davam etdirilməsi ilə səciyyələnir. Bu mərhələnin başa çatması həmin tarixdə növbəti referendumla Azərbaycan Respubli-

kası Konstitusiyasına əlavə və dəyişikliklər edilməsi, həmçinin ölkə iqtisadiyyatındakı keçid dövrünün məhz 2009-cu ildə başa çatması ilə izah oluna bilər.

İlham Əliyevin prezidentliyinin sonrakı dövrü. 2009-cu ildən sonrakı dövr isə Azərbaycan Respublikasında hüquqi dövlət quruculuğunun daha da möhkəmləndirilməsi dövrü kimi qiymətləndirilməlidir. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin sərəncamı ilə 21 fevral 2017-ci ildə Mehriban xanım Əliyevanın Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti vəzifəsinə təyin edilməsi də bu istiqamətdə atılmış mühüm bir addımdır.

İlham Əliyevin Azərbaycan Respublikasının Prezidenti seçilməsi ilə dövlətimizin xarici siyasətində yeni mərhələ başladı. Bu mərhələ özündən əvvəlki dövrün təməlləri üzərində dayanır və onun davamını təşkil edirdi. Bununla yanaşı, həmin mərhələ məzmununa görə zəngin, mahiyyəti baxımından daha dərin, əhatəliliyinə görə daha geniş oldu.

2003-cü ildən etibarən Azərbaycan Respublikasının xarici siyasətində başlıca məqsədlər dövlətimizin hər cəhətdən müasir, rəqabətə davamlı ölkəyə çevrilməsi, Ermənistanın hərbi təcavüzü nəticəsində yaranmış Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin dinc yollarla həll edilməsi, ölkənin beynəlxalq enerji, nəqliyyat-kommunikasiya və tranzit mərkəzlərindən biri olması prosesinin davam etdirilməsi, vətəndaşlarımızın rifahının daha da yüksəldilməsi üçün daha əlverişli beynəlxalq şəraitin təmin edilməsi və s. idi. Bu məqsədlərin həyata keçirilməsi üçün çevik, tarazlaşdırılmış, səmərəli xarici siyasət xətti yürüdüldü.

2003-cü ilin dekabrında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin Cenevrədə keçirilmiş İnformasiya Cəmiyyəti üzrə dünya sammitindəki iştirakı onun ilk xarici səfəri oldu. Prezidentliyinin 2003–2008-ci illəri əhatə edən birinci dövründə İlham Əliyev xarici dövlətlərə 100 səfər etdi. Təkcə elə bu səfərlərin sayı və dövlətçiliyimiz üçün əhəmiyyəti, həmçinin xarici ölkələrin nümayəndə heyətlərinin Azərbaycana səfərləri keçirilmiş müxtəlif beynəlxalq toplantılarda ölkəmizin fəal iştirakı xarici siyasətimizin nə qədər dinamik və səmərəli olduğunu nümayiş etdirir.

İntensiv fəal xarici siyasət nəticəsində 2003–2017-ci illər ərzində ölkəmizdə bir çox ikitərəfli, regional və beynəlxalq toplantılar keçirildi. Bu dövrdə bir çox ölkələrin dövlət və hökumət rəhbərləri ölkəmizə müxtəlif səviyyəli səfərlər etdilər. Azərbaycan ölkələr arasındakı ziddiyyətlərin aradan qaldırılmasında vasitəçilik etmək istiqamətində də səmərəli fəaliyyət göstərdi. Ölkəmizin beynəlxalq əlaqələri genişləndi, dünyadakı rolu artdı və mövqeləri möhkəmləndi.

?

Bu illərdə ölkəmizdə keçirilmiş hansı toplantıları göstərə bilərsiniz?

Azərbaycanın 2003–2017-ci illərdəki xarici siyasətində ölkəmizin BMT Təhlükəsizlik Şurasına qeyri-daimi üzv seçilməsi mühüm yer tutur. Hələ 2003-cü ildə İlham Əliyev Azərbaycan Respublikasının Baş naziri olarkən BMT Baş Məclisində tarixi bir çıxış etmişdi. O, öz çıxışında BMT-nin iş

mexanizmləri ilə bağlı təkliflər vermiş, həm də Şərqi Avropa ölkələrindən birinin BMT Təhlükəsizlik Şurasına üzv seçilməsi ideyasını irəli sürmüşdü.

2011-ci il oktyabrın 24-də Azərbaycan Respublikası 2012–2013-cü illər üçün BMT Təhlükəsizlik Şurasının qeyri-daimi üzvlüyünə keçirilən seçkilərdə layiqli qələbə qazandı. Bu zaman Azərbaycanın BMT üzvü olan 193 dövlətdən 155-nin səsini toplaması böyük nəticə idi. Azərbaycan Respublikasının BMT Təhlükəsizlik Şurasındakı qeyri-daimi üzvlüyü 2012-ci il yanvarın 1-dən 2013-cü il dekabrın 31-ə qədər davam etdi. Bu müddət ərzində Azərbaycan dünya siyasətini müəyyən edən 15 dövlətdən birinə çevrildi. Azərbaycanın Cənubi Qafqaz və Mərkəzi Asiya regionundan Təhlükəsizlik Şurasının üzvü seçilən ilk ölkə olması da diqqətəlayiqdir.

Məcburi köçkünlər üçün nəzərdə tutulmuş müasir qəsəbə

BMT Təhlükəsizlik Şurasının daimi üzvlərini sadalayın.

İlham Əliyevin ölkəyə başçılıq etdiyi illərdə sosial-iqtisadi sahədə ciddi irəliləyiş müşahidə olunmuşdur. Onun hakimiyyətdə olduğu ilk 10 il ərzində iqtisadiyyat 3,4 dəfə, dövlət büdcəsi 19 dəfə artmış, iqtisadiyyata 110 milyard manat sərmayə qoyulmuşdur. İstismara verildiyi vaxtdan 2013-cü ilə qədər Bakı–Tbilisi–Ceyhan İxrac kəməri ilə 214 milyon ton neft, Bakı–Tbilisi–Ərzurum kəməri ilə 24 milyard kub metr qaz ixrac edilmişdir. Davos Dünya İqtisadi Forumunun 2012–2013-cü illər Qlobal Rəqabətqabiliyyətlik indeksinə görə Azərbaycan dünyada 46-cı, MDB ölkələri arasında birinci yerdə, yenə həmin forumun “Qlobal İnformasiya Texnologiyaları – 2012” hesabatında Şəbəkə Hazırlığı İndeksində görə dünyanın 142 ölkəsi arasında 61-ci yerdə idi.

2003–2013-cü illərdə ölkədə 5 beynəlxalq hava limanı, 4 avtovağzal kompleksi, 4 metro stansiyası tikilib istifadəyə verilmiş, çoxlu miqdarda körpülər, avtomobil yolları, qaz kəmərləri çəkilmişdir.

Yenə həmin illər ərzində əhalinin sosial müdafiəsi və təminatına çəkilən xərclər 9,3 dəfə çoxalmışdır. Əhalinin gəlirləri 6,9 dəfə, əməkhaqqı 6,3 dəfə, pensiyalar 8,6 dəfə artmışdır.

Erməni təcavüzünə məruz qalaraq qaçqın və məcburi köçkünə çevrilmiş soydaşlarımızın sosial problemlərinin həlli üçün 2003–2013-cü illərdə İlham Əliyev tərəfindən 51 fərman və sərəncam imzalanmış, Dövlət Proqramı və ona əlavələr qəbul olunmuşdur.

“Azərbaycanın çox yaxşı iqtisadi göstəriciləri var. Bizim ölkə uğurla inkişaf edir və keçid dövrünün bütün çətinliklərinə baxmayaraq, Azərbaycanın iqtisadi nailiyyətləri gözəçarpan səviyyədədir. Sovet İttifaqının süqutundan sonra Azərbaycan öz müstəqilliyini elan edərkən ölkəmiz xaos vəziyyətinə düşmüşdü. Lakin sonrakı illər ərzində Azərbaycan addım-addım həm siyasi, həm də sosial, iqtisadi islahatlar sayəsində, cəmiyyətimizin demokratikləşdirilməsi yolu ilə problemləri həll edə bilmişdir. Nəticədə, biz sabitliyin bərqərar edilməsinə, iqtisadi inkişafa nail olmuşuq. İndi Azərbaycanın hər bir vətəndaşı bu iqtisadi inkişafdan faydalanmaq imkanı əldə etmişdir.”

*Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin
Azərbaycan-İtaliya biznes forumundakı nitqindən. 25 fevral 2005-ci il*

7 çadır düşərgəsi, 12 fin tipli qəsəbə ləğv edilmiş, 110 min nəfərin məskunlaşdırıldığı 57 müasir qəsəbə və məhəllə salınmışdı.

Son 20 il ərzində bütün maliyyə mənbələri hesabına ölkə iqtisadiyyatına külli miqdarda əsaslı vəsait qoyulmuşdur.

■ Ermənistan 24 ildir ki, BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələrinə məhəl qoymur və əfsuslar ki, o buna görə cəzalandırılmır. Bəzi hallarda BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələri bir neçə gün ərzində icra olunur. Bizə gəldikdə isə 24 ildir ki, qətnamələr icra edilmir. Bu, ikili standartla əsaslanan yanaşmadır. Bu yanaşma qəbul edilməzdir. Ermənistanla qarşı beynəlxalq sanksiyalar qəbul edilməlidir. BMT-nin mühüm işlətlərindən biri Təhlükəsizlik Şurasının qətnamələrinin icra mexanizminin yaradılması olmalıdır...

Azərbaycan sosial və iqtisadi sahələrdə böyük inkişafa nail olub. 2004-cü ildən başlayaraq, Azərbaycanın iqtisadiyyatı 3 dəfədən çox artmış, ölkəmizdə 1 milyon 600 mindən artıq iş yeri açılmışdır. İşsizlik səviyyəsi dünyada ən aşağı göstəricilərdən biridir – 5 faiz. Yoxsulluq cəmi 5-6 faizdir. Nağd valyuta ehtiyatlarımız ölkənin ÜDM-nə bərabərdir...

2004-cü ildən etibarən ölkəmizdə əməkhaqları 5,6 dəfə, pensiyalar isə 8,2 dəfə artmışdır. Xarici maliyyə dəstəyi olmadan biz erməni işğalından əziyyət çəkən qaçqın və məcburi köçkünlər üçün, təxminən, 100 yeni qəsəbə və şəhərcik salmışıq. Bu günə qədər 250 mindən artıq insanın həyat şəraiti yaxşılaşdırılıb, onlara yeni evlər və mənzillər verilib.

**Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin
BMT-nin Baş Assambleyasının 72-ci sessiyasının açılışındakı çıxışından.
“Azərbaycan” qəzeti, 20 sentyabr 2017-ci il**

2017-ci ilin 30 oktyabrında Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolunun təntənəli açılış mərasimi keçirildi. O, Avropanı Asiya ilə birləşdirən ən qısa və etibarlı yol kimi qiymətləndirilir. Bu yol Avrasiyanın nəqliyyat xəritəsinin önəmli hissəsinə çevrilir. Ondan Çin, Qazaxıstan, Orta Asiya, Avropa ölkələri istifadə edəcək. Həmin yolun çəkilməsinin uğurla başa çatması ölkəmizin növbəti ciddi nailiyyəti kimi qiymətləndirildi.

İlham Əliyevin ölkəyə uğurlu rəhbərliyi Azərbaycan xalqının onu 2008, 2013, 2018-ci illərdə də Azərbaycan Respublikasının Prezidenti vəzifəsinə seçməsinə aydın təzahür edir. 2003–2017-ci illərdə ölkəmizin qazandığı uğurların baş memarı olan İlham Əliyev artıq xalqımızın tarixində Qurucu Prezident olaraq özünə layiqli yer qazanmışdır.

1. İlham Əliyevin həyatı və fəaliyyəti barədə referat hazırlayın.
2. İlham Əliyevin rəhbərliyi altında aparılmış dövlət quruculuğu prosesini mərhələlərə ayırın və bunu əsaslandırın.
3. 2003-cü ildən etibarən ölkəmizin xarici siyasətindəki başlıca məqsədləri göstərin.
4. Azərbaycanın BMT Təhlükəsizlik Şurasında qeyri-daimi üzvlüyü ilə bağlı təqdimat hazırlayın.
5. İlham Əliyev nəyə görə Qurucu Prezident adlandırılır?

QARABAĞ MÜNAQİŞƏSİ MÜASİR MƏRHƏLƏDƏ. QƏTİYYƏTİN NÜMAYİŞİ

41

Elan edilməmiş Qarabağ müharibəsində atəşkəs əldə olunduqdan keçən müddət ərzində Azərbaycan rəhbərliyi və ictimaiyyəti münaqişənin sülh yolu ilə həll edilməsinə üstünlük vermişdir. Bununla belə, Azərbaycan dövləti iqtisadi, hərbi cəhətdən getdikcə qüvvətlənir və lazım gəlsə, qətiyyətli addımlarla düşməni güzəştə getməyə məcbur etmək hüququnu özündə saxlayır.

ATƏT, Budapeşt, Lissabon sammitləri, Mübariz İbrahimov, Lələ təpə

Qarabağ münaqişəsindəki atəşkəs dövrü. Cəbhədə atəşkəsin elan edildiyi 1994-cü ildən sonrakı dövrdə Azərbaycan Respublikası müvəqqəti itirilmiş torpaqlarının geri qaytarılması uğrunda səylərini bir an da azaltmamışdır. Bu zaman həm ordu quruculuğuna, həm də Azərbaycanın haqq səsinin dünyaya çatdırılmasına və diplomatik fəaliyyətə xüsusi diqqət yetirilmişdir.

Atəşkəs haqqında saziş harada imzalanmışdır?

?

Ulu öndər Heydər Əliyev Dağlıq Qarabağ münaqişəsini mümkün qədər dinc vasitələrlə həll etmək xəttinə üstünlük verirdi. Eyni zamanda Azərbaycanın öz torpaqlarından heç vaxt imtina etməyəcəyi ilə bağlı qətiyyətli mövqe də nümayiş etdirirdi.

“...Xalqların öz müqəddəratını təyin etmək hüququna... dövlətlərin ərazi bütövlüyünə dair normalara uyğun olaraq hörmət edilməlidir.

...Torpaq əldə etmək məqsədilə gücdən istifadə qəbul edilməzdir və ondan irəli gələn heç bir nəticə qanuni tanınmaz”.

*Avropa Şurasının Nazirlər Komitəsinin 2001-ci il tarixli qərarından
Azərbaycan tarixi, VII cild. Bakı, 2008, səh. 338*

Ümummilli lider Heydər Əliyev Azərbaycanda hakimiyyətə qayıtdıqdan sonra Avropada Təhlükəsizlik və Əməkdaşlıq Təşkilatı (1994-cü ildə keçirilmiş Budapeşt sammitindən sonra ATƏM ATƏT adlanır) Minsk qrupunun fəaliyyətinin əhəmiyyətli şəkildə canlanmasına və münaqişənin həllinə marağın artmasına nail oldu. Dağlıq Qarabağ münaqişəsi Heydər Əliyevin beynəlxalq səviyyədəki görüşlərində daim əsas mövzulardan biri idi. Təkcə 1993–2000-ci illərdə o bu məsələni ABŞ rəhbərliyi ilə 18, Fransa rəhbərliyi ilə 16, Rusiya rəhbərliyi ilə 28, Türkiyə rəhbərliyi ilə 78 dəfə müzakirə etmişdir.

ATƏM nə zaman və harada yaranmışdır?

?

“Biz sülh tərəfdarıyıq, müharibə başlanmasının, qan tökülməsinin əleyhinəyik, amma sülhdən daha vacib vətənimizin əzəli torpaqlarının qaytarılmasıdır. Lazım gələrsə, bu yolda BMT Nizamnaməsinə uyğun olaraq təcavüzkar qarşı güc tətbiq edilməsi də istisna olunmamalıdır”.

Azərbaycan ziyalılarının 2001-ci il mayın 30-da yaydıqları bəyanatdan

Heydər Əliyev müxtəlif beynəlxalq təşkilatlardakı çıxışlarında və görüşlərində, demək olar ki, həmişə bu məsələyə toxunmuşdur. Bütün bunların nəticəsində Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin həqiqi mahiyyəti dünya ictimaiyyətinə məlum olmuşdur. Avropa Şurasının Parlament Assambleyasının sədri 2001-ci ildə bildirmişdir: “Beynəlxalq ictimaiyyətdə belə bir rəy formalaşıb ki, Ermənistan Dağlıq Qarabağı işğal edib”.

Heydər Əliyev ATƏT çərçivəsində də çox uğurlu fəaliyyət göstərirdi. ATƏT-in 1994-cü ildəki Budapeşt sammiti gələcəkdə bağlanası sazişdən sonra regiona daxil olacaq çoxmilli beynəlxalq qüvvələrin yaradılacağı ilə bağlı qərar qəbul etdi. Təşkilatın 1996-cı ildə keçirilmiş Lissabon sammitində ölkəmizin ərazi bütövlüyünü tanıyan bəyanat verildi.

Lissabon sammitindən sonra Minsk qrupunun fəaliyyətində fəallaşma müşahidə olundu. Qrupa rəhbərlik edən ABŞ, Rusiya və Fransa heç də obyektiv mövqe tutmamışdılar. Onların təklifləri də ya Azərbaycan üçün yolverilməz olur, ya da Ermənistanın qeyri-konstruktiv mövqeyinə görə qəbul edilmirdi.

?

Ermənistanın mövqeyinin qeyri-konstruktivliyi nədədir?

Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında həyata keçirilən daxili və xarici siyasət, ordu quruculuğundakı inkişaf Azərbaycanın haqlı mövqeyinin dəyişməzliyini təmin edirdi.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin hakimiyyəti illərində də münaqişənin sülh yolu ilə həlli üçün Azərbaycanın səyləri davam etdirilmişdir.

*Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı
Mübariz İbrahimov*

Bütün bu illər ərzində Azərbaycan Respublikası münaqişənin həllinin yalnız onun ərazi bütövlüyünün təmin olunması və bu ərazilər üzərində suveren dövlət hüquqlarının tanınması şəklində mümkün olduğunu bildirir. Lakin Ermənistan Dağlıq Qarabağın Azərbaycandan qopardılmasına yönəlmiş səylərindən əl çəkmir.

Atəşkəsdən sonra keçmiş uzun dövrdə Ermənistan və onun havadarları cəbhə xəttində saysız-hesabsız təxribatlara əl atmış, hərbcilərimizi və mülki şəxsləri atəşə tutmuşlar. Azərbaycan daim bu hərəkətləri beynəlxalq ictimaiyyətin diqqətinə çatdırmış və dözümlü mövqe nümayiş etdirmişdir. Bu təxribatlar zamanı hərbcilərimiz böyük dəyanət və fədakarlıq göstərdikləri üçün ölkə rəhbərliyi daim onları dəstəkləmiş və yüksək qiymətləndirmişdir.

□

“...Vətənin dar günündə artıq ürəyim dözmür. Allaha xatir bunu etməliyəm. Ən azından, ürəyim sərinlik tapar. Şəhid olanadək bu şəərəfsizlərin üzərinə gedəcəyəm. Şəhid olsam, ağlamayın. Əksinə, sevinin ki, o mərtəbəyə yüksəldim...”

*Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı Mübariz İbrahimovun valideynlərinə son məktubundan
Yəhya Yusif Cənizər. Turan Mübarizi. Bakı, 2011, səh. 29*

2010-cu ilin iyun ayında gizir Mübariz İbrahimov təkbaşına ermənilərlə döyüşə girmiş və çoxlu sayda düşməni məhv edə bilmişdir. Məhz bundan sonra Ermənistanda matəm elan olunmuşdur. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 22 iyul 2010-cu il tarixli sərəncamı ilə Mübariz İbrahimova ölümündən sonra “Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı” adı verilmişdir. Bu, ermənilərə və onların havadarlarına konstruktiv mövqe tutmayacaqları halda Azərbaycan oğullarının edə biləcəkləri ilə bağlı tutarlı bir işarə idi.

“Mübariz İbrahimov qeyri-bərabər döyüşdə ...şəhid olubdur. Mübariz yaxşı bilirdi ki, o döyüşdən sağ-salamat çıxma bilməyəcək. Ancaq Vətən, torpaq sevgisi, onda olan vətənpərvərlik ruhu onu şəhidlik zirvəsinə ucaltdı. Mübariz bütün gənclər üçün örnəkdir, nümunədir”.

*Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev
Yəhya Yusif Canyar. Turan Mübarizi. Bakı, 2011, səh. 29*

2016-cı ilin aprel döyüşləri. Ermənilərin həm kompromisə gəlməmələri, həm də arasıkəsilməyən təxribatları Azərbaycanı qətiyyətli addımlar atmağa vadar edirdi.

“Əlbəttə, biz bu vəziyyətlə barışa bilmərik. Azərbaycan heç zaman ərazisinin itirilməsi ilə razılaşmayacaqdır. Məsələnin həllində beynəlxalq hüquq normaları əsas götürülməlidir. Azərbaycan dünyadakı bütün ölkələrin ərazi bütövlüyünə hörmətlə yanaşır və özünə də eyni münasibətlə yanaşılmasını tələb edir. Bizim ərazi bütövlüyümüz bərpa olunmalıdır. Ermənistanın işğalçı qüvvələri zəbt olunmuş ərazilərdən geri çəkilməlidir. Qaçqınlara, köçkünlərə doğma yurdlarına qayıtmaq imkanı verilməlidir. XXI əsrdə Avropa Şurasının üzvü olan bir ölkənin – Ermənistanın Avropa Şurasının üzvü olan digər ölkənin – Azərbaycanın ərazilərini işğal etməsinə yol verməməliyik”.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin AŞ PA-nın yaz sessiyasındakı çıxışından.

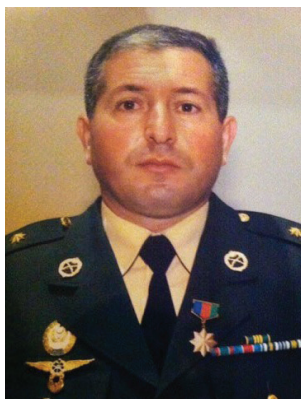
29 aprel 2004-cü il

Əli Həsənov. Azərbaycanın geosiyaseti. Bakı, 2015, səh. 363

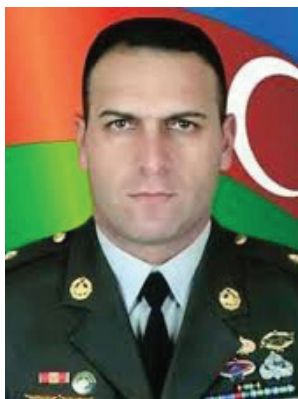
2016-cı il aprelin 1-dən 2-nə keçən gecə və gün ərzində Azərbaycanın mövqeləri və yaşayış məntəqələri bütün cəbhə boyu Ermənistan silahlı qüvvələri tərəfindən növbəti dəfə güclü artilleriya atəşinə tutuldu.

2016-cı il aprel döyüşlərində erməni işğalçılarından azad edilən ərazilər

*Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı
Şükür Həmidov*

*Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı
Murad Mirzəyev*

*Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı
Samid İmanov*

Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin komandanlığı bu hücumun qarşısının alınması, mülki əhalinin təhlükəsizliyinin təmin olunması üçün Ağdərə–Tərtər–Ağdam və Xocavənd–Füzuli istiqamətində təxirəsalınmaz cavab tədbirlərinin keçirilməsi barədə qərar qəbul etdi. Döyüş nəticəsində Goranboy rayonu və Naftalan şəhərinə təhlükə yarada biləcək Talış kəndi ətrafındakı yüksəkliklər, həmçinin Seysulan məntəqəsi azad olundu. Füzuli rayonu istiqamətində yerləşən, geniş ərazini nəzarətdə saxlamaq imkanı verən strateji əhəmiyyətli “Lələ təpə” yüksəkliyi də Azərbaycan ordusunun nəzarətinə keçdi. 2 apreldə beynəlxalq qurumların müraciətləri və öz sülhsevər siyasətinin nəticəsi olaraq Azərbaycan dövləti hərbi əməliyyatları birtərəfli qaydada dayandırdı. Ermənilər növbəti dəfə xəyanətkarlıq edərək əks-hücum keçmək istədilər. Azərbaycan Silahlı Qüvvələri uğurlu əməliyyatlar apararaq erməni birləşmələrinin uzun illər ərzində mühəndis-istehkam baxımından möhkəmləndirdiyi müdafiə xəttini yardı, strateji əhəmiyyətli bir sıra mövqelər düşməndən azad edildi.

Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyünün qorunub saxlanması, erməni işğalçılarının silahlı təxribatlarının qarşısının alınması və düşmənin dinc əhaliyə hücumlarının dəf edilməsi zamanı göstərdikləri igidliyə görə Azərbaycan hərbiçilərinin böyük bir qrupu Azərbaycan Respublikasının Prezidenti tərəfindən orden və medallarla təltif olundu. **Şükür Həmidov**, ölümlərindən sonra isə **Murad Mirzəyev**, **Samid İmanov** İlham Əliyevin fərmanı ilə “Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı” adına layiq görüldülər.

2016-cı ilin aprel hadisələri erməni qəsbkarlarına Azərbaycan dövlətinin və xalqının qətiyyətli mövqeyini və öz torpaqlarının azad edilməsi uğrunda mübarizəyə hazır olduğunu bir daha nümayiş etdirdi. Azərbaycan xalqı Qarabağ münaqişəsini, lazım gəlsə, silah yolu ilə həll etmək hüququnu daim özündə saxlayır.

1. ATƏT-in sammitlərində Azərbaycanın xeyrinə hansı addımlar atılmışdır?
2. Mübariz İbrahimov haqqında referat hazırlayın.
3. 2016-cı ilin aprel döyüşləri ilə bağlı təqdimat hazırlayın.
4. Cəvəz Mərcanlı kəndi barədə hansı məlumatı verə bilərsiniz?

MƏDƏNİYYƏT

42

Azərbaycan xalqı öz qədim və zəngin mədəniyyəti ilə dünya miqyasında tanınır. Müstəqil Azərbaycan Respublikasının mövcud olduğu müddətdə də mədəniyyətin müxtəlif sahələrində ciddi irəliləyişlərə nail olunmuşdur.

Milli Elmlər Akademiyası, Dövlət İmtahan Mərkəzi, TÜRKSÖY, YUNESKO, İSESKO, Mehriban Əliyeva

Müstəqillik dövrünün bir sıra çətinliklərinə baxmayaraq, mədəniyyətin müxtəlif sahələrində inkişaf müşahidə olunurdu.

Heydər Əliyev Azərbaycana rəhbərlik etdiyi bütün dövrlərdə xalqımızın tarixi keçmişinə, zəngin mənəvi dəyərlərinə, maddi-mənəvi irsinə, incəsənətinə öz qayğısını əsirgəməyib. Xalqın mənəviyyatını zənginləşdirən, onu bütün dünyada tanıdan milli mədəniyyətin hərtərəfli inkişafı, yüksəlişi daim onun diqqət mərkəzində olub.

İlham Əliyevin Azərbaycan Respublikasına rəhbərlik etdiyi illərdə də mədəniyyətin inkişafı böyük vüsət tapmış, ən müxtəlif sahələrdə ciddi nailiyyətlər əldə edilmişdir.

2004-cü ildə Ulu öndər Heydər Əliyevin xatirəsinə xalqımızın ehtiramını ifadə etmək, onun zəngin mənəvi irsini əks etdirmək, azərbaycançılıq fəlsəfəsinin ölkəmiz üçün əhəmiyyətini vurğulamaq, milli dövlətçilik ideyalarını yeni nəsillərə aşılamaq məqsədilə Heydər Əliyev Fondu yaradıldı. Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın başçılıq etdiyi bu qurum təhsil, səhiyyə, mədəniyyət, idman, elm, texnologiya, ekologiya və digər sahələrdə müxtəlif layihələr həyata keçirir, bununla da ölkəmizin sosial-iqtisadi inkişafında və yeni cəmiyyət quruculuğunda fəal iştirak edir.

Elm və təhsil. Elm və təhsilə göstərilən qayğının artması Heydər Əliyevin Azərbaycan rəhbərliyinə qayıtmasından sonra dərhal müşahidə olunmağa başladı. O, 1993-cü ilin sentyabrında Azərbaycan Respublikası Elmlər Akademiyasında ziyalılarla görüşdə demişdir: “*Əmin ola bilərsiniz ki, Elmlər Akademiyası da, institutlar da fəaliyyət göstərəcəklər və biz buna imkan yaradacağıq. Azərbaycanın elmi inkişaf etməlidir. Universitetlər, ali məktəblər də inkişaf etməlidir.*”

Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının əsas binası

Azərbaycanda Elmlər Akademiyası nə vaxt yaradılmışdır?

?

15 may 2001-ci ildə Heydər Əliyevin sərəncamı ilə Elmlər Akademiyası Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası adlandırılmağa başladı. Prezidentin 4 yanvar 2003-cü il tarixli fərmanı ilə Milli Elmlər Akademiyasının statusu və əhatə etməli olduğu fəaliyyət sahələri müəyyənləşdirildi, ölkə üzrə bütün elmi müəssisələrin və ali məktəblərin elmi-tədqiqat işlərinin əlaqələndirilməsi AMEA-ya həvalə

olundu. Bu fərmandan sonra Azərbaycan Respublikası üzrə Elmi Tədqiqatların Əlaqələndirilməsi Şurası yaradıldı.

Azərbaycan elminin inkişafı sonrakı illərdə də dövlətin daim diqqət mərkəzində olmuşdur. 14 iyun 2016-cı ildə Milli Məclis geniş müzakirələrdən sonra "Elm haqqında" qanunu qəbul etdi. Həmin il 9 avqustda Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin fərmanı ilə Elmi Tədqiqatların Əlaqələndirmə Şurasına daha geniş səlahiyyətlər verildi.

?

Sizcə, Elmi Tədqiqatların Əlaqələndirmə Şurası fəaliyyətinin əhəmiyyəti nədədir?

1998-ci ildə Heydər Əliyevin sərəncamı ilə Təhsil Sahəsində İslahatlar üzrə Dövlət Komissiyası yaradıldı. Azərbaycan Respublikasının Təhsil İslahatı Proqramı hazırlandı və 1999-cu ildə təsdiq olundu. Bu proqramda Azərbaycanın milli təhsil sisteminin strategiyası və konsepsiyası öz əksini tapdı.

2009-cu ildə Milli Məclisdə Azərbaycan Respublikasının "Təhsil haqqında" qanununun Milli Məclis tərəfindən qəbul edilməsi Azərbaycanda müasir təhsilin qanunvericilik bazasının yaradılmasında və hüquqi təminatında mühüm rol oynadı.

2003–2013-cü illərdə dövlət büdcəsindən elmin inkişafına sərf olunan xərclər 10,2 dəfə, təhsilə yönəldilən xərclər isə 7,6 dəfə artırıldı.

□

"...Azərbaycanda təhsil sistemi dövlət qayğısı altındadır... Dövlət təhsilin maliyyələşdirilməsini, yüksək təhsil almaq üçün müasir maddi-texniki bazanın yaradılmasını, məktəblərin şəraitinin yaxşılaşdırılmasını özünün əsas vəzifələrindən biri hesab edir. Bilməlisiniz ki, bizim büdcədə ən çox payı olan təhsil sistemidir. Bu da təsədüfi deyildir. Başqa sahədə, ola bilər, kəsirlər də olsun, amma təhsildə yox. Çünki təhsildə olan kəsir, çatışmazlıq bizim gələcəyimizdə xətələri yaradacaqdır..."

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin yeni dərslərinin başlanması münasibətilə 6 saylı orta məktəbdə təşkil olunmuş mərasimdəki nitqindən. 1 sentyabr 2001-ci il Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013, səh. 190

Bakıdakı "Bibiheybət" məscidi

Müstəqillik dövründə Azərbaycan təhsil sisteminə ali məktəblərə tələbə qəbulunun sağlam əsaslar üzərində qurulması sahəsində məqsədyönlü dövlət siyasəti həyata keçirilmişdir. 1992-ci ildə yaradılmış Tələbə Qəbulu üzrə Dövlət Komitəsinin fəaliyyəti həm Ümummilli lider Heydər Əliyevin, həm də İlham Əliyevin diqqət mərkəzində olmuş və daim təkmilləşdirilmişdir. Respublika üzrə test üsulu ilə tələbə qəbulunun həyata keçirilməsi bu sahədə şəffaflığa nail olunmasına, biliyin əsas meyara çevrilməsinə gətirib çıxarmışdır. Tələbə qəbulu prosesində obyektivliyin təmin edilməsi təhsilə münasibətin əsaslı şəkildə dəyişməsinə səbəb olmuşdur. Bütün bunlar tələbə qəbulu kimi mühüm işdə əsaslı nailiyyət sayıla bilər. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 11 aprel 2016-cı il tarixli sərəncamı ilə TQDK-nın bazasında Dövlət İmtahan Mərkəzi Publik hüquqi şəxsi yaradıldı. Bu sərəncam ali məktəblərlə yanaşı, dövlət qulluğuna işə qəbulla əlaqədar imtahanların və imtahan götürülməsi tələb olunan digər fəaliyyətlərin də yüksək səviyyədə təşkilinə imkan verir.

?

TQDK yaranana qədər Azərbaycanda ali məktəblərə qəbulun hansı şəkildə həyata keçirilməsi ilə bağlı məlumat əldə edin.

*"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının 1300 illik yubileyi
üzrə Dövlət Komissiyasının yekun iclası. 14 aprel 2000-ci il*

Beynəlxalq Muğam Mərkəzi

İncəsənət. Azərbaycan Respublikası mədəniyyət sahəsində beynəlxalq əlaqələrin genişləndirilməsinə də daim önəm vermişdir. Əsası 1993-cü ildə qoyulan türkdilli dövlətlərin beynəlxalq təşkilatı olan TÜRKSÖY-un yaranması və fəaliyyətində Azərbaycanın əvəzsiz rolu vardır. Bu təşkilat regional mədəni integrasiyanın inkişafında mühüm xidmətlər göstərir.

Mədəni irsin qorunması sahəsindəki tədbirlər nəticəsində 2003-cü ildə Azərbaycan muğamı, 2007-ci ildə Qobustan Milli Tarixi Bədii Qoruğu, 2009-cu ildə aşiq sənəti və Novruz bayramı, 2010-cu ildə Azərbaycan xalça sənəti, 2012-ci ildə isə tar ifaçılıq sənəti YUNESKO-nun Ümumdünya İrs Siyahısına daxil edilmişdir.

Muğam sənəti hal-hazırda özünün çiçəklənmə dövrünü yaşayır. Azərbaycan muğamının YUNESKO-nun "qeyri-maddi mədəni irs inciləri" siyahısına daxil edilməsi Azərbaycanın birinci xanımı, YUNESKO və İESKO-nun Xoşməramlı səfiri Mehriban xanım Əliyevanın təşəbbüsü ilə baş vermişdir. 2009-cu ildən başlayaraq Bakıda "Muğam aləmi" Beynəlxalq Muğam festivalının keçirilməsi muğamın təbliğində mühüm rol oynayır.

Müasir populyar musiqi sahəsində də ölkəmiz yetərinə tanınır. Eldar Qasimov və Nigar Camal duetinin 2011-ci ildə "Eurovision-2011" mahnı müsabiqəsində qalib gəlməsi də buna sübutdur.

*Azərbaycan Respublikasının Birinci vitse-prezidenti,
YUNESKO və İESKO-nun Xoşməramlı səfiri Mehriban
xanım Əliyeva*

"Mədəniyyətimizi, elmimizi, təhsilimizi, insanların mənafeyyətini daha da yüksəklərə qaldırmaq üçün mədəni, elmi-texniki əlaqələrin inkişaf etdirilməsi çox zəruri vəzifələrdən biridir. TÜRKSÖY bu işi görür və indiyə qədər qısa müddətdə – üç il ərzində toplanmış təcrübə sübut edir ki, bu təşkilat bundan sonra da çox səmərəli fəaliyyət göstərə və ölkələrimiz, xalqlarımız üçün daha çox iş görə bilər. Bu da ondan ibarətdir ki, xalqlarımızın əlaqələrini bir-biri ilə daha da sıx bağlasın. Mədəniyyət, ədəbiyyat vasitəsilə bu əlaqələri daha da genişləndirmək xalqlarımız üçün çox lazımdır, zəruridir"

*Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin TÜRKSÖY beynəlxalq təşkilatının Bakıda keçirilən VIII toplantısında nitqindən. 6 noyabr 1996-cı il
Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013, səh. 85*

Ölkəmizdə müstəqillik illərində milli-mənəvi dəyərlərimizin qorunması sahəsində də böyük işlər görülmüşdür. 2000-ci ildə Azərbaycanda türkdilli dövlət başçıların, dünya səviyyəli alimlərin, YUNESKO-nun iştirakı ilə "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının 1300 illiyi qeyd edildi.

"Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının məhz 1300 illiyi nə ilə bağlıdır?

İdman və Olimpiya hərəkatı. Ölkəmiz müstəqillik illərində Olimpiya hərəkatı və idmanda da böyük uğurlar qazanmışdır.

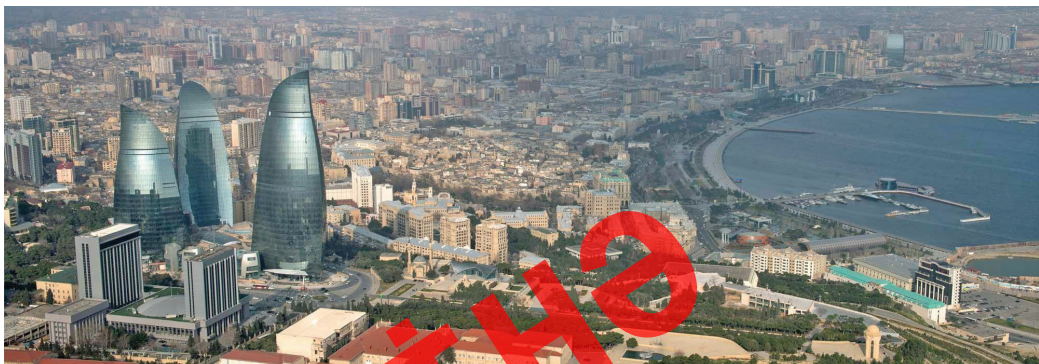

İlham Əliyev IV İslam Həmrəyliyi Oyunlarının qaliblərini təltif edərkən

üzgüçülük hovuzu, 5 stadion, 12 şahmat məktəbi tikilib istifadəyə verildi. İdmançılarımızın beynəlxalq yarışlarda qazandıqları medalların sayı 4,2 dəfə artdı.

Müstəqillik illərində ölkəmizin beynəlxalq aləmdə nüfuzunun getdikcə yüksəlməsinə Azərbaycanda müxtəlif beynəlxalq yarışların keçirilməsi də parlaq sübutdur. Azərbaycanın 2015-ci ildə I Avropa oyunlarına, 2017-ci ildə isə IV İslam Həmrəyliyi oyunlarına ev sahibliyi etməsi xüsusi şəkildə qeyd olunmalıdır. Həm bu oyunların ən yüksək səviyyədə keçirilməsi, həm də Azərbaycan idmançılarının onlarda qazandıqları uğurlar ölkəmizin idman sahəsində də ciddi nailiyyətlər əldə etdiyinə göstəricisidir.

Mədəniyyət və incəsənətin inkişafı ənənəsinin, mədəniyyət və incəsənət xadimlərinə hərtərəfli dövlət qayğısının əsası Ümummilli lider Heydər Əliyev tərəfindən qoyulmuşdur. Prezident İlham Əliyev başqa sahələrdə olduğu kimi, mədəniyyət sahəsində də onun apardığı siyasətin əsl davamçısı və varisidir. Ölkəmizdə hər iki liderin hakimiyyəti dövründə mədəniyyətin bütün sahələrində sistemli islahatlar aparılmışdır. Onların yürütdüyü bu uğurlu mədəni siyasət xalqımızın çoxəsrlik ənənələrinə söykənir və mənəvi-estetik dəyərlərimizə istinad edir.

Müasir Bakı

1. TÜRKSÖY və Azərbaycanın bu təşkilatdakı yeri haqqında təqdimat hazırlayın.
2. YUNESKO-nun Ümumdünya İrs siyahısına Azərbaycanla bağlı nələr daxil edilmişdir?
3. "Eurovision–2012" mahnı müsabiqəsinin nə üçün Azərbaycanda keçirildiyini müəyyən edin.
4. Olimpiya çempionu olmuş Azərbaycan idmançılarını müəyyənləşdirməyə çalışın.

1. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (1918–1920). Parlament (Stenoqrafik hesabatlar). 2 cildə. Bakı, 1998.
2. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti Ensiklopediyası. 2 cildə. Bakı, 2004–2005.
3. Azərbaycan Milli Ensiklopediyası. 25 cildə. “Azərbaycan” cildi. Bakı, 2007.
4. Azərbaycan Paris Sülh Konfransında (1919–1920). Bakı, 2008.
5. Azərbaycan Respublikası. Milli atlas. Bakı, 2014.
6. Azərbaycan Respublikası. 1991–2001. Bakı, 2001.
7. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin İşlər İdarəsinin Siyasi Sənədlər Arxivi (ARPIİSSA)
8. Azərbaycan tarixi. 2 cildə. 1-ci cild. Bakı, 1994.
9. Azərbaycan tarixi. Yeddi cildə. IV–VII cildlər. Bakı, 2007–2008.
10. Azərbaycanlıların soyqırımı: tarixin qanlı salnaməsi. İki cildə. Bakı, 2012
11. Bakı 2003–2013: Hədəflər, inkişaf, nəticələr.
12. Bayramov X. Gəncə üsyanı (sənədlər, materiallar). Bakı, 2010.
13. Böyük Liderin 90 anı. Bakı, 2013.
14. Bünyadov Z. Qırmızı terror. Bakı, 1993.
15. Canıyar Yəhya Yusif. Turan Mübarizi. Bakı, 2011.
16. Cəfərov C. Azərbaycan kəndi kollektivləşmə illərində (1920-ci illərin sonu – 30-cu illər). Bakı, 2008.
17. Cəmilzadə Hikmət. Azərbaycanın ilk Milli Qəhrəmanları. Bakı, 1993.
18. Cənubi Azərbaycan tarixinin öçərki. Bakı, 1985.
19. Denikin A.İ. Rus qiyamları haqqında öçərlər (rus dilində)., Moskva., 1991
20. Əfəndiyev T. Heydər Əliyev və milli-mənəvi dəyərlərimiz. Bakı, 2011.
21. Əhməd Vüqar. Şeyx Məhəmməd Xiyabaninin həyatı, mühiti və ədəbi fəaliyyəti. Bakı, 2009.
22. Əliyev Heydər. Ədəbiyyatın yüksək borcu və amalı. Bakı, 2000.
23. Əmrahov Mais. XX əsrdə Azərbaycanda milli azadlıq hərəkatı. Bakı, 2009.
24. Əroğlul Əlisahib. Azərbaycanda erməni-daşnak terrorunun xronologiyası (bədi, tarixi publisistika). Bakı, 2009.
25. Əsgərov Vüqar. Azərbaycanın Milli Qəhrəmanları. Bakı, 2005.
26. Gevr Jan. Xacə şah., Bakı., 2012
27. Həsənov Əli. Azərbaycanın geosiyasəti. Bakı, 2015.
28. Həsənov Nəriman. Oyanmış Təbriz və Səttar xan. Bakı, 1986.
29. Xocalı yaddaşı. Bakı, 2017.
30. İbrahim Ethem Atnur. Osmanlı idarəçiliyindən Sovet idarəçiliyinə qədər Naxçıvan (1918–1921). Naxçıvan, 2013.
31. İbrahimov N. XIX əsrin sonu – XX əsrin əvvəllərində Bakı şəhərinin siyasi və mədəni həyatı. Bakı, 1997.
32. İran İslam Cümhuriyyətinin əsas qanunu. Bakı, 1993.
33. İrəvan xanlığı. Rusiya işğalı və ermənilərin Şimali Azərbaycan torpaqlarına köçürülməsi (1747-1828), 2010. Y.Mahmudovun redaktəsi ilə.
34. İsmayılov İ.Z. Azərbaycanlıların İkinci Dünya müharibəsində iştirakı. Bakı, 2000.
35. İsmayılov M. XX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın kənd təsərrüfatı. Bakı, 1960.
36. XX əsr Azərbaycan tarixi. 2 cildə. 2-ci cild. Bakı, 2009.
37. Qətiyyətin təntənəsi (sənədli xronika). Bakı, 1995.
38. Mahmudov Y. Azərbaycan: qısa dövlətçilik tarixi. Bakı, 2005.
39. Mahmudov Y. İrəvan xanlığı. Bakı, 2010.

40. Marağayi Z. İbrahim bəyin səyahətnaməsi. Bakı, 1982.
41. Mirzə Adıgözəl bəy. Qarabağnamə. Bakı, 2006.
42. Müstəqillik yollarında. Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyinin 25 illiyinə həsr edilmiş məqalələr toplusu. Bakı, 2016.
43. Nəzirli Ş.Ə. Azərbaycan generaları. Bakı, "Gənclik", 1991.
44. Nuriyeva İradə. Azərbaycan tarixi (ən qədim zamanlardan – XXI əsrin əvvəllərinədək). Bakı, 2015.
45. Ordubadi M.S. Dumanlı Təbriz. Bakı, 1965.
46. Ordubadi M.S. Qanlı illər. Bakı, 2007.
47. Pakrəvan Əminə. Abbas Mirzə və Azərbaycan. Bakı, 2007.
48. Rəsulzadə M.Ə. Əsrimizin Səyavuşu. Bakı, 1993.
49. Sabir M.Ə. Hophopnamə. Bakı, 2002.
50. Süleymanov Elxan, Süleymanov Vurğun. Ermənistanın Azərbaycana qarşı silahlı təcavüzü və işğalın ağır nəticələri. Bakı, 2012.
51. Süleymanov Manaf. Eşitdiklərim, oxuduqlarım, gördüklərim. Bakı, 1987.
52. Şeyxzamanlı N. Azərbaycan istiqlal mücadiləsi xatirələri. Bakı, 1997.
53. Verner fon Simens. Qafqaz səyahətləri. Bakı, 2013.

Saytlar

54. <http://1905.az/>
55. <http://cebhe.info/>

Qəzetlər

56. "Kommunist", 1 iyul 1974-cü il.
57. "Azərbaycan", 20 sentyabr 2017-ci il, 31 oktyabr 2017-ci il.

LAYİHƏ

Buraxılış məlumatı

AZƏRBAYCAN TARİXİ 11

Ümumtəhsil məktəblərinin 11-ci sinfi üçün

Azərbaycan tarixi fənni üzrə

DƏRSLİK

Tərtibçi heyət:

Müəlliflər: **Pərviz Ağalarov**
Niyaməddin Quliyev
Rövşən Hətəmov
Faiq Babayev
Elşən Qasimov
Elnur Hüseynov
Hafiz Cabbarov
Sevil Bəhrəmov
Asif Hüseynov

İxtisas redaktoru **Rüfət Rizayev**

Buraxılışa məsul **Sevil İsmayılova**

Baş redaktor **Ülkər Məmmədova**

Üz qabığının dizaynı **Nurlan Nəhmətov**

Dizayner və səhifələyici **Eldəniz Xocazadə**

Redaktor **Nərgiz Cabbarlı**

Korrektor **Nübar Qarayeva**

Texniki redaktor **Fəridə Səmədova**

Texniki direktor **Xəqani Fərzaliyev**

Nəşriyyat direktoru **Eldar Əliyev**

Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyinin qrif nömrəsi:

2018-157

© **Azərbaycan Respublikası Təhsil Nazirliyi – 2018**

Müəlliflik hüquqları qorunur. Xüsusi icazə olmadan bu nəşri və yaxud onun hər hansı hissəsini yenidən çap etdirmək, surətini çıxarmaq, elektron informasiya vasitələri ilə yaymaq qanuna ziddir.

Hesab-nəşriyyat həcmi. Fiziki çap vərəqi 13. Formatı 70x100 ¹/₁₆.

Səhifə sayı 208. Ofset kağızı. Jurnal qarnituru. Ofset çapı.

Tiraj 81525. Pulsuz. Bakı – 2018.

“Şərq-Qərb” ASC

AZ1123, Bakı, Aşıq Ələsgər küç., 17.

Pulsuz

Əziz məktəbli!

**Bu dərslik sənə Azərbaycan dövləti tərəfindən
bir dərs ilində istifadə üçün verilir.**

**O, dərs ili müddətində nəzərdə tutulmuş bilikləri
qazanmaq üçün sənə etibarlı dost və yardımçı olacaq.**

**İnanırıq ki, sən də bu dərsliyə məhəbbətlə yanaşacaq,
onu zədələnmələrdən qoruyacaq, təmiz və səliqəli
saxlayacaqsan ki, növbəti dərs ilində digər məktəbli
yoldaşın ondan sən kimi rahat istifadə edə bilsin.**

Sənə təhsildə uğurlar arzulayırıq!

LAYİHƏ